

Topınak Şovalyeleri'nden Emoculara

SATANIZM ve MASONLUK

Kemal AKMARAL

"Antikristiğin El Kitabı" Yazarı

GİRİŞ

Satanist felsefeyi benimsediği veya herhangi bir Masonik organizasyonda yer aldığı için birilerini suçlamak ya da kendilerinden; masum olduklarının ispatlarını beklemek yanlış bir yaklaşımdır. Hiç kimse masum olduğunu ispat etmek zorunda değildir. Aksine suçlu olduğu ispatlanana kadar herkes masumdur. Ancak izinsiz Kuran kursu açılmasının bile yasak olduğu ülkemizde birilerinin istedikleri her yerde, kapalı kapılar arkasında birtakım cemiyetler kurup, gizli ayinler yapabilmesi de pek normal olmasa gerek...

Birbirine yakın zamanlarda ekranlara gelen, gizli kamera ile çekilmiş ayin havasında geçen Satanik ve Masonik tören görüntüleri izleyen herkesi şaşırtmıştı. Ancak gelin-kaynana programları, dansöz yarışmaları ile daha fazla haşır-neşir olan televizyon izleyicisi tarafından çabuk unutuldu. Daha doğrusu unutturuldu ve gündemden düşürülüverdi.

Zaten ortalarda dolaşan uzun saçlı, kulağı küpeli Satanist falan da kalmamıştı. Yetkililer de Satanizm'in üstesinden gelindiğini söylediklerine göre artık konuşulacak, tartışılacak bir mesele kalmamıştı. Sayıları on binlerle ifade edilen ve içine düştükleri bataktan ancak intihar ederek kurtulabilen gençler, bir anda tövbekâr olup, doğru yolu bulmuşlardı?

Oysa ekranlara gelen bu görüntüler üzerinde çok konuşulmalı ve tartışılmalıydı. Çünkü Satanizm, sanıldığı aksine yok edilmemiş, yeraltına itilmişti. Bir anlamda kılık değiştirip, bilinen görünümüne çekidüzen veren Satanistler, tıpkı yüzlerce yıl önce Tapınakçılar'ın yaptığı gibi faaliyetlerini gizlice sürdürmeye başlamışlardı. Bu gerçeği dile getirmek ve yetkililerin dikkatlerini çekmek için sayısız televizyon programına konuk oldum. Radyo programlarına katıldım. Pek çok gazete ve dergiyle söyleşi yaparak göz ardı edilen gerçekleri dile getirdim.

Ancak her zaman olduğu gibi olayın sansasyonel boyutu öne çıkarıldı. Akıllarda sadece **Tapınakçılar** kısmı ile **Baphomet** kaldı. Geleneksel Satanizm'in en önemli sembolü olan **Baphomet**, Eski Roma'da tapılan bir puttu. Baphomet, zaman içinde Şeytana tapanların sembolü haline gelmişti. Keçi kafası şeklindeki bu sembolün izini süren tarihçiler, Satanistlerin faaliyetleri hakkında önemli kanıtlara ulaşmışlardı.

Daire içindeki beş köşeli bir yıldız görünümündeki *Pentagram* adı verilen şekil ise Satanizmin ikinci önemli sembolüydü. Satanistler dışında Baphomet ve Pentagram sembollerini kullanan iki ayrı gizli organizasyon arasındaki benzerlikler şüphesiz ki tesadüf değildi.

Bu organizasyonlardan ilki, Kilise tarafından Şeytana tapmakla suçlanarak 1311 yılında dağıtılan Tapınağı Şovalyeleri yada yaygın adıyla “Tapınakçılar” tarikatıydı. Diğerine ise, dışa kapalı, kendine özgü sembolleri ve ritüelleri ile yüzyıllardır merak konusu olan “**Masonluk**”tur.

Konuyla ilgili araştırma yapan pek çok uzmana göre Tapınak Şovalyeleri ile Masonluk arasındaki benzer özellikler dikkate alındığında bu iki oluşum arasında bir ilişki bulunmaktadır. Bu tespit doğrultusunda, her ikisi de birbirinin devamı olarak ifade edilebilir. Günümüz Satanizminin benimsediği sembolleri kullanan Kudüs’teki **Tapınak Şovalyeleri**, yasaklandıktan sonra aynı Türkiye’deki Satanistler gibi, faaliyetlerini gizlice sürdürmüş ve sonunda Masonluğa dönüşmüştür.

Dışa tamamen kapalı, katı kuralları ve kendine özgü hiyerarşik bir teşkilatlanma yapısı olan Masonlar, hakkındaki en doğru bilgiler organizasyondan ayrılanların açıklamalarına dayanmaktadır. Kimi zamanda içeri sızanların gizli kamera çekimleri veya aktardıkları bilgiler bu karanlık organizasyonun faaliyetlerini gün ışığına çıkartmaktadır.

Eski bir Mason olan, **Leo Taxil**’in yaptığı açıklamalar oldukça dikkat çekicidir. Taxil, açıklamalarında Masonların Baphomet’e büyük saygı gösterdiklerini ve Şeytana tapma ayinlerine benzer törenler yaptıklarını ifade etmiştir.

Avrupa’da yaygın olan görüş de oldukça düşündürücüdür. Bu görüşe göre gençlik dönemlerinde Satanist guruplar içinde yer almış pek çok Satanist zaman içinde Mason teşkilâtlarına girmiştir.

Yine aynı görüşü benimseyenlere göre Mason organizasyonlarının “*Gençlik Kolları*” niteliğini taşıyan Satanistler, günümüzde gizli ritüellerin ve locaların dışına çıkmış, sokaklara dökülmüştür. Her ülkede organize faaliyet gösteren Satanistler, kitaplar, süreli yayınlar ve özellikle internet kanallarıyla yoğun bir şekilde taraftar toplamaya yönelik çalışmalarını sürdürmektedir.

Satanistler, dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar ortak özelliklere sahiptir. Bu benzerlikten öte aynılık dış görünümlelerinden, sembollerine, söylemlerinden ritüellerine kadar uzanır. Hatta içine düştükleri bataktan kurtulmak için tek çare olarak gördükleri intihara yürürken bile geride

biraktıkları mesajlar aynıdır. Bu benzerlik ve ortak noktalar Satanizmin, üç-beş gencin ergenlik bunalımı sırasında yaptığı densizlikler veya sıradan bir serseri hareketi değil, ideolojik temellere dayanan, plânlı bir örgütlenme olduğunu göstermektedir.

Ekranlara yansıyan Mason Locaları'ndaki törenleri yansıtan gizli kamera görüntüleri daha da vahimdi. Görüntülerde birkaç iş adamının Masonluğa giriş töreni, "imam nikâhı"nın dahi tartışıldığı bu ülkede kıyılan Masonik bir nikâhın merasimi ve genel kurul toplantısının gizli kamera çekimleri yer alıyordu.

Masonluğa yeni giren kişinin göğsüne kılıç dayanarak, ölüm iması yapılması, ellerini boğazında tutan salon görevlilerinin bu imayı tekrarlaması, Masonluğa yabancı olan televizyon izleyicileri hayretle izlemişlerdi.

Bu görüntüler yayımlandıktan birkaç gün sonra İstanbul'da adresi bilinmeyen bir Mason Locası'nda sadece 33. dereceden Masonların katılabildiği "**Şeytana Tapınma Ayini**" olduğu iddia edilen ayinin görüntüleri ekranlara yansımıştı. Dakikalarca yayınlanan görüntülerde ayini yöneten büyük üstat, locanın ortasında kesilen bir keçinin kanını içmekte ve İbranice bazı dualar okuyarak **Şeytan**'a tapma ayinini gerçekleştirmekteydi.

Gizli kamerayla çekilen bu görüntülerin yayınlanmasıyla birlikte Masonluk ciddi bir tartışma konusu haline gelmişti. Ancak sürekli gündemin değiştiği ya da yapay gündemler oluşturulduğu ülkemizde Mason Locaları'ndaki akıl almaz görüntüler unutturulmuştu.

Belleklerimizden yitip giden bu görüntüleri, yok edildiği sanılan ancak yeraltına inip izlerini kaybettirmeyi başaran Satanistleri bir kenara bırakarak içinde yaşadığımız bu günlere dönelim.

Farkında mısınız?

Siyah, gençler arasında en çok tercih edilen renk olmuş. Kurukafa desenli şapkalar, tişörtler hemen hemen herkesin üstünde. Yine başta kurukafa olmak üzere Satanik motifli kolye, küpe ve yüzük gibi takılar her gelir gurubunun bütçesine göre işportadan en lüks alışveriş merkezine kadar her yerde satışa sunulmuş. Garip, karmaşık desenleri içeren kalıcı ve geçici dövme yapanların, yaptırınların sayısı artmış. Uyuşturucu kullanımı yaşı ilköğretim çağına kadar inmiş ve madde bağımlılığı artmış. Çalışmadan kazanmak, kazanmadan harcamak, üretmeden tüketmek,

mutluluğu tüketimde aramanın yaygınlaştığı bir toplum haline gelinilmiştir. Millî ve manevî değerler unutulmuş. Sosyal yapı aileden başlayarak çatırdamaya başlamış. Sevgi, saygı, namus, şeref, ahlâk gibi kavramların ölçütü para olmuş...

Bizi, biz, sizi siz yapan değerlerden farkında olmadan ne zaman ve nasıl vazgeçtik? Bu soruları cevaplamadan önce, şöyle bir çevrenize bakın.

Son birkaç yıldır tepeden tırnağa simsiyah giyinen, acayip görünümümlü kendilerine “EMOCU” diyen gençler dikkatinizi çekti mi? Çevreleri ile olan bağlarını koparmış, dünyaları sadece gurupta yer alan diğerlerinden ibaret olan bu gençler, pirsinkleri, hızmaları, tek kulaklarında takılı birkaç küpeleri, garip dövmeleleri ve koyu makyajlarıyla görünümleleri itibarıyla Satanistlere benzemiyorlar mı? Benzerlik sadece görünümlelerinde değil, davranış, tavır ve felsefeleriyle de Satanizm ile bire bir örtüşüyorlar. Bazıları Satanist olduklarını kabul etmese de Satanistler gibi davranıyor, Satanistlerin sembollerle bezenmiş takılar takıyor, Satanizmin öngördüğü gibi yaşıyorlar. İnternette yararlanarak feysbuk (Facebook) üzerinden haberleşiyorlar.

Emoculuk, bir anlamda “ılımlı” Satanizm’den başka bir şey değil. Emotizm ya da Emoizm olarak da anılan Emoculuk, İngilizcedeki “*Emotion*” sözcüğünden geliyor. Anlamı ise “*duygu*” ya da “*his*” demek. Ancak bu akımı benimseyen gençlerin duygu ve hisleri de tartışılabilir. Çünkü tamamına yakını içe kapanık, karamsar ve kötümser. Onlar için bu dünyada çaba harcayacak, emek sarf edecek hiç bir şey yok. Temizliği, çalışmayı pek sevmiyorlar. Bu yüzden çoğu derslerinde başarısız...

Anton Szandor Lavey’in* tembelliği ve kurallara karşı gelmeyi teşvik eden ne kadar öğretisi varsa, Emocular tarafından benimseniyor. Çoğu derslerinde başarısız, kendileri gibi olmayanlarla sağlıklı ilişkiler kuramıyorlar. Satanizmin öğretileri duruşlarına bile yansımış. Bir omuzları düşük, boyunlarını dik tutacak çaba bile onlar için yersiz. Bu nedenle çoğunun boyunlarını objektifler karşısında bile dik tutmuyor. Boyunları sağa ya da sola bükük poz veriyorlar.

Emotizmin yazılı ilkeleri yok. Ancak bütün Emocular bu kuralları ezbere biliyor. Aynı müzikleri dinliyor, aynı şekilde davranıyor hatta ko-

nuşurken aynı kelimeleri kullanıyorlar. Satanizm'in sulandırılmış hali olan Emotizm'i benimseyen gençlerin tamamının amaçları, hedefleri yok edilmiş. 18. yüzyılın hastalıklı romantizmi içinde kendilerini kaybeden Emocu gençler günü birlik yaşıyormuş izlenimini veriyorlar.

Evet, bu gençler, bizlerin geleceği, yarınlarımız. Yarınlarımızı kim ya da kimler, niçin ve nasıl bu hale getirdi?

---

*. **Anton Szandor Lavey:** Şeytana tapanların lideri ve Satanist Kilisenin kurucusu.

BİRİNCİ BÖLÜM

SATANİZMİN TANIMI VE TARİHÇESİ

SATANİZM NEDİR?

Satanizm, kök olarak **“Satan”** kelimesinden türetilmiştir. Fransızca bir kelime olan “Satan”ın Türkçedeki karşılığı **“Şeytan”**dır. Satan; Şeytanın, kötü ruhun, baştan çıkaranın, kötülükler efendisinin, karanlıklar prensinin, Tanrı’nın ve Tanrı’ya kulluk edecek olan herkesin büyük düşmanı olan varlığın kişiselleştirilmiş, şekil veya sembolü olarak tanımlanabilir.

Bu kökten türeyen Satanizm ise genel olarak Şeytana tapma anlamına gelmekle beraber; Şeytancı, Şeytanın yolundan giden, Şeytanın temsil ettiklerini benimseyen, Şeytanı kılavuz edinen vb. gibi anlamlar ifade etmektedir. Satanizm, içerik olarak Hıristiyanlığın kurallarının değiştirilmesi ve yeni kurallar eklenmesiyle oluşturulan, ayrıca Satanist düşüncüyü benimseyen kişiler tarafından şekillendirilen zamana ve mekâna göre değişebilen felsefi bir anlayıştır.

Kutsal metinlerin tümünde Şeytan, Tanrı’nın karşısında yer alan, fakat sonunda daima O’nun iradesine bağlı kalacak olan kötü güce verilen isimdir. Farklı metinlerde Şeytan, İblis ve Haris olarak da adlandırılmıştır. İblis, kelime olarak **“ümitsizlik, cesaretsizlik”** gibi anlamlara gelmektedir. İslamî literatüre göre, cinlerin başı ve Allah’ın huzurundan kovulan meleklerin lideridir. Farsça ve Arapçada İblis, Hıristiyanlıktaki Şeytan ile eşanlamlıdır.

Satanizm, felsefede ve edebiyatta Şeytana, kötülüğe bağlılık ve onu yüceltme demektir.

Bir başka görüşe göre Satanizm, Şeytana, yani, Yahudilik veya Hıristiyanlık inancında, Tanrı’nın tam karşısında mutlak kötülük veya mutlak kötülüğün temsilcisi olarak tecessüm ettirilen kişilik veya prensibe ibadet etmek demektir.

Diğer bir ifadeyle, esasen Hıristiyanlığa karşı bir reaksiyon olarak ortaya çıkan Satanizm, Şeytana veya Hıristiyan demonolojisinin dışında diğer merkezi figürlere tapınmaktadır.

Bu tanımlardan da anlaşılacağı gibi Satanizm; Şeytana Tanrı diye ta-

pınma faaliyeti adı altında Yahudilik veya Hıristiyanlık inancına, Yahudilik veya Hıristiyanlık dini tahakkümüne ve özellikle de Hıristiyanlığa karşı başlatılan bir başkaldırının adı olmuştur.

Satanizmi'n **okültizm** olarak da ifade edilen düşünce sistemiyle ilgili bazı yayınlarda, anlam ve içerik olarak kaynağını Tevrat'tan aldığı ve karşı çıkan anlamına gelmektedir. Bu görüşe göre Satanizm'e **Modern Protesto hareketi** demek de mümkündür. Bu hareket, başta Hıristiyanlık olmak üzere bütün dinlere ve bütün dinlerin ortaya koymuş olduğu kutsal değerlere karşı bir başkaldırını temsil etmektedir.

Dolayısıyla Satanizm, Şeytan'ın en önemli özelliği olan muhalefet ve başkaldırını esas alarak, dinin ve dini olan her şeyin, karşısında; Şeytanın ve onun temsil ettiği şeyin yanında yer alır.

Satanizm, öncelikle toplumun genel kabulleriyle sürekli bir karşı çıkış ve çatışma içerisindedir. Bu husus, özellikle ahlâkî kurallar içerisinde söz konusu olup, uyuşturucu, seks ve şiddet gibi konulardaki serbestlik anlayışları, ahlâk anlayışına karşı bir protesto niteliği taşımaktadır. Bu yönüyle, içeriğinde birçok özelliği ve çelişkiyi barındıran bu sapık akım; bünyesinde dinsel özellikler taşımasına rağmen, aslında felsefesini dinsizlik üzerine kurmuş bir harektir.

Satanistler, Şeytan'ın Tanrı tarafından yaratıldığını, vaktiyle Tanrının hizmetinde olduğunu kabul etmekle birlikte, sonradan Şeytanın yeteneklerinin ve aklının kendi çabasıyla geliştiğine ve en güçlü varlık haline geldiğine inanmaktadırlar.

Birbiriyle bağlantısız gibi gösterilen bu akıma kapılan gençlerin oluşturduğu gurupların sebep olduğu akıl almaz olaylar 1990'lı yılların sonunda ülkemizde de cereyan etmeye başlamıştır. 21 Haziran 1998'de, Aslı ve Alp adlarındaki iki İstanbul Alman Lisesi öğrencisinin Ataköy'deki intiharıyla Türkiye gündemine giren Satanizm, bilhassa liseli gençler arasında hızla yayılmıştır. Bununla birlikte, üniversiteli gençler içinde de yayıldığı; bazı ilköğretim son sınıf öğrencileri tarafından da yaygınlaşan uyuşturucu kullanımı paralelinde rağbet gördüğü bilinmektedir.

Satanizm adı verilen bu sapkın akımın Türkiye'de tesadüfî olarak bir zemin bulmadığı; aksine plânlı ve sistemli bir biçimde gençlerimizi etkisi altına aldığı bir gerçektir. **Ortaçağ Kilisesi**'ne bir tepki olarak doğan Sa-

tanizm'in 21'nci Yüzyılda Müslüman bir ülkede, üstelik Türkiye gibi katı dinî kuralların ve zorlamaların yaşanmadığı, insanların dinî vecibelerini diledikleri gibi yerine getirdikleri, dinin hiçbir şekilde baskı unsuru olarak kullanılmadığı bir ülkede taraftar bulması, bu taraftarlarını ailelerinden, ülkelerinden ve kutsal olarak bilinen tüm değerlerinden koparıp birer Şeytani varlık haline dönüştürdüğü inanılacak gibi olmasa da maalesef bir gerçektir.

SATANİSTLERE GÖRE SATANİZM

Dünyanın farklı yerlerinde birbirinden farklı pek çok Satanist düşünce var. Türkiye'de her şehirde, her mahallede farklı algılanan farklı kurallara sahip olan Satanizm, Satanistlere göre nedir?

“İnançlarımız sorumluluk, insan hayatına saygı ve amaca ulaşma üzerine kuruludur. Genel anlamda, bu temel öğeleri uygularken çocuklarımıza ve hayvanlara hoşgörülü davrandığımız söylenemez, her iki durumda da acımasız olduğumuz dahi söylenebilir. Yetişkin bir insana acımasızca davrandığımızda, her zaman eyleme dönüşme de benzer bir tepkiyle karşılırsız (Sen onlara ne yaparsan, onlar da sana öyle yaparlar). Kötülük görecelidir, hatta siyasi, askeri ve kimi zaman da düşünsel platformlarda kötülük yasal olarak uygulanır ve teşvik bile edilebilir. Satanik Kilise'nin bu noktada görüşü şöyledir;

Hayata ve canlılara duyduğumuz saygı ile barış içinde bir arada yaşamak için gösterilen çabalar, başkalarına zarar vermeden haklarına tecavüz etmeden hayati yasalara uyabilmek, **Şeytan Kilisesi**'nin bilgelik doğrultusu ve temel görüşüdür. Bizler **Şeytan**'a tapmıyoruz çünkü bir Şeytan yoktur, Satanistler tapınmazlar, çalışma yaparlar.” Doğal olarak, Satanistlerin “Şeytan”la ilişkide oldukları veya benzer bir gücü kullandıkları ya da bir güçle kurulan ilişki doğrultusunda tavır alındığı ve de Satanist ilkelerle toplumsal bir öğretinin amaçlandığı düşünülür.

Aslında geçerli olan yani görünürdeki tavır düzenin dışında kalmaktır. Uyuşturucu kullanımı, hayvanların kurban edilmesi ve kan içmek gibi davranışlar bu yöndeki belirtiler olarak görülebilir.

Webster's Encyclopedic Unabridged Dictionary of The English Language–1989 Sözlüğüne baktığımızda, şu cümleleri okuruz; “Şeytan'a ve Şeytani güçlere tapmak-Hristiyan ayinlerinin dönüştürülerek Şeytan'a tapılması-Şeytani tavırlar ve eylemler. “Ama bu yeterli bir açıklama değildir. Hiçbir özetleme veya komprime tanımlama Satanizm'i açıklaya-

maz. Çünkü tüm doktrinler ve kutsal metinler genellikle Satanistler tarafından reddedilmektedir. Ancak Satanistler, kendilerini tanımlayabilirler. Tarihin derinliklerinde, gerçek veya imajinatif Satanizm'in geleneksel düşmanının Hıristiyanlık olduğu görülür. Şimdilerde ise, Satanistler daha ılımlıdır ve düzene daha çok insan hakları ve özgürlük çizgisinde karşı çıkarlar. Buna bir anlamda liberalizm de denilebilir. Birçok Satanist, liberal çizgide parti ve dernek üyesidirler. Ama sonuç olarak sözlük anlamında olduğu gibi, tüm Satanistler ve Satanizm “**Şeytan**” karakterini taşırlar ve sergilerler. Geçerli ahlâk kurallarına karşı çıkmaları, kendilerine aşırı güvenleri, isyanları ve düzene karşı çıkışları bu görüşü kanıtlar.

SATANİZMİN TARİHÇESİ

Tarihin ilk dönemlerinden beri insanlar kötü ruhlara, karanlık güçlere inanmışlardır. Çoğunluk bu güçlere karşı dinler öncesi bir takım varlıklara, ilâhlara, totem, put gibi nesnelere, tapınıp onların koruyuculuğuna sığınırken, bazıları da bu kötü ruhlara, karanlık güçlere tapmışlardır. Tarihin her döneminde “*sapkın akımlar*” olarak nitelendirilen kötü ve karanlık ruhların etkisinde kalma ve bu güçlere tapınma giderek “*Şeytana tapma*”ya dönüşmüştür. Önceleri birbirinden bağlantısız hatta varlıklarından habersiz dışa kapalı küçük guruplar halinde Şeytana tapınlar, Ortaçağ'da kilisenin baskısı ve **Engizisyon Mahkemeleri**'nin akıl almaz suçlamaları ve birer işkenceyi andıran soruşturmaları karşısında bir araya gelmeye başladılar. O günlerde bir araya gelmeye başlayan bu küçük gurupların inanışları doğrultusunda yeni bir din olarak nitelendirilen Satanizm, önce **İngiltere**, **Almanya** ve **Fransa** gibi Avrupa ülkelerinde kiliseye karşı bir başkaldırı olarak ortaya çıkmış daha sonra **Amerika**'da büyük kabul görerek, geniş bir taraftar kitlesine ulaşmıştır. Günümüzde toplumları tehdit eden sapık bir akım haline de yine Amerika'da dönüşmüş ve diğer ülkelere yayılmıştır.

GELENEKSEL VE TARİHSEL SATANİZM

Satanizm, dinî bir düşünce olarak, ileri sürüldüğü ilk dönemlerden bu güne pek çok değişikliğe uğramıştır. Geçmiş dönemlerde, doğüstü güçlerle ilişki kurma ve büyüyu kullanma özelliği ön plâna çıkan Satanizm'in, günümüzde fizikî, ahlâkî ve ruhî bütün günahların temsil edildiği

önce garip bir felsefe sistemine dönüşmüş, ardından bu felsefe sapık bir akım halini almıştır. Bu sapık akım, son zamanlarda uyuşturucu, seks, aykırılık, kuralsızlık, ahlâksızlık, intihar, cinayet ve benzeri şekillerde dinlerdeki günah anlayışına başkaldırı şeklinde gündeme gelmektedir.

Satanizm'in tarihi Ortaçağ'a kadar götürülmekte ve Ortaçağ büyütücüleri ve büyü uygulamasıyla ilişkilendirilmektedir. Bu dönemde, büyütücülerin yanı sıra Masonlar, falcılar, sihirbazlar, kâhinler, cadı olduğu iddia edilenler, çingeneler, yeteri kadar dindar olmayanlar, kilisenin istek ve görüşlerine karşı gelenler, dinden dönenler, hatta modern bilimin kurucularından biri olan Galilei gibi bilim adamları fikirleri yüzünden Şeytan'a tapmakla suçlanmış ve bunların büyük çoğunluğu çeşitli baskı ve işkenceler altında **Engizisyon Mahkemeleri** tarafından Şeytana taptıklarını kabul ettiklerini belirten itiraflar yapmak, belgeler imzalamak zorunda bırakılmışlardır.

Engizisyon denilince akla her şeyden önce hoşgörüsüzlük, zulüm ve gaddarlık gelmektedir. Engizisyon aslında, önce Batı Avrupa'da Katolik inancındaki sapkınları ortadan kaldırmak için kurulan dini bir mahkemeye, (Papalık Engizisyonu) sonra da İspanya Krallığı'nda, din adı altında siyaset yapan bir müesseseye (İspanyol Engizisyonu) verilen isimdir. Bunlardan birincisi, 13. Yüzyılın sonlarında kurulmuş ve din için bir tehdit oluşturduğu düşünülen herkese, mesela, katarlara, büyütücülere, kâhinlere karşı, olağanüstü yetkileri olan bir din mahkemesi gibi işlemiştir. İkincisi ise İspanyol toplumunda derin izler bırakmıştır.

Latineden gelmekte olan Engizisyon kelimesi kovuşturma anlamına gelmektedir.

Engizisyon fikri neredeyse Kilise kadar eskidir. Sapkın mezheplerle mücadele etmek, sapkınları bulup cezalandırmak için ortaya atılmıştır. Ancak zamanla kilise güdümündeki bu mahkemelerin keyfi uygulama ve acımasız kararları halkı olduğu kadar kilise yönetimlerini de rahatsız etmeye başlamıştı.

Özellikle **Auto Da Fe** adı verilen infaz törenleri halkı rahatsız etmeye başlamış, bu nedenle kilise karşıtlarının sayıları gün geçtikçe artmaya başlamıştı. **Auto Da Fe** adındaki Ateşte Yakma, Portekizce iman edinme anlamına gelen Auto Da Fe, Fransızcaya "autodaf'e," İspanyolcaya "auto da fe" şeklinde geçmiştir. Auto Da Fe, **Engizisyon Mahkemeleri**'nin verdiği cezaların uygulandığı infaz törenlerine verilen addır.

Tören, bazen kral ve saray ileri gelenlerinin katılımıyla ama her zaman, sivil yetkililerin ve kalabalık bir halk topluluğu önünde yapılırdı. Önemli davetliler için sıralar hazırlanır, halk da sahneyi ya çevredeki evlerin pencerelerinden veya meydanda bariyerlerin arkasından seyredirdi. Madrid’de Auto Da Fe’ler genellikle Plaza Mayor’da (Belediye Sarayı) yer alırdı. San-Benito adı verilen aşağılayıcı bir gömlek giydirilmiş mahkûmlar, infaz meydanına, muhbirlerin öncülük ettiği kalabalık bir alayla getirilirdi. Önde henüz yakalanmamış sapkınları temsil eden kuklalar, sonra hafif suçlular, Kilisece bağışlanmış Yahudi-Hıristiyanlar ve en sonda da idam mahkûmları yürürdü. Son anda pişmanlık duyan ve aman dileyenler yakılmadan önce boğularak öldürülürdü; aman dilemeyenler ise *quemadero* adı verilen meydanda alev alev yanan odun yığınının içine atılarak canlı canlı yakılırdı.

Rönesans’la birlikte, Ortaçağ Hıristiyanlığı kurallarının ciddi biçimde sorgulanmaya başlandığı bu dönemde, binlerce kişi işkence ile öldürülmüştür. Bazı kaynaklara göre bu dönemde öldürülenlerin sayısının 50 bin kişiyi aştığı vurgulanmaktadır. Katolik Kilisesi de, papazlardan bir kısmını, Ekmek-Şarap ayının büyüsel gücünü kötü amaçlarla bozmakla suçlamıştır.

17. yüzyılda satanik faaliyetlere, papazlık yetkileri ellerinden alınmış, ruhbanlıklarına kilisece son verilmiş eski papaz ve kilise görevlileri önderlik etmiştir. Şeytan’a tapınma ayinleri ise büyüsel veya seksüel törene düşkün olan Hıristiyanlar tarafından yönetilmiştir. Bu tür ayinlerin en ünlüsü **XIV. Louis** döneminde Fransa’da yapılmış olup, bu ayin kralın metresi olduğu iddia edilen **Madam de Montespan** tarafından yönetilmiştir.

Yine bu dönemde, büyücülük ve büyü yoluyla Şeytan çağırmaya yönelik ayin düzenleme bilgilerinin yer aldığı “**Gnmore of Honorlus**” adlı bir kitap basılmıştır.

Yüzyıllar boyunca dikkatle izlenen bu harekete karşı, gerektiğinde sert tedbirlere başvurulmuş ve bu anlamda en sert tedbir de yine Ortaçağ Avrupası’nda alınmıştır.

Satanizme karşı alınan sert tedbirlerden dolayı, 18. yüzyılda yoğun satanik faaliyetler görülmemektedir. Ancak, İngiltere’de **Sir Francis Dashwood** (1708-1781) tarafından içkiye, “rahibeler” adı verilen kadın-

larla seksüel ilişkilere ve genel ahlâka aykırı davranışlara düşkün gençler için “**Medmanham Keşifleri**” adı verilen bir topluluk veya organizasyon kurulmuştur. **Medmanham Keşifleri** adlı bu organizasyon üyelerinin Şeytana tapınma ayinleri düzenledikleri, bu ayinlerin sonunda gurup seksi olarak nitelendirilen seksüel ilişkilerde buldukları iddia edilmektedir.

Seks ve şiddet dozu giderek artan ve sapıklık derecesine varan bu akım 19. yüzyılda özellikle Fransa’da yeniden ortaya çıkmıştır. Bu yüzyılda **Eugene Vintras** tarafından 1839 yılında **Karmen Kilisesi** kurulmuştur. Bu kilise 1848 yılında Papa tarafından kınanmasına rağmen faaliyetlerini sürdürmüştür. Daha sonra yine bu dönemin en ünlü Satanistlerinden biri olan **Fransua Abbe Boullan**, Karmen Kilisesi’nin güdümünde kurulan bir örgütün başına geçerek gizlice düzenlenen Satanist ayinleri bizzat yönetmiştir. Boullan’ın yönettiği, büyü yöntemi de kullanılarak yapılan “**Black Mass**” adı verilen Satanist ayinlerin birinde 1869 yılında bir çocuk kurban edildiği iddiası kayıtlarda yer almaktadır.

Boullan’ın yakın arkadaşı ve onun gibi bir Satanist olan **J.K. Hiyuysmans**, kendi gözlemlerine dayanarak yazdığını belirttiği ve Satanizm’in ilk klasığı diye nitelendirilen **Ma-Bas** (Paris, 1891) adlı romanına bir Satanist ayini olan Black Mass’a da yer vermiştir. Bu ayinde okunması gerekenlerin tersinden okunduğu ve üstünde İsa’nın temsili bir resmin bulunan haçın ters çevrildiği belirtilen bu kitapta “*evharistiya*”nın kirletildiği; ayinin bir seksüel safahatla sona erdiği anlatılmıştır. Ma-Bas adlı bu romanda Satanist özellikler ayrıntılarıyla tasvir edilmiştir.

Okültizmin yeniden canlandırılması bağlamında, önceki asırlarda büyü kadınlara ve sihirbazlara atfedilen uygulamaların taklidi ile yapay bir oluşum içerdiği söylenen günümüz Satanizmi; Geleneksel Satanizm, Laveyan Satanizm veya Modern Satanizm, Left Hand Path, Order of Nine Angels (ONA), Sinister Path, Temple of Set gibi guruplara ayrılmıştır.

MODERN SATANİZM

Satanist faaliyetlerin geçmişi çok eskilere dayanmakla birlikte, bu günkü şeklini alması ve insanlık için bir tehdit haline dönüşmesinin ilk adımları 1966 yılında Amerika’da halen faaliyetlerini sürdüren Şeytan

Kilisesi'nin **Anton Szandor Lavey** tarafından kurulmasıyla atılmıştır.

Ancak Lavey'den çok daha önce, 1900'lerin başında yaşayan **Aleister Crowley** günümüzdeki Satanizm'in ilk temellerini atmıştır. **'Büyük Canavar' (The Beast 666)** lâkabı ile anılan Crowley, yaptığı büyüler ve hayvanların katledildiği, uyuşturucunun yoğun olarak kullanıldığı kanlı ayinleriyle ünlenmişti. Crowley'in felsefesinin temel noktasını, 'ne istiyorsan onu yap' düsturu oluşturuyordu. Bu felsefe, Crowley'e göre Şeytan tarafından kendisine yazdırılmış olan, **The Book of Law** (Kanun Kitabı) adlı kitapta ayrıntıları ile anlatılmaktaydı. Bu sapkın inanca göre insan, içinden geçen her ne ise, bunun neden olacağı felâketleri ve kötülükleri düşünmeden, onu hemen yapmalıydı. Örneğin canı taşkınlık istiyorsa her türlüşünü yapmalı, birine kızgınlık duyduysa öfkesini hemen dışa vurmali, hatta içinden karşındakini öldürmek geçiyorsa bunu hemen yerine getirmeliydi. Crowley bu yöndeki görüşlerini şu sözlerle savunuyordu: *"Ben kutsal şeylere küfretmeyi, cinayeti, tecavüzü, devrimi istiyorum. İyi ya da kötü herhangi bir şeyi, yeter ki güçlü olsun."*

Aleister Crowley'in 'insan canı ne istiyorsa onu yapmalıdır' felsefesiyle anlatılmak istenen ise, insanın içinden geçen her türlü kötü düşünce, duygu ve kararları hiçbir sınırlama olmadan yerine getirmesidir. Diğer bir deyişle, nefsi insana ne emrediyorsa insanın ona uyması, nefesine hakim olmayı düşünmemesi anlamını taşır.

ŞEYTAN KİLİSESİ

Aleister Crowley'in ardından **Anton Szandor Lavey**, günümüzdeki Satanizmin kurucusu olarak ortaya çıktı. Büyü ve esrarengiz ritüellere duyduğu yoğun ilgi ile tanınan Lavey önceleri, Hıristiyanlığa karşı çıkan **"Magic Circle" (Büyü Dairesi)** isimli bir gurup oluşturdu. Amerika Dinler Ansiklopedisi'nde Lavey'in görüşleri sapkın dinler başlığı altında şöyle anlatılmaktadır: Lavey'in Satanizm uyarlamasındaki temel temalar, belirli bir kiliseye ait olmama ve insanın fiziksel ya da zihinsel yapısından zevk almadır. Şeytan, insanın bir tür hayvan olduğu fikrini ve fiziksel ve zihinsel zevk almanın başını çeken günahı temsil eder. Lavey'e göre Şeytan bu değerlerin kaynağını temsil etmektedir. Ritüeller, gelenek haline gelen büyü ayinlerinde olduğu gibi psikokinetik güç üzerin-

de odaklanan eylemler olarak düşünülür. Satanik felsefe Aleister Crowley'nin “**The Book of The Law**” (**Kanun Kitabı**) adlı kitabındaki öğretilerine oldukça yakındır. Her insan kendi kurallarına göre yaşıyor olarak kabul edilir.

Kuşkusuz Satanizmin temel öğelerinden biri din ahlâkına ve bu ahlâka dair her şeye karşı olmasıdır. Üstelik bu karşıtlık yalnız fikri alanda kalmaz. Satanistler hem ateisttirler hem de her türlü dini değerle mücadele ederler. Lavey'in Satanizmi de Hristiyanlıkla mücadeleyi asıl hedef olarak görmektedir. Lavey din hakkındaki görüşlerini şu şekilde ifade eder:

“Satanizm yalnızca ateist bir oluşum değil, aynı zamanda, anti-teistik bir oluşumdur. İnsanoğlu hızla bu evreni kirletmektedir; varlık sebebi olarak dini görmek artık kabul edilebilir bir durum değildir... Hayatta kalabilmek için 2000 yıldır süregelen bu pasifliği ve ölüm tutkusunu yıkmalıyız. Hemen uygulanabilecek gerçekçi çözümler var önümüzde. Hristiyanlık her zaman olduğu gibi, ilerlemenin önündeki en büyük engel olarak duruyor.”

Lavey, 30 Nisan 1966 tarihinde katıldığı büyü ve büyücülük alanında en büyük festival olarak kabul edilen **Walpurgisnacht**'ta, önce büyücülerin geleneğine uygun olarak kafasını kazıtmış daha sonra yaptığı bir açıklamayla “The Church of Satan” **Şeytan Kilisesi**'ni kurduğunu ilan etmişti.

Kendisini kurduğu bu sözde kiliseye rahip olarak atayan Lavey, 1969 yılında “**The Satanic Bible**” (**Şeytan'ın Kutsal Kitabı**)'ı yayımlanmış, onu 1972'de “The Satanic Rituals” (Satanik Ayinler) izlemiştir. Üçüncü kitap “**The Compleat Witch**” (**Bütün Yönleriyle Büyücülük**) ise Avrupa'da basılmıştır. Lavey'in ayrıca, “The Devil's Notebook” (Şeytanın Not Defteri), “The Church of Satan” (Şeytan Kilisesi) ve “The Satanic Witch” (Satanik Büyü) adlı kitapları da bulunmaktadır.

1970'lerin ortasında gizli bir topluluk olarak yeniden örgütlenen bu faaliyetlerin merkezi, San Francisco'da bulunmaktadır.

Lavey, kendi mensuplarına kurum karşıtlığını, kendi isteklerine düşkünlüğünü ve intikam almanın kişiye vereceği bütün haz çeşitlerini tavsiye etmiş, seksi yüceltmıştır. Ona göre düşmanlardan nefret edilmeli ve onlar mahvedilmelidir.

Şeytan Kilisesi yapay yeraltı odalarında organize edilmiştir. “**Babho-med**” adı verilen bir keçi kafası içeren ve tılsım olarak kullanılan ters çevrilmiş beş köşeli yıldız, aynı zamanda bir sembol olarak seçilmiştir. Lavey, ayinlerde de büyüsel dil olarak Enoch’un (İdris) dilini kullanmış ve Aleister Crowley tarafından kullanılmış olan **Enoch**’u rehber olarak benimsemiştir. Şeytan Kilisesi, kısa sürede pek çoğu orta sınıftan olanlar arasında okültistler, heyecan arayanlar, meraklılar, ırki meseleleri ve politik yoldan hak arayanlar tarafından oluşturulan uluslararası bir topluluğu taraftar olarak çatısı altına çekmeyi başarmıştır.

SET TAPINAĞI

“**Temple of Set**” (**Set Tapınağı**), uluslararası Satanist örgütlerden en yaygın olanların başında gelmektedir. Örgüt 1975 yılında, fazlasıyla ticarileştiğini düşündüğü için Şeytan Kilisesi’nden ayrılan **Michael Aquino** tarafından 1976 yılında kurulmuştur. Set Tapınağı’na ismini veren “Set,” eski Mısır inançlarında yer alan sözde karanlıklar tanrısıdır. Aynı kelime İbranicede ise Şeytan anlamına gelmektedir. Set Tapınağı ile **Şeytan Kilisesi** arasındaki en temel görüş ayrılığı, tapınak üyelerinin Şeytanı sadece sembolik bir kavram olarak görmemeleridir. Tapınağa üye olanlar Set’i sembolik bir figür olarak görmedikleri gibi tapınağı da sadece dini değerlere bir karşı çıkış olarak değerlendirmezler. Tapınak üyeleri Satanizmi şu şekilde tarif ederler: “*Şeytanın varlığına evreni var eden ruhsal güç olarak inanmak, Şeytana tapmak ve onun belirlediği kurallara ve standartlara göre yaşayarak Şeytana itaat etmek.*”

Set Tapınağı’nda **‘kara büyü’** çok önemli bir yer tutar. İnsanın kendini büyü ile geliştirebileceğine inanılır. Öyle ki, tapınağa yeni üye olanlara ilk olarak kara büyüü, büyüün felsefesini, yapılması gereken özel işlemleri anlatan özel tanıtım kitapçıkları verilir.

Set’i Şeytanın yeni prototipi olarak kabul eden bu topluluk, Set’in evrimin bir sonraki aşamasını gerçekleştirmek ve üstün yetenekli insanlar yaratmak için bin yıldan fazla bir süreden beri insan genetiğini değiştirdiğini kabul etmektedir.

20. yüzyılda ortaya çıkan ve özellikle 1970’lerden sonra sayıları artan satanik guruplar, Atlantik’in her iki yakasında faaliyetlerini yaygınlaştırmışlardır.

Pek çoğu organizasyonun gizlilik içinde sürdürülmesinden dolayı, yayılmanın boyutların tahmin etmek mümkün görülmemektedir.

Bir kısım Satanistler, Neo-Nazi organizasyonları veya seks büyü örgütleriyle ilişkilendirilmekte; kimi satanik gurupların ise uyuşturucuya, pornografi ticaretine bulaştıkları belirtilmektedir.

AMERİKA'DAKİ SATANİZMİN BUGÜNÜ

Amerikan polisinin bir bölümü için “**Satanistler,**” yani Şeytana tapanlar, nesillerden beri ibadetlerini gizlice sürdüren, bakımevlerinden çocuk çalan, katleden, kaçırın ve tecavüz eden aile üyelerinden oluşmaktadır. Satanist ibadetin “uzmanlarına” göre, yasadışı, uluslararası ciddi bir biçimde örgütlü, hiyerarşik olarak oluşmuş bu organize suç şebekesi yılda elli bin kişinin katledilmesinden sorumludur. Çok sayıda bebek ritüel cinayetler için Satanist aileler tarafından özel olarak yetiştiriliyor. Konunun uzmanı polisler göre cinayetler, işleyenlerin enerjisini “*zenginleştirilen*” temel güçleri serbest bıraktığı ifade ediliyor. Çehov’un dile getirdiği gibi özellikle **Salem Büyücülere** ve engizisyon dâvâlarının karanlık günlerinden bu yana “aslında hiç bir şey değişmemişti.”

Önceleri şüpheyle karşılanıp, abartılı ve hayâl gücü ürünü olduğu iddia edilen bu tespitlerin ne denli gerçekleri yansıttığı kısa bir süre sonra ortaya çıkmış: bunların Amerikan polislerinin akıl almaz iğrenç zıvalıkları olmadığı anlaşılmıştı. 13 Eylül 1988 tarihinde ABD’nin Virginia eyaletinde, ritüel suçlar ile ilgili olarak gerçekleştirilen bir seminerde Amerikan polisi olayın küçümsenemeyecek boyutlarda olduğunu söylüyordu. Bu tür olaylar o kadar çok yaygınlaşmıştı ki 1989 yılında, Idaho eyaletinde görev yapan **Lary Jones** adlı bir polis memuru düzenli olarak yazdığı **File 18 Newsletter**’da şöyle diyordu:

“Doğüstü güçler tarafından gerçekleştirildiği iddia edilen olaylarda, kötü varlıklar, felsefeler ya da ilkeler tarafından yönetilen ya da denetlenen suçlularla karşı karşıya gelen polisin bilinen aygıtları etkili değildir. Bir polisin, karanlıklar prensiyle ya da ekibiyle karşılaştığında yanında bir ‘Şeytan sopası’ ve de kullanabileceği tüm zırh ve ruhî yardım malzemeleri olmalıdır. Hıristiyan polis memurları Şeytansı suçlara karşı mücadelenin vurucu gücü olmak için donanımlıdır. Ancak bu olayların

üstesinden gelmek için yeterli değildir.”

Bir başka Amerikan polisinin, **Robert D. Hicks**'in bazı meslektaşlarının kaygısı üzerine yazdığı “*Şeytanın Peşinde*” adlı kitabında bu olaylar ayrıntılarıyla anlatılıyordu. Olaylar çok sık yaşanıyor ve ABD polisi bunlar karşısında etkisiz kalıyordu.

Şeytana tapınma ibadetlerine tanık olan **Marty Johnson** isimli bir Amerikalı kadının konu ile ilgili açıklamaları kamuoyunu epey meşgul etmişti. İki Satanist toplulukta rahibe mertebesine kadar çıkarıldığını kamuoyuna açıklayan Johnson kelimesi kelimesine aynen şunları söylemişti:

“Teksas'ta, Harris Country bölgesinden kaçırılmış sekiz yaşındaki küçük bir kız çocuğunun kurban edilmesine tanık oldum.”

Marty Johnson, cinayeti bütün ayrıntılarıyla anlatmış, küçük kıza uyuşturucu verildiğini, gözleri dehşetten açılmış olarak, başka çocukların gözü önünde katledildiğini açıklamıştı.

ANTON SZANDOR LAVEY KİMDİR?

Satanizm akımını bir doktrin olarak empoze eden **Anton Szandor Lavey**'dir. ABD de “**Kara Papa**” lâkabıyla anılan Lavey, bu akımı bir din olarak ilân etmiştir. 11 Nisan 1930 yılında Amerika'da doğan Lavey, bu ülkeye Macaristan'dan göçmüş Kafkas kökenli bir ailenin çocuğuydu.

Lavey, gençlik yıllarında önce sirklerde aslan terbiyeciliği yaptı. Daha sonra polis fotoğrafçılığı, kriminoloji uzmanlığı, oyunculuk ve hipnotizörlük gibi birbirinden farklı işlerde çalıştı. Ancak bu birbirinden farklı işlerin gizli güçler, suç ve bilinmeyenle ilişki kurma gibi ortak noktaları vardı.

Beş yaşından itibaren müzikle uğraşan Lavey, yıllar sonra elektronik müziği seçerek Synthesizer teknolojisi üzerinde çalışmalar yapmıştır. Marjinal müziği ararken Okült müzik adını verdiği parçalar bestelemiştir. Sonraki yıllarda esrarlı (**okült**) konularda kimi gurupların da oluşmasına yardımcı olarak bir büyü halkası oluşturmuştur.

Lavey, ayinlerinde çok iyi kullandığı dramatik etki yapma sanatından

yararlanmış, bu sayede çevresindekileri kolayca etkilemeyi başarmıştı. İnsanları etkilemekten zevk alan Lavey, sürekli olarak giydiği kırmızı-çizgili pelerini, kafatasları ve diğer acayip objelerden oluşturduğu aksesuarlarıyla dikkatleri üzerinde toplamıştır.

Lavey'e göre Şeytan, dünyevi işlerin işleyişinden sorumlu, ancak bilimin ve dinin herhangi bir izahını yapamadığı, tabiatta gizli, karanlık bir güçten başka bir şey değildir. Diğer bir ifadeyle, Lavey, Şeytanı yeryüzünün işlerini idare eden, doğadaki gizlenmiş karanlık bir güç olarak görmüştür.

Pek çok Satanist, Şeytanı; çatal tırnakları, dikenli bir kuyruğu ve boynuzları olan antropomorfik bir varlık olarak kabul etmez. Onlara göre Şeytan, dinlerin aydınlatamadığı, tabiattaki karanlık güçleri temsil eder.

Yine Lavey, insanın gerçek doğasının, şehvet düşkünlüğü, gurur, hedonizm ve inatçılık gibi uygarlığın gelişmesine imkân veren özelliklerden ibaret olduğunu ileri sürmüştür. Ona göre insan doğası (beden) inkâr edilmemeli, kutsanmalıdır.

Bu anlamda, **Anton Szandor Lavey**, Şeytana ibadet karşılığında “*ki-lise*” terimini kullanmanın etkileyici değerini anlamış ve insanların ayin, merasim, debdebeli törenlere karşı doğal eğilimleri bulunduğunu kabul etmiştir. Satanik vaftizleri, nikâh ve cenaze törenlerini yönetmiş bütün bunları Şeytandan aldığı yetkiyle, Şeytan adına yaptığını belirtmiştir. Satanist ayinlerinde, kısmen leopar derisiyle örtülü, çıplak bir kadını su-nak (*altar*) olarak kullanmıştır.

Ona göre insan; egoist, çirkin, habis ve korkulması gereken bir varlıktır. Kötü olan Şeytan değil, aksine insanın kendisidir. Yine Lavey'e göre insan kötülüklerini Şeytan adının ardına gizliyordu. “*Amacımız Şeytanı yüceltip, memnun etmektir,*” diyen Lavey'in, ismi enteresan bir şekilde bir kaza sonrası duyulmuştu. Eski müritlerinden biri olan **Sam Broady** ve kız arkadaşı ünlü sarışın sinema yıldızı **Jane Mansfield**, Lavey'in **Şeytan Kilisesi**'ne karşı bir kampanya başlatmışlardı. Bu kampanyaların başlamasından kısa süre sonra Broady ve Mansfield birlikte akıl almaz bir trafik kazası geçirdiler. Broady kaza anında beyin kanamasından öldü. Mensfield'in sonu ise daha korkunç olmuştu. Çarpmanın şiddetiyle arabanın kaportası bir giyotine dönüşüp güzel oyuncunun kafasını koparmıştı. Kaza sonrası kendisiyle görüşen gazetecilere çok üzgün olduğunu söyleyen Lavey'in, haberlerde yer alan şu demeci tüm

dikkatleri üstüne çekmiş ve büyük yankılar uyandırmıştı: “*Olay sırasında Jean’ın bir dergide yer alan bir fotoğrafını kesiyordum. Makasın ucu kaçtı, kafasını da koparmışım.*”

Lavey efsanesi bu olaydan sonra Amerika’da büyümeğe başladı. Onun gizli güçleri olduğuna inananlar, San Francisco varoşlarından birinde, eski bir randevu evinden bozma **Şeytan Kilisesi’**ne akın etmeye başladılar.

1968 yılında yönetmen **Roman Polanski’nin**, korku klasiği “**Rose Mary’nin Bebeği**” filmini çekerken “uzman” sıfatıyla kapısını çaldığı ilk isim Lavey olmuştu. Lavey’e ayrıca Şeytan rolü de uygun görülmüştü. Yıllar sonra bir röportajda Lavey, Şeytan tarafından hamile bırakılan bir kadının öyküsünün anlatıldığı “*Rose Mary’nin Bebeği*” adlı bu film için şöyle diyordu: “*Bir ulusun doğuşu, Ku Klux Klan için ne kadar önemliyse Rose Mary’nin Bebeği de Satanizm açısından aynı öneme sahiptir.*”

Bir yıl sonra **Roman Polanski’nin** eşi **Sharon Tate** ve çocukları vahşice katledilince gözler bir kez daha **Anton Szandor Lavey’e** ve tarikatına çevrilmişti. O ve gurubu birinci derecede şüpheli olmasına rağmen her hangi bir kanıt bulunamadığından daha fazla üstüne gidilemedi. Lavey, bu suçlamadan zarar göreceği yerde daha çok tanınarak şaşırtıcı bir biçimde ününü arttırdı.

Şeytan Kilisesi’nin en üst on üç üyesi arasında yer alan **Hershell Smith**, yazdığı anılarında Lavey’i ve onunla ilk karşılaşmasını şöyle anlatıyor: “*Sivri kulakları, ağzının kenarlarından aşağıya sarkan siyah bıyıkları ve çene ucundaki küçük sakalıyla alaycı bir ifadenin yer aldığı yüzü donmuş gibi duruyordu. Etrafına ağır başlılık havası saçıyor, kendini bir amaca adanmış ve bundan asla geri dönmeyecek bir adamın görünümünü yansıtıyordu. Gözlerindeki delici bakışla çevresindekilerin yüzlerini tek süzüyor, kendini adanmış olduğu bu görevde izleyecek yetenek ve değerimizin olup olmadığını ölçer gibi görünüyordu.*”

Lavey’in 29 Ekim 1997 tarihinde 67 yaşında ölümünden sonra Şeytan Kilisesi’nin ve akımın liderliği gerçek kimliği gizli tutulan Amerika-lı genç bir kadın tarafından yürütülmektedir. Kimi iddialara göre bu genç kadın, Lavey’in kızıdır. Yine aynı iddialara göre Lavey’in kızı, Şeytan Kilisesi’ne katılımı sırasında düzenlenen Üye Kabul Ayını’nda sözde ki-

lisenin üst düzey müritlerinin gözleri önünde babası ile ensest bir ilişkiye girmiştir. Halen ABD’de bir kilise görünümünde faaliyetlerini sürdüren Şeytan Kilisesi’nin 20 bini aşkın üyesi olduğu tahmin edilmektedir.

Günümüzde ABD’de Satanistlerin faaliyetleri kaygı ile izlenmektedir. Şimdilerde Amerika içinde “millî tehdit” olarak ilân edilen Satanizm akımının kontrolü Şeytan Kilisesi’nin elinden çıkmıştır. ABD politikalarına yön verenler Satanizm’i Amerika için bir tehdit olarak görürlerken, ülke dışındaki kimi operasyonlarda Psikolojik Savaş’ın gizli silâhı olarak kullanılmaktadırlar. Yaklaşık 40 yıl önce Satanizm’i o günlerde kendi ülkelerinde kullananlar bu sapkın akımın yayılmasına zemin hazırlamışlardı. Satanizm’in dallanıp, budaklanmasında kimi toplumbilimciler göre ABD yönetiminin büyük hatası söz konusudur. Kimi ilgililere göre ise 1960’ların ikinci yarısında oluşan, emperyalizm ve savaş karşılarının önünün kesilmesi için Satanizm’in yaygınlaşmasına göz yumulmuştur. Giderek Amerikan aleyhtarlığına dönüşen ve tüm dünyada “68’liler Oluşumu” ya da “68 Kuşağı Hareketi” adıyla anılan gençlik hareketlerine karşı bir hareket olan Satanizmin örgütlenmesini önleyecek bir adım atılmamış, bu sapkın akımın faaliyetlerine göz yumulmuş hatta o günün yönetimindeki kimi “şahinler” tarafından 68 Gençlik Hareketleri’ne karşı bu sapkın akımın örgütlenmesi açıkça olmasa da desteklenmiştir.

Dönemin yetkilileri tarafından tehlikesi göz ardı edilen Satanist faaliyetler özellikle Hippi hareketlerine karşı desteklenmişti. Bu destek sayesinde dönemin özellikle ABD içindeki gençlik hareketlerine sızdırılan Satanist guruplar sayesinde büyük darbe vurulmuş fakat Satanizm akımı, kontrol edilemez bir canavara dönüşmüştü. Üstelik bu canavar, hippilerden çok daha tehlikeliydi.

Ülkemizde “Çiçek Çocukları” olarak “Savaşma-Seviş” sloganıyla dikkat çeken Hippi hareketi, 1960’ların sonunda San Francisco’da doğmuş, çok geçmeden bütün Batı ülkelerine yayılmıştı. Hippiler; lüks tüketim toplumu olarak niteledikleri sanayi toplumuna düşmanlığı temel alan bir ahlâk anlayışını benimseyen, ortak yaşam ve her alanda özgürlüğü savunan Satanizmin aksine şiddete karşı çıkan bir dünya görüşüne sahiptiler. Bu anlayış, içinde yaşadıkları toplumdan kopmaya yönelen gençlere yeni bir yaşama biçimi getirmişti. Para düşkünlüğüne karşı çıkmak, doğaya dönüş, cinsel özgürlüğe ve sevgiye yönelme gibi özellikleriyle şiddete başvurmeyen Hippi anlayışı; sanata, moda, müziğe, res-

me yansıyarak toplumun önemli bir bölümü tarafından benimsenmişti.

MASONLUĞUN TANIMI VE TARİHÇESİ

MASONLUK NEDİR?

Masonluk, Fransızcadaki duvarcı anlamına gelen “*maçon*” kelimesinden türetilmiştir. Farmasonluk olarak da bilinir. Dünya ölçeğinde en yaygın teşkilâta sahip olan Masonluk da gizlilik esastır. Katı bir hiyerarşik yapısı olan teşkilât dışı tamamen kapalıdır. Organizasyon içinde, “*çırak*,” “*kalfa*” ve “*usta*” gibi evrelerden geçen Masonlar, aralarındaki sıkı bağlar sebebiyle birbirlerine “*Birader*” şeklinde hitap ederler. Britanya İmparatorluğu’nun genişlemesine koşut olarak yayılan Masonluk bugün de Britanya Adaları ile imparatorluğa bağlı öteki ülkelerde yaygın durumdadır.

Masonluk, başlangıcının resmi olarak 16. yüzyılın sonu ve 17. yüzyılın başlarına dayandığı düşünülmekle beraber, 11. Yüzyıl’da başlayan **Haçlı Seferleri**’ne kadar uzanır. Dünyanın pek çok ülkesinde beş milyonu aşkın üyesi ile değişik biçimlerde teşkilâtlanmıştır. Sadece İngiltere, İskoçya ve İrlanda’da 500,000; Amerika Birleşik Devletleri’nde ise iki milyona yakın üyesi bulunmaktadır.

Masonluk orta çağdaki duvarcı ve katedral inşaatçısı loncalarının gelişmesiyle ortaya çıktı. Katedral inşaatlarının azalması üzerine, duvarcılıkla uğraşan amele Masonların toplandığı localar üye sayısını korumak için onur üyeleri kabul etmeye başladılar. Bu locaların bazılarında da simgesel (spekülatif) Masonluk gelişti. Simgesel Mason locaları özellikle 17. ve 18. yüzyıllarda eski tarikatlar ile şövalye topluluklarının ayin usullerini ve süslerini benimsediler. Locaların birleşmesinden oluşan ilk **Büyük Loca** 1717’de İngiltere’de kuruldu. Masonluk başlangıcından beri örgütlü dinlerden, özellikle Katolik Kilisesi ile birçok devletten gelen büyük tepkilerle karşılaştı. Günümüzde de Masonluk Rusya, Macaristan, Polonya, İspanya, Portekiz, Çin, Endonezya, Mısır ve başka bazı ülkelerde yasaktır.

Yaygın bir kanı olmasına rağmen Masonluk, bir Hıristiyanlık kurumu değildir. Tersine yıllarca Kilise ile çatışmıştır. Masonluk üzerinde Yahudiliğin etkisi daha fazladır. Ancak locaların çoğu bunu kabul etmez ve tüm dinlere eşit uzaklıkta olduklarını belirtirler. Loca üyeliğine yal-

nızca yetişkin erkekler kabul edilir. Üyeliğe başvuran kişinin yüce bir varlığa ve ruhun ölümsüzlüğüne inanması gerekmektedir.

Uygulamada da bazı locaların Hıristiyanlığa özellikle de Katoliklere karşı oldukları bilinmektedir. Bazı localar ise beyaz olmayanlara karşı önyargılı olmakla suçlanmıştır. Masonlar tarih boyunca faaliyetlerinin çoğu, kullandıkları semboller ve ritüelleri ile Yahudiliğe yakın durmuşlardır. Masonluk Latin ülkelerinde genellikle özgür düşünceleri ve antiklerikalleri kendine çekmiş, buna karşılık Anglosakson ülkelerinde üyelerinin çoğunu beyaz Protestanlar arasından kazanmıştır.

Çoğu ülkelerin localarında Masonluk üç ana aşamadan oluşur: Çıraklık, kalfalık ve ustalık. Birçok locada bu üç ana dereceye eklenmiş, sayısı bazen bine yaklaşan başka dereceler de vardır. Bu örgütlenme özellikleri ülkeden ülkeye değişir.

Masonluğun İngiliz geleneğinden gelen ana akımının yanı sıra, öncelikle toplumsal ve eğlence amaçlı örgütlenmeler olmak üzere günümüzde bir dizi gurup daha ortaya çıkmıştır. Bunların Masonluk içinde hiçbir resmi yeri olmamasına rağmen yüksek derecedeki Masonlar arasından üye edinirler ve özellikle ABD'de yaygındırlar. İngiliz Masonlarının bu tür örgütlere girmesi geçici uzaklaştırma cezasıyla yasaklanmıştır.

Masonluğun değişik kolları, arasında Masonluğun yapısal bir kuralı olarak duyurulan üstün bir yaratıcıya inanmanın da bulunduğu bazı moral ve metafizik idealleri paylaşırlar.

Masonlar, genelde örgüt dışında tüm dinlere aynı mesafede oldukları izlenimini verirler. Ancak bu kendi kurallarının tüm dinlerin üzerinde tutulması anlamını taşımaktadır. Bu görüşün laiklik anlayışıyla da bir ilgisi yoktur. Bu nedenle kimilerinin tüm laikleri Mason olmakla suçlaması da doğru değildir.

Günümüzde, topluma yönelik açıklamalarında sürekli olarak "toplum yararına çalışma," "insanlık için fedakârlık" gibi kavramlara vurgu yapan Masonluğun içyüzüne bakıldığında, oldukça karanlık bir tablo ortaya çıkmaktadır. Pek çok ülkede Masonluk, karanlık maddi çıkar ilişkilerinin odağı durumundadır.

NASIL MASON OLUNUR?

Mason olmak isteyen bir kişinin, bir locaya katılabilmesi için iki yıl-

lık Üstat derecesine sahip bir üye tarafından önerilmesi gerekmektedir. Bu eski ve güvenilir üye, önereceği kişiyi uzun zamandan beri tanıyor olmalı ve kendisiyle her yönden kefil olabilecek kadar yakın olmalıdır.

Üstat Mason, aday yapmayı düşündüğü kişiye bu düşüncesini bir defa dile getirir ve haricinin olumlu karşılması sonrasında işlemlere başlar. Bir defa Mason olması için öneri götürülen kişinin olumsuz cevap vermesi veya süre istemesi sonrasında bir daha aynı teklif yapılmaz.

Aday gösterilmesine karar verilen haricinin teklif bilgileri teklif kesesine atılır. Kabulü ile ilgili herhangi bir engelin olmadığına dair **Büyük Loca**'nın verdiği onaydan sonra işlemler başlar. Adayın kimlik ve kişisel bilgileri önerildiği Locanın bir Üstat oturumunda okunarak oylanır.

Üç veya daha fazla olumsuz oy çıkması halinde aday reddedilir. Bu ve diğer tüm oylamalara yalnız o locanın değil, herhangi bir Locaya bağlı tüm Masonlar katılma hakkına sahiptir. Oylama olumlu sonuç verdiği takdirde, ikinci süreç başlar. Bu süreçte adayı daha önce tanımayanlar arasından seçilen üç Üstat Mason görevlendirilir. Bu görevli üstatlar, aday hakkında önce uzunca bir araştırma yaparlar, daha sonra da kendisiyle görüşürler.

Görüşme sırasında, adayın locaya girmek istediğini gösterir bir talep-nâme ile neden Mason olmak istediği ile ilgili bir form doldurması istenir.

Bu işlemlerin tamamlanmasından sonra adayın fotoğrafı ve bilgilerini içeren belge, **Türkiye Büyük Locası**'nın tüm binalarında askıya çıkarılır. Herhangi bir Masonun, askıya çıkan adayı onaylamaması üzerine durum gerekçeleriyle birlikte Büyük Loca ve adayın önerildiği Loca'ya bildirilir. Böyle bir tespit halinde adayla ilgili tüm işlemler durdurulur.

Askıda herhangi bir itiraz yapılmadığı takdirde, o ana kadar yapılan araştırmaların tüm sonuçları, Locanın yine bir Üstat oturumunda okunarak, tartışılır. Yapılan oylamada temiz çıktıktan sonra adayın tekris adı verilen geleneksel bir kabul töreni ile Masonluğa kabul edilir.

Adaylıktan tekrise kadar uzanan bu süreç, Locanın çalışma programı ve aday sayısına bağlı olarak, altı ay ile iki yıl arasında bir zaman sürebilmektedir.

Tüm bu tahkikat aşamasının herhangi bir yerinde reddedilen aday, üzerinden en az bir yıl geçmeden tekrar aday gösterilemez. İkinci defa reddedilen aday ise, üyelik hakkını tamamıyla yitirmiş sayılır.

Bir haricinin Mason localarına kabul edilebilmesi için 21 yaşını tamamlaması ve erkek olması zorunludur. Babası Mason olanlar için bu sınır 19'a iner.

Masonluğa kabul edilen üye Çıracık unvanını kazanır. Kabul töreninin ardından en az bir yıl geçmeyen Çıracık Kalfalığa yükselemez. Bu bir yıl içerisinde Çıracık Mason, kendisine verilen çeşitli Masonik görevleri başarıyla yerine getirmeli ve Kalfalığa lâyük olduğunu, farklı zamanlarda verdiği sınavlarla ispatlamalıdır.

Kalfa olduktan sonra da en az bir yıl geçmeden Üstat olamaz. Üstat olabilmek için de Çıracıklık dönemindekine benzer başarılması gereken Masonik öğretiler ve faaliyetler vardır. Kalfalık süreci, Çıracıklığa göre daha zor ve kesin bağlılık gerektiren bir süreçtir.

TÜRKİYE'DEKİ MASONİK YAPILANMA

Türkiye'de Masonlar'ın üst düzey yapılanması iki ayrı kuruluş çatısı altında toplanmıştır. Bunlar; **Türkiye Büyük Locası ve Türkiye Fikir ve Kültür Derneği** ya da diğer adıyla **Türkiye Yüksek Şırası**'dır.

Türkiye Büyük Locası'ndaki teşkilât yapısı şu şekildedir:

- 1) Eski Büyük Üstatlar
- 2) Bir önceki Büyük Sekreter ve Büyük Hazine Emni.
- 3) Türkiye'deki localardan her birinin serbest ve gizli oyla seçtikleri üçer delege.

Bunların Üstat derecesinde bulunan eylemli üyeler olmaları gerekir. Türkiye Büyük Locası, kendi üyeleri arasından **"Büyük Kurul"**u seçer. İki yıl için göreve gelen Büyük Kurul, Türkiye Büyük Locası'nın yürütme organıdır. Masonluğun yöntemiyle ilgili işlemleri yapar.

Büyük Kurul'daki en üst düzey yetkili, Masonluk örgütünün de Genel Başkanı olan Büyük Üstattır. Türkiye Büyük Locası'na bağlı tüm kuruluşları denetler ve gerekli kararları alır.

Türkiye Mason Locaları Ankara, İstanbul, İzmir, Bursa, Manisa ve Adana illerinde toplanmıştır. Merkez ise İstanbul Beyoğlu Nuruziye Sokakı'ndadır.

Türkiye Fikir ve Kültür Derneği'nin de merkezi İstanbul **Cihangir**

Ars lanyatağı Sokağı'ndadır. Dernek "Yüksek Şûra" denilen "Merkez Yönetim Kurulu"na yönetilir. Bu kurulun Başkanı ise **Hakim Büyük Amir**'dir.

Bir Masonun Türkiye Fikir ve Kültür Derneği'ne kabul edilmesi için Türkiye Büyük Locası'na bağlı bir locanın üyesi olması gerekir.

MASONLARA GÖRE MASONLUĞUN TANIMI

Masonluğun tek ve kesin bir tanımını yapmak hemen hemen imkân-sız gibidir Masonluğa farklı pencerelerden bakanların yaptığı tarifler bir-birine hiç benzemediği gibi, farklı Locaların, hatta aynı locaya mensup Masonların tanımları dahi aynı değildir. Masonlar tarafından en çok kabul gören Masonluk tanımı şöyledir:

“Günümüzdeki Masonluk, Rönesans ve Reform süreçlerini izleyen Aydınlanma Çağı'nda kurulmuş; akılcılık, bilimsellik ve insanlığın oluşumundan bu yana ortaya çıkarak, insanlığın gelişimine ve bilgi birikimlerine katkıda bulunmuş bir kültür ve fikir üst yapı kurumudur. Masonluğun amacı; semboller ve alegoriler aracılığı ile aşıladığı yüksek ahlâk ilkeleri ve erdemleri özümletmeye çalışarak olgunlaşmalarına yardımcı olduğu üyeleri Masonlarla, dünyada din, dil ve ırk ayırımı olmaksızın tüm insanların eşitlik ve barış içinde kardeşçe yaşayacakları bir sevgi düzeninin kurulmasını sağlamaya çalışmaktır. Masonluk, bu yüce ülküsünü İnsanlık Mabedi inşası olarak tanımlar ve bu amaca uygun düzenli bir şekilde ulaşmak için tüm üyelerini uyması gereken temel ilkeler koymuştur.”

Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Locası'na göre Masonluk tanımı, birbirinden farklı biçimlerde yapılabilmektedir. Bu resmi açıklamaya göre Masonluğa hangi açıdan bakılırsa, tanımı da o bakımdan yapılır.

Örneğin Masonluğun yalnızca amaçları göz önünde tutulur ve diğer özellikleri bir yana bırakılırsa, şöyle denilebilir: Masonluk, tüm insanların ve tüm toplumların barış ve mutluluğunu amaçlayan, bireylerin bu yolda ilerlemelerini sağlayan bir sistemdir. Böyle bir tanım yanlış değildir; ama noksandır.

Çünkü Masonluğun amaçları tümünü tanımlamaya yetmez.

Nitekim Masonluk, amaçlarının yanı sıra ilkeleri, tarihçesi, kurumsal

özellikleri, çalışma yöntemi, dünya görüşü (ya da felsefesi) ve her biri "**Mason**" olarak anılan üyelerinin bireysel niteliklerinin tümüyle bir bütündür. Bu yüzden, Masonluğun ne olduğunu anlayabilmek için, onu ayrıntılı bir tarzda incelemek gerekir. Masonluğun tanımını çok dar bir kapsamda tutanlar, hatta yalnızca "Mason" oldukları bilinen birkaç kişiyi örnek alıp Masonluğun tümünü yargılayanlar vardır.

Bu yaklaşım, karmaşık yapısı olan bir şeyin tek bir parçasına bakarak bütününe bu parça ile özdeşleştirip açıklamaya benzer. Böyle yapılsa, Masonluk hakkında yanlış bir izlenim edinilebileceğinin ve yanlış kaniya varılabileceğinin altını çizen **Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Locası**, resmi internet sitelerinde görüşlerini şöyle ifade ediyorlar: "*Çünkü Masonluğun tümü anlaşılmış olmaz; yalnızca bir yönünden söz edilmiş olur. Açıkça belirtmemiz gerekir ki, Masonluğun tümünü anlayabilmek için Masonlar bile bu konuda yıllarca çalışmak ihtiyacı duymaktadır.*"

Aynı sitede "Mason nasıl bir insandır?" sorusu ise şöyle cevaplanıyor: "*Her Mason, toplumumuzun içindeki sıradan insanlardan biridir. Sizden farklı değildir. Ne yetkin (mükemmel) denilebilecek düzeyde çok üstün niteliklerle donanmıştır, ne de kötü bir kişidir.*"

MASONLUĞUN TARİHÇESİ

Ortaçağ'da tarihe yön veren birçok olayın perde arkasında gizli bir örgüt vardı. Bu gizli örgütün ilk kimliği **Tapınak Şovalyeleri** idi. **Tapınak Şovalyeleri**, başlangıçta Hıristiyanlık uğruna savaşmaya ant içmiş bir **Haçlı Tarikatı** olarak kurulmuşken, zamanla sapkın öğretilere kapılarak Hıristiyanlıktan bütünüyle uzaklaştı.

Tarikat üyeleri dünyevî çıkar ve ihtiraslara kapılarak, dinden uzaklaştılar. Askeri güçlerini ve siyasi bağlantılarını kullanarak büyük servetler elde ettiler. Öyle ki Ortaçağ'da Kilise'den ve Avrupa'da pek çok devletten daha fazla maddi güce ve zenginliğe ulaştılar. Ellere geçirdikleri bu güç sayesinde **Tapınakçılar**, devlet yöneticilerine, kilise otoritelerine dahi söz geçirir hale geldiler. Onlar, artık Ortaçağ'ın mafyasına dönüşmüşlerdi.

Bu sayede pek çok ayrıcalık ve dokunulmazlık elde ettiler. Her türlü yolsuzluğun ve karanlık işin düzenleyicisi oldular. Akıl almaz, sapkın ayinler, ritüeller uyguladılar. Kimi zaman bu yaptıklarından dolayı tu-

tuklanıp, yargılandılar ve cezalandırıldılar. Yasaklanmaları bile onların faaliyetlerini engelleyemedi. Bu kez yeraltında teşkilâtlandılar. Bir süre sonra farklı bir isimle ortaya çıktılar; Masonluk...

Tapınakçıları, Masonluğa dönüştüren süreç, **Haçlı Seferleri** ile başlar. Müslümanlar, M.S. 637 yılında Kudüs'e girdiklerinde Kutsal Topraklar'a barış ve refah getirmişlerdi. Ancak bu huzur ortamı 11. Yüzyıl'da bölgeye gelen işgalciler tarafından bozuldu. Bu işgalciler, **Haçlılar**'dı...

Ortadoğu'nun zenginliği ve refahı uzun süredir Hıristiyanları cezbetmekteydi. Bu cazibenin, Hıristiyanlığın dini öğretileriyle de süslenmesi sonucunda, dini görünüm altında, fakat gerçekte dünyevî amaçlara yönelik bir "**Haçlı**" zihniyetini ortaya çıkardı. Hıristiyanların, daha önceki devirlerde temelde barışçı bir siyaset izlerken, ani bir dönüşle savaşçılığa eğilim göstermelerinin asıl nedeni de budur.

Haçlı Seferleri'nin başlangıç noktası, 1095 yılının Kasım ayında, Papa II. Urban'ın başkanlığında, üç yüz din adamının katılımıyla gerçekleşen Clermont Konseyi olmuştur. Papa, konseyin kapanış konuşmasında, Doğu'daki kutsal yerlere saygısızlık yapıldığını, Hıristiyan hacılarının taciz edildiğini, bu nedenle Hıristiyanlardan kendi aralarındaki çekişme ve savaşları bırakmalarını istedi.

Konuşmasında zengin, fakir, "asil," "köylü" herkesi tek bir bayrak altında birleşmeye çağıran Papa, "*kutsal toprakları Müslümanların elinden kurtarmak için*" yapılacak savaşın, "*kutsal bir savaş*" olduğunu ilan etmişti. Ona göre tüm Avrupa, tek bir bayrak altında savaşmalıydı.

Oysa bu iddiaların hepsi gerçek dışıydı. Ortadoğu'da yaşayan Hıristiyanlar yüzyıllardır dünyanın başka hiçbir yerinde sağlanamayan huzur ortamında, özgürce ibadetlerini yerine getiriyorlardı.

Tarihteki en iyi hatiplerden biri olduğu kadar kitleleri etkilemeyi de iyi bilen II. Urban'ın amacı, Hıristiyanları, Müslüman Türkler'e ve Araplar'a karşı kıskırtmaktı. Yaptığı konuşmayla amacına da ulaştı.

Papa II. Urban, gerçek amaçlarını gizleyerek, büyük bir ustalıkla dinleyicilerin duygularını tahrik etmeyi başarmıştı. Dahası önemli bir teşvik olarak, söz konusu seferde görev alanların tüm günahlarının bağışlanacağı vaadinde bulundu. Konuşmanın sonunda büyük bir coşkuya kapılan dinleyiciler, elbiselerine dikmeleri için kendilerine dağıtılan kumaştan yapılmış haçları aldılar ve "**kutsal savaş**" çağrısını herkese duyurmak için harekete geçtiler.

Tarihin akışına etki edecek bu çağrı “olağanüstü” yankı uyandırdı. Kısa sürede hem profesyonel savaşçıların hem de on binlerce sıradan insanın katıldığı dev bir “**Haçlı Ordusu**” oluştu.

Bazı tarihçiler Doğu’nun zengin kaynaklarını sömürmeyi amaçlayan Hıristiyan kralların Papa’ya böyle bir “kutsal savaş” çağrısı için baskı yaptığını ifade ederler. Kimi tarihçiler ise, Papa II. Urban’ın bu girişiminde, kendisine rakip olan bir diğer papa adayını gölgede bırakabilme isteğinin rol oynadığını ifade ederler.

Papa’nın çağrısına heyecanla tabi olan Avrupalı krallar, prensler, aristokratlar veya diğer insanlar da aslında temelde dünyevi niyetlerle bu savaş çağrısını kabullenmişlerdi. “Fransız şövalyeleri daha fazla toprak ummuş, İtalyan tacirleri Doğu Avrupa limanlarında ticareti büyültmeyi hayâl etmiş, çok sayıdaki yoksul insan da, sadece gündelik sıkıntı ve zorluklarından kaçabilmek için bu seferlere katılmıştı.” Nitekim bu aç gözlü kitle, yol boyunca geçtikleri yerleri yağma ve talan ederek, pek çok Müslüman’ı, Yahudi’yi hatta kendileri gibi Hıristiyan olan Ortodoksları altın ve mücevher gibi ganimet bulma hayaliyle öldürdüler. Haçlılar’ın maddî hırsı o kadar büyüktü ki, **IV. Haçlı Seferi**’nde Hıristiyan **Konstantinopolis** de yağmalanmış, Ayasofya’daki Hıristiyan fresklerinin altın kaplamaları sökülüştü.

Üç ayrı kol halinde 1096 yılı yazının başlangıcında yola çıkan Haçlılar, o zamanki adıyla Konstantinopolis olan **İstanbul**’da bir araya geldiler. **Bizans İmparatoru I. Alexius**’un da desteklediği bu topluluk, dört bini aşkın atlı şövalye ve yirmibeş bin yaya askerden oluşuyordu.

Manevî liderliğini Papa II. Urban’ın yakın arkadaşı olan **Piskopos Adhemar of Le Puy**’un üstlendiği ordu **Toulouse Kontu Raymond, Tarranto Dükü Bohemond, Godfrey of Bouillon, Vermandois Kontu Hugh** ve **Normandiya Dükü Robert** gibi kumandanların sevk ve idaresindeydi.

1099 yılında Kudüs’e ulaşan Haçlılar bir ayı aşkın kuşatmanın ardından kente girdiler. Erkek-kadın ayrımı yapmaksızın karşılaştıkları herkesi öldüren Haçlılar, buldukları her şeyi yağmaladılar. Müslümanlara ve Yahudilere ait kutsal mekânları tahrip ettiler.

The Monks of War, “Savaşın Rahipleri” adlı araştırmanın yazarı **Desmond Seward** kitabında bu vahşeti şu satırlarla yansıtıyor: “*Temmuz 1099’da Kudüs ele geçirildi. Yağmalamanın vahşiliği, Kilisenin soydan gelen içgüdüleri Hıristiyanlaştırmakta ne kadar az başarılı olduğunu ortaya koyuyordu. Kutsal kentin tüm nüfusu kılıçtan geçirildi; Yahudiler,*

Müslümanlar, erkek, kadın ve çocuk toplam 70.000 kişi üç gün süren bir soykırımda katledildiler. Bazı yerlerde askerler ayak bileklerine kadar yükselen kan gölü içinde yürüdüler ve sokaklarda gezen atlıların üzerlerine kan sıçradı.”

Birinci Haçlı Seferi, 1099 yılında Kudüs’ün Hıristiyanların eline geçmesiyle sonuçlandı. Haçlılar, Kudüs’ü kendilerine başkent yaptılar ve sınırları Filistin’den Antakya’ya kadar uzanan bir Latin Krallığı kurdular.

Haçlılar Ortadoğu’da ilan ettikleri bu devleti ayakta tutabilmek amacıyla daha önce benzeri bulunmayan “askeri tarikatlar” kurdular. Bu tarikatların üyeleri, Avrupa’dan Filistin’e göç edip, burada bir tür manastır hayatı yaşıyor, birer savaşçı gibi yetiştirilmek amacıyla askeri eğitim alıyorlardı.

Bu tarikatlardan biri, diğerlerinin arasından sıyrılarak öne çıktı. Diğerlerinden farklı bir yol tuttu. Tarihin akışına etki edecek bu tarikat, “**Tapınakçılar**” tarikatıydı.

TAPINAK ŞOVALYELERİ YA DA “TAPINAKÇILAR”

Latin Krallığı’nın kurulmasından yirmi yıl sonra tarih sahnesine çıkan **Tapınak Şovalyeleri Tarikatı**, 1118 yılında kuruldu. Bilinen adı “Tapınakçılar” olan tarikat, İngilizcede de “Templars” ya da “Knights Templar” şeklinde ifade edilmektedir. Ancak bu tarikatın tam adı; “**İsa’nın ve Süleyman Tapınağı’nın Yoksul Şovalyeleri**”dir. (“Pauperes Commilitones Christi Templique Salomonis”) Dokuz şovalye tarafından kurulmuştur. Bunlar: **Hugues de Payens, Godfrey de St. Omar, Godfrey Rossal, Gundemar, Godfrey Bisol, Payen de Montdidier, Archibald des St. Aman, Andrew de Montbard** ve **Provins Kontu**’dur.

Masonlar’ın, şovalye kökenli bir organizasyon olup, olmadığı çokça tartışılan bir konudur. **Tapınak Şovalyeleri**’ne 1307 yılında Vatikan ve Fransa başta olmak üzere çoğu Avrupa krallığı tarafından resmen savaş açılmıştı. Başlatılan bu savaşın ardından 1314 yılında İskoçya’nın İngiltere’ye karşı kazandığı Bannockburn zaferi’nde Tapınak Şovalyeleri’nin kendi kıyafet ve kılıçları ile İskoç kralı Robert Bruce’un yanında savaş-tıkları, tüm tarih kitaplarında yerini almış bir gerçektir.

Rosslyn Şapeli başta olmak üzere Tapınak Şovalyeleri tarafından ya-

pıldığı bugün net olarak bilinen nice kilise ve kale de, şovalyelerin bu dönemlerde Britanya'daki varlıklarını açıkça göstermektedir.

Yoğunlukla, Avrupa ve ABD'de çalışmalarını sürdüren çok sayıda Masonik rit ise **Şovalye Masonluğu** denen ekolü kabul ederek, çalışmalarını Masonluğun şovalye kökenleri üzerinde yoğunlaştırmışlardır. Şovalye Masonluğu doğrultusunda çalışmayan ritlerin bile tamamına yakını şovalyeliğe mutlaka bir atıf yaparlar. Türkiye'de de uygulanan, dünyanın en yaygın ritini olan İskoç Riti'nde yüksek derecelerin çoğunluğu şovalyelik üzerine olup, şovalye adları taşımaktadır. İkinci en yaygın rit olan ve özellikle ABD'de en çok üyesi bulunan York Riti'nin en yüksek derecesinin adı Tapınak Şovalyesi'dir.

Masonlar'ın kullandıkları pek çok sembolün şovalyelerden gelmiş olması bir sır değildir. Masonlar'ın bazı törenlerde kullandıkları kılıçlar, gerek şekilleri gerek anlamlarıyla bu geleneği yansıtmakta olan şovalye kılıçlarıdır.

Masonluğun köklerini şovalyelere dayandıran görüşlere göre, kimlikleri ortaya çıkan **Tapınakçılar**, kendilerine -daha önce kıta Avrupası'nda olduğu gibi- yönelebilecek saldırılardan korunmak için, duvarcı loncaları kimliğine bürünmüşlerdir. Sembollerini ve çalışmalarını eski duvarcıların sembolleri ile birleştirmiş ve eski sembollerine bu yönlü anlamlar yüklemişlerdir. Duvarcı kimliği ile kendilerini tanıtan Tapınakçılar, çalışmalarını ve esas yüzlerini her zaman gizli tutmuşlardır. Bu gizleniş, aralarına sonradan kabul edilen ve henüz belli bir dereceye gelmemiş yeni üyeler karşısında da sürdürülmüştür. Bu tercih doğrultusunda günümüzde dahi üst düzey yöneticilerin kimlikleri saklı tutularak, Masonik derecelerine karşılık gelen şovalye adlarıyla anılmaktadırlar.

Masonluğun kökenleri ile ilgili konularda günümüz Masonları arasında bile kesin bir görüş birliğine varılmış değildir. Farklı obediyan ve ritler, farklı görüşleri öne sürerler. Bugünkünden çok daha gizli olan geçmişlerinde herhangi bir yazılı kayıt tutulmamış olması bunun en önemli sebebidir. **Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'nın** da dahil olduğu dünya düzenli Masonluğu da, **Özgür Masonlar Büyük Locası'nın** dahil olduğu düzensiz obediyanlar da, ritüellerinde Masonluğun köklerini Operatif Masonlara dayandırır. İlk üç derece ritüellerindeki şovalye hayat tarzı denebilecek bir anlayışa yapılan atıflar dışında, şovalyelikten, hiç söz edilmez. Şovalyelik kökleri ile ilgili konular daha

çok yüksek derecelerde işlenir.

Bu konuda kimse tarafından reddedilmeyen bir gerçek vardır ki, Masonluğun geçmişinde şovalyeliğin öyle veya böyle bir etkisini yok sayabilmek mümkün değildir. Masonluk, kimi loca üyelerinin inkâr ettiği gibi bütünüyle Tapınakçılar tarafından kurulmamışsa Ortaçağın ünlü şovalyelerine çok şey borçludur.

Masonluğun ilk dönemlerdeki gelişimi bu inkâr ve kabul sebebiyle tartışmalı bir konu olma özelliğini sürdürmektedir. Tapınak Şovalyeleri'ni köken olarak görmeyip, inkâr eden görüşler genelde tahminlere dayanmaktadır. Öte yandan İskoçya'da ilk Mason localarının 16. yüzyıl başlarında var olduğunu gösteren kanıtlara ulaşılmıştır. Yine aynı şekilde İngiltere'de 17. yüzyılın ortalarında Masonların var olduklarına dair kesin kaynaklar mevcuttur. Masonik Elyazması isimli şiir yaklaşık 1390 yılına tarihlenmiş olup, en eski Masonik belge olarak kabul edilmiştir.

OPERATİF MASONLUK

Masonluk, Ortaçağ ve Rönesans'taki zanaat örgütünün değişik bir biçimde devamı olarak ortaya çıkmıştır. O dönemin Masonluğunu bir çeşit “**Amele Teşkilâtı**” olarak nitelendirmek mümkündür.

Operatif Masonluk, duvarcılık mesleğini beden çalışmasıyla ve elle yapılan -zanaatkârların kurmuş olduğu meslek birlikleri şeklinde tanımlanabilir. Ortaçağda katedral ve kiliseleri inşa eden duvarcı ustalarına Mason diye hitap edilmiştir. Bu zanaatkârların mesleki sırları saklamaları için kendi aralarında sembolik anlamlar taşıyan kelimeler ve işaretler kullanmışlardır.

Genelde “Tanrı'nın Evi” sayılan kilise ve katedral gibi kutsal mekânlar inşa ettikleri için halk ve din görevlileri arasında “Mason” adı verilen duvarcı işçileri kutsal olarak kabul edilmişlerdir.

Operatif Masonlar toplandıkları loncalarda çalışmalar yapıyorlardı. Aralarında **Çırak**, **Kalfa** ve **Usta** olarak belirlenmiş, becerilerine ve bilgi birikimlerine göre şekillenen bir derece sistemi kurmuşlardı.

İLK BÜYÜK LOCANIN KURULUŞU

24 Haziran 1717 tarihinde İngiltere'de bir araya gelen dört Loca, ilk Büyük Loca olan "**Grand Lodge of England**"ı kurdu. İngiltere Büyük Locası adındaki bu yapı, kısa bir süre içinde İngiltere'deki diğer Locaların da katılımı ile genişleyip güçlendi.

Ancak **Büyük Loca**'nın kuruluşunun üzerinden bir ay geçmeden tutucu gelenekçiler ile modernleşme yanlıları arasındaki görüş ayrılıkları, büyük tartışmalara sebep oldu. Üçüncü Derece'nin oluşturulması Bu tartışmaları daha da alevlendirdi ve 17 Temmuz 1717 tarihinde "**İngiltere'nin Kadim Büyük Locası** (Ancient Grand Lodge of England-GLE)" adında rakip başka bir büyük loca kuruldu.

1723 yılında Büyük Loca, çekişmelere son vermek amacıyla herkesin uyacağı geleneksel ve kadim yasaları derleme kararı aldı. Derleme görevi Protestan bir Rahip olan James Anderson'a verildi. Böylece Masonluğun, ara vermeden sürdürülecek olan, yazılı tarihi ve ilk yazılı yasaları resmen başlatılmış oldu.

Anderson Anayasası ya da Anderson Yasaları olarak bilinen Masonluğun nizamnâmesinin, kurallarına, ana hatlarına, bugün halen dünya düzenli Masonluğunca uyulmaktadır.

Çıkan fikir ayrılıkları yüzünden Büyük Loca'dan ayrılanların York Locası'nın da önderliğinde kurdukları rakip Loca, 1813 yılında tekrar bir araya gelme kararı aldı.

İki rakip Büyük Loca, 25 Kasım 1813 tarihinde **İngiltere'nin Birleşik Büyük Locası** olan "**United Grand Lodge of England-UGLE**" çatısı altında birleştiler.

Bugün, halen varlığını sürdürmekte olan ve düzenli Masonluğun ilk Büyük Locası olarak kabul edilen İngiltere Birleşik Büyük Locası gelenekçi çizgiyi benimsemektedir. İngiltere Birleşik Büyük Locası, Büyük Üstatları kraliyet ailesi ile soylu dük veya lordlar arasından seçmektedir.

İrlanda ve İskoçya'nın Büyük Locası 1725 ve 1736 yıllarında ardı sıra kuruldu. Masonluk 1730'lu yıllarda Gelenekçiler ve Modernler tarafından Kuzey Amerika'daki İngiliz Kolonilerine ithal edildi. İrlanda ve İskoçya Büyük Locaları pek çok bölgesel büyük localar altında organize olan kardeş localar kurdu. Amerikan İnkılabından sonra bağımsız ABD Büyük Locaları eyaletlerde kendilerini oluşturdular.

Masonluğun köklerini Çin'den Ortadoğu'ya, Eski Yunan'dan Şaman rahiplerine, Eski Mısır'dan Avrupa'nın şovalye tarikatlarına kadar dünyanın çeşitli yer ve topluluklarına dayandırmak mümkündür. Çünkü Masonik ritüellere bakıldığında eski öğreti ve akımların tamamının etkileri görülebilmektedir. Fakat Masonluğun çok uzun yıllar boyunca çalışmalarını büyük bir gizlilik içinde sürdürmesi ve 1390'da Regius el yazmasına kadar hiçbir kayıt tutmamaları sebebiyle, asıl kökeni hakkında net ve kesin bir yargıya henüz varılabilmiş değildir. Tüm dünyadaki Masonlar köklerini M.Ö 10. yüzyılda yapılmış olan **Süleyman Mabedi** işçilerine dayandırmaktadırlar.

HİRAM USTA EFSANESİ

Masonluğun kökenini Süleyman Mabedi işçilerine dayandıran görüşe göre, çıkış noktası olarak **“Hiram Efsanesi”** esas alınır. Bu efsaneye göre **Kıral Davut**, Kudüs'te **“Beyti Makdis”**i inşa etmek ister. Fakat o, bu inşaatın, o güne kadar bilinen geometrik prensiplerle yapılması arzusundadır. Memleketin her yerinden kırk bin amele toplatılır. Bunlara **“Mason”** yani, “duvarcı” ismi verilmiştir.

İnşaat sırasında Kıral Davut ölünce yerine geçen oğlu Süleyman daha sonradan Süleyman Mabedi olarak anılacak tapınağın inşaatını sürdürür. Bu inşaatta çalışan ustalardan biri de Adon Hiram Abif'tir. Efsaneye göre Hiram adındaki bu ustabaşı, çalıştırdığı işçileri çırak, kalfa ve usta şeklinde guruplara ayırmış ve hepsine mimarlık bilgilerinin bir kısmını öğretmiştir. Çıraklar, usta ve kalfaların, kalfalar da ustaların bildiği sırları bilmezlerdi.

İnşaatın sonlarına doğru usta olmak isteyen üç kalfa, ustalık sırlarını zorla öğrenmeye karar vermişlerdi. Bunun için bir gün Hiram'ın yolunu keserek bu sırları almaya çalıştılar. Ancak Hiram, bu sırların çalışarak öğrenileceğini söyleyince, sinirlenen kalfalar ellerindeki cetvel, gönve ve çekiç ile vurarak onu öldürmüşlerdi. Bu üç katil, Hiram'ın cesedini önce mabedin bir yerine gömdü. Daha sonra oradan alıp dağa götürdüler. Burada bir yere gömüp üzerine akasya dalları diktiler. Hiram'ın ölümü bütün çalışmalarını durdurdu. Bunun üzerine Süleyman, Hiram'ın ölüme da dirisini bulmak için geniş çaplı bir arama başlattı.

Hiram, bulununca söylenecek ilk kelimelerin ustalığın mukaddes sö-

zû olmasını emretti. Çok geçmeden Hiram'ın cesedi bulundu. O sırada söylenen **“Mac,” “Benah”** ve **“Moabon”** kelimeleri o andan itibaren ustalığın mukaddes kelimeleri oldu.

Hiram efsanesinde sözü geçen işaretler, isimler ve kelimeler Masonluk sembolizminde önemli bir rol oynamaktadır. İşte Masonluk merasimlerindeki aşamaların, kıyafetlerin, sembollerin, derecelerinin ve hiyerarşisinin temelleri bu Hiram efsanesinden gelmektedir.

Modern Masonluğun bu efsane ile ilgisi sadece bu sembollerdedir. Bütün semboller Süleyman Mabedi'nin inşasından alınmıştır. Bu törenlerle gizemli bir görünüme sahip olan Masonluk, içinde barındırdığı farklı dini görüşler nedeniyle Hıristiyanlıktan uzaklaşarak yeni bir din anlayış kazanmıştır.

ANDERSON ANAYASASI

Anderson Anayasası, 1723 yılında bugünkü adı **“İngiltere Birleşik Büyük Locası”** olan İngiltere Büyük Locası tarafından, üyeleri arasında bulunan **James Anderson**'a verilen görev ile yazılmıştır. Bu yasanın ana hatlarına günümüz düzenli Masonluğunca halen uyulmaktadır. **Anderson Anayasası** için Masonluğun ilk ve en önemli yazılı kurallar dizisi demek mümkündür.

Düzenli Masonluğun anayasası olarak kabul edilen metin, 1738, 1764 ve 1815 yıllarında olmak üzere üç kez güncelleştirilmiştir. 1723'te kabul edilen ilk metin şöyledir:

Tanrı ve Din'e Dair:

Bir Mason, sıfatının gereği, ahlâk yasasına uymak zorundadır. Eğer Sanat'ı doğru anlıyorsa, asla budala bir ateist veya dinsiz bir liberten olmayacaktır. Fakat eski zamanlarda Masonlar, her ülkede, o ülkenin ya da milletin dininden olmak –bu her ne idiyse- yükümlülüğündeydiler. Şimdi ise, özel kanıları kendilerine bırakılarak, bütün insanların mutabık oldukları dinden olmaları yeterli görülmektedir. Bu da, onları ayırt eden sıfat ve bağlantıları ne olursa olsun, iyi ve doğru veya onurlu ve dürüst insanlar olmaktır. Böylece Masonluk, aksi takdirde birbirlerinden ebediyen uzakta kalacak kişilerin arasında bir birlik merkezi, hakiki dostluğun kazandırılmasında bir vesile olur...

Devlet Erkânı ve Memurlara Dair:

Bir Mason, nerede oturur ve ne işte çalışır olursa olsun, devlet otoritesi için barışçı bir unsurdur. Ve hiçbir zaman milletin barış ve refahına karşı entrikalar ve suikastlar içinde bulunmayacağı gibi, görevli olmadıkça da devlet idaresine müdahaleden kaçınır. Masonluk, savaş, kan dökülmesi ve karışıklıktan daima zarar görmüş olduğundan, eski kırıllar ve prensler, hep barış zamanlarında gelişmiş olan sanatçıları, barışseverlikleri ve bağlılıklarından dolayı teşvik etmişlerdir. Böylece rakiplerinin saldırılarını fiilen karşılamışlar ve kardeşliğin onurunu yüceltmişlerdir. Dolayısıyla, eğer bir kardeş devlete karşı isyankâr olursa, hiçbir zaman o isyanında destek bulamaz. Ona ancak mutsuz bir insan olduğu için acınabilir. Sadık kardeşlik onun bu isyanını asla kabul etmez. Bu sırada hükümet gücendirilmemeli ve siyasi güvensizlik ortamı yaratılmamalıdır. Ne var ki bu kardeş, eğer başka bir suçtan mahkûm olmamışsa, Locadan atılmaz, Locayla ilişkisi kesilmez.

Localara Dair:

Loca, Masonların toplandıkları ve çalıştıkları yerdir. Dolayısıyla bu toplantıya ya da usulüne göre örgütlenmiş Masonlar cemiyetine Loca denir. Her kardeş bir Locaya katılmak ve onun iç tüzüğü ile genel tüzüklere uymak zorundadır.

Loca, toplantısına katılarak ve genel ile **Büyük Loca**'nın tüzüğü okunarak en iyi şekilde anlaşılabilir.

Eski zamanlarda hiçbir üstat veya kalfa, özellikle önceden haberdar edilmemişse, toplantıya gelmezlik edemezdi. Üstat ve Nâzırların mutlak bir zorunluluğunun engel olduğuna kanaat getirecekleri bir mazereti yoksa ciddi bir kınamaya uğradı.

Bir Locanın üyesi olabilmek için, iyi ve doğru, hür doğmuş, ergin yaşta, ağırbaşlı ve iyi şöhet sahibi olmak gerekir. Köleler, kadınlar, ah-lâksız veya kötü şöhet sahibi kimseler Loca üyesi olamazlar.

Üstatlara, Nazırlara, Kalfalara ve Çıraklara Dair:

Masonlar arasında her türlü yükselme, yalnız gerçek değer ve liyakat üzerine kuruludur ki böylece Tanrı'ya daha iyi hizmet verilebilsin, kar-

deşler mahçup olmasın, Kırallı Sanat hor görülmesin. Dolayısıyla bir Üstat veya Nâzır, kıdeminden değil, liyakatinden dolayı seçilir. Bu hususları yazıyla anlatmak imkânsızdır. Onun için her kardeş, Locada yerini boş bırakmamalı ve bunları kardeşliğe özgü yollarla öğrenmelidir. Adaylar şunu bilmelidirler ki, bir Üstadın kendisini Çırak olarak kabul edebilmesi için ona verecek yeterli işi olmalıdır. Aday da Sanat'ı öğrenmesine, Üstadının Tanrısına hizmet etmesine, kardeş yapıldıktan ve ülkenin adetlerinin gerektirdiği süre kadar hizmet verdikten sonra gereken zamanda Kalfa yapılmasına engel olabilecek bedensel bir sakatlığı bulunmayan kusursuz bir genç olmadıkça Çırak olarak alınmaz. Bir de dürüst anne babadan gelmiş olmalıdır ki, gerekli niteliklere sahip olarak, liyakatine göre Nâzır, sonra Loca Üstadı, Büyük Nâzır ve sonunda bütün locaların Büyük Üstadı olma şerefine erişebilsin.

Hiçbir kardeş, Kalfalıktan geçmeden Nâzır, Nâzırlık yapmadan Üstat, Üstat olmadan Büyük Nâzır olamayacağı gibi, üst kademelerden bir centilmen, seçkin bir bilgin, seçkin bir mimar veya başka bir sanatkâr, onurlu bir aile mensubu ve Locaların düşüncesine göre, müstesna bir büyük yeteneğe sahip olmadan Büyük Üstat olamaz. Görevini daha iyi, daha kolay ve daha şerefle yapabilmek için Büyük Üstadın, bir Locanın o sıradaki ya da daha önceden olmuş Üstadını kendisine Büyük Üstat Vekili seçme yetkisi vardır. O da Büyük Üstadın yokluğunda onu vekâleten temsil etme veya Büyük Üstat yetkisini bir mektupla devrederse, o nasıl hareket edecekse öyle hareket etme imtiyazına sahiptir.

Eski Locaların üst düzey ve yardımcı idarecileri olan bu hüküm sahipleri ve yöneticilere, mevkilerinin gereği bütün kardeşler tarafından, eski mükellefiyetler ve tüzükler uyarınca; tevazu, saygı ve sevgi gösterilerek, itaat edilecektir.

Çalışmada Sanatın İdaresine Dair

Bütün Masonlar iş günlerinde dürüstçe çalışmalıdırlar ki bayram günlerinde ve ülkenin yasa ve adetlerince belirlenmiş tatil günlerinde şerefli bir şekilde yaşayabilsinler.

Kalfaların en uzmanı Tanrı'nın işine, Üstat veya gözetmen olarak seçilecek veya atanacaktır. Altında çalışanlar kendisine Üstat diye hitap edeceklerdir. Sanatçılar her türlü kötü sözü kullanmaktan kaçınacak ve birbirlerini gücendirecek isimlerle değil, Kardeş veya Kalfa olarak çağırarak, gerek Locada gerekse de Loca dışında birbirlerine nazik davra-

nacaklardır.

Kendini ehil ve becerikli bilen Üstat, Tanrı'nın işini en makul biçimde üstlenecek, onun mallarını kendisininmiş gibi kullanacak ve hiçbir Kardeş veya Çırağa hak ettiğinden fazla ücret ödemeyecektir.

Ücretlerini adil bir biçimde alan hem Üstat hem de Masonlar, Tanrı'ya sadık olacaklar ve onun işini, ister götürü ister gündelik olsun, dürüstçe bitireceklerdir. Gündelikle yapılması adet olan işi götürüye sokmayacaklardır.

Hiç kimse bir Kardeşin refahını kıskanmayacak, onun bitirebileceği bir iş ise işine konmayacak ve onu işinden etmeyecektir. Zira kimse, işe başlamış olan kadar çizim ve resimlere aşına olmadıkça, başkasının işini Tanrı'nın yararına olacak şekilde bitiremez.

Bir Kalfa, Üstadın altında çalışmak üzere Nâzır seçildiğinde, hem Üstada hem de Kardeşlerine karşı doğru olacak, Üstadın yokluğunda çalışmalara dikkatle nezaret edecek ve Tanrı'nın çıkarlarını gözetecektir. Kardeşleri de kendisine itaat edeceklerdir.

Çalıştırılan tüm Masonlar, ücretlerini sızlanmadan veya itiraz etmeden, alçak gönüllülükle alacaklar ve Üstat çalışmaya son vermeden işi terk etmeyeceklerdir.

Genç Kardeşe çalışırken malzemeleri bozup ziyan etmemesi öğretilmelidir ki hem suçlanmasın hem de Kardeşlik sevgisi artarak devam etsin.

Bütün çalışma avadanlıkları **Büyük Loca** tarafından onaylanacaktır.

Masonluğa özgü bir işte asla düz bir işçi çalıştırılmaz. Acil bir zorunluluk olmadıkça da **Hür Masonlar**, hür olmayanlarla birlikte çalışmayacaklardır, zira Kardeşlere ve Kalfalara öğrettiklerini düz işçilere ve kabul edilmemiş Masonlara öğretmeyeceklerdir.

Davranışlara Dair:

- 1) **Toplantı Sırasında Locada:** Üstattan izin almadan, özel komiteler kurulamaz veya ayrı konuşmalar yapılamaz. Münasebetsiz ve uygunsuz herhangi bir şeyden bahsedilmez. Üstadın veya Nâzırların veya Üstada hitaben konuşan herhangi bir Kardeşin sözü kesilmez. Loca ciddi ve ağırbaşlı bir konuyla ilgiliyken, gülünç ve alaycı davranılmaz. Hangi bahaneyle olursa olsun, yakışsız bir dil kullanılmaz.

maz. Bilakis, Üstadımıza, Nâzırlara ve Kalfalara gerekli saygıyı göstermeli, onları yüceltmelisiniz. Herhangi bir şikâyet vaki olur ve bir kardeş suçlu bulunursa, bu gibi uyuşmazlıkların en uygun ve yetkili yargı mercii olan Locanın hüküm ve kararına riayet edilir. Eğer Büyük Loca nezdinde temyize başvurduysanız, o zaman ona uyulmak zorundadır. Bu arada Tanrı'nın işi aksayacak olursa, bu durumda özel bir uygulama yapılabilir; ancak Loca açıkça mutlak bir zorunluluk görmedikçe, Masonluğu ilgilendiren hususlarda asla mahkemeye gidilmemelidir.

- 2) Loca kapandıktan sonra ve Kardeşler gitmeden önce masum bir şekilde eğlenebilir, imkânınıza göre birbirinize ikramda bulunabilirsiniz. Fakat her türlü israftan kaçınacak, hiçbir Kardeşi isteğinin ötesinde yemeye ve içmeye zorlamayacak, işi gerektirdiği zaman onu gitmekten alıkoymayacak, saldıran veya rahat ve özgür konuşmaya mani olabilecek bir şey yapmayacak veya söylemeyeceksiniz. Zira bunlar ahengimizi bozar ve övgüye değer amaçlarımızı yıkar. Özel küskünlükler ve kavgalar Loca kapısının dışında bırakılır. Din'e, milletler veya devlet politikası üzerine dair hiçbir tartışma Loca kapısından içeriye sokulmaz. Biz aynı zamanda bütün uluslardan, lehçelerden, akrabalardan ve dillerdeniz. Bugüne kadar Locanın refahına olmamış ve hiçbir zaman olmayacak bütün politikalara da karşıyız. Bu yükümlülüğe her zaman, özellikle Britanya'daki reformdan itibaren veya bu ulusların **Roma Birliği** ile ihtilaf ve ayrılığından beri, aksatmadan uyulmuştur.
- 3) Loca dışında, yabancılar yokken, Kardeşler arasında birbirinizi, size öğretildiği gibi, nezaketle selâmlayacak, birbirinize Kardeş diye hitap edeceksiniz. Uygun görüldüğünde, görülmeden, duyulmadan ve birinin hakkını ötekine vermeden veya bir Kardeşe karşı, sanki Mason değilmişçesine doğal olan saygıyı kaybetmeksizin, birbirinizi serbestçe eğiteceksiniz. Zira tüm Masonlar aynı tesviyenin üzerinde kardeşirler. Bununla beraber Masonluk bir kimseyi önceden sahip olduğu şereften yoksun bırakmaz, aksine onun şerefini artırır. Özellikle Kardeşliğe layık ise, o hakkı olan kimseye şeref vermeli ve saygısızlıktan kaçınılmalıdır.
- 4) Mason olmayan yabancıların yanında Sözlerinizde ve tavrınızda ihtiyatlı olmalısınız ki çok çabuk kavrayan bir yabancı bile, bilmesi uygun olmayanı keşfedip anlamasın. Bazen, Muhterem Kardeşliğin onuru için, konuşmayı değiştirecek, sözü basiretle yönlendire-

ceksiniz.

- 5) Evde ve yakın çevrede ahlâklı ve akıllı bir kimse olarak hareket etmelisiniz. Özellikle ailenizin, arkadaşlarınızın, komşularınızın Loca ile ilgili konuları bilmesine izin vermeyin. Burada belirtilmemesi gereken sebeplerle, hem kendi hem de Eski Kardeşliğin şerefini düşüneceksiniz. Ayrıca sağlığınızı da düşünerek, Loca saatlerini geçirdikten sonra geç vakitlere kadar evden ayrı kalmamalısınız. Oburluktan ve sarhoşluktan kaçınınız ki ne aileniz ihmal edilip incinsin ne de siz çalışmaktan geri kalın.
- 6) Yabancı bir Kardeşe karşı Onu, ihtiyatlı bir yöntemle ve bilginizden hiçbir ipucu vermeye özen göstererek dikkatle incelemelisiniz ki istihza ile küçümseyerek reddedeceğiniz cahil bir sahtekâra aldanmayasınız. Fakat onun doğru ve gerçek bir Kardeş olduğunu anlarsanız, ona göre ona saygı göstereceksiniz ve eğer muhtaç durumda ise, yapabilirseniz ona yardım edeceksiniz veya nasıl yardım edilebilecekse onu öyle yönlendireceksiniz. Ona birkaç gün iş vermeli ya da çalışması için başka bir yere tavsiye etmelisiniz. Fakat imkânınızın ötesinde bir şey yapmakla yükümlü değilsiniz. Sadece, ihtiyacı olan bir Kardeşi, iyi ve doğru bir kimse olması şartıyla, aynı durumda olan başka bir ihtiyacı olan insana tercih edeceksiniz.

Bütün bu yükümlülöklere ve ayrıca size başka yoldan aktarılanlara uyacak, bu eski Kardeşliğin temeli ve ana taşı, harcı ve şanı olan Kardeşlik sevgisini geliştireceksiniz. Her türlü tartışma ve kavgadan, her türlü iftira ve dedikodudan kaçınacaksınız. Herhangi bir dürist Kardeşe başkalarının iftira etmesine izin vermeyecek, şeref ve emniyetiniz elverdiği sürece onun itibarını koruyacak ve ona her türlü yardımı yapacaksınız.

Kardeşlerden biri eğer size haksızlık ederse, kendi Locanıza veya onunkine başvurmalısınız. Gerekirse buradan Büyük Loca'nın üç ayda bir yapılan toplantısına ve buradan da Büyük Loca'nın yıllık toplantısına gidebilirsiniz. Her milletten atalarımızın eski övgüye değer hareket tarzı bu olmuştur. Olayın çözümü için başka yol kalmadıkça asla yasaya başvurmayınız. Yabancılarla birlikte yasaya gitmenizi önlemek veya bütün davalara acilen son vermenizi istediklerinde, Üstadın ve Kalfaların dürist ve dostça tavsiyelerini sabırla dinlemelisiniz ki böylece Masonluk mesleğini canla başla ve başarı ile kavrayabilesiniz. Fakat davalı Kardeşler veya Kalfalara gelince, Üstat ve Kardeşler nazikçe aracı olmalı, birbirlerine karşı olan Kardeşler de buna şükranla itaat etmelidirler. Eğer bu itaat uygulanmazsa, takibatı veya davalarını hınç ve öfkey-

le yapılmadan, Kardeşlik sevgisini engelleyebilecek hiçbir şey söyleyip yapmadan ve hizmet etmeye devam ederek sürdürmek zorundadırlar. Öyle ki herkes, bütün gerçek Masonların, dünyanın başlangıcından beri yaptıkları ve zamanın sonuna kadar da yapacakları gibi, Masonluğun iyilik dolu etkisini görebilsin.

Âmin. Dileriz öyle olsun.

SKOÇ (İSKOÇ) RİTİ

Skoç Riti veya İskoç Riti olarak adlandırılan ekol, Masonların ileri dereceler ya da felsefi dereceler adı verdikleri Masonik düşünce sistemidir.

Eski ve Kabul edilmiş bu Masonik ekolün başlangıcı olan Olgunlaşma Riti (Perfeksiyon Riti) ilk önce kıta Avrupası'nda benimsenerek, kabul görmüştür. Bunlar 1761 ve 1762 Bordeaux Anayasalarına göre o günlerde dördüncü dereceden 25. dereceye kadar çalışan localardır. Bu riti benimseyen localar, Fransa'dan, Batı Hint Adaları'na oradan da Kuzey Amerika'ya uzanmışlardır. Olgunlaşma Locaları 1763'te New Orleans'ta, 1767'de New York'ta 1781'de Philadelphia'da ve nihayet 1783'te Güney Carolina eyaletinin Charleston şehrinde kurulmuştur.

1786 Berlin Büyük Anayasaları Ritin 33 dereceye çıkarılmasına ve her ülkede 33. ve sonuncu derecede tek bir Yüksek Şûra tarafından idare edilmesini öngörüyordu. Bunun üzerine Charleston'lu 9 Mason, 31 Mayıs 1801'de bu Anayasalara göre meydana getirilen dünyadaki ilk Masonik Yüksek Şûrayı kurdular. 4 Aralık 1802 tarihli ünlü 'Manifesto' ile de bunu tüm Mason dünyasına ilan ettiler. Bundan böyle dünyada ilk kurulan Yüksek Şûra olması sebebiyle Charleston'daki bu Yüksek Şûra, "Ana Yüksek Şûra" olarak anılmaya başlandı. Bugün dünyada tanınan bütün Yüksek Şûralar doğrudan veya dolaylı olarak patentlerini bu Ana Yüksek Şûra'dan almışlardır.

1802'deki Manifesto'da kullanılan isim ABD'nin Otuzüçüncü Derece Yüksek Şûrası idi. Skoç kelimesi başlangıçta belgelerde ve yazışmalarda kullanılmamıştır. Sadece sıralanan derecelerin bazılarının unvanlarında Fransızca Skoç anlamına gelen '**ecossais**' kelimesi kullanılmıştır. Bu kelime Türkçeye bir kumaş desenini ifade eden "**ekose**" olarak yerleşmiştir.

Eski ve Kabul Edilmiş **Skoç Riti** ibaresi ilk defa 1786 Berlin Büyük Anayasaları'nın 1832 yılında Fransa'da yapılan bir baskısında görülmüştür. 1859da **Albert Pike**'ın Hâkim Büyük Amir olmasından sonra Eski ve Kabul Edilmiş Skoç Riti ismi her yerde kullanılmaya başlanmıştır. Ritin kökeninin İskoçya olduğu kanısı doğru değildir. Çünkü İskoçya'daki ilk E.K.S.R. Yüksek Şûrası birçok Avrupa ülkesinden sonra ancak 1846 yılında kurulmuştur. İskoçların rite olan tek katkıları, verdikleri isimleri olmuştur. Bugün İngiltere'de ritin unvanı hâlâ "Eski ve Kabul Edilmiş Rit"'tir. (**Ancient and Accepted Rite**)

Skoç Masonluğu tarih boyunca üyelerinin iyi yetişmesini öngörmüş, loca içindeki bilgisizliğin ve cehaletin giderilmesini sağlamıştır

1717 yılında dört Londra Locasının **Apple Tree Tavern**'da toplanarak ilk Büyük Loca'yı kurmalarıyla başlayan oluşum, ilerleyen yıllarda farklı ritleri ortaya çıkmasıyla sürmüştür. Masonlar bugün dahi etkileri hissedilen bir şekilde Masonluğun gelenek ve sembolizmasına katkıda bulunmuşlardır. Ayrıca Roskrualar, İlluminati, Gnostikler, Simyacılar, Esseneliler, Eski Yunanlılar, Persler, Mitracılar ve Kabalistler gibi semboller dilini kullanan pek çok sistemin Masonluk üzerindeki etkisinden söz etmek mümkündür.

Modern Masonluğun bu gizlemleri tarikatlar zincirinin son halkası ve mirasçısı olup olmadığı Masonluğun tarihini araştıranlar için büyük bir soru işareti olarak durmaktadır.

TEMİZ ELLER SÜRECİ SONRASINDA MASONLUK

1980'lerde İtalya'yı çalkalayan "**P2 Mason Locası**" skandalı, Masonluğun bu ülkede mafya ile iç içe olduğunu, loca yöneticilerinin silâh kaçakçılığı, uyuşturucu ticareti, kara para aklama gibi işler yürüttüklerini, rakiplerini veya kendilerine "ihanet" edenleri suikast düzenleterek öldürttüğü ortaya çıkarmıştı.

1992 yılında Fransa'da gündeme gelen "**Büyük Doğu Locası**" skandalında da Masonlar'ın bir takım karanlık ilişkiler ve işler içinde oldukları gün ışığına çıkmıştı.

1995 yılında İngiltere'de basına yansıyan "**İngiliz Temiz Elleri Operasyonu**"nda da, bazı Mason localarının karanlık çıkar ilişkileri deşifre edilmişti.

Avrupa'da 1980'li yıllarda başlatılan bu soruşturmalar zinciri mafya, siyasetçi, işadımı ve bürokratlar arasındaki bir takım kirli çıkar ilişkilerini ortaya çıkarmıştı. "Temiz Eller" süreci sonrasında dünya Masonluğu için yeni bir dönem başladı.

Masonlar, operasyon süreci öncesi, kabul etmeseler de reddetmedikleri uluslararası ilişkileri inkâr etmeye başladılar. Bütün ülkelerdeki locaların birbirinden bağımsız çalıştığı, aralarında organik veya başka bir çeşit bağ olmadığı şeklindeki açıklamalar birbirini izledi. Şeffaflaştıklarının bir göstergesi olduğunu ifade ettikleri sembollerinden oluşan hediyelik eşyaların üretimini ve satışını başlattılar.

Her Masonun, diğer tüm insanlar gibi, doğrularıyla birlikte yanlışlarının, yanlışlarının, olumlu yönlerinin yanı sıra eksikliklerinin olabileceği kabul edilmeye başlandı. Bu süreçte; kimi Masonların, çıkarları uğruna kirli ve karanlık işlere bulaşmasının kanıtlanmasıyla onlarla birlikte anılmanın rahatsızlığı şu cümlelerle şekillendi: *"Hiçbir Mason, hatta hiçbir Mason teşkilâtı tek başına Masonluğun tümünü temsil edemez. Kimi Masonların şahsî tutum ve davranışlarına, hatta belirli bir Mason teşkilâtının özelliklerine bakarak Masonluğun evrensel boyuttaki tümü üzerinde bir yargıya varılamaz. Bu konuya çok yönlü ve geniş kapsamlı olarak bakılmalı, ancak ondan sonra bir değerlendirme yapılmalıdır."*

Masonluğun hiç bir Masonun, hatta locasının yaptıklarından sorumlu olmadığı, hiçbir Mason ya da locasının, Masonluk camiasını temsil edemeyeceği yönünde beyanatlar verilmeye başlandı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SATANİST HAYATIN ÖZELLİKLERİ

SATANİST HAYAT TARZI

Ürkütücü makyaj ve kıyafetleriyle kendilerini Satanist olarak tanımlayan kişiler ile basında sık sık yer alan kanlı ayinler, katledilen hayvanlar, işkence gören insanlar, tecavüz vakaları ve intiharlarla ilgili haberler bir araya getirildiğinde ortaya dehşet verici bir tablo çıkmaktadır. Ancak asıl şaşırtıcı olan insanların böylesine sapkın bir hayatı ve düşüncüyü benimseyebilmeleridir.

Satanist olduklarını ifade eden insanlar, kötü olmayı, kötülük yapmayı, hayvanlara ya da insanlara acı çektirmeyi, karanlık, korku dolu bir dünyada yaşamayı kendilerine bir hayat tarzı olarak benimseyebiliyorlar? Pek çok insan bu sorunun cevabını merak etmekte, ama cevabı yanlış yerlerde aramaktadır. Çünkü Satanizmin kaynağı, sanıldığı gibi sadece bazı gençlerin psikolojik dengesizlikleri değil, onları bu dengesizliklere sürükleyen bir felsefenin sunduğu hayat tarzıdır.

Bu hayat tarzının biçiminin dayandığı felsefe, insanı bir hayvan türü olarak gören ve *“doğa acımasızdır, sen de acımasız olmalısın,”* mesajını vermektedir.

Satanizmin kendine has bazı özelliklerinin bulunduğu, bunların başında da büyük bir gizliliğin geldiği, gurup üyelerinin aile ve yakın çevrelerinden bile Satanist olduklarını gizledikleri, herhangi bir açıklamada bulunmaları halinde, Şeytan'ın lânetine uğrayarak başlarına kötü olayların geleceğine inanmalarıdır.

Her Satanistin en büyük dileği, Şeytanın Çocuğu mertebesine ulaşmaktır. Bu merteye bazı guruplarca “vampirlik” olarak nitelendirilmekle beraber çoğunluğun görüşü bu şekilde değildir. Onlara göre en üst merteye Şeytanın hizmetinde, gizli güçleri olan büyü öğretisinin en ince ayrıntılarını bilen **Şeytan Kilisesi**'nin en üst kademesini oluşturan on üç kişilik halkaya dâhil olabilmektir. Bunun için erkeklerin usta birer **büyücü**, kadınların ise tüm hünelerini ustalıklı kullanabilen birer **cadı** olma-

ları en büyük istek ve hedektir. Bu amaçlara ulaşmada en önemli şart, hiyerarşik yapıdan kaynaklanan talimatlara uyulması ve gerçek bir Satanist gibi yaşantı sürülmesidir.

SATANİZMDE CİNSELLİK

Satanizm, bütünüyle sınırsız bir cinsel özgürlüğü savunmaktadır. **Black Mass** gibi ayinlerde ve daha birçok uygulamada kadın ve cinsellik faktörü yoğun bir şekilde kullanılmaktadır.

Satanizm bir başka deyişle sınırsız ve kuralsız seksi yaşama biçimi olarak kabul etmiştir. Bunun nedeni, bir “protesto hareketi” niteliğinde olan Satanizm’in öncelikle toplumun genel kabulleriyle bir sürtüşme ve savaş içerisinde olmasıdır. Bu husus, özellikle ahlâkî kurallar için söz konusu olup, kendilerinin de ifade ettiği şekilde gerek uyuşturucu, gerekse cinsellik konusundaki serbestlik anlayışları, ahlâk anlayışına karşı bir protesto niteliği taşımaktadır.

Satanizm’de kişi cinsel arzularını istediği cinsel faaliyet yoluyla tatmin edebilir. Buna göre Satanizm, kişinin seçimine bağlı olarak heteroseksüel, homoseksüel, biseksüel ya da aseksüel hiçbir ilişki türüne karşı çıkmamaktadır.

Satanistlerin düzenledikleri ayinlerin büyük bir bölümünün son safhasında aynı burçtan olan veya birbirlerine yakınlık duyan kız ve erkekler arasında girilen cinsel ilişki, kimi törenlerde sunak üzerine yatırılan bakire kızla gurubun diğer üyeleri arasında yaşanan gurup seksine dönüşür.

SATANİST AYINLER

Satanizm olgusu, bir inanç tarzına dönüştürülmüş, bu inancın öğretisi bazı sembolik tören ve ayinler olarak ortaya çıkmıştır. Satanist törenler, ortaya konulan pentagram işareti etrafında mumların yakılması, bal-taların elde tutulması, ters haç işaretinin çizilmesi veya tahta bir haçın yakılması, **Şeytan**’a dua edilmesi ve kurban olarak bir kedinin seçilmesiyle başlar. Kedi, dünyada Şeytana en yakın hayvan olarak kabul edilmektedir. Bu sebeple ayinlerde kedi kurban edilerek, ruhsal anlamda Şeytanla birleşmenin gerçekleştiğine inanılmaktadır. Ayrıca, kedinin

kutsal bir hayvan olarak kabul edildiği Satanist ayinlerde, güçlü olmak ve Şeytana daha iyi hizmet etmek amacıyla kedi kanı içilmesi en belirgin özelliiktir.

Bu felsefenin gizlenmiş diğer bir özelliği ise, özellikle Amerika'da ve kimi ülkelerde düzenlenen ayinlerde, kedi kanı içmek yerine, kurban olarak seçilen ve kurban edilen bir insanın kanını içmek tercih edilir. Ancak, insan kurban etmek, bütün Satanist guruplar için geçerli olan bir uygulama değildir. Bununla birlikte ABD de yapılan ayinlerde **Şeytan**'a bakire kızların, çocukların hatta bebeklerin kurban edildiği polis kayıtlarında yer almaktadır.

Kurbanın kanının içilmesi ile gelişip, genellikle burçları aynı olan ve ya birbirine yakın kız ve erkeklerin cinsel ilişkiye girmeleri ile biter. **Satanistler ayrıca düzenledikleri törenlerde civcivleri de ayakları altında ezerek öldürmektedir.**

Satanist ayinlerinin pek çok çeşidi bulunmaktadır. Bunlar;

Şeytana Tapınma Ayini: (Black Mass),

Kabul Ayini: (Guruba katılmasına bir sakınca görülmeyen yeni üyelerin kabulü sırasında düzenlenir.)

Büyü Ayini: (Başkalarına zarar, kendilerine güç vermek için) olmak üzere kendi içinde değişik isim ve biçimlerde gerçekleştirilmektedir.

Ayinlerde şamdan, mızrak, ok, siyah pelerin, zincir, bıçak ve değnek gibi malzemeler kullanılmaktadır.

Satanist ayinleri her ayın on üçünde genellikle metruk binalarda, mezarlıklarda ve ormanlık alanlarda tam gece yarısı ve genellikle yedi kişinin katılımıyla gurup liderlerinin öncülüğünde yapılır.

Yapılan ayinlere yabancılar katılamaz. Ayin esnasında olanlar başkalarına anlatılmaz. Anlatanlar ise diğer gurup üyeleri tarafından acımasızca cezalandırılır. Bu cezaların en hafifi vücutta sigara söndürme şeklindeki cezalandırmadır. Aynı suçu birden fazla işleyen, ya da ayin sırasında olup bitenleri birden fazla kişiye anlatanların ise elleri ve ayakları arkadan bağlanarak kafaya boş bir teneke geçirilir ve cezaya çarptırılan çıldırana kadar tenekeye su damlatılır. Diğer bir ceza ise kadınlar tarafından erkeklere uygulanan hadım etme cezasıdır.

ŞEYTANA TAPINMA (BLACK MASS)

Şeytana Tapınma (Black Mass), esas itibarıyla, **Roma Katolik Kilisesi**'nde ölümlerin anısına düzenlenen ayinlere verilen isimdir. Ayinde siyah elbiseler giyildiği için ona bu isim verilmiştir. **Roma Katolik Ayini** olan Mass'ın Satanistler tarafından inkârcı bir tutum içerisinde ve alaycı bir tarzda taklidine "**Black Mass**" adı verilmiştir.

Fakat günümüzdeki Satanist ayinlerinde seçilen Mass kurbanı, Tanrı yerine Şeytana sunulmaktadır. Black Mass adı verilen ayin beş bölümden oluşmaktadır. İlk bölüme Introit adı verilmiş olup, ayini idare eden kimseyle yardımcısı arasında geçen karşılıklı konuşmalar, dilek ve temennilerin yer aldığı hazırlık niteliğini taşıyan bir safhadır. Bu bölümde, Hıristiyanların Ekmek-Şarap Ayini'ni icra şekli yakından takip ve taklit edilmekle beraber, ayindeki takdis merasimi, Yahudiler'in Tanrısı Yahve veya İsa'nın Tanrısı yerine konan Şeytan'ın adı ile yapılmaktadır.

Şeytan Kilisesi'nde **Anton Szandor Lavey**'den sonra en yüksek mertebedeki ikinci kişi konumuna dek yükselen **Hershell Smith**, bir Şeytana Tapınma Ayini'ni şöyle anlatıyor: *"Ayinin yapıldığı salonun kapısını heyecanla açtım ve içeri girdim. Daha önce gelmiş kardeşlerimin belli belirtisiz fısıltularını duydum. Kapının açılıp kapanmasından doğan esinti alçak sunağın üzerindeki iki mumun alevini titretiyor, karşı duvara yansıyan gölgeleri canlanmış gibi oluyordu. Sunağın yanındaki duvarda siyah, büyük bir haç baş aşağı asılıydı. Haçın üzerinde 666 sayısı vardı. Sunak ta aslında eski bir mezar taşından başka bir şey değildi. Her iki yanında uzun eğri boynuzlarıyla birer keçi kafası duruyordu. Kanımda yabancı olmadığım bir kaynaşma başlamıştı. Kontrol edemediğim bir coşkuyla titriyordum. Lüks halılar döşenmiş salonun ortasında üzerinde beş köşeli bir şekil çizilmiş bir tahta vardı. Bunun etrafına diz çöküp oturmış 30-35 kişinin oluşturduğu çembere heyecanla katıldım.*

Yaptığımız ciddi bir işti. Kendimizi geri dönülmez bir biçimde buna adamıştık. Yasamız ikiyüzlülüğe izin vermiyordu. Hem de gerektiğinde suçlunun ölümüne kadar uzanabilecek bir şekilde. 'Selam Lucifer' diye bağırdım. 'Bize mutlu bir gece sun.' Kamımdan vücudumun her yanına kor bir alev yayıldığını hissediyordum. Bu sırada keskin bir gong sesi duyuldu. Mırıldanmalar kesildi. Hepimiz sessiz ve saygılı bir bekleyiş içine girmiştik. Birden bire başrahip diz çöktüğü yerden kalkarak başının üzerinde tuttuğu uzun siyah bir asa ile solumda belirdi. Sunakta yanan mumların yansıyan ışığı asanın üzerinde yansıyor, sanki ıslakmış-

çasına garip ışıltılar yayıyordu. Hava elektrikle yüklenmiş gibiydi. Elindeki asayı kaldırarak ‘dünyanın kırılı, toprakların yöneticisi Şeytan adına, karanlığın güçlerine emrediyorum. Bu akşam. Burada toplanmış olan bizlere Şeytani kudretlerinizi verin’ diye yankılandı başrahibin sesi. ‘Cehennem kapılarını ardına kadar açın ve derinliklerden çıkarak, bizleri dostlarımız ve kardeşleriniz olarak karşılayın.’ Bunları söyledikten sonra asayı yavaşça indirdi ve birden bire güneye doğru kaldırarak ‘Selam Satan. Güneyden gel bize’ diye seslendi.

Kalabalığın saygılı ve yumuşak mırıldanması duyulmaktan çok, sanki ses değil de bir güç şeklinde odayı doldurdu. Kendimi hepimize ait olan bir bütünün parçası gibi hissettim. Biz bu odadakilerin tümü tek varlıktık, sanki ortak amaç için yetişmişçesine. Başrahibin uyumlu sesi yeniden yankılandı. ‘Selam Lucifer’ öbür duvara döndü: ‘sabahıydızı doğudan gel.’ Bizler hep bir ağızdan onun sözlerini tekrarlıyorduk. “Selam Lucifer gel. Selam Balilal, kuzeyden gel. Selam Leviathan, batıdan gel.”

Başrahip, elindeki parlıtlı asayı yine başının üzerinde yükseltmişti. ‘Gel, gel ve dileklerinizi gerçekleştirerek adını yücelt.’ Bu ne bir emir ne de bir yalvarmaydı. Sadece bir güven ve itimat açıklamasıydı. Onun bu sözlerini tek bir ses halinde tekrarladık ve birbirimize iyice sokulduk. Artık oluşturduğumuz çembere istenmeyen hiçbir ruh giremezdi. Başrahip de eski pozisyonuna dönerek diz çöktü. Birbirine sokulmuş insanların sanki tek ciğerden gelen yumuşak ve aevli nefesinden başka hiç ses yoktu. Bekliyorduk...

‘Ruhlarınızı bana verin. Ben size her istediğinizi vereceğim.’ Bu kelimeler odanın ortasında başımızın üstünde asılıymışçasına çınladı. Ses ne erkek ne de kadın sesiydi. Sanki başka bir dünyadan gelen, bende her zaman derin ve acayip bir şehvet duygusu uyandıran garip, ayartıcı bir sestiydi bu. Diz çökmüş guruptan sesler yükseldi. ‘Seni seviyoruz, daha yakınlığımıza gel. Hissedelim seni.’

Bu kez sunağın üzerinden bir ses çınladı. ‘Kudret istiyorsunuz...’ Bu sesin ayartıcı tonunun beni sürüklediğini hissediyordum. ‘Kendinizi bana verirseniz, size kudret veririm. Tüm arzularınızı gerçekleştirecek, düşmanlarınızı alt edecek bir kudret. Ancak bana canınızı, vücudunuzu, her şeyinizi vermelisiniz.’ Tam bu sırada yanımdan yumuşak bir kadın sesi yükseldi. ‘Bana bir çocuk ver ama senden olsun. Herhangi bir erkekten değil. Senin çocuklarından birini doğurmak istiyorum. Daha ön-

celeri de istedim bunu. Sana şimdiye kadar verdiklerimden başka ne istiyorsun? Söyle vereyim.’ Kadının sesi gitgide yükseliyor, isterik çılgınlık şekline alıyordu. Kadını yatıştırmak için kolunu tuttum, iyice kollarımla sardım. Diğer taraftan bir başkası ellerini kadının omuzlarına koymuştu. Kadın titremeler içindeydi. Çemberin daralmakta olduğunu hissettirdim. Bir an için içimde korku ve garip bir ürperti duydum. Hepimiz oynadığımız oyunun tehlikesini biliyorduk. Zihnimizin kontrol gücünü yitirmeden ruhlar âlemine girebileceğimiz kadar girmeliydik.

Dışarıdaki dünyayı hor görüyor, ondan nefret ediyorduk. Ama aklımızı korumamız için bu dünya ile ilgimizi kesmememiz gerekiyordu. Bu ilişkiyi yitirmek ne anlama gelirse gelsin, cehenneme düşmek demektir. Bazı arkadaşlarımız kendilerini tüm olarak vermişlerdi. Kendilerini dünyadan tamamen koparıp ruhlar âlemine girenlerin, bir mum gibi eriyişlerini, toplum içindeki fonksiyonlarını yitirilerini ellerimiz, kollarımız bağlı bir biçimde seyretmekten başka bir şey yapamamıştık. Hepsinin sonu ya intihar ya da zorlu bir ölüm olmuştu.

Bütün bunlar gözlerimin önünden geçerken, ikinci bir kötü ruh birincisine katılmıştı. Kısa bir süre içinde kendimizi onlarla oynadığımız şehvetli bir oyuna kaptırdık. Gurubumuzun hareketleri, sanki ruhlarımızın cehennemden karanlığından gelen bu ruhlarla manevî bir birleşmenin yarattığı son bir boşalmanın bizleri halsiz bıraktığı ana kadar, heyecan dozu gitgide artan bir düzeyde devam etti. Daha sonra ruhlar geldikleri gibi hızla gittiler. Liderimiz. Şeytan’a bize verdiği yüce zevklerden ötürü minnetlerimizi dile getiren ilâhiler okudu.

‘Bu gece aramıza katılacak yeni biri var.’ Başrahabin bu sözleriyle bakışlarımız ona doğru çevrildi. Ayağa kalktığını görmemiştik. Elindeki asanın ucu çemberimizin içine dönüktü. Kukuletalı üyelerden birini gösteriyordu. Ayağa kalkan üye rahibin yanındaki yeni üye olarak takdim edilen 17–18 yaşlarındaki genç kızın yanına gitti. Elbisesinin üst düğmelerini açtı. Genç kızın diri göğüsleri düğmelerin açılmasıyla birden bire ortaya çıkmıştı. Rahip bakışlarımızda sabırsızlığı fark ederek kızın canlı ve yumuşak vücudunu gizleyen giysiyi hafifçe aşağıya kaydırıldı. Loş ışıktaki genç kızın çırılçıplak vücudu birden bire gözler önüne serilmişti.

Başrahabin uyumlu sesi yükseldi: ‘Yalancı tanrılardan ve dinlerden tam anlamıyla kurtuluş anı geldi. Hiçbir şeyini esirgemedi hangi şekilde olursa olsun kardeşlerinin zevklerine teslim olmak için hazırlandın

mi?’

Kız heyecandan titreyen bir sesle ‘*hazırım*’ diye cevap verdi. Onun bu sözü üzerine başrahip; ‘gel vücudunla üzerinde efendimiz Şeytana tapınabileceğimiz etten ve kemikten canlı bir sunak ol.’ Genç kız davetkâr bir şekilde çemberin ortasına gelerek pentagramın üzerine sırt üstü yattı. Ruhlarla oynadığımız oyunların alevlendirdiği arzularımızı, şimdi kendi aramızda fakat özellikle, etten sunak üzerinde doyurabilirdik. Birçok giysiler yerlere atıldı, kısa bir süre içinde topluluk tek nabızda atan, dalgalanan, hareket eden bir et yığını haline dönüştü. Bir yandan da bize bu sınırsız coşkunun ufuklarını açan Şeytana ilâhiler ve aşk şarkıları okuyorduk. Şehvetli arzularımızı canlı sunağın üzerinde giderdikten sonra bizler, şehvetin kötü bir şey olduğu düşüncesini çoktan gerilerde bırakmıştık.

Başrahip eline bir bıçak alarak yorgun ve bitkin yatan buraya gelirken bakire bir kız olan ancak burada kadınlığa adım atan yeni üyemizin üzerine eğildi. Sağ bileğini ustaca keserek akan kanı ufak bir şişede topladı. Kadının başına toplaşmış, dikkatle bakıyorduk. Kadına doğru sağdan ve soldan birçok el uzanarak pentagramın üzerinde oturur duruma gelmesine yardımcı oldu. Yavaş yavaş inlemekteydi. Çıplak bacaklarının arasında büyük siyah bir defter açıldı. Eline, içine kendi kanı doldurulmuş bir kalem verildi. Defteri daha önce hepimizin yaptığı gibi yavaşça imzaladı. Bu törenle genç kadın gurubumuzun faaliyetleri hakkında, dışarıda hiçbir zaman konuşmayacağına dair yemin ediyor, efendimiz Şeytanın yoluna tam olarak girdiğini kanıyla attığı imzayla kabul ve ıkrar ediyordu. Buna uymamanın cezası ölümdü ve içimizden hiç biri bu cezayı uygulama konusunda bir an bile tereddüt etmezdi.

Başrahip sol eline bir bez verdi, kadın bu bezi kanayan bileğine bastırdı. Üyelerden ikisi kalkmasına yardım ettiler ve yarı taşıyarak yarı sürükleyerek koridordan sergileme salonuna götürdüler. Giysilerini burada bir tabutun altına saklamışlardı. Bu iki üye orada giyinmesine yardım ettikten sonra birkaç gün dinlenmesi için evine götürdüler.

O da artık tam bir üyeydi. Bizlere tam teslimiyetini göstermiş, Şeytan bizi tamamen kurtarana kadar hepimizi baskısı altında tutan dinsel tabu ve yasaklamalardan tam anlamıyla sıyrıldığını kanıtlamıştı. Üstelik o aramıza sıradan bir ‘**Kabul Ayini**’ ile değil, **Black Mass Ayini** sırasında adım atmış, vücudunu bizlerle paylaşırken, bekâretini de bizlerin vasıtasıyla efendimiz Şeytana sunmuştu.”

KABUL AYINI (RITE OF ACCEPTANCE)

Satanist bir guruba giriş, ancak gurubun önde gelen üyelerinden birinin referansı ve surumu sonrasında gerçekleşir. Yeni üyeyi guruba sunan üye garantör olarak kabul edilecek olan yeni üyeden ve onun yapacaklarından belli bir süre sorumludur.

Bu nedenle bu sapkın akıma sempati duyan bir kişi, grup içine alınmadan uzun bir süre izlenir, geçmişi, çevresi, alışkanlıkları ve hayat tarzı araştırılır. Sakıncalı görülmediği takdirde önce grup dışında eğitilir, aile ve çevresinden kopartılır. Çoğu zaman bu aşamada uyuşturucuya alıştırılır. Önce bazı haplarla başlayan bu alışkanlık giderek esrar ve kokain bağımlılığına dönüşür. Bu süre içinde aday durumunda olanlara devamlı bir şekilde sonsuz güç, sınırsız zevkler ve kuralsız bir hayat vaat edilir.

Aslında vaat edilen bu hayat felsefesinin dayandığı Satanizm, totaliter rejimlerde bile olmayan katı bir hiyerarşik yapıya sahiptir. Üstlerin söylediği her söz mutlaka uyulması gereken bir kural; her kural yerine getirilmesi gereken mutlak bir emir, her emir de her şeyin efendisi olarak görülen Şeytan'ın mutlak buyruklarıdır. Guruba girenler Şeytana ve onun temsilcilerine tam anlamıyla teslimiyeti kabul etmişlerdir. Buna uymayanlara verilen ceza da mutlak ölümdür.

Guruba kabul edilmeden önce toplumdan, ailesinden o güne kadar kabul ettiği kutsal saydığı değer yargılarından kopartılan gençler, Şeytanla tanıştırmadan mevcut dinî inançlardan uzaklaştırılır. Özellikle Amerika'da ailesi dindar olan gençlerden, guruba alınmadan önce devamlı gittikleri kilise rahibine 14.80 dolar vermeleri istenmektedir. 14.80 dolar Yahuda'nın, İsa'yı ele verdiği zaman mükâfat olarak aldığı 30 gümüşün bu günkü karşılığıdır. Kimi yerlerde her ayın 13. gecesi kimi yerlerde ise 31 Aralık gece yarısı kilise liderine verilen bu para *"O'nun tuttuğu İsa'nın bütün değerlerinin geri verilmesi, kilise ve temsil ettiği değerlerin aşağılanması, bütün ilişki ve bağların koparılması"* anlamına gelmektedir.

Bütün bu evrelerden geçen guruba katılmaya aday kişi düzenlenen **Kabul Ayini** (Rite of Acceptance) ile topluluk bünyesine alınır. Üyeliği kabul edilen kişi bu ayın sırasında bir şeyini diğer üyelerle paylaşmak

zorundadır. Üyeler arasındaki bağı pekiştirdiğine inanılan bu paylaşım sırasında üye ya bekâretini, ya kanını ya da bir parmağını diğerleriyle paylaşır.

Kabul Ayini sırasında ABD’de yaşanan akıl almaz olaylar bir Sata-nist tarafından şu şekilde aktarılıyor:

Mumlarla aydınlatılmış loş salonda Başrahabin sesi yankılandı. “De-ri Yiyici, ayine hazırlan.” Başrahabin seslendiği isim, benim ismimdi. Ağır adımlarla yürüyerek, sunaktaki kan bıçağını aldım. Adını bilmediğim yeni üyemiz yanıma gelerek sağ elinin küçük parmağını soğuk taşın üzerine koydu. Bu gece vücudunun bir parçasını bizler vasıtasıyla Şeytana sunacağı ve daha çok kudret kazanacağı geceydi. Sanki tüm varlığıyla bunun için hazırlanmıştı ve yarı trans halindeydi.

Ustaca, ani bir darbeyle parmağını kestim. Hiçbir şey söylemeden kutsaması için bu insan etini rahibe verdim. Daha sonra sunağın yanın-daki iğne ve ipliği alarak parmağın koptuğu yeri hızla diktim. Gerekli tıbbi müdahaleyi doktor kardeşlerimizden biri daha sonra yapacaktı.

Duruma uygun bazı kutsama sözlerini hep birlikte söyledikten sonra sıcak parmağı elden ele dolaştırdık. Efendimiz Şeytana dualar okuyarak ısırдық, çiğnedik. Parmak başrahibe geri geldiği zaman parıltılı çıplak bir kemik parçasından başka bir şey değildi artık.

BÜYÜ AYİNİ (MAGIC WORSHIP)

Büyü ve büyücülüğün tarihi insanoğlunun bilinen tarihi kadar eski-dir. En ilkel kabile topluluklarında dahi görülen büyücüler kabilenin hem doktoru hem eczacısı hem de dönemin geleceği gören kişi olarak kabul görmüşlerdir. Olağanüstü güçleri olduğuna inanılan büyücüler “**kara büyü**”nün ortaya çıkması ve ellerindeki gücü kendi yararlarına, başkalarına zarar vermek amacıyla kullanmaya başlayınca üzerlerine toplumun tepkisini çekmişlerdir. Bu tepkilerin en sert Ortçağ döneminde kilise tarafından gösterilmiştir.

Gerek geleneksel gerekse modern Satanizm anlayışında büyüünün ve büyücülüğün ayrı bir yeri vardır. Sonsuz güce ulaşmayı amaçlayan Sa-tanistler, bu amaçlarını gerçekleştirmek için büyüden yararlanma yoluna gitmişlerdir.

Yapılacak büyüünün hazırlanışı sırasında ve öncesinde, büyüünün daha etkili olması için bir takım gizli güçlerden yardım istenir. Bu yardım sayesinde büyüünün hem daha etkin olacağına hem de sonuçlarının daha çabuk alınacağına inanılır.

Satanist hayat tarzında bütün büyüler Şeytan adına yapılırken, bu amaç için düzenlenen büyü ayinleri de Şeytana tapma şeklinde gelişir.

BÜYÜ YAPMAK VE İNSAN KURBAN ETMEK

İnsan kurban etmek, bütün Satanist guruplar için geçerli olan bir uygulama değildir. Bunun uygulandığı Satanist guruplarda, bu mesele genel olarak büyü ve büyücülükle ilişkilendirilir. Bu yüzden, büyü ve büyücülüğün Satanizmde önemli bir yeri vardır.

Satanizmde büyü, teori ve pratik olmak üzere iki guruba ayrılmıştır. Satanistlere göre büyüler **“Ak”** ve **“Kara”** olmak üzere iki çeşit halinde sınıflandırılmaktadır.

Haksız yere bir Sataniste karşı yanlış yapan herhangi bir kimse ile kendi gerçek davranışlarıyla beddua okunmayı veya lânetlenmeyi isteyen bir kişi iyi ve uygun bir kurban olmayı hak etmiş, kurban edilmeye uygun hale gelmiş bulunmaktadır.

Genel olarak ifade etmek gerekirse, geleneksel Satanizm düşünce ve anlayışı, Hıristiyanlığın Şeytan anlayışını, Hıristiyanlık ahlâk ve felsefesini, hayat ve dünya görüşünü esas alır. Fakat bu tamamen Hıristiyanlık karşıtı bir görüş ve düşünceye sahip bulunan bu gurubun Tanrı'nın yerine Şeytan'ı koymak suretiyle oluşturduğu bir anlayıştır.

Geleneksel Satanizm'de yedi basamaklı bir sistem söz konusudur. İlk basamak kişinin önce **“Black Mass”** gibi Satanist törenlere katılması ve daha sonra Satanist bir gurup meydana getirmesi şeklindedir.

Ayinlerle, büyüsel guruplar ve belirli amaçlarla verilen görevleri üstlenmek suretiyle kötülüğün doğrudan tecrübeleri kazanılarak seviye kazanıldığına inanılmaktadır.

Bu tür ilk görevlerden birisi insan kurban etmeyi veya Şeytan'a kurban sunmayı gerektirmektedir. Daha sonraki safhalarda ise kişi, uzun yıllar süren birtakım denemelerden geçirilmekte ve yedi basamaklı bu denemeler sonunda gerçek bir Satanist olmaya hak kazanmaktadır.

Satanist düşüncede, bayram, önemli gün ve tatillerin en büyüğü bir kimsenin doğum günüdür. Bundan sonraki iki büyük satanik tatil günü ise; Alman folklorunda büyücü kadınların toplandıkları gece olan 30 Nisan gecesinde (**Walpurgisnacht**) tüm Şeytanî yaratıkların, hortlakların ifritlerin ve hayali perilerin ortaya çıkacağı ve ilkbahar noktasının gerçekleşmesini sembolize eden çılgın eğlencelerini devam ettirecekleri gece olarak anılır. “**Hortlak Gecesi**” (Halloween) olarak bilinen 31 Ekim veya 1 Kasım gecesinde de ayinler ve kutlamalar yapılmaktadır.

Geçmişte bazı dinlerin mensupları tarafından çeşitli düşüncelerle uygulanmış olan insan kurban etmeye geleneksel Satanistlerde ve kimi Satanist guruplarda da rastlanmaktadır.

Geleneksel Satanistlere göre insan kurban etmek, doğası gereği değerlessiz olanları bu yolla yok etmek, hem yaşayan hem de gelecek nesli geliştirir. Doğal olarak, kurban edilecek kimseyi seçmenin uygun yolları vardır. Seçilen her bir kurban, kendilerini kurban edilmeye uygun olarak gösterildikleri için seçilmiş demektir. Onlar, “*suçsuz, masum*” olmadıkları için asla rasgele seçilmezler.

İnsan kurban etmekteki amaç, diri diri boğazlanan kurbanın kanıyla elde edilen enerjiyi büyüsel mekanizma atmosferine atmak ve bu yolla büyücünün başarı şansını arttırmaktır. Örneğin, “Ak Büyücü”ye göre kan hayat gücünü temsil ettiğinden, ilâhları ve Şeytanları yatıştırmak için, onlara uygun tarzda kurban sunmaktan daha iyi bir yol yoktur. Buradaki mantık, ölen bir canlının kimyasal özleri ve hayat kimyasıyla ilgili diğer enerjileri bol miktarda yaymasıdır. Bu enerjilere sahip kimse-ler de aynı özellikleri elde etmiş olacaklarıdır.

Bir Katolik ansiklopedisinde, Satanizmle büyü arasındaki ilişki, bir yakın akrabalık ilişkisi çerçevesinde olduğu belirtilirken bu ilişki şöyle değerlendirilmektedir; “*Satanizm, büyüünün yakın akrabasıdır. Aynı şekilde büyücülük de, din olarak Satanizmin akrabası olmaktadır. Burada gizli olana temas etme, görünmeyen dünyayla ilişkiye girme duygusu söz konusudur. Büyücünün bizzat kendisi Lucifer gibi Tanrı’yla özdeşleşme konusunda belirli bir arzu duymaktan uzak değildir. Büyücü bunu gerçekleştirmek için Tanrı yerine konmuş olan Şeytana sıkça çağrıda bulunur. Bunu da karanlık meleği gibi Tanrı’nın gücü ile yarıştırmak için yapar.*”

Çeşitli dinî inanışlara göre sert, acımasız ve itici bir görüntüsü bulunan Şeytan'ın, Satanizm anlayışında; Lucifer, Baalzebub, İblis, Karanlık Prensi, Buka, Slâyt, Şeytan ve Kumpir Satan, Balilal, Leviathan gibi çeşitli isimleri ve onu temsil eden bir takım sembolleri vardır.

Bu sembollerin en önemlisi “**Pentagram**” adı verilen işarettir. Bu işaret, beş köşeli bir yıldız şeklindedir. Her köşesinde İbranice bir harf yer almaktadır. Ayrıca, Pentagram adı verilen bu yıldızın her köşesi, “*sat*an”ın bir harfi haricinde toprak, su, ateş, hava ve insan ruhu gibi anlamlara gelmektedir. Bu yıldız pek çok Satanist ayinlerde ve büyülerde kullanılmaktadır. Amaç büyücülerinin ve yardımcılarının meditasyonunda konsantrasyonu sağlamaktır.

Gamalı Haç (Uçları kıvrık ters haç) diğer önemli işaret ve sembollerdendir. Satanizm’de, Hıristiyanlıkta sembol olan haç, ters çevrilmiş bir şekilde kullanılarak Hıristiyanlığın yıkılışını simgeler ve uçları kıvrılarak gamalı haç olarak benimsenmiştir.

“**Baphomet,**” keçinin üretken verimliliğiyle birleştirilen karanlık güçleri temsil eder. Onun “saf” şekli içerisinde ters çevrilmiş beş köşeli yıldız, yıldızın beş ucunda bir insan figürünü kuşatıyor olarak gösterilmiştir. Yukarıdan üç ve aşağıdan da iki üç, insanlığın ruhi yapısını sembolize etmektedir.

SATANİST ÖZELLİKLER

Satanizm’de bazı sayıların özel anlamları ve önemleri bulunmaktadır. Örneğin, 13 sayısının kutsallığına inanılır ve 666 sayısına özel önem verilir. Bu sayının kutsal kitaplarda (Tevrat, Zebur, İncil) geçen Şeytanla ilgili âyet sayısına denk olduğuna inanılmaktadır.

Siyah tişört, siyah deri ya da kot pantolon, siyah ayakkabı giymek, uzun saç bırakmak ve kulağa gümüş küpe takmak gibi ve keçi sakal olarak bilinen sakal bırakmak ve banyo yapmamak Satanizmin en belirgin özelliklerindedir.

Ayrıca, siyah ve kırmızı renk, Çarşamba günü ve özellikle gece yarısı, ayın 13. günleri özel öneme sahiptir. Satanistlerin sembol ve özelliklerini özetlemek gerekirse;

- Kedi kanı içmek,
- İbadetlerle ve dini inanışlarla alay etmek,

- Kutsal nesnelere aşığılmak,
- Kurban seçilen insanlara işkence ve tecavüz etmek, gurup seksiy yapmak ve uyuşturucu kullanmak,
- Kara büyü ve büyü ayinleri yapmak,
- Siyah giymek, saç uzatmak, temizliğe önem vermemek, karanlık ortamlarda bulunup sert müzik dinlemek,
- Satanist ayinlerde, kimi işaretlerin etrafında mumları yakarak baltaları elde tutmak,
- Ters haç işareti çizmek, Şeytana dua etmek, Şeytana kurban olarak kedileri kesip kanını içmek, bununla ölümsüzlüğe ulaştıklarını iddia etmek,
- Bakire olan bir kızı Şeytana kurban etmek,
- Giyimlerinde siyah ve kırmızı renkleri tercih etmek,
- Deri pantolon, başlıklı tişörtler, abartılı gümüş takılar, yaz kış bot postal ve çizme giymek,
- Kıyafetlerinde Satanist amblemleri taşımak,
- Özellikle geceleri ıssız yerlerde ve mezarlıklarda toplanıp ayin yapmak,
- Lider olarak kabul edilen Anton Szandor Lavey'in kitaplarını okumak,
- Metal müzik çalan ve satan kasetçilere ve kafelere takılmak,
- Heavy Metal müzik, özellikle Black Sabbath ve Led Zeppelin müziklerini dinlemek,
- 7, 13, 666 sayıları, keçi, şarap ve ekmeğin kutsal olduğuna inanmak,
- Bütün dinlere ve bütün kutsal kitaplara karşı aşırı bir saldırganlık içerisinde olmak,
- Guruba dahil her üyeye bir mitolojik isim vermektedir. (özellikle Yunan Tanrı ve tanrıçalarının isimleri ile mitolojik kahramanların isimleri verilmektedir).

Ayrıca, Black Mass (Şeytana Tapınma Ayini) ve diğer ayinlerde sürekli olarak kullanılan ve elden ele dolaştırılan araç, gereçler;

- Takdis edilmiş bir ekmeğe,

- Şarap testisi, kadehi ve kupası,
- Bir buhurdanlık ve bir buhur tabağı, bir Şeytan sureti,
- Çan, gong ya da zil,
- Şamdan ve çeşitli renk ve şekildeki mumlar,
- Küçük bir kazan ve kutsal su serpici,
- Altar (sunak),
- Baphomet'in sembolü,
- İksir ve kılıç,
- Balta ve bıçaklar,
- Erkek cinsel organı sembolü ve parşömen'den oluşmaktadır.

SATANİSTLERİN YAYIN ORGANLARI

Satanist içerikli kitap ve kaynakların isimlerinin verilmesi onların tanıtımı ve reklâmını yapmak olarak değerlendirilmemelidir. Çünkü günümüz iletişim ve bilgisayar teknolojisinde isim ve kaynaklara ulaşmak çok kolaylaşmıştır.

Gençlerimizin bu tür yayınlardan uzak tutulması bunlara ulaşamayacakları anlamına gelmediği gibi ters bir etki ile merak uyandırıp daha da cazip hale getirebilmektedir. İşte bu nedenle bu kaynakların isimlerini gizlemek yerine onların topluma zarar verici birer yayın olarak bilinmesinde yarar vardır.

Bu sebeple internetin hayatımızın her noktasına girdiği düşünüldüğünde saklamaktan öte bilmek ve anlatmak mantığından hareket etmek; gençleri bu yönde bilinçlendirmek gerekmektedir.

Türkiye'deki Satanistlerin ciddi mânâda ve çok sayıda Türkçe yayın organlarının olduğu söylenemez. Çünkü Satanizm, Türkiye açısından oldukça yeni bir gelişmedir. Ayrıca dış kaynaklı yayınların büyük bir bölümü tüm dinlere karşı olmakla beraber; içerik itibarıyla Hristiyanlığı hedef almakta, bu dinin esaslarıyla çatışmaktadır. Ancak buna rağmen, **İstanbul-Ortaköy**'deki öldürme ve tecavüz olayından sonra, polis tara-

findan Satanistlerin yoğun olarak bir araya geldikleri yerlere yapılan operasyonlarda bazı dükkânlarda satılan dergi, kitapçık, bazı kaset ve CD'lerin Satanistlerin yayın organları olduğu ve bunlara el konulduğu basına yansımıştır.

KİTAPLAR

Satanistlerce, Şeytan Kilisesi'nin kurucusu Lavey tarafından yazılan "The Satanic Bible" (Şeytan'ın Kutsal Kitabı) kutsal kitap olarak kabul edilmektedir.

Ayrıca;

The Satanic Rituals (Satanik Ayinler) Anton Szandor Lavey, Avon Books; The Satanic Witch (Satanik Büyü) Anton Szandor Lavey, Ferol House, The Devil's Notebook (Şeytanın Not Defteri) Anton Szandor Lavey, The Compleat Witch (Bütün Yönleriyle Büyücülük) Anton Szandor Lavey, Ferol House; The Secret Life of a Satanist (Satanistin Gizli Yaşamı) Blanche Barton, (Bu kitapta Lavey'in otobiyografisi yer almaktadır); The Church of Satan (Şeytan Kilisesi), Blanche Barton (Bu kitapta, Şeytanın Kilisesi hakkında bilgiler bulunmaktadır. Kilisenin tarihi, kiliseden resimlerin yanında kilisede çalınan müzikler ve satanik guruplardan söz edilmektedir); The Cloven Hoof, Blanche Barton, Hell's Kitchen Production; Satan Want's You (Şeytan Sizi İster), Arthur Lyons, The Best 666 (En mükemmel 666) Aleister Crowley, The Book of Law (Kanun Kitabı) Aleister Crowley, Satanic Surfers, The Satanic Verses, Satanic Cults, The Satanic Gases, The Satanic Eple, Dracula, The Satanic Nurses, Satanic Panic, The Satanic Rites of Dracula, Satanic Ritual Abuse, Witchcraft and Black Magic, Marion Zimmer Bradley, Wampirella, Leviathan, Satan Speaks, Satanaca Bible, Speak of The Devil, Lucifer Rising, Lucifer, Satanic ve Satan gibi kitaplar sayılabilir.

DERGİLER

The Black Flame dergisi, The Church of Satan (Şeytan Kilisesi) tarafından hazırlanmakta ve "Hell's Kitchen Production" tarafından yılda iki kez yayınlanmaktadır. Bunun yanında; "Not Like Most," "The Raven," "The Cloven Hoof," "The Black Flame," "Diabolica," "Azazel," "Canada's Satanic Forum," "Probalilite" gibi aylık ve yıllık olarak basılan veya fotokopide çoğaltılarak yayımlanan dergiler de mevcuttur.

VIDEO, KASET VE CD'LER

Alice Cooper ve Marlyn Manson'ın audio, video kasetleri, "It's Magic," "He's a Devil in His Own Home Town," "Satan Takes a Holiday," "Thak Old Black," "Satanic Belive Devil May Come," "Black Moonlight," "Goodnight Irene, Blue Prelude," "Gloomy Sunday," "The Devil Went Down to Georgia," "Dance Macobre," "Mephisto Walts," "Faust Symphony," "Dante Symphony," "Magic Box, This is Better" Şeytan Kilisesi'nin dinlenilmesini tavsiye ettiği müzik parçalarıdır.

Ayrıca, Anton Szandor Lavey tarafından yapılmış müzikleri içeren CD'ler ve Satanist içerikli videolar da bulunmaktadır. Bu müzikler Amarillo Records tarafından kaydedilmiştir.

Strange Music (10), Satan Takes a Holiday (CD), The Satanic Mass (CD) ve The Hymn of The Satanic Empire (CD)'dir. Speak of The Devil by Nick Bougus, Satanic by Ray Laurent, The First Family of Satanism by Ray Laurent, Lucifer Rising Invocation of my Demon Brother by Kenneth Anger videolarıdır.

İNTERNET SİTELERİ

İnternette yüzlerce satanik site mevcuttur. Çoğunluğu Amerikan kaynaklı bu sitelerin bazıları sayfalarına "Türkçe" seçeneği koyarken, bazıları da direkt Türkçe yayın yapmaktadır. Bunlardan bazıları: The Abyssus Luciferous, Akasha's Sanctuary, Ariadnespider's Satanism Links, Bloodfire, Church of Satan (Official), The Devil's Web, Do What You Will. Com, Dr. Evil, The Fire Within, First Church of Satan, Salem Foundation of The Devil, by Paul Casus, Hymn to Satan by Carducci, Hymn to satan by Aleister Crowley, Illuminates of Baphomet, The Joy of Satan, Lucifer's Play Place, Modern Satanism. com, The 9 Hells, The Ninth Covenant, Obsidian Enlightenment, Order of The Fallen Angels, The Order of Perdition, Rafa's Satanic Site, Requiem Aeterna, Reverend Ventrue's Personal Satan, The Satan-O-Phonic Corporation, Satan 2000.com, The Satanic Alliance, Satanic Kindred, Satanic Reds, Satanic Rituals. com, Satanic United Nations, Satanism FAQs at Faqs. Org. The Satanic Witches Page, Satanism 101, Satanist. Net, Satan's Temple, Sa-

tanic Church of Lucifer's Circle, The Satanic Way, Satan's Lair, The 600 Club, Son of The Light Satanic Temple, Temple of Filosofem, The Temple of Ishtar, Temple of Lucifer, Temple of Satanic Hell, Tokus of The Church of Euthanasia, United Satanic Covenire, Yahoo's Satanism Page, turkSatanist. kolayweb.com, turkSatanistler.birliği.com, Satanet.com ve metallicafa.com, sadece ilk bakışta tespit edilenlerdir. Bunlar dışında da farklı isim ve adreslerde Satanizm propagandası yapan pek çok site mevcuttur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MASONİK HAYATIN ÖZELLİKLERİ

TEMEL MASONİK İLKELER

Dışa kapalı her organizasyonda olduğu gibi Masonluğun da ifade edilen ve edilmeyen ilkeleri vardır. Genelde kâğıt üzerinde yer alan ve organizasyon dışında kalanlarla paylaşılan bu ilkeler dile getirilir. Diğerleri ise kabul edilmez. Türkiye'de faaliyetlerini yasal zeminde sürdüren **Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası**, resmi olarak açıklanan ilkelerini şöyle sıralamaktadır:

- * Masonluk, Allah'a inanan bir Kardeşlik Kurumu'dur. Masonluk çalışmalarını, Hakikat'in araştırılması yolunda yoğunlaştırır.
- * Bütün insanlar arasında, sevgi, hoşgörü ve kardeşliğin kurulmasını hedefleyen Masonluk, tüm insanların özgürlük, barış, adalet ve huzur içinde gelişmesini amaçlar.
- * Masonluk, tüm insanlar için ortak bir insanlık Ülküsü'nün gerekliliğini kabul eder. Bu ülkünün gerçekleştirilmesi için şu noktaları önemli sayar:
  - İnsanlar arasında sevgi, saygı ve hoşgörü.
  - İnsanın temel hak ve özgürlüklerine saygı; insanın ahlâkî sorumluluğu.
  - İnsanlar arasında hak ve vazife eşitliği.

- İnsanlar arasında evrensel kardeşlik.
- Bilimsel gelişme.
- * Masonluk, vicdan, inanç ve düşünce özgürlüğünü temel bir hak olarak kabul eder.
- * Masonlar, birer vatandaş olarak ülkelerinin yasalarına uymak ve vatanlarına sadakat ve şerefle hizmet etmek zorundadır. Masonlar için, ülkelerinin bağımsızlığı kutsaldır.
- * **Masonlar** için çalışmak bir hak ve bir görevdir. Masonlar, insanlığa yararlı eserler meydana getiren beden ve fikir işçiliğini aynı derecede onurlu sayarlar.
- * Masonlar, Loca adı verilen birimler halinde çalışırlar. Loca, insan hırslarının giremeyeceği tarafsız ve huzurlu bir ortamdır. Localarda din ve politika tartışmaları yapılamaz.
- * **Masonluk**, üyeleri arasında din, mezhep, ırk, dil, inanç, unvan ve makam ayrımı yapmaz. Üyelerini, inançlı, özgür, iyi ahlâklı, namuslu, şerefli, haysiyetli ve aydın erkekler arasından seçer. Hiçbir inancı ve ülküsü olmayanları arasına kabul etmez.
- * Masonun amacı her bakımdan gelişmiş bir insan olmaktır. Her Mason bu amaca aklın rehberliğinde sevgi, gönül, hoşgörü, güzellik ve kardeşlik duygularını yücelterek ulaşmaya çalışır.
- * Masonluk, hiç kimseyi Mason olması için, hiçbir zaman ve hiçbir şekilde zorlamaz. Mason sıfatını kazananlar, istedikleri an üyelikten ayrılmakta serbesttir.
- * Masonluğun amacı her Masonun kendini geliştirebileceği ideal bir ortam yaratmaktır. Bu çerçevede Masonluk, toplumsal değil, bireysel bir öğretilerdir. Üyelerini toplu ya da tek tek, bir kanaat veya fikri kabul etmeye ve açıklamaya asla zorlamaz, Her Mason, bu temel ilkeler ışığında izleyeceği yolu, kendi akli ve vicdanyla saptar.
- * Masonluk, bu ilkeleri benimseyip kabul eder ve bu amaçlara kendini adanmak isteyen insanların çabalarını bir araya getirir.

GİZLİLİK VE SESSİZLİK İLKESİ

Masonluğa göre, Masonlar kendilerini her yerde hissettirmeli, buldukları her yere hâkim olmalı, kariyerleri ve karizmaları ile saygı gör-

melidirler. Ancak hiçbir zaman Mason olduklarını belli etmemelidir. Gizliliğin temel ilke olduğu Masonlukta, Mason olduğunu belli etmeme uyulması gereken ilk şarttır.

Zenginlikleri, şöhret ve itibarları, sahip oldukları mevki ve makamları, kişisel başarılarıyla toplumda ön plâna çıkmayı amaç edinen, bu amaçları için büyük bir dayanışma içinde olan Masonlar, zora düşüp, diğer Masonların yardımına muhtaç olduklarında dahi Mason olduklarını açığa vurmazlar.

Kendi aralarında bir takım şifre ve parolaları olan Masonlar, her zaman ancak kendilerinin anlayabilecekleri bu şifreleri kullanırlar. Zorda kalan bir Mason, diğer Masonların yardımına ihtiyacı olduğunu **“Dul Kadın”** sözcüklerinin yer aldığı bir cümle kullanır. **“Dul Kadın”** Masonların kendilerini birbirlerine ifade etme şeklidir. İlk Mason olarak kabul edilen **Süleyman Tapınağı**'nın ustabaşı **Hiram Usta** dul bir kadının oğludur bu yüzden bütün Masonlar kendilerini **“Dul Kadın'ın Oğlu”** olarak nitelendirirler. Bu nedenle **“Dul bir kadının oğluna yardım eden yok mu?”** şeklindeki çağırışı duyan Masonlar iki elleri kanda olsa biraderlerinin yardımına koşar.

Kalabalık içinde zorda kalan Masonların bir başka gizli yardım isteme yöntemi iki elini avuç içleri birbirine bakacak şekilde havaya kaldırmaktır. Bu yardım çağırısını gören Masonlar derhal biraderlerini kurtarmaya koşar.

Bütün bunlardan da anlaşılacağı gibi en zor anlarında bile Mason olduklarını gizleyenler, faaliyetlerini de sessiz ve derinden sürdürürler.

Amerikalı bir Mason, Masonluğun bu yöntemini şöyle özetlemektedir: *"Masonluk çalışmasını sessiz bir şekilde yürütür fakat bu çalışma, okyanusa doğru sessiz bir şekilde vuran derin bir nehrin işleyişi gibidir."*

ABD'nin Georgia eyaletinin "Büyük Üstat" dereceli Masonların biri olan J. W. Taylor ise, aynı konuda şu ilginç yorumu yapmaktadır:

"Eski kavramların terk edilmesi ve yerine yenilerinin yerleştirilmesi, her zaman dünyanın ilk olarak dikkatini çeken algılanabilir sebeplerden kaynaklanmaz. Daha çok insanların zihninde uzun yıllardır işlev gören prensiplerin bir toplamıdır. Ancak son anda uygun şartlar oluşur ve elverişli bir çevre meydana gelir, o zaman gizli olan gerçek hayata aktarılır... Böylece her insanı büyük bir ortak hedefe doğru teşvik eder ve büyük hedeflere varmak için tüm ulusları sanki hepsi birer insan gibi hare-

ket ettirir."

Masonluğun, dünyada üzerindeki etkisi bu ilkeler üzerinde gerçekleşmektedir. Harun Yahya'nın "Kabala ve Masonluk" adlı çalışmasında altını çizdiği gibi; sessiz ve gizli olarak çalışır, ama çok yönlü ilişkileri sayesinde toplumun her detayına ve boşluğuna sızar; Masonluğun eserlerini görenler bu eserlere karşı hayrete düşerler, ama kaynağının ne olduğunu bilip söyleyemezler.

Chicago Büyük Locası'nın yayınladığı Voice adlı dergiye göre ise, **"Masonluk sessiz bir şekilde, fakat kesinlikle ve sürekli olarak insan toplumunun harcını inşa etmektedir."** Söz konusu "harç inşası," Masonik felsefenin temelleri olan materyalizm, hümanizm ve Darwinizm'in topluma empoze edilmesiyle gerçekleşmektedir.

Masonluğun bu sessiz ve derinden işleyen stratejisinin en büyük özelliği, bu stratejide görev alan Masonların, bunu Masonluk adına yaptıklarını hemen hiçbir zaman açıklamamalarıdır. Farklı kimliklerle, farklı sıfatlarla, farklı makamlarda görev yapar, ama Masonluk aracılığıyla benimsedikleri ortak bir felsefeyi topluma empoze ederler.

Türk localarının büyük üstatlarından **Halil Mülküs**, yıllar önce kendisiyle yapılan bir röportajda, bu gerçeği şöyle açıklamıştır:

"Masonluk, Masonluk olarak ortaya çıkıp hiçbir şey yapmaz. Masonluk bireyleri yönlendirir, burada yetişen bireyler, zikir talimi üretimine katılan Masonlar dış alemde buldukları yerlerde, çeşitli seviyelerdeki mesleklerdedirler. Bunlar üniversitelerdedirler, rektördürler, bunlar profesördürler, bunlar devlet adamıdır, bakandırlar, doktordurlar, hastane başhekimidirler, avukattırlar vs. Buldukları yerlerde bu Masonluğun talim ettiği fikirleri yaygın bir biçimde topluma aktarma gayreti içinde olurlar."

Bu nedendir ki insanlar, toplumdaki "kitle telkinleri"nin ardında organize bir gücün olduğunu fark edemezler. İnsanları millî ve manevî değerlerinden uzaklaştırmaya, materyalist, Darwinist hurafelere inanmaya sürükleyen telkinlerin ardındaki Masonik etkiyi göremezler. Oysa Masonluk, "sessiz ve derinden," ama çok etkili çalışmaktadır.

MASONLUĞUN YAPILANMASI

Masonların dünya üzerinde güçlü ve etkili olmalarının altında, sağlam bir emir komuta zincirine sahip olmaları yatmaktadır. Bu sistemin

en büyük özelliği gizliliğidir. Her Masonik loca ve derece yalnızca kendisine verilen emirleri yerine getirir. Kurulan derece sistemi sayesinde, her locanın yalnızca en üst kademesindekiler, Masonluğun genel stratejisini bilebilir.

Masonluğu en tehlikeli hale getiren de, faaliyetlerini büyük bir gizlilik içinde yürütmesidir. Bu yöntem sebebiyle loca dışında kalan, sokaktaki insan, Masonik faaliyetlerin içyüzünü fark edemez. Tek bir noktadan yönlendirilen, fakat tesadüf görüntüsü verilen olayların ardındaki gerçekler, ancak dikkatli bir araştırmayla ortaya konulabilir. Gerçekler, onların yaptığı açıklamaların satır aralarında gizlidir. Olaylar arasındaki bağlantılar ise çoğu kez inkâr edilerek veya üzerleri ustaca örtülerek yok edilir.

Mimar Sinan Dergisi'nin 7. sayısında, sayfa 14'de yer alan konuyla ilgili şu cümleler dikkat çekici olmaktan öte, düşündürücüdür. "Bize verilen sırları, kalbimizin en derin köşelerinde saklamalıyız. Bir ölü kadar sessiz, bir mezar kadar ketum olmalıyız."

Masonlar, kendi üyeleri için çıkardıkları yayınlarda da sürekli gizlilik, suskunluk ve sırları saklamaya özen gösterirler. Masonluğa yeni adım atan bir aday ile kabul öncesi Mason üstadı arasında geçen konuşma oldukça dikkat çekicidir. Masonlar arasındaki gizliliğin önemini ortaya çıkaran bu konuşma şöyle sürmektedir:

"Büyük" Üstat: Önce sizden bir şeref sözü isteyeceğim, aramıza alınsanız da alınmasanız da, burada görüp işittiklerinizi dışarıda hiç kimseye açıklamayacağımıza söz verir misiniz?"

Türkiye Büyük Mason Locası, Birinci Derece Tüzüğü'nün 35. sayfasında yer alan aşağıdaki şu bölüm de bu konuşmayı doğrulamaktadır. **"...Uçları size çevrilmiş bu kılıçlar yemininizi çiğnerseniz, Masonluğun sizden nasıl öğ alacağını ve aynı zamanda çekeceğiniz vicdan azabını göstermektedir."**

Saklayacak bir sırrı, ört bas edecek bir suçlu olmayan bir kurum, çalışmalarını bu derece gizlemeye neden gerek duyar? Ortaya çıkmasından korkulan şey nedir?

Masonik bir kaynak olan **Büyük Şark Dergisi'nin 11. sayısının 12. sayfasında da şunlar yazmaktadır: "Sembollerini ve localarda geçen olayları, tartışmaları açıklamak ahlâk dışı bir harekettir; yemine ve dâvâyâ ihanettir."**

Bütün bunlar, Masonların ortaya çıkmasından çekindikleri bazı sırlarının olduğunu göstermektedir. 2. Derece Ritüeline göre çırak konumundaki bir Masonun yemininde, bu sırların önemi şöyle vurgulanmaktadır: "Şimdi veya sonra bana öğretilecek Kadim Masonluk Misterleri ile bunlara ait gizli sanatları, yönleri ve noktaları, bu dereceye usulüne göre kabul edilmiş olanların dışında hiç kimseye, kim olursa olsun, hiçbir surette açıklamayacağım veya yalnız tam, kusursuz ve muntazam bir locada iken ve onların da kendim gibi düzenli olduklarına tam bir kanaat getirdikten sonra usulüne göre açıklayacağım.

Yine söz verir ve şerefim üzerine yemin ederim ki, bu sırları, hareketli veya hareketsiz hiçbir şeyin üzerine yazmayacak, basmayacak, kazımayacak, işaretlemeyecek, resmetmeyecek, kesmeyecek veya elimden gelip gücüm yettiğince de başkalarına yaptırtmayacak, yapmalarına engel olacak, yapmalarına göz yummayacağım ki, bu hareketli ve hareketsiz şeyler üzerinde herhangi bir kelime, hece, harf, işaret veya şekil yahut bunların en küçük bir izi bile, benim ihmal veya liyakatsizliğimden dolayı sırlarımız ile Misterlerimizin usulsüz olarak bir başkasının okuyup anlamasına, öğrenmesine, ortaya çıkarmasına sebep olmasın."

Bütün bu gerçeklere rağmen Masonlar, dışarıya karşı, gizli bir örgüt olduklarını dahi kabul etmezler. **Nokta Dergisi**'nin 13 Ekim 1985 tarihli, 40. sayısında bu konuyla ilgili yaptığı söyleşide dönemin Mason üstatlarından biri olan **Şekür Ökten** şunları söylemektedir: "*Demeğimiz, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na göre faaliyette bulunur. Gizli değildir. Bizim hiçbir toplantımız ve merasimimiz gizli değildir.*"

Üstat vekili **Halil Mülküs** ise o günlerde şu açıklamayı yapmıştır: "*Biz, gizli bir cemiyet değiliz. Bunu kesinkes açıklıkla söylemek durumundayım.*"

Masonların kendi üyeleri için çıkardıkları kaynaklara bakıldığında, Masonluğun gizliliği önemle vurgulanır. Gizlenenin ve neden gizlenmek gereği duyulduğundan buralarda da hiç söz edilmese de gizliliğin önemi **Şakul Gibi**'nin 25. sayısında, sayfa 20'de şöyle vurgulanır:

"Arılar, karanlık olmazsa çalışamazlar... Sol elinizin yaptığını sağ eliniz bilmesin. Gizliliğin sayılamayacak çok etkileriyle ilgili olarak ve daha büyük şeylerle alakalı olarak sembollerin gizemli işlevleri vardır."

Masonlar bu sırlarını eşleriyle dahi paylaşmaz, en yakınlarına da an-

latmazlar. Masonik bir yayın organı olan **Şakul Gibi** dergisinde, Masonlar ve eşleri arasında, Tekris adı verilen Masonluğa giriş töreninden itibaren başlayan sır perdesi şöyle anlatılmaktadır: "*Sırlarımızı kimseye söylememeye yemin etmedik mi? Tekris dönüşü evde eşinin meraklı sorularına cevap vermemek ve bu yüzden onunla aramızda ebediyen açılmayacak bir sır perdesi oluşturmak hangimizin hoşuna gitti? Kendilerine bile emanet edemediğimiz sırları nasıl olup da öğrenip muhafaza edecekler?*"

Masonların gizledikleri gerçekler, kendi deyimleriyle bunlara hazırlıksız olanlar için "*yıkıcı ve şaşkırtıcı*" olabilmektedir. Bu doğru bir tespittir. Çünkü bir insanı, birdenbire dinî inançlarından, millî kimliğinden koparmak, materyalist yapmak kolay değildir. Bu, ancak uzun bir süre içinde uygulanacak ikna metotları ve dozu gittikçe arttırılacak bir telkinle mümkün olabilir.

Burada altı çizilmesi gereken bir husus da Masonların birçoğunun gerçekten kime ve ne tür hizmet ettiklerini bilmemeleridir. Pek çoğu sadece bir tür dayanışma kurumu içinde olduklarını sanmaktadır. Masonluğun asıl amacını bilenler, çok daha az sayıdaki üst derecelerde olanlardır.

Masonluğun bir diğer önemli yönü, radikal ırkçı Yahudi milliyetçiliği olarak tanımlayabileceğimiz **Siyonizm** ile olan bağlantısıdır. Bu, Masonların Avrupa'da kilise'ye karşı verdikleri mücadele sırasında şekillenmiş bir ilişkidir. Yahudiler de kilise'nin egemen olduğu Hıristiyan Avrupa düzeninden rahatsız oldukları için, bazı etkili Yahudiler Masonların savundukları materyalist, din-dışı felsefeleri ve siyasi hareketleri desteklemişlerdir. Bu da Siyonizm'i benimseyen ırkçı Yahudiler ile Masonlar arasında geleneksel bir ittifak sağlamıştır. Masonların Kabala gibi mistik Yahudi öğretilerine olan bağlılığı da, bu işbirliğine felsefi bir boyut kazandırmaktadır.

Masonlar tarafından bu ilişki sürekli olarak inkâr edilse de sadece kendi üyeleri için çıkardıkları gizli dergi ve diğer yayınlarda konuyla ilgili ilginç olduğu kadar önemli açıklamalar yer alır.

Masonların büyük üstatlarından biri olan **Selami İşindağ**, "Masonluk-tan Esinlenmeler" adını taşıyan kitabında **Masonluğun kuruluşunun Siyonist amaçlar doğrultusunda olduğunu 275. sayfada yer alan satırlarında şöyle itiraf etmektedir:**

"İlk aşamada gizli Mason kuruluşu Babil tutsaklığıyla darmadağın

olan Yahudileri bir ulusal birlik içinde toplamak istiyordu."

Diğer Mason kaynaklarında da durum bundan farklı değildir. Masonluğun Siyonizm'le ve dolayısıyla ırkçı Yahudilikle ilişkisinden bahseden sayısız Mason yayınından bazıları şunlardır:

Akasya adlı Mason dergisinin 62. sayısında; "Yahudisiz hiçbir Mason locası yoktur. Yahudi sinagoglarında hiçbir mezhep mevcut değildir. Orada Masonlarda olduğu gibi yalnız semboller vardır. Bundan dolaydır ki **İsrail Mabedi** bizim tabii müttefikimizdir."

Diğer bir Masonik kaynak olan **Mimar Sinan Dergisi**, 47. sayısının, 39. sayfasında, Yahudilikle olan bağlantıyı satırlarında şöyle yansıtmaktadır:

"Ritüellerimizde Tevrat'tan sayısız alıntılar mevcuttur."

Masonluk hiçbir dönemde kuruluş amacı çerçevesinden dışarıya çıkmamış, geleneklerinden en ufak taviz vermemiştir.

Masonlar, kendi aralarında bu ilişkiyi dile getirmekten çekinmeseler de bu bağlantının ortaya çıkmaması konusunda çok titizdirler. Mason yükümlülüklerini belirten **Anderson Yasası** davranış maddesi dördüncü fıkrası şöyledir:

"Mason olmayan yabancılar bulunduğu, sözlerinizde ve tutumunuzda öyle ketum ve ihtiyatlı olunuz ki en ince zekâlı yabancı bile duyulması uygun olmayan şeylerin farkına varmasın."

Masonluğun kurucusu olarak kabul edilen **Hiram Usta**'nın dahi Tevrat'ta anlatılan bir kişi olması Tevrat'a olan bağlılığın bir başka göstergesidir.

Masonlar dışarıya karşı büyük bir özenle gizledikleri sırlarını, kendi üyelerine de birden açıklamazlar. Masonluk, sırlarını üyelerine telkin ederken, Kabalizmden kaynaklanan bir dereceleme sistemi kullanır. Bu derecelerle yeni Mason, sistemli bir şekilde eğitilir. Ya da Masonik deyimle, "*Işık, uykulu gözlerle yavaş yavaş verilir.*"

Her derecenin kendine has sırları vardır. Dereceler içinde giderek yükselen Mason, Masonluğun gerçek anlamını çok sonraları öğrenecektir.

İlk derecelerdeki Masonlar, Masonluğun gerçek felsefesini bilmeden, bu örgüte hizmet ederler. Yalnızca kendilerine verilen emirleri, çoğu kez amacını fark etmeden uygularlar. Bu sayede Masonluk, iç yüzü-

nü çok iyi gizleyebilmiştir. Mimar Sinan Dergisi 16. sayısında, Masonların kurdukları bu sistemi 14. sayfanın satırlarında şu şekilde aktarıyor: *"Bütün Masonik merasimlerin ortak bir içeriği vardır. Derecesine göre her Mason, bir sırrın ve bir misyonun (görevin) taşıyıcısı kılınmıştır. Her kardeş bu sırrı muhafaza etmek, onun bekçisi olmak, kendinden istenecek görevleri, yani bir misyonu yerine getirmekle yükümlüdür."*

Masonlar için 27. derece çok önemlidir. Bir Masonun 27. dereceyi aşabilmesi için bütün dinî inançlarını, dünya görüşünü terk etmesi gerekir. Çünkü bu noktadan sonra Mason, Kabala esaslarını çok detaylı olarak öğrenecek ve uygulamaya başlayacaktır.

Loca içindeki Masonlar büyük bir saygı gösterip kabul ettikleri bu derece sistemiyle katı bir hiyerarşik yapılanma gösterirlerken, localar da aynı şekilde dereceli bir yapılanma sistemiyle oluşturulmuştur. Ustalık-ları, daha önce bağlı buldukları localar tarafından kabul edilip onaylanan bir gurup Masonun kurduğu locanın, **Büyük Loca**'ya bağlanması gerekir. Büyük Localar da **Birleşik Büyük Loca**'ya bağlı olarak çalışırlar. Birleşik Büyük Localar ise milletlerarası bir Masonik oluşum olan, Obediyans şemsiyesi altında faaliyetlerini sürdürürler.

BİLDERBERG GURUBU:

Bilderberg Gurup, 1954 yılı Mayıs ayında Hollanda'nın Osterbeek kentinde **Bilderberg Otel**'inde bir araya gelen bazı Masonlar tarafından kuruldu. Gurubu tasarlayıp oluşturan asıl kurucu İsveç FranMasonluğu büyük üstadı **Joseph Retinger**'dir. Bu gizli gurubun finansmanının önemli bir kısmı Amerika'daki **Rockefeller Vakfı** tarafından karşılanır. Diğer finansör ünlü **Banker Rothschild Ailesidir**. **Bilderberg** çok uluslu bir hükümet gibidir.

Bilderberg birçok kaynaktan **"Dünyanın Efendileri"** şeklinde tanımlanır. Bu gurubun kuruluş yıllarına ilişkin kapsamlı bilgiye ulaşabilmek oldukça zordur. Ulaşılabilen kaynaklarda kurulduğu yer, tarih ve toplantılara katılan bazı isimlerin dışında bir bilgi bulmak mümkün değildir. Kurulduğundan bu yana Bilderberg toplantılarının tamamı basına ve kamuoyuna kapalı yapılmış, kapalı kapılar ardında alınan kararlar, toplantılarda kimlerin ne konuştukları açıklanmamıştır.

Bilderberg, sermaye, siyaset, gizli örgütler ve iş dünyasının ünlüleri-

ni bir araya getirir. Her yıl yapılan toplantı üç gün sürer. Gizli bir Masonik teşkilât olan Bilderberg'in en belirgin özelliği, devletlerin kilit noktalarında görev yapan üst düzey Masonları bünyesinde toplamış olmasıdır. Bu nedenle Bilderberg, bir tür Masonik zirve toplantısı olarak tanımlanabilir. Toplantılar sırasında konuların gizli kalacağına söz verilir. Görüşmelerden sonra, yalnızca katılanlara özel bir rapor dağıtılır. Bu örgütle ilgili en detaylı bilgi İspanyol İstihbarat Örgütü'nün üst düzey yöneticisi **Luis Gonzales Mata**'nın kitabıdır. "**Dünyanın Gerçek Efendileri**" isimli kitap 1975 yılında Paris'te Bernard Grassed Yayınevi tarafından yayınlanmış, fakat piyasadan toptan satın alınmış ve okuyucuya ulaşması engellenmiştir.

MASONLARIN TÖRENLERİ

Masonların törenleri de, Satanistlerinkiler gibi gizli yapılıdır. Törenlerde töreni yönetenler kadar katılımcıların da mimik, jest ve davranış biçimleri ön plândadır. Genelde tören sırasında gizemli bir hava estirilir ve bu havayı kimsenin bozmasına izin verilmez. Törenler ve ritüeller, her derece için farklıdır. Alt derecedekiler, üst derecedekilerin törenlerine katılamazlar.

Mason törenlerinde kullanılan sembol, araç ve gereçler ile Satanistlerin törenlerinde kullandıkları arasında önemli ölçüde benzerlikler bulunmaktadır. Masonlar, törenlerde sağır ve dilsizlerinkine benzeyen kendilerine özgü bir işaret dili kullanırlar. Alt derecedekiler bu işaretlerin ne anlama geldiğini ancak üst derecelere geçtiklerinde öğrenebilirler.

YEMİN TÖRENİ

Mason, yükseldiği her derecede yeniden yemin eder. Ancak bu yeminlerin en önemlisi, Çıraklığa Kabul Töreni'nde ettiği ilk yemindir. Klasik yemin metinlerinde başlıca üç kısım bulunmaktadır. Bunlar;

- 1) **Yakarma:** Çoğu zaman ilâhlara, bazen Şeytanî kuvvetlere, bazen de Şeytanın bizzat kendisine, şüphe götürmez mahiyetlere yemin garantisi olarak çağrıda bulunulur.
- 2) **Söz verme:** Yeminin asıl bölümü, ana konusudur. Burada mümkün olduğu kadar istenilenler açıkça dile getirilmek suretiyle belirtilir.

3) Lânetleme: Yeminin tutulmaması halinde verilecek cezalar sayılır.

Bazı ritlerde, Çırac derecesinde, ilk yemin, sol elde kadeh, sağ el kalbin üzerinde tutularak yapılır. Bu sırada, kadehte saf su vardır. Bu iki hareket, birlikte Mason adayının saflığını ve içtenliğini sembolize etmektedir.

İkinci yemin sırasında, aday, sol eliyle tuttuğu açık bir pergelin ucunu kalbine bastırırken, sağ elini de kılıç üzerindeki gönyeye koyar.

Masonlukta sır vermenin sonu olarak açıklanabilecek bu görüntüler, sırların açıklanmasının ne şekilde cezalandırılacağını yansıtmaktadır. Zaten aday da ettiği yeminin lânetleme bölümünde bu cezaları peşinen kabul etmiştir. Sıralanan cezalar arasında kafanın kesilmesi, birinci derece nizam duruşu ile taahhüt edilmektedir.

Masonik bir yayınevi olan **Mimar Sinan Yayınları** tarafından çıkartılan ilk kitap olan ve 1972 yılında yayınlanan, bir anlamda Masonların başucu kitabı diyebileceğimiz “Başlangıçtan Bugüne Kadar Ritüelimizin İnkişafı” Kabul Yemini’nin üçüncü kısmı olan “Lânetleme” bölümünü şu satırlarla aktarıyor:

"Kalbim göğsümün sol tarafından, dilim ağzımın dibinden koparılacak; boğazım kesilecek; vücudum vahşi atlar tarafından parçalanacak; med ve cezrin aktığı bir noktada deniz kumunun içine 24 saat gömülecek; sonra kül oluncaya kadar yakılıp dört rüzgârın estiği bir yerde havaya atılacak ve böylece hatıram tamamen kaybolmuş olacaktır. Tanrı yardımcım olsun."

Bu yemin, insanı esas aldığını ifade eden, bir takım hümanist söylemlerle insani amaçlarını dile getiren bir organizasyonun üye kabulünde okutuluyor. Hem de yıllardan beri... Bu cümleler işkence ile insan öldürmeyi, ardından cesedinin yok edilmesini anlatıyor. İşkence, insanlık suçu olduğuna göre bir oluşum, üyelerinden böyle bir suçun üstelik kendilerine yönelik olarak işlenmesini nasıl kabul ettirebilir? Böyle bir peşin kabule ancak vahşete ve şiddete açık bir felsefeyi benimseyenler rıza gösterir.

Ayakta sağ eli, dört parmak bitişik, bas parmak gönye teşkil etmek üzere kalkık olarak boğazın altına koymak ve sol kolu aşağıya sarkıtmaktır. Daha sonra sağ el ufkî olarak sağ omuza doğru çekilir (kesme işareti) ve aşağıya indirilir.

ÖLÜM ODASI VEYA TEFEKKÜR HÜCRESİ

Mason adayı, Locaya kabul edildiği Tekris töreninden önce hala "Harici"dir ve "Tefekkür Hücresi" denilen karanlık bir odada bir süre tek başına kalması gerekir. Masonlara göre, Mason olmayan diğer insanlar harici olarak nitelendirilir.

Harici'nin konulduğu "Tefekkür Hücresi," duvarları siyaha boyanmış, karanlık bir odadır. İçerde küçük bir masa, bir tabure, bir insan kafatası ve kemikleri ve bir yazı takımı bulunmaktadır. Masanın üstünde, bir parça ekmek, bir su testisi, birinde tuz diğerinde kükürt bulunan iki küçük kap vardır. Ayrıca, duvarlarda bir takım sembolik resimler bulunmaktadır. Bu semboller arasında bir horoz, bir tırpan, bir kum saati yer almaktadır.

Bir mum ya da gazyağı lâmbasıyla aydınlatılan hücrede, harici kendisine sorulan soruları yazılı olarak cevaplar ve "vasiyetnâme"sini hazırlar.

"Vitriol" sözcüğü, eski **Rose-Croix**'lara atfedilen ve "Visita, Interiora, Terrace, Rectificandoque, Invenies, Occultum, Lapidem" kelimelerinin baş harflerinden türetilen gizli bir emirdir. Vitriol, "Yerin içine gir, araştırarak gizli taşı bulacaksın," anlamına gelmektedir.

ORTA HÜCRE

Orta Hücre adı verilen oda, Usta derecesi tekrislerinde iki bölmeden meydana gelir. Birinci bölme "Hikal" ikincisi ise "Debhir" adını taşır. Hikal, Hiram'ın öldürdüğü, Debhir ise dirildiği odadır. Hikal beyaz gazyaşı damlalarıyla süslü örtülerle, Debhir, ise altın serpili, mavi örtülerle kaplıdır.

Localardaki "Orta Hücre" denilen bu bölümlerin adları İbraniceden gelmektedir. Masonlukta bunlar gibi İbraniceden alınma iki yüzden fazla kelime kullanılmaktadır.

ADAYIN FİZİKSEL HAZIRLIĞI

Mason adayı "Tefekkür Hücresi"nden çıktıktan sonra elbiselerinden bir kısmını çıkartır. Böylece: Sol kol ve sol göğüs açık, sol bacak ve sağ diz çıplak ve sol ayak ayakkabısızdır.

BOYUNA GEÇİRİLEN İP

Adayın hazırlığı, boynuna bir ip geçirilerek tamamlanır. Bu ip, haricinin geldiği dünya ile mevcut ilişkilerini sembolize eder. Bu arada adayın, gözleri de bir bağ ile örtülür.

Gözleri kapatan bu bağ, aday "*Nur-u ziyaya kavuştuğunda*" açılır. Bağın açılması, tekris olanın, duyması gereken "*tekris şoku*"nu somutlaştırır.

Adayların boyunlarına birer ip geçirildikten sonra sağ ellerin ikişer parmakları dudakların üstüne koyulur. Hepsini boynundan geçirilmiş olan ipin ucu Merasim Üstadı'nın elinde olduğu halde, adaylar içeriye alınır.

Törenin yapıldığı salonun ortasına getirilen aday; "*Buraya nasıl getirildiniz?*" sorusunu "*Boynuma geçirilmiş bir iple,*" cevabını verir. Daha sonra bir başka cevapta, ipin yemini tutmayan Masonun asılması için kullanılacağı ve başının kesileceği belirtiliyordu.

NİZAM VAZİYETİ

Usta derecesine ulaşmış aydın Mason adaylarının tekris törenleri sırasında almaları gereken 3.Derece Nizam Vaziyeti şöyledir:

Sağ kol ve parmaklar bir gönye gibi birleştirilmiş şekilde kalbin altında kısmen giysinin içine sokulu vaziyette tutulur.

BEYAZ ELDİVENLER

Masonların kullandıkları beyaz eldivenleri, saf ve temiz olmanın sembolüdür. Masonun beyaz eldivenleri, onun **Hiram Usta**'nın katline iştirak etmemiş olduğunun bir göstergesidir. Beyaz eldiven giyen Mason, eline kir ve kan bulaşmadığını, temiz olduğunu gösterir. Karşıt görüşte olanlara göre ise **Masonlar**, ellerine bulaşmış kir ve kanı gizle-

mek, ellerinin temiz olduğu görünümünü verebilmek için beyaz eldiven kullanırlar.

MASONİK SEMBOLLER

Gizlilik ve sırlara son derece önem veren Masonlar için semboller, hayatlarının vazgeçilmez parçalarıdır. Görünürde belirli bir anlam taşımayan semboller, Masonlar için pek çok anlam ifade etmektedir.

Soyut kavramlar, Masonlar tarafından, özelleştirilen nesnelere kişiselleştirilmesi suretiyle canlandırılır. Mesela soyut bir kavram olan "**Ölüm**" elinde tırpan tutan bir iskeletle somutlaştırılarak ifade edilir. Masonlar dışında da, edebiyat ve plastik sanatlarda kullanılan bu anlam şekline Alegori adı verilmektedir.

Genelde sırların ifade şekli olarak kullanılan sembollerin, kendileri için ne derecede önemli olduğu Büyük Mason Mahfili'nin yayınladığı sözlüğün 158. sayfasında şu şekilde anlatılmaktadır: "Masonlukta semboller, Masonik ilkeleri daha iyi anlatmak, ritüellerin içerdiği aşlamaları ve öğütleri belleklere iyice yerleştirmek, bunların uzun ömürlü olmalarını sağlamak için kullanılırlar. Masonlukta sır olarak nitelendirilen şeylerin başında Masonik işaretler, sözcükler ve simgelere verilen anlamlar gelir."

Mimar Sinan Dergisi de 13. sayısında sembollerin önemini şu şekilde vurgulamaktadır: "*Masonluğun bir tarifi onun Alegori perdesi arkasına gizlenmiş sembollerle tasvir edilmiş bir ahlâk sistemi olduğudur. Lo-ca içinde dilsiz, sessiz, hatta tozlanmamış duran amblemlerin mânâlarını incelemek ve bu suretle hakikatleri meydana çıkarmak hepimizin vazifesidir. Yani Masonluğun sistemiyle, alegorileriyle, sembolleriyle ne öğretmek istediği hakkında bilgimiz olmalıdır.*"

Masonların kullandığı sembollerin büyük bir kısmının kaynağı "**Ta-pınak Şovalyeleri**"dir. Diğerleri ise materyalist felsefe ve Kabala öğretisinin izlerini taşımaktadır.

Masonların kendilerine özgü işaret ve alâmetlerinin ne anlama geldiği sadece Mason olanlara öğretilir. Bu sembollerin anlamı dünyanın her yerinde aynıdır. Masonlar bu sayede dillerini bilmeseler de, birbirleriyle, rahatça iletişim kurabilmektedirler.

JAKİN - BOAZ SÜTUNLARI

Jakin ve Boaz sütunları Süleyman Tapınağı'nın girişinde yer almaktadır. Tevrat'ta da sözü edilen bu iki sütun Masonların temel sembollerindendir. Jakin ve Boaz'ın baş harfleri olan J ve B harfleri Masonların hedeflerinden olan, kuvvetle tesis, çoğalma ve artma siyasetlerini sembolize ederek yansıtmaktadır.

Jakin ve Boaz kelimeleri, sırlarının açığa çıkmamasına çaba gösteren gizli tarikat ve mezheplerin yaptığı gibi tersinden okunduğunda ise; **NIKAJ ZA OB** kelimelerine ulaşılır. Kabalizm de olduğu gibi yalnız sessiz harfler dikkate alındığıdaysa NK ve ZB'ye ulaşılır. NKJ, "*vajen*" rahim veya alemlerin yaratıcı gücünü, ZB ise üreme organı anlamına gelmektedir.

J ve B harfleri bu şekilde bakıldığında, kuvvetli tesis, üreme, çoğalma, zürriyetin sembolleri olarak ifade edilir. Loca içindeki sembollerde de sadece B,J,G, harflerinin yer alması, Masonların bu sütunlara ve onların ifade ettikleri anlamlara verdikleri önemin kanıtıdır.

Bu üç harften "**G**," "**Genesis**" yaratılış, "**Generation**" doğuş veya nesil, anlamlarını ifade eden bir semboldür.

Tevrat'ta Jakin sütununun sağda, Boaz sütununun ise solda olduğu belirtilmiştir. Bu yerleşime Masonik törenlerde bire bir uyulur. Yapılan ayinlerde 1. Nâzır, Boaz sütununun dibinde, 2. Nâzır ise Jakin sütununun olduğu yerde yerlerini alırlar.

ÜÇ SÜTUN

Locaların girişlerindeki iki sütunun dışında içeride üçüncü bir sütun daha vardır. "*Üç Sütun*" adıyla anılan bu sütunlar, Masonların önemli sembollerindendir. Kabala kökenli olan bu sütunlar, İskoç ritine göre, bir dikkörtgenin köselerinde "**Gönye**" görünümünü verecek şekilde yerleştirilmiştir.

Bu üç sütun, adlarını da Kabala'dan almıştır. Bunlar sırasıyla; **Chochmah**, **Geburah** ve **Chesed**'dir. Dördüncü köşede de aslında bir sütun vardır. Ancak Binah adındaki bu sütun soyut olarak orada bulunmaktadır. Bu nedenle o sütunu herkes göremez. Sadece yüksek zekâyâ sahip olanlar bu dördüncü sütunu fark edebilirler.

ÜÇGEN ve GÖZ

Üçgen, önce operatif Masonlar tarafından kabul edilmiş daha sonra da spekülâtif Masonlarca benimsenmiştir. Kabala kökenli olan Üçgen, gönyeyi çağrıştırdığı için Masonlar tarafından ön plâna çıkartılan bir semboldür. Üçgenle binlikte gözün iç içe kullanımı ise ifade ettikleri anlamları bileştirerek, kuvvetlendirmek içindir.

Göz, fiziksel plânda, hayat ve nurun kaynağı kabul edilen Güneş'i sembolize eder; ara plânda kelâmı, yaratıcı ilkeyi; ilâhî plânda ise evrenin Ulu Mimarı'nı sembolize eder.

Masonlar Tevrat'ta söz edilen **Hıram Usta**'nın kullandığı bütün inşaat alet ve malzemelerini kendilerine temel sembol olarak seçmişlerdir.

GÖNYE ve PERGEL

Başlangıçta hepsi birer duvarcı olan Masonların bina geometrilerinde kullanılan araçları kutsal birer sembol olarak kullandıkları bilinmektedir. Pek çok Masonik amblemde yer alan, 90 dereceyi gösteren bir gönye ve sıfırda kapanmış pergel, hareketsizliği yansıtan sembollerdir.

YILDIZ

Beş köşeli, Pentagram adı verilen ışık saçan yıldız sembollerinin içinde genelde "G" harfi yer alır. Masonik öğretilerde "G" harfinin evrenin Ulu Mimarı'nın simgesi olduğu ifade edilir. Masonlar, bu yıldızı yenileşen insanın sembolü olarak kullanırlar. Localardaki görevliler yapılan törenlerde üstadın çevresinde yıldız şeklinde dizilirler.

AY VE GÜNEŞ

Güneşi, ilâhın gözü olarak kabul eden Masonlar, bu inanışlarını güneş sembolleriyle ifade ederler. Güneş ile sembolize edilen ilâhın gözü her şeyi görür. Eski bir inanışa göre, evrenin Ulu Mimarı dünya yüzüne inmîş ve birçok şeylerle birlikte tarımı ve tarımın ekim, hasat gibi özelliklerini insanlara öğretmiştir. Tarımla uğraşmaya başlayan insanoğlu, güneşin önemini daha iyi fark etmiştir. Toprağın üretimini arttıran güneş, daire, disk, tekerlek ile bağlantılı bir semboldür.

Ay, bereketin sembolüdür. Nebatlarla ilişkilendirilir, bolluğa, nebata-

tin zenginliğine katkıda bulunduğuna inanılır.

ALTIN - KIRMIZI - LACIVERT - ERGUUVANI RENKLER

Masonların kullandığı törenlerin kökeni Kudüs'te kurulan **Latin İmparatorluğu**'na kadar gitmektedir. Aynı renkler **Tapınak Şovalyeleri** tarafından da kullanılmıştır.

Mason localarının tavanları da lacivert zemin üzerine altın sarısı yıldızlarla donatılmıştır.

ASLAN

Belçika'da Büyük Mason Locası'nın ambleminde de yer alan **Aslan**, Masonlukta gücü temsil eden bir semboldür.

Pek çok yerde, yaygın şekilde kullanılan sembolde ulaşılan kaynaklarda da belirtildiği gibi düşmanlarını parçalamak için iki ayağının üzerine kalkmış, bir pençesini savurmuş bir Aslan resmedilmiştir.

ALTIN ÇINGIRAK

Gücün, kudretin ve değerın sembolü olan altından yapılmış çingırak ritüellerde kullanılır. Kullanım amacı, ihtişamı hissettirerek, hiyerarşiye gösterilmesi gereken saygıyı arttırmaktır.

Bunun için locaya yeni kabul edilen üyeler ve alt dereceye mensup olanların katıldığı törenlerde sık sık çalınır. Böylece etki altına alınmak istenilenlerin dikkatleri çekilir, otorite hissettirilerek, ortamın gizemi artırılır.

NAR

Nar, Masonlukta, içinde birbiriyle kaynaşmış taneleri ve bu taneleri dış etkilerden koruyan kabuğuyla Mason Localarını sembolize eder. Kalın kabuk, dış dünyaya kapalı gizemli locaları temsil ederken, nar taneleri ise ortak bir ideal için biraya gelip, kaynaşan Masonları sembolize etmektedir.

Nar, Masonların esasları itibariyle kötü bir dünyadan geldiklerini ancak, kendilerini koruyan kabuğun içinde üstün bir hale yükselmekte olduklarına işaret etmektedir. Kabuk içinde zardan hücreler arasında birbirlerine kenetlenmiş gibi duran nar tanelerinden biri kendini bağlayan, bağlardan kurtarmaya çalışırsa veya dışardan biri onu kopartırsa kıpkırmızı nar suyu akacaktır. ***Aslında akan nar suyu değil, kandır.***

ZAMBAK

Zambak, genel olarak, nesillerin sembolü olarak görülmüştür. Masonlukta, zambak, saf ve bereket verici alevdir.

TOKMAK ve ÇEKİÇ

Mason sembolleri arasında yer alan Tokmak, Tevrat'tan alınmıştır. Çekiç, pek duvarcılıkta kullanılmazsa da bir inşaat aletidir. Çekiç ve Tokmak aynı zamanda birer silâhtir. Usta işini yaparken kullandığı çekiç ve tokmağı gerektiğinde, tarihte olduğu gibi kendini korumak ve düşmanlarını yok etmek için kullanacaktır.

TAÇ

Yönetici konumundaki karar vericilerin sembolüdür. Evrenin Ulu Mimarı'nın bahsettiği kutsal iradeyi yansıttığına inanılır.

KARTAL

33. derecenin sembolü olan **Kartal**, ulaşılmazlığı ve yüksekliği temsil eden önemli bir Masonik simgedir.

YILAN

Yılan, sessizliğin ve gizli hayatın sembolüdür. Birbirine sarılmış iki yılan görüntüsünün yer aldığı sembol ise neslin devamı için gereken üremeyi sağlayan çiftleşmeyi ifade eder.

12 ve 7 SAYILARI

12 sayısı Yahudilerde olduğu gibi, Masonlar için de kutsal bir sayı-

dır. Bu sayı dünya Masonları için uluslararası bir nitelik taşımaktadır.

12 sayısının önemini tarihteki örneklere bakarak ifade eden Masonik kaynaklara göre; "Mısırlılar'ın dehlizlerindeki 12 saray, Güneşin 12 evine karşılık geliyordu. Güneş şehrinde burçların sembolleri ile süslü 12 sütun bulunmuştur. Hz. İsa'nın 12 Havarisi, Jacob'un 12 oğlu, 12 Yahudi aşireti, Bektaşilerin 12 terkli Hüseyini taçları, bu sayının önemini göstermektedir."

7 sayısı, Yahudilerin 7 kollu şamdanlarını, Havra'nın 7 basamaklı merdivenini, **Mithra Mabedi**'nin 7 kapısını, Babil Kulesi'nin 7 katını, 7 Yahudilerde 7 yıllık ziraat devrelerini, haftanın 7 gününü, Masonlukta sütun başlıklarını çevreleyen 7 sıra zinciri, Süleyman Tapınağı'nın 7 yılda inşa edilmesini hatırlatan gizemli bir sayıdır. 7 sayısı aynı zamanda Usta'lık derecesine varan Masonun sembolik yaşıdır.

7 ŞAMDAN

Masonik mabetlerde kutsal ateşin kaynağı olan şamdanlar, sembolik olarak, locaları alevleriyle aydınlatırlar. Usta derecesinde yedi şamdan bulunması şarttır.

7 kollu şamdan, Masonların sembollerinin başında geldiği gibi Masonik günlük hayatın da önemli bir parçasıdır. Yemek davetlerinde, önemli toplantılarda masaların üzerine konulmuş olan 7 kollu şamdanlar, birçok kişi için estetik bir görüntüden öteye gitmezken, bu toplantılara katılan Masonlar için, oradaki Mason hâkimiyetini gizlice vurgulayan bir göstergedir.

ANAHTAR

Masonlukta her görevlinin kendisini ifade ettiği bir alâmeti vardır. Bu alâmetler görevlilerin atıklarına takılır. Bu takılara "Mücevher" denilmektedir. Locanın parasal işlemlerini gerçekleştiren Hazine Emni görevindeki gizli kasasının alâmeti çapraz iki anahtardır.

AKASYA ve ÇELENK

Hiram Efsanesi'ne göre Hiram Usta'yı öldüren katilleri onun cesedini ortadan kaldırmak için dağ başına gömerler. Gerekliğinde bulmaları için üzerine bir akasya ağacı dikerler. Kökleri ilk Mason olarak kabul

edilen Hiram'la bütünleşen akasya Masonlar için kutsaldır. Cenazelerinde akasya ağacından yapılan çelenkler kullanma gereği de **Hiram Usta**'nın cenaze töreninde akasya çelenklerinden bahsedilmesidir.

Masonik ritüelde, tabuta yatırılan adayın üzerine siyah bir örtü örtülür. Bu örtünün üzerine de bir akasya dalı konur.

IŞIK SAÇAN KILIÇ

Tevrat'ta söz edilen ışık ya da alev saçan kılıç, Masonlar tarafından kabul törenlerinde kullanılan en önemli Alegorik nesnedir. Masonluk-taki "**Işık Saçan Kılıç**," koruyucu meleklerin gücünü ve göz kamaştırıcılığını temsil eder.

Ritüellerdeki gizemli havaya abartı derecesinde önem veren Masonlar, törenlerde kullandıkları kılıçları özel olarak imal ettirirler. Bu kılıçların, keskin kısımlarında, üzerindeki alevin dalgalı ve titrek hareketini daha iyi yansıtmaları için bir takım değişiklikler yapılmıştır.

Masonik törenlerde, "**Işık Saçan Kılıç**," adayın takdisinde kullanılır.

Çoğunlukla, töreni yöneten Üstat, sol elinde tuttuğu kılıcın keskin tarafını adayın başının üstüne uzatır ve kılıcın üzerine üç kez çekiçle vurur. Bazı ritlerde ise adayın başı üzerine konan kılıç, sonra sol omzuna, daha sonra da sağ omzuna konur.

HOROZ

Masonluk inancında güneşin ilâhın gözü olduğu kabul edilmektedir. Bu görüşe göre, güneşin doğduğunu haber veren **Horoz** da "**Güneşin Kuşu**" olarak kabul edilir.

Masonlukta tefekkür hücresi olarak kabul edilen karanlık odanın duvarlarında Horoz sembolü başköşededir.

MASONİK DERECE SİSTEMİ

Geleneksel dünya düzenli Masonluğu Büyük Locaları, Çırac, Kalfa ve Üstat olmak üzere Masonluğun üç temel derecesinde çalışırlar. Üstat derecesi, Masonluğun en üst derecesi olarak kabul edilir. Localarda Üstat derecesinin üzerinde başka herhangi bir derece yoktur.

Genel olarak 33 dereceli bir sistemin çeşitli tarikat ve cemiyetlere bağlı kimseleri aynı localarda çalıştırmak amacı ile **Elias Ashmole**'nin

düşündüğü kabul edilir. Ashmole, bu sistem içinde, insan düşüncesinin çeşitli dereceleriyle ilgili bilgileri bir gelişim içinde anlatmak, uygulamak amacını gütmüştür. Fakat 33 dereceli sistemi Ashmole'den önce Fransız Masonlarının düşündüğü ve **Dante**'nin, düşüncelerinden yararlanarak hazırlandığı, **Jean Palou** gibi bazı Mason tarihi uzmanları tarafından ileri sürülmektedir.

Derece sisteminin ilk uygulayıcısı kim olursa olsun, gerçek olan bugün için 33 derecenin geniş ölçüde kabul edilmiş olmasıdır. Derece sistemi aynı zamanda belirli görüşlere ve öğretilere işaret etmektedir.

Yalnız Elias Ashmole'nün önerdiği 33 derecenin guruplandırılması ile şimdiki guruplandırma arasında bazı farklar vardır. Ashmole, 33 dereceyi dört guruba ayırmıştır. Birinci gurup 1-3. dereceleri içerir. Bu gurup, Operatif Masonluğun Çırak-Kalfa-Usta derecelerine gelmektedir. İkinci gurup, 15 dereceden oluşmakta olup, geçmişe ait gelenekleri ifade etmektedir. Esası Rose-Croixlar'dan alınmıştır. Üçüncü gurup 13 derecelidir ve Tapınak Şövalyeleri'nin geleneklerini yansıtmaktadır. Dördüncü ve sonuncu gurup Simyagerlerden alınmış olup, alttaki bütün derecelerin sentezi anlamındadır. Ashmole'nün bu ayırımına karşılık, şimdiki 33 derece 7 kısma ayrılmaktadır.

Türkiye'deki Mason Locaları'nın da kabul ettiği İskoç Riti'ne göre Masonluk 33 derece üzerine düzenlenmiş bulunmaktadır. Her derece belirli bir öğretinin temelini oluşturmaktadır. Derecelerin kendine özgü sembolleri, kutsal kelimeleri, ritüelleri ve törenleri vardır.

Masonlukta 33 derece her zaman kabul edilmiş değildir. Eski **Operatif Masonlar**, yalnız çıraklık ve kalfalık arkadaşlık sınıflarını kabul etmişlerdir. Operatif Masonlar'a göre, Ustalık bir derece olmayıp, yalnızca bir tür loca yöneticiliğidir. Bu yöneticilik, liyakat ve ehliyet esaslarına dayanmaktadır.

Londra Büyük Mason Locaları Birliği'nin kuruluşundan sonra, sisteme iki derece daha ilave edilmiştir. Buna karşılık Ramsay'ın reformcu davranışları ve mükemmel üstatlar mahfili kurmak isteği, dördüncü dereceyi ortaya çıkartmıştır.

17. Yüzyıl'da, Masonluğun yalnız Hristiyanlık etkisinde kalmadığını göstermek için, o dönemde var olan bütün dinî ve fikrî akımları Masonluk içinde temsil ettirme çabası, birdenbire dereceleri 91'e kadar çıkartmıştır. 1758 yılında, **II. Frederick** (1712-1786), **33'lüler Süprem Konseyi** kurmayı ve **İskoç Riti**'nin muntazam bir dereceler sistemine ka-

vuşmasını istedi. Sonunda, 1800 yılında, ilk defa bir 33'ler Konseyi Charleston'da kuruldu. Bu konseyden yetki alan Masonlar, 1804 yılında Fransa'da, 1805'de İtalya'da, 1813 yılında Kuzey Amerika'da, 1817'de Belçika'da, 1824'te de İrlanda'da, 1829'de İskoçya'da ve 1861'de Türkiye'de, "33'ler Konseyi"ni kurmuşlardır. Günümüzde, yalnız dört dereceyi uygulayan bazı Alman Ritleri vardır.

Loca dışında farklı bir dernek adı ve görünümü altında toplantılarını gerçekleştiren, 3. derecesinin üzerindeki dereceler için *rit* adı verilen Masonik yollar ve öğretiler izlenir. Bu ritlere katılmak veya katılmamak Üstat derecesine sahip Masonların kendi isteklerine kalmış bir seçimdir. Bu derecelerin çalışmaları, Masonluğun ilk üç derecesinde verilen öğretilerin gizlerine ve sırlarına daha vakıf olabilmek için yapılan araştırmaların yanı sıra yüksek felsefî ve spiritüel çalışmaları da içinde barındırır.

Dünya üzerinde en fazla üyeye sahip olan Skoç Riti'ni özellikle ABD'de geniş bir kesimce benimsenen York Riti takip etmektedir. Faaliyetlerini sürdüren çeşitli ritler içerisinde 99 dereceli **Memfis-Misraim Riti'nin** yanı sıra tek dereceden oluşan bazı ritler de vardır.

Herhangi bir ritte, dördüncü derece ve yukarısına devam edebilmek için Büyük Loca'ya bağlı olarak çalışan düzenli bir Locada Üstat derecesine sahip olmuş olmanın yanı sıra, bu ana Loca ile ilişkilerinin herhangi bir dönemde düzensiz olmaması ve yükümlülüklerinin aksatılmadan yerine getirilmesi gerekir. Kendi Locasında düzensiz ilân edilen bir üyenin, yüksek derecelerdeki üyeliği de otomatik olarak düşer.

Masonluktaki dereceler:

1. Derece : Çırac
2. Derece : Kalfa
3. Derece : Usta
4. Derece : Ketum Üstat
5. Derece : Mükemmel Üstat
6. Derece : Sır Kâtibi
7. Derece : Nâzır
8. Derece : Bina Emiri
9. Derece : Dokuzlar'ın Seçilmiş Üstadı

10. Derece : Onbeşler'in Seçilmiş Üstadı
11. Derece : Yüce Seçilmiş Şovalye
12. Derece : Üstat Mimar
13. Derece : Solomon Krallığı'nın Şovalyesi
14. Derece : Yüce Üstat (Kutsal Kubbe Büyük Seçilmiş)
15. Derece : Doğu Şovalyesi (Kılıç Şovalyesi)
16. Derece : Kudüs Prensi
17. Derece : Doğu ve Batı Şovalyesi
18. Derece : Salıverdi Şovalyesi (Güllü Haç Şovalyesi)
19. Derece : Büyük Pontif (Yüce İskoçyalı)
20. Derece : Düzenli Locaların Büyük Saygıdeğer Üstadı
21. Derece : Prusya Şovalyesi
22. Derece : Lübnan Prensi (Kral Baltası)
23. Derece : Sır Sandığı Başkanı
24. Derece : Sır Sandığı Prensi
25. Derece : Tunç Yılan Şovalyesi
26. Derece : İskoçyalı Papaz (İnayet Prensi)
27. Derece : Kudüs Tapınağı'nın Hakim Amiri
28. Derece : Güneş Şovalyesi
29. Derece : Saint Ande Büyük İskoçyalısı
30. Derece : Seçilmiş Büyük Kadoş Şovalyesi
31. Derece : Büyük Müfettiş Kumandan
32. Derece : Kutsal Sır Yüce Prensi
33. Derece : Hâkim Büyük Genel Müfettiş

MASONİK YAYIN ORGANLARI

KİTAPLAR

Masonlar tarafından yazılan veya Türkçeye çevrilen pek çok kitap mevcuttur. Ancak bunların büyük bir bölümü kitapçılarda bulunmaz.

Çünkü bu kitaplar sadece ilgilileri için yazılmış birer başvuru ve başvuru kitabı niteliğindedir. İşte bunlardan bazıları: “Masonluk Nedir? Ne Değildir?” (1951), “Masonluk ve Masonlar,” “Mason Locası Defne Gurbu A’dan Z’ye Üye Listesi,” “Tarihinden Günümüze Masonluk,” “Bektaşılık, Mevlevilik ve Masonluk,” “Işığın Renkleri; Gökkuşluğu,” “Akıl ve Hikmet Locası İç Tüzük Taslağı,” “The Five Point/Masonic Journal” (1974), “Birinci Derece Çalışma Rehberi” (1959), “Localar Genel Tüzüğü” (1972), “Bazı Meşhur Masonlar,” “Türkiye Yüksek Şûrası-Yüzüncü Yıl,” “Kolej Toplantısı M. Gökdoğan’ın Konuşması,” “Ahenk Muhterem Locası Dâhili Nizamnâmesi,” “Türkiye Mason Derneği Dâhili Nizamnâmesi,” “Çıracak-Kardeşlik Kolu” (1958), “Büyük Üstat Haydar Ali” (1949), “Mim Kemal Öke’nin Aziz Hatırasına,” “24. Konferans-Rapor ve Bildiriler” (1973), “Türkiye Büyük Mason Mahfili” (1977), “Selamet Mahfilinde 3 Konferans” (1931), “Selamet Mahfilinde 4 Konferans”(1932), “Localar Umumi Nizamnamesi-Ankara” (1959), “Büyük Üstat Mesajları,” “Masonik Sevgi Muhterem Locası Tüzük,” “İzmir Nur Locası Kardeşlik,” “Büyük Loca Üçüncü Derece Ritüeli,” “Mason Derneği İç Tüzüğü,” “Büyük Mason Mah. Birinci Derece Ritüeli,” “Büyük Mason Mah. İkinci Derece Ritüeli,” “Mahfiller Genel Tüzüğü ve İç Tüzüğü,” “Aramızdan Ebediyen Ayrılanlar” (1955), “1962 Yılı Bülteni,” “Anderson’un Kitabı,” “Atatürk ve Masonlar,” “Masonik Evrim Yolu,” “Masonik Sözlük,” “Büyük Daimi Heyetinden Açıklama,” “Localar Genel Tüzüğü” (1996), “Masonluğun Genel Prensipleri,” “Masonluk Hakkında Konuşmalar,” “Yöntem El Kitabı,” “Gönye ve Hilal-İttihad-Terakki ve Masonluk,” “Modern Masonluğun Tarihçesi” (1981), “Kilisenin Masonluğa Yeni Bir Darbesi” (1959), “Masonluğun Dinamik Kelimeleri” (1945), “Fransız Devrimi ve Masonluk” (1937), “Türkiye’de Masonluğun Kuruluşu” (1914), “Masonlukta Çeşitli Görüşler” (1939), “Atatürk Sofrası-Masonluk” (1943), “Masonluğun Genel Prensipleri Hür ve Kabul Edilmiş Mason Locası,” “Üstat Derecesi Ritüeli” (1992), “Kalfa Derecesi Ritüeli” (1992), “Çıracak Derecesi Ritüeli” (1992), “Localar Genel Tüzüğü” (2005), “Masonluk Üzerine,” “Dokuzuncu Derece Ritüelinin Tetkiki,” “Fran Masonun Ahlâkı” (1929), “Masonluğun Temel Prensipleri Ve Loca Tüzüğü,” “Hür Masonlar Anayasası,” “Mason Türk Yükseltme Cemiyeti/Ülkü Locası,” “Proceedings Of Grand Lodge” (1986), “Bir Çırağa Mektuplar,” “Teksis Yemini,” “Kâinatın Ulu Mimarı Şerefine,” “Görevliler Yemini” Hizmet Ediyoruz, Hiramın Kitabı, Hiramın Anahtarı, ikinci Mesih.

DERGİLER

Localar üyelere faaliyetlerini duyurmak amacıyla üçer ve altı aylık periyotlarla bülten, yıllık periyotlarla raporlar yayınlamaktadır. Bülten ve raporların dışında bazen aksasa da uzun yıllardır yayınlamakta oldukları bir takım dergileri vardır. “Mimar Sinan” bu dergilerin başında gelmektedir. “Türk Mason Dergisi,” “Tesviye,” “Mason Dergisi” ve “Çırak, Kalfa, Usta” diğer önemli Mason dergileridir.

İNTERNET SİTELERİ

En hızlı iletişimin internet üzerinden yapılabilmesi Locaları, üyesiyle elektronik posta aracılığıyla haberleşmeye yöneltmiştir. Günümüzde internette yabancı dilde yayın yapan yurt dışı kaynaklı pek çok Masonik site bulunmaktadır. Türkçe yayın yapanlar arasında “Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası Sitesi,” “Özgür Masonlar Büyük Locası Sitesi,” “Tesviye Dergisi Sitesi” ve “Masonluk ve Masonlar Sitesi” en çok ziyaret edilen sitelerdir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

SATANİZMİN FELSEFESİ

SATANİST DÜŞÜNCE

Toplumun geneli tarafından kabul görmüş değerlere karşı çıkan, onlarla çatışıp, tahrip etmeyi bu tahribat sonrasında da yıkmayı hedefleyen sapık bir hareket olan Satanizm, felsefesi ve bugün geldiği noktada toplum, aile ve özellikle gençlik kesimini ciddi anlamda tehdit etmektedir.

Günümüzde, cinayetlerin bile normal karşılandığı, insanlığın ve toplumun benimsemediği bütün çirkinliklerin ve kötülüklerin merkezi haline gelen Satanizm, korku psikozunu, insanlara ve insan psikolojisine karşı bir koz olarak kullanmaktadır.

Ciddi bir iç güvenlik tehdidi olarak algılanan Satanizmin en önemli özelliklerinden biri olan gizlilik, bu hareketin boyutları konusunda endişeyi daha da artırmaktadır.

SATANİST GURUPLAR

Tüm inanç ve felsefe sistemlerinde olduğu gibi, Satanizm'de de farklı gruplar bulunmaktadır. Farklılıklar ya da akımlar günümüzdeki birçok sosyal etkiden ve yer aldığı toplum yapısından kaynaklanmaktadır. Bu sapkın akımın içindeki Satanic grupların belli başlı olanları şunlardır:

- 1) **Dabblers'ler:** Daha çok bu yola eğlence ve macera aramak için sapanların oluşturduğu guruptur. Bu kategoriye daha çok gençlerin oluşturduğu gruplar girmektedir. Büyük bir bölümünün bu akıma sapsak için ne bir amaçları ne de ciddi bir meseleleri yoktur.
- 2) **Şeytan Kilisesi: Anton Szandor Lavey**'in öğretilerine göre kurulmuş ve halen faaliyetini sürdüren Modern Satanizm akımının çıkış noktasıdır. Egonun tatmin edilmesine, bireyselliğe, öz güvene ve Nietzsche tarzı üstün insana inanırlar. Bu grup elde etmek istedikleri sonsuz gücü, dünyasal zevkleri için araç olarak kullanırlar. Şeytan'ı insanlığın ardındaki onları başarıya götürecektir itici bir güç olarak kabul ederler.

- 3) **Gnostikler:** Bunlar da kendi içlerinde iki guruba ayrılırlar;
- a) **Promethean Gnostikleri:** Edebi Şeytan'a inanırlar ama dünyayı yaratan" Jehovah"ın kötü bir ilâh olduğunu kabul ederler. Onlara göre Şeytan "Işığın Getiren"dir. Bu inanış çok eski ve mitolojik bir tanımlamadır... Anadolu'daki Yezidiler'de ve Ophitler'de de görülür.
- b) **Karanlık Gnostikler:** Doğanın karanlık güçlerine taparlar. Onlar için Tanrı değişken, kaprisli ve geçicidir. Birçok batılıya göre karanlık, değişken ve kaprisli güç, "*Kötü Güç*"tür. Burada, bazı tarihsel Hıristiyan akideleri görülür. Ayrıca Hindu ilâhı Kali'ye tapınanlar da bu gurubun içindedir.
- 4) **İkincil Satanist'ler:** Hıristiyanlığa ve bütün dinlere karşıdır. Çoğu Satanist tanımlamasını ve kimliğini kabul etmezler. Kuşkucudurlar ve sabit inançların tümünden kaçarlar. Bazı **Voodoo inançları**, Ortaçağ türü **Cadıcılık** ve **Otantik Budizm**'in bazı formları bu kategoriye girer
- 5) **Cehennem Kulüpleri:** 18'nci Yüzyıl'dan kalma bir ekoldür. Ekolün kurucusu **Wharton Dükü**'dür. İçlerinde, Sir Francis Dashwood, **Benjamin Franklin** ve İngiliz asili **Earl of Sandwich**'in adlarının geçtiği bu özel kulüp, gizli ayinlerinin yanı sıra, politik entrikaların, hizipleşmelerin ve okült eylemlerin merkezi olarak bilinir. **Cehennem Kulüpleri**'nin faaliyetleri günümüzde New York ve Londra'da halen sürdürülmektedir.
- 6) **Romantik-Promethean Satanistler:** Akımın sadece edebi yönüyle ilgilidirler. Şeytan ve gizli güçleri şiir ve diğer eserlerde kullanırlar. İzledikleri önemli isimler **William Blake**, **Charles Baudelaire**, **Maupertin**, **Lautremont** ve **Gabriele D'Annunzio**'dur.
- 7) **Sol El Yolu Paganları (Left Hand Path):** Daha çok küçük guruplar halinde Avrupa'da görülürler. İçlerinden bazıları Satanist tanım ve kimliğini kabul ederken; diğerleri tanımı red eder. Sol El Yolu Paganları arasında özellikle iki topluluk dikkat çeker. Bunlar; "**Fraternity of Baelder**" ve "**Order of Nine Angles-ONA**" adlı topluluklardır. Bu alt satanik guruplar gelenekçidirler ve antik kaynaklara saygı gösterirler. Olaylara karşı daha keskin ve katı yaklaşımları vardır.
- 8) **Luciferciler:** Luciferciler'in Adonay veya Yahve'nin karşıtı veya

düşmanı olan Lucifer'a tapındıkları söylenmektedir. Latince "Işık Taşıyıcısı" veya "Işık Getirici" gibi anlamlara gelen Lucifer Sabah Yıldızı olarak bilindiği sıralarda Venüs gezegenine verilmiş olan bir isimdir. Genellikle, Şeytan olarak kabul edilmiştir. Lucifer'a tapınanlara göre o; Aydınlığın Tanrısı, iyi prensip, Adonay da Karanlığın Tanrısı, kötü prensiptir. Lavey'e göre Lucifer, "Eski Romalılar'ın tanrısı Lucifer'in; ışığın taşıyıcısı. Havanın ruhu ve aydınlığın simgesiydi. Hıristiyan mitolojisinde o varlığı tamamen belirsiz tanımlamalar ve sahte değerlerle devam ettirilen bir dinden beklenmekte olan kötü ile eş anlamlı hale getirilmiştir. Kaydı doğru koymanın zamanıdır. Sahte ahlâk öğretileri ve okült yanlışlıkları düzeltilmelidir. Şeytan ibadeti konusundaki pek çok eğlence ve oyunun olabildiğince eğlenmek için sahnelenmiş, mutlak saçmalıklar olduğu kabul edilmelidir. Hakikatin insanları özgür yapacağı söylenmiştir." Bu akım taraftarlarınca Luciferian İman olarak adlandırılan bu gurubun inancı çarpıtılmış bir Hıristiyan ahlâkıdır. Bu iman, özgür, zevkine düşkün ve kendi kaderinin mutlak hakimi insan tanrısına imandır.

- 9) **Paladistler:** Bu guruba ismini veren Paladistler, Paladium'dan yani Pallas Athena Troy' (Truva)un güvenliğini sağlayan heykelinden türetilmiştir. Paladistler, işte bu heykele diğer bir adıyla **Baphomet**'e saygı göstermektedirler. Şeytan'ı temsil ettiği söylenen ve Satanik keçi suretinde gösterilen bu puta daha sonraki yıllarda Satanistler tarafından saygı gösterilmiş ve aynı zamanda Baphomet'in temsil ettiği Şeytan'ın bir tılsımı olarak kabul edilmiştir. Aynı zamanda 14'ncü Yüzyılda **Templier Şovalyeleri** de bu puta tapmışlar, ancak bunu kabul etmemişlerdi. Günümüzdeki pek çok Masonik gurup, Paladistler'in görüşünü benimsemektedir.
- 10) **Satanism Destructi ve Task Force:** Temel olarak **Şeytan Kilisesi**'nin öğretilerini uygular. Ama eski Pagan inanışlarına da saygı gösterirler. Voodoo ve diğer büyü kolları ile yakından ilgilidirler. Türkiye'deki Satanistlerin tamamına yakını bu gurubun görüşlerini benimsemektedir.

GURUPLARARASINDAKİ FARKLAR

Gerek halen mevcut olan guruplar gerekse geçmişteki Satanik görüşle bugünkü görüş arasında pek çok fark bulunmaktadır. Bunun yanı sıra söz konusu bu sapkın akımın ortaya çıktığı, taraftar kazanmaya çalıştığı

coğrafyalardaki toplumların yaşayış, dinî ve kültürel farklılıklarına paralel olarak değişiklikler göstermektedir.

Geleneksel Satanistler’le, Sol El Yolu (Left Hand Path), Sinister Path ya da genel olarak Satanist olduklarını söyleyenler arasındaki en belirgin fark şudur: Geleneksel guruplar kendi üyelerine kendi kendini geliştirmenin zor ve tehlikeli yolu boyunca gerçeğe uygun olarak rehberlik yapabilmenin yolunu araştırırlar. Bu kendi kendini geliştirmedeki amaç, tamamen “*yeni bir birey*” meydana getirmektir. Bu yol, kendi seçkinlerini yaratma yoludur. Gerçek Satanistlere göre insanı gerçek bilgiye ve esrarlı türden olan şeyin iç yüzünü kavramaya götüren hiçbir kolay yol yoktur. Dolayısıyla birey, bu zor ve tehlikeli yolda yürümeli ve bir kısım şeyleri kendi başına başarmasını öğrenmelidir. Bunun dışında bireye gerçek hikmeti sağlayabilecek hiçbir dini merasim, büyüsel ayin ve herhangi bir teknik yoktur. Gerçek başarı kişinin yıllar boyu sürecek şahsi çabasıyla sağlanabilir.

Geleneksel Satanizm’e göre bu vasıtalar, bireyin bazı sahte mistik ve entelektüel büyüsel ayinden veya bazı sözde üstatların ayaklarının dibine oturmaktan ziyade, şekil verebilen, karakter geliştiren tecrübeleri gerçek dünyada üstlenmesini gerektirir.

Geleneksel Satanistler’e göre Satanizm, gerçek şahsi tehlikeyi göze almayı gerektiren bir maceradır. Üyeliğe yeni kabul edilen bireyler bu macerada kendilerini psişik, akli ve ruhî yönden kapasitelerinin son sınırına ve hatta ötesine götüreceği gerçek meydan okumaları kabul ederler.

Geleneksel Satanistler’e göre tüm diğer sözde Satanist guruplarda olduğu gibi para veya dalkavukluk karşılığında verilen hiçbir büyüsel derece ya da unvan yoktur.

Geleneksel Satanistler’e göre Satanizm, her şeyden önce gururlu, güçlü, karakterli, anlayışlı bireyler oluşturmaktır. Öyle üyeler ki onlar çoğunluğun ötesine geçer ve böylece daha yüksek bir sınıfı oluştururlar. Gerçek satanik guruplar, boyun eğen, itaat eden, çökmüş zayıf iradeli üyeler istemez ve öylelerinin peşine düşmezler. Onlar, gerçek, seçkin ve hemen hemen tamamen yeni bir yaratıklar ırkı oluşturmanın yollarını ararlar.

Geleneksel Satanistler, hem bir karakter oluşturan tecrübe olarak insan kurbanı sunan birey ve genel olarak kendi cinsleri için yararlı olduğuna inandıklarından, insan kurbanına destek olurlar. Çünkü Geleneksel

Satanistler'e göre insan kurbanı doğası gereği değersizleri yok eder ve böylece nesli geliştirir.

Geleneksel Satanistler'in insan kurbanı gibi şeyleri tasdik edişleri, diğer sözde satanik guruplarca hoş karşılanmaz. Onlara göre diğer sözde satanik guruplar, geleneksel Satanistlerin kendilerini satanik guruplar-mış gibi iddia ettikleri şeklindeki değerlendirmelerini kesin olarak doğ-rularlar. Çünkü bu guruplar Satanizm'i ya çok az anlamışlar veya gerçek şekliyle hiç anlayamamışlardır.

Geleneksel Satanistler'e göre dogma, dalkavukluk ve kendi kendini tayin etmiş bir otoriteye birey tarafından bağlılığı içeren Batı'ya ait tutum, davranış ve anlayış Satanizm'in anti tezidir.

Geleneksel Satanistler, gerçekte Satanizm'i tamamen yeni bir tür oluşturmak amacıyla kendini mükemmelleştirmek için bireysel macera olarak anlamaktadırlar. Onlara göre bu macera pratik tecrübeyi gerektirmektedir. Çünkü onlara göre sadece gerçek tecrübe, karakteri ortaya çıkarabilir.

Geleneksel Satanistler, karanlık güçleri pek çok sözde satanik gurup-ların yaptığı gibi sadece kendi akıllarının bir parçası olarak değil, fakat aynı zamanda onların dışında var olan bireysel akıl olarak anlamaktadırlar. O karanlık güçler, Geleneksel Satanistler onların bir parçası olunca-ya kadar onların bilinçli kontrollerinin ve hatta gerçek idraklerinin dışın-dadırlar. Bu o güçlere bir itaat anlamına gelmez. Oysa diğer satanik gu-ruplar eğer onlar düşünce ve kanaatlerinde ciddi ve büyüleri sadece kendi zayıf zevkleri için kullanmıyorlarsa, karanlık güçlerin sadece insan aklının, bilinçsizliğin veya her ikisinin bir tezahürü olduğunu iddia ederler. Onlar bunu şu iki sebepten dolayı yaparlar.

Bunlardan birincisi, emniyet içerisinde olmayı istediklerinden, kendi sahte satanik sahte entelektüel oyunlarını çoğunlukla şehir emniyet ve asayişinin olduğu yerlerde oynayabilmeyi isterler. Çünkü bu tür gurup-ların üyeleri gururlu, karakterli, kendilerinin farkında olan bireyler değil-lerdir. Onlar bir gurubun, bir liderin, ahlâkî kılavuzların tesellisine ve Şeytanın bazı anlamsız fetiş, sihirbaz, put vb. ile kontrol altında tutula-bileceği şeklindeki duygu rahatlığına ihtiyaç duyarlar. Gerçekte bu gu-rupların üyeleri ve liderleri zayıf kimselerdir. Onlar kendi kendilerini di-sipline etmekten ve hatta kendi kendilerinin efendisi olma isteğinden mahrumdurlar. Onlar şişirilmiş benliklerini okşayarak kendi zayıflıkları-

nı manen veya fikren yükseltmeye razıdırlar. İkincisi ise bu guruplar ve onların üyeleri Sinister’i gerçek olarak anlayamazlar. Onlar karanlık güçlerin esas esrarlı kişilik ötesi gücünün ve bu gücün bireyleri nasıl yok edebileceğinin gerçek tecrübesine hiç sahip olmamışlardır. Gerçekte onlar karanlık gücün kendisiyle aynı hakiki Sinister ile gerçekten bağlantı kuramamışlardır. Onlar Şeytanla da gerçek olarak karşılaşmamışlardır.

Yine onlar Şeytan gibi olmaya, onunla bir olmaya; karanlık gücün kendisiyle kaynaşmaya, Sinister enerjiler için, accausal’a bir nexion olmaya gerçek olarak uğraşmamışlardır.

Geleneksel Satanistler’e göre diğer guruplar kendisiyle gerçek satanik karakterin oluşturulduğu hakiki tecrübeleri alıp götürmek için Satanizm’i ilâhileştirmeye çalışmışlardır. Yine onlar anlayamadıkları ve kontrol gücüne sahip olmadıkları çekicilere düşkün kimselerin zafiyetleri içerisinde yuvarlanıp dururlar. Onlar bu öğretiyi bir başka din olarak kabul ederek bunu yaymaya çalışmışlardır. Halen de yaymaya devam etmektedirler.

Sahte Satanistler ise uydurma törenlerle bir şeyler yapıyormuş gibi görünerek kendi kendilerini tatmin etmektedirler.

SATANİZMDE AHLÂK ANLAYIŞI

Satanizmde, diğer araçlara benzer bir şekilde, gerek “**Satanic Bible**”da gerekse diğer kaynaklarda, belirli bir sisteme bağlanmış bir “yapılması ve yapılmaması gereken şeyler” listesi mevcuttur. Ancak bu hususlar, ebedi ceza görme gibi hiçbir yaptırım içermez.

Genel olarak ifade etmek gerekirse Satanizmin, ahlâk anlayışı mutlak olmaktan çok, izafi bir anlayış özelliğine sahiptir. Dolayısıyla bir Sataniste göre ahlâk, “kendine uygun olanı yapmak” anlamına gelmektedir.

Satanizm, bütün dinî ve ahlâkî değeri reddeden, İlähî dinleri hatırlatacak her türlü olguya karşı çok büyük bir düşmanlık duyan, din ahlâkında belirtilen bütün kuralların tam tersini yapmayı kendine hedef edinen ve bunları yaparken de Şeytana kulluk ettiğini iddia eden bir sapkın öğrettir.

Satanistler, İslamiyet, Hristiyanlık ve Yahudilik gibi İlähî dinlerde

emredilen sevgiye, şefkate, doğruluğa, dürüstlüğe, sevgiye dayanan; yalan söylemeyi, hırsızlığı, öldürmeyi, insanlara zarar vermeyi yasaklayan ahlâk anlayışlarına tamamen karşıdırlar. Satanizm hak dinlerdeki tüm günahları işlemeyi sözde bir yücelik, bir tür üstünlük olarak görür, bu nedenle de taraftarlarını bu günahları işlemeye teşvik eder. Bu sapkın öğretiyeye göre asıl olan, kin, öfke, intikam gibi duygularda ve kötülükte sınır tanımaz olmaktır.

Sürekli Şeytana kulak veren ve Şeytanın ahlâkını yaşayan Satanistler, Cehennem hayatını da bir tür ideal model olarak değerlendirmektedirler. Bu nedenle Satanistler'in yaşadıkları yerler karanlık ve izbedir. Estetik anlayışları Cehennem'in vahşetini ve dehşetini andırarak şekilde, kan ve şiddetin görüntüleri üzerine kuruludur. Özlemine duydukları toplum yapısı da, bu ahlâkın bir gereği olarak, cehennem halkının yaşayacağı bir yapıdır. Satanist ahlâkın yaşanması durumunda kimsenin kimseni gerçekten sevmediği, güvenmediği, hayatın her alanında tedirginliğin ve dehşetin yaşandığı, ihanetin ve vefasızlığın hakim olduğu, tecavüzlerin, hırsızlığın, adam öldürmenin, işkencenin, katliamların ve bin bir türlü suçun yaygın olarak görüldüğü, mutsuzluğun ve ümitsizliğin tüm insanları kapladığı bir toplum ortaya çıkacaktır.

Satanistlerin hayata bakış açıları da, ahlâk anlayışları da sözde Şeytandan aldıkları emirler doğrultusunda oluşturulmuştur. Bunlar şöyle sıralanabilir:

- 1) Satanistler hiçbir şeye ve hiç kimseye karşı sorumlu olmadıklarına inanırlar. Hiç kimsenin kendilerine doğruları gösteremeyeceğini, kendi doğrularına ancak kendilerinin karar verebileceklerini iddia ederler. (Oysa onlar da Şeytanın ilhamıyla karar vermektedirler.) Bir Satanist için tek sorumluluk kendi nefesine karşıdır. Bu nedenle de nefsinin her türlü saptırıcı emrini yerine getirir. Yalandan, kin tutmaktan, intikam almaktan, insanlara ve kendine zarar vermekten hoşlanır. Fiziksel olarak gürlütlü pis, izbe, cehennem benzeri ortamlardan zevk alır. Bütün bunlar Satanist ahlâkın önemli yansımalarındandır.
- 2) Satanizm nefsin tatmini üzerine kuruludur. Zaten nefisten kasıt da Şeytanın emirlerini yerine getirmek, bu şekilde onu razı etmektir. Sadece nefislerinin isteklerine göre yaşamak istediklerini ve bunu da 'bir özgürlük' olarak gördüklerini ifade eden Satanistler için, alkol, uyuşturucu, seks ve şiddet, gibi ahlâksızlıklar bir yaşama şek-

li halini almıştır. Basında yer alan haberlerde de görüldüğü gibi bu ahlâksızlıklar çoğu zaman daha ileri boyutlarda da sapıklık derecesinde yaşanmaktadır. Örneğin Satanistler tecavüz, küçük çocuklara yönelik cinsel tacizler, çeşitli hayvanların eziyet edilerek katledilmesi, kendi kanlarının ya da katlettikleri hayvanların kanlarının içilmesi gibi iğrençlikleri adeta gurur vesilesi gibi sunmaktadırlar,

- 3) Satanistlerin en belirgin özelliklerinden biri de kural tanımaz, isyankâr karakterleridir. Onlar başta din ahlâkı olmak üzere, toplumun düzenini oluşturan her türlü kurala karşıdırlar. Zaten kuralların yıkılmak üzere yapıldığını birbirlerine telkin ederler. Bu isyanları aile içinde başlar, okulda, arkadaş çevrelerinde devam eder. Hiçbir kurala uymak istemez, her zaman mesele çıkaran, problemli kişiler olurlar. Şeytanın en önemli özelliğinin isyan olduğunu, kendilerinin de isyancı kimlikleriyle tanınmaları gerektiğini ifade ederler.
- 4) Satanistler, Sosyal Darwinist düşüncenin bir gereği olarak, zayıflara, ihtiyaç içinde olanlara ve yaşlılara saygı ve merhamet duymazlar. Onları ortadan kaldırılması gereken ‘parazitler’ olarak değerlendirir. Sevgi, şefkat, merhamet ve fedakârlık gibi hasletleri bir zayıflık olarak nitelendirirler. Bu güzel özelliklerin din ahlâkını akla getirmesi Satanistlerde çok büyük bir rahatsızlık meydana getirir. Satanistlere göre, insan hayatını sürdürebilmek ve ayakta kalabilmek için her türlü kötülüğe başvurabilirler. Satanizm tüm bunları meşru görür. Satanizmdeki saldırgan ve zalim karakterin özünde de bu anlayış yatmaktadır. Bu nedenle de Satanizm toplum yararını ve insanlığın faydasını kesinlikle hesaplamaz, bireysellik üzerine kuruludur. “Eğer bir şey sana fayda sağlıyorsa bunu yap, eğer sana değil başkasına fayda sağlıyorsa bunun için çaba sarf etme,” yaklaşımını savunur. Bu yaklaşımın sonucu ise bencil, insafsız, insaniyetsiz, zalim ve acımasız kişilerden oluşan bir toplumdur. Anton Szandor Lavey’in aşağıdaki sözlerle dile getirdiği ideal toplum düzeni, Satanizmin savunduğu acımasızlığı vurgulaması açısından oldukça dikkat çekicidir:” İdeal olarak hiçbir kuralın ve düzenin olmaması lâzım ki onun sayesinde av olanlar av olacaklarını bilecekler ve avcılar da avcı olacaklarını bilecekler. İşte tüm mesele bu. İnsanların, yani bu dünyanın insan hayvanlarının biraz daha fazla bilince sahip olmaları, insanlığın bir parça gelişebilmesinde ya da bir parça ilerlemesinde büyük bir rol oynayacağımı düşünüyorum...”

- 5) Kibir ve kendini büyük görme, Satanizmde teşvik edilen ve mutlaka sahip olunması gereken özellik olarak görülmektedir. Bu nedenle de Satanistler kendileriyle aynı görüşü paylaşmayan tüm insanları saf ve aptal olarak nitelendirir, en zeki, en mantıklı, en uyanık ve en başarılı olarak kendilerini görürler.

SATANİZME GÖRE DİN

Anton Szandor Lavey'in yazdığı, Satanistler tarafından “kutsal kitap” olarak kabul edilen **Satanic Bible**'da bu sözde dinin ana prensipleri şöyle belirlenmiştir:

- 1) Eğer yürüyebiliyorsan koşma...
- 2) Eğer yalnızca ayakta durma şansın varsa yürüme...
- 3) Eğer oturma şansın varsa ayakta durma...
- 4) Eğer uzanma şansın varsa oturma...
- 5) Eğer uyuma şansın varsa uyanık kalma...

Lavey'e göre, bütün gün boyunca uyuyan biri başka bir günü uyumak için yaşar. Size yiyecek getiren bir arkadaşınıza saygı duyabilirsiniz ve bu sizin seçiminizdir. Yani zorunluluk yok. Ya da o yiyeceği gidip kendin bul ve kendini daha iyi hisset. Freud'un “*pleasure principle*” yani tatmin, zevk prensibi bir din için en motive edici etken olarak bilinmelidir.

SATANİZMDE TANRI ANLAYIŞI

Satanizm de Tanrı anlayışını **Anton Szandor Lavey** şu şekilde dile getiriyor: “Satanist'in Tanrı'ya inanmadığı revaçta olan yanlış bir kavramdır. Tanrı düşüncesi insan tarafından yorumlandığı şeyliyle asırlar boyunca o kadar değişmiştir ki, Satanist kendine en uygun gelen tanımı almıştır. İnsan kendi Tanrısı'nın o yaratması yerine, daima o kendi tanrılarını yaratmıştır. Tanrı bazılarına göre iyi kalpli, diğerlerine göre ise korkunçtur. Satanist'e göre Tanrı hangi adla hitap edilirse edilsin veya isimsiz olarak çağırılınsın, tabiatta dengeleyici faktör olarak görülür ve acı çekmek ile ilgileniyor olarak görülmez. Bu, evrene nüfuz eden ve dengeleyen etkili güç, bizim yaşadığımız toprak küresi üzerindeki et ve kan-

dan oluşan yaratıkların mutluluk veya ıstırapı konusunda dikkat edemeyecek kadar kişisel olmaktan çok uzaktır.

Şeytan'ı kötü olarak düşünen her hangi bir kimse, "Tanrı'nın iradesi" o doğrultuda olduğu için ölmüş olan tüm erkekleri, kadınları, çocukları ve hayvanları göz önünde bulunduracaktır. Elbette sevilen birinin zamansız kaybına yas tutan kimseler, sevdikleri kişinin Tanrı'nın elinde olmasından ziyade kendileriyle birlikte olmasını isteyeceklerdir. Aksine onlar, "*bu Tanrının iradesidir, dostum*" veya "*benim oğlum şimdi o tanrının ellerindedir,*" diyen rahipleri tarafından tatlı dille teselli edilirler. Bu tür ifadeler, Tanrı'nın merhametsizliğine göz yumma veya hak vermede dindarlar için uygun bir yol olmuştur. Ancak Tanrı tam kontrol altındaysa ve farz edildiği kadar iyi kalpli ise, niçin o böyle üzücü olayların meydana gelmesine müsaade ediyor? Dindarlar bunu kanıtlamak veya kanıtlamamak; haklı çıkarmak, mahkûm etmek veya yorumlamak üzere çok uzun süre kendi kutsal kitaplarına veya hüküm kitaplarına başvurmuşlardır.

Satanist, insanın ve kâinattaki etki ve tepkinin, her şeyden sorumlu olduğunu ve kendisini bunları birinin görüp gözettiğini düşünme yanlısına götürmeyeceğinin farkındadır. Biz daha fazla arkamız üzerine oturup, hakkında her hangi bir şey yapmadan; tıpkı şu ve şu bölümler'de söylendiği gibi bu iş böyle diyerek "kader"i kabul etmeyeceğiz. Satanist bilir ki gerçekte dua etmek mutlak olarak iyi değildir. Dua, hakikatte başarı şansını azaltır. Çünkü imanlı dindar çoğu kere halinden memnun bir şekilde arkası üzerine oturur ve bir konu hakkında, eğer kendi paylarına o hususta bir şey yapabileceklerse, onun daha çabuk gerçekleşmesini sağlamak için dua eder.

Satanist, "*umut*" ve "*dua*" gibi terimlerden, kuruntu ifade eden terimlerden sakınır. Eğer biz bir şeyin olması için umutlu olur ve dua edersek, biz onu mümkün kılacak olumlu bir tarzda davranmış olmayacağız. Satanist, elde ettiği herhangi bir şeyin onun kendi fiili ile olduğunun farkı olarak, bir şeyin meydana gelmesi için Tanrı'ya dua etmek yerine, durumun gerektirdiği tedbiri alır. Pozitif düşünce ve pozitif faaliyet kendisini sonuçlarda belli eder.

Bir Satanist herhangi bir yanlış yaptıığında, o bilir ki yanlış yapmak tabiidir. Eğer o, yanlış yapmış olduğu şey hakkında samimi olarak üzüntü duyuyorsa, bundan bir ders çıkaracak ve aynı şeyi tekrar yapmamaya dikkat edecektir. Eğer yapmış olduğu şey hakkında içten gelerek üzüntü

duymuyorsa ve şeyi tekrar tekrar yapacağını bilirse, onun ilk plânda suçunu itiraf etmek ve bağışlanmayı dilemek ile işi yoktur. Fakat bu gerçek olarak vuku bulan şeydir. İnsanlar vicdanlarını temizleyebilmeleri ve gidip tekrar günah işlemek, genellikle de aynı günahı işlemek için kendilerini özgür hissederler.”

“Sizi kurtaracak Tanrı siz kendiniz olabilirsiniz,” sözünün de sahibi olan **Anton Szandor Lavey**’e göre bütün ruhî karakterli dinler insan uydurmasıdır. İnsan, maddi dimağından daha fazla bir şey olmayan tam bir tanrılar sistemi meydana getirmiştir.

ŞEYTAN’IN KUTSAL KİTABI: (SATANIC BIBLE)

ATEŞ: ŞEYTAN’IN KİTABI

Birinci Kısım

- 1) Bu çelik ve taştan olan vahşet ortamında sesimi yükseltiyorum ki işitin beni. Doğuya ve batıya sesleniyorum. Güneye ve kuzeye işaretlerimi gönderiyorum. Zayıflara ölüm, güçlülere sınırsız zenginlik vaat ediyorum. Gözlerinizi açın,
- 2) Ey zihinleri küf bağlamış insanlar gözlerinizi açın ki görebilesiniz. Ve siz ey şaşkın milyonlar bana kulak verin.
- 3) Çünkü ben dünyanın hikmetine meydan okumak, mantıklarını, insanların ve Tanrıların yasalarını sorgulamaya geldim...
- 4) Ben Altın Kuralınızın sebeplerini istiyor ve 10 emirlerinizin nede-nini ve niçin olduğunu soruyorum.
- 5) Sizin putlarınız önünde teslimiyetle eğilmeyeceğim. Bana sen eğileceksin diyen kimse benim ölümlü düşmanımdır.
- 6) Ben sizin güçsüz, çılgın kurtarıcınızın sulu kanına işaret parmağımı daldıracağım. Ve onun dikenle yırtılmış alını üzerine kötülüğün gerçek prensi, kölelerin kralı ibarelerini yazacağım.
- 7) Asırlık yalan bana göre bir hakikat olamayacak; bastırılmış doğma benim kalemime engel olamayacaktır.
- 8) Ben, beni yeryüzüne ait başarı ve mutluluğuma götürmeyen tüm toplantı ve sözleşmelerden kaçıyorum.
- 9) Sert ve şiddetli istilada güç standardını yükselteceğim.

- 10) Ben sizin korkunç Yahova'nızın cam gibi gözlerinin içine bakacağım. Onu sakalından tutup çekeceğim; geniş yüzlü bir baltayı kaldıracam ve onun kurt yemiş kafatasını ikiye böleceğim.
- 11) Kalenderane beyazlatılmış mezarların korkunç muhtevalarını havaya uçuracağım ve Şeytanca öfkeyle güleceğim.

İkinci Kısım

- 1) İşte İsa'lı Haç; o neyi temsil etmektedir? Bir ağaç üzerine asılı soluk beceriksizliği.
- 2) Her şeyi sorguluyorum. Sizin tepeden bakan mağrur ahlâk dogmalarınızın cerahatlenen ve vernikli yüzlerinin önünde durduğum gibi, onun üzerine parlak küçümseme harfleriyle: İşte karşına ne çıkarsa beğenirsin; bunun hepsi sahtekârlık diye yazacağım
- 3) Ey ölüme meydan okuyan kimse yanıma yaklaş ve yeryüzünün kendisi, sahip olmak ve korumak için senin olacaktır.
- 4) Çok uzun süre ölü elin, yaşayan düşünceyi kısırlaştırmasına izin verilmiştir.
- 5) Çok uzun süre doğru ve yanlış, iyi ve kötü sahte peygamberler tarafından tersine çevrilmiştir.
- 6) Bir "ilâhi" tabiatın otoritesi üzerine kabul edilebilecek hiçbir inanç yoktur. Tanrılaştırmanın standart bir ölçüsü de yoktur. Ahlâk kuralları hakkında doğal olarak kutsal olan hiçbir şey yoktur. Çok eskilerin ağaçtan yapılmış putları gibi, onlar insan ellerinin ürünüdür. Ve insanın yapmış olduğu şeyi yine insan bozabilir.
- 7) Herhangi bir şeye ve her şeye inanmada acele etmeyen kimse büyük anlayış sahibidir. Çünkü bir yanlış (sahte) bir prensibe inanmak, tüm hikmetsizliğin başlangıcı demektir.
- 8) Her yeni asrın başlıca görevi, o asrın özgürlüğüne karar verecek; sağlıklı büyümeyi daima engelleyen paslı asma kilitleri koparmak ve ölü adet zincirleri kırmak için, onu maddî başarılarla doğru götüreceği yeni insanları ortaya çıkartmaktır. Bizim atalarımız için hayat, umut ve özgürlük anlamına gelmiş olan teori ve düşünceler şimdi bize göre yok olma, kölelik ve yüz karasıdır.
- 9) Çevre değiştiği gibi, insan ideali de şüphesiz aynı kalmaz.
- 10) Her ne zaman her ne sebeple bir yalan üzerine taht kurulmuşsa, bi-

rak o acımasızca ve üzüntü duymadan eleştirilsin. Çünkü rahatsız edici bir sahteliğin hâkimiyeti altında hiç kimse başarılı olamaz.

- 11) Bırak yerleşmiş safsatalar tahttan indirilsin; kökünden sökülün, yıkılıp yok edilsin. Çünkü onlar tüm gerçek düşünce faaliyet yüceliğine karşı duran bir tehdittir.
- 12) İleri sürülen hiçbir “hakikat” olabilecek sonuçlarla ispatlanmamış, bilâkis boş bir hayâl oluşmuştur. Bırak o harici karanlığa, ölmüş tanrıların, ölmüş imparatorların, ölmüş felsefelerin ve diğer faydasız eski püskü şeylerin ve döküntülerin arasına damdan düşer gibi atılsın
- 13) Tahta oturtulan tüm yalanların en tehlikelisi kutsal, kutsallık atfedilen, herkesin bir model hakikat olarak inanacağı imtiyazlı yalandır. O, tüm diğer meşhur yanlış ve vehimlerin verimli anasıdır. O, bin köklü çok başlı insafsız bir ağaçtır. O, sosyal bir kanserdir.
- 14) Yalan olarak bilinen bir yalanın kökü yarı yarıya kazınmış demektir. Fakat akıllı insanların dahi gerçek olarak kabul ettiği yalan; küçük bir çocuğa anasının dizindeyken telkin edilen yalan, kendisine karşı mücadele edilmesi zor olan ve sessizce ilerleyen veba’dan daha tehlikelidir.
- 15) Yaygın olan ve halka mal olmuş yalanlar, şimdiye kadar şahsi hürriyetin en güçlü düşmanları olmuşlardır. Onlarla baş etmenin sadece bir yolu vardır; onların kanserini tam göbeğinden kesip atmaktır. Onların kökünü ve dallarını kazımaktır. Onları yok edin veya onlar bizi yok edeceklerdir.

Üçüncü Kısım

- 1) “Birbirinizi seviniz” sözünün en yüce kanun olduğu söylenmiştir. Fakat o kanunu hangi güç öyle yapmıştır? İncil’in sevgisi hangi makul otoriteye dayanır? Düşmanlarımdan niçin nefret etmeyecekmişim? Eğer ben onları (seversem) bu beni onların insafına terk etmez mi?
- 2) Düşmanların birbirine iyilik yapması tabiidir ve fakat “iyi” nedir?
- 3) Çok hırpalanmış ve kanlı kurban, kendisini tamamen parçalamış ve etrafa kan sıçratmış ağızları sevebilir mi?
- 4) İçgüdüsel olarak biz hepimiz yırtıcı hayvanlar değil miyiz? Eğer insanlar birbirlerini avlamayı tamamen bırakırlarsa, onlar var ol-

maya devam edecekler mi?

- 5) “Şehvet ve cinsel arzu, “neslin devamına tatbik edildiğinde “sevgi-yi” tanımlayacak daha gerçeklik dolu bir terim değil midir?
- 6) Düşmanlarımı sev ve iyilik yap ki senden nefret etsin ve seni kullansın bu, tekme atıldığı zaman arkasına dönen yaltakçı kimsenin değersiz düşüncesi değil midir?
- 7) Düşmanlarından bütün kalbinle nefret et ve eğer bir kimse senin bir yanağına vurursa, öbür yanağına daha şiddetli vur; onun kalça ve uyluklarına da vur. Çünkü kendini korumak en yüce kanundur.
- 8) Öbür yanağını çeviren kimse korkak bir köpektir.
- 9) Üzerine cömertçe ilave edilmiş mürekkep alaka ile birlikte saldırıya saldırı, küçük görmeye küçük görme, ölüme ölümlü karşılık ver. Göze karşı göz, dişe karşı diş, daima dört kat, daima yüz kat kendini, düşmanına karşı şiddet saçan bir kimse yap ve o yoluna devam ederken, üzerinde düşünmeye dalacağı için, çok fazla hikmet sahibi olacaktır. Böylece sen kendini hayatın bütün yollarında saygın yapacaksın ve senin ölümsüz ruhun, fiziki varlığı olmayan bir cennette değil, bilâkis saygılarını kazandığın kimselerin dimağ ve kaslarında yaşayacaktır.

Dördüncü Kısım

- 1) Hayat büyük müsamaha; ölüm büyük perhizdir. (yiyecek, zevk vb. şeylerden kendini geri tutma). Bu sebeple, hayatın en büyük gününü bu dünyada ve şimdi meydana getir.
- 2) Mutluluk verici Cennet de yoktur, günahkârların yakılacağı Cehennem de yoktur. Bizim işkence ve azap etme bu dünyada ve şimdidir. Bizim elverişli zamanımız şimdi ve bu dünyada şimdidir. Siz bu günü, bu saati tercih ediniz. Çünkü yaşayan hiçbir kurtarıcı yoktur.
- 3) Sen kendi kalbine, “benim kendi kurtarıcım yine benim”de.
- 4) Sana işkence yapacak olan kimselerin yolunu kes ve onları engelle. Bırak seni mahvetmeyi tasarlayan kimseler şaşkınlık ve rezalete tekrar atılsınlar. Bırak onlar kasırganın önündeki saman çöpü gibi olsunlar ve sonra onlar, senin kendi kurtarışında memnunluğa kavuşsunlar.

- 5) Sonra senin tüm kemiklerin gururlu bir şekilde; “bana kim benze-yebilir?” Düşmanlarıma karşı çok güçlü olmadım mı? Kendi aklım ve bedenimle kendimi bizzat ben kurtarmadım mı? diyecektir.

Beşinci Kısım

- 1) Güçlülere ne mutlu. Çünkü onlar yeryüzüne sahip olacaklardır. Zayıflara lânet olsun. Çünkü onlar esarete varis olacaktır.
- 2) Kuvvetlilere ne mutlu. Çünkü onlara insanlar arasında saygı gösterilecektir. Zayıflara lânet olsun. Çünkü onlar yok edilecektir.
- 3) Cesurlara ne mutlu. Çünkü onlar yeryüzünün efendileri olacaklardır. Doğrulukla mütevazı olanlara lânet olsun.
- 4) Galiplere ne mutlu. Çünkü zafer hakkın temelidir. Mağlup edilenlere lânet olsun. Çünkü onlar ebediyen köle olacaklardır.
- 5) Demir bileklilere ne mutlu. Çünkü uyumsuzlar onların önünden kaçacaklardır. Ruhta zayıf olanlara lânet olsun. Çünkü onlara sille vurulacaktır.
- 6) Ölümeye meydan okuyanlara ne mutlu. Çünkü onların günleri karada uzun olacaktır. Mezarın ötesinde daha zengin bir hayata gözünü dikenlere lânet olsun. Çünkü onlar bolluk içerisinde mahvolacaktır.
- 7) Sahte umudu yok edenlere ne mutlu. Çünkü onlar gerçek Mesih’lerdir. Tanrı’ya tapanlara lânet olsun. Çünkü onlar koyun gibi kırılacaklardır.
- 8) Yiğitlere ne mutlu. Çünkü onlar büyük hazineyi ele geçireceklerdir. İyiyeye ve kötüye inananlara lânet olsun. Çünkü onlar karanlıklarla dehşete düşürüleceklerdir.
- 9) Kendileri için en iyi olana inananlara ne mutlu. Çünkü onlar zihinlerini asla yıldırmayacaklardır. “Tanrı’nın kuzuları”na lânet olsun. Çünkü onların kanı kardan daha beyaz akacaktır.
- 10) Düşmanların bir serpintisine sahip olan kimseye ne mutlu. Çünkü onlar onu bir kahraman yapacaktır. Karşılık olarak kendisini küçümseyen başkalarına iyilik yapana lânet olsun. Çünkü onlar hakir görülecektir.
- 11) Güçlü görüşlü olanlara ne mutlu. Çünkü onlar kasırgalara bineceklerdir. Hakikat yerine yalanları ve yalanların yerine hakikati öğre-

tenlere lânet olsun. Çünkü onlar birer iğrenç kimselerdir.

- 12) Güvenilmezlikleri kendilerini değersiz yapan zayıflara üç kere lânet olsun. Çünkü onlar hizmet edecek ve acı çekeceklerdir.
- 13) Kendi kendini kandırma meleği “dindarlar” ın ruhlarında kamp kurmuştur. Güç’ün neşe vasıtasıyla sağlanan daimi alevi Satanistlerin bedenlerinde ikâmet edeceklerdir.

HAVA: LUCIFER’IN KİTABI

Tanrı aranıyor. Yıllardır bizlerin Tanrı’ya inanmadığı şeklindeki görüş yanlıştır. Bizler her zaman insanların Tanrıları yarattığına inanırız. Tanrıların insanları yarattığına değil...

Bazıları için Tanrı iyidir. Bazıları için korkutucudur. Kötü bir olayda kendilerini “Tanrının emriydi,” diye avutanlar böyle olayların olduğunu ve öldürdüğüne izin veren nasıl bir Tanrıya tapıyorlar?

Bizler, hayattaki etki ve tepki olaylarının farkındayız. Sadece yazılı olduğu için kaderine razı olmayan bizler, kendi kaderimizi yönlendirmeyi biliriz. Çünkü herkesin kaderi kendi elindedir.

Bizler, kazandıklarımızın sebebi olarak yine kendimizi götürürüz. Pozitif düşünce ve kendi işini Tanrıya bırakmamak hedefine ulaşmanın en doğal yolu bizim izlediğimiz yoldur.

Dua etmenin işe yaramadığına inanan bizler; hata yaptığında bundan ders çıkartırız. Günah dedikleri okuldaki dersten başka bir şey değildir.

Düşman için dua etmek nazik bir şekilde düşmana “Senden nefret ediyorum,” demenin başka bir şeklidir.

Tanrıya tapma tarzı, o kadar fazla tartışılıyor ki bunların hangisine inanmalı ve hangisi doğru? Bütün dinler insanın kendi icatlarıdır. Beyini bütün bir Tanrı sistemi yaratmıştır.

İstek, nefis, nefret, kıskançlık, tembellik gibi duygular doğal değil midir? Doğal olan bir şey neden kısıtlanacağına sınırsızca yaşanmasın? Bunlar ruhsal huzura varan basamaklardır. Bunlar nasıl inkâr edilir veya yok sayılır?

Herkes kara büyü ve voodoo’nun kötü şeyler olduğu kanısındadır. Kara büyü ve voodoo kullananlar nasıl memnun kalıyor o halde?

2000 yıldır insanlar zayıf ve güçsüzmüş. Bizler ise zayıf ve güçsüz

değiliz. Çünkü bizler sonsuz, sınırsız gücün peşindeyiz.

Cehennemi hayatta iken yaşayanlar farkına varsın. Ki herkes Cehennemi hayatta bir kaç kez yaşar.

İnsanın üremesini sağlayan ve ona zevklerin en son noktasını veren sekse nasıl sınır veya yasak konulur ki? Sekste yasak saçmalıktan başka bir şey değildir. Sınırların, kuralların olduğu yerde yapılan hiçbir şeyden zevk alınmaz.

“Büyücü” olan asla gönüllü olmayan birini kurban etmez. Eğer insan kurban olmak isterse büyücü tarafından satanic ritüeller yolunda kurban edilir.

Sana veya gurubundaki kardeşlerine kötülük eden veya etmeyi düşünen kendi isteği olmasa dahi senin ve kardeşlerin tarafından kurban edilebilir.

Öldükten sonraki hayata inananlar bırakın inansınlar. Satanizm güçlü bir ego ve dünya nimetlerinden faydalanmayı öngören tek dindir. Bu dünyada dolu dolu ve kurlsız yaşa.

Senin için en büyük bayram kendi doğum günüdür.

TOPRAK: BELİLAL'IN KİTABI

Kara büyü olayları veya meseleleri kişinin kendi isteği doğrultusunda değişmek, geleceğini yönlendirmektir. Bizler, bize öğretildiği gibi büyü ilminin bütün esaslarını kardeşlerimize öğretmeliyiz. Bu ilim sayesinde bizler güçlü, düşmanlarımız ise güçsüz olacaklardır.

Başta öğrenilmesi ve öğretilmesi gereken büyüler;

Güç Büyüsü,

Sekstüel Büyü (Aşk büyüsü),

Zarar Büyüsü,

Nefret Büyüsü'dür.

Yalancılar her zaman için kurbandır. Zarar vermek istediğini hiçbir zaman kurbanına açıklama, onu bu konuda aydınlatmaya çalışma. Yoksa bu kurbanı kullanarak yapacağın büyüün hedefi şaşar.

SU: LEVİATHAN'IN KİTABI

ŞEYTAN ÇAĞIRMA

In Nomine Dei Nostri Satanas Luciferi excelsi!

Satan adına, dünyanın sahibi, Alemin Kralı,

Karanlığın güçlerini bana vermenizi emrediyorum.

Bana Abyssos'un kapılarını açın, kardeşinizi dost görün.

Bize söz ettiğiniz sevinçleri verin.

Adını kendimin bir parçası haline getirdim!

Doğadaki canlılar gibi yaşamayı seviyorum!

Haklılara saygımı yalancılara lanetimi gönderiyorum!

Cehennemden bütün tanrıları adına söylediklerimin yerine gelmesini emrediyorum!

Gelin artık ve isimleri dinleyin.

11 TEMEL İLKE

Şeytan Kilisesi tarafından belirlenen, gerçek bir Satanistin hayat portresi olarak nitelenen ve taraftarlarından uyulması istenen temel kurallar aşağıda verildiği şekilde özetlenebilir.

- 1) Sorulmadıkça fikrini söyleme ve tavsiyede bulunma,
- 2) Başkalarının duymak istediğinden emin olmadığın sürece insanlara kendi dertlerini anlatma,
- 3) Başka birinin yerindeyken, ona saygı duy veya oraya gitme,
- 4) Senin yerinde birisi seni rahatsız ederse, ona hiçbir hoşgörü göstermeden insafsızca davran,
- 5) Karşı cinsten işaret almıyorsan, cinsel tavırlarda bulunma,
- 6) Başkalarına ait bir şeyi, eğer o kişi onun sorumluluğundan rahatsız olmuyor ve taşımaktan hoşnutluk duyuyorsa alma,
- 7) Arzularına ulaşmak için kullandığın sihirin gücüne inan,
- 8) Sana bağımlı olan hiçbir şeyden şikâyet etme,

- 9) Küçük çocuklara zarar verme,
- 10) Yiyecek olarak kullanmayacaksan veya sana saldırmamışsa hiçbir hayvana zarar verme,
- 11) Açık bir alanda yürüyorsan, kimseyi takma. Eğer birisi sana takılıyorsa, ona durmasını söyle eğer durmuyorsa ona zarar ver.

SATANİST ÖĞRETİ

Şeytan Kilisesi'nin kurucusu Anton Szandor Lavey tarafından kaleme alınan "The Satanic Bible'da" yer alan temel öğreti;

- 3 Sonsuz kişisel tatmin için çalış.
- 3 Düşmanından nefret et, sana vuranı yok et.
- 3 Basit bir hayat yaşa, hayvan gibi ol.
- 3 Şeytan, günah adı verilen düşünsel ve duygusal yücelikleri savunur.
- 3 Şeytan, bir öcü gibi kullanıldığı takdirde, tüm dinlerin en iyi dostudur.
- 3 İstenmedikçe kimseye akıl verme.
- 3 Kendini sakın kandırma, şefkat gibi duygulara sakın kapılma.

SATANİZMİN DOKUZ BİLDİRİŞİ

Anton Szandor Lavey tarafından yazılan "The Satanic Bible'da" belirlenmiş olan Satanizm'in 9 Bildirisi aşağıdaki şekilde sıralanmıştır:

- 1) Satanizm sana kendini sakınmayı değil, istediğini yapma özgürlüğünü sunar.
- 2) Satanizm sana ruhsal boş umutlar, hayâller yerine hayatı var oluşu sunar.
- 3) Satanizm sana, ikiyüzlü bir şekilde kendini aldatmak yerine, lekesiz, tertemiz akli sunar.
- 4) Satanizm sana, nankör kişiler için boşa harcanan sevgi yerine, hak

edenlere incelik göstermeni sağlayacak kişiliği sunar.

- 5) Satanizm sana, vurana öbür yanağını dönmektense, intikam alacak gücü sunar.
- 6) Satanizm sana, vampir olmak için vakit harcamak yerine, uğraşman gereken daha gerçek sorumlulukların olduğunu hatırlatır.
- 7) Satanizm sana der ki; insan diğer dört ayaküstünde yürüyen hayvanlardan, kimi zaman daha iyi, sık sık daha kötüdür. Zekâ gelişimi, ayırt edebilme yeteneğinden dolayı, insanoğlu bütün hayvanlardan daha vahşi olabilir.
- 8) Satanizm sana, günah diye ifade edilen her şeyin aslında fiziksel, duygusal ve zekâsal birer zevkten ibaret olduğunu söyler.
- 9) Şeytan, kilisenin en iyi dostudur.

SATANİZMDE DOKUZ BÜYÜK GÜNAH

- 1) Stupidity (Aptallık): Satanik günahlarının ilki aptallıktır. Bu çok kötü bir şeydir çünkü aptallıkta acı yoktur. Umursamamak bir şeydir ama toplumu gittikçe aptallaştırıyoruz. Çünkü insanlar olur olmaz söylenen her şeye inanıyorlar. Medya iyi eğitilmiş aptalları kabul ederek övgüyle yüceltir. Satanist, tuzakların olduğunu bilmeli ve aptal olmamak için elinden geleni yapmalıdır.
- 2) Preteniousness (Gösterişlilik, Olmadığın Gibi Gözükmek): Boş böbürlenmeler çok rahatsız edici olabilir ve Lesser Magic'in Kardinal kurallarına hitap etmez.
- 3) Solipsizm (Tek Bencillik): Solipsizm Satanistler için çok tehlikelidir. Bir başkası üzerinde tepkilerini, mantığını ve sorumluluklarını dengelemek gerekmektedir. Çünkü bu kişi muhtemelen senin yaptıklarına karşılık veremeyebilir (Sana ayak uyduramayabilir). Herkesi kendin gibi değerlendirmek büyük hatadır. Ve herkesten, senin doğal olarak gösterdiğin saygıyı, inceliği ve anlayışı beklemek hatadır. Bunun yerine Satanizm, kişi sana nasıl davranıyorsa senin de ona öyle davranmanı öğütler. Bu hepimizin bir görevidir. Ve kolaylıkla yanılğı içerisinde düşeceğine düşünerek, her zaman tetikte ol.
- 4) Self - Deciet (Kendini Kandırmak): En büyük Kardinal günahlardan

birisi de kendini kandırmaktır. Ancak eğlenirken ya da kendinde olmadığını zamanlarda kendini kandırmaya eğilimli olabilir. Ancak, daha sonra bunu asla yapmamalıdır.

- 5) Herd Conformity (Sürüye Uymak, Düşünmeden inanmak): Bir kişinin, diğer bir kişinin isteklerini yerine getirmesi ona tam olarak fayda getiriyorsa bu kabul edilebilir ve sadece aptallar sürüyü takip eder. Bu da sizin kişiselliğinizi kaybedip emirlere uymanız demektir. Anahtar, birçok kişinin isteklerine uyup, köle olmaktansa, akıllı bir efendi seçmektedir.
- 6) Lack Of Perspective (Perspektif Eksikliği, Kim ve ne olduğunu unutmak): Perspektif eksikliği, bir Satanist'i bütün acılara götürebilir. Varlığınızla kim olduğunuzu ve ne yaptığınızı unutmamalısınız. Her gün tarih yapıyoruz. Her zaman geniş tarihsel ve sosyal görünüm aklınızda olsun. Çünkü bu hem Lesser'in hem de Büyük Büyü (Greater Magic)'nün anahtarı için önemlidir. Bu bulmacanın parçalarını bulmaktan ziyade, o parçaları yerli yerine oturtmak ve onu görmek daha önemlidir. Özgürlüğünüzü kısıtlayacak sürüden etkilenmeyin. Sadece dünyanın geri kalanından farklı bir derece ve durum için çalıştığınızı bilin.
- 7) Forgetfulness Ortodoksies (Ortodoksları, eski ve gerçek inanışları unutmamak): Gerçekte, önceden ya da bir zamanlar kabul edilmiş şey, şimdi yeni paketlerde, yeni ambalajlarla sunulduğunda, sadece farklı ve yeni olduğu için bunu kabul etmek, beyni yıkanmış insanlar içindir. Bunun her zaman farkında ol. Çünkü bunun farkında olmak bir anahtardır. Bizden yaratıcıyı övmemizi ve orijinaliteyi unutmamızı beklerler. Bu, kullanılıp bir kenara atılmak istenen bir toplum içindir.
- 8) Conterproductive Pride (Aşırı, zarar verici derecede gurur): İlk kelime çok önemlidir. Satanizm'in kuralı "eğer sizin için faydası varsa, yapın" dır. Fakat sizin aleyhinizeyse ve köşeye sıkıştığınızda tek çıkış "Üzgünüm bir hata yaptım, keşke anlayabilirsek" demek ise bunu yapın. Fakat sonra tekrar deneyin.
- 9) Lack Of Aesthetics (Estetik eksikliği): Bu fiziksel yapınızın denge faktörüne uyması için bir bildiridir. Bu Lesser Magic için önemlidir. Bu sevimli veya hoş olmanız için istenilen bir şey değildir. Ne olduğunuzu göstermek içindir. Estetik, oldukça kişisel bir şeydir. Ve kişinin kendi doğasını yansıtır. Evrensel bir estetiğin ve görünümünün olduğu inkâr edilemez bir gerçektir. Fakat yine de kişi, ev-

renselliği bir kenara bırakarak hissettiği gibi görünme özgürlüğüne sahip olabilmelidir.

21 SATANİK NOKTA

- 1) Gücünü kaybetmek için, zayıf ve aciz (karaktersiz, kişiliksiz) olanlara saygı gösterme.
- 2) İçindeki başarı yattığı için gücünü her zaman sına.
- 3) Mutluluğu, barışta değil zaferde ara.
- 4) Uzun dinlenceler yerine kısa dinlenceleri tercih et.
- 5) Yeni bir şey yaratacaksan, eskiyi tamamen yok et. Çünkü sen yeniliklerin tohumlarını ekeceksin.
- 6) Ölümünü göremeyeceğin hiçbir şeyi çok fazla sevmeye.
- 7) Yapacağın binayı kumun üzerine değil, kayanın üzerine inşa et, temelleri sağlam olsun. Çünkü yapı sadece bugün ya da yarın için değil her zaman içindir.
- 8) Her zaman, yapılmamış keşfetmek için, fetih için, daha fazla çalış.
- 9) Boyun eğip, teslim olmaksızın ölümü seç.
- 10) Demircilik, ölümün kılıcını işlemek dışında hiç bir sanatsal değere sahip değildir. Çünkü ölüm getiren kılıç, bir sanat şaheseridir. Bu nedenle hiçbir işe yaramayan sanat eserleriyle uğraşacağına sanatını ölüm kılıçları üzerinde göster.
- 11) Her şeyin üstünde başarıyı elde etmek için önce kendinin üstüne çık (kendini aşmayı öğren)
- 12) Yaşayanların kanı yeni bir tohum yaratmak için iyi bir gübredir.
- 13) Kurukafadan oluşan piramitlerin üzerinde duran kişi, daha uzakları görebilir.
- 14) Sevgiyi bir kenara atma. Onu her zaman kullan. Bunun için sahtekârlık yapman gerekiyorsa yap ve sevgiyi sahtekârca kullan.
- 15) Bütün büyük olan şeyler acı üzerine kurulmuştur.
- 16) En önde olmaktan çok, en üstte olmaya çalış. Çünkü büyüklük ora-

da yatar.

- 17) Daha önceden yaratılmış engelleri yok etmek, kırıp bozmak için taze ve güçlü bir rüzgâr gibi gel.
- 18) Bırak sevgi hayatında bir amaç olsun. Ama en büyük hedefin büyüklük olsun.
- 19) Erkek dışında hiçbir şey güzel değildir. Ama bütün her şeyden güzel olan kadındır.
- 20) Gücü engellediği için bütün aldanma, kuruntu ve yalanları reddet.
- 21) Öldürmeyi, güçlüler başarır. Fakat öldürmeden başarıya ulaşan kimse daha güçlü olur.

SATANİSTLERE GÖRE ŞEYTANIN ÖZELLİKLERİ

- 3 Şeytan, yasaklayıcılığı değil, affediciliği temsil eder.
- 3 Şeytan, boş hayâllerin değil, asıl gerçekliğin temsilcisidir.
- 3 Şeytan, ikiyüzlü hilekârları değil, bilgeliği temsil eder.
- 3 Şeytan, nankörler için boşuna harcanmış sevgiyi değil, hak edenlere karşı gösterilen şefkati temsil eder.
- 3 Şeytan, kötülöklere karşı susmak yerine, intikamı temsil eder.
- 3 Şeytan, kimi zaman insanı, kimi zaman da hayvanı temsil eder.
- 3 Şeytan, günah diye nitelendirilen, fizikî, aklî ve hissî zevklere sebep olan tüm zevklerin simgesidir.
- 3 Şeytan, kilisenin şimdiye kadar sahip olduğu en iyi arkadaşıdır.

ALTINCI BÖLÜM

MASONİK FELSEFE

MASONİK FELSEFENİN GİZLİ KODLARI

Mason organizasyonlarının kuruluş amaçlarını, felsefelerini anlamak için onların yaptıkları açıklamalara dikkat etmek gerekir. Çünkü gerçek-

ler bu açıklamaların satır aralarında gizlidir. Masonluğun yardımlaşmayı amaçlayan sosyal bir organizasyon olduğu doğrudur. Ancak bu yardımlaşma sadece kendi aralarında kurdukları gücü ele geçirmeyi amaçlayan iş birliğini gerçekleştirmek içindir.

Bu güç küresel anlamda ekonomik, siyasi, stratejik güçlerin hepsidir. **Bilderberg Gurubu** gibi guruplar, bu amaca ulaşmak için oluşturulmuştur. Masonların dünya ölçeğinde kurdukları bir takım kulüpler aracılığıyla gerçekleştirdikleri hayır işleri ise kamuoyunun sempati ve saygısını kazanmak için sürdürülen faaliyetlerdir.

Kendilerinden olmayanları "**hariciler**" olarak nitelendiren, Anderson Anayasası'nda da resmen kayıtlara geçtiği gibi Loca işlerinde dahi Mason olmayanlara iş vermeyen bir zihniyetin, insan sevgisi esas aldığı düşünülebilir mi?

Masonlar amaçlarının "*barış, kardeşlik ve insan sevgisi*" olduğunu söylerler. Ancak ilk bakışta olumlu gibi duran bu kavramların altında, Mason felsefesinin dine olan düşmanlığı gizlenmektedir.

Masonluğun özü olarak gösterilen "*insan sevgisi, hoşgörü, evrensel kardeşlik*" gibi kavramlar, zaten örgütün dine karşı bir felsefeye sahip olduğunun üstü kapalı ifadesidirler.

Masonlar her zaman tüm insanların kardeşliğinden, evrensel barıştan, hoşgörüden söz ederler. Tüm insanların birbirlerine karşı sorumlu olduklarını söylerler. Masonik felsefenin gerçek yüzü, sözünü ettiği "insan sevgisi," insanların hepsi için değil, yalnız kendi aralarında geçerli olduğunu gösteren uygulamalarla ortaya çıkmaktadır.

Tüm insanların bir evrim süreci içinde olduklarını iddia eden Masonik felsefenin "tüm insanların yardımlaşması" anlayışı, insanların dünyada tesadüfen var olmuş bir tür olduklarını ve türlerini devam ettirip geliştirebilmek için birbirlerine destek olmalarını savunan anlayıştır. Masonların bu anlayışında da çifte standart vardır. Çünkü onlara göre, kendileri dışında kalan hariciler, evrimlerini tamamlayamamış, dünyanın kötülüklerinden aranamamışlardır.

"İptidai cemiyetler, acizdiler, acizlikleri dolayısıyla etraflarındaki kuvvetleri ve hadiseleri ilâhlaştırdılar. Masonizm ise insanı ilâhlaştırdı," diyebilen felsefenin bu sözleri, Masonluğun doğrudan din aleyhtarı bir kimliğe dönüştüğünü göstermektedir.

20. Yüzyıldaki hümanist felsefe akımının öncüsü olan **Julian Huxley**, **Darwin**'in evrim teorisini rehber kabul ederek "Evrimsel Hümanizm" adı altında yeni bir din kurmuştu. Huxley, "Evrimsel Hümanizm"i şöyle tanımlıyordu: *"Ben, hümanist kelimesini kullanırken, insanın, aynı bir bitki ya da hayvan gibi, doğal bir varlık olduğunu kastediyorum. Yani insanın bedeni, zihni ve ruhu, doğaüstü bir güç tarafından yaratılmamış, aksine evrim süreci sonunda oluşmuştur. Dolayısıyla insan, her hangi bir doğaüstü gücün kontrolü ya da yol göstericiliğine değil, sadece kendi varlığına ve kendi gücüne inanmalıdır."*

Huxley'in fikirlerini benimseyip, felsefe haline getiren **John Dewey** adlı Amerikalı filozof, 1933 yılında bir "Hümanist Manifesto" yayınlamıştır. Manifesto'da vurgulanan temel düşünce, İlahî dinlerin ortadan kaldırılması gerektiği, bunlar yerine, insanoğlunun bilimsel ilerleme ve sosyal işbirliğine dayalı yeni bir çağa girmek üzere olduğudur.

Masonik felsefenin temelindeki hümanizm budur. 20. Yüzyılda Darwinizm gibi dini inkâr eden komünizm ve faşizm gibi ideolojik sistemler sebebiyle yüz milyonlarca insan katledilmiş, milyarlarca insan da baskı ve zulüm görmüştür. Masonların öncülüğünde gerçekleştirilen Fransız İhtilali'nin "*özgürlük, eşitlik, kardeşlik*" sloganıyla başlatıldığını, ancak ihtilal boyunca on binlerce insanın giyotine gönderildiğini unutmamak gerekir.

MASONLUK VE KABALA

Masonluk felsefesi üzerinde **Kabala**'nın etkisi oldukça yoğundur. Binlerce yıllık geçmişine sahip olan Kabala, Babil'de ortaya çıkıp, gelişen ardından Ortaçağ'daki diaspora döneminde daha da güçlenerek, yaygınlaştı. Kabalacıların en önemli hedefi, gizli bilimlerini, büyücülüğü kullanarak olayların akışına yön vermektir.

Hz. Musa'nın ölümünden sonra kimi Yahudiler, Mısır'ın putperest kültürünü yaşatmış, dahası bu kültürün temelini oluşturan Mısır rahipleri ve Firavun büyücülerinin Kabala öğretilerini sürdürmüş, bu öğretileri Yahudiliğin içine sokarak onu tahrif etmişlerdir.

Eski Mısır'dan Yahudiliğe geçen bu gizli öğreti, yeni sahiplerinin ellerinde aynı Mısır rahiplerine benzer yöntemlerle gizli bir öğreti olarak geliştirildi. Öğretide yer alan büyüye ağırlık verildi.

Kabala'nın sırlarını çözmeye çalışan Siyonistler, ulaşabildikleri gizli bilgilerle Yahudi milletinin tarihini değiştirmeye çalıştılar. Çözebildik-

leri gizli öğretilerde geleceğine inandıkları Mesihlerini beklemeye başladılar. Gelecek olan Mesih, dünya hâkimiyetini sağlamada kendilerine yardım edecekti. İsraili tarihçi Moşe Sevilla-Sharon bu konuda şunları aktarıyor:

"... Kabala edebiyatının gelişmesi, Mesih'in geleceği inancıyla yakından ilişkilidir. Bilindiği üzere, bu inanca göre, Mesih Büyük Kurtarıcı geldiğinde İsrail milleti sürgünden kurtulacak, İsrail devleti yeniden kurulacaktır... Yahudi bilgilerin o zamanki yaklaşımına göre, ulusun nasıl izah edileceği bile bilinmeyen bu kötü kaderi, ancak 'gizli bilimlerin' yardımıyla aşılabildi."

"Kötü kader," Mesih'in dünyaya gelmesiyle aşılan anlamına geliyordu. Kabala'nın amacı, işte bu büyük rüyayı gerçekleştirmektir. The Universal Jewish Encyclopedia sayfalarında hayâl edilen bu süreci şu şekilde aktarmaktadır: "Kabala'nın temel amacı Mesih'in dünyaya gelişini sağlamaktır. Kabala'ya göre, bu amaca ulaşmak için, kişisel yoğunlaşma, derin dua-yoğunlaşma ve çile egzersizleri ile çalışılmalıdır..."

Ortaçağ Avrupası'nın Yahudiler üzerinde oluşturduğu baskı ve kısıtlamalar, Mesih'in gelişini konusunun tümüyle Kabalistik bir faaliyet haline gelmesine yol açtı. Hedefe ulaşmak için gizli ilimlerden yararlanılmıyordu. Kabala, bu gizli bilimlerin yöntemini yalnızca anlayanlara açıklayan bir gelenektir.

Gelenek halini alan bu ilmin, giderek büyücülüğe dönüştürülerek Babil'de verilmiş olması ise çok ilginçtir: Çünkü **Babil**, **Kabala**'nın da çıkış yeridir. Aslında Kabalistler, Kabala geleneğinin tarihin başından beri sürdüğünü iddia ederler; ancak Kabala'nın ilkyazını sürgün döneminde Babil'de yaşayan **Simeon Ben Yohai** tarafından gerçekleştirilmiştir. Diaspora döneminin başlaması ve Yahudi merkezinin doğudan batıya kaymasıyla birlikte, Kabala'nın merkezi de değişmiş, Kabalistik çalışmalar Babil'den İspanya'ya ve diğer Avrupa merkezlerine kaymıştır.

İspanya'da ise Kabala geleneğine yeni bir boyut daha eklendi. Burada, 13. yüzyılda yazılan ve Kabala'nın en önemli kitabı haline gelen **Sefer ha-Zohar** doğdu. Zohar'la birlikte de Sefirot kavramı.

Sefirot, aslında bir tür şemaydı. Kabalacılar, Sefirot'un Tanrı Yehova'nın "yansıma şekli" olduğuna inandılar. Bu sapkın inanca göre dünya üzerindeki hayata dair her şey Sefirot'a göre yaratılıyordu. İnsanın ruhundan, evrenin yapısına kadar her şey Sefirot şemasıyla uyumluydu. Tüm

varlıklar Sefirot'a göre konumlanıyor, evren Sefirot'a göre işliyordu. Ve Kabalacılar, bu noktadan hareketle çok ilginç bir sonuca vardılar. Evrenin işleyişi dünya üzerindeki hayat gibi tarih de Sefirot'a uygun olarak geliyordu! Yahudi yazar **Eli Barnavi**, konuyla ilgili şunları yazıyor:

"Bu durumda insan, bazı belirli ritüelleri uygulayarak, bu Sefirotları etkileyebilir ve dolayısıyla dünyanın gelişimine yön verebilirdi. Bu Sefirot teorisi, İspanya'daki Kabalacı öğretinin temel noktası haline geldi."

Kabalacılar bu sapkın inanç ve eylemleriyle, büyüü kullanarak, kötülüğü sistemli bir şekilde dünya çapında uygulamaya koydular. Bu yüzden bir anlamda Şeytanın temsilciliğini yapan Kabalistik anlayış insanlık için tehlikeli olmaya devam ediyor.

İnsanlık için sinsi bir tehdit anlamına gelen Kabala öğretileriyle Masonluk felsefesi doğrudan ilişkilidir. Kabala'da yer alan pek çok sembolik kavramı Masonlukta görmek mümkündür. Kabalistik bir Şeytan figürü olan **Lucifer** ve **Baphomet**'in sembolize edildiği görüntüler bunların başında gelmektedir. Aynı şekilde Sefirot şeması da, Masonlukta da kullanılan önemli surların arasında yer almaktadır.

Amerikan Masonluğunun yayın organı New Age dergisinin haber, yorum ve makaleleri, Kabala ile Masonluk arasındaki bağlantının ilk elden göstergeleridir. İşte bunlardan biri:

"Kabala, bilinçaltının kapılarını açan ve ruhu saran manevî değerlerinin dışarı çıkmasını sağlayan anahtardır. Masonluk, onu insanın hayatı anlaması için gerekli görür."

Henri Seronya'nın "La Kabala" adlı çalışması da bu bağlantıyı gözler önüne sermesi bakımından önemlidir. Seronya'ya göre: "Masonlar ana düşüncelerini ve belirgin sembollerini Kabala'dan almışlardır. Amblemlerin pek çoğu da Kabala kaynaklıdır. Örneğin; Jakin ve Boaz sütunları Kabalist bir eser olan Chearé Ora'dan alınmıştır. Masonluğun, Kabala'nın felsefesiyle olan çok büyük benzerliği çok yerde belirtilmiştir."

Türkiye'deki Masonlar, Kabalizm ile aralarındaki ilişkiyi saklama gereği duymaz, hatta Kabala'ya övgüler yağdırırlar. Masonik kaynaklar da bu bağlantıyı aynı çarpıcılıkta işlemektedir. Selamet Mahfili 4. Konferansı konuşmalarının yer aldığı kitabın 48. sayfasında şöyle denilmektedir:

"Görüyoruz ki, *Kitab-ı Mukaddes'in haricinde Yahudiliğin gizli bir ananesi, bir geleneği (Tradition Orale-Kabbala) vardır. Ve yalnız buna vakıf olanlar, Kitab-ı Mukaddes'in hakiki mânâsını anlayabilirler. Biz de bu gelenek (Kabala) etrafında teessüs eden (kurulan), yüksek felsefeyi hülâsa etmeye çalışıyoruz.*"

Masonlukta kullanılan üçgen ve ters üçgen, beş köşeli yıldız gibi semboller Kabala kaynaklıdır. Masonluk, yeryüzünü karanlık güçlerin idare ettiği gibi bir inanışa sahiptir. Her türlü gücün kontrolünün ellerinde olmasını isteyen Masonlar, bunu gerçekleştirmek için karanlık güçlerle bağlantıya geçebilmeye çalışırlar. Kabala, bir sır gibi izlenen bu idealin gerçekleştirme sürecinde Masonlar için önemli bir araçtır.

Ancak, bu sırrı Masonların çoğu bilmez. Masonluğa yeni giren birisini derece derece eğiten Masonlar, Kabalist felsefeyi ona azar, azar aktarırlar. 33 derece içinde giderek yükselen Mason, öğrendiği felsefenin Kabala olduğunu çok sonra anlar. Artık 27. Derece'ye gelmiştir ve buradan dönüş yoktur. Masonların deyimiyile **"ışık, uykulu gözlerle yavaş yavaş verilir."**

Bir Masonun özellikle 27. dereceyi aşabilmesi için tüm inançlarını ve dünya görüşünü Masonluk prensiplerine uydurmaya kesin olarak karar vermiş olması gerekmektedir. Çünkü bu dereceden sonra Masonluk bambaşka bir şekle bürünür. Bundan sonra Mason, gizli bir eğitime alınır. Hayatın, **Kabala'da** yer alan mistik şifre sistemleriyle yorumu yapılır. Her türlü kavram yerini tamamen Kabala esaslı sembol ve simgelere bırakmıştır. Kabala'nın en belirgin özelliği olan büyü, bu aşamada devreye girer.

MASONLUK VE BÜYÜ

Kabala'yı felsefelerinin temeli edinen Masonlar, bu gizli öğretinin en önemli kısmını oluşturan büyü ile de ilgilenmişlerdir. Kabala'yı amaçlarına ulaşmak için bir araç olarak kullanan Masonlar, başta büyü olmak üzere bu aracın tüm unsurlarından yararlanmaya çalışmışlardır.

Kabala'nın diğer gizli incelikleri gibi büyü de ancak üst dereceli Masonların bildiği ve uyguladığı faaliyetlerdir. Usta derecesini aşmış Masonların, üstatları yönetiminde katıldığı büyü ayinleri Masonlukta büyük önem taşır.

Kabalizm'den etkilendiklerini kabul eden kimi Masonlar, pek çok konuda olduğu gibi büyü ile ilişkilendirilmeyi reddederler. Oysa büyü, Kabala'nın esası, bizzat temelidir.

Ünlü Yahudi araştırmacı **Shimon Halevi**, Türkçesiyle "Kabala, Gizli İlimin Geleneği! Adını taşıyan kitabı "Kabala, Tradition of Hidden Knowledge" de Kabala'yı şöyle anlatmaktadır: "*Pratikte Kabala, kötülüklerle ilgilenmenin yolu ve semboller yoluyla psikolojik dünya üzerinde güç kazanmanın tehlikeli bir sanatı ve büyüye dayalı bir formudur.*"

Kabala'nın en önemli özelliğinin, büyü ile yakından ilgili olduğu gerçeği, Kabala'yı tanıtan en tanınmış kitaplardan biri **Von Papus** imzalı "Die Kabala" da kısaca şu cümleyle ifade edilmektedir: "Kabala'nın teorisi, büyüünün genel teorisine bağlıdır."

Kabala'nın dikkat çekici bir yönü ise, **Tevrat**'taki yaratılış anlatımından çok farklı bir anlatım içermesi, **Eski Mısır**'ın maddenin sürekliliğine dayalı materyalist görüşünü korumasıdır. **Murat Özgen Ayfer**, "Masonluk Nedir ve Nasıldır?" adlı kitabında bu konuda şunları yazmaktadır:

"Tevrat'ın ortaya çıkışından çok daha eski bir tarihte oluşturulmuş bulunduğunu göstermektedir. Kabala'nın en önemli bölümü, evrenin oluşturulmasına ilişkin kuramıdır. Bu kuram, teist dinlerde benimsenen yaratılıştan pek farklıdır. Kabala'ya göre, yaratılışın başlangıcında, "daireler" ya da "yörüngeler" anlamına gelen ve Sefirot olarak anılan, hem özdeksel (maddi) hem de tinsel (manevî) nitelikli oluşumlar doğmuştur. Bunların toplam sayısı 32'dir; ilk onu Güneş Sistemi'ni, diğerleri ise uzaydaki öteki yıldız kümelerini temsil ederler. Kabala'nın bu özelliği, eski astrolojik inanç sistemleriyle yakın bir bağlantısının bulunduğunu ortaya koyar... Böylece Kabala, Yahudi dininden bir haylice uzaklaşır; Doğu'nun eski gizemci inanç sistemleriyle... Çok daha bağdaşır."

Paul Naudon ise, "Tarihte ve Günümüzde Masonluk" adlı kitabının 186. sayfasında Masonluk ile büyü ilişkisini şöyle anlatmaktadır: "İnisyatik ve hermetik gelenek içinde yer alan Masonluğun geniş mânâdaki büyücülükle bir yakınlığı vardır."

Masonlukta Şeytan karanlığı aydınlatan bir güç olarak tasvir edilir:

"Şeytanın feneri ulaşacağıın yerdeki karanlığı aydınlatır."

Masonluk, Kabala'nın ilkeleri doğrultusunda, kara büyü ayini denilen törenleri, felsefesinin en önemli unsurlarından saymaktadır. "Masonluğun bazı kolları evreni etkilemek için büyücülüğü kendilerine araç edin-

mişlerdir.

Masonik kaynaklarda da belirtildiği gibi, Masonlukta 33. dereceye gelecek kişide aranılan özelliklerin başında, medyumluğa olan yatkınlığıdır. Masonik geleneklere göre 7 yılda bir, 7. ayın 7. gününde 7 büyük locadan 7 medyum üstadın katılımıyla toplantılar yapılır.

Masonluğun bilenen sembollerinden başka, sadece büyü törenlerine ait tütsü, cam küre gibi malzemeler toplantının dekorunda yer alır. Salon ortasındaki masanın üzerine **Baphomet** adı verilen bir keçi kafatası konur. **7 kollu şamdanın**, 7 mumu yakıldıktan sonra tören başlar. Ayın sırasında **Kabala**'daki büyümlü kelimeler dakikalarca tekrarlanır. Tören boyunca kimse konuşmaz, birbirine bakmaz dikkat dağıtacak en ufak bir hareket yapılmaz.

Bu ayinler Masonların dış dünyadan en çok gizlemeye çalıştıkları sırlarının başında gelmektedir. Alt derecelerdeki Masonlar bu ayinlere katılmaz. Dahası hiçbirinin bu törenlerin yapıldığından haberi olmaz.

Şeytana tapınma ayinlerinin bir Masona açıklanması için, Masonların deyimiyle Masonik ilkelerle, iyice yoğrulmuş olması gerekir. Ancak yeterli "*olgunluğa*" geldiğinde kendisine bu sır verilir

MASONLUK VE DİN

Masonluk ve din konusunda araştırma yapmak için kaynaklara başvurulduğunda karşılaşılan tablo, farklı görünümler yansıtır. Sağdan bakılınca başka, soldan bakılınca başka, ortadan bakılınca bambaşka manzara, hatta tamamen farklı bir tablo ile karşılaşmaktadır.

Masonluk karşıtı görüşlerin yer aldığı kaynaklarda, Masonların "dinsiz" ve "din düşmanı" oldukları ısrarla vurgulanmıştır. Masonik kaynaklarda ise bu iddialar yalanlanır. Masonlar, kendilerinin bütün dinleri kabul ettiklerini, hatta ateist olanların Masonluğa alınmadığını, locaya kabul törenleri sırasında üç kutsal kitabın da bulundurularak, yemin edildiğini ifade etmişlerdir.

Masonların bu konudaki her dine eşit mesafede oldukları söylemi, bir takım iddiaların ortaya atılmasına sebep olmuştur. Çünkü sözü edilen bu "eşit mesafe"nin kabulden mi? Yoksa inkârdan mı geldiğini net bir şekilde ortaya koymamaktadır.

Akla gelen her türlü gücün kontrolleri altında olmasını amaçlayan

Masonların dünyayı karanlık güçlerin idare ettiğine inandıkları bilinmektedir. Bu karanlık güçlerin kontrolünün de ele geçirmek ve amaçlarına ulaşmak için Masonların, **Kabala**'nın gizli öğretisi büyüyü ve araç olarak kullandıkları da altı çizilmesi gereken bir husustur.

Bütün dinlerin büyü yapmayı günah sayıp, yasakladığı gerçeği gün gibi ortadayken, bazı, papaz, haham, imam hatta şeyhülislâm gibi din adamı adlarının Masonlukla birlikte anılması garip ancak üzerinde durup, düşünülmesi gereken bir gerçektir.

Masonluğun kendine ait değer yargıları, kuralları, yasakları hatta bunları düzenleyen anayasaları vardır. Masonik çıkar, bütün bunlar her türlü ilâhî ya da hukukî adaletin üstünde tutmak zorundadır. Masonik felsefe, bu konuda asla tartışmaz.

Masonluk, kimilerinin iddia ettiği gibi bir Hıristiyanlık müessesesi ya da Hıristiyanlığa yakın bir organizasyon değildir. Tarih boyunca en çok Hıristiyanlıkla ters düşmüş, özellikle de Kilise ile çatışmışlardır. Sanıldığı aksine Masonluğun Musevilik ile de yakınlığı, bağlantısı söz konusu değildir. Aksine Masonik Felsefe'nin şekillenmesinde önemli bir rol oynayan **Kabala**, Musevilik tarafından yasaklanmıştır. Tarihte Kabala'yı sahiplenip, onun gizli sırlarından Siyonist çıkarları medet uman kimi Yahudiler, Museviliğe zarar vermişlerdir.

Günümüzdeki Mason Yahudi ilişkisi, kimi Masonik törenlerde kullanılan 200 civarındaki İbranice kelime ile sınırlıdır. Ancak Wall Street'i kontrol eden, küresel ekonomik güçlerin faaliyetlerini yöneten, **Bilderberg** gibi oluşumların perde ardındaki **Siyonizm** ile Masonluk arasında bir bağlantı olmadığını söylemek mümkün değildir.

ABD'deki Yahudi Lobisi içinde yed alan kimi Siyonistlerin York Riti'ne bağlı olan Mason Locaları'ndaki hâkimiyeti göz önüne alırsa söz konusu ilişkinin boyutları daha iyi anlaşılır. Amerikan Sineması'ndan bankacılık sistemine, silâh sanayinden enerji şirketlerine kadar kazanç sağlayacak hangi alan varsa ele geçiren bu çevreler, her geçen gün güçlerine güç katmaktadır.

Amerikan çıkarları arasında, İsrail'in güvenliğinin yer almasını sağlayan da bu güçtür. Bu gücü ellerinde tutan Siyonistler ile Masonlar arasındaki ilişkiden Yahudiliği ve İsrail halkını suçlamak elbette ki doğru değildir. Ancak yanlışın en büyüğü Siyonist yayımlacı zihniyetin etki-

siyle çıktıkları tankların üzerinde Filistin'de, Gazne'de yaşlı çocuk ayrımı yapmadan sivillerin üzerine ölüm kusanlarla, ülkemizde yüzyıllardır birlikte yaşadığımız Musevi kökenli Türk vatandaşları arasında bir bağ kurarak, onları suçlamaktır.

Günümüz Siyonist-Mason ilişkilerinde kimin kimi kullandığı, bu işbirliğinin amaçlanan bir ilişki mi olduğu, yoksa belli bir hedefe ulaşmak için geçici bir süre için bir iş birliği mi oluşturulduğu ve bu süreçte kimin kimi, araç olarak kullandığı belli değil. Gerçek olan bu ilişkinin her iki tarafının da kazandığı, ilişki dışında kalanların ise zarar gördüğüdür.

Masonluğun, İslamiyet ile olan ilişkilerini incelemek için ülkemizdeki Masonik kaynaklara başvurulduğunda daha da vahim bir tablo ile karşı karşıya gelinir. Bu kaynaklarda yer alan "**Kâinatın Ulu Mimari**" veya "**Kâinatın Ulu Yaratıcısı**" gibi İslami terminolojiye yakın ifadeler nüfusunun yüzde 98'i Müslüman olan **Türkiye** gibi bir ülkede göze ve kulağa hoş gelir. Ancak bu "Ulu mimar" tek tanrılı dinlerin iman ettikleri Yaratan değil, Masonik bir ilâhtır.

Masonlar ilâh olarak kabul ettikleri Kâinatın Ulu Mimarına "Tabiat," "Kâinat," "Enerji" gibi isimler vermekte serbesttirler, O ise onlarla irtibat halinde değildir. Peygamberi yoktur, kutsal kitap yollamaz. Din göndermez, günahı sevabı belirtmez, Cenneti, Cehennemi yoktur. Felsefi bir kavramdan başka bir şey değildir. Kâinatın Ulu Mimari'nin, **Kuran-ı Kerim**'le kendisini tanıtan, iman ettiğimiz Allah ile bir alâkası olmadığıdır.

Dr. Selami Işındağ, "Masonluk Bir Ahlâk Okuludur" adlı kitabında "**Kainatın Ulu Mimari**"nı şöyle tanıtır: "Bu evrenin bir mimarı vardır. Buna Tanrı, Allah, Total enerji (Kudreti Külliye) Salt güç (Kudreti mutlaka), Kutsal güç (Kudreti ulviye), Doğa, Evren, denilebilmektedir. Bizce bu güç, ulu ve yüce'dir ve Evrenin Ulu Mimaridir. İnkâr edilemez, nitelendirilemez. Olumlu bilim, akıl, bilgelik, mantık bunu reddedemez..."

Burada bir açıklama yapmak isterim: Olumlu bilim; Doğa, toplum ve insana özgü olayların, gözlem, inceleme, deneme, olayları çoğaltarak, aynı işlemleri tekrarlama sonucu anlatma, tartışma ve eleştirmeden ve bilimsel yasaların bulunmasından doğar. Bu bilimsel eylemlerden geçmeyen bütün düşünce ve inançlar, bize göre dogmatiktir, bos inançtır. Olumlu akıl da, olumlu bilimden ve onun sonuçlarından başka bir şey benimsemeyen akıldır."

Dr. Işındağ'ın satırlarında özelliklerini ifade ettiği Yaratıcının bilinen anlamdaki Tanrı ile bir alâkası olmadığı ortadadır. Şayet Yaratıcı bu kıs-

taslardan geçiyorsa, ona zaten yaratıcı denemez. Çünkü yarattıkları için geçerli metodular kendisine de tatbik edilmektedir.

Dr. Selami Işındağ'ın, 1966 yılında yayınlanan "Otuzuncu Derece Ritüelinin Tetkiki" adlı çalışmasında. Masonik ilâh kavramı daha da net bir şekilde şöyle belirtilmektedir:

"Masonluk Allah telâkkisine olan inanç, bütün kâinata ait küllî bir kudret şeklindedir. Bundan dolayı Allah, Masonlukta âlemin, kainatın Ulu Mimarıdır. Buna tabiat da denebilir.

Masonluk, Allah yani Kainatın Ulu Mimarı inancında çok akli ve ilmidir. Çünkü daha evvel zikredilen Allah tavsiflerinin götüreceği bedihi istikametten de anlaşılacağı gibi, yirmi dokuzuncu derecede Allah, tabiat kuvveti ve hakiki kemâlden doğan "mutlak ilim" olarak gösterilmiştir. Yani Allah fikrinde, biri tabiat kuvveti diğeri hakiki kemâl olmak üzere iki unsur kabul edilmiştir. Bu takdirde Allah'ın herşeyi meydana getiren ve kâinatı ihata eden "Enerji" olduğu tahakkuk etmiştir."

Masonların bu inanç paralelinde, materyalizmden büyük ölçüde etkilenerek oluşturdukları felsefelerinde "Ulu Mimar"ın ezeli ve ebedi maddenin doğurduğu tezine yer vermeleri bu konudaki tutarsızlıkların bir göstergesi değil midir? Kâinatı yarattığına inanılan "Ulu Mimar" nasıl olur da bir madde tarafından yaratılır?

Görüşleri, Türk Mason Dergisi tarafından 1966 yılında yayınlanan Dr. Işındağ satırlarında konuyla ilgili görüşlerini şöyle aktarıyor: "Allah mefhumunu saf ilim ve akıl yolunda alan Masonluk, dinlerin malik olmaları icap eden vasıfları hakkında da, buna uygun bir görüş tarzına sahiptir. Filhakika mevcut dinlerin hepsine saygı göstermekle beraber, onların esas prensiplerinden biri olan "ruhun ölmezliği" inancını, reddetmiş. Daha birinci derecesine, herşeyin maddeden doğduğunu ve maddeye avdet ettiğini, bizden kalacak yegâne şeyin hakiki mahiyetimiz ve olgunluğumuzun hatırası olduğunu söylemesi bunun delilidir."

Masonluğa yeni giren birinin dinî görüşlerinin 1. Dereceden başlayarak nasıl değiştirilmeye başlandığı bu satırlarda açıkça anlatılıyor. Dine saygı görüntüde sürdürülüyor ancak materyalist eğitime de hemen geçiyor.

Bu sürece Mason Dergisi'nin 28. sayısında şöyle değiniliyor: "Çünkü Masonluk; evrenin Ulu Mimarı mefhumunu, mutlak bilgi, kemâlin son aşaması ve total enerji olarak telâkkî etmiştir. Evrende bulunan her-

şeyin belirli ve aynı atomlardan oluştuğu ve bunun toplam olarak total enerjiyi meydana getirdiğini, gerçekte kayboluşun olmadığını, ancak değişme ve atomların dolaşımından söz edilebileceğini ileri sürmekle çağdaş bilimsel gerçeklere dayanmıştır. Bu gerçekleri kendine prensip, doktrin, öğreti ve iman olarak almıştır.”

Bütün bu söylemler, gerçeklerin üzerini örtme çabasından kaynaklanmaktadır. Çünkü Masonların açık bir şekilde Allah'ı reddetmeleri tepkilere yol açacak ve yayılmak istedikleri çevrelerden soyutlanmalarına sebep olabilecektir. Bu durumda, kendi tabirleriyle "formüller" ortaya atarak Allah inancını dolaylı yoldan reddetmek, Masonik çalışmaları kolaylaştırmaktadır. Oluşturulan bu kavram kargaşası sayesinde en dindar kesimlerin dahi tepkilerini çekmeden amaçlarına doğru ilerlemektedirler.

Mimar Sinan Dergisi'nin 45. sayısında izlenen bu politikaya yönelik ifadeleri görmek mümkündür: "Sizler Allah'ı, kader, tabiat, kanun, kuvvet gibi zekâ ve ruhunuzun temayülüne, inanç ve idrakinize göre herhangi bir isimle adlandırabilirsiniz"

Benzer ifadeler 1934 yılında yayınlanan **Büyük Şark Dergisi**'nin 17. sayısının 14. sayfasında da görülmektedir: "Allah tabiri yerine 'yaratıcı bir prensip' tabirini ikâme ederek herkesin dilediği şekilde izah ve tefsir edebileceği "**Kâinatın Ulu Mimarı**" formülü etrafında toplanabiliriz"

Masonlar, insanın biyolojik evrimine inandıkları gibi, dinlerin de toplumla birlikte evrim geçirdiğine inanırlar. Bu inanca göre, ilkel insanlar sebebini bilmedikleri tabiat olayları karşısında olaylara sebep olan güçleri ilâhlaştırmış, belli nesnelere ilâhlık isnat etmişlerdir. Zamanla ilâh mefhumu soyutlaşmış ve ilâhlar da bire inmiştir.

Masonlar tarihi bir seyir izlediğini iddia ettikleri dinler hakkında böyle bir inancı kabul ederler. "*Biz bütün dinlere inanıyoruz,*" derlerken, aslında onları bu çerçeve içinde, reddedilmez bir sosyolojik gerçek olarak gördüklerini ifade etmektedirler. Oysa gerçekte, ilk insandan itibaren var olan, insanın kendi uydurması olmayıp, vahiyle sabit tevhit akidesinin varlığı reddetmeleri, birçok Masonun İslâm dinini kabul etmediğini göstermektedir.

MASONLUK VE AHLÂK

Ahlâk kavramının bire bir din ile ilişkili olduğu göz önüne alındığında-

da dine materyalist bir çizgiden yaklaşan Masonların materyalist bir ahlâk anlayışına sahip olduklarını söylemek mümkündür. İnsanların sahip olduğu ilkeleri, değer yargılarını, davranış biçimlerini olduğu kadar toplumların değer yargılarını şekillendiren ahlâk, dış dünyaya tamamen kapalı **Masonluk** için göreceli bir kavramdır.

Kendi içlerinde tam teslimiyet, itaat, üst derecelere ve sırlara saygı, sadakat ve gizliliği esas alan Masonik bir ahlâk anlayışı benimsenmiştir. Harici olarak nitelendirdikleri Mason olmayanlarla kurdukları ilişkilerde ise toplumun genelince kabul gören değerleri oluşturan ahlâk anlayışına saygıda kusur etmezler.

Ahlâk, "iyi" ve "kötü" belirlenmesinde esas olan kıstasları ortaya koyar.

Bu kavramlar farklı toplumlarda, farklılık gösterdiği gibi, zaman zaman toplumun değişik kesimlerinde de farklılıklar gösterebilir. Hangi tür davranışların iyi veya kötü olduğu, insanların ahlâk kurallarına uymalarının gerekli olup olmadığı konusunda filozoflar da ortak bir fikre varamamışlardır. Hemen hepsi insanın belli bir kısım davranışlarını ahlâkın çıkış kaynağı olarak ele alır.

Kimileri mutluluğu, kimileri menfaati, kimileri de vazifeyi ahlâkın temeli olarak benimser. Felsefi ahlâk, çıkış noktaları yanlış ya da eksik olduğu için zamanla etkinliğini kaybetmiştir.

Masonlara göre ahlâklı olmak için dine ihtiyaç yoktur. Varlığımızı tesadüflerin sonucu olarak izah eden, bilimle bağdaşmayan, geçerliliğini yitirmiş, felsefe kökenli Masonik ahlâk prensiplerdir. Diğer zafî ahlâk anlayışları gibi geçerliliğini yitirmeye başlamıştır. Günümüz Mason ahlâkı hakkında görüşlerini öğrenmek için Masonik kaynaklara başvurulduğunda belirsizlik ve çelişkilerle karşılaşılır. İşte bunlardan bir kaçı:

"Ruhun ölmezliğine inanmak imgeye (hayale) kapılmaktır. Zaten ruhun ölmezliği bize gerekli değildir. Böyle bir inanç bizi ancak korku ve umut ahlâkına götürür." (Mason Dergisi, Sayı: 18, sayfa: 8)

"Ahlâk kaidelerine gelince: Bu kaideleri yalnız din disiplini altında benimsemek için insanın duygusuz ve cahil olması icap eder." (Türk Mason Dergisi, Sayı: 44)

"Geri kalmış, Müslüman ülkelerde, dogmatik ahlâk, erkeğe serbesti

tanırken, dişiye de dokunulmazlık istemektedir. Namus telâkkisi bu kadarla da kalmamış tek bir söz veya hareket iffete tecavüz sayılmıştır." (Mason Dergisi, Sayı: 85, Sayfa: 8)

"Köpek için kemiğin, domuz için dışkının çekici bir tadı olmasaydı, onlar bu maddelerle karınlarını doyurmak isterler miydi? Rezilliklerin her çeşidinden ayrı bir tat alan güçlü kişileri ayıplamayınız." (Mason Dergisi, Sayı: 29, Sayfa: 20)

Namus anlayışını ön plâna alan din ahlâkî Masonlarca kabul edilmekte hatta kınanmaktadır. Her türlü rezilliğin hoş görülmesi Masonların ahlâk anlayışları ve buna bağlı olarak yaptıkları faaliyetleri hakkında yeterli bilgi vermektedir.

Ahlâk kavramı, ancak batıl olmamış hak bir dinden kaynaklanan davranış şekillerinde görülebilir. Dini reddeden, dolayısıyla din kaynaklı ahlâkî da kabul etmeyen bir görüş tarzı ise, kişileri ahlâksızlığın en aşağı sınırlarına kadar indirebilir. Çünkü bu zihniyette, ahlâk dışı hareketlerin, vicdanî sorumluluğu ve muhasebesi söz konusu değildir.

MASONLUK VE MATERYALİZM

Masonluk ile Materyalizm arasındaki benzerlikler, her iki felsefenin de aynı ideali paylaştıklarının bir göstergesidir. Toplumsal değer yargılarının gelişiminden bahseden söylemlerde Masonluk ve Materyalizm söz birliği etmiş izlenimi vermektedir.

Dr. Selami Işındağ'ın "Masonluk bir Ahlâk Okuludur" adlı kitabının 91. ve 92. sayfalarındaki şu satırlar Masonluğun, Materyalizmle birebir bir örtüştüğünün göstergesidir: *"Hepimizin olumlu bilim, akli ve bilgeliliğe dayanan gerçeklerden oluşmuş ilke ve öğretilere bağlanmamız gereklidir. Kamu'daki inançların da evrime uyararak bu ilkelere bağlanması çok önemli bir koşuldur. Hele ülkemizin yönetiminde bütün toplumsal ve siyasal oluşumlar bu evrim yasalarına uyar ve bunu sağlayacak olan ahlâk okulumuz ilkelerinin yüceliği benimsenirse, toplum uygarlığa ulaşmış olur."*

Temmuz 1954 tarihli **Türk Mason Dergisi** daha da ileri giderek şu satırlara yer veriyor: *"İleride anlatmaya çalışacağımız dini ayinlerin içtimaî ihtiyaçlardan doğduğunu göreceğiz. İlkel insan tabiat unsurlarının kanunlarını ve mahiyetini idrak edemediği için, fırtınadan, şimşekten,*

ormanların uğultusundan, hâsılı tabiatın sert tezahürlerinden korkmuş ve bunları Tanrı sanarak tapmıştır; kozmik cisimlerin ve suların tabiat üzerindeki feyizli tesiri ile besleyici maddeler hâsıl olduğunu göyerek onlara da tanrılık payesi vermiş ve çeşitli ayinler yapmıştır."

Mimar Sinan Dergisi de sayfalarında benzer ifadelere yer veriyor. İşte bunlardan bir kaç: *"Zaten Masonluğun en doğru ve en güzel yanlarından biri, hiçbir kuram, varsayım, düşünce ve hatta evren kanununu son ve kesin olarak kabullenmemesi ve benimsememesi, zaman ve mekâna göre bütün bunların değişebileceğine olurluk tanınması ve de, ileriye, gerçeğe yönelik kalma ilkesini savunmasıdır."* (Mimar Sinan sayı: 17, sayfa: 42)

"Bizim, cevabını aradığımız bazı sualler var: İnsan nasıl yaşıyor? Nasıl yaşaması lazımdır? Bu suallere, dinler koymuş oldukları ahlâk prensipleri ile cevap vermeye çalışırlar. Fakat prensiplerini, Allah, Cennet, Cehennem ibadet gibi, metafizik kavramlara bağlarlar. İnsanların ise, anlamadan inanmalarını gerektiren metafizik problemlerini bulabilmeleri lazımdır." (Mimar Sinan sayı: 9, sayfa:10)

Materyalistler, diyalektiğin ilk yasasını, hiçbir şey olduğu gibi kalmaz, hiç bir şey olduğu yerde kalmaz biçiminde dile getirirler. Bu temel yasaya **George Pulitzer**'in yazdığı "Felsefenin Başlangıç İlkeleri" adlı kitabın 192. sayfasında şu açılım getirilmiştir: "Diyalektik için, nihai, mutlak, kutsal hiç bir şey yoktur. O, her şeyin geçiciliğini her şeydeki geçiciliği gösterir. Onun gözündeki oluş ve geçisin, aşağıdan yukarıya doğru sonsuzca yükselişin kesintisiz sürecinden gayri hiç bir şey yoktur ve zaten kendisi de bu sürecin düşünen beyindeki yansısından başka bir şey değildir."

"Yine bunun gibi, tabiat kuvvetleri, açıklayamadıkları ve teknik araçların önlemlerine ya da düzene koymalarına imkân vermediği olaylar (fırtına, su baskını, vs.), insanları bütün bu kuvvetlerin arkasında her şeye gücü yeten ruhların, iyilik ya da kötülük yapmaktan hoşlanan kaprisli Tanrıların bulunduğunu düşünmeye götürdü. Tanrılara, insanlardan daha güçlü varlıklara inanılmakla birlikte, başlangıçta, bu varlıklar hayvan ya da insan biçiminde maddesel varlıklar olarak tasavvur ediliyordu. Ruhlarla Tanrıların (Tanrıların yerini daha sonra tek Tanrı almıştır) saf ruh olarak tasavvur edilmeleri daha sonradan olmuştur.

"...Metafizik adı verilen önemli bir bölüm vardır felsefede. Fakat bu-

nun asıl önemi sadece Tanrı ve Ruhla uğraşan burjuva felsefesi bakımındandır. Bütün şeyler ölümsüz ve ebedidir. Çünkü değişmez ve özdeştir. Ruh da böyledir..."

Masonluk felsefesinin, Materyalist görüşle aynı paralelde olduğunu Mason Derneği tarafından 1977 yılında yayınlanan Dr. Selami Işındağ'ın "Masonluktan Esinlemeler" adlı kitabında yer alan şu satırlardan anlamak mümkündür: "Masonluk Tanrı kavramını, evrenin ve insanların yaratıcısı ve yöneticisi, total buyrultu (irade) olarak değil, yüksek ülkü, evrimin son aşaması çalışma ve enerji şeklinde benimser."

"...Dinlerin inandıkları gibi ruh ölümsüz değildir. İnsanlara iyilik yapmamışsak, uzun süre etkili olabilecek eserler bırakmamışsak, ruhumuz da bedenimizle birlikte kaybolup gidecektir. İşte bundan ötürü, bizim benimsediğimiz 'Liberal Masonluk'ta, dinlerdeki gibi ruhun ölümsüzlüğü, ölümden sonra dirilme inançları yoktur."

Masonluğa göre: insanları, doğa dışı ilâhî temellere dayanmış bir ahlâktan kurtararak, insanî ahlâkî, kurmak gereklidir Masonluk (ahlâkî) ilkelerinde; insan organizmanın, eğilimlerini, gereksinimlerini, tatminlerini ve toplumsal yaşamın yasalarını göz önüne aldığı için, bütün toplumlarda insanî ahlâkî kurup geliştirmeyi amaç edinmiştir.

Masonluk ile Materyalizm ruh konusunda da aynı noktada birleşmektedir. Ruhun, maddeci bir zihniyetle yapılan tanımı aşağıdaki ifadelerden de anlaşılmaktadır.

Türk Mason Dergisi'nin 25. sayısında, psikoloji ve metafiziğin, dinin etkisinden kurtulduğu, insan ruhunun beyin kabuğunun özel bir fonksiyonu olduğunun anlaşılması, tespit edildiğini yazmaktadır.

Dr. Selami Işındağ'ın "Masonluk Bir Ahlâk Okulu" dir adlı kitabında ise; "Ruh bir gerçektir, bir realitedir. Onu, eşyayı görür gibi görmemiz gereklidir. Ruh, beyindeki özel hücrelerin fonksiyonundan oluşur," denilmektedir.

Alıntı yapılan bu kaynaklar gibi daha pek çok Masonik kaynakta, Ruhun, belirli beyin hücrelerinin özel bir fonksiyonu olduğu, bu sebeple de ruhun ölümden sonra kalıcı olamayacağı iddia edilmektedir.

Bilincin ve düşüncelerin ne kadar karmaşık ve tanımlanması zor da olsa, maddesel, cisimsel bir varlık olan beynin ürününden başka bir şey olmadığını ileri süren Materyalist Felsefe'nin ruh konusundaki söylemleri görüldüğü gibi Masonik Felsefe ile bire bir örtüşmektedir.

MASONLUK VE YAHUDİLİK

Masonluk teşkilâtının dışı kapalı, tamamen içine dönük, sır dolu yapısı, yozlaştırılmış Yahudi öğretilerini ve **Kabala**'yı temel alan felsefesi ile enternasyonal bir dünya devleti olma hedefinin üzerindeki İskoç ve Fransız ritlerinin etkisi her geçen gün azalmaktadır. Dünya Masonluğunun üzerindeki hâkimiyet **York Riti**'ne geçmektedir.

ABD'deki York Riti'ne bağlı localar, Amerikan ekonomisi ve **Beyaz Saray**'ı kontrol eden Şahinlerin politikalarını belirleyen gücün etkisi altındadır.

Masonik yapılanmayla daha da artan bu güç, tüm milletler üzerinde hâkimiyet kurma amacındadır. Bu amaca ise çeşitli örtülü yöntemlerle hizmet etmektedir. Bu yöntemler uygulandığında milletler, fark ettirmeden içten içe çökertilecektir.

Hedef alınan ülkelerin milletleri önce kimliksizleştirilip, benliksizleştirilecekler, kendi kendileriyle yabancılaştıklarından, yabancılarla kolayca aynılaşacaklardır. Bütün bunların gerçekleştirileceği süreçte olayların arkasında bir Siyonistin ismi olduğu kesinlikle duyulmayacaktır.

Yalnız kendi, gizli ritüellerinde, Yahudilikle ilişkileri anlaşılabilen Masonluk, **Tevrat**'a sokulan muharref unsurları aynen benimseyen, Siyonizmin gizli faaliyet gösteren kollarından biridir.

Masonlar Yahudilikle olan ilişkilerini gizli tutmayı gerekli görmekteler. **Siyonizm** ile aynı amaçların güdüldüğünü bin sır gibi saklarlar. Genelde faaliyetlerini, yardım kuruluşlarını paravan olarak kullanarak sürdürürler. Böylece hayırsever kişiler görünümü altında amaçlarına hizmet etmek çok daha kolay hale gelmektedir.

Masonluk, Yahudilik ile doğrudan ilişkili olduğu için Mason mahfillerinde uygulanan törenler ve ritüeller, aynı zamanda Mason düşüncelerinin büyük bir bölümü **Tevrat**'tan alınmıştır. **Mimar Sinan Dergisi**'nin 47. sayısı, 39. sayfasında bu gerçek açıkça şu şekilde ifade edilmektedir: "Ritüellerimizde **Tevrat**'tan sayısız alıntılar mevcuttur..."

"Ve Kıral Salamon gönderip Sur'dan Hiram'ı getirtti. Naftoli şıptından dul bir kadının oğlu idi. Ve babası Sur'lu bir adamdı. Tunç işçisi idi. Hiram bütün tunç işleri işlemekte hikmetle ve anlayış ve hünerle dolu

idi. Ve Salomon'a gelip bütün onun işlerini yaptı.” (1. Krallar Bab: 7 Âyet: 13, Sayfa: 343)

Hiram Usta'nın hikâyesi yukarıdaki Tevrat âyetleri ile başlamaktadır.

Hiram efsanesi bir rittir ve tekrisin vereceği bütün ilkeleri de kapsamaktadır. Adayın yaşadığı ve bizzat Hiram'ı temsil ettiği Hiram efsanesi tekris töreni sembolik bir ritüeldir.

1951 yılında yayınlanmaya başlayan **Türk Mason Dergisi**'nin ilk sayısında Hiram Usta hakkında 22. sayfada şu ifadeler yer almaktadır: *"Zaten Masonluk mutlak hakikatin ancak bu ihata ve sezışlere ve bizzat tekâmül etme neticesinde yaşanabilecek bir sırdır. Bu sır mühr-ü Süleyman'ın üç dilinde ne güzel resm ve remz edilmiştir. Birbirlerine irca edilmek suretiyle mütemadi bir devrin sayruret'i Hiram'da en mükemmel şeklini bulur."*

Büyük Şark Dergisi'nin 16. sayısında 22. sayfasında yer alan Hiram Usta hakkındaki cümle diğer Masonik yayınlarda da kullanılan uygulamayı göstermesi bakımından ilginçtir. *"Çünkü Hira.. Babamızın eseri nihayet taş yapı idi yıkılabildi."* Bu cümlede de görüldüğü gibi Mason dergilerinde kelime sonlarına konan (..) şeklindeki üç noktadan oluşan işaret kelimenin bitmediğini gösterir. Mesela: Mas.. Mason, B.. Birader, Mah..v Mahfil demektir.

Masonların, 15. Derece Çalışma Rehberi'nde yer alan Büyük Üstat ile 1. Nâzır arasındaki şu görüşme Masonluk ile Yahudilik arasındaki ilişkiyi tartışılmaz bir şekilde ispatlamaktadır. Bu görüşmede Büyük Üstatın *"Kimden sakınmalıyız?"* şeklindeki sorusuna, 1. Nâzır, *"Düşmanlarımızdan ve kardeşlerimizden"* cevabını verince söyleşi şu şekilde devam eder:

Büyük Üstat; *"Kardeşlerimizden sakınmamızın sebebi nedir?"*

1. Nâzır; *"İsrailoğulları esarettedir. Biz onların kurtulmaları maksadını takip ediyoruz. Lakin yeni kardeşlerimiz bizim bu projemizi anlamayacaklar ve tatbikini engelleyeceklerdir."*

Büyük Üstat; *"Kardeşlerim nizam vaziyeti alalım, Yahudi diyarının kurtarıcısını selamlayalım."*

Bu söyleşiden de anlaşılacağı gibi Mason üstatları amaçlarının açıkça Yahudilerin ve Yahudi Diyarı'nın kurtulması olduğunu, felsefelerinin **Kabala**'dan kaynaklandığını belirtmekten çekinmemektedir. Ritüellerin-

de Tevrat'tan sayısız alıntılar bulunduğunu ifade eden Masonlar tüm sınırlarını Kabala, Talmut ve benzeri Yahudi mistik kaynaklarından almıştır.

“İsrail mabedi bizim doğal müttfikimizdir,” diyecek kadar ileri giden Yahudi Takvimi ve İbrani alfabesini kullanan Masonluk, ritüelleri, felsefeleri ve nihai amaçları açısından adeta bir Yahudi tarikatı görünümündedir

Masonların kullandığı takvime göre, tarih atmak için, takvimin yılı gösteren kısmının binler hanesine 4 bin ilâve edilir. Bu, Masonluğun başlangıcını, sembolik olarak, Tevrat geleneğine göre, dünyanın yaratılışına kadar indirmek içindir.

“Masonik takvime göre tarih atarken, Mart senenin ilk ayıdır. Şubat son ay olur. Mart Koç burcuna, Şubat Balık burcuna tekabül eder.” (*Çırak, Kalfa, Usta Sayı: 46*)

"İngiltere'de Mah...i Kebirin teşekkülünden sonra Reverend James Anderson'un tahtı riyasetinde bir komisyon teşkil edilerek Masonluk tarihinin tetkikine memur edildi. Komisyonun vazifesini yalnız başına deruhte eden bu zat 'Farmasonların Kanuni Esasiyesi, Tarihi ve Nizamâtı Umumiyesi' namı ile 1723 senesinde bir eser neşretti. Eserin kabında bu tarihe mukabil Mason senesi olmak üzere [5723] görünüyordu." (*Büyük Şark Dergisi, Nisan 1932, Sayı: 6*)

Masonların tarihi 4 bin yıl ekleyerek oluşturdukları takvim sisteminin aynısı **Yahudiler** tarafından kullanılmaktadır.

Masonlar, kendi aralarında gizli, özel bir alfabe geliştirmişlerdir.

Çırak, Kalfa, Usta adlı derginin 45. sayısında bu alfabe için; *“Gönyelerden meydana gelmiş olan Masonik alfabenin kökeni İbrani Alfabesi'ne dayanmaktadır,”* açıklaması yapılmaktadır.

"Yalnız Masonik efsane ile olan ilişkileri değil, **Hazreti Süleyman Mabedi'nin** bulunduğu mevzi olması itibariyle Mukaddes Topraklar Masonları yakından ilgilendirir." *Masonic Square Dergisi'nin* Eylül 1976 tarihli sayısından alıntı yapılarak *Mimar Sinan Dergisi'nin* 45. sayısında yayınlanan bu satırlar, Yahudilerin Mukaddes Toprakları'nın Masonlarca da kutsal sayıldığını göstermektedir. Bu toprakların Masonlar için önemli olmasının iki sebebi vardır. Bunlardan ilki; Masonik efsanevi tarihin **Mukaddes Topraklar'da** başlaması, ikincisi ise *“Babamız”* tabirini

kullanarak yücelttikleri **Hiram Usta**'nın inşa ettiği Süleyman Mabedi'nin bu topraklarda bulunmasıdır.

YEDİNCİ BÖLÜM

SATANİZM VE MASONLUĞU ETKİLEYEN ANLAYIŞ VE İDEOLOJİLERLE İLİŞKİLERİ

SATANİZM VE MASONLUGUN DAYANDIĞI UNSURLAR

Gerek Geleneksel Satanizm, gerek Modern Satanizm gerekse Masonluk, günümüze gelene kadar pek çok akım, anlayış ve ideolojilerden etkilenmiş, hatta kimi anlayışlar bu akımlara ilham kaynağı olmuştur.

ATEİZM

Modern Satanist aynı zamanda bir ateisttir. Modern Satanistlere göre ateistlik dinsizlik olarak kabul edilmektedir. Başka bir ifadeyle, Satanistler ateizmi, "inançsızlık" veya "bir tanrı ya da tanrıların varlığına inanmamak" şeklinde tanımlamaktadırlar. Yaratan yerine Kâinatın Ulu Mimarı tanımını kullanan Masonluk da tarihî süreç içinde ateizm'den etkilenmiştir. Ancak kendi inançlarını, her türlü inancın üstünde tutan Masonluk, tanrı'yı kabul etmese de kendi başına bir tür inanç olan ateizm ile bağlarını koparmıştır.

BİREYCİLİK

Modern Satanizmde, bireyin kendisine göre yalnızca kendisi için yaşayacağı veya başkalarının acı duyacağı net ahlâk kuralları, düsturları veya doğruları yoktur. Bununla birlikte, modern Satanizmde "*yeryüzü kuralları*" ve "*satanik günahlar*" vardır. Modern Satanizme göre, bireycilik, kişinin kendi düşünceleriyle göze çarpması tanınması demektir. Bu bir şeyi kendi kendine yapmak için önemli bir anahtardır. Masonluktaki bireycilik arayışı daha farklıdır. Tam teslimiyeti ön şart gören Masonik Felsefeye göre kişi ancak belli bir öğreti sonrası ulaşacağı dereceye göre bireysellik kazanır. Fakat bu bireysellik "*ben*" kavramı yerine "*biz*" anlayışını kullanan Masonik bir bireyselliktir.

HEDONİZM

Hedonizm, kişinin hayatta yaptığı her şeyi kendisi için yapmasıdır. Bu anlamda kişinin öz mutluluğu, yani yaptıklarından haz duyması birincil önceliktir. Mabdhluğa göre, kişi adı rezillik de olsa her türlü zevki tatmalı, hayatın tadına ulaşmalıdır.

HÜMANİZM

Hümanizm'de esas olarak insanoğlunun engin bilgisi ve diğer varlıklar üzerindeki gücünden dolayı insanlığın hayatın en üst şeklini yaşadığını ve her bireyin kendi hayatları için doğüstü varlıklara dayanmayan hedefleri takip ettiği şeklindeki bir hayat felsefesidir. Söylemlerinin çoğunda Hümanist oldukları yönünde açıklamalar yapan Masonların, kendi dışlarındaki insanları harici olarak yorumlamaları, kendilerine ihanet edenlere insanlık dışı cezalar vermeleri, üstelik bunu üyelerinin locaya adım attıkları ilk günde ona kabul ve telkin etmeleri nasıl bir hümanistlikdir?

MODERNİZM

Modern Satanistler ve Masonlar, sözde bilgi üzerine çaba sarf eder. Yeni teknolojiyi ortaya çıkartmak için zekâyı geliştirmeye çalışır. Geleneksel şeyler geçmişte kalmıştır ve artık onlara son verilmiştir. Modern Satanistlere göre, İnsan toplumun tekâmülünü gerçekleştirmek ve toplumu daha da ileriye götürmek için harekete geçmelidir.

NATURALİZM

Natüralizm, esasen tüm varlıkların tabii olarak yaratılmış olduklarına inanmaktadır. Satanist öğretilerde insanın tabiatı gereği arzu ve isteklerini yerine getirmek, bunları yaparken de hiçbir kurala aldırılmamak esastır. Örneğin onlara göre seks sınır ve kural konmaması gereken tabii bir olaydır.

SEMBOLİZM

Modern Satanistlere göre Şeytan, kendine tapılacak bir varlık olmayıp tamamen bir semboldür. Çeşitli dinlerde üzerine kutsal objeler konan taş, ağaç ya da metalden yapılmış olan masa benzeri nesnelere, kurban ya da sunak yerinin adıdır. Yine Şeytan eski İbranice de, karşı koyan anlamına geldiğinden, modern Satanist olarak bir kimsenin toplumsal hayat tarzına muhalefet etmesini kendi standartlarına göre yaşamasını ve Hıristiyanlığa karşı gelmesini sembolize eder. Sembolizmin Masonluktaki etkisi daha da fazladır. Gizliliğe son derece önem veren

Masonluk tüm sırlarını sembollerle ifade eder. Hatta her derecenin, her üyenin kendine has, onu ifade eden bir simgesi vardır.

ATEİZM VE METERYALİZMLE BENZERLİKLERİ

Satanik ve Masonik yayınlara bakıldığında, ateizm ve materyalizm-den etkilendikleri açıkça görülmektedir.

Şeytan Kilisesi tarafından yayınlanan “A Description Of Satanism.” (Satanizm’in Bir Tanımı) de, şu görüşlere yer verilmektedir: “Satanizm aynı Budizm gibi ateist bir dindir. Eylemlerimiz nedeniyle kendisine hesap vereceğimiz bir merci yoktur. Satanistler, kutsal kitabın kutsallığına, meleklerle, Cennet ve Cehenneme, kutsal kitapta anlatılan Şeytana, kötü ruhların, iyi ruhların ve cinlerin varlığına inanmazlar. Materyalizm ve realizm Satanistin başta gelen emirleridir. Satanizm ateisttir. **Biz aslında otodeistiz, yani kendimize tapıyoruz. Satanizm dinin zıttıdır, yani dinsizliktir.**”

Şeytan Kilisesi yayınlarından “Feared Religion” (Korkulan Din) da şöyle denilmektedir; “Satanistler doğüstüne inanmazlar; Tanrı’nın da Şeytanın da varlığına iman etmezler. Satanist için, insan kendisinin asıl Tanrısıdır. Şeytan kendi hayvansal ve kibirli doğasına göre yaşayan insanın sembolüdür. Şeytan kendisine tapınılacak bilinçli bir varlık değil, daha ziyade her insanın içinde bulunan ve tek bir dokunuşla harekete geçecek olan potansiyel güçtür.”

The Washington Post Gazetesi’nde Satanistlerle ilgili verilen bir haberde Satanizm anlatılırken, aslında Lavey gurubunun Şeytanın varlığına inanmadıkları, Şeytanın kendisine tapmadıkları vurgulanmaktadır. Lavey’e göre Şeytan “insanın şehvetli, aç gözlü, intikam alıcı doğasının diğer bir ifadeyle tüm egosunun bir sembolüdür.

Satanizm, insanların içinde buldukları manevî boşluğun sonuçlarından biridir. 19’ncü yüzyılda gelişen ve dünyayı yalnızca maddi değerler bütünü olarak gösteren düşünce ve akımların hepsi, insanları büyük bir manevî boşluk içine itmiştir. Bu tarihe kadar dini değerler toplumun ayrılmaz birer parçası iken, bu tarihten itibaren toplumsal bir dönüşüm yaşanmış ve din ahlâkı göz ardı edilmeye başlanmıştır. Hatta çoğu zaman manevî değerler bilinçli olarak toplum hayatından çıkarılmaya çalışılmıştır. 19’ncü yüzyılda filizlenen akımların en önemli ortak noktalarından biri din ahlâkına ve iman edenlere karşı olmaları ve Allah korkusu olmadan da ahlâk olabileceğini savunmalarıdır. Ancak din ahlâkının

toplum hayatından çıkarılması büyük bir boşluğa neden olmuş, Allah korkusu olmadan ahlâk olmasının ise asla mümkün olamayacağı yaşanan tecrübelerle ispatlanmıştır.

Bu boşluk içinde insanlar için neyin iyi neyin kötü olduğuna dair değerler de anlamını yitirmeye başlamış, büyük bir kavram kargaşası gündeme gelmiştir. Yalnızca varlıklı ve iyi bir hayat sürmek, daha çok kazanmak ve daha çok tüketmek, bunun için gerekiyorsa diğer insanları ezmek ve sömürmek gibi telkinlerin etkisi altında kalan toplumlarda bir müddet sonra, sadece kendisini düşünen, fedakârlığı bir tür saflık olarak değerlendiren, ancak çıkarlarıyla uyduğu müddetçe iyilik yapan insanlar kabul görmeye başlamıştır. Tüm bunlar insan ruhunun en önemli özellikleri ve en temel ihtiyaçları olan sevgi, merhamet, şefkat, dostluk, sadakat, vefa gibi erdemlerin unutulmasına, iyiliğin yerini kötülüğün almasına neden olmuştur. Bu durum, din ahlâkına karşı olan çevreler tarafından özel olarak plânlanmış, manevî değerlerin ortadan kaldırılması ile suni olarak böyle bir ortam oluşturulmuştur.

Satanizmin batıl inanışlarına göre, kötülük insanın doğasında vardır ve insan kimseye karşı sorumlu değildir. Eğer sorumluluk yoksa insanın kötülüğü engellemesi için de bir neden kalmamaktadır. Bu vahşi anlayışın yaygınlaşması ise, çatışmaların, zulmün, acının, acımasızlığın hâkim olması demektir.

İşte bu toplumsal değişim süreci sonunda ortaya çıkan en tehlikeli akımlardan birisi Satanizmdir. Satanizm bu dönemde gelişen materyalist ve ateist akımların bir ürünü olarak çıkmış, vahşetin ve sapıklığın bu felsefeler tarafından nasıl olağanlaştırıldığıının en önemli örneklerinden birisi olmuştur. Dikkat edilirse, bu akımlar tarafından savunulan değerler ile Satanizmin öne sürdüğü iddialar birbiri ile tam bir uyum içindedir.

Materyalizm ve ateizm her şeyin bu dünyadan ibaret olduğunu, hayat sona erdiğinde ise her şeyin yok olacağını öne sürmektedir. Buna göre insanlar hiçbir şeye karşı sorumlu değildir. Eğer sorumluluk yoksa insanın kötülüğü engellemesi için de bir neden kalmamaktadır. Oysa bu, insanın kendi kendisini kandırmasından başka bir şey değildir. İnsanın dünyadaki varlığı belli bir süre ile sınırlıdır. Bu süre dolduğunda herkes ölüm ile karşılaşacak, ölümünün ardından da her insan hayatı boyunca geçirdiği her anın hesabını vermek üzere Allah'ın huzuruna çıkacaktır. Sorumsuz olduklarını ve hesap vermeyeceklerini düşünerek hayatlarını

sürdürenler ise o gün büyük kayıpta olacaklardır.

Satanizmin materyalizmden ve ateizmden nasıl etkilendiğini anlamak için Satanist guruplar tarafından yayınlanan kitap ve diğer kaynaklara bakmak yeterli olacaktır. Mesela **Şeytan Kilisesi**'nin yayınladığı yazılara bakıldığında bu gurubun üyelerinin birer ateist oldukları görülür. Bununla birlikte Satanistler materyalisttirler, sadece maddenin varlığına inanırlar. Satanistlerin büyük çoğunluğu Tanrı'nın varlığını inkâr ettikleri gibi, tüm metafizik varlıkları da inkâr ederler. Dolayısıyla bu kişiler aslında Şeytanın varlığına da inanmazlar. İsimleri **“Şeytana tapanlar”** olmasına rağmen, Şeytan diye bir varlığı kabul etmemektedirler. Onlara göre Şeytan, din düşmanlığının bir sembolüdür.

Satanistlerin insan doğası hakkındaki bu iddialarında bu kadar ısrarcı olmalarının asıl nedeni ise, Darwin'in evrim teorisinden fazlasıyla etkilenmiş olmalarıdır. Sözde bilimsel bir teoriymiş gibi sunulan bu dogma, insanlığa felâket getiren pek çok akıma olduğu gibi Satanizme de fikri dayanak oluşturmaktadır. *“Kendi hayvansal ve kibirli doğasına göre yaşayan insan,”* şeklindeki bu ifade bir anlamda Satanizmin özünü temsil eder. Satanistlerin sapkın görüşlerine göre, insan evrim sonucunda ortaya çıkmış bir hayvan türüdür ve hayvanca yaşamalıdır. Satanizm savunucularından **Rick Hall**, **‘Satan Really Wants You’ (Şeytan Gerçekten Seni İstiyor)** başlıklı makalesinde, bir yandan satanik materyalizmi tarif ederken bir yandan da Darwinizm ile Satanizm arasındaki ilişkiyi şöyle vurgular: *“Satanik felsefenin materyalizmi, fiziksel varlıktan farklı ya da daha üst olan her türlü manevî değeri reddeder. Anton Szandor Lavey bir elitistti ve bir Sosyal Darwinistti.”*

Satanistlerin kavrayamadığı bir diğer önemli gerçek de insanın ‘doğasının kibirli’ diğer bir deyişle hayvani olmadığıdır. Allah insana kendi ruhundan üflemiş ve onu en güzel biçimde yaratmıştır. İnsan ruhu hassas bir yapıya sahiptir ve merhametten, şefkatten, sevgiden, incelikten, insaniyetten, dostluktan zevk alacak şekilde yaratılmıştır. İnsanı kötülüğe ve acımasız olmaya teşvik eden unsur, Şeytan tarafından yönlendirilen nefsin sesidir. Ve nefse uymak insanı korkunç belaların içine iter.

PALADİSTLER VE TEMPLIER

ŞOVALYELERİ’NİN İLİŞKİSİ

Paladistler ismi Paladium’dan, yani Palas Athena’nın Troy’un güvenliğini sağladığına inanılan heykelinden türetilmiştir. Bu heykel veya

putun adı **Baphomet** olup Paladistler'in bu puta saygı gösterdikleri ifade edilmektedir. Daha sonra bu putun Roma'ya götürüldüğü ve orada Vesta mabedi'nde saklandığı bilinmektedir.

Tapınak (Templier) Şovalyeleri ise; 12'nci yy. Kudüs'te kurulmuş olan bir **Fransız Şovalyeler Birliği** idi. Bu Şovalyeler Birliği'ne 14'ncü yüzyılda Fransa'da yapılan suçlamalar arasında, daha önce Paladistler tarafından kutsal sayılan Baphomet'e tapınmak da vardı. Paladistler'le Tapınak Şovalyeleri arasında ortak noktalardan birisi, aynı puta ibadet etmiş olmaları veya ibadet etmekle suçlanmış bulunmalarındır. Diğer taraftan Tapınak Şovalyeleri'nin bastırılmasından sonra aynı putun beş asır boyunca gizlice korunduğu ve sonunda 1801'de bu Şovalyeler Birliği'nin Büyük Üstadı **Jacques de Molay**'ın kafatası ile birlikte İsaac Long adlı birisi tarafından Paris'ten ABD'nin Charleston kentine götürüldüğü söylenmiştir. Ayrıca, bu Şovalyelerin Kudüs'teki etkinlikleri sonra erdikten sonra Kıbrıs'a gitmeleri; oradan da Fransa'ya geçmiş olmaları, Atina'da ortaya çıkmış olan Paladium inancından bir şekilde haberdar olmuş ve böylece etkilenmiş veya bu inancı Fransa'ya taşımış olabilecekleri ihtimali de söz konusudur. Burada dikkat edilmesi gereken bir husus da, bu Şovalyeler Birliği'nin liderleri **Jacques de Molay**'a "Büyük Üstat" unvanının verilmiş olması ve kafatasının ABD'ye götürülmüş bulunmasıdır. Bu durum da, Tapınak Şovalyeleri'nin Masonlukla ilişkisinin bulunup bulunmadığı sorusunu akla getirmektedir.

SATANİZM VE BÜYÜCÜLÜK İLİŞKİSİ

Paladistler, Tapınak Şovalyeleri ve Masonluk arasındaki ilişkiyi sağlayan topluluk, başlangıçta Charleston'da bulunan idare merkezlerini daha sonra Roma'ya taşımışlardı. Bu topluluğun bir özelliği de büyü uygulamalarının onların localarında geliştirilmiş olmasıydı. Aynı zamanda bu topluluk; büyü uygulaması dışında, İsa ve onun dininden uzaklaşma, iğrenç ve müstehcen ayınlar yapma ve belirli zamanlarda Şeytana tapınma ile suçlanmışlardı. İşte bu durum büyücüler ve büyücülükle **Satanizm** arasındaki ilişkiyi gündeme getirmektedir. Çünkü bu suçlamalardan bir kısmı, büyü uygulaması devam ettiği sürece, büyü ile ilgilenen kimselere karşı da yapılmıştı. Bir başka deyişle orta çağlarda ve daha sonraki dönemlerde büyücü kadınlar ve inkârcılar genellikle Şeytana tapınmakla suçlanmışlardı.

O günlerde kilise büyücü kadınların Şeytanla bir anlaşma yaptıklarını ve bu anlaşma gereği Şeytan'ın da onlara karşılık olarak büyüsel etki

gücü verdiğini söylüyordu. Böylece büyüçülük “sahte bir din” haline geldi. Bu görüştürme hareket eden kilise diğer sapkınlara karşı sürdürdüğü amansız mücadeleyi büyüçülere de yöneltti.

Pek çok büyü uygulaması, Şeytana tapınma ile irtibatlandırılmıştır. Böyle bir durumdaki hakim düşünce ise, belirli bir gurup tarafından anlaşılabilen gizli ve gizemli bilgi yoluyla Şeytanların ikna edilebileceği ya da büyüçünün emirlerini yerine getirmeye mecbur bırakılacağı şeklindedir. Aslında burada yapılmak istenen, büyü vasıtasıyla Şeytanla veya Şeytanî güçlerle temas kurarak, bir nevi onların gücünden yararlanmak veya onları kendi emelleri doğrultusunda kullanmaktır.

SATANİZM VE KOMÜNİZM

Komünizmin kurucusu olan **Karl Marx**'ın hayatı bu konuda ilginç bazı işaretler içermektedir. Marx'ın her türlü dinî inanca şiddetle düşman olduğu bilinen bir gerçektir. İşte bu düşmanlığın altında, Marx'ın Satanist öğretisiyle olan ilişkisi yatmaktadır. Vatikan Üniversitesi'nden ünlü tarihçi **Malachi Martin**, bu konuda şu bilgiyi verir: “*Gençlik yıllarında Berlin Üniversitesi'nde okuyan Karl Heinrich Marx, o günlerde kin ve nefret duygusunu depreştiren çok tehlikeli törensel bir Satanizme merak salmış, o günlerde yazdığı şiirlerini Şeytana adanmıştı.*”

Martin, bir başka makalesinde yine Satanizm-Komünizm ilişkisini dile getirirken şu tespiti yapıyor; “*Geçtiğimiz yüzyıl boyunca yaklaşık yüz yirmi milyon insanın hayatına mal olmuş olan komünizm, kendilerini Satanist olarak tanımlayan ideologlar tarafından üretilmiştir.*”

Sadece Karl Marx değil, Komünizm tarihinde önemli bir yere sahip olan **Michael Bakunin** de Satanisttir. Bakunin anarşizmin kurucusu olarak bilinmektedir ve anarşizm, komünizmin radikal bir versiyonundan başka bir şey değildir. Devleti, dini, aileyi ve türlü toplumsal değeri yok etmeyi amaçlayan anarşist ideolojiyi formüle eden Bakunin, ilhamını Satanizmden almış ve bunu açıkça ifade etmiştir. Şeytan'ın Allah'a olan isyanını, komünistlerin dine, devlete ve topluma olan isyanına benzeten Bakunin, “**İblis, tüm devrimcilerin öncüsü ve yol göstericisidir,**” diye yazmıştır.

Bugün, Satanistlerin internet sitelerinde ve yayınlarında Bakunin'in sözleri övülerek aktarılmakta ve ayrıca Bakunin tarafından oluşturulan anarşist-komünist ideolojinin propagandası yapılmaktadır.

Bu çerçevede, “**Satanik Kızılar**” (Satanic Reds) adlı internet sitesinin-

de “Satanizm-komünizm” ideolojisi açıkça şöyle savunulmaktadır.

“Neden Kızılar” bu korkunç isim! Kızıl her zaman için “radikallikle” eş anlamlı olmuştur. Gerçek bir komünist ülke olan **Sovyetler Birliği Satanik İncil**’in devlet yüksek görevlileri tarafından okunduğu ve dahası müzeye yerleştirildiği tek ülkedir.”

Söz konusu “Satanik Kızılar” gurubunun amblemi, Satanist yıldız içinde orak-çekiç sembolüdür. Gurup, **“Genel Sekreter, Komiser ve Proletarya”** şeklinde örgütlenmiştir. “Satanic Reds” adlı bu örgütün yapılanma biçiminin yanı sıra aynı sitede hem Satanizm hem de Komünizm propagandası yapılmaktadır. Ayrıca gurubun internet sitelerinde Komünist ideolojiyi savunan, hatta Komünizmin en kanlı diktatörleri olan Stalin ve Mao’yu öven makaleler yer almaktadır. Örneğin ‘Stalin Haklıydı’ (Stalin Was Right) isimli bir makalede, kırk milyon insanı katlettirmiş olan bu büyük caniyi metheden ve katliamlarını haklı gibi gösteren açıklamalar yer almaktadır.

SATANİZM VE FAŞİZM

Satanistlerin Darwinizme duydukları yakınlık, Faşizm ve Satanizm arasında doğal bir ittifak gelişmesini sağlamıştır. Bilindiği gibi Faşizm de tıpkı Satanizm gibi temel felsefesini Sosyal Darwinizme dayandırır. Faşizme göre dünya, farklı ırklar arasındaki bir çatışma ve ‘yaşama mücadelesi’ alanıdır. Kan dökmek, savaş çıkarmak, diğer insanlara acı çekertirmek Faşistlerin gözünde hem sözde kutsal bir görev hem de bir zevktir.

Faşizm ve Satanizm arasındaki ortak noktaların bir diğeri, 19’ncü yüzyılın ateist ve din düşmanı felsefecilerinden **Nietzsche**’ye olan hayranlıklarıdır. Nietzsche, tüm İlâhi dinlere karşı nefret dolu yazılar yazmış, kendisini ‘**Deccal**’ olarak tanımlamış ve aklını yitirerek ölmüştür. Yazılarında sevgi, şefkat, merhamet gibi ahlâkî erdemlere saldırmış, bunların yerine dünyada kaba gücün hakim olmasını ve yalnızca güç sahiplerinin egemenlik kurmasını savunmuştur. Nietzsche’nin fikirlerine sahip çıkanların başında **Naziler** gelmektedir ve bugün de Neo-Nazi gurupları Nietzsche öğretisini savunmaktadır. Bir diğer Nietzsche hayranı akım da, başta belirttiğimiz gibi, Satanistlerdir. **Şeytan Kilisesi** tarafından yayınlanan ‘A Description of Satanism’ (Satanizmin Bir Tanımı) adlı yazıda şöyle denmektedir:

Nietzsche genelde Satanist bir düşünür olarak anılır. **Anton Szandor Lavey**’in Nietzsche’den etkilenmiş olduğu ise kuşkusuzdur; Lavey ondan pek çok alıntı yapmıştır.

Satanistler, Avrupa ve Amerika’daki Faşist guruplarla işbirliği içinde olduklarını açıkça kabul etmekten çekinmezler. Örneğin Anton Szandor Lavey ve Satanizmin önde gelen bir diğer ismi Blanche Barton, Satanizm ile Faşizm arasındaki ilişkiye dair soruları şöyle cevaplıyordu:

Anton Lavey: Bu kutsal olmayan bir ittifak. O tür insanların (Faşistlerin) çoğu şimdiye kadar bizimle bağlantı kurdular. Gerçekten de nasyonal sosyalist Almanya’daki (Nazi Almanyası’ndaki) anti-Hıristiyan güç Satanistler için oldukça cezbedicidir. Drama, ışıklandırma ve koreografiyle milyonlarca insanı (din aleyhinde) harekete geçirmişlerdir.

Blanche Barton: Satanizmle Faşizm arasında ortak zemin oluşturan en önemli unsur estetikdir. Nasyonal Sosyalizm (**Nazizm**) ve Satanizmin estetik anlayışları büyük paralellik gösterir.

Barton'un sözünü ettiği "estetik" ise, aslında bu iki karanlık ideolojinin ruh halini yansıtan çirkinliklerden ve iğrençliklerden başka bir şey değildir. Söz konusu Satanist-Faşist "estetik" anlayışının en iyi örneklerini, bu felsefeyi benimsemiş olan bazı Heavy metal müzik guruplarının konserlerinde veya video kliplerinde görmek mümkündür. Örneğin Satanist-Faşist müzik guruplarının en ünlülerinden biri olan İngiliz "**Cradle of Filth**" (Pislik Yatağı) isimli gurup, tüm temalarını pislik, iğrençlik ve karanlık üzerine inşa etmektedir. Gurubun video klipleri, zemini çamur ve zift kaplı, duvarlarından kan ve pislik akan, karanlık ve izbe yerlerde çekilmektedir. Gurup üyeleri yüzlerine son derece itici ve korkunç makyajlar yapmakta, eşcinsellik ve pislik çağrıştıran kıyafetler giymektedirler.

Gurubun konserlerinde dine hakaretler edilmekte, dini kitaplar izleyiciler tarafından yırtılıp parçalanmakta, gurubun solisti **Marilyn Manson** hayranlarına ailelerine, topluma ve dini kurumlara saldırmaları için telkinlerde bulunmaktadır. Manson, 1995 yılında kendisiyle yapılan bir röportajda: "*Evrim hakkındaki düşünceleriniz nedir?*" sorusunu şöyle cevaplamıştır; "*Sosyal Darwinizme inanıyorum, dolayısıyla toplumun evrimine inanıyorum. Darwin teorisine de inanıyorum... Ama yaratılış fikrine ve yaratılışçılığa kapalıyım. Benim için bir şey ifade etmiyor.*"

Satanizmin ve Faşizmin ortak değerlerinden biri de ojeni teorisidir. Sakat ve hasta insanların toplumdan temizlenmesi ve sağlıklı bireylerin eşleştirilerek çoğaltılmasını öngören **ojeni teorisi**, özellikle Nazi Almanyası'nda uygulama alanı bulmuştur. Ojeni teorisine göre, nasıl sağlıklı hayvanlar birbirleriyle çiftleştirilerek iyi hayvan cinsleri oluşturuluyorsa, bir insan ırkı da ıslah edilebilir. İnsan ırkının ıslah edilmesine engel olan unsurlar ise (sakatlar, hastalar, Akıl hastaları gibi...) toplumdan ayıklanmalıdır. Nazi Almanyası'nda bu çarpık mantık uyarınca on binlerce kalıtsal hasta ve akıl hastası insan acımasızca öldürülmüştür. İşte Satanizm de aynı korkunç cinayetleri savunmaktadır. Satanistlerin ojeneye bakış açıları kendi kaynaklarında şu şekilde yer almaktadır:

Satanistler ayrıca ojeni teorisi'nin pratiğe geçirilerek doğa kanunlarının geliştirilmesi için yollar ararlar... Bu, kabiliyetli insanları destekleyerek, gen havuzunu insanlığın daha hızlı ilerlemesini sağlayacak şekilde geliştirme çabasıdır. Bu dünya çapında genel olarak uygulanan bir yöntemdir... Genetik kodlar çözümleninceye ve soyumuzu devam ettirecek

olanları seçme imkânımız oluncaya kadar Satanistler en iyilerin en iyilerle birleşmesini savunurlar.

SATANİZM VE DARWİNİZM

Satanizm konusunda araştırma yapan bir kişinin karşılaşacağı en önemli verilerden birisi, bu felsefenin yukarıda belirttiğimiz gibi Sosyal Darwinizm ile olan birebir ilişkisi olacaktır. Satanistlerin öngördüğü toplum hayatını şekillendiren, hayata bakış açılarının temelini oluşturan unsur Darwinizm'dir ve bu pek çok Satanist tarafından açıkça ifade edilir.

Satanistlerin koyu birer Darwinizm savunucusu oldukları pek çok sayıda da vurgulanan bir gerçektir. Satanizm üzerine yaptığı araştırmalar ile tanınan Rusya Pomor Üniversitesi öğretim üyelerinden Dr. Ronald Kristiansen'in Satanizm tanımı bunlardan biridir:

Satanizmi en iyi şekilde tarif etmek istersek Satanizm, Hıristiyanlığı baş düşman olarak gören ateistik Sosyal Darwinizm'in en radikal halidir. Satanizmde asıl olan, doğüstü kötü bir varlıkla ilişki kurmaya çalışmak değil, yaşama mücadelesinde ayakta kalabilmek için kişinin içindeki özellikleri geliştirmeye çaba harcamasıdır. Bu özelliklerin gelişimi için büyüsel ritüeller yapmak gerekir.

Şeytan Kilisesi'nin kurucusu **Anton Szandor Lavey** ile ölümünden kısa bir süre önce röportaj yapan MF dergisi ise, Lavey'in en önemli özelliğinin Sosyal Darwinizm'i kitlelere yayması olduğunu şu sözlerle dile getirmektedir; "Anton Lavey, 1960'larda ve Hıristiyanlığın monoton ahlâkî değerlerinden sıkılan bireyler için, Sosyal Darwinizm ideolojisini ve pozitif düşüncüyü anlaşılır bir forma sokarak yeni bir yol oluşturmuştu.

Satanistlerin, Hıristiyanlığın değerlerini monoton gibi görmelerinin nedeni kendi yargılarındaki anormalliklerden kaynaklanmaktadır. Çünkü Satanistler için monotonluğu kırmak; kan dökmek, kötülük yapmak, insanlara zarar vermek, toplum düzenini bozmak anlamlarıdır. Bu ne-

denle de din ahlâkının huzuru, güvenliği ve barışı emreden değerleri, Satanistler tarafından -din ahlâkının erdemlerini kavrayamadıkları ve yaşayamadıkları için- bu şekilde değerlendirilebilir.

Şeytan Kilisesi yayınları arasında yer alan ‘Feared Religion’ (Korkulan Din) başlıklı yazıda yer alan **“Satanizm, insanın bir hayvan olarak kabul edilmesi için vardır,”** maddesi de Satanizmin, Darwinist dünya görüşünü toplumlara yaymayı en önemli hedeflerden biri olarak gördüğünü göstermesi açısından dikkat çekicidir. Şeytan Kilisesi’nin akıl ve mantık dışı görüşlerini içeren bir diğer önemli bildirisini olan ‘The Nine Satanic Statements’ (Dokuz Şeytanı İlke)’nin yedincisi ise şöyledir: “Şeytan insanı herhangi bir hayvan olarak tanımlar. Bu hayvan bazen, diğer dört ayak üzerinde yürüyen hayvanlardan daha iyi, bazen de daha kötüdür.” Şeytan Kilisesi’nin tüm yayınlarında insan için ısrarla “carnal Beast” terimi kullanılmaktadır. Bu kelimenin Türkçe karşılığı “sadece şehvetine göre yaşayan vahşi hayvan” demektir. Satanist rahip **Peter H. Gilmoe**’un da ifadesi ile **‘insan bir hayvandır ve hayvan gibi davranmaya mecburdur.’** Satanistlerin, insanlar arasındaki ilişkilere ve insanın diğer canlılara karşı olan tavrına bakış açılarının altında işte bu sapkın mantık vardır: İnsan bir tür hayvandır ve hayvanca tavırlar göstermekten çekinmemelidir. Örneğin Satanistler tecavüzü haklı görürler, çünkü onlara göre doğada vahşi hayvanlar arasında tecavüz meşrudur. Satanistlere göre bir kişinin canına kıymak da aynı şekilde son derece olağandır, çünkü doğada hayvanlar arasında acımasızca bir varoluş mücadelesi süregelmektedir. Hayvanları acı çektirerek öldürmek de aynı mantığın ürünüdür. Eğer insan “carnal beast,” yani sadece şehvetine göre yaşayan vahşi hayvansa, bunun gereğini yapmaktan sakınmasına gerek yoktur. Satanistlere göre, hayvanca hayat sonuna kadar desteklenmeli ve savunulmalıdır. Hayvani duygularla hareket eden insanların oluşturduğu toplumun nasıl olacağını tahmin etmek ise hiç de zor değildir. Bu durumda, böyle bir mantıkla yola çıkan insanların dehşet dolu suçlar işlemelerinin, karanlık bir iç dünyaya sahip olmalarının, dengesizlikler sergilemelerinin garipsenmemesi gerekir.

Satanistlerin, insanın “sadece şehvetine göre yaşayan vahşi hayvan” olduğu inancına nereden kapılmışlardır? Sorusunun cevabı ise; “**Evrim Teorisi**”dir. Satanizm hakkında hazırladığı tezde **Dr. Ronald Kristiansen**’in bu karanlık dini tarif ederken kullandığı ‘bir tür Sosyal Darwinist din’ tanımı, evrim teorisinin Satanizmin fikri yapısı içindeki yerini vurgulaması açısından dikkat çekicidir: Satanizm, en güçlülerin zayıflar üzerindeki hâkimiyetini savunan, çünkü ancak bu yolla insanlığın biyo-

lojik bir tür olarak ilerleyebileceğine, doğal ve sosyal evrimdeki liderlik rolüne sahip çıkabileceğine inanan bir tür Sosyal Darwinist ‘din’ olarak kabul edilebilir.

“A Description of Satanism” (Satanizm’in Bir Tarif) başlıklı yazıda ise, Satanizmin temel dayanak noktaları, dünya görüşü ve Satanizmin Darwinizm’in ayrılmaz bir parçası olduğu şöyle ifade edilmektedir: “Bizim prensiplerimize göre, tüm insanlar ve hayvanlar ortak ve basit bir biyolojik kaynaktan gelmektedir. Aslında Satanizm, insanların gelişmiş birer hayvandan başka bir şey olmadıklarına inanmaktadır. Şans eseri evrimleşmemiz ve hayatta kalmamız dışında, yaratılıştta hiçbir özel yerimiz yoktur...”

Satanistlerin bilimsel olarak tamamen çökmüş, yanlışlıkları ve çarpıklıkları pek çok kez kanıtlanarak, deşifre olmuş olan evrim teorisini böyle ısrarla savunmaları dikkat çekicidir. Oysa gelişen bilimin tüm dalları yaratılışın inkâr edilemez bir gerçek olduğunu ortaya koymaktadır.

İdeolojik kaygılarla Darwinizme bağlılık gösterenler büyük bir sapmanın içindedirler.

Darwinist yaklaşımın sonucu olarak, Satanistler tüm insanların eşit olduğuna inanmazlar. Onlara göre bazı insanlar zaman içinde diğerlerine göre daha fazla evrimleşmiş ve bazıları da evrim tablosunun alt basamaklarında kalmışlardır. Satanik öğretiye göre kötülüğün gücünü kavramış ve buna inanmış olanlar diğerlerine göre daha üstündür ve onlara söyledikleri gibi davranma hakkına sahiptirler.

Satanizm, evrim teorisini merkezine yerleştirmiş ateist bir dindir. Evrim teorisi insanın bir hayvan türü olduğunu savunmakta, Satanistler ise buna göre davranış ve düşünce kalıpları geliştirmektedirler. Günümüzde, evrim teorisini savunan biyologların, filozofların ve düşünürlerin kitaplarına bakıldığında; Satanist kaynaklarda yer alan cümleler neredeyse birebir görülebilir. Örneğin **Richard Dawkins, Stephen J. Gould, Daniel Dennett, Carl Sagan** gibi Darwinist ve ateist düşünürlerin kendi dünya görüşlerini anlattıkları kitaplarında **Şeytan Kilisesi**’nin bildirilerini birebir bulmak mümkündür. Onlar da insanları bir tür gelişmiş hayvan, hayati ise bir mücadele alanı olarak görmekte, ancak güçlü olanların ayakta kalabileceklerini ifade etmekte yani insanın doğasını Satanistlerin kendilerini tanımladıkları şekilde açıklamaktadırlar.

Örneğin “Meet My Cousin The Chimpanzee” (Kuzenim Şempanze

ile Tanışın) başlıklı yazısında, ünlü evrimci Richard Dawkins uzun uzun insanların atasının maymunlar olduğu anlatır ve şunları söyler: *“Maymunlara benzediğimizi kabul ediyoruz, ancak gerçekte maymun olduğumuzun çoğu zaman farkında değiliz... Şempanzeleri, gorilleri ve orangutanları kendine dahil eden ama insanları dışarıda bırakan tek bir doğal sınıflandırma dahi yoktur... Kendimiz de dahil olmak üzere yaşayan tüm büyük maymunlar, aile-çocuk bağı ile birbirine bağlıdır.”*

Bir başka ateşli evrim savunucusu olan Stephen Joy Gould ise *“Darwin ve Sonrası”* adlı kitabında, *“Acımasızlık, saldırganlık, kısaca genel kötülük, maymunsu atalarımızdan bize kalan prangalardır”* düşüncesini savunur. Bir başka yazısında, insanlığın ve evrenin kör tesadüflerin eseri olduklarını şöyle iddia eder. *“Bugün buradayız, çünkü bir gurup tuhaf balık yüzgeçlerini kara hayvanlarında olması gereken ayaklara çevirebilecek anatomiye sahiptiler; çünkü dünya buz çağında tam anlamı ile hiçbir zaman donmadı; çünkü bundan çeyrek milyon yıl önce Afrika’dan çıkan küçük ve zayıf canlılar bugüne kadar ayakta kalmayı başardılar. Tüm bunlar için daha yüce cevaplar arayabiliriz, ama böyle bir cevap yoktur.”*

Görüldüğü gibi bilim adına ortaya çıkan bu kişilerin öne sürdükleri bilim ve akıl dışı iddialar, Satanizm gibi pek çok sapkın ideolojiye fikri zemin oluşturmaktadır. Bu kişiler ısrarla söz konusu çarpık düşünceleri savunarak, tüm insanlığı boyutları çok geniş çaplı felâketlerin içine sürüklemektedirler.

Evrim teorisinin öngördüğü *“insan bir hayvandır”* sloganını felsefelerinin temeli olarak alan Satanistler, insanların hayvanca yaşadığı ve davrandığı bir dünya kurma özlemi içindedirler. Satanizme göre ideal toplum düzeni tamamen Darwinist değerlerin hakim olduğu bir toplumdur. Hayal ettikleri bu dünyanın temel kuralı, ‘güçlüler zayıfları ezer’ prensibidir. Satanizmin çarpık inancına göre her insan, varlığını devam ettirebilmek ve ‘yaşama mücadelesinde’ başarılı olabilmek için kendini geliştirmek ve ‘evrimsel’ olarak ilerletmek zorundadır. Bunu başaramayan kişi yalnız bırakılarak, yok olmaya terk edilmelidir. Aynı kural sosyal alanda da geçerlidir. Bunu başaramayan toplumlar, kültürler ve milletler de yok olmayı kabul etmelidirler. Tam anlamı ile Sosyal Darwinist bir ideoloji olan Satanizme göre nüfus plânlamasının en etkili yolu da zayıf olanların yok oluşunu kabullenmekle sağlanacaktır.

Şeytan Kilisesi rahiplerinden yazar **Burton H. Wolfe** 1976 yılında ye-

niden yayınlanan Şeytan İncili'nin önsözünde Satanizmin hayat görüşünü şu şekilde açıklar; "Satanizm küstah, bencil ve acımasız bir felsefedir. Bu felsefe, insanların doğuştan bencil ve şiddete eğilimli varlıklar olduğu, hayatın Darwin'in 'hayatta kalma mücadelesi'nden ibaret olduğu ve yalnızca en güçlülerin hayatta kaldığı fikrine dayalıdır. Yeryüzünün ise -şehirleşmiş toplumlar da dahil olmak üzere- balta girmemiş ormanlardakine benzer, bitmek bilmez bir rekabeti kazanmak için savaş verenler tarafından yönetilmesi gerektiği inancına dayanır."

Wolfe'un da belirttiği gibi Satanizmin öngördüğü hayat şekli 'çatışmaya, rekabete, şiddete, bencilliğe, acımasızlığa' dayalıdır. Şeytan Kiliyesi'nin 'başrahiplerinden Peter H. Gilmore Avrupa toplumları tarafından öğrenildi. İşte Satanistlerin amacı, 'haklı olan güçlüdür' prensibine dayanan bu ahlâkî kavramları tamamen ortadan kaldırmak ve bunun yerine 'güçlü olan haklıdır' prensibine dayalı Sosyal Darwinist bir dünya kurmaktır.

Nitekim Gilmore yazısının devamında bunu açıkça dile getirmekten çekinmez: "*Satanistler insanlığın toplumsal yapısını farklı katmanlara ayrılmış şekilde görürler, dolayısıyla her insan kendi doğasal yetenekleri (veya bunların yokluğu) sonucunda farklı bir yere gelir. En güçlülerin hayatta kalması prensibi (Satanistler tarafından) toplumun her düzeyinde savunulur; bireylerin ayakta kalması veya kaybetmesinde olduğu gibi, kendilerini ayakta tutamayan milletlerin bunun sonuçlarına katlanmasında da, her düzeyde yapılacak her türlü yardım, bir menfaat karşılığı olmalıdır. Bu sayede, yani zayıfların Sosyal Darwinizm'in sonuçlarına katlanmalarına izin verilmesiyle, dünya nüfusunda önemli bir azalma olacaktır. Nitekim doğa her zaman için kendi çocuklarını güçlendirmek ve gerekirse ortadan kaldırmak için harekete geçmiştir. Bu acıdır, ama dünyanın gerçeğidir...*"

Gilmore'un bu makalesini yorumlayan **Dr. Ronald Kristiansen**, söz konusu ideolojinin pratikte uygulanması durumunda sosyal düzenin ve fakirlere ve yardıma muhtaç olanlara yardım götüren her türlü programın sona ereceğine dikkat çeker. Bu durumda yardım programlarının yerini, zengin ve güçlü olan bireylere amaçlarına ulaşabilmeleri için her türlü kolaylığın sağlanacağı uygulamalar alacaktır. Ve bu kurallara uymayan kişiler de uygun bir şekilde bu tavırlarının karşılığını alacak, örneğin toplumun önde gelenlerinin ihtiyaçlarını karşılamak üzere çalışma kamplarında zorunlu işçi olarak kullanılacaklardır.

Günümüz Satanizmi üzerinde büyük etkisi olan Aleister Crowley ise, kendisine Şeytandan geldiğini iddia ettiği mesajlarda şunların bildirildiğini söylemiştir: **“Satanistlerin de savundukları Sosyal Darwinizm, Thomas Malthus’un fikirlerinden etkilenmiştir. Malthus’un zalim ve acımasız anlayışı ise, fakirlere temizliği tavsiye etmek yerine tam tersi alışkanlıklara teşvik etmeyi, şehirlerde sokakları daha dar yapmayı, daha fazla insanı evlere doldurmamayı ve insanlara veba bulaştırmayı öngörür.”**

Crowley, başka bir yazısında ise; *“Bırak benim hizmetçilerimin sayısı az ve gizli olsun, onlar daha çoklarını ve bilinenleri yönetecekler... Toplumun dışında kalanlar ve ayakta duramayanlarla bizim bir işimiz olamaz, bırak onları kendi acizlikleri içinde ölsünler. Onlara acıma... Düşene acı duyma! Onlar beni hiç ilgilendirmez. Ben onlar için değilim. Onlara destek olma, destek olanlardan ve destek olunanlardan nefret ederim,”* demektedir.

Öte yandan, Şeytan Kilisesi şunu savunmaktadır: *“Fakirlere, açlara, zayıflara yardım etmeyin, bırakın ölsünler. Bu, doğanın kuralıdır. Böylece nüfus azalır ve güçlüler daha fazla imkân elde ederler!”* Satanist ideolojinin bu delice anlayışı ile kurulacak olan toplum düzeni vahşi bir orman hayatından farksız olacaktır.”

Bu zalim ve acımasız doktrin, aslında Satanistlerin kendi buluşu değildir. Bu fikirleri ilk kez dile getiren kişi, 19’ncü yüzyılda yaşamış olan İngiliz iktisatçı Thomas Malthus’tur. Malthus, ‘An Essay on The Principle of Population’ (Nüfus Prensibi Üzerine Bir Deneme) adlı kitabında, dünya nüfusunun artışı önlemek için, **“fakirleri ve zayıfları korumaktan vazgeçilmesi gerektiğini”** savunmuştur. ‘Nazilerin Bilimsel Arka Plânı’ isimli makalede ise, Malthus’un popülasyon ile ilgili görüşleri ve 19’ncü yüzyıl Avrupası’nın yöneticilerinin buna verdiği önem şöyle aktarılmaktadır:

19’ncü yüzyılın ilk yarısında Avrupa’da yönetici sınıfın üyeleri, yeni keşfedilen ‘nüfus artışı problemi’ni tartışmak ve fakirlerin ölüm oranlarını artırmak için, Malthus’un fikirlerini uygulama yöntemlerini plânlamak üzere bir araya geldiler. Vardıkları sonuç özetle şöyleydi: *“Fakirlere temizliği tavsiye etmek yerine onları tam tersi alışkanlıklara teşvik etmeliyiz. Şehirlerimizdeki sokakları daha dar yapmalıyız, daha fazla insanı evlere doldurmalıyız ve vebayı getirmeye çalışmalıyız. Ülkemizde köylerimizi durgun sulara yakın yapmalıyız, bataklıklarda yaşamayı teşvik etmeliyiz vs...”*

Thomas Malthus'un teorisi pek fazla uygulanmamış, ama bir başka teoriye yol açtığı için tarihe geçmiştir. Söz konusu teori, Darwin'in evrim teorisidir. Darwin, kendi teorisinin temel taşları olan, 'hayat mücadelesi' ve 'güçlü olmayan bireylerin elenmesi' gibi kavramları Malthus'tan etkilenecek geliştirmiştir ve yazılarında da bunu açıkça belirtmiştir. Açıkça görüldüğü gibi, Satanistlerin dünya görüşü Darwin'in teorisi ile aynı kaynaktan beslenmektedir ve her ikisinin de vardığı sonuç "Sosyal Darwinizm," yani Darwin'in teorisinin topluma uyarlanmasından başka bir şey değildir.

Bunun yanı sıra ahlâkî değerlerin düşman olarak görüldüğü Satanist bir ortamda, her türlü ahlâksızlık yaşanacak, hatta soygunlar, cinayetler teşvik görecektir. Çünkü bu cahilce felsefeye göre bunlar insanın doğasında olan ve karşı konulmaması gereken kötülüklerdir.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

TÜRKİYE'DE MASONLUK

OSMANLI DÖNEMİNDE MASONLUK

Masonluk, Yahudilikle ilişkilendirildiğinden Katolik ve Ortodoks kiliselerince tepkiyle karşılanırken Osmanlı tarafından hoşgörüyle karşılanmıştır. Tüm dinlere ve onların mensubu olan azınlıklara anlayışla yaklaşan Osmanlı, bu cemiyete de topraklarında teşkilâtlanmasına izin vermiştir. Ancak bu hoşgörü zamanla istismar edilerek Masonluk, **Osmanlı İmparatorluğu**'nu hedef alan, başta **Siyonizm** gibi faaliyetlerin odağı haline gelmiştir.

Mason örgütlenmesi, Arapların Osmanlı'ya karşı isyan etmesinde de Balkanlar'da oynadığı misyonu aynen yerine getirmiştir. Emekli Büyükelçi **İsmail B. Olgaçay**, 20. yüzyıl başında bazı Arap şeyhlerinin Mason localarına alındıklarını, hatta üstatlık derecelerine ulaştıklarını ve Arap ayaklanmalarında önemli rol oynadıklarına dikkat çekmektedir. Olgaçay, konuyla ilgili F. Winstone'un yazdıklarını kaynak göstererek şu açıklamayı yapmaktadır:

“Bu konulara yaklaşım genellikle yüzeysel kalıyor, fazla derine gidilmiyor. Oysa Winstone, biraz da olsa yüzeyin altına iniyor. Bazı Türk, İngiliz, Arap Masonların adlarını, bazılarının o zamana kadar bilinmeyen eylemlerini anlatıyor. Bu açıklamalardan, İngiliz Mason Örgütü açısından, Türkiye'nin, Mezopotamya ve Hindistan'ı da kapsayan Doğu Bölgesi içinde yer aldığı anlaşılıyor. Dışişleri Bakanlıklarının ya da Haber alma Örgütlerinin bölge ve iş taksimatı gibi bir şey. Doğu Bölgesinin başında 1873'ten 1898'e kadar Stephan Soucouladi adında bir zat var. Masonların bölgede yeni birimler kurarak gittikçe genişledikleri anlaşılıyor.

Zaman geçtikçe Mezopotamya locaları gittikçe büyük önem kazanıyor. Bu bölgede eylemleri ile dikkat çeken iki kişi var. Bunlardan biri Muhammere Şeyhi Hazal. Muhammere, Basra'nın karşısında, Şattülarabs'ın İran kıyısında, şimdi yerinde yeller esen bir şeyhlik. Şeyh Hazal, bütün Mezopotamya'nın büyük üstadı, Güney İran ve Irak'taki petrol tesislerinin de koruyucusu. Gücü bunu yapmaya nasıl yetiyor? Ayrıca Ku-

veyt Şeyhi Mübarek, Riyad'da oturan **İbni Saud**, Osmanlı ordusunda hizmet gören ve kısa süre sonra ayaklanacak Arap subayları ile sıkı ilişkiler içinde. Türkiye ve İran'da patlak verecek ayaklanmalarda etkili olduğu belgelerle sabit. İkinci kişi; **Şeyh Mübarek**. Kuveyt Devleti'nin bugünkü şeklini alışında büyük rolü olan ve Kuveyttilerin Büyük Mübarek diye adlandırdıkları bu kişi de Büyük Üstat. Kuveyt tarihini şekillendirmiş olan bu kişinin önemi hakkında şimdilik şu kadarını söyleyeyim: Kuveyt devletinin başına geçmek için Sabah ailesinden olmak gerektiği malum, fakat bu yeterli değil. Bir de Mübarek'in hattından geçmek lazım...”

Büyükelçi Olgaçay'ın aktardıkları onun şahsi görüşleri ya da iddiaları değil, bir diplomatın yaptığı durum tespittir. Yalnızca bu ifadeler bile, Arap ayaklanmalarında locaların büyük rolü olduğunun önemli işaretidir. Masonların devrede olduğu bu organizasyonlarda yer alan Siyonist liderler, Osmanlı'nın Ortadoğu'dan çekilmesini ve bölgenin kendi dâvâlarını destekleyen İngilizler'in denetimi altına girmesini istiyorlardı.

O dönemlerde, Filistin'de bir Yahudi devleti kurulmasını başlıca görev edinmiş İngiltere, bilindiği gibi Arapları Osmanlı'ya karşı ayaklanmaya teşvik etmişti. Bu oyunun bir numaralı ismi olan Arabistanlı Lawrence'ın (Lawrence of Arabia), o sıralarda Siyonizm'in en büyük destekçilerinden olan Lord Rothschild ile yakın ilişkiler içinde olması dikkat çekicidir.

Osmanlı'ya isyan eden Araplar'ın, İngilizler'in kıskırtmasına alet oldukları tartışılmaz bir gerçektir. Bölgedeki Mason örgütlenmesini yönlendiren İngilizler'in bu işi petrol, stratejik çıkarlar gibi nedenlerin ötesinde, Siyonizm'e destek vermeyi hedefledikleri gözden kaçırılmamalıdır.

İMPARATORLUK MASONLUK İLİŞKİLERİ

Masonluk, Osmanlı Topraklarında faaliyetlerine başlattığı günlerde Protestan kökenli olmasının etkisiyle, Katolik ve Ortodoks Kiliseleri'nden tepki görüyordu. O dönemde Masonluğun, İslamiyet ile hiçbir meselesi yoktu. Meseleyi, Hıristiyanlık içinde bir mezhep çatışması şeklinde değerlendiren Osmanlı, Masonluğa hoşgörü ile yaklaştı. Çünkü o dönemde Hıristiyanlararası çekişmelerde Osmanlı Devleti hakemlik rolü üstlenir, taraflar da bunu kabul ederdi.

Ancak gün gelmiş, devran dönmüş bir zamanlar Osmanlı himayesin-

de varlığını sürdürüp, sesini duyurabilen Masonluk, İmparatorluğu etkilemeye başlamıştı.

Sultan Abdülaziz'i etkileyip kendi oğlunu Mısır Hidivliği'nde ön sıraya getirten İsmail Paşa'ya kızan Mısırlı Prens Halim Paşa, siyasette etkinliğini artırmak için Masonluğu kullanmayı denemiştir. Halim Paşa, hem Fransız hem de İngiliz üstatlarıyla kurduğu işbirliği sayesinde **Mısır Büyük Locası**'nın büyük üstatlığına getirilmeyi sağlamıştır. Yerli halktan da buna yeni üyeler katılmasını gerçekleştirdi.

Böylece, Masonluğun Osmanlı devlet politikasını doğrudan etkileme girişimlerinin çağı başladı. Halim Paşa, **Yeni Osmanlılar** ile işbirliği yaparak Avrupa'ya çekilmiş olan Mustafa Fazıl Paşa ile de ilişki kurdu. Bu girişimlerin projelerini aksatabileceğini hesaplayan Hidiv İsmail Paşa da Masonluğu kullanarak karşı atağa geçti. 1860 ve 70'li yıllarda, Avrupa'da siyasi açıdan Masonluk işlevini tamamlamış görünüyordu.

*Buna karşılık Osmanlı toplumu ilk kez açık açık Masonlukla, daha doğrusu onun özel "kolonyalist" şekliyle karşılaşmaktaydı. 1 Temmuz 1872'de Hasköy'de, Osmanlı ülkesindeki ilk Mason mabedinin temelinin atılması, artık ortada Osmanlı yönetiminden çekinecek bir şey kalmadığını kanıtlıyordu. Ancak Sultan Aziz'in keyfiliklerini frenleyen Ali Paşa'nın 1871 Eylül'ünde ölümü ve yerine yumuşak başlı Mahmut Nedim Paşa'nın sadrazamlığa gelmesi Masonlarda endişe yarattı. Bu endişe Masonları Osmanlı saltanat ve hilafetinin veliahdı **Şehzade Murat**'ı etkileme çalışmalarına yöneltti. Bu çalışmalar kısa sürede sonuçlandı ve Şehzade Murat, 20 Ekim 1872'de Proodos (Terakki) Locası'nca tekris edilerek Mason oldu. Tekris Töreni, Murat'ın güvenliği nedeniyle, gizlice **Louis Amiable**'in evinde yapıldı. **Üstat Cleanthi Scalieris** tarafından yönetilen Şehzade Murat'ın tekrisi bir mektupla **Fransız Büyük Birliği**'ne bildirildi. Aynı şekilde Abdülhamit'e ve Mehmet Reşat'a da Mason olma önerisi yapıldığı yolunda iddialar vardır. Ancak her ikisi de bu teklifleri reddetmiştir.*

Abdülaziz'in tahttan indirilmesiyle **Şehzade Murat**, şimdi İstanbul Üniversitesi olan o zamanki Harbiye Nezareti binasında tahta geçirilir. 30 Mayıs 1876'da Murat'ın padişahlığının ilanı, Mason çevrelerinde İslam ülkelerine yönelik büyük başarı sağlandığı kanısını doğurmuştur. Çünkü yeni hükümdarın istendiği yönde etkilenebileceğine inanılmaktaydı.

Murat'ın tahta çıkmasından dört gün sonra, Fer'iyeye Sarayı'nda kapalı tutulan eski Padişah Sultan Abdülaziz'in, bir makasla bilek damarlarını keserek intihar ettiği haberi gelir. 4 Haziran 1876'da duyulan bu haber, Murat'ı kahreder. Nazik yapılı bünyesi, ciddi bir ruhsal bunalım geçirmesine yol açar. Abdülaziz'in ölümü bir intihar mı, yoksa cinayet mi? sorusunu cevaplayabilecek tek kişi olan **Hüseyin Avni Paşa**'da esraren-giz bir şekilde öldürülür. Hüseyin Paşa'yı öldüren **Çerkez Hasan** iki gün sonra **Mithat Paşa**'nın konağını basmış ve tabancasıyla içerde toplantı halinde bulunan kabine üyelerinden önüne gelenin üzerine ateş açmıştır. Bazı paşaların, muhafızların ve hizmetkârların hayatlarını kaybettiği bu olay Murat'ın bunalımını bir kat daha arttırmıştır.

Murat'ın üç ay sonra geçirdiği ruhsal bunalım sebebiyle tahttan indirilip yerine Abdülhamit'in geçmesi, umutlarını Murat'a bağlamış olan Masonların hesaplarını boşa çıkartmıştır. Bu görev değişimini engellemek ve Murat'ı yeniden tahta çıkarmak isteyen Masonlar bir hayli uğraşmıştır.

İstanbul Mason Locası'nın önde gelen isimlerinden İtalyan **Antuvan Koçraçi**, Roma Mason Locası Büyük Üstadı, Ayan Meclisi Reisi, **Josef Massoni**'ye gönderdiği mektupta "artık bir şeyler yapmanın" gerekli olduğu vurgulanmıştır. Bu "bir şeyler yapmak" Abdülhamit'i tahtından indirmek ve Sultan Murat'ı tahta çıkarmaktır. İlk girişim **Ali Suavi** tarafından gerçekleştirilir. Tarihe **Çırağan Vak'ası** olarak geçen bir baskınla Sultan Murat'ın Çırağan Sarayı'ndan kaçırılması plânlanır. Yapılan baskın, başta Ali Suavi olmak üzere pek çok kişinin hayatını kaybetmesi, diğerlerinin tutuklanarak hapse atılmasıyla sonuçlanır.

Diğer bir girişim de **Cleanthi Scalieri** tarafından gerçekleştirilir. Ancak bu girişim de daha hazırlık aşamasındayken duyulur ve bastırılır. **Şevket Süreyya Aydemir**, Çırağan Vak'ası ve Scalieri olayı sanıklarının idama mahkûm olduklarını, ancak daha sonra idam kararının değiştirilerek, çeşitli yerlere kalebent olarak gönderildiklerini yazmıştır. Aydemir'e göre Scalieris'i kaçarken bu komploya ait evrakı da beraber götürmüş, bunlar daha sonra da ele geçirilip açıklanmamış olduğundan, Scalieri olayı bir sır olarak kalmıştır.

31 Ağustos 1876 Perşembe günü saat 12.15'te Osmanlı tahtına çıkan Abdülhamit, top sesleri eşliğinde tebrikleri kabul etmesinin üzerinden daha bir hafta geçmeden İslam'la Masonluk bir arada olur mu, olmaz mı tartışmalarına son vermiş, Mason localarının faaliyetlerini sürdürmesine

ses çıkarmamış ama Masonların halka yönelik propaganda yapmalarını yasaklamıştır. Abdülhamit'in bu engellemeye uymayan Masonları çuvalalara koydurup Marmara denizine attırdığı bilinmektedir.

Sultan Murat'ın, yüksek dereceli bir Mason olduğunu bilen Abdülhamit, Masonluğa karşı ihtiyatlı davranmış, faaliyetlerine kuşkuyla bakmıştır. Masonların Çırağan Sarayı'na kapatılan Murat'ı yeniden tahta çıkartmak için bir takım girişimlerde bulunma ihtimali Abdülhamit'in Osmanlı Sarayında oldukça sık yaşanan "*ani ölüm*"lerden endişe duymasına sebep olmuştur. Suikasta uğrama fikrinin tedirginliğiyle çeşitli tedbirler alan Abdülhamit, Masonik faaliyetleri de dikkatle izlemiştir. Bu amaçla mabeyincilerini ve yaverlerini Mason balolarına göndermiş, yaptığı 100–150 altınlık bağışlarla onlara yakın gibi davranmıştır. Masonlar da Abdülhamit'in bu davranışlarına karşılık törenlerine "Padişahım çok yaşa" bağışlarıyla başlamayı adet haline getirmişlerdi.

Abdülhamit, aldığı istihbaratlar doğrultusunda Mason camiasında oldukları halde diğerleriyle fikir ayrılığında bulunan isimleri saraya bağlamak için çeşitli görevler verirdi. Bunlardan en ilginç, donanmasının başına İngiliz ve Mason Hobart ve Woods Paşaları getirmesiydi. Onun bu davranışları, siyasete bulaşmamaları koşuluyla Masonlara tam bir serbesti tanıdığının "göstermelik" de olsa, bir göstergesiydi

Abdülhamit'in Masonlarla olan ilişkilerden duyduğu kaygılar yersiz değildi. Çünkü Masonlar İslam Âlemi'ni etkileme yolunun Osmanlı Sarayı'ndan geçtiğine inanıyorlardı. Tahtta kendilerine yakın bir isim sayesinde kontrol altına alacakları Halifelik sayesinde amaçlarına kolayca ulaşabileceklerdi. Bu sebeple Murat'ı yeniden iktidara getirme arayışları onun ölümüne kadar sürecekti.

Masonlar bu amaca yönelik faaliyetlerini Osmanlı toprakları dışında da sürdürüyorlar. Kendilerine uluslararası destek arıyorlardı. Bu arayışlardan biri de Fransa'da sürdürülüyor, **Paul Réglé, Paris Union et Vertu Locası**'ndaki konuşmasında, Osmanlı Liberal Komitesi tarafından İnsan Hakları Birliği'ne yollanan başvuruya dikkat çekiyordu. Sultan Murat'ın ölümünden üç yıl önce yapılan bu başvuru, şu şekildeydi:

Constantinople, 5/8 Mart 1901

Sayın Trarieux, İnsan Hakları Birliği Başkanı.

Constantinople Merkez Liberal Komitesi "Yurttaş ve İnsan hakları Birliği'ne, bugüne kadar hiçbir insanın benzeri asla görülmemiş bir şe-

kilde kıyasıya uğradığı büyük haksızlığı protesto etmek ve tarihin henüz yazmadığı boyutlarda ızdırıp içinde kıvranan bir mazlumun, katlandığı tüm acılara son vermek amacıyla, durumu bilgileriniz sunmak ve Birliğiniz desteğiyle, olayın tüm uygar dünyaya açıklanarak kamuoyu sağlanmasında yardımcı olmanız düşüncesi içinde kaleme alınan bu yazıyı tarafınıza yollamaktan onur duyar. Sultan V.Murat'ın deli olduğu bahanesiyle Çırağan Sarayı'na hapsedildiğinden bu yana tam çeyrek yüzyıl geçmiştir. Usule tamamen aykırı şekilde gerçekleştirilen bu hapis işlemi, en barbar şartlar altında sürüp gitmektedir. Yirmibeş yıl gibi bir süre içinde gardiyanlarınkinden başka hiçbir yüzle karşılaşmamıştır. Bir dost sesi duymamış, en sevdiği kimselerin iki satır yazısı kendisinden esirgenmiş, kaldığı yerden dışarı çıkarak çevresindeki parkta dolaşmasına izin verilmemiş ve dahası, kitap ve gazete okuması da yasaklanmıştır. Dış dünyadan tamamen habersiz yaşadığından, Saray içinde bir mezarda kefenle dolaşır hale gelmiştir. Huzurunuzda çıkarak, güçlü otoriteniz sayesinde, korumaya almanızı talep etmek için savunduğumuz hak, özgür doğan her insanın hiçbir zaman yok edilemeyecek her türlü hakkıdır.

Yaptığımız başvurunun dikkate alınacağına dair olan inancımız sonsuzdur. İnsanlar içinde en büyük mutsuzluğa uğratılan bedbaht Murat'ın, hapsedildiği o yerde, bir Şeytan Adası kurbanının çektiği acılardan çok daha fazlasını yaşamakta olduğu inancımıza sizin de katılacağını umuyoruz.

Constantinople Merkez Liberal Komitesi.

Masonların iktidarla ilişki kurma çalışmaları bu girişimlerle sınırlı kalmamış, Genç Osmanlılar üzerinden de yürütülmüştür. İmparatorluğun içine düştüğü çıkmazdan kurtuluşun ancak Batılılaşma Hareketleri'yle gerçekleşeceğine inananlar, bunu başarabilmek için Masonlukla bir takım ilişkiler kurmuşlardır. Bu yenilikçi hareketler geleceğin iktidarı olarak görüldüğünden Masonluk tarafından sürekli etki ve kontrol altında tutulmaya çalışılmıştır.

İTTİHATÇILAR VE MASONLUK

Sonradan **İttihat ve Terakki Cemiyeti** adını alacak olan İttihatçılık Hareketi, ilk kez 1889'da Askeri Tıbbiye Mektebi'nde kurulan İttihad-ı Osmani Cemiyeti adlı gizli bir teşkilâtın kurulmasıyla başladı. Bu teşkilât, **İshak Sükûti, İbrahim Temo, Abdullah Cevdet, Mehmet Resid ve Hikmet Emin** adlı beş öğrenci tarafından kurulmuştur.

1890'lı yılların başlarında bu gurubun bazı üyeleriyle birlikte **Ahmet Rıza** önderliğinde Osmanlı İttihat ve Terakki Cemiyeti kuruldu. Cemiyet, 1895'ten itibaren Osmanlıca ve Fransızca yayımlanan "Meşveret" adlı gazeteyi çıkarmaya başladı. 1896'da yapılan kongrede, İngiliz yanlı görüşleriyle tanınan liberal Mizan gazetesi'nin editörü **Mizancı Murat Bey** cemiyet başkanlığına getirildi. 1897 başlarında İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin merkezi Cenevre'ye taşındı.

İttihatçılara, "şemsiyelik" yapan ilk Mason locası Selanik'teki **İtalyan Macedonia Rizorta Locası**'dır. Loca'nın üstadı Selanik Hukuk Okulu hocalarından, Musevi asıllı avukat Karasso'dur. Jön Türkler'in Masonlukla ilişkiye girmeleri, Karasso'ya güvenlerinin sonucudur. 1903–1908 arasında Macedonia locasına 154 kişi katılmış olup, bunların 42'si Türk'tür.

İttihatçılar'ın Mason bağı ilk kez 25 Temmuz 1908 günü Selanik'te anayasanın ilanı şerefine yapılan sokak gösterilerine Mason locaları temsilcilerinin de katılmasıyla ortaya çıkmıştır. Localardaki İttihatçı faaliyetler, önce Avrupalılar tarafından pek onaylanmadıysa da İslam dünyasına Osmanlı sayesinde ulaşmayı plânlayan İngilizler ve Fransızlar tarafından kabul edildi. İtalyanlar ise localardaki İttihatçı varlığına bir süre direndikten sonra onay verdiler.

Bütün politikalarında Siyonizm'i destekleyen ve Masonluğu kendi malı sayan İngilizler'in propaganda için, İttihatçılar'ın Masonluğu ve Siyonistliği üzerinde yayın yapmaları da ilginç olduğu kadar üzerinde düşünülmesi gereken bir husustur.

1902'de yapılan I. Jön Türk Kongresi'nde cemiyet, **Prens Sabahaddin** öncülüğündeki kendilerine monarşist gurupla, Ahmet Rıza öncülüğündeki milliyetçiler arasında ikiye bölündü. 1905'ten sonra Türkiye'den gelen Doktor Nazım ve Bahaddin Şakir'in önderliğinde propaganda ve teşkilâtlanma çalışmalarına hız verildi.

1906 Eylül'ünde Selanik'te posta zabiti Mehmet Talat tarafından **Osmanlı Hürriyet Cemiyeti** kuruldu. Bu cemiyet, sürgündeki Jön Türkler ile temas kurarak onları cemiyet altında toplanmaya çağırırdı. İki ay sonra Şam'da **Mustafa Kemal**, Beşinci Ordu subayları arasında **Vatan** adlı bir teşkilât kurdu.

1907 Eylül'ünde Paris'te yapılan İkinci Jön Türk Kongresi'nde Jön Türk hareketi, İttihat ve Terakki ile birleşme kararı aldı. Teşkilât, bazı konularda muhalif olmalarına rağmen başta Vatan olmak üzere diğer gu-

rupları da bünyesine kattı. 1907'de toplanan II. Jön Türk Kongresi'ne tüm muhalif guruplarla birlikte Taşnaksutyun adlı Ermeni gurupları da katılmıştı. Bu kongrede, II. Abdülhamit yönetimine karşı bir ihtilal hazırlığına girişilmesi kararı alındı.

1895'ten itibaren Osmanlı Devleti'nin her yanında askeri birlikler içinde benzer teşkilâtların kurulduğuna dair anlatımlar vardır. Ancak bu oluşumların birbiriyle ilişkisi ve merkezi bir yapılanmaları konusu yeterli aydınlatılamamıştır. Bu oluşumların birçoğu daha sonra **İttihat ve Terakki Cemiyeti**'ne katılmışlardır.

Merkezi Selanik'te bulunan 3. Ordu, 20. yüzyılın ilk yıllarından itibaren bu tür oluşumların en önemli odağı haline gelmişti. 1903'te başlayan Makedonya İsyanı'nı bastırmakla görevlendirilen ordu bünyesinde, Makedon ihtilalcileri örnek alan bir takım guruplaşmalar oluştu. Bu oluşuma katılan subay ve siviller silâh üzerine yemin ediyor, teşkilâtın ve sırlarını dışa vurdukları takdirde öldürülmeyi göze alıyorlardı. 1908 Olayları'nı Selanik'te bulunan İttihat ve Terakki Merkez Komitesi organize etti. 1908'den sonra Osmanlı siyasetinde ön plâna çıkan İttihat ve Terakki liderlerinin hemen hepsi, başta Talat, Enver, Cemal, Cavit, Mustafa Kemal, Rahmi ve Şükrü Beyler olmak üzere, 1908 öncesinde Selanik'teki İttihat ve Terakki Cemiyeti içinde yer alan isimlerdi.

Mustafa Kemal Şubat 1907'de cemiyete üye olmuş, 22 Eylül 1909 tarihinde Trablusgarp delegesi olarak cemiyetin genel kongresine katılmıştır ve bu kongrede partiyi aşağıdaki sebepleri sıralayarak tenkit etmiştir:

- 3 Parti içinde zabıtlar (subaylar) bulunmamalıdır. Siyasetle uğraşanlar askerlik görevini bırakmalıdır. Aksi halde askerî emir komuta zinciri, cemiyetin hiyerarşisi ile karışır ve askerî disiplin sekteye uğrar. Bunun askeriyede olumsuz sonuçları olur,
- 3 Cemiyet, komita hüviyetinden çıkmalı ve partileşmelidir.

Parti yöneticileri Mustafa Kemal'in görüşlerine katılmadılar. Sadece daha önceki kongrede aynı fikri savunmuş olan **Kâzım Karabekir** destekledi. Bu tarihten sonra Mustafa Kemal sadece askerlikle ilgilenmeye başlamıştır.

24 Temmuz 1908'de Meşrutiyet'in ilanından sonra İttihat ve Terakki Cemiyeti doğrudan iktidara gelmedi. Hüseyin Hilmi Paşa, İbrahim Hakkı Paşa ve Sait Paşa gibi saygın kişiliklere kurdurulan hükümetleri dışa-

ndan kontrol etmeyi tercih etti. Aralık 1908'de seçilen Mebusan Meclisi'nde üyelerin büyük çoğunluğu İttihat ve Terakki Cemiyeti tarafından desteklenen kişilerdi. Şubat 1909'da Osmanlı tarihinde ilk kez bir hükümet, mecliste İttihat ve Terakki gurubunun verdiği güvensizlik oyuyla düşürüldü.

Cemiyetin 1908, 1909, 1910 ve 1911'de yapılan ilk dört kongresi Selanik'te gizli olarak yapılmış ve Merkez Komite üyeleri kamuya açıklanmamıştı. Gizli bir cemiyetin siyasi sorumluluk taşımadan sahip olduğu iktidar, 1909 başlarından itibaren sert eleştirilerle karşılaştı. "Rical-i gayb" (görünmez kişiler) deyimi siyasi hiciv diline girdi. Nisan 1909'da cemiyete muhalif bir gazetecinin Galata Köprüsü üzerinde kimliği belirsiz bir kişi tarafından öldürülmesi üzerine çıkan olaylar, İttihat ve Terakki iktidarına karşı "**31 Mart Vakası**" olarak bilinen ayaklanmaya yol açtı. Bu ayaklanma Selanik'ten gelen ordu birlikleri tarafından bastırıldı. Cemiyet eskisinden daha güçlü bir şekilde iktidara yerleşti. **II. Abdülhamit**'in yerine getirilen **V. Mehmet Reşat**, göstermelik bir padişah olmaksızın ileri gidemedi. Ağustos 1909'da yapılan Kanun-ı Esasi değişikliğiyle siyasi güç, meclisin tekeline alındı.

"Fikirdaş Birliği" ya da "Aynı fikirde olanların Birliği" olarak ifade edilebilecek İttihat Hareketi, özellikle kuruluş ve teşkilatlanma sürecinde padişahın hafiyelerinden ve İngiliz casuslarından kurtulmak amacıyla Masonluk şemsiyesini kullandılar. Gizli toplantıların büyük birçoğu Mason localarında yapıldı. **II. Abdülhamit**, Masonların halka yönelik çalışmalarını yasaklamakla birlikte, kendi aralarındaki toplantı ve organizasyonlara göz yumuyordu. **Abdülhamit**'in bu tutumu İttihatçıları, loca şemsiyesi altında toplanmaya yöneltti. Güvenlikleri ve hareketin selameti için Mason localarında toplanmaları zorunlu bir tercihten öte değildi.

Bu gerçeği yok sayarak, Enver Paşa dışındaki hemen bütün İttihat ve Terakki yöneticilerinin Mason locasına üye olduklarını ya da Mason olduklarını ifade ve iddia etmek doğru bir yaklaşım değildir. İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin kayıtlı 6346 üyesi bulunmaktaydı. Aralarında daha sonradan Mason localarını yasaklayacak olan **Mustafa Kemal**'inde 322 numara ile kayıtlı bulunduğu 6346 kişinin tamamının Mason olduğunu iddia etmek yanlıştır. 6346 kişiden bazılarının Mason olabilir ama bunu bütün bir hareket üzerine yansıtmak bilimsel temellere uymadığı gibi ahlâkî de değildir. Çünkü İttihatçıların tamamı Mason olsaydı,

- 1) İktidara gelir gelmez Masonların evrensel çıkarlarını gözetir, İslam dünyasını etkilemelerine yardımcı olunurdu. Oysa İttihatçıların desteklediği iktidar tarafından, *ideolojik alanda Türkçülük ve Turancılık görüşleri benimsendi.*
- 2) Dönemin localarının sevk ve idaresinin yabancıların elinde olduğu göz önünde bulundurarak, yabancıların çıkarlarını korurlardı. İttihatçılar bunun tam tersini yaparak, 1914'te kapitülasyonları tek taraflı olarak feshettiler.
- 3) Mason localarındaki üyelerin çoğu Osmanlı tabiiyetindeki Gayrimüslim vatandaşlardı. Ticaret tamamen onların elindeydi. İttihatçılar onların işlerini kolaylaştırmak yerine, **Millî İktisat Politikası'nı** benimseyerek localardaki azınlıkları ekonomik hayattan silmeyi hedeflediler.
- 4) Dönemin localarında geçerli dil olan Fransızcaya önem verirler, ikinci sıradaki İngilizcenin yaygınlaşmasını sağlardı. **Oysa İttihatçılar, dilde sadeleşme ve Türkleştirme çalışmalarını başlattılar.**
- 5) Uzun bir süre tarafsız kalıp savaşa girmemek için uğraşıldıktan sonra, **I. Dünya Savaşı'na Almanlarla birlikte değil, Mason localarının bağlı olduğu iki devlet olan İngiltere ve Fransa'nın yanında girerlerdi.**
- 6) İttihatçıların tercihi olan Osmanlı'nın tarafsızlık talebi locanın bağlı olduğu obediens tarafından İngiltere'ye kabul ettirilir, en azından İttihat ve Terakki Hükümeti'nin teklifi başta İngilizler tarafından geri çevrilmezdi.
- 7) Dış politikalarını İngiltere veya Fransa yanlısı bir çizgide belirlerlerdi. Onlarsa Almanya yanlısı bir dış politika izlediler. Onların dış politikadaki bu tercihi zaman zaman Talat ve Enver Paşaların "Alman Hayranlığı" şeklinde yorumlanmıştır. **Oysa her ikisi de Alman hayranı değil, sanayileşmede Almanların elde ettiği teknolojik üstünlüğe hayran kalmışlardır.** Savaşa da Almanların yanında girilmesinin altında yatan bu teknolojik üstünlük sayesinde Almanların galip geleceği yönündeki inançtır.
- 8) Etraflarını çevreleyen zenginliklerden yararlanır, yoksulluk çekmezlerdi. Localardaki biraderleri, çay, tütün, incir ve üzüm ihracatından servetlerine servet katarlarken, onlar ancak Almanya da ortaklaşa bir bakkal dükkânı açabilmişlerdi. Parayla, servetle bir alâ-

kaları yoktu. Çalışarak hayatlarını kıt kanaat sürdürdüler. 15 Mart 1921'de Almanya'da öldürülen **Talat Paşa**'nın ayakkabısının altı delikti. Talat Paşa, Berlin, Charlottenburg'da adı sonradan Kurfürstendam olarak değiştirilen Hardenberg sokağı 4 numaradaki evinin önünde **Salomon Tehleryan** adlı Ermeni bir saldırgan tarafından katledilmişti.

- 9) **Rıza Tevfik**, Osmanlı Büyük Maşrık'ının başına getirildiğinde localardaki İttihatçı temizliğine girişmez, İttihat ve Terakki mensuplarının listesini basına ve polise vermezdi. Rıza Tevfik'in listesindeki loca şemsiyesi altında teşkilâtlanan birçok İttihatçı tutuklanarak sürgün edilmezdi.
- 10) İngiliz Yüksek Komiserliği tarafından "**Arzu edilmeyen Milliyetçiler**" olarak nitelendirilip, Malta Adası'na sürülmezlerdi. İki yıl boyunca suçsuz yere demir parmaklıklar, taş duvarlar ardında haklarında düzenlenecek iddianameyi bekleyen sürgünler, kendilerini suçlamak isteyenlerin onca çabalarına rağmen aleyhlerinde hiçbir delili bulunmadığından mahkemeye dahi çıkarılmadan serbest bırakıldılar. Ancak orada kaldıkları iki yıl, sağlıklarını, mevkilerini, işlerini, bir kısmının da onurlarını yitirmelerine sebep oldu.

Masonluk, kendi gerçekleri olarak nitelendirdiği değer yargılarını, amaçlarına ulaşmak için oluşturduğu kuralları tüm millî ve manevî değerlerin üzerinde tutar. **Masonluğun çıkarları, diğer tüm çıkarların üstindedir.** Masonluğa adım atan biri, daha ilk dereceye kabulü sırasında bu çıkarları, koruyup kollayacağına, edindiği sırları saklayacağına yemin eder ve bu yeminine sadık kalır. İttihatçılar ise hiçbir zaman böyle bir davranış içinde olmamışlar şemsiyesi altında kendi faaliyetlerini sürdürdükleri Masonluğu sorgulamışlardır. 22 Eylül 1909 tarihindeki kongreden sonra belirgin bir şekilde Masonluk karşıtı politikalara imza atmışlardır. **Çünkü İttihatçılar için önemli olan vatanın çıkarlarıdır. Gerisi ise teferruattır.**

Bu görüş çerçevesince İttihatçılar tarafından savaşın kaybedilmesi ve vatanın işgali ihtimaline karşı daha 1915 yılında **Enver Paşa** öncülüğünde bir direniş teşkilâtı kurulmuştu. 1918–1919 kışında, daha sonra Millî Mücadele'de kilit roller oynayacak olan kişiler İstanbul'a çağrılarak eğitilmişti. Anadolu'nun çeşitli kentlerinde gazeteler ve demekler kurdurulmuş, Batı ve Kuzey Anadolu'da eski **Teşkilât-ı Mahsusa** üyelerinin önderliğinde **Kuva-yı Milliye** teşkilâtlanmıştı.

Rıza Nur ve Ahmet Ferit Tek gibi birkaç istisna dışında Millî Mücadele kadrolarının tamamı eski İttihatçılardan oluşmuş olduğu görülmektedir. Başta Mustafa Kemal olmak üzere Rauf (Orbay), Fethi (Okyar), Kâzım Karabekir, İsmet (İnönü), Celal (Bayar), Adnan (Adıvar), Şükrü, Rahmi, Çerkez Raşit ve Ethem, Bekir Sami, Yusuf Kemal, Celaleddin Arif, Ağaoğlu Ahmet, Recep (Peker), Şemsettin (Günaltay), Hüseyin Avni, Ziya Hurşit gibi milliyetçi liderlerin tümü eski İttihat ve Terakki Cemiyeti kadroları ve hatta Teşkilât-ı Mahsusa görevlileriydi. İttihatçı hareketin basın ve propaganda sözcülerinden Ziya Gökalp, Mehmet Emin (Yurdakul), Mehmet Akif (Ersoy), Celal Nuri (İleri), Yunus Nadi (Abaloğlu), Falih Rıfkı (Atay), Velid Ebüzziya ve diğerleri Millî Mücadele'nin de savunuculuğunu üstlenmişlerdi.

İttihatçılar ile Masonlar arasındaki tek benzerlik birbirlerine hitap şeklidir. Masonlar kendi aralarında birbirlerine “*birader*” diye hitap ederlerken, İttihatçılar, fikirdaşlarına “*Karındaş*” derlerdi.

YANLIŞ BİR İDDİA VE SARIKAMIŞ

Cumhuriyet karşıtı Osmanlıcıların çoğu İmparatorluğun yıkılışının faturasını İttihatçılara çıkarır. Bu iddiayı dile getirenler İttihatçıların Mason olduğuna vurgu yaparak I. Dünya Savaşı'na girilmesini, savaş sırasındaki başarısızlıkları ve yenilgiyi Masonik bir plânın parçaları olarak ifade ederler. Yine onlara göre baş sorumlu Enver Paşa'dır, padişahın ise hiç suçu yoktur.

Oysa Enver Paşa, Mason değildir. Mason olmak şöyle dursun, İttihatçılar arasında fikirleri ve davranışlarıyla Masonluk karşıtı olarak tanınan biridir. Türkçü hatta Turancı bir dünya görüşüne sahip olan Enver Paşa, savaş sırasında başarısız bir Harbiye Nazırı olabilir ancak yaşanan olumsuzlukların tek sorumlusu olarak ilan edilmesi doğru değildir.

Savaş sırasındaki yenilgi gibi yaşanan Sarıkamış Faciası'nın Enver Paşa'nın ihmalinden, kayıtsız kalmasından kaynaklandığını ifade etmek tarihi gerçekçilikten uzaktır.

Sarıkamış Harekatı, kimilerinin iddia ettiği gibi plânsız, programsız 90 bin Mehmetçik'in yazlık giysilerle bile bile ölüme gönderildiği bir harekât değildir. Enver Paşa, harekâttan 45 gün önce gerekli teçhizat, mühimmat ve gıdayı Haydarpaşa Limanı'ndan yola çıkartmıştır. Bezm-i Alem, Mithat Paşa ve Bahri Alem adlarındaki üç kuru yük gemisi plâna

göre Trabzon Limanı'nda yüklerini boşaltacak malzemeler oradan Sarıkamış'a hareket başlamadan önce ulaştırılacaktır. Bu şekilde takviye olacak Osmanlı Birlikleri, hiç beklemediği bir anda ve yerde Rus Ordusu'na darbe vurarak ilerlemesine engel olacaktır.

Üç gemi tıka basa mühimmat, gıda ve kıışlık giysilerle doldurulmuştur. Ayrıca iki tayyare, bir tayyare bölüğü, iki Alay ve Enver Paşa öncülüğünde kurulan Teşkilât-ı Mahsusa'nın gönüllü muharip gücünden oluşan üç bin kişilik bir kuvvet gemilere bindirilmişti.

O dönemde, böyle bir sevkıyat için deniz yolu ulaşımı tek seçenektir. Ancak Bezm-i Alem, Mithat Paşa ve Bahri Alem adlarındaki bu buharlı üç kuru yük gemisi Osmanlı Donanması'nın denizlerdeki hakimiyetini yitirmesi sebebiyle herhangi bir savaş gemisi korumasından yoksundu.

Trabzon'a vardıklarında savaşın hatta dünyanın kaderini değiştirebilecek olan bu üç gemi, Karadeniz Ereğlisi açıklarında Zonguldak'ı bombalamaya gelen Rus donanmasıyla karşılaştı. Rus savaş gemilerinden açılan ağır ateş karşısında mukavemet gösterebilecek hiç bir donanımı olmayan üç gemi Karadeniz'in soğuk ve karanlık sularına gömüldü. Kurtulanlar, Ruslar tarafından esir alınarak, Sibiryaya yakınlarındaki kamplara götürüldü.

O günkü haberleşme teknolojisinin sunduğu imkânlar ve savaş koşulları elbette ki günümüz şartlarından çok farklı ve yetersizdi. Bilişim ve iletişim teknolojilerinde devrim üstüne devrim yaşadığımız, telefonların cebe girdiği, karıncanın dahi gökyüzünden uydular vasıtasıyla izlenebildiği şu günlerde bile Amsterdam'da Şubat 2009'da düşen THY uçağında kaç kişinin hayatını kaybettiği, kaç yaralı olduğu yaklaşık bir gün sonra öğrenebiliyorsa, üç parçaya ayrılan uçak için kimsenin burnu kanamadan zorunlu iniş yaptığı açıklaması yapılıyorsa, dahası THY Genel Müdürü uçağa kaç kişinin bindiğini bilmiyorsa yaklaşık 95 yıl önce yaşanan bu facianın geç duyulması normal olsa gerek. Rus saldırısından kurtulup, yüzerek karaya çıkan da olmadığından, facia ancak gemilerin Trabzon limanına varış tarihinin geçmesiyle fark edilmiş.

Geç öğrenilen bu facia her nedense çabuk unutulmuş ya da unutturulmuş. Hiçbir şekilde tarih kitaplarında yer almayan bu olay yok sayılmış. **Prof. Dr. Bingür Sönmez**'in şahsi gayretleriyle gün yüzüne çıkan **Sarıkamış Deniz Faciası** aynı zamanda Enver Paşa'ya yapılan "ihmkalkar"

suçlamasının ne kadar yanlış olduğunu ortaya koymuştur.

Sarıkamış Faciası konusunda yanlış olan bir başka iddia da 90 bin askerin tek kurşun dahi sıkamadan soğuktan donarak öldükleri şeklindedir. Oysa 90 bin Mehmetçik, hem Rus ordusuyla hem de çetin kış şartlarıyla kahramanca çatışarak şehit olmuşlardır.

Gerçek dışı iddialarla suçlanan Enver Paşa, bir başka yerde, yine Ruslarla girdiği bir çatışmada bugünkü Tacikistan'ın Balh-i Cevan'ın 15 kilometre doğusundaki **Çegan Tepe**'de şehit olmuştur. Kızıl Ordu ile çatışan **Enver Paşa** tepe üzerinde bulunan mitralyöze(ağır makineli) karşı atı üzerinde yalın kılıç saldırmış,

Nihal Atsız'ın; "Kahramanlık, ne yalnız bir yükseliş demektir. Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmemektir" dizeleriyle başlayan ve "Kahramanlık saldırıp, bir daha dönmemektir." Şeklinde son bulan şiirinde olduğu gibi bir daha dönmemiştir.

4 Ağustos 1922'de susturulması gereken Rus ağır makinelisine dönmeyeceğini bildiği halde gözünü kırpmadan kılıcını çekip hücum eden **Enver Paşa, kimilerinin iddia ettiği gibi Batılıların Osmanlı'yı parçalamaya senaryolarına alet olmamış, hayatını Türklük davasına adanmıştır.**

OSMANLI'DA İLK MASON, İLK LOCA

1720 yılında Fransa'ya elçi olarak gönderilen babası **Yirmisekiz Mehmet Çelebi** ile birlikte giden **Sait Çelebi**, ilk Osmanlı Masonu'dur.

Yirmisekiz Mehmet Çelebizâde Sait Çelebi de babası gibi elçilik yapmış, 1732'de İsveç'e, 1741 yılında is Fransa'ya elçi olarak gönderilmiştir. Sait Çelebi, **III. Sultan Osman** döneminde 1755 yılında Sadrazamlığa getirilmiş, beş ay kadar Sadrazamlık yapmıştır.

Osmanlı'da ilk Mason locası 1738 yılında **Fransız Masonlar** tarafından, İstanbul Karaköy'de uzun yıllar **Perşembe Pazarı** olarak anılan ticaret merkezinde kurulmuştur. Clavel'in ünlü "Historie Pittoresque de la Franc-Maçonerie" adlı araştırmasında Türkiye'de kurulan bu ilk Mason locasının yaklaşık 60 yıl boyunca sessiz sedasız faaliyetlerini sürdürdüğü, 1789 yılındaki Fransız İhtilali'nden sonra bilinmeyen bir sebeple faaliyetlerine son verdiği belirtilmektedir.

Aynı kaynakta Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Masonik faaliyetlerin, Spekülatif Masonluğun 1717 yılında İngiltere de kurulmasından hemen sonra başladığı ifade edilmektedir. 1721 yılında, İstanbul'da başlayan bu

faaliyetler, Osmanlı topraklarında loca kurulmadan Fransa'daki localara bağlı olarak sürdürülmüştür.

1738 yılında İstanbul'da açılan bu locayı, İzmir ve Halep'te açılan localar izledi. Londra'da yayınlanan "St. James Evening Post" adlı İngiliz gazetesi 24 Mayıs 1738 tarihli haberinde, Osmanlı toprakları üzerinde adı bilinen ilk locanın İstanbul'da kurulduğunu, Halep'te kurulan bir başka locanın faaliyete geçtiğini, İskenderun Locası'nın ise İskoçya Büyük Locası'na bağlı olarak çalışmakta olduğunu yazmıştır.

Osmanlı topraklarında başlangıçta sadece yabancıların sürdürdüğü Masonik faaliyetler 90. yılını doldurduğunda Osmanlıları da içine çekmeye başladığında dönemin padişahı **Sultan II. Mahmut** tarafından yasaklandı. 1826 yılında başlayan bu yasak 1856 yılına kadar sürdü.

Yasak sonrası, özellikle İstanbul da kurulan localar iktidar karşıtları kadar, iktidara yakın kadrolar tarafından da desteklenip, kollandı. Bu localar arasında 1861 yılında kurulan "**Ser Locası**," 1867 yılında kurulan "**Prootos**" ve "**Etoile du Bosphore**" Locaları en etkin olanlardı.

Osmanlı İmparatorluğu'nda İngiltere Büyük Locası'na bağlı olarak kurulan ilk loca "Oriental Lodge"dur. İstanbul'da Hollanda Konsolosluğu'nun karşısında kurulduğu anlaşılan bu locanın kuruluş tarihi belli değilse de 1856 yılına kadar faaliyette kaldığı anlaşılmaktadır.

İngiliz Obediyansının dışında kurulan ilk yabancı büyük loca 1857 yılında İzmir'de kurulan **Grand Lodge de Turquie**'dir. Bu büyük locaya bağlı olarak her biri ayrı dilde faaliyet gösteren altı loca bulunuyordu. Türkçe olarak çalışan locanın adı "**Orhaniye Locası**"ydı.

1905 yılından itibaren localar İstanbul dışında ve özellikle Makedonya'da (Selanik) açılmaya başlamıştır. Makedonya'da kurulan locaların en önemlileri İtalyan Obediyansına bağlı "**Macedonia Risorta**" ve "**Veritas**" Localarıdır.

Bu tarihlerde ülkede toplam 23 loca kurulmuştur. Yine çeşitli kaynaklarda aynı dönem içerisinde İstanbul'un çeşitli semtleri dışında, İzmir'de, Halep'te ve Selanik'te Mason localarının açıldığı yer almaktadır.

II. Abdulhamid'e karşı en büyük muhalefet ise İstanbul Beyoğlu'nda **Hocopulos Pasajı**'nda faaliyet gösteren **Prodos Locası**'ndan geliyordu.

Osmanlı Devleti'nde Masonlukla ilgili ulaşılan ilk belge, 1747 tarih-

lidir.

Fener Rum Patrikhanesi Arşivi'nde bulunan bu belge, Andrea Rizopoulos tarafından yazılmış olup, Fransız Masonlarına ait bir ayin metnidir. Rumcaya çevrilmiş olması Rum azınlığı için hazırlandığını göstermektedir.

TÜRKİYE BÜYÜK LOCASI

Osmanlı Toprakları'nda ilk localar yabancı Masonlar tarafından 1700'lü yıllarda kurulmakla beraber, "**Maşrıkı Azamı Osmani**" adını taşıyan ilk Türk locası 1909 yılında, Meşrutiyetin ilanından sonra kurulmuştur. Bu tarihe kadar faaliyetlerini yabancıların kurmuş olduğu locaların şemsiyesi altında yürüten İttihatçılar, millî bir loca oluşturmak amacıyla Türkiye Büyük Locası'nı kurdular.

Bu millî loca sayesinde Batıyla ilişkiler güçlendirilirken, yabancıların çıkarlarına hizmet etmek yerine millî çıkarlar için çalışılırken, Saray'ın localara gösterdiği müsamahadan da yararlanılacaktı.

Türkiye Büyük Locası'nın kurucuları arasında, İstanbul'daki Selimiye Süvari Fırkası Komutanı Prens Aziz Hasan Paşa, Maliye Bakanı Mehmet Cavit Bey, Mehmet Talat Sait Paşa, Mithat Şükrü Bleda, Rıza Tevfik Bölükbaşı, Fuat Hulusi Demirelli, Faik Süleyman Paşa, Jandarma Genel Komutanı Galip Bey ve Hüseyin Cahit Yalçın yer alıyordu.

1 Ağustos 1909 günü "Maşrıkı Azamı Osmani" adı altında kurulan bu ilk Türkiye Büyük Locası'nın üstatlığına Mehmet Talat Sait Paşa seçilmişti. Jandarma Genel Komutanı Galip Paşa, Rıza Tevfik Bölükbaşı ve Osman Talat Bey'ler ise locanın çeşitli yönetim kadrolarına getirilmişlerdi.

Bu Loca ile çoğu Saray mensupları ve iktidara yakın isimlerin yer aldığı "**Ser Locası**" arasında sayısız çekişmeler yaşandı. Ser Locası'nın üyeleri arasında **Sultan 5. Murat**, Şehzade Nurettin Efendi, Şehzade Selahattin Efendi, Sadrazam Keçecizade Fuat Paşa, Sadrazam Tunuslu Hayrettin Paşa, Sadrazam İbrahim Hakkı Paşa, Berlin Büyükelçisi Sadullah Paşa, gibi birçok devlet adamı ve zengin Osmanlı tüccarları yer alıyordu.

1923’de Cumhuriyetin ilanı ile birlikte, yazılan Kurtuluş Savaşı Destanı sayesinde ülkenin yabancıların işgali ve etkilerinden kurtulması sonucu, millî birlik ruhu yükselen değerlerin ilk sırasına yerleşmişti. Her alanda yaşanan millî birlik ve beraberlik karşısında Masonlukta yeni bir ulusallık anlayışı ve bilinçlenme başlatmıştı.

Türkiye Büyük Locası’nın o zamanki adı “Maşrıkı Azamı Osmani” “Türkiye Büyük Maşrıkı” olarak değiştirildi.

Cumhuriyet döneminde Dernekler Kanunu gereği Mason Locaları dernek statüsüne sokuldu. 1927 yılında Türkiye Büyük Locasına yeni statüsü gereği “**Tekamülü Fikrî Cemiyeti**” adı verildi. 1929 yılında derneğin adı “**Türk Yükseltme Cemiyeti**” şekline değiştirildi.

1935 yılında Türk Yükseltme Cemiyeti adı altında dernek statüsünde çalışan Türkiye Büyük Locası’nın çalışmalarına ve diğer tüm Masonik faaliyetlere **Atatürk**’ün emriyle son verildi. Masonlar, yasaklama emrine rağmen faaliyetlerine kendilerinin ara verdiğini ifade ederler.

10 Ekim 1935 günü Mason yöneticileri tarafından imzalanan kapanış bildirgesi Anadolu Ajansı tarafından şu şekilde yayımlanmıştı:

“Mes’ul ve maruf imzalar altında Ajansımıza verilmiştir. Türk Mason Cemiyeti memleketimizin sosyal tekamülünü ve gündün güne artan muazzam terakkilerini dikkate alarak ve Türkiye Cumhuriyetinde hakim olan demokratik ve cidden laik prensiplerin tatbikatından doğan iyilikleri müşahede ederek faaliyetine, bu hususta hiç bir kanun olmaksızın nihayet vermeyi ve bütün mallarını memleketimizin sosyal ve kültürel kalkınmasına çalışan Halk Evlerine teberruu muvafık görmüştür.”

Masonlar, “**Uykuya yatma dönemi**” adını verdikleri bu dönemde çalışmalarına sadece resmî olarak ara vermişler, kendi aralarında toplanmaya ve faaliyetlerini farklı şemsiyeler altında sürdürmeye devam etmişlerdir. Masonluk karşıtı olanlar gibi Masonik yayınlar da bu faaliyetlerin önce Halkevleri’nde, daha sonra da Köy Enstitüleri’nde sürdürüldüğünü görmek mümkündür.

ATATÜRK LOCALARI KAPATMIŞTI

Cumhuriyet’in ilk yıllarında Doktor Besim Ömer Paşa, Servet Yesari Bey, Doktor Fikret Takiyeddin Bey, Edip Servet gibi önde gelen isimlerin yasal olarak çalışan Türk Mason cemiyetinde büyük üstatlık yaptıkları bilinmektedir. Çeşitli kaynaklar Cumhuriyet’in önde gelen yöne-

ticilerinin Mason örgütleriyle ilişkili olduğunu belirtmektedir. Pek çok kaynakta, Mustafa Kemal Atatürk'e doktoru **Mim kemal Öke** aracılığıyla Mason örgütlerine girmesi için çeşitli öneriler götürüldüğü, ancak onun bu teklifleri kabul etmeyerek, geri çevirdiği yer almaktadır.

Doktor Mim Kemal Öke'nin üstadı olduğu Türk Mason Cemiyeti'nin faaliyetlerine Atatürk'ün buyruğu üzerine son verildi. 14 Ekim 1935 tarihinde **Atatürk**'ün dönemin İçişleri Bakanı Şükrü Kaya'ya verdiği emir üzerine Bakanlık kararıyla Mason localarının tümü kapatıldı. Locaların el konulan mal varlıkları Halkevlerine devredildi. Çalışmalarını gizlilikle sürdüren **Türkiye Büyük Şûrası** varlığını koruduysa da etkinliğini yitirdi.

1935 yılında Atatürk'ün, kökü dışarıda ve zararlı kuruluşlar olduğunu söyleyerek locaları kapatması üzerine Masonluk kendi ifadeleriyle Türkiye'de "uyku" dönemine girdi. Ancak 13 yıl süren uyku döneminde Masonlar faaliyetlerini mal varlıkları devredilen Halkevlerinde sürdürmüşlerdir.

Atatürk Mason localarını yerinde bir kararla kapattığında, Masonlar kendilerine ilginç bir teselli bulmuşlardı. Ülkedeki en yüksek dereceli Masonlardan biri olan İçişleri Bakanı **Şükrü Kaya**, Mason localarının kapatılması kararını basına açıklarken Halkevlerinin Mason localarının işlevini yerine getirdiğini ve bu yüzden Mason localarının kapatılmasında bir sakınca görmediklerini söylüyordu.

Kendisi de bir Mason üstadı olarak bilinen **Kemalettin Apak** "Türkiye'de Masonluk Tarihi" adlı kitabında Kaya'nın bu yaklaşımını şöyle anlatıyor: "Bu 33 dereceli kardeşin toplantısında Şükrü Kaya birader, Masonluğun istihdaf eylediği sosyal ve kültürel faaliyetlerin bir müddetten beri Halk Evleri ve Halk Odaları tarafından yapılmakta bulunduğu göz önünde bulundurularak Masonluğun artık faaliyetlerini tatil etmesi lazım geldiğine partice karar verilmiş olduğunu, Hükümetin de bu Yani Şükrü Kaya'ya göre Masonluk ile Halkevleri aynı felsefenin temsilcileriydi."

1934 yılında 103 şubesi olan Halkevleri'nin sayısı hızla arttı. 1941'de açılan ve Halkevleri'nin köy şubesi konumundaki Halkodalarının toplam sayısı 4322'yi bulmuştu. Üye sayısı 55 bini bulan Halkevleri'nde 2 milyondan fazla kişi "eğitim"den geçirilmişti.

Halkevleri projesi ilerleyen yıllarda geliştirilmiş ve "Köy Enstitüleri" adıyla daha da geniş ve kapsamlı bir program başlatılmıştır. **Mason Millî**

Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel'in yönetiminde kurulan Köy Enstitüleri de aynı Halkevleri gibi, Masonik felsefeyi topluma aktarma amacına yönelikti.

Bu felsefenin içeriği kısa sürede ortaya çıktı. 1945 yılında Ankara'daki Hasanoğlan Köy Enstitüsü bünyesinde kurulan Köy Enstitüleri Dergisi, millî ve manevî değerlere karşı gizliden hatta zaman zaman açık bir savaş başlatmıştı.

ATATÜRK'Ü MASONLAR MI ÖLDÜRDÜ?

Yurt Partisi Genel Başkanı ve İçişleri eski Bakanı Saadettin Tantan, 28 Aralık 2005 tarihinde Yeniçağ Gazetesi'ne yaptığı açıklamada Masonları, Atatürk'ü öldürmekle suçladı. Tantan'ın Yeniçağ Gazetesi'nden Osman Tıraklı'nın gerçekleştirdiği söyleşide yaptığı bu açıklama her nedense pek yankı görmedi ve adeta üstü örtüldü.

Sadettin Tantan'ın bu açıklaması karşısında kayıtsız kalınmasını anlamak mümkün değil. Çünkü ne Tantan'ın bu sözleri sıradan bir vatandaşın iddiaları değil. Masonları Atatürk'ü öldürmekle suçlayan Sadettin Tantan, eski bir İçişleri Bakanı. Bakanlığı sırasında devletin gizli bilgi ve belgelerine ulaşabilme imkânı olan, Tantan'ın edindiği bir takım bilgiler ışığında söyledikleri daha da önem kazanıyor.

Atatürk'ün, Masonluğu kökü dışarıda ve zararlı kuruluşlardan biri olduğunu söyleyerek locaları kapatması üzerine gelişen olaylara dikkat çeken Tantan, Yeniçağ Gazetesi'de yayınlanan söyleşisinde konuyla ilgili görüşlerini şöyle ifade ediyor:

“Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Atatürk, Mason teşkilâtını kapattı. Ama bugün geldiğimiz noktada çok fazla bir şeyin değişmediği görülüyor. Atatürk'ü de Masonların öldürttüğü kesin... Bunlar hep konuşuluyor, zaman zaman medyaya da yansıyor. Çünkü Atatürk'te bir siroz hastalığı çıkıyor ve bir gecede ölüyor... Atatürk'ün Mason Localarını kapatmasından sonra Masonlarla savaş yeniden başlıyor. Atatürk öldükten sonra Mason Locaları yeniden açılıyor. Bu aşamadan sonra dikkat ederseniz, Atatürk'ü kendi halkından soğutma çabalarının ağırlık kazandığı görülüyor.

Atatürk'ün Mahmut Esat Bozkurt'u çağırıp bu Mason Locaları ile ilgili gündem dışı konuşma yapıp “hemen bunu kapatmamız lazım” demesinden sonra Atatürk'ün sonu gelmiştir. Peki, bu Masonlar ne yaptı? Atatürk'ü din düşmanı yaptılar. Oysa Atatürk, parçalanmaya karşı mil-

letin itikatta ve amelde birleşmesi için o günkü alimlere kitaplar yazdırtmıştır. Ondan sonra gelenler dini bir yaşam tarzı gibi göstermemiştir. Dinin babadan dededen gelme batılın da içine karışması ile yozlaşmış bir şekilde devam etmesini istemişlerdir. Bu, Türkiye'yi kullanmak isteyenlerin işine gelmiştir. Oysa bizim bu gücün dayatmaya çalıştığı dine karşı geleneksel İslam'ı savunmamız gerekirdi.

İslamiyet'in yaygınlaşarak, toplumların bilinçli bir şekilde Müslüman edilmesi noktasındaki hareketin içerisine bile Masonların girdiğini görüyorsunuz. Hem aydınlanma çağında, hem de hızlı okullaşma döneminde de, açılan okullara bile Masonların sızdığını görüyorsunuz. Bu olayların tarihi sürecinden bu yana yani Haçlı seferlerinden beri bu faaliyetleri görüyorsunuz. Askeri örgütlenme de bu akıma karşı son derece akıllı örgütlenme yapmış fakat sürdürememiş.”

Saadettin Tantan, Osman Tıraklı ile yaptığı söyleşide, İçişleri Bakanlığı yaptığı dönemde suç örgütleri ile mücadele konusunda yeni bir eylem plânı hazırlığı içinde iken Bakanlar Kurulu tarafından engellendiğini de açıklıyor. Tantan, bu engelleme ile ilgili şunları söylüyor: “İçinde bulunduğumuz sarmal hâlâ bütün bu güçlerin oyunlarına karşı bir eylem plânı yapamayışımızdan kaynaklanıyor. Ben bunu yapmak istedim ama Bakanlar Kurulu'ndan geçiremedim. Bilginin, insanın, paranın, malın, hizmetin bilgisayar ortamında takip edilmesi gerekiyordu. O zaman korku şuydu: ‘Tantan bizim hepimizin nerede paramız olduğunu tespit edecek, el koyacak.’ Biz aslında güçlü devletin düşündüğü ve yapması gerekeni yapmak istiyorduk. Çünkü bilgi devletin elinde olursa bunu korur ve geliştirir. Bugün Küresel gücü dünyadaki toplumları istediği şekilde yönlendirecek, o ülkelerin kabul ettikleri din önderleri kontrolünde tutuyor. Tüm bu din önderlerine baktığımız vakit, ekonomik güçleri tartışmasız, etki güçleri çok yüksek. Biz bunun Türkiye'deki etkisini kırmak istemiştik. Ama Bakanlar Kurulu'ndan geçiremedik.” Kendisiyle yapılan röportaj sırasında Masonların uluslararası destek gördüklerini ifade eden Tantan, bu destek hakkında şunları söylüyordu: “Türkiye'deki Mason Locaları'nın bağlı olduğu Mason mahfilleri, Türk biraderlerine desteği eksik etmiyorlar. Türk Masonlarına övgü yağdırıyorlar.

Hür ve Kabul Edilmiş Mason Locaları'nın yeni büyük üstadını seçmesinden sonra Fransız Masonların büyük üstadı Quillardet'in övgüsü basında yer almakta gecikmedi. Fransız Mason, Türk biraderlerinin Türkiye'de Cumhuriyet'in ve laikliğin kuruluşunda büyük rolü olduğunu id-

dia etti. Türk Masonlarının güçlü bir geleneği olduğunu da öne süren Fransız Mason, başörtüsü sorunu konusunda da Türkiye’de yapılanlara destek verdi, ‘Biz de Fransa’da yasaklanmasına çalışıyoruz,’ dedi.”

Yeniçağ Gazetesi yazarlarından Hasan Demir’in 26 Aralık 2005 tarihinde köşesinde yer verdiği bir Masonun itirafları, Sadettin Tantan’ın sözlerini doğruluyordu. Demir köşesinde şu konuların altını çiziyordu: “Yıl 1948, Ağustos’un 1’i. Yunan Komünist Halk Cumhuriyeti (ELD)’nin “Laiki foni” yani “Halkın sesi” isimli gazetesinin 685’inci nüshasında, Bulgar Yahudilerinden 33 dereceli Farmason Avram Benaroyas şunları yazar: “Mefkûremize imha edici darbe vuranların akıbeti, feci şartlar altında ölümdür!” 33 dereceli komünist Mason hangi darbeden bahsetmektedir ve “akıbeti feci şartlar altında ölüm” olan kimdir? Bırakalım onu da kendi söylesin: “(..) **Mustafa Kemal Atatürk**, 10.10.1935 tarihinde Ankara’da **Çankaya Köşkü**’nde doktor **Mim Kemal Öke**’ye hitaben, **‘Mason cemiyetinin faaliyetini inkılaplarımıza muarız gördüğüm için kapatılmasını elzem gördüm. Bu dakikadan itibaren bu cemiyeti ölmüş biliniz. Ve bir daha diriltmeye teşebbüs etmeyiniz,’** demişti..

(...) O zannetti ki; bütün muhalif ve muarızlarını tasfiye ve bertaraf ettiği gibi Masonları da tasfiyeye tabi tutmaya muvaffak olacaktır.

Fakat asla! Türkiye’deki Mason cemiyetinin Kemal Atatürk tarafından kapatılarak faaliyetinin durdurulduğunu Moskova’da tarihi bir yerde yoldaşlar arasında yapılan bir toplantıda işittiğim zaman, beynimden okla vurulmuş gibi sersemledim. Heyecandan şaşırılmış bir halde, oradakilere şaşkınlık içinde haykırdım:

‘- O sarı lider ortadan suret-i katiyetle kaldırılacaktır!’ İşte böyle.. 1948 yılı Ağustos ayının 1’inde Yunan Komünist Halk Cumhuriyeti örgütünün yayın organı “Laiki Foni”nin 685 sayılı nüshasında Ege ve Balkanların kıdemli komünistlerinden 33 derece Mason Bulgar Yahudi **Avram Benaroyas**’ın itirafları.”

Sadettin Tantan’ın açıklamaları, Hasan Demir’in köşesinde yer verdiği belgeler ve Benaroyas’ın itirafları ışığında, yakın çevresindeki doktorların Mason oldukları da dikkate alındığında Atatürk’ün ölümünün ardındaki soru işareti daha da büyümektedir. Uzun süre hastalığına doğru dürüst bir teşhis konulamaması, hastalığının çiftliğindeki kitapları okurken, sayfaları çevirmesi esnasında parmağını tükürüklediği ve bir

sonraki sayfayı çevirmek için elini yeniden ağzına götürdüğünde kitap sayfaları arasında olduğu iddia edilen karıncaları yutmasından kaynaklandığı gibi tıbbi temelden yoksun komik sebeplere dayandırılması konuyla ilgili kuşkuları arttırıyor.

Ömrünün büyük bölümünü cepheden cepheye kar, kış demeden koşarak geçiren Mustafa Kemal Atatürk'ün siroz olarak teşhis edilen rahatsızlığının içkiye bağlanması da O'na yapılan haksızlıklardan biridir. Çünkü **Mustafa Kemal Atatürk**'ün rahatsızlığı, böbrek ve bağırsak yetmezliği ve kabızlığın sebep olduğu bir siroz türüydü.

Bu millet, Atatürk'ün **“Beni Türk doktorlarına emanet ediniz,”** cümlesindeki ayrıntıyı gözden kaçırıp kurtarıcısını, kurtaramamış olabilir mi?

LOCALARIN YENİDEN AÇILMASI

Masonlar, 1946 yılında yeni Cemiyetler Kanununun yürürlüğe girmesiyle, locaların yeniden açılması için faaliyete geçerler. İsmet İnönü'nün Cumhurbaşkanlığı döneminde, locaların kanun-u mahsusla kapanmadığını öne süren Masonlar 1947 yılında tekrar faaliyete başladılar.

5 Şubat 1948 tarihinde İstanbul Valiliği'ne verilen bir dilekçe ile Türkiye Mason Derneği kurularak yeniden localar açılmaya başlar. Locanın İstanbul'daki merkezinin yanı sıra kısa süre içinde İzmir ve Ankara'da da şubeleri açılır. On yıl içinde üç büyük kentte 28 loca açılmıştır. Bunlardan üçü çalışma ve örgütlenme dili olarak Fransızca'yı benimsemiştir.

Daha sonra, Ankara'daki localar birleşerek 1955 yılında kendi Büyük Localarını kurdular. İstanbul ve İzmir'deki localarında bu Büyük Locaya katılması için çeşitli toplantılar yapıldı. Aynı yılın sonunda, Merkez Ankara'da olmak üzere **Türkiye Büyük Locası** kuruldu

Mason localalarının birbiri ardına açıldığı o günlerde TBMM çatısı altında ise Masonluğun tamamen yasaklanmasına yönelik hararetli oturumlar yapıyordu. 1952 yılında Tokat Milletvekili Ahmet Gürkan'ın Mason localalarının kapatılmasını öngören kanun teklifi ile ilgili Meclis kürsüsünde yaptığı konuşmada: **“Sosyalizmanın anası Masonluktur!”** diyordu. Ardından dile getirdiği iddialarını madde madde elindeki delillerle ispat ediyordu.

Ancak ortaya konulan tüm delilere rağmen Cumhurbaşkanı **Celal Ba-**

yar da, Tokat Milletvekili Gürkan'ın Mason localarının kapatılması için verdiği kanun teklifini reddederek, dolaylı da olsa locaları yasal zemine kavuşturmuş oldu.

Masonların Türkiye'de kendilerini kabul ettirdiği bu dönemde dünya Masonluğu da kendi içindeki bir takım meseleleri çözüme kavuşturma yolları aramaktadır. Büyük Locayı oluşturan Locaların tümü kendiliğinden oluşmamış, Yüksek Şûra tarafından kurulmuştur. Türkiye'deki Masonlar bu localarda Masonluğa kabul edildiklerinden, dünya Masonluğuna göre hem localar, hem de Türk Masonları Mason olarak tanınmaktadırlar.

Türk Masonluğu bazı yabancı Büyük Localar tarafından tanınmakla beraber, Düzenli Masonluk olarak tanımlanan ve önderliğini İngiltere, İskoçya ve İrlanda Büyük Localarının yaptığı obediyanlar tarafından, kuruluşundaki usulsüzlük nedeniyle tanınmamaktadır.

Hollanda, ABD, Almanya, İsviçre tarafından tanınmak için bir dizi girişimler başlatan Masonlar, bir süre sonra Türkiye Yüksek Şûrası'nın tanınmasını başarırlar. Bu oluşum, ABD'nin 1861 yılında tanımış olduğu **Osmanlı Yüksek Şûrası**'nın devamı olduğu iddia edilerek, tanınması sağlanmıştır. Bu kabul çerçevesinde, 1962 yılında Newyork ve İskoçya Büyük Locaları, tarafından da Türkiye Büyük Locası tanındı.

Türkiye Büyük Locası'nın diğer Büyük Localar tarafından tanınmasını sağlamak için, İskoçya Büyük Locası, Türkiye Büyük Locası için bir Konsekrasyon (Tahsis)Töreni yaptı. Bu törenden sonra, **Türkiye Büyük Locası**, yabancı diğer obediyanlar tarafından da tanındı.

Türkiye Büyük Locası, 1970 yılında önce İngiltere ve İrlanda Büyük Locaları tarafından daha sonra ise İrlanda Büyük Locası tarafından tanındı. Bu kabullerden sonra uluslararası desteği de sağlamış olan Masonlar Türkiye'de hızla yayılmaya başladılar. 1987'de İsrail'de Türkçe konuşan "**Nur Locası**" ve 1990'da Almanya-Frankfurt'ta yine Türkçe konuşan "**Türkay Locası**" açıldı. Washington "Nur," Bükreş "Işık," ve ayrıca 1991'de Bodrum, 1993'te Antalya, 1995'te İstanbul-Yakacık, 1995'te Eskişehir, 1996'da Marmaris, 2004'te Adana locaları açıldı.

İLK BÖLÜNME

Türkiye Masonları arasında ilk anlaşmazlık 1964 yılında ortaya çıktı. 1966 yılına kadar süren tartışmaların sonucunda Masonların deyimiyile "Düzenli" Türkiye Masonluğunu o güne kadar temsil eden Türkiye

Büyük Locası ya da diğer adıyla Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası ikiye bölündü.

"Türkiye Hür ve Kabul Edilmiş Masonları Büyük Locası" ile "Türkiye Büyük Mason Mahfili ve Süprem Konsey" adı altında iki ayrı çatıda bir araya gelen Masonlar arasında kıyasıya bir rekabet başladı.

Masonlar arasındaki bu bölünmenin kamuoyuna yansımayan asıl sebebi, 33. derecedeki Masonların oluşturduğu Süprem Konseydeki yönetim kadrosunun kendi aralarındaki iç çekişmeydi. İddiaya göre 33. derecenin kadrosu dolmuş ve bir üst dereceye çıkma durumundaki yüksek dereceli Masonların önü tıkanmıştı. Bu yüzden de iki yıl süren bir iç çekişme yaşanmış, sonuçta da Masonlar ikiye bölünmüştü.

Günümüzde Türkiye Büyük Locası veya Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'nın İstanbul Kadıköy ve Yakacık, Ankara, İzmir-Alsancak ve Karşıyaka, Bursa, Adana, Antalya, Bodrum, Marmaris ve Eskişehir' de faaliyet gösteren 193 locası ve 13.000 üyesi bulunmaktadır.

1966 yılındaki bölünmeden sonra ortaya çıkan **Özgür Masonlar Büyük Locası**'nın da 3.800'ü aşkın üyesi bulunmaktadır. Ayrıca bu locanın katkılarıyla kurulan 700 üyeli **Kadın Mason Büyük Locası** da faaliyetlerini sürdürmektedir.

1991 yılında kurulan Bodrum Locası'nın ardından 1992 yılında Tesviye Dergisi yayınlanmaya başlandı. 1994 yılında ise Beyoğlu Nuru Ziya Sokağı'ndaki sosyal bina faaliyete girdi. 1995 yılında ise İstanbul Yakacık'ta yeni bir loca açıldı.

Hür ve kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'nın Üstat Masonluk görevini **Tahir Salah Akev**'in vefatının ardından **Demir Savaşçın** seçilmiştir.

Diğer bir Mason örgütü olan **Türkiye Yüksek Şûrası**'nın merkezi **Beyoğlu Arslanyatağı Sokağı**'ndadır. İskoç Riti'ne göre faaliyet gösteren Türkiye Yüksek Şûrası'nın İçişleri Bakanlığı'na verilen resmi kayıtlarına göre 2500 üyesi vardır

ŞOK EDEN LOCA GÖRÜNTÜLERİ

1997 yılında bir televizyon kanalında yayınlanan haber Türkiye Masonlarında şok etkisi yaratmıştı. İlk defa Mason localarında gizli çekimler gerçekleştirilmiş ve bu görüntüler Kanal 7 Televizyonu'nda gün-

lerce yayınlanmıştı. İki ayrı locada çekilmiş olan bu gizli kamera görüntüleri hem Türk halkını, hem de yüksek derecelere ulaşmamış Masonları şok etmişti.

Bu gizli kamera görüntülerinin ilkinde, sadece 33. dereceden Masonların katılabildiği "**Şeytana tapma ayini**" yer almaktaydı. Ayini yöneten locanın üstadı, törenin yapıldığı yerin tam ortasında kesilen bir keçinin kanını içiyor ve İbranice bazı dualar okuyarak Şeytana tapma ayinini gerçekleştiriyordu.

Diğer görüntülerden birinde, Masonluğu onaylanan iki yeni üyenin kabul töreni yer alıyordu. Masonluğa yeni adım atan iki kişinin göğsüne, Masonik ritüellere göre kılıçlar dayanıyor, üyelerin ihaneti veya sırları açıklaması durumunda kendilerini bekleyen ölüm vurgusu yapılarak adeta tehdit ediliyorlardı. Aynı locada kaydedilmiş diğer bir görüntüde ise, Masonlar tarafından sürekli olarak inkâr edilen Masonik bir nikâh töreni yansıtılıyordu.

Masonlarla ilgili bu gizli kamera görüntülerinin yayınlanması ile birlikte Masonluk, gündemin en üst sırasına yerleşmişti. Ancak Masonlar olağanüstü bir çaba harcayarak konuyu hasıraltı ederek, bu görüntüleri unutturmaya başladılar. Bazı medya kuruluşları, yayınlarında bu haberlere en ufak bir yer vermezken, Masonların gizli ayinleri ile ilgili dehşet verici görüntüleri yayımlayan **Kanal 7 Televizyonu**'na da çeşitli ekonomik ambargolar konulduğu iddia edildi.

Masonların ayin törenlerini yansıtan bu akıl almaz görüntüler, Masonların ne tür faaliyet gösterdiklerini gözler önüne sererken, izleyenleri dehşete düşürdü.

Şeytana tapanların dinlediği müzik, baştan aşağı beyaz giysiler, kılıçlar, altı köşeli yıldız ve kesilen keçinin kanının bir tasa doldurulması, kafasının bir kazığa geçirilerek yakılması ve baş Masonun İbranice dualar okuması...

İzleyenleri şok eden, bütün bu akıl almaz sahneler Türkiye'nin göbeğinde, **İstanbul**'da yaşanmıştı. Törene katılanlara ettirilen yeminler ve kullanılan kelimeler içinden çıkılamayacak cinstendi. "**Yüce Kadoş Şovalyeleri, verdiğin sözü yerine getirmezsün, kalbin, vücudun vahşi atlar tarafından parçalansın. Bedenin kül haline gelsin. Bu küller dört taraftan esen rüzgârlarla dağılsın...**"

Yayımlanan gizli kamera çekimleri Mason localarına girerken adeta

dini bir tören yapıldığını kanıtlıyordu. Gizli kameranın giremediği bir düşünce odasında bir süre tutulan yeni üye daha sonra eğilmeye zorlanarak bir çitanın altından geçiriliyordu. İçeride gözleri bağlıyken, elleriyle yoklamaları istenen bir kılıç göğsüne dayanıyor. **"Burada öğrendiklerini dışarıda açıklarsan sonucuna katlanırsın,"** tehdidi bir kez daha alenen ve sözlü olarak yapıyordu. Yeni üyenin gözlerini açar açmaz gördüğü 'biraderler' her hareket ve konuşmalarından önce ellerini boğazlarına götürerek kesme işareti yapıyorlardı.

Bu görüntülerin televizyonlarda gösterilmesinin ardından konu TBMM çatısı altında da gündeme gelmişti. Dönemin Tokat Milletvekili Ahmet Fevzi İnceöz, Mason locaları konusunda İçişleri Bakanlığı'na soru önergesi vermişti. İnceöz önergesinde, televizyonlara yansıyan görüntüler hakkında görüşlerini şöyle dile getirmişti:

"Görüldüğü gibi, Büyük Mason Mahfili Derneği adı altında faaliyet gösteren Mason derneği, devletimizin güvenliğini ve millî menfaatlerimizi tehdit eden, insanların açıkça tehdit edildiği, emniyet birimlerinin kontrol ve denetiminden kaçan, içinde yasadışı nikâhların kıyıldığı, usulsüz paraların toplanıp harcandığı, izinsiz silâhların bulunduğu bir merkez durumundadır. Gerçek yönetim merkezi yurtdışında olan, enternasyonel yapısı olan, millî çıkarlarımız ve devlet güvenliğimiz açısından çok tehlikeli olan bu teşekkülün faaliyetlerinin durdurulması gerekmektedir."

Ancak Tokat Milletvekili Ahmet Fevzi İnceöz'ün, Mason Locaları hakkında İçişleri Bakanlığı'na verdiği soru önergesi sonuçsuz kaldı. Masonlar hakkındaki gündemin meydanında konuya yeterli ilgiyi göstermemesiyle üzeri örtüldü.

LOCALARIN ŞEFFAFLAŞMA KARARI

Yüzyıllar boyunca gizlenmek için büyük bir çaba harcayan Masonlar, AB Uyum Yasaları'nın misyonerlik faaliyetlerine serbesti getirmesinden sonra şeffaflaşma kararı aldılar. Gizli kamera görüntülerinin ekranlarda yayınlanmasından yaklaşık on yıl sonra halka açılan Mason locaları, internet üzerinden üye ve üstat listelerini yayınlamaya başladılar.

Büyük kentlerin en işlek caddelerinde açılan sergi ve tezgâhlarda sembollerini hediyelik eşya haline getirip satışa sundular. 2007 yılı başlarında hayata geçirilen dışa açılma kararı sayesinde bir anlamda üzerlerindeki "mahalle baskısı"ni azaltmaya yönelik açılımlar gerçekleştirdi-

ler. Dışa açılma kararı localar arasındaki çekişmeleri, kıyasıya sürdürülen bir rekabete dönüştürdü. Bu rekabet iki büyük locayı, diğerlerinin arasından sıyrıp öne çıkardı.

ÖZGÜR MASONLAR BÜYÜK LOCASI

Özgür Masonlar Büyük Locası, tüm dünyada 1875 **Lozan Konvansı** ile Gelenekçi Kesim ve Özgür Kesim olarak ikiye bölünen Masonların Türkiye'deki özgür kesimini temsil etmektedir. Günümüzde 43 locası, 7 kente dağılmış toplam 9 hizmet binası ile faaliyetlerini sürdürmektedir.

Armaları ortasında G harfi olan pergel ve gönyenin çakışması şeklindedir. Diğer Mason localarının da armalarında yer alan G harfi Tanrı'nın İngilizce karşılığı olan God'ı simgelemektedir. Ancak bu G harfinin Latince başka anlamları da vardır.

1967'de Fransa Büyük Locası'ndan patent alan Özgür Masonlar Büyük Locası, 1989 tarihinde de Fransa Büyük Doğusu'ndan da ikinci bir patent almıştır. Bunların her ikisi de Özgür Masonluk doğrultusundadır.

Özgür Masonlar Büyük Locası, üçlü karamame gereği almış olduğu yasal izinle, yaklaşık 15 yıldır yurt dışı ilişkilerini, CLIPSAS bünyesinde yer alan 52 Özgür Mason obediyanıyla sürdürmektedir.

HÜR VE KABUL EDİLMİŞ MASONLAR

BÜYÜK LOCASI

1956 yılında dönemin Başbakanlık Müsteşarı Ahmet Salih Korur'un Büyük Üstatlığında, Yüksek Şûra'dan bağımsız ve Masonluğun Çırak, Kalfa ve Usta şeklindeki üç asıl derecesinde çalışan ilk **Türkiye Büyük Locası** kurulmuştur.

Ancak bu Loca, düzenli Masonluk tarafından, bir obediyan olarak kabul edilmedi. Çünkü bir obediyanın düzenli sayılabilmesi için kabul edilen, Büyük Loca'nın Yüksek Şûra'dan bağımsız olarak kurulabilmesi ilkesine riayet edilmemişti. Bu sebeple kurulan obediyanın bir Büyük Loca değil bir Yüksek Şûra olduğu değerlendirildi.

Bu kabul sebebiyle Türk Masonluğu uzun yıllar boyunca Düzensiz Masonluk (Grand Orient) tarafında yer almıştır. 1956 yılından itibaren, dünya düzenli Masonluk içerisinde şer alma çabaları hız kazandı. Bu çabalar çerçevesinde Türkiye Büyük Locası ismi, Hür ve Kabul Edilmiş

Masonlar Büyük Locası olarak değiştirilerek onaylandı.

Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası, 1965 yılında İskoçya Büyük Locası tarafından tanındı. 1970 yılında ise düzenli Masonluğun kurucusu kabul edilen İngiltere Birleşik Büyük Locası, tarafından kabul edildi. Söz konusu kabul işlemleri sırasında bu locanın kökleri, 1909 yılında Mısır'da kurulmuş olan **Resne Locası**'na dayandırılmıştır. Türkiye Büyük Locası 1970 yılından itibaren dünya düzenli Masonluğunca kabul edilerek ritüelleri, kıyafetleri, mabetleri geleneksel Masonluğa göre yeniden düzenlendi.

İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Adana, Eskişehir, Denizli, Bodrum, Marmaris, Kuşadası, Antalya, Çeşme, Fethiye'de 200'ün üzerinde Locası bulunan Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'nın tamamı 21 yaşını doldurmuş erkeklerden oluşan 14 bini aşkın üyesi bulunmaktadır. Yıllık yüzde üç oranındaki üye artışıyla dünyanın en hızlı büyüme oranına sahip obediyanlarından birisidir.

Yılda bir kez kadınlara açık olarak düzenlenen toplantılarda Mason eşleri, kızları, anneleri ve kız kardeşleri Mabetlere alınır ve onlara Masonik hikâyeler anlatılır. Bu özel gecelerde Masonik çalışma yapılmaz ve herhangi bir ritüel gerçekleştirilmez.

ŞEFFAFLIĞIN SINIRI

Türkiye'deki Masonlar, kapılarını harici adını verdikleri kendilerinden olmayanlara açtıklarını iddia edip, şeffaflaşma kararı aldıklarını açıklarlarken, kendi şeffaflıklarının yine kendileri sınırlıyorlar.

Bir yandan gizlenecek, saklanacak bir sırları olmadığını öne sürerlerken diğer yandan ise ölmüş bir Masonun evraklarının müzayedede satılmasına izin vermiyorlar.

Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök'ün, müzayedeye çıkacak olan bir Masonun evrakları ile ilgili yazısından sonra, müzayedeyi düzenleyen yayınevi sahibi, Masonun yakınlarının devreye soktuğu avukatların salona gelmesi üzerine, anılardan oluşan evrakları müzayededen geri çekti.

Oysa Özkök, Masonun arşivindeki evrakların hiç de önemli olmadığını iddia etmiş ve müzayedeye çıkmadan evrakların dökümünü vermişti.

Müzayedeyi düzenleyen yayınevi sahibi, her nedense bundan sonra bir daha Mason **Aydın Bilge** ve **Sevgi Locası**'nın eserlerini müzayedeye sokup satmayacağına yönelik açıklama yapma gereği duydu.

TÜRKİYE MASONLARININ MESELELERİ

Türkiye'deki Masonlar, localardaki kalitenin büyük ölçüde düşmesinden oldukça rahatsızlık duymaya başlamıştır. Son yıllarda gerçekleştirmeye çalıştıkları göstermelik dışa açılma girişimleri de bu rahatsızlığın ve Masonlar hakkındaki kötü imajın düzeltilmesine yetmemiştir.

Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası tarafından yayınlanan Şakul Gibi adlı dergi, Türkiye Masonlarının içinde bulunduğu çıkmazı şu şekilde özetlemektedir: “Biz, Türk cemiyetinin seviyesini yükseltmeye talibiz. Basitleşmiş bir Masonluk camiası içinde kardeşler, o misyonu hissedemeyince müessesemizi bir kulüp haline getiriyorlar. Bu Türk Masonluğunu tehdit ikinci ve cidden büyük tehlikedir. Hanımlarla toplanmak, birlikte yemek yiyip, eğlenceler tertip etmek, balolar yapmak...

Bu gibi işleri birbirimizi tanıyalım diye yapıyoruz. Bunları Masonluğun gayesi haline getirirsek Mason olmamızın ne lüzumu var. Bu nevi temayüllerin devam etmesi Türkiye Masonluğunu güdük hale getirecektir.”

Pahalılı olduğu için mesela **Anadolu Kulübü**'ne aza olmayanlar çok daha ucuz olan Masonluğa girmeye çalışacaklardır. Biz böyle bir yarışın içine mi gireceğiz?”

1990'lı yılların sonlarında ekranlara yansıyan localardaki gizli kamera çekimlerinden sonra yaşanan skandallar, yolsuzluk iddiaları, ihraçlar ve millî-gayri millî çekişmeleri sebebiyle Türkiye'deki Masonluk faaliyetleri duraklamış, Masonluk etkisini ve gücünü yitirmiştir. Günümüzde Türkiye Masonluğu bir takım meselelerle karşı karşıyadır. Bunlar:

- 3 Mason localarındaki ahlâkî çöküntü,
- 3 Locaların sadece içki içilen ve yemek yenilen bir yer haline gelmesi,
- 3 Kalitenin iyice düşmesi,
- 3 Devamsız Masonların çok fazla olması,
- 3 Konferanslarda yapılan konuşmaların Masonluğu sıkıcı hale getirmesi,

- 3 Aidatların oldukça yüksek olması,
- 3 Bazı insanlara Masonik geleneklerle bağdaşmayan bir takım imtiyazlar sağlanması,
- 3 Toplumda oluşan tepkinin önünün alınamaması,

- 3 Toplumun millî ve manevî değerleri ile bağdaşmayan bir felsefe içinde olunması,

Büyük MASON Üstatları

2007-2009 : Salih Evcilerli

2005-2007 : Asım Akin

2003-2005 : Kaya Paşakay

2000-2003 : Demir Savaşçın

1998-2000 : Sahit Talat Akev

1996-1998 : Tunç Timurkan

1992-1996 : Can Arpaç

1991 : Suha Tuğrul Aksoy

1988-1991 : Orhan Alsaç

1986-1988 : Cavit Yenicioğlu

1981-1986 : Şekür Ökten

1980-1981 : Halit İ. Arpaç

1973-1979 : Nafiz Z. Ekemen

1965-1973 : Hayrullah Örs

1965 : Enver Necdet Egeran

1962-1965 : Ekrem Tok

1960-1962 : Kemalettin Apak

1955-1960 : Ahmet Salih Korur

1953-1955 : Fethi Erden

1933-1936 : Muhiddin Osman Omay

- 1932-1933 : Mustafa Hakkı Nalçacı
1930-1933 : Mim Kemal Öke
1927-1930 : Mustafa Edip Servet
1924-1927 : Fikret Takiyeddin Onuralp
1924-1927 : Servet Yesari
1921-1924 : Besim Ömer Paşa
1918-1921 : Fuat Hulusi Demirelli
1918 : Rıza Tefvik Bölükbaşı
1912-1915 : Mehmet Ali Erel
1910-1912 : Faik Süleyman Paşa

DOKUZUNCU BÖLÜM

TÜRKİYE'DE SATANİZMİN ORTAYA ÇIKIŞI VE YAYILMASI

Türkiye’de Satanizmin ilk olarak internetle yayılmaya başlamıştır. Daha sonra Heavy Metal gurupları vasıtasıyla özellikle gençler arasından taraftar bularak yayılmıştır. Şeytana tapanların tuzağına düşenlerin çoğunluğunun gelir seviyesi yüksek ailelerin çocukları olduğu, bu çocukların da din ve öteki kutsal değerlere karşı oldukları bilinmektedir.

Gençlerin bu sapkın akıma kapılması önce kendilerini etkileyen müzikleri dinlemesi ile başlar, sonra ise masum görünümlü arkadaş gurupları içerisinde Satanist inanç kısa sürede yayılmıştır.

Satanizm’in ülkemizde kısa sürede yaygınlaşması, internet kullanımının hızla artmasının beraberinde, direkt olarak bu teknolojiyi kullananlara ulaşma kolaylığından kaynaklanmıştır. Özellikle maddî durumu iyi olanların bu akıma kapılanlar arasında daha fazla olmasının nedeni evlerinde kendilerine ait bir odaları internet bağlantılı bilgisayarları olmasındandır. Genelde kendi başlarına odalarına kapanan bu gençler, hiç tanımadığı kişilerle eğlence için internete bağlanarak “*Chat*” denen karşılıklı sohbetler yaparlar. Chat’leşme sırasında Satanistlerin ilginç mesajları ile karşılaşır ve sohbete başlarlar. Bu ilk adımdır. Çeşitli mesajlarla aklı çelinen genç daha sonra Satanistler tarafından gönderilen bilgiler almaya başlar. Mesela; Satanizmin geçmişi ve geleceği, bulunduğu ildeki kendilerine yakın müzik marketleri, şahıslar ve adreslerini vererek bunlarla bağlantı kurmalarını isterler. Bu çağrıya uyan genç kendisine yeni bir arkadaş çevresi bulmuştur. Burada önce “uyuşturucu ve seks”le tanışan daha sonra “şiddet”le karşılaşan genç, artık çıkışı pek de kolay olmayan Satanizm denen “Şeytan Üçgeni”ne girmiştir.

Başta Amerika olmak üzere batı ülkelerinde yayınlanan Satanik kitaplar, dergiler, Web siteleri ve kişisel ilişkilerle yayılan Satanizm, 1980’li yıllarda ülkemize bir Amerikalı tarafından getirilmiştir.

Ulaşılabilen tüm kaynaklarda bu kişinin kimliği hakkında bir bilgi

bulunmamaktadır. Sadece bu kişinin Amerikalı bir ressam olduğu belirtilmektedir. Satanizm, 21 Haziran 1998 tarihinde İstanbul Ataköy'deki 16 yaşındaki A.Y. ile 14 yaşındaki A.C'nin intihar etmesiyle ülkemiz gündemine girmiştir. İntihar etmek için atladıkları pencere kenarındaki duvara mor kalemle **“We don't belong here”** (Biz buraya ait değiliz) yazan gençler bu hareketleriyle ortaya çıkmaya başlayan yeni tehlikelerin işareti olmuşlardır.

Görgü tanıklarına göre bu gençler tarihi ve metruk İspirtohane binasına takılan, aykırı tipler olarak tanımlanmıştır. Bu gençlerin arkadaşlarıyla birlikte bu metruk binanın duvarlarına Şeytanı övücü İngilizce sözler yazdıkları, binada ayin havasında içki içtikleri ve kedi kestikleri ileri sürülmüştür. Dinledikleri müzik, siyah ve mor renk ağırlıklı kıyafetleriyle Satanist özellikler taşıyan gençlerin intihar sebebi, medyada “Satanist” olduklarından kaynaklandığı şeklinde yer almıştır.

ÜLKEMİZDEKİ SATANİST PROFİLİ

İçişleri Bakanlığı tarafından yapılan bir çalışmayla ülkemizdeki Satanistlerin profili çıkartılmıştır. Bu çalışmada; *“Son yıllarda özellikle lise öğrencileri arasında yaygınlaşan intihar olaylarıyla kamuoyunun gündemine gelen Satanizme ilgi duyan gençlerin, maddi yönden sıkıntısı bulunmayan, ancak boşanmış veya problemlili ailelere mensup, antisosyal kişiler olduğu,”* belirlenmiştir.

Bakanlık, bir bölümü çeşitli nedenlerle değişik tarihlerde gözaltına alınan Türkiye'deki Satanistlerin profilini çıkardı. Gençler arasında hızla yaygınlaşan Satanizm hareketinin Türkiye'ye gelişi ve yayılmasının, bir kez daha internetin yaygınlaşmasıyla başladığı vurgulanan araştırma;

Aksaray, Bursa, Giresun, Çorum, Aydın, Samsun, Antalya, Ankara ve İstanbul'da Satanist faaliyetler içinde bulunduğu gerekçesiyle gözaltına alınan 123 kişi üzerinde yapıldı.

123 kişi 13-25 yaş gurubu arasında. Bu Satanizm taraftarları üzerinde yapılan incelemede, genelde 13-25 yaş arası ergenlik çağında, kimlik bunalımı yaşayan gençlerden oluştuğu saptanmıştır. Çoğunun cinsellik, alkol ve uyuşturucu konularındaki kurallar ve yasaklamalara karşı oldukları kendi ifadelerinden tespit edilmiştir. Yine bu gençlerin tamamına yakını aile ve topluma karşı olan tepkilerini kanıtlamak için bu akımın sempaticilerini olduklarını belirtmişlerdir. Söz konusu araştırma sonrası Bakanlıkça yapılan açıklamada problemlili aile ortamı, bilgi yetersiz-

liği ve yanlış arkadaşlıklar gibi faktörlerin Satanizme zemin hazırladığını vurguladı.

Yapılan araştırmaya göre Satanizme ilgi duyan gençlerin çoğunluğu, lise ve üniversiteli, genellikle yabancı dil bilen, bilgisayar ve internet aracılığıyla Satanizm konusunda bilgi edinme imkânına sahip ve maddi yönden problemi olmayan kişiler. Satanistlerin psikolojik problemler yaşadıkları ve genelde antisosyal bir kişiliğe sahip oldukları saptandı.

SATANİZM İLKÖĞRETİME DE GİRDİ

Uzun bir süredir metafizik araştırmalar yapan Dr. Nedret Akarpa, Antalya başta olmak üzere pek çok ilde Satanizmin ilköğretim okullarına kadar indiğine dikkat çekerek, göçlerle oluşan sosyolojik yapının Satanist eğilimlerin artmasına yol açtığını vurguladı.

27 Mart 2002 tarihinde toplu intiharları son anda engellenen gençlerin ayin yaptığı Şirinyalı Mahallesi'nin Antalya'nın seçkin ve turistik mekânlarından biri olduğunu ifade eden Akarpa, İstanbul'da Satanizm eğilimlerinin yoğun olarak görüldüğü Bakırköy, Levent, Etiler, Kadıköy'deki toplumsal dinamiklerin, burada da bulunduğu dikkat çekti.

Araştırmacı **Dr. Nedret Akarpa**, çalışmalarıyla Satanist akımlarla toplum yapısı arasında bağlantı olduğunu belirlemiş. Dr. Akarpa'ya göre; *"Bugünkü cazibe merkezi durumundaki şehirler örneğin Antalya, Türkiye'nin dört bir yanından göç alıyor. İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirler yanında Doğu'daki illerden de gelenler var. Onun için Antalya'nın kendine özgü ortalama bir kültür altyapısı yok."* Dr. Akarpa'nın değerlendirmesine göre, Antalya'ya yeni bir hayat kurmak için gelen kişi sayısı çok fazla. Bunlar arasında eşinden ayrılan ve parçalanmış aileler de bulunuyor. Bu ailelerin çocukları Satanizme daha meyilli.

ÜLKEMİZDEKİ SATANİST AYINLER

24-25 Ekim 1998 tarihinde özel bir televizyon kanalında ülkemizde yapılan kimi Satanist ayinler ilk kez görüntülenerek ekranlara taşınmıştır. İzleyenleri hayrete düşüren dehşet verici olduğu kadar düşündürücü bu görüntülerden sonra; ayine katılanlardan bir kısmı da ekranlara çıkarılarak konuşturulmuştu. Çoğunlukla parçalanmış ve problemlili ailelerin çocukları olduklarını belirten bu gençler, bu ayinlere katılarak huzur aradıklarını ifade etmişlerdi.

Bu programda, müzik eşliğinde yapılan ayinlerde bir kedinin kurban

edildiği, kanının bir kaptaki biriktirilerek içilir hale gelmesi için üç gün bekletildikten sonra içildiği, ayinlere katılan kızların isteyen her erkekle seksüel ilişkiye girmek zorunda olduğu, seçme haklarının dahi bulunmadığı programda yer alan başka bir kadın katılımcı tarafından açıklanmıştı. Yine aynı programda ayin yapılan binanın duvarlarına kedi kanıyla çeşitli yazılar yazıldığı, şekiller ve resimler çizildiği görüntülenmiş ve ayin için genellikle eski, tarihi ve terkedilmiş binaların tercih edildiği ifade edilmiş, bu tip ayinlere merak salan gençlerin içki ve uyuşturucu bağımlısı oldukları da belirtilmişti.

DİĞER SATANİK OLAYLAR

21 Haziran 1998; Alp Cenani Yuğaç (14), Aslı Yardımcı (16) intihar etti. Türkiye’de Satanizmin duyulduğu ilk intihar olayıydı.

24 Ocak 1999; Burcu Gelegen (22) Satanist telkinler sonucunda intihara teşebbüs etti ancak ölmedi.

9 Mayıs 1999; Elif Erkin (15) intihar etti.

13 Eylül 1999; Şehriban Coşkun Fırat, sırf bu tarih Satanistlerce uğursuz sayıldığı için biri kız üç genç tarafından İstanbul’da işkence ile öldürülerek cesedine tecavüz edildi. Bu olayda da kısmi telkin söz konusu.

22 Eylül 1999; İntihar edeceklerini belirten bir not bırakarak ortadan kaybolan Pınar Boğa (16) ve arkadaşı Gülce Koçer (16)in cesetlerinin İçel ili Erdemli ilçesi, Kız Kalesi beldesinde bir inşaatın asansör boşluğunda bulunması ve liseli bu iki genç kızın yakınlarının “çocuklarımızın beyni yıkanmış, Satanist düşünceler şırınga edilmiş olabilir,” sözlerinden hareketle, bu intihar olayında Satanist şüphesi ağırlık kazandı.

16 Eylül 2000; İstanbul’da Alman Lisesi öğrencisi C.K.’nin okulun 4. Katından atlayarak intihar etmesi,

16 Aralık 2001; Üsküdar Özel Amerikan Koleji öğrencisi Lara Falay, Boğaziçi Köprüsü’nden atlayarak intihar etti. Bundan sonra polis de Satanizm konusuna eğilmeye başladı. Medya ve aileler Satanizmin tehlikeli hale geldiğini kavradı. Lara’nın bilgisayar kayıtları örgütün işleyişi hakkında kısmî bilgilere ulaşılmasını sağladı.

27 Mart 2002; Antalya’da polis tarafından son anda engellenen üçü

kız olmak üzere, sekiz gencin intihar teşebbüsleri,

Mayıs 2003; Antalya'da polis bir ihbarı değerlendirmesi üzerine kan dökme ayini yapmak isteyen bir grup Satanist yakalandı.

Ekim 2003; Antalya'da Satanistler tarafından öldürülmüş bir gencin cesedine ulaşıldı.

Bu intihar ve cinayet olaylarına yönelik yapılan araştırma ve soruşturmalarda da, ülkemizde Satanizme yönelen, bu uğurda intihar eden veya intihar teşebbüsü de bulunan gençlerin, genellikle varlıklı aile çocukları olduklarını, Türkiye şartlarına göre iyi eğitim aldıklarını, pek çoğunun özel yabancı okullarda okuduklarını, hiçbir maddi sıkıntılarının bulunmadığını ve kültür seviyesi yüksek bir ortamda yetiştiklerini, hatta bir kısmının ailenin tek çocuğu olduğu veya iki çocuğundan biri olduğu sonucu bir kez daha ortaya çıkmıştır.

SATANİZM'İN MERKEZİ İZMİR Mİ?

Antalya'da 27 Mart 2002 tarihinde intihar etmek üzereyken yakalanan sekiz Satanist gençten ikisinin İzmir'den gelmiş olması dikkatlerin o günlerde İzmir'e çekilmesine neden olmuştu. Satanizm konusunda bir araştırma yapan ve bunu kurumun internet sitesinden yayınlayan Diyanet İşleri Başkanlığı, "Satanistlerin İzmir'i kendilerine merkez seçtiklerini" açıklamıştı. Antalya, Ankara, İzmir, Bursa, Eskişehir, Adana, Tekirdağ, Edirne ve Kayseri illerinde Satanizmin yayılmaya başladığını belirten Diyanet'e göre de, Türkiye'nin internet ile tanışması Satanizmin yayılma sürecini hızlandırmıştı.

İZMİR POLİSİNİN ARAŞTIRMASI

İzmir Emniyet Müdürlüğü Antalya'daki olaydan sonra Satanizm konusunda dikkatlerin İzmir üzerinde toplanması ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın da yaptığı araştırma ile sapkın akımın Türkiye'deki merkezi olarak bu kenti işaret etmesiyle geniş çaplı bir araştırma başlatmış ve bu araştırmanın sonuçlarını bir raporda toplamıştır. Bu raporda:

- 3 Satanizmin öncelikle internet kanalıyla tanındığı,
- 3 Daha sonra kimi Satanist "Heavy Metal" gurupları ve masum arkadaşlık ilişkileri aracılığıyla gençler arasında yayıldığı,
- 3 Şeytan'a tapanların çoğunun yüksek gelirli ailelerin çocukları olduğu,
- 3 Satanist guruplarının, Türkiye'de el altından çıkartılan ve fotokopi yoluyla çoğaltılan çeşitli dergileri bulunduğu,
- 3 Satanistlerin genelde siyah ve kırmızı renkleri tercih ettikleri,
- 3 Deri pantolon, abartılı gümüş takılar, başlıklı tişörtler, yaz-kış postal bot çizme giydikleri,
- 3 Çoğunluğun ters haç taktığı ve giysilerinde Satanik sembollerin bulunduğu,
- 3 Geceleri metruk yerlerde ve mezarlıklarda toplanıp ayin yaptıkları,
- 3 Kedi kanı içerek ölümsüzlüğe ulaşacaklarını düşündükleri,
- 3 Kimi ayinlerin sonunda toplu seks yaptıkları,
- 3 7, 13, 666 sayıları ile ekmek, keçi ve şarabı kutsal saydıkları,
- 3 Bütün dinlere ve kutsal kitaplara karşı saldırgan bir tutum içinde oldukları, bilgilerine yer verilmiştir.

EMNİYET SATANİSTLER İÇİN ÖZEL EKİP KURDU

İstanbul polisinin, Üsküdar Özel Amerikan Koleji öğrencisi Lara Falay'ın Boğaziçi Köprüsü'nden atlayarak intiharının ardından başlattığı soruşturmada bu olayın Satanizm ile bağlantılı olduğu ortaya çıkmıştı. Bunun üzerine Falay'ın temasta olduğu Satanist guruplara ulaşmayı amaçlayan polis, Satanizme ilgi duyan gençlerin yoğunlukta olduğu barları ve dinledikleri müzik guruplarını yakın takibe almıştı. Daha sonra İstanbul Emniyeti İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde, Satanist faaliyetleri

takip için özel bir birim kurulmuştu.

İstanbul'da Hizbullah operasyonu ve **Üzeyir Garih cinayeti** soruşturmalarının başında bulunan dönemin istihbarattan sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı **Niyazi Palabıyık**, Satanistlerle ilgili soruşturmaları yürüten ekibin başına getirilmişti. Bu özel ekip Satanizm konusunda yürütülen soruşturmalarda psikolog, sosyolog, din adamları ve müzik konusunda uzmanların bilgisine başvurulmaya başlanmıştı.

FBI usulü çalışan ekip, tüm bilgi ve belgeler toplandıktan sonra terör örgütleri gibi nitelendirilen bu guruplara operasyonlar düzenlemeye başlamıştı. Ekip, Satanizme ilgi duyan gençlerin dinlediği müzik guruplarının CD'lerini incelemiş, Satanizmle ilgili olduğu tespit edilen otuz internet sitesinin yayınlarını takibe almıştı. Geçmişe yönelik bu faaliyetlere karışmış kişilerin yanı sıra intihar eden gençlerin aileleri ve arkadaşları ile tek tek görüşmeler yapılmıştı.

Devletin resmi raporlarında Satanizmin, Millî Tehdit ilân edildiği o günlerde yüksek okul mezunu genç polislerden oluşturulan bu ekibin görünümüleri de Satanistler gibiydi. Çoğu uzun saçlı, kulağı küpeli genç polisler, bilgisayar teknolojisini de çok iyi biliyorlardı. Hem yazılım hem de donanım konusunda uzman olan, yabancı dil bilen bu ekip, deşifre ettikleri Satanistlerin mekânlarında fırtına gibi esmişlerdi.

AYNA KIRAN POLİSLER

Milliyetçiliğin "Millî Tehdit" ilân edildiği, hatta terörist bir faaliyet olarak nitelendirildiği 2008 yılı boyunca sürdürülen **Ergenekon Soruşturmaları**'nda sabaha karşı yapılan operasyonlar bir hayli eleştirildi.

Sabaha karşı çalınan kapılar, yataklarından apar topar kaldırılan, evleri didik didik aranan yaşlı-başlı akademisyenler, gazeteciler, emekli yüksek Yargı mensupları, sivil toplum kuruluşu yöneticileri, emekli paşalar gibi toplumun önde gelen isimleri dalga dalga toplanıp gözaltına alınırken, Nurseli İdiz'in iç çamaşırlarının arasında Ergenekon bağlantısı aranırken, operasyonlarda görev alan kimi polisler dikkat çekiyordu.

Uzun saçları, küpeli kulakları ve kot pantolonlarıyla bu genç polisler. 1990'ların sonlarında görmeye alıştığımız Satanistleri andırıyorlardı. Terörle Mücadele'de çalışan bu uzun saçlı polisler, belki de **Satanizm Masası**'nda görev yapan sivil polislerdi. Satanistlerle mücadele etmek için kurulan birimde görevlendirilen polisler, Satanizm'le mücadele etmek yerine Satanist mi olmuşlardı?

Bu uzun saçlı polisler hakkında gazeteci **Tuncay Özkan**'ın Ergenekon soruşturması sürecinin bir hayli ısındığı günlerde Kanal Türk Televizyonu ekranlarından yaptığı açıklama oldukça ilginç ve düşündürücüydü. Özkan, gözaltına alınıp, tutuklanmadan önce görünümüleriyle dikkat çeken bu polisler hakkında şunları söylüyordu: **“O, uzun saçlı polisler var ya... Beni yakalamak için ayna kırıp yemin etmişler! Bana çok kötü, pek çok kötü şeyler yapacaklarmış.”**

“Ayna kırarak, yemin etmek” Türk toplumunun pek alışık olmadığı bir yemin biçimi olsa gerek. Bu ülkede, Kur'an, bayrak, silâh, namus ve şeref gibi toplumca önem verilen değerler üzerine yemin edilir. Ayna kırmak ise batıl olsun ya da olmasın uğursuzluk kabul edilir.

Uğursuzluk üzerine yemin etmek, ancak toplumun değer yargılarıyla alay eden Satanistlerin tercihi olabilir. **Şeytan**'a kötülükleri ve uğursuzlukları temsil ettiği için tapanların, yemin ederken de ayna kırıp uğursuzluk üzerine yemin etmeleri tuhaf gelse de doğaldır. Ama asıl tuhaf olan bu yemin şeklinin bir takım polis memurlarınca benimsemiş olmasıdır.

SATANİSTLER KILIK DEĞİŞTİRDİ

Ülkemizdeki Satanistler, tepki çekmemek ve rahat hareket etmek için kılık değiştirdi. Kendilerine özgü siyah ve kırmızı renkli tişörtlerden, siyah deri pantolonlardan ve abartılı takılardan dikkat çekmemek için vazgeçen Satanistler, tebdil-i kıyafet eyleyip aramızda dolaşmaya başladılar. Bir zamanların uzun saçlı, keçi sakallı, kulakları küpeli Satanistleri, bugün öğretmenlikten tezgâhtarlığa kadar birçok mesleğe el atmış durumdadılar.

Satanistler artık tanınmadan normal birer birey gibi her an karşımıza çıkıyorlar. Hiç birinin o eski fanatik görüntülerinden eser yok. Onların bu görüntüsü bazıları tarafından; **“Bak gördünüz mü? Telaş edecek hiçbir şey yokmuş... Kendileri de yanlış işlere bulaştıklarını fark ettiler. Sonunda doğru yola geldiler,”** gibi değerlendirmeler yapsalar da gerçek çok farklı.

Önceden de gizliliğe önem veren Satanistler, şimdilerde tamamen gizlenip; adeta yeraltına indiler.

Satanizm, Türkiye'de son altı yıldır tartışılıyor, araştırılıyor. Aralıklarla meydana gelen Satanizm bağlantılı olaylar birkaç gün gündemi meşgul ettikten sonra kısa bir süre içinde unutulup gidiyor. Oysa artan

uyuşturucu kullanımı paralelinde bu sapkın akımın ilköğretim okullarına kadar girip, buralarda taraftar bulması tedbir alınmadığı takdirde tehlikenin tırmanacağı işaretini veriyor.

Oysa olaylar başlar başlamaz devletin eğitim kurumları hemen devreye girmiş; Satanizm alt başlığında Şeytana tapmanın yanlış olduğu realitesi üzerinde durularak uyarı niteliğinde dersler verilmeye başlanmıştı.

Emniyet birimleri de Satanistlerin peşlerine düşmüştü. Fakat bu çabalar tam sonuç vermedi. Çünkü Satanistler, eskiye göre daha sistematik çalışmaya başladılar. Uyuşturucu onlar için taraftar kazanmada önemli bir güç haline geldi.

Sayıları bir elin parmaklarını geçmez denilen ve yaptıklarına birkaç kendini bilmez gencin hezeyanı gözüyle bakılan Satanistlerin niceliği azımsanacak gibi değil. Emniyet Genel Müdürlüğü verilerine göre Türkiye’de üç bin beş yüz Satanist aktif halde. Uzmanlara göre ise değişik illere yayılmış ve bir organizasyon dâhilinde çalışan en az beş bin Satanist var.

Aksiyon Dergisi Satanistlerin kılık değiştirmelerine yönelik yaptığı haberde aynen şunları belirtiyor: “Siyah tişört ya da kıyafetler, uzun saç, küpeli kulaklar, bayanların siyah ruj ve ojeleri Satanistlerin yakın zamana kadar dıştan görünen en belirgin vasfıydı. Ancak bu vasıflara uymama kararı aldılar. Artık onlar da takviye yapacak. Tebliğlerini kılıktan kılığa girerek daha rahat verecekler. Bu karar yönlendirici ‘büyük lider’den geliyor.”

MÜTEVAZI SATANİST

Aksiyon Dergisi’nin yaptığı araştırma şu şekilde devam ediyor: “Peki Satanistler en önemli özellikleri klasik kıyafetlerinden neden vazgeçiyor? Son yıllarda Satanistlere yönelik emniyet birimlerinin baskısı, toplumun her siyah tişört giyene ve saç uzatana karşı temkinli davranması onları böyle bir yöntemi devreye sokmaya zorlamış. Sebeplerden biri de gençlere düzgün kılık ve sade kıyafetlerle gidilerek Satanizmin daha kolay anlatılmak istenmesi. Böylece dışarıdan normal bir birey gibi görünerek tepki çekmeden dolaşabiliyorlar.

Son bir yıldır takviye kararını başarıyla uyguladıkları belirtiliyor. Satanist A.K. “Kıyafetimize dikkat ediyoruz. Saçlarımız kısa ya da temiz. Tıraşlı olmaya çalışıyoruz. Kızlar da aynı şekilde değişik renkte etek,

pantolon giyiyor; makyajsız veya düzgün makyajlı olmaya çalışıyor. Böylelikle dikkat çekmeden dolaşabiliyoruz. Satanizmi anlatırken de rahat ediyoruz. Siyah tişört, uzun saç, pasaklı görüntü antipati uyandırıyor. Fazla dikkat çekiyordu. İnsanlara yaklaşmakta güçlük çekiyorduk. Ama şimdi Satanizmin bir din olduğunu anlatıyor ve davet ediyoruz. Başta kılığımıza bakıp Satanist olduğumuza bile inanmıyorlar. Anlatınca inanmak zorunda kalıyorlar. Bu yöntem sayesinde çok başarılı olduk. Ben son altı ayda üç kişiyi gurubumuza kattım. “Tabii bütün bu uygulamalar Satanizmin ciddi bir değişim yaşadığı anlamına gelmiyor. Bu, normal zamanlarda tepki çekmemek için başvurulan bir yöntem. Ayinlerde ya da toplantılarda her şey aslına dönüyor; siyah kıyafet ve birtakım ritüeller devreye sokuluyor.”

Kılık değiştirme konusunun Türkiye’ye has bir uygulama olduğunu düşünenler çoğunlukta. **Sosyolog Nevin Ünlüyol**, bunlardan biri. Tebdili kıyafetin ancak Türkiye’deki Satanistlerin alabileceği bir karar olduğunu düşünüyor ve gerekçesini şöyle açıklıyor; *“Türkiye her şeye rağmen bu tür akımlara karşı tutucu. Kaldı ki, Satanistler son birkaç yıldır Türkiye’de takip ediliyor ve tepki topluyor. Ancak şimdi kimin Satanist olduğunu anlayamayacağız. Böylelikle Satanistler toplumun tepkisine karşı rahatlamış oluyorlar. Fakat bu hareket sadece Türkiye’deki Satanistler için geçerli. Avrupa ya da Amerika’da siyah giyinmek, saç uzatmak dikkat bile çekmiyor. Bu kılık, kıyafet değişikliği ile bana göre Satanistler Türkiye’de daha etkili bir duruma gelecekler. Siyah renge bağlı kalmalarının zorunlu olmadığına da kendilerini inandırmışlar.”*

TEZGÂHTAR SATANİST

Önceleri öğrencilerden ve boştta gezen zengin çocuklarından oluşan Satanist guruplar bu konuda da önemli bir değişikliğe gitmişler. Artık hemen hemen her Satanistin bir işi var. Bu yöndeki direktif de ‘büyük lider’den geliyor. Barmenlik yapanların yanı sıra, yabancı dil dersleri veren, tercümanlık hatta mağazalarda tezgâhtarlık yapanlar bile var.

Normal zamanlarda sıradan insanlar gibi işlerine giden Satanistler, toplantı ya da ayinlerde tepeden turnağa değişerek özlere dönüyorlar. Görev yani ibadet bittiğinde ise her şey tekrar normale dönüyor. Bütün bu işlemler ve hareketler bir başıbozukluk içinde değil, ciddi telkinler sonucu ve bilinçli olarak yapılıyor.

Tezgâhtarlık yapan Satanist Yeşim K. kendi gurubundaki mesleki durumu Aksiyon Dergisi'nin yaptığı röportajda şöyle değerlendiriyor; *“Aramızda öğretmen olanlar bile var. Herkes gibi, yaptığımıza bir iş olarak bakıyoruz. Bir Yahudi dinini nasıl yaşıyorsa biz de öyleyiz. İş bittikten sonra toplantılarda ve ayinlerde inancımızı yaymaya çalışıyoruz. Geçtiğimiz ay benim gibi tezgâhtar olan bir arkadaşım bize katıldı.”*

Yeşim K.'nin aynı röportajda dikkat çektiği bir başka konu ise Avrupa'daki gibi Satanist ailelerin giderek çoğalıyor olması. K.'nin anlattıklarına göre kendi aralarında evlenen Satanistler arkadaşlarını dikkat çekmeden evlerine yemeğe ya da çaya alır gibi davet ediyor ve evde toplantı yapıyorlar. Hatta bu toplantılar daha sonra ayinlere bile dönüşüyor.

TÜRKİYE'DEKİ SATANİST YAYINLAR

Türkiye'deki Satanistlerin ciddi anlamda yayın organları olmadığını daha önce de belirtmiştik. Ancak büyük bir bölümü çok iyi yabancı dil bilen bir gurubun üyeleri Amerikan kaynaklı, İngilizce yayınları takip ediyorlar. Bununla beraber ülkemizdeki Satanist grupların, Non Serviam, Şebek (Köprüaltı), Ölüm ve Cenaze, Mağşer, Aşk ve Şarap, Shamin, Kadavra Zine, Piramit Zine, Mazine, Sombre, Toprak, Rockline, Mat gibi kitap ve dergileri olduğu biliniyor. Ayrıca “probabilite (Olasılıklar)” adlı korsan bir dergi de fotokopi yoluyla çoğaltılıp satılmaktadır.

MÜZİK GURUPLARI

Satanistlerin ülkemizdeki müzik grupları ise; Satanic Werses, Ehri-men, Wi tetrap, Pagan, Asceraus, Sarkofokos, Sagu, Hezzihill, Mopheus, Death Out gibi Heavy Metal gruplarıdır.

Tarihi süreçte, **Satanistler**, **Lusiferciler** veya **Paladistler** gibi çeşitli isimler altında faaliyetlerini yürüten Satanist felsefede, son zamanlarda, kendilerine Metadinistler adı verilen bir guruptan da söz edilmektedir. *“Meta,”* metal müziğin kısaltılmışı olup inançlarını ifade etmek üzere *“dinist”* ekini aldıktan sonra ikisini birleştirmişlerdir.

Satanistlere karşı duruşlarıyla tanınan ve 1970'li yılların ortasına doğru çoğunluğunu Amerika'da işçi ailelerinin çocuklarının oluşturduğu metadinist gurubun, Türkiye'de üç dört yıllık bir geçmişi vardır. Türkiye'de ki faaliyetlerin şu an için küçük bir grup olduğu tahmin edilmektedir. Ancak, taraftarlarının her geçen gün arttığı söylenen metadi-

nistlerin yayılmasında, metal müzik alanında batıdaki gelişmeler ve oluşumlar ülkemizde de büyük oranda etkili olmaktadır.

Satanistlere karşı örgütlenmiş bir gurup olan metadinistlerin, Satanistler gibi çılgın, vahşi halleri ve olayları bulunmamakla beraber, bu gurup da potansiyel olarak gençliğimizi tehdit etmektedir.

SATANİK OLAYLAR VE İTİRAFLAR

Aktüel Dergisi'nin, iki gencin İstanbul-Ataköy'deki bir apartmanın 14'ncü katından boşluğa atlayarak intihar etmelerinin ardından, bir zamanlar Satanist olan, Satanistleri izleyen ve tanıklık edenlerle yaptığı röportaj;

ATAKÖY'LÜ SEVDA'NIN İTİRAFLARI

“Kedi kani içemedim, ilk Satanist ayinine sırf merak yüzünden katıldım.”

18 yaşındaki Ataköylü Sevda, aynı yaştaki Ebru'yla tanıştıktan sonra bir süre Satanist guruba dâhil olmuş.

“O da benim gibi ekonomik düzeyi düzgün iyi olan bir aileden geliyordu. Hayatta hiçbir şey için üzülüyordu, üstelik benim insanları sevmemi, onlardan nefret etmememi komik buluyordu.”

Sevda, Ebru'yla önceleri uyuşturucu ve serbest aşk dolu günler ve geceler yaşamaya başlamış. İşte o günlerde, Ataköy 9'ncü Kısım'da bulunan baruthane 'de gözleri oyulmuş, aslı halde bir kedi ölüsü bulunduğunu duymuşlar.

“Ebru ölmesi gerekiyormuş öldürmüşler, ne var bunda. Gerekirse ben de pekâlâ bir canlıyı öldürebilirim,” deyince çok şaşırđım. Üstelik o benim bu şaşkınlığımla dalga geçiyordu. İlerleyen günlerde bana doğaüstü güçlere inandığımlı anlattı. Sözüünü ettiği ALLAH değildi. Anlattığına göre, kendisi gibi düşünen arkadaşlarıyla bir araya geliyor ve güvenlerini pekiştiriyorlarmış. Doğrusu ilgimi çekti aralarına katılmak istedim.

Sırf merak yüzünden gittiği ilk ayinde tanık olduklarını ise şöyle anlatıyor;

“Gittiğimiz yer baruthane'ydi. Kalabalık bir gurup vardı. Bir kabın içinde tütsü yaktılar, bir köşede de mumlar yanıyordu. Biraz geç kalmıştık, gittiğimizde hepsi sarhoş gibiydi. Ortaya çizilen şekillerin etrafında

dönmeye başladılar. Ama bu şekil, gazetelerde çıkan yıldız değildi. Dikdörtgeni andıran çizgilerin içine bir kitap kondu. Sonradan bunun Satanist İncil olduğunu öğrendim ve anlam veremediğim şeyler söylemeye başladılar. Arkadaşım da onlar gibi davranıyordu.”

O gece olanları sadece izleyen Sevda, biraz korkar ama merak hâlâ daha ağır basmaktadır. Bu arada, kimi toplantılarda Şeytan'a bağlılıklarını göstermek için bir kurban adadıklarını, bu kurbanın oğlak burcundan olduğunu, yeni bilgileri arasına katar.

“Sonradan öğrendim ki, kedi de Şeytan gibi oğlak burcundan kabul edildiği için, genellikle kedi kurban ediyorlarmış.”

Bu arada Ebru, Sevda'yı bilgilendirmeye devam eder. Yapılan ayinler birer büyü ayinidir.

“İstesem, Şeytan'ın verdiği güç sayesinde ben de her şeyi kontrol altına alabilecektim.”

Bu sebeple bir kez daha ayine karar verir Sevda. Bu kez mekân Baruthane değil bir evdir. *“Ama onlar gibi transa geçemiyordum. Zaten yaptığım büyü de tutmadı.”*

Bu arada Sevda, gurubun **Taksim**'de bir dernekleri olduğunu ve gerçek üye kabul edilmek için kedi kanı içildiğini öğrenir.

“Korkmadım da, kedi kanı içmek fikri kötü geldi bana...”

Sevda'nın da bir ayine katıldığını söylediği Ataköy'deki tarihi Baruthane binası çifte intiharla yeniden gündeme geldi. Oysa bu harap binada Satanist ayinler yapıldığı iddiası bundan daha önce de ortaya atılmıştı.

BİR BAŞKA ATAKÖYLÜ

GENÇ KIZIN ANLATTIKLARI

Ataköy'de yaşayan Zeynep Kerem, kedisini Baruthane içinde gözleri oyulmuş, vücudu paramparça edilmiş halde bulunca “katil”in peşine düşer. Bu amaçla Bakırköy'deki bir yerel gazetenin genel yayın yönetmeni olan Nurettin Eren'den yardım ister. Bunu yapanın ancak bir sapık olduğunu düşünürken beklemedikleri bir sonuçla karşılaşılır. Ataköy'de Şeytan'a taptıkları iddia edilen Satanist gençler vardır. Kedi, uyuşturucu da kullanan bu gençlerin kurbanıdır.

Ayinlerle ilgili olarak çevrede birçok gencin adı geçmektedir. Zeynep Kerem bu gençler için Bakırköy Savcılığı'na suç duyurusunda bulunur. Ancak bir sonuç alamayınca, kendi imkânlarıyla Satanist gençlere ulaşmaya çalışır ve bunu başarır.

“Bu gençlerin çoğunun ailesi eğitilmiş, ekonomik düzeyi yüksek olan insanlardır. Çocuklar uyuşturucu kullanıyorlar aynı zamanda. Ayinler düzenleyip Şeytan'a inandıklarını söylüyorlar.”

Gazeteci Nurettin Eren, araştırmaları sırasında intihar eden Aslı ile de karşılaşmış.

“Bana ayinlere katıldığını ama artık, guruptan ayrıldığını söyledi. Demek ki uyuşturucu kullanmıyordu, yoksa kopamazdı. Daha sonra da merhabamız sürdü, son derece akıllı ve neşeliydi; öyle zeki bir kızın intihar ettiğine hâlâ inanamıyorum.”

HOLLANDA'YA KAÇARAK

KURTULAN GENCİN İTİRAFLARI

Aksiyon Dergisi'nin daha önce Satanist olan K.Ş. ile yaptığı görüşme, Nasıl Satanist oldun? Başlığıyla yayınlanmıştı. K.Ş. şunları anlatıyordu:

“Ailemden kopmuş, sevgi bağı kalmamıştı. Maddî açıdan durumum ailem sayesinde oldukça iyiydi, zengin aile çocuğuydum kısacası. Değişik arayışlar içindeydim, macera arıyordum. Beyoğlu'nda takılıyorduk. Satanist bir gurupla tanıştım ve Ataköy'de oturduğumu öğrenince benimle yakından ilgilendiler. Bana okumam için Satanizmle ilgili kitaplar verdiler. Okuduğum zaman oldukça ilgimi çekti. İşte aradığım şey dedim hemen. Mistik şeyler vardı kitapta, kıyamet gününden bahsediyordu, ölümsüzlükten falan bahsediyordu. Daha sonra beni Ataköy'de oturan guruptan olan diğer kişilerle tanıştırdılar. İlk başta benim oyun olarak baktığım ayinler yapılıyordu. Kendimi tutamayıp gülüyordum ama onlar çok ciddiydiler, sanki uçuyorlardı. İlk başlarda korktum gerçekten, ama sonra ben de onlardan biri oldum. Heavy Metal türü müzikler dinlerdik. Bu müzikleri yapanlara tapardık. Aklıma hep Müslüm Gürses gelirdi. Acaba derdim, onlar da bir tarikattan mı diye? Kedi kanına bayıldık.”

“Neler yaptınız?”

“Kedi öldürmeye, kanlarını akıtıp kurban etmeye bayılırdık. Hepimiz

tam bir kedi düşmanıydık. Akla hayâl gelmeyen sapık zevklere sahiptik. Aklıma geldikçe kendimden utanıyorum. Kedi kanı içip (Bunu söylerken silkiniyor) ölümsüzlüğe ulaşmaya çalışanlar bile vardı içimizde. Ben de buna inanmıştım. Kanı içmek için içimden büyük bir istek geliyordu. Fakat midemin bulanması bunu engelliyordu. Kandırdıkları gençlere ölümsüzlüğü, dünyayı ele geçirmeyi vaat ediyorlardı. Bir oyun oynuyorduk sanki. Şeytana tapar gözükecektik fakat asıl amacımız Şeytanı yok edip dünyayı ele geçirmektir.

Şimdi tüm bunlara gülüyorum. Hava, su toprak, ateş diye 4 kuleden bahsediyorlardı. Dünyayı bu 4 kuleden yöneteceklermiş filan. Türkiye'ye üç, dört sene önce Mısır'dan bir adam gelmişti. Sol ayağı topal, kısa boylu, kumral saçlı zayıf bu adam Türkiye'deki Satanistlerin liderlerinden bir tanesiydi. Etiler'de bürosu vardı.”

“İntihar eden kişileri tanıyor musun?”

“Aynı çocuk mu bilmiyorum ama büyük bir ihtimalle değildir o en az 18 yaşındaydı içimizde Serdar isimli Satanist arkadaşımız vardı ve Alp isminde bir çocuktan bahseder ona yaptığı işkenceleri anlatır, kasete kaydettiği çığlıklarını bize dinletirdi. Satanist olmadan öte psikolojik olarak oldukça çok sorunları vardı. Bilgisayardan çok iyi anlardı. Sürekli Pentagram'ı dinlerdi. Gizli güçlerle bağlantısı olduğunu iddia ederdi, evine gittiğimizde bazen aklımı kaçırmış gibi delilikten öte hareketlerde bulunurdu. Kur'an yapraklarının üstüne oldukça sapık eylemlerde bulunduğu bizzat şahit oldum.

Hepimiz tam bir din düşmanıydık, özellikle İslamiyet'in. Kur'anı Kerim yapraklarına, camiî duvarlarına ve cami bahçesindeki musalla taşlarına akla gelmedik sapıkça eylemlerde bulunur ve kendimizi tatmin ederdik. Böyle yaparak Şeytana hizmet edeceğimiz şekilde beynimiz yıkanmıştı. “Eminim Şeytan bizi seyrederken kıskanıyordur” diye onunla alay ederdik. İnternette Şeytanla sohbet ederdik. En çok onu yaparken heyecanlanırdık.”

“Ataköy'de çok Satanist var mı?”

“Benim zamanımda o kadar yoktu, sadece biz vardık. Ama Ataköy ve çevresi benim görüşüme göre Satanist tarikatının ruh çalması için (ruh çalmak diyorum çünkü insanın benliğini elinden alıyorlar) oldukça ideal. Çünkü gençlik yapısına bakıldığında maddi durumu oldukça iyi olan ailelerin para kazanma hırsından çocuklarının ne yaptığından ha-

berleri olmuyor. Onlar da ailelerinden doğan boşluğu başka yerlerde dolduruyor. En azından benim düştüğüm boşluk böyleydi. Bu hepsi için geçerli değil tabii ki, çok iyi gençler de var. Ama bizim arkadaş çevremiz içe kapanık bir toplum gibiydi, arkadaşlarımız hep kendi aramızda olurdu.”

“Nasıl kurtuldun?”

“Artık iyice bunalıma girmiştim. Derdimi anlatabileceğim insanlar yoktu etrafımda. Hayatta olan bütün bağlarım tek tek kopuyordu. Yaşama bilincimi yitirmiştim. İçimi inanılmaz bir ölüm korkusu sarmıştı ve bazen aşırı bir cesaret gelir, intihar etmek isterdim. Hatta bir defasında ilaçları ağzıma doldurmuş ve hemen tükürmem bir olmuştu. Bulduğum sapık çevreden artık kurtulma vaktinin geldiği kararına vardım. Aklima Hollanda’daki amcam geldi ve kurtuluşumu orda gördüm. Yaklaşık birbuçuk yıl sonra döndüm. Gerçekten de döndüğümde her türlü sapıklıktan arınmışım ve kendimi sosyal olgulara yöneltip yaşadıklarımı hiç düşünmemeye çalıştım. Kısa bir süre sonra oturduğumuz yerden taşındık. Bu tabii en çok benim baskımla oldu.”

“Şimdi ailenle aran nasıl?”

“Annem babam ayrı yaşıyorlar. Ben annemle kalıyorum ve ona artık sevgiyle bakıyorum ve yaşadığım her şeyi biliyor. Bazen büyük bir suçluluk içinde birbirimize sarılıp ağlıyoruz ve oldukça rahatlıyoruz. Babama karşı az da olsa bir kırgınlığım var. Ama yine de görüşüyoruz. Beni hayata bağlayan güzel ve zevkli bir işim var. Çok sevdiğim ve evlenmeyi düşündüğüm bir de kız arkadaşım.”

22 YAŞINDAKİ ÖZGÜR’ÜN İTİRAFLARI “Galleria’da bir fast food’çuda birlikte çalıştığım bir arkadaşım vardı. Bir gün kırmızı kaplı, üzerinde kurukafa resmi olan, Grekçe ya da Sanskritçe gibi farklı harflerle yazılmış bir kitap getirdi. Söylediğine göre bu kitapta birçok büyü vardı. Benim inanmadığımı görünce ispat etmeye kalktı. Kitapta yazılanlar doğrultusunda, her şeyi kontrolü altına alabileceğini iddia ediyordu. Ama bunun için de büyüü yapandan kan akması lazımdı. Bir seferinde bir kızı elde etmek istiyordu. Kitabı açtı, anlamadığım bir şeyler söyledi, bıçakla kolunu kesmişti. Ertesi gece o kızla birlikte oldu.”

Bir gün bu gençle birlikte bir yatta düzenlenen partiye katılan genç kız, bu partinin aslında bir ayın olduğunu sonradan öğrenmiş. Genç kızın bu ayın ile ilişkin anlattıkları şöyle.

“Çok kalabalıktı, içinde sürekli “*Satan*” kelimelerinin tekrarlandığı bir müzik çalıyordu. Yattakiler bu müzik eşliğinde halka halinde dönme-ye başladılar. Kendilerinden geçmiş gibiydiler, öyle ki karşısındakine bıçak sallayanlar bile vardı. Sonra kapının üzerindeki, çarpmıha gerilmiş kedi resmini gördüm. Tam o sırada, derinden gelen bir kedi iniltisi duydum sanki fakat herhalde sarhoş oldum, diye düşünüp üzerinde durmadım.

Gece yarısından sonra herkes birbiriyle sevişmeye başladı. Eşini bıçakla çizenler ve kanlarını emenler burçların kendileri için çok önemli olduğu gerekçesiyle bana burcumu sordular. Boğa burcundan olduğumu söyledim ve otuz yaşlarında bir kadın Boğa ve Oğlak burçlarının aynı tabiatta olduğunu söyleyip, benimle birlikte olmak istedi. Uyandığında saat sabahın beşiydi ve yatakta üç çıplak kadın daha vardı. Apar topar yukarı çıktığımda insanlar sere serpe yatıyordu. Vücutları ve duvarlar kan lekeleriyle doluydu. Kendi kanlarıyla duvarlara tuhaf şekiller çizmişlerdi. Koşarak ayrıldım oradan.”

BİR ÜNİVERSİTELİ SATANİSTİN İTİRAFLARI Milliyet Gazetesi'nin, Satanizm.glowingeyes.net adresli web sitesini hazırlayan ve kendisini “Ankara’da Satanist kitlenin çok saygı duyduğu ve örnek aldığı şahıs” olarak tanıtan bilgisayar mühendisliği öğrencisi Requiem Aeterna rumuzlu kişiyle yaptığı röportajda

Genç Satanistler büyüklerin kuklası:

“Kendini itibarlı Satanist diye tanıtan Ankaralı üniversite öğrencisi, karanlık dünyanın acımasız kuralını şöyle anlatıyor: “Satanizm 14–18 yaş arasında yaygın, büyükler de var ama onlar göstermelik Satanist. Amaçları gençleri kullanmak.

“Satanizm nasıl öğreniliyor, yayılıyor?”

“Satanizm hep “bilenlerden öğreniliyor, kendi klanının amaçlarını istediği şekilde belirleyen “bilenler,” diğerlerine kurallarını belirlediği Satanizmi öğretiyor. Okul bahçelerinde, metal müzik konserlerinde, yoğunlukla internette. Yapacak hiçbir işi olmayan hiperaktif ve zengin gençler maddi desteği, her şeyini kayıp etmiş gibi hisseden derbeder kişilerde manevî desteği sunuyorlar. Ve ortaya garip bir birliktelik çıkıyor.”

“Satanizmle ilginiz nedir?”

“Türkiye’de Satanizm propagandası yapan gurupların kurulmasında önemli rol oynadım. Satanizmin yükselişe geçtiği yıllarda bu akımın ilk etkilendiği Ankaralı Satanist gurubunun üyesiydim. Garip gelebilir ama Satanizmin ilk tohumları Ankara’da atılmıştır.

“Satanizm nedir?”

“Bir din. Ama Türkiye’deki Satanizmi kaçış olarak görmelisiniz. Anton Szandor Lavey’in açtığı Satanist Kilisesi ve bu konu üzerine yazdığı Satanic Bible en ciddi çalışmalarıdır. Satanizm hırçınlığı, korkusuzluğu, saygıyı ve onuru içerir.”

“Kimler arasında yaygın?”

“Satanizm 14–18 yaşları arasında yaygın. Daha büyükler de var elbette ama onlar maddi kaygıları su yüzüne çıktığı için gençlerden yararlanabilmek amacıyla Satanizme devam eder görünüşürlor.”

“Satanizm insana zarar verir mi?”

“Satanizm herhangi bir düşünceden daha zararlı gibi görünmesi Satanizmi seçen kitleyle ilgilidir.”

ŞEHRİBAN’I ŞEYTANA KURBAN EDEN

SATANİSTLERİN İTİRAFLARI

Yargıtay kararları dergisinin Nisan 2003 sayısında 13 Eylül 1999 yılında İstanbul’da meydana gelen **Şehriban Coşkunfırat** isimli genç kıza tecavüz edip öldüren ve kendilerini Satanist olarak kabul eden şahısların ifadelerine yer verilmiştir.

Samk Zinnur Gülşah’ın;

“Engin, bugün 13’ncü gün uğursuz bir gündür, ayrıca bu gün deprem oldu biz de bunu Şeytana kurban etmek istiyoruz, gece 24.00’den sonra onu öldüreceğiz.” (20.9.1999)

“Ömer, ayın 13’ü olması nedeniyle kızın ırzına geçip Şeytana kurban edecekti, bunu saat 24.00 sıralarında yapacaktı.” (24.9.1999 günlük Cumhuriyet savcılığı)

“Satanizm adına kurbanı mani olamadım” (24.9.1999 günlük Sulh Ceza Hâkimliği’ndeki sorgusu),

“Sanık Engin Şeytandan emir aldığıını maktüleyi bu nedenle öldüre-
ceğini söyledi” (26.1.2000 günlü duruşma)

Sanık Engin’in; “Sanık Ömer; ben bu kıza tecavüz edeceğim, öldü-
receğim, Satanizmde olduğu gibi güç kazanmak için onu Şeytana kur-
ban edeceğim,” dedi (20.9.1999 günlü koltuk),

“Bu arada bana Şeytandan mesaj geldi. Bir senedir kendisinden me-
saj alıyorum, kulağıma sesler geliyor, ne derse onu yapmak zorundayım,
konuşmalarında bendeki canın kendisine ait olduğunu söylüyordu. Be-
nim elçim olacaksın diyordu. Aramızdaki anlaşmaya göre ben de bunu
kabul ettim. Bunalıma giriyordum. Benim ruhum devamlı Şeytanda idi,
iyi tahsil yapmama ve iki dil bilmeme rağmen hayatta yaşamanın anlam-
sız olduğunu düşünüyordum. Şeytan bana senin sınavların var, bunları
başarırsan senin canını alırım demişti. Mesajları genellikle geceleri alı-
yordum, sanıklar daha önce benim Şeytandan mesaj aldığıını biliyorlar-
dı... sanıklar da Satanistti... Şeytandan mesaj aldım... öldürdük”
(19.12.1999 günlü duruşma)

Sanık Ömer’in; “Gülşah bana biz Satanistiz, belli başlı insanlar var,
örgüt kuracağız bize katıl, belli başlı insanların canlarının alınması la-
zım... Bize Şeytandan mesaj geliyor dedi. Bunu Engin’de doğruladı...
devamlı belli başlı günlerimiz, o günlerde ayinlerimiz, törenlerimiz ola-
cak sen de bizimle ol dediler... olay günü olay yerini hazırlayıp gittik,
19.00 sıralarında Gülşah dizleri üzerinde ileri geri sallanıp kendi kendi-
ne konuşuyordu. Engin’e sordum, mesajlar aldıklarını, bugün ayın 13’ü
olup uğursuz olduğunu, ayrıca o gün deprem olduğunu, 24.00’te Şehri-
ban’ı Şeytana kurban edeceklerini söyledi.” Diyerek o gece o amaçla
maktüleyi kurban ettiklerini kendisinin daha önce kedi parçalayıp resim
çektirdiğini, etini pişirip yediğini (20.9.1999 günlü duruşma)

“Black Metal müzik Satanizm’le ilgilidir. Satanizmi öğrenmeye ça-
lıştım... Ben de Şeytanla ilgili düşüncelerimden dolayı Şehriban’ın ağ-
zını, burnunu kapattım, öldürdük” (24.9.1999 günlü Cumhuriyet Savcı-
lığı) ve aynı günlü Sulh Hakimliği’nde aynı doğrultudaki sorgu beyan-
ları ile “Engin, bize Şeytandan mesaj geldi. Öldürmem gerekiyor dedi...
ben de öldürme fiiline katıldım” (9.12.1999 günlü duruşma)

ŞEHRİBAN’IN ÖLDÜRÜLÜŞÜ

Şehriban Coşkunfırat, Avcılar’daki evinden başına geleceklerden ha-
bersiz 13 Eylül’de Bakırköy’e gitmek üzere ayrılmıştı. Üç gün boyunca

kendisinden bir haber alınmamıştı. 17 Eylül 1999'da çıplak cesedi Ortaköy Mezarlığı'nda toprağa yarı gömülü olarak bulundu. Polisin yaptığı araştırma sonucu 21 yaşındaki Coşkunfırat'ın, Satanist bir grup tarafından öldürüldüğü ortaya çıkmış, Ömer Çelik (23), Engin Arslan (18) ve Zinnur Gülşah Dinçer (19) adlı gençler gözaltına alınmıştı. Çelik, Arslan ve Dinçer, poliste verdikleri ifadede suçlarını itiraf ederek, “Şeytana taptıklarını ve bu nedenle Coşkunfırat'ı kurban seçtiklerini” söylemişlerdi.

Şehriban 13 Eylül 1999'da meydana gelen 5,8 büyüklüğündeki depremden sonra öldüren gençler, genç kızı deprem olduğu için Şeytana kurban ettiklerini belirtmişlerdi.

Ortaköy Mezarlığı yanındaki ormanlık alanda, cesedin bulunduğu yerde tatbikat yaptırılan gençlerden Çelik ve Dinçer cinayeti anlatırken, Arslan polis otosundan indirilmemişti. Tatbikat sırasında Çelik olayı şöyle anlatmıştı:

“Ortaköy sahilinde otururken deprem oldu. İnsanlar sahile akın etti. Polis de içki içmemize izin vermeyince ormanlık alana gittik. Depremden sonra Gülşah, ayın 13'ü olmasını hatırlatarak, ‘Şeytan depreme bana mesaj verdi. Bugün uğursuz bir gün. Şehriban evin altıncı çocuğu. Altı da Şeytanın sayısı. Bundan açık bir işaret olamaz. Bu yüzden onu kurban etmeliyiz’ dedi. Olay yerinde otururken Şehriban saat 20.00’de eve gitmek istedi. Engin kızın boğazına sarıldı. O sırada Gülşah da kızı bıçaklamaya başladı. Öldükten sonra elbiselerini çıkarmaya karar verdik. Önce mezarlıktan kazma kürek alıp cesedi gömmek istedik, sonra dikkat çekmemek için vazgeçtik.”

Şehriban'ı Şeytana kurban etme fikrinin Engin'den, tecavüz fikrinin de Ömer'den çıktığını ileri süren Zinnur Gülşah Dinçer ise, “Engin’le altı aydır birlikteyiz. Ancak iki ay önce Satanist olduğunu öğrendim. Tanrıya olan nefretini Şeytana taparak gösterdiğini ve bu inançla daha önce iki kişiyi ve kedileri kurban ettiğini söyledi” diye konuşmuştu.

Daha önce hiç karşılaşmadığı Şehriban'dan sevgilisini kıskandığını vurgulayan Dinçer, “Ormanda bir ara Ömer ile Şehriban birlikte oldular. Ben Engin’e, kızı nereden tanıdığımı sordum. O da Şeytandan mesaj aldıklarını ve ayın 13'ü bitmeden gece yarısına kadar evin altıncı çocuğu olan genç kızı Şeytana kurban vereceklerini söyledi” demişti. Cinayeti

engellemeye çalıştığını, hatta bir ara Şehriban'ı uyarmak için birlikte uzaklaştıklarını öne süren Dinçer, ancak Ömer'in peşlerinden geldiği için uyaramadığını iddia etmişti.

Cinayetin Ömer ile Şehriban'ın yanlarına gelmesinden beş dakika sonra işlendiğini kaydeden Dinçer, şunları anlatmıştı: “Şehriban, Ömer'in kucağında oturuyorlardı. Ömer birden kızın boğazına sarıldı. Engin de Ömer'e yardım etti. Bana boş durmamamı, kızı bıçaklamamı söylediler. Can korkusuyla bıçakladım. Birkaç saniye sonra kız öldü. Saçlarından sürükleyerek bir ağaca yasladılar ve Ömer Şeytana tapmanın inancı olarak ölü kıza tecavüz etti. Engin tecavüzü başaramadı. Sınırlenerek cesedi yumruklamaya başladı.”

Dinçer suç aletlerini yıkayarak bir gün üzerinde taşıdığını, ancak Engin'in uyarısıyla Kuruçeşme Park Fora'dan denize attığını itiraf etmiş ve pişman olduğunu dile getirmişti. “Engin Arslan'ın Şeytana tapmak konusunda belli bir seviyeye ulaştığı için Şeytandan kendisine mesajlar geldiğini söylediğini” iddia eden Ömer Çelik de, kurban Şehriban Coşkunfırat ile bir barda tanıştığını belirtmişti.

Çelik, olay sırasında saçlarının uzun olduğunu, tanınmamak için de kestğini açıklamıştı. Tatbikattan sonra suç aletlerinin bulunduğu Kuruçeşme sahiline giden polis ve dalgıçlar, denizden Coşkunfırat'ın çantasını çıkartmışlardı.

Coşkunfırat'ı öldüren üç genç hakkında hazırlanan iddianamede “başka bir suçu işlemek amacıyla taammüden adam öldürmek” suçundan idam cezasına çarptırılması istenmişti. İstanbul Cumhuriyet Savcısı Selmani Faris Akyol tarafından hazırlanan iddianamede, öldükten sonra Coşkunfırat'ın cesedine tecavüz ettiği ileri sürülen Çelik ile tecavüze yeltendikten sonra cesedi yumrukladığı iddia edilen Arslan'ın, “naaşa saygısızlık” suçundan 3 ay ile birer yıl arasında hapis cezasına çarptırılması istenmişti.

Sanıklardan Arslan'ı altı aydır tanıdığını anlatan Dinçer, “Engin içki içtiğinde saldırgan olurdu. Daha önce içki içtiğinde de beni dövmüştü. Bu durumu aileme söylediğimde ‘Seni sevdiği için kıskanıyordur’ dediler. Ben de sesimi çıkarmadım. Ayrıca bakire olmadığım için aile kuramayacağımı ve toplumdan dışlanacağımı düşünüyordum. Bunun için Engin'i bırakmıyordum” diye konuşmuştu.

İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen "Satanistler" davası'nda 14 Mart 2001'de karar verildi. Ortaköy'de Şehriban Coşkunfırat'ı Şeytana kurban etmek amacıyla öldürdükleri öne sürülen üç sanık, "Kasten adam öldürmek" ve "Hırsızlık" suçlarından dolayı 25 yıl 6 ay 20'şer gün ağır hapis cezasına çarptırıldı. Avukatların, 4616 sayılı Şartla Salıverilmeye Dava ve Cezaların Ertelenmesine Dair Kanun'un geçerli olduğu tarih aralığı yönünden Anayasa'ya aykırı olduğu iddiasının değerlendirildiğini belirten mahkeme heyeti, dosyanın Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesi yolundaki talebin de reddini kararlaştırdı.

YARGITAY: "SATANİSTLER CANAVARDIR"

Yargıtay, "Satanist cinayeti" olarak adlandırılan Coşkunfırat'ın öldürülmesi konusunda son sözü söyleyerek, kararını şu şekilde açıkladı: İnsanları canavarca his sevki ile öldürdüklerinden, müebbet ağır hapislerine...

Türkiye'yi şok eden ve gençleri nasıl zehirlediği korkunç eylemleriyle ortaya çıkan 'Satanist' cinayetleri konusundaki hukuki tartışma Yargıtay'ın verdiği kararlarla noktalandı.

'Satanist' cinayetlerine 'sıradan bir cinayet gibi bakılıp bakılmaması' konusunda mahkemeler arasındaki farklı görüşlere, Yargıtay Ceza Genel Kurulu son verdi ve İstanbul Ortaköy'de Şehriban Coşkunfırat'ı 'Şeytana kurban etmek' amacıyla öldüren üç kişinin müebbet ağır hapis cezasına mahkûm edilmelerine karar verdi.

Kararında Satanizm hakkında detaylı bilgi aktaran Yargıtay, Türkiye'de yüksek geliri aile çocuklarının Satanizmi benimsediğini, Satanistlerin kedi kanını içip Şeytana insan kurban ederek, toplu seks ayinleri yaptıklarını vurguladı.

Coşkunfırat'ı, Şeytana kurban etmek amacıyla öldüren Ömer Çelik, Engin Arslan ve Zinnur Gülşah Dinçer, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nce 25 yıl 6 ay hapisle cezalandırılmış, bu karar Yargıtay 1. Ceza Dairesi'nce bozulmuştu.

Yerel mahkemenin ilk kararında direnmesi üzerine dosyaya bakan Yargıtay Ceza Genel Kurulu, sanıkların 'canavarca his sevki ile adam öldürme' ve 'naaşa tahkir' suçlarından müebbet ağır hapisle cezalandırılmalarına karar verdi.

Şehriban Coşkunfırat, İstanbul, Ortaköy'de Ömer Çelik, Engin Ars-

lan ve Zinnur Gülşah Dinçer adlı Satanistler tarafından bir Satanist ayini sonunda korkunç bir şekilde öldürülmüştü. Bu dâvâyâ bakan mahkemenin ‘sıradan adam öldürmeye sokup’ 25 yıl 6 ay ceza istediği Satanist sanıklar, Yargıtay’ın son kararı sonucu olabilecek en ağır cezaya, müebbet ağır hapse çarptırıldılar.

ANTALYALI SATANİST GENÇLER

Tutuksuz yargılanan Satanist genç, **Teslime Tosun** ve **Göksel Yapar** adlı DHA muhabirlerini ayin mağarasına götürerek “**Şeytan’ın İni**” adıyla anılan bu yerde kendilerine yöneltilen soruları cevaplamıştı.

DHA muhabirlerinden Teslime Tosun yaptığı röportaj sırasındaki izlenimlerini şöyle anlatıyor: “Satanist olduğunu öğrenen babası tarafından evlatlıktan reddedilen 20 yaşındaki Faik’le, kanlı şarap içerek ayin yaptıkları mağarayı gezdik. Faik Çetin, Antalya’da polislin toplu intihar girişimini önlediği Satanist gençlerden biriydi. Annesi ve babası ayrı yaşayan Faik, bize SAS komandosu olan emekli astsubay babasının kendisini evlatlıktan reddettiğini söyledi.”

Faik, olayla ilgili şöyle konuştu: “Babam Antalya’da yaşıyor. Gazeteleri görür görmez beni yanına çağırdı ve evlatlıktan reddetti. Kendimi çok kötü hissediyorum. Haberler yüzünden 8 aydır çalıştığım bardan da kovuldum.”

Faik, kendisiyle röportaj yapan Tosun ve Yapar’ı (DHA) mağaraya götürmek için Hıdırlık Kulesi yakınlarındaki kayalıklara çıkardı. Birlikte kayalıklardan 40 metre kadar aşağı indikten sonra da denizden bir metre yüksekteki mağaraya ulaştılar. Burada sık sık ayin yapıldığını söyleyen Faik, “Ben buraya ikinci kez geliyorum. Arkadaşlarımın bana anlattığına göre, birbirlerini kesip kanlarını şarapla karıştırıp içiyorlarmış. Ayrıca, Şeytan’ın kitabından dualar okuyup tapınıyorlarmış” dedi.

Satanist gençlerin ortak noktası, parçalanmış ailelerin çocukları olmaları ya da ailelerinden uzakta yaşamaları. Tutuklanan 17 yaşındaki D.B.’nin anne ve babası da eczacı. Aile Manavgat’ın Taş-ağıl beldesinde yaşıyor, ama kızları D.B. Antalya’da teyzesinin yanında eğitim görüyor. Kızı D.B.’nin Satanist gençlerle birlikte olduğunu öğrenen eczacı anne U.B. okul idaresi ve rehber öğretmenle birlikte yaptığı mücadeleden başarısız çıkmış. Kızı, sınıf arkadaşı İ.B.’yi de Satanist yapınca anne Uğur B, polise gidip operasyona start vermiş. D.B. şu anda Antalya Cezaevi’nde...

Tutuksuz yargılanan G.H. (17) de anne ve babasından ayrı yaşıyor. Baba İzmir’de, annesi Ayşegül G.’nin de Antalya’da bir siyasetçiyle yaşadığı söyleniyor. **Engin Erkan** (20) da diğer arkadaşları gibi aynı kaderi paylaşıyor. Almanya doğumlu olan Engin, Antalya’da annesiyle birlikte kalıyor. Engin gibi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılan **Murat Kızılırmak** (20) ise eğitimi nedeniyle anne ve babasından ayrı. Akdeniz Üniversitesi’nde okuyan Murat, yurtta kalıyor. Gurubun en küçüğü ve son üyesi İ.B.’nin babası doktor, annesi ise emekli bir bankacı. Yakın çevreleri ailenin İ.B.’ye ilgisiz olduğunu söylüyor.

SATANİSTLERİN BAŞKA BİR KOLU YEZİDİLER

Satanizm her ülkede farklı isimler altında faaliyet göstermektedir. Bunlardan biri de ülkemizin doğu ve güneydoğu bölgelerinde seyrek de olsa görülen “Yezidilik”tir. Mezopotamya’nın en eski batıl dinlerinden biri olan Yezidilikte, **Meleke Tavus**’a-yani Şeytana- tapılmaktadır. Yaklaşık 200 bin kişi oldukları tahmin edilen Yezidiler, Türkiye’nin dışında Irak ve Suriye’nin kuzeyinde, Almanya, Gürcistan ve Ermenistan’da yaşamaktadırlar. “Satanist” ve “t” harfleri ile başlayan kelimeleri kullanmayan Yezidiler, taptukları Şeytanın adını hiç anmazlar. Onlar için Şeytanın adı, **Meleke Tavus**’tur. Bu sapkın dine göre Ay, Güneş ve yıldızlar da kutsaldır.

Yezidilerin Kitabı’l-Cilve (Vahiy Kitabı) ve Mushafu’r-Reş (Kara Kitap) olmak üzere iki sözde kutsal kitabı vardır. Yezidiliğin temel ilkeleri bu iki kitaptan kaynaklanmaktadır. Ahiretin varlığına inanmayan Yezidilerin, günah kavramı da oldukça sapkındır. Okumak, yazmak, hayvanları ehlileştirme gibi şeyler günah sayılmaktadır. Bu garip inanca göre, bir Müslüman’ın Şeytandan Allah’a sığındığını işiten Yezidi onu öldürmelidir. Bunu yapamıyorsa intihar etmelidir. Bu davranışıyla kendisini Meleke Tavus’a kurban etmiş olur. Eğer bunu da yapamıyorsa, bu günden kurtulabilmek için bir hafta oruç tutmalıdır. Bütün bu bilgiler göstermektedir ki, batıl olduğu aşikâr olan bu dine uyanlar büyük bir yanılgı içindedir.

SATANİSTLERİN TÜRKİYE'DEKİ LİDERİ BİR KADIN

Tempo Dergisi'nin röportaj yaptığı iki Satanist genç, kendilerine yöneltilen soruları cevaplarırken, oldukça ilginç açıklamalar yaptı. Öldürülmekten korkan iki genç söyleşi sırasında isimlerini ve yüzlerini gizlediler.

Satanizme saplantı derecesinde nasıl kendilerini kaptırdıklarını anlatan gençler, Satanizmin toplum yaşantısını ne denli tehdit ettiğini kendi sözleriyle bir kez daha ortaya koydular.

Satanistleri bugüne kadar kedi kesen, insan öldüren, sapık bir gurup olarak tanıdık. Daha birkaç yıl önce İçişleri Bakanlığı'na bağlı Strateji Merkezi Başkanlığı'nın yayımladığı "Satanizm Raporu"nda da vurgu bu yöneydi. Ancak Satanizme bir din gibi inanıp, yaşayan, ayinler düzenleyen gençler, Türkiye'de varlıklarını hâlâ sürdürüyorlar.

Tempo, kendilerini 'ruhani Satanist' olarak tanımlayan ve kendilerine kısaca "SİT" diyen bu gurubun iki üyesiyle yaptığı çok önemli itirafların yer aldığı röportajda konuyla ilgili pek çok bilinmeyeni gün ışığına çıkardı.

Söz konusu söyleşide Türkiye'deki Satanistlerin liderinin bir kadın olduğu açıklandı. 30'lu yaşlardaki bu kadının ya kod adı "**Kraliçe**" ya da yakın çevresindekiler O'na bir saygı göstergesi olarak bu şekilde hitap ediyor.

Oldukça otoriter biri olduğu ifade edilen Kraliçe'nin insanları etkileyen bir ses tonu ve görünüşü var. Kraliçe, adına **demon** dedikleri, dünya dışı varlıklarla temas kurarak etki gücünü daha da artırıyor.

ONUNCU BÖLÜM

SATANİZM VE İNTİHAR GELENEKSEL VE MODERN SATANİZMDE İNTİHAR

Satanistler, dünya hayatının cehennem, ölümün ise gerçek bir hayata geçiş olduğuna inanırlar. Bu inançtan dolayı kolayca intihar edebilir veya sevdiklerini kurban edebilirler.

Satanistlere göre **Şeytan** uğruna ölmek veya gerektiğinde ölümü göze almak en kutsal ölümlüdür. Aynı zamana da Şeytan uğrunda ölmek ya da intihar etmek Şeytana bağlılığın ve ona olan sadakatin önemli bir göstergesi kabul edilmektedir.

Ancak bu görüşler Tarihsel ya da başka bir deyişle Geleneksel Satanizm tarafından benimsenen görüşlerdir. Modern Satanizm ve ardından **Set Tapmağı** veya **İkincil Satanistler** ise felsefelerindeki materyalist yönü daha da arttırdıklarından öbür dünyaya dolayısıyla Cennet ve Cehennem'e inanmazlar.

Başlangıçta Şeytan'a tapanlar, nasıl bugün Şeytan'ın manevî varlığına değil, onun temsil ettiği değerlere sahip olan insanın sonsuz gücü eline geçirip tüm istek ve arzularını dilediğince sınırsız ve kuralsız bir biçimde yaşamasını öngörüyorlarsa, aynı doğrultuda ölümden sonraki başka bir hayata geçiş ideallerini de öğretti ve propagandalarından çıkarmış görünüyorlar.

Oysa özellikle 21 Haziran 1998 tarihinde İstanbul Ataköy'de biri 16 diğeri ise 14 yaşındaki iki gencin intiharlarıyla başlayan intihar olayları genel olarak Satanist inançtan kaynaklanıyor gibi algılanmıştı. Çünkü intihar edenlerin hepsi ya Satanistti, ya da bir şekilde Satanist gruplarla bir ilişkileri olmuştu.

Modern Satanizm'in bütün dinlerin kural ve yasaklarına karşı çıkıp, değerlerini inkâr etmesinden kaynaklanan intiharı bir "*günah*" olarak görmemesinden başka intihar olayı ile bir bağlantısı yoktur. Ancak yukarıda da belirtildiği gibi, bütün semavi dinlerin, kişilerin kendi hayatlarına son vermesini kesin bir şekilde yasaklaması nedeniyle kiliseye muhalif olan **Geleneksel Satanistler**, intihar olgusunun kutsallığından söz etmişlerdir.

Her türlü dini değeri reddeden ve Şeytanı kendisine ilâh edinen Satanizm, Cehennemi bir tür kurtuluş yolu olarak görmektedir. Bu hedef en kısa zamanda Cehenneme giderek Şeytana hizmet etme arzusuna yönelik motivasyonla desteklenmektedir. Bu anlamda intiharı, teşvik etmek, kimi telkinlerle zorlamak, hatta taraftarlarında intiharı bir ideal haline getirmek Geleneksel Satanizm'in ana felsefesidir. Bu inanişaya göre intihar eden bir kişi bu seçimiyle kiliseye karşı olduğunu canını hiçe sayarak kanıtlamaktadır.

Geleneksel ya da Tarihsel Satanistler;

- Hayatın Cehennem, ölümün ise gerçek boyuta geçiş olduğuna inanırlar.
- Bu nedenle kolayca intihara kalkışır veya sevdiklerini kurban ederler.
- Kendilerini üst düzey varlık, diğer insanları aptal birer mahlûk olarak görmektedirler.

Hırsızlığa, yalana, şiddete, ahlâksızlığa, intihara, uyuşturucu kullanmaya ve tüm ahlâkî ilkelere aykırı derecede sınırsız sekse kılıf uydurur, sevimli ve doğru olduğunu göstermeye çalışırlar.

Geleneksel Satanizm, bu bağlamda intiharı felsefe haline getirirken, günümüzün Modern Satanizm anlayışı da, öğretileri, hayat biçimi ve kendine özgü "ahlâk" anlayışının neden olduğu intihar olaylarıyla ayrı ve değişik bir sosyal felâketin işaretleri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Günümüzde intihar eden gençler;

- Satanizm emrettiği için değil, Satanist oldukları için,
- Satanist olduklarına pişman oldukları, kendilerinden öğrendikleri için,
- Satanizmi dengesiz olduklarından dolayı tercih ettikleri için değil, bu akımın içinde dengelerini yitirdikleri için,
- Satanizm'i içine düştükleri boşluktan çıkış, kurtuluş yolu olarak görüp daha sonra bir felâket girdabına kapıldıklarını fark ettikleri için,
- Dünyanın ve kendilerinin tek kurtuluşu olarak lanse edilen bu akı-

mın içine girdikten sonra her geçen gün biraz daha fazla uyuşturucu bağımlısı oldukları ve uyuşturucuyu bırakmak istedikleri halde bırakamadıkları için,

- Sınırsız, kualsız “özgür” seks adına girdikleri cinsel ilişkilerden sonra geri dönülmez fiziksel ve ruhsal kayıplarını gideremeyecekleri için,
- Yaşadıkları şiddet ortamının kendilerini insanlıktan çıkarıp, birer canavara dönüştürdüğü için,
- İçine girdikleri “Şeytan Üçgeni”nden çıkmak istedikleri halde, çıkıp kurtulamadıkları için,
- Çıksalar dahi, diğerleri tarafından yakalanıp, işkence edilerek kurban edilecekleri için,

Yaşadıkları rezilliklere son vermenin, uyuşturucu, seks ve şiddetle örümlü **Şeytan Üçgeni**’nden çıkabilmenin, Satanizm denilen bu sapık akımdan kurtulabilmenin tek çaresi olarak hayatlarına son vermeyi yani intiharı seçmektedirler.

Her geçen gün daha da tehlikeli boyutlara ulaşan Satanizm, meselesi bir bütün olarak ele alınıp, tahlil edilmeli ve akımın yayılması önlenmelidir. Ancak bu şekilde intiharların önü alınabilir. Bu sapık akım yayılmadığı takdirde yeni taraftarlar bulamayacak, gençleri canlarından bezdiremeyecektir.

Toplumda yaşanan intihar olaylarını, sadece maddi sebeplere dayandırmak veya Satanizm gibi “*sapık*” bir düşüncenin etkisine bağlanmak da yeterli değildir.

LARA FALAY’IN SON 24 SAATİ

Üsküdar Özel Amerikan Koleji öğrencisi Lara Falay’ın Boğaz Köprüsü’nden atlayarak intihar etmesiyle ilgili haberde, gerek ailesinin gerekse doktorların çarpıcı açıklamalarına yer verilmiştir.

“Falay ailesi, Lara’nın ölümünden bir gün önce korku dolu saatler geçirdi” başlığı altında sunulan haberde;

“Her şey Chat’la değişti.”

Lara’yı intihara sürükleyen süreç Eylül ayında başlamıştı. Lara’nın

içine kapandığını fark eden ailesi uzman yardımı istedi. Ancak **Lara Falay** buna sıcak bakmadı. Lara bir dönem düzelir gibi oldu. Ama bu hali kalıcı olmadı. Özellikle saatler süren chat'leşmelerin ardından olumsuzluk daha da belirginleşti. Lara intihardan bir gün önce saatlerce ders çalıştı ve saat 20.00'de banyoya girdi.

Kızım lütfen yapma:

Banyodan uzun süre ses gelmeyince annesi Verda Falay içeri girmeye çalıştı ama kapı kilitliydi anneye kızı arasında dört saat boyunca her on dakikada bir şu diyalog yaşandı;

“Lara kızım ne yapıyorsun?”

“Offf, gidin başımdan!”

“Lara, yeter diyorum, lütfen yapma!”

“Gidin başımdan benimle uğraşmayın!”

Banyoda istifra etti,

Lara saat 24.00'te kapıyı açıp hızla odasına koştu, yatağına girip yorganını başına çekti. Verda Falay, yorganı kaldırdığında şaşkına döndü. Lara kendini jiletle kesmişti. Vücudunda kesikler vardı. Yüzü özellikle gözlerinin altı siyaha boyanmıştı. Hemen kızının yüzünü silen Verda Falay, banyoya dönünce kusmuqları fark etti ve Lara'ya hasta olup olmadığını sordu. Ancak hiçbir şey yemeyen kızının cevabı ilginçti;

“Çok yedirdiniz, ondandır”

Baba Yasef Falay o gece kızının odasında yattı.

Esrarengiz mesaj;

Sabah kalktıklarında Lara hiçbir şey olmamış gibi formasını giydi ve okula gitmek istediğini söyledi. Lara işte o gün arkasında sırlarla bu dünyadan ayrıldı. Yapılan araştırmalarda bilgisayarında ölüm emri gibi bir chat kaydı çıktı. Mesajda “*banyoda intihar eden kadın*” fotoğrafı vardı. Lara, bu mesajın ardından banyoya kapanmıştı...

Tıpkı iki yıl önce intihar eden **Ceylan Konuk**'un bilgisayarında kendini asan sporcu kadın figürü çıkması gibi.

Bunu yapan çocuk okula gönderilmez;

Prof. Dr. Özcan Köknel: “İntihar edenler, intihar etmeden önce bu mesajı açık ve net olarak veriyor. Ölümü düşünen kişilerde günlerce sü-

ren bir sürü belirti görülür. Davranış, düşünce ve duygularıyla bazen de sözlü olarak “hayat yaşamaya değmez” mesajları verir. Bu uyarılara kulak vermek lazım. Hele ki bir akşam banyoya kapanıp vücudunu doğrayan bir çocuk ertesi gün okula gönderilir mi? Nezle olduğu zaman dahi çocukları okula göndermemeye çalışıyoruz.”

Keşke Lara tek başına kalmasaydı;

Yrd. Doç. Dr. Özkan Pektaş: “Çocuk aileye ‘ben iyi değilim’ mesajı vermiş içsel kişilik yapısı ile ilgili de ciddi bir takım sorunları var. Böyle bir durumda tabii ki okula gönderilmemeliydi. En azından eşlik edilebilirdi. Psikiyatriste götürülse bile, böyle bir vaka kliniğe yatırılır. Yatırılmadığında da aileden imza alınır. Ve aile “sakın ola ki üç hafta boyunca bu çocuğu yalnız bırakma,” diye de uyarılır. Keşke onlar da bırakmasaydı.

GENÇLER NEDEN İNTİHAR EDİYOR?

Bir insan neden intihar eder? Hele 16 ya da 17 yaşında hayatının baharında bir genç, hiçbir sorumluluk ve geçim endişesi taşımadığı, hiçbir maddi sıkıntısının bulunmadığı, hayata bağlanma arzusuna sahip olabileceği bir yaşta, hayatına neden son vermeyi seçmiş olabilir?

İntihar eden Satanist gençlerin, intiharlarını Şeytan uğruna intihar edişleri ya da ölüme gidişleri gibi tek bir sebebe bağlamak doğru değildir. Bunun pek çok sebebi olabilir. Ancak intihar eden gençlerin çoğu, belki de hepsi Şeytan uğruna intihar etmek, ona olan bağlılığını ve sadakatini göstermek, kendini ispatlamak için değil; intihar etmekten başka bir çaresi olmadığından hayatlarına son vermektedirler.

Çünkü bir tek ölümün kendilerini saplandıkları **Satanizm** batağından kurtaracağına, başka çareleri kalmadığına inanıyorlar.

Ayrıca, internette chat yaparken bazı gençlerin kafaları birileri tarafından sistemli bir şekilde karıştırılıyor. Gençler, bazı sorularla çıkmaza ve çözümsüzlüğe itiliyorlar. Çıkmaza sokulan ve zihinleri iyice bulandırılan gençlerden bazıları son çare olarak intiharı tercih ediyor. Bazıları da kötü niyetli kimseler tarafından kurban olarak seçiliyor, seçilenlerin kurban olmayı kabul etmemeleri halinde kendileri tarafından öldürülecekleri tehdidinde bulunuluyor.

Diğer taraftan, intihar eden gençlerin geride bırakmış oldukları notlara bakıldığında, “Ruhumuzu Şeytana sattık, Şeytandan bize mesaj geldi ve ölmemizi istedi; hayatın boş olduğunu ve bu dünyada daha fazla

yaşamının bir anlamı olmadığını anladık,” vb. gibi ifadelere rastlanmaktadır.

Aslında bu ifadeler, bu tür gençlerin bir inanç boşluğu içerisinde bulduklarını; bazı ruhî ve psikolojik rahatsızlıklarının olduğunu; toplum gerçeklerine ve manevî değerlerimize göre yetiştirilmediklerini göstermektedir. Ayrıca burada, “Gerçekten insana Şeytandan mesaj gelir mi?” gibi bir soru da akla gelebilir. Evet, Şeytandan insana zaman zaman bazı telkinler gelebilir. Bazı telkinlerin gelmesi için mutlaka Satanist olmak da gerekmez.

Ayrıca Şeytana uyup uymamak da insanın tamamen kendi iradesi dahilindeki bir şeydir. Ona uyanlar da ancak zayıf iradeli kimselerdir. Dolayısıyla Şeytandan sadece Satanistlere değil, herkese zaman zaman telkinler gelebilir. Önemli olan Şeytanın telkinlerine kulak asmamaktır.

Satanizm akımına kapılan ya bu uğurda intihar eden veya intihar etmek zorunda kalan ya da teşebbüsünde bulunan gençlerin genellikle varlıklı aile çocukları olmaları ve Türkiye şartlarına göre oldukça iyi eğitim almaları, ister istemez, **“Acaba eğitim sistemimde bir çarpıklık veya boşluk mu var?”** gibi soruları da akla getirmektedir. Bu ve benzeri soruların cevabını, intihara teşebbüs eden ve son anda kurtarılan, özel bir yabancı okul mezunu gencin şu çarpıcı açıklamalarında bulmak mümkün olacaktır:

“Okuduğumuz okulda, ‘ben kimim? Hayattan ne bekliyorum? Yerim ne olacak? Hayatın anlamı nedir?’ gibi sorulara cevap vermekte zorlanıyorduk. Uyuşturucu kullanmak... Anlamsız konuşmalar yapmak, yabancı pop dinleyip sözlerini ezberlemek... Bu müziği, bu atmosferi gerçek hayat gibi yaşamak... Bizim için o en önemli şeydi,” diyen genç, iki arkadaşının ölümünün gizlendiğini belirtiyor ve okulda iken Avrupa’dan uzak, Türkiye’den kopuk, boşlukta yaşadıklarının altını şöyle çiziyor: “Lisemiz bir adaydı âdeta! Öyle bir ada ki, her şeyi olan çocukların samimiyeti, gerçek dostluğu çok az; ama belli bir jargonu, alt kültürü, bu çerçevede tuhaf bir yabancılık içinde yaşardık. Politikayla henüz ilgilenmezdik. Okulumuz, bize düşünmeyi öğretti hâlbuki. Almanca, İngilizce derslerinde Kafka, Albert Camus okuyarak hayatın anlamını tartışardık. Ama yabancı öğretmenlerimizin bizi götürdüğü bu dünya çok uzaktaydı. Biz Avrupa’da yaşamıyorduk. Türk toplumundan ise müthiş kopuktuk. Eğer Almanya’da yaşıyor olsaydık, anaokulundan itibaren bireyciliği, egoizmi, çıkarlarımızı korumayı öğrenecektik. Hâlbuki

bizim her şeyimiz ayağımıza gelirdi, kahvaltımız bile. Türk öğretmenlerimiz hep alt statüde, eziklik içinde gelirdi bize. Yabancı öğretmenler 4-5 yıllığına geliyor ve ne Türkiye'yi, ne Türk mantalitesini biliyorlardı. Bu öğretmenler Türk gencine asla ulaşmıyor.”

Bu açıklamalardan da anlaşılacağı gibi bazı gençler, **Kafka** ve **Albert Camus** gibi kimselerin, varoluşçu felsefeyi esas alan; insanların bu dünyaya bir şekilde düşüşünü anlatan ve hayatın anlamsızlığını savunan; dolayısıyla kişileri boşluğa iten; onları toplumsal değerlere başkaldırmaya, hiçbir değer tanımamaya ve isyana teşvik eden; hatta hayatın anlamsızlığından hareketle intihara sürükleyen kitaplarını okumaktadırlar. Aynı zamanda bu gençler kendi toplumunun tarihinden, kültüründen, millî ve manevî değerlerinden kopuk yetiştirilmekte ve kendi öz benliklerine ters düşürülmektedirler. Bu ve benzeri durumlar bazı gençleri boşluğa itmekte, çözümsüzlüğe sevk etmekte ve çözüm olarak intihara sürüklemektedir. Şu halde gençlerin intihara teşebbüslerinin temel sebeplerinden birisi de değerler eğitiminden uzak, sanal bir ortamda ve tamamen nihilist bir anlayışla yetiştirilmiş olmalarıdır.

BİZ BURAYA AİT DEĞİLİZ

Satanizm ile intihar olaylarının özdeşleştirilmesine neden olan Ataköy'deki intihar olayında kendilerini 14. kattan aşağı bırakan Alp ve Aslı yazdıkları mesajda, **“Biz buraya ait değiliz,”** diyorlardı. Biri 14 diğeri 17 yaşında derslerinde başarılı olan bu iki gencin ekonomik sıkıntıları yoktu. Geçen yıl, bir ritüel gereği kedi yerine arkadaşlarından birini öldürdüler. Hepsinin ortak özellikleri Satanizm inancına bağlı olmaları. California'da **Yüce Kaynak Tarikatı** mensubu 39 kişinin toplu intiharında da. **“Biz buraya ait değiliz,”** notu vardı.

Satanistler, yoğun olarak kullandıkları internet sitelerinde Türkiye'deki sayılarının elli bin olduğunu söylüyorlar. Eğer bu rakam doğru ise, Türkiye'yi yönetenlerin, eğitimcilerin, medyanın en başta da anne ve babaların iyice düşünerek önce kendilerini sorgulamaları ve acilen çözüm üretmeleri gerekmektedir.

DURUP DURURKEN KİMSE İNTİHAR ETMEZ

Doç. Dr. Bengi Semerci, intiharlarla ilgili yaptığı değerlendirmede bu konudaki görüşlerini şu şekilde dile getiriyor: **“Bir gece içinde hiçbir genç durup dururken intihar etmeye karar verip, böyle bir şey yapmaz. Bunun mutlaka geçmişte bir öyküsü vardır. Ailenin ve çevrenin fark et-**

mediği, kendine zarar verici benzer girişimleri vardır. Mutlaka bunu yaptırana daha önceden bir gelişmiş ruhsal rahatsızlığı bulunur. Her şeyi bir geceye bağlamamalı. Öncesini çok iyi değerlendirmeli. Çocuk doğduğu andan itibaren yakından izlenmeli.”

İNTİHARLARIN ALTINDAKİ

BİR BAŞKA GERÇEK

Türkiye’de meydana gelen intiharların altında yatan neden Satanizm gibi görülse de, intihar eden ya da intihar teşebbüsünde bulunan gençler Satanist olsalar da veya Satanist guruplarla ilişkileri bulunsa da onları asıl intihara yönelten, Batı’nın **“suicide cults”** dediği Amerikan kökenli intihar tarikatlarıdır. Satanizm “hayatta olmayı,” intihar tarikatları ise ‘ölümü’ isterler. Bu tarikatlardan biri veya birkaçı şu anda Türkiye’de! Bu tarikatlar özellikle Satanizm de aradığını bulamayan, bu akımdan çıkmak istediği halde kurtulamayan Satanist gençler üzerinde oldukça etkili oluyorlar. ***Okullarımızda bir “ölüm kültürü” olarak kol gezen bu tarikatlar, yeni müritler elde etmek için tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de Satanistleri hedef kitle olarak seçiyor. Çünkü Satanizm girdabına kapılmış, kafası karıştırılarak tüm dengeleri alt üst olmuş Satanistleri intihara teşvik etmek, diğer insanlara göre çok daha kolay ve zahmetsiz.***

Gençlerin peş peşe kendi canlarına kıymaları üzerine Satanizm ülke gündemine girdi. Günlerce Lara’nın, Ceylan’ın, Aslı’nın ve Cenan’ın acı kaderlerini okuyup tartışırken, hep birlikte onların Satanist olmalarına dolayısıyla da Satanizm’e yani “Şeytana tapma” ya takıldık. Evet, hepsi Satanistti. Ancak onlar Satanist oldukları için intiharı seçmemiş, tersine **İntihar Tarikatları** tarafından Satanist oldukları için seçilmişlerdi.

İntihar edenlerin ya da teşebbüsünde bulunanların hiçbiri ruhunu Şeytana satmaktan huzur duymamış, su yerine kedi kanı yudumlamamış, içmek zorunda kalanlar ise bu işten tiksinti duymuş ve beş köşeli yıldızın ortasında iblisin gelmesini beklemekle vakit geçirmeyi gerçekçi görmemiş olmaları “Satanist” yerine “eski Satanist” olarak nitelendirilmeleri gerekmektedir. Çünkü intihar edenlerin tamamına yakını daha önce de belirtildiği gibi Satanizmle ilişkisini kesmiş ya da kesmek üzere olan kendine başka çıkış yolları arayan gençlerdir.

ANUBİS’E TAPANLAR

Eski Mısır inançlarında, Firavunlar döneminin en büyük tanrısı

Ra'nın dışında “**Ölümler Tanrısı**” olarak bilinen **Anubis**'ten söz edilir. Vücudu köpeği andıran **Anubis**, eski Mısır inanışlarına göre Ra'nın en büyük rakibi ve düşmanıdır. Kötülüğü temsil ettiğine de inanılan Anubis için yılın belli günlerinde çeşitli ayinler yapılmakta, bunun için dünyanın dört bir tarafından Mısır'a turlar düzenlenmektedir. Son yıllarda bu ayin törenleriyle eş zamanlı olarak ülkemizden de bu ülkeye yoğun katılımlı turlar düzenlenmesi dikkatlerden kaçan, düşündürücü bir vaka-dır.

Doğu felsefelerine merak salmış, bir araştırmacı “bu felsefelerle belki bir paralelliği vardır,” diyerek ve Satanizmi anlamak için bir takım araştırmalar yapmış. Bu çalışmalarını için bazı Satanist guruplara yaklaşan ancak adının açıklanmasını istemeyen bir araştırmacı intihar ve Satanizm ilişkisi üzerine şunları ifade ediyor: “Bütün bu işlerin temeli iyi ile kötünün, siyah ile beyazın mücadelesinde “kötü” ve “siyah” diye bilinen tarafı tutmak, o taraf için çalışmaktır. Bu çalışmanın ilk şartı da “dünyevi iktidar” a sahip olmak, yani hayatta kalıp elde edilecek olan gücü bu dünyada kullanmaktır. Ölüm, güce sahip olmanın önündeki en büyük engeldir; “Şeytan” kendisine ölmüş değil, “hayatta olan” müritler arar.”

MADE IN USA TARİKATLAR

Amerikalıların ve İngilizler'in “*suicide cults*” dedikleri **İntihar Tarikatları**'nın varlığı, bu tarikatların Türkiye'ye de gelip seçkin okullara sızmış olabilecekleri göz ardı edilemeyecek bir gerçektir.

Genellikle Amerikan kökenli olan bu tarikatların çıkış noktası California'dır. Hepsinin bir peygamberin, genellikle de Hazreti İsa'nın reen-karnasyonu yani yeniden bedenlenmiş hali olduğuna inandıkları bir lideri vardır. Son zamanlarda ülkemizde de bazı din adamları tarafından gündeme getirilen İsa-Mesih tartışmaları ve Cennet-Cehennem kavramları üzerine farklı görüşlerin ortaya atılması bu bağlamda oldukça düşündürücüdür.

İntihar Tarikatları'nın tamamı yüksek bir varlığı rehber edinmişlerdir, ortak düşüncelerinin başında öldükten sonra bir yıldızda yeniden hayata dönmek gelir. Dolayısıyla bu dünya onların gözünde “hiçbir şey”dir. Yıldızlarda yeniden doğabilmeleri için bu hayattan kurtulmaları gerekir ve kurtulmanın tek yolu intihar etmektir.

İŞTE, ÖLÜME ÇAĞIRANLAR

HALKIN TAPINAĞI: En büyük toplu intihar olayı, eski bir rahip olan **Jim Jones**'un kurduğu bu tarikatın Guyana'daki merkezinde, 1978 Kasım'ında yaşandı. Tarikat mensupları, kendileri hakkında soruşturma yapmaya gelen Kongre üyesi Leo Ryan ile beraberindekileri öldürdükten sonra topluca zehir içtiler. İntiharı reddedenler arkadaşları tarafından vuruldu ve tarikata ait olan köyde 914 kişinin cesedi bulundu.

TAHE: Vietnam'da, 1993 Ekim'inde, Hanoi'nin 380 kilometre kuzeyindeki bir köyde yaşayan 53 kişi, hemen cennete gideceklerini vaat eden **Ca Va Liem** isimli tarikat liderinin talimatıyla çakmaklı tüfekler ve baltalar kullanarak intihar ettiler. Ölenlerin 19'u çocuktur.

GÜNEŞ TAPINAĞI: İntiharın, Sirius yıldızında yeniden dünyaya gelmeyi sağlayacağı temeline dayanan tarikat, Luc Jouret tarafından kurulmuştu. Tarikatın 53 mensubu, 1994 Kasım'ında İsviçre'nin ve Kanada'nın değişik yerlerinde aynı anda intihar ettiler. Güneş Tapınağı tarikatına bağlı 16 kişi 1995 Kasım'ında Fransa'da, beş kişi de 1997 Mart'ında Kanada'da kendilerini yaptılar.

ON EMİR: Uganda'nın batısındaki Kunungu bölgesinde yaşayan 470 kişi, 2000 yılının 20 Mart günü kendilerini kilitledikleri ahşap kilisenin ateşe vererek topluca intihar ettiler. Bir yıl içerisinde kıyame-tin kopacağına inanıyor ve cennette önceden yer kapmaya çalışıyorlardı. Topluca intiharlarından bir gün önce yüzlerce Coca Cola satın almış ve kilisede birbirlerine bir "Cola partisi" vermişlerdi.

DAVİD'İN YOLU: Tarikat, müritleri tarafından Hazreti İsa olduğuna inanılan **David Koresh** tarafından kurulmuştu ve Teksas'taki bir çiftlikte toplu halde yaşıyorlardı. Burada kaçak içki yapıldığı ihbarını alan polis, 1993 ilkbaharında çiftliği kuşattı. Kuşatma 51 gün sürdü, David Koresh kafasına kurşun sıkarak intihar ederken 70 müridi binaları yakarak kendilerini ateşe attılar.

CENNETİN KAPISI: Birleşik Amerika'nın Santa Fe şehrinde faaliyet gösteren tarikatın ismi, ancak 1997 Mart'ındaki toplu intiharlarından sonra duyuldu. Ruhlarının ve bedenlerinin dünyadan ayrılıp Hale-Bopp adındaki kuyruklu yıldızda yeniden doğacağına, Hazreti İsa'nın da bu yıldızdan geldiğine ve yıldızın iki bin senelik bir ayrılıktan sonra yeni milenyuma doğru kendilerini almak üzere dünyaya yeniden yaklaşacağına inanıyorlardı. **Marshall Apple**

White'ın kurduğu tarikatın mensupları, Santa Fe şehrinin dışında geniş bir çiftliğe yerleşip “yolculuğa” hazırlandılar. Bekledikleri an 1997 Mayıs'ında geldi. Valizlerini yapıp en şık elbiselerini giydiler, sonra birbirlerine zehirli içkiler ikram ettiler, yataklarına uzanıp uzay gemisinin gelişini sonsuz bir uykuda beklemeye başladılar. Polis, çiftlikte 39 kişinin cesedini buldu.

MİLLİYET VE HÜRRİYET'İN TEŞHİSİ

İntiharların başladığı günlerde 18 Ocak tarihinde iki büyük gazetenin genel yayın yönetmenleri, **Mehmet Y. Yılmaz** ile **Ertuğrul Özkök**, köşelerinde, müzminleşmeye başlıyor gibi görünen bu meseleyi ele aldılar. Mehmet Yılmaz, gazetesinin manşetini de bu konuya ayırmıştı.

Milliyet, liseli genç intiharları ile **Fantasy Role Playing (FRP)** oyunları arasında bağ olabileceğini öne sürüyordu. Gazetenin genel yayın yönetmeni, işi bu kadar basit de görmüyor ve her şeyden önce bu intihar hadiselerinin üstünün örtülmemesini, derinlemesine araştırılmasını, böylelikle acılardan dersler çıkarılabileceğini anlatıyordu. Yılmaz'ın özellikle vurguladığı nokta, liseli gençleri intihara sürükleyen sürecin ancak aileler, polis ve okul yöneticilerinin işbirliğiyle, ama hepsinden önce gençlerle sahici bir iletişim kurabilecek uzmanların işe el atmasıyla aydınlatılabileceğiydi.

Ertuğrul Özkök de Hürriyet'te intihar eden gençlerin bıraktıkları izlerdeki birtakım ortak özelliklere dikkat çekiyor ve meselenin sadece “Satanizm”le açıklanamayacağını ileri sürüyordu. “**Doğru dürüst bir yaklaşımla liseli genç intiharlarını aydınlatamadığımız için “çocukların seri intiharı, bizim işlediğimiz seri cinayetlere dönüşüyor,”** diyordu.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

SATANİZM'İN YAYILMA STRATEJİSİ VE ALINMASI GEREKEN ÖNLEMLER TARAFTAR KAZANMA FAALİYETLERİ

Günümüzde Satanistler, ister ABD, isterse Türkiye’de olsun, ortak bazı özellikler göstermektedirler. Giyim, kuşam, saç şekli, tercih ettikleri renkler ve kullandıkları takılar onların bir anlamda hayat şeklini ortaya koyarken, ibadet biçimleri, ayinleri, kullandıkları sembol ve malzemeler hatta intihara gidenlerin geride bıraktıkları mesajların aynı olması gibi özellikler Satanizmin ideolojik temellerinin olduğunu göstermektedir.

Satanist guruplar, internet sitelerini, web sayfalarını ve sohbet sitelerini yoğun ve organize bir şekilde kullanmaktadırlar. Düşüncelerini mektup, dergi, kitap ve internet vasıtasıyla bütün dünyaya yaymakta ve bu yönde ciddi bir yayılmacı tavır sergilemektedirler.

Ayrıca, internet, kitap, dergi, CD, broşür ve benzeri teknik araçların dışında; kadın, alkol, uyuşturucu maddeler, müzikli toplantılar, arkadaş gurupları ve eğlence ve seks partileri de yayılma stratejisi açısından önemli faktörlerdendir.

Örnek olarak; modern Satanizmin kurucusu olan **Anton Szandor La-vey**, düşüncelerini yayarken, müziğin gücünden ve etkisinden istifade etmiştir. Müzikli eğlenceler tertipleyerek etrafında oluşturduğu büyük kalabalıklara müzik vasıtasıyla Şeytani düşüncelerini empoze etmiştir

Dünyada, taraftar kazanma çalışmalarını hızlı şekilde sürdüren ve özellikle gençleri örgütlemeye çalışan bu guruplar, ülkemizde yoğun olarak büyük şehirlerde faaliyetlerini sürdürmektedirler.

Günümüz bilgi çağının en önemli vazgeçilmez bir iletişim ve bir bilgi aracı olan internet, Satanizmin yayılma stratejisinde de karşımıza çıkmaktadır. Bu çerçevede, internet üzerinde Satanizmle ilgili yüzlerce siteyle karşılaşmak mümkündür. Satanistler, hazırladıkları ve içinde Satanizmi anlatan ve özendiren yayınlar bulunan bu sitelerin, çok rahat-

lıkla bütün dünyaya yayma fırsatı bulmaktadırlar.

İnternette yapılan bu tür yayınların, gençler üzerinde büyük etkisinin olduğu ülkemizde, Satanizm sempatzamı gençlerin de, aynı şekilde internetteki Satanist sitelerden ve bu doğrultudaki yayınlardan etkilendikleri çeşitli kaynaklara ifade edilmektedir.

Özellikle ergenlik çağındaki gençlerin;

- Özgürce yaşama
- Kurallara karşı koyma ve tanımama
- Tek başına ayakta durabilme
- Sınırsız yaşama
- Genel ahlâk ve toplum kurularına uymama
- İsyankâr bir ruh taşıma gibi özelliklere sahip olmak istemesi, bu yöne kaymalarını kolaylaştırmıştır.

Ayrıca, anne ve babanın çalıştığı ve çocukların genellikle kreş veya bakıcılara bırakıldığı, anne-baba tarafından çocuğa yeterli zamanın ayrılmadığı veya ayrılmadığı bir aile ortamı, çocuk açısından birçok olumsuzlukları beraberinde getirmektedir.

Bu bağlamda sevgiden, ilgiden ve manevî tatminden uzak kalan çocuklar veya gençler tüm maddi ihtiyaçları karşılanmış olmasına ve kimi zaman çok varlıklı bir ortamda yaşam sürmelerine rağmen kendilerini boşlukta hissetmekte ve hayatlarını anlamlı kılacak değişik arayışlar içine girmektedirler.

Yeterli ahlâkî bilgi ve eğitim verilmeyen, manevî ihtiyacını doğru bir şekilde giderememiş kişiler, özellikle çocuklar veya gençler, sapık fikirli insanlar veya zararlı akımlar tarafından bir av olarak değerlendirilmektedir. Satanizm gibi, hiçbir akli temele oturtulması mümkün olmayan akımlar bile, bu gençler arasında ilgi odağı olabilmektedir.

Özellikle yabancı dil bilen kişilik ve kimlik arayışı içinde olan kimi liseli kimi üniversiteli gençler, internet üzerinden yapılan propagandalardan etkilenecek, yine internet üzerinden bu kişi ve guruplarla iletişim kurmaktadır.

Gençler internet ortamında kendisiyle aynı duygu ve düşüncüyü taşı-

yan insanlarla bir araya gelerek, akıllarının sınır tanımadığı sapık fantezilerini bu ortamda geliştirebilmektedir. Birebir etkileşimin olmadığı bu ortamda, zihinde yer eden sapık düşünceler ve fikirler denemekten zevk alınabilecek birer ideal haline gelmektedir.

Yayıma stratejisinde, çeşitli arkadaşlık ve grup oluşturma yöntemlerini de kullanan Satanizm ve diğer sapık akımlar chat (internet ortamında sohbet) programlarında odalar oluşturmak suretiyle, özellikle gençlerle irtibat kurmaya çalışmaktadırlar.

Heavy Metal tarzı müziklerle gençlerin ilgisini çekmeye çalışan bu gruplar, bir sonraki aşamada bu gençleri masum görünümlü arkadaş grupları içerisine çekerek, Satanist inancı yavaş yavaş hedef kitlelere dayatmaktadırlar.

Bu süreçte, sempatizan düzeyine getirdikleri gençlerle, haftanın özellikle Çarşamba ve Pazar günleri kendi inanışları doğrultusunda ayinler düzenlemektedirler. Bu ayinleri de insanlardan uzak, gizli, eski, tarihi, virane binalarda, ıssız alanlarda ve özellikle mezarlıklarda yapmaya özen göstermektedirler.

Satanizmde eleman kazanma sürecinin aşamaları ve kimi felsefi dereceleri mevcuttur. Bunlar;

Sempatizanlık: Bu tür faaliyetlere meraklı kişiler birer Satanist adaydır.

Bunlar belirli bir kişinin etrafında toparlanmaya başlarlar. Onun gibi giyinme, onun gibi konuşma, benzeri hareket ve tavırlara yönelirler.

Adaylık: Satanist guruba giren kişi, onlarla birlikte hareket etmeye başladıktan sonra, bu grup içinde bulunan ve gurubu gözaltında bulduran lider tarafından takip edilir. Belirli kıvama gelen kişiler seçilir ve onlarla ilgilenilir. Kendisiyle ilgilenildiğini anlayan kişi kendisini daha fazla önemsemeye başlar. Eğitimci olarak adlandırılan ve gurupla ilgilenen birey, ilgilendiği kişilerin sosyo-ekonomik durumları ve becerilerinin derecesini tespitiye çalışır. Bu bir imtihan ve eğitim dönemidir.

Kölelik: Gurup içerisinde lider konumunda bulunan şahıs, kişiyi etkisi altına almaya başlamıştır. Liderin her dediği yapılı ve o örnek alınır. Köle, maddi ve manevî yönden hocasını beslemeye başlar.

Eğitim: Satanist olmaya başlandığı dönemdir. Fakat bu durum adaya hiçbir zaman söylenmez. Eğitimci, talebesini fiziki yapısına göre savaşı, düşünce yapısına göre filozof, her iki özellik bir arada varsa yayılımcı kadroya dahil eder. Büyü ve ayin işlerine meraklı bir kişiliği olduğu sezilirse, aday büyücü ve ayinci olarak yetiştirilir. Zekâ ve yetenek dikkate alınarak, tüm faaliyetlere katılıp, eğitimci konuma gelinir.

Eğitim sürecinin tamamlanması: Bu duruma vampirlik de denilmektedir. Artık bireyler güneş ışığından sıkılmaya, güneşe çıktığında vücudunun yandığını hissetmeye başlamıştır. Bundan böyle bireyler kötülük yaparak derecesini yükseltmeye başlar. 16. ve 17. kademe kadar bu eğitim ve kendini geliştirme çabaları bu şekilde devam eder. 32. Derecede artık bir cadı veya bir vampir derecesine gelmiş birey, gelebileceği en üst makamda bulunmaktadır. 33. Derecede olan **Şeytanın Oğlu** olabilmesi ise en nihai derecedir.

SATANİZM'İN KOLAY HEDEFİ: GENÇLİK

Bir şeye inanan insana bu inancına paralel çok aykırı şeyler yaptırılabilir. Hele bu insan genç ise yapacağı şeyin üzerine “gözü kapalı” gider. Bu gerçek “İnançta büyü vardır” şeklindeki sözle gayet açık bir şekilde ifade edilmiştir. Eğer inanç sisteminde ahlâkî değerler yoksa veya kişi yanlış ahlâkî değerler taşıyorsa, ona göre hareket edecektir. Yaptığının doğru olduğuna inanan genç, buna başkalarını da inandırmaya çalışacaktır.

Pastör, **“Tabiat, boşluktan nefret eder,”** demiştir. İnanç sisteminde de durum böyledir. Bir toplumda inanç boşluğu varsa, bu boşluk aykırı inançlarla doldurulacaktır.

Satanizm ve benzeri sapık düşünceler de inanç sistemindeki bu boşluktan yararlanmaktadır. Satanizm'in kendisine öncelikli hedef seçip, kolayca taraftar bulduğu ergenlik dönemi gençlerinin ortak özelliklerini ailelerin bilmeleri ve onlarla ilişkilerini bunları göz önünde tutarak sürdürmeleri gerekmektedir.

Satanizm'in en kolay hedefi durumundaki ergenlik çağındaki gençlerin farkında olmadan kendiliğinden kabullendikleri bir takım anlayış ve alışkanlıkları vardır. Bunlar;

Çete Kurmak ve bir Çeteye Üye Olmak: Öncelikle aynı yaşta olan çocuklar, bir arada bulunmak, aynı yiyecekleri paylaşmak, sır ortaklığı

yapmak, bazı eşyalara sahip olmak, tek tip giyinmek, aynı davranışlarda bulunmak, birbirlerinin özel eşya ve giysilerini değiş tokuş yöntemiyle paylaşmaktan hoşlanırlar. Koleksiyon yaparlar, dinî konuları konuşurlar, aynı tüm müzik yeri dinlerler, kendilerine bir takım idoller seçerler, yıldızlarla uğraşırlar. Bazı gençler de kurdukları çete ile hep birlikte önce-leri sırf macera olsun diye suç işlemeyi, kurallara aykırı davranmayı de-nerler. Daha sonra suç işleme alışkanlığı bu gençlerde kalıcı hale dönü-şür ve suç işlemeyi âdeta amaç edinirler.

Ergenlik döneminde işlenen suçlarda, gençlerin dörtte üçü suçu yal-nız işlememiştir. Çete gurupları marifeti ile işlenen suçlar çoğunluktadır. Çocuk hırsızlıklarının %89'unun gurup hâlinde işlendiği bilinmektedir.

Bu durum, gençlerdeki ayniyet duygusu ile ilgilidir. Bir guruba ait ol-ma ve paylaşma, gençliğin psikolojik tabiatında vardır. Gencin önünde olumlu, tatmin edici gurup seçenekleri yoksa sadece hoşuna giden guru-ba katılacaktır.

Geçiş Dönemi: Çocukluktan yetişkinliğe geçiş, ergenin çözmesi ge-reken önemli bir problemdir. Beden hızla gelişirken, ruh ona uyum sağ-lamakta zorlanır. Bu sebeple gençlerde psikolojik bir sarsıntı, bir bunalım yaşanır. Genç, fırtınaya tutulmuş bir gemi gibidir âdeta. İyi bir reh-ber ve doğru bir pusulaya ihtiyacı vardır. O yaşa kadar çocuk güvenli-ğini, anne ve babanın her şeyi bildiği ve üstesinden geleceği inancından alır, onların daima arkasında olduğu düşüncesiyle kendini güvende his-seder. Güven duygusu çocuğun mutluluğu için en önemli faktörlerden birisidir. Ergenlik çağında ise bağımsızlık dürtüsü öne çıkar.

Genç, anne ve babayı beğenmemeye; onların fikir ve görüşlerine kar-şı çıkmaya başlar, hatta acımasızca eleştirir. Anne ve babanın yerine, da-yanacağı, aidiyet hissi duyacağı başka birilerini koymaya başlar. İşte bu durum, gencin yanlış guruplaşmalara kurban olması için bir tehlike kay-nağıdır.

Bu dönem kurulacak iyi bir anne, baba ve genç ilişkisiyle atlatılabi-irse, genç, daha sonra kendisi için olumlu bir çizgi çizebilecektir. Fırtı-nalı dönemdeki genç, kimlik arayışı içerisinde ve bunalım yaşamak-tadır. Kimlik bunalımı içerisinde olan gencin yalancı önderlere ve güç gösterilerine kapılması çok kolaydır. Geçiş döneminde bulunan gencin gözünde anne ve babanın geçici olarak değerini yitirmesi, belli ölçüler-de makul karşılanabilir.

Boşluk Dönemi: Arzulanan, ideal bir benlik gelişimi için, çocukluk

dönemlerinden itibaren yeterli iç denetim düzenekleri kurulmuş, doğru ve yanlış, faydalı ve zararlı, iyi ve kötü kavramlarının temeli atılmış olmalıdır. Kendisine neyin iyi neyin kötü olduğu öğretilmeyen bir genç, ergenlik döneminde şaşkınlık geçirecek kapıldığı boşluk hissiyle kimlik bunalımını daha da şiddetli yaşayacaktır.

Yeterli benlik gelişimi için cevaplanması gereken üç soru şöyledir:

- ***Ben kimim?***
- ***Nereye yönelmeliyim?***
- ***Neden yönelmeliyim?***

Ben Kimim? Anne ve baba, gerekli ortamı hazırlamışsa kimlik karmaşası kolay aşılır. Eğer genç, kendisini düşman olarak algıladığı bir dünya içinde eksik ve güçsüz buluyorsa, ruh sağlığı bozulabilecek veya çetelere karışabilecektir. İyi yönlendirilemediği takdirde tehlike olabilecek bir diğer husus, gencin, aidiyet duygusu içinde bağlanacağı bir yer aramasıdır.

Bir gencin kendini biçimlendirmesi yürek gerektirir. Onun, vereceği kararın yol açacağı sonucu ve sorumluluğu üstlenme kararlılığını göstermek kolay değildir. Birçok genç bu durumda sanıldığına aksine ana kuzusu olmayı tercih edebilir veya gurup bağımlısı olmakta güven arayabilir. Bir gençte toplumun bağımsız bir üyesi kimliğinin oluşması, ancak iç fırtınalar sonucu gelişir.

Nereye Yönelmeliyim? Anne ve baba, genci zamanla değişmiş ve kendilerinden uzaklaşmış bulur. Hem anne ve baba hem de genç bu durumda tedirgin olur. Gençler, psikolojik değişim süreci içindedirler. Kendini anlamak için soru sorarlar, hırçın ve tepkilidirler. Dertlerini paylaşmaz, kendilerine saklarlar. Bazı gençler ise, ilgisiz kişilerle dostluk kurar, sonra da hayal kırıklığı yaşarlar. Pek çoğu da, birçok maksada birden yönelmenin karmaşası içinde saflık ve tecrübesizliğin çelişkilerini yaşar. Deneme-yanılma yolu ile bir gayeye yönelirler. Bazı gençler, bu dönemde anti sosyal olurlar. Yıkıcı davranışlar sergilerler. Evden-okuldan kaçarlar; kavgalara karışırlar; çetelere girerler. Bazı araştırmacılar, ergenlik dönemi için "*Normal bir şizofreni dönemi*" deyimini kullanmaktadırlar. Bu dönemin sorunlarını başarılı bir biçimde çözümlenmek, yapıcı ve üretken bir birey olmak hiç de kolay değildir.

Neden Yönelmeliyim? Bu dönemde kendini boşluk içinde hisseden ve kimlik bunalımı meselesini çözemeyen genç, nereye yöneleceğini bil-

mediği gibi bir yere yönelip yönelmemekte de kararsızdır. Onun bu kararsızlığının baş sebebi herhangi bir yere yönelmesiyle içinde bulunduğu problemlere çözüm bulacağına inanmamasıdır. Bu nedenle gösterilen hedefleri kabul etmez. Ancak kendisi de bir hedef arayışı içinde değildir.

İsyankârlık; Bu döneminin kendisine has psikolojik güçlükleri nedeniyle genç, kendisinin “isyancı” olarak nitelendirilmesinden hoşlanır. İşte Satanizm, bu duyguyu kullanmaktadır.

“İnsanın Tanrı karşısında aciz olmasından nefret ediyorum, ben dünyaya isteyerek gelmedim, ne istiyorsam onu yaparım,” gibi sözler, Satanistlerin sık kullandıkları cümlelerdir.

Mezarlık bekçileri ile anlaşp gurubundaki diğer arkadaşlarıyla birlikte gecenin karanlığında sözde ilâhiler okuyan genç, ayniyet duygusunu tatmin etmektedir. Sevmediği insanları lânetlemek de yöntemlerinden birisidir. İntikam ve lânetleme, projeksiyon savunma mekanizmasının yol açtığı bir tatmin şeklidir.

“Satanizm, kendini sakınmayı değil istediğini yapma özgürlüğü sunar” felsefesi, gencin ego doyumunu destekler.

Zeki gençler, ergenliği daha bunalımlı, sancılı ve fırtınalı geçiriyorlar. Varlıklı ailelerin zeki çocukları sorularına cevap bulamazlarsa, kendilerini kaos içerisinde bulmaktadırlar. Psikolojisi bozuk, zeki ve varlıklı aile çocukları, Satanizm için en kolay ulaşılabilecek hedef gurubudur.

Satanist gençler, farklı arayışları olan, soyutlanmış hissini taşıyan, anlaşılmadığını düşünen, hayatı anlamsız ve gayesiz gören düşünce biçimine sahip olan gençlerdir. Depresif ruh hali, üzüntü ve karamsarlık içerisindeki genç, birçok ekonomik imkâna rağmen mutlu olamadığını hissettiğinde, önüne çıkan kısa, anlık, hatta normal dışı bir zevk sebebi olarak Satanizme yönelebilir.

Satanist guruplar içindeki gençler, ailelerinden ve okuldan alamadıkları duygusal desteği burada aramakta, üzüntüyü, sevinci ve zamanı paylaşma ihtiyacı duymaktadırlar. Mum yakıp, çevrelerinde alkole, seksle, saldırganlıkla normal dışı paylaşım peşinde olmaktadırlar.

İntikam, başkaldırı, istediğini yapmak, büyüünün gücünü kabul etmek, gerçek insanlığın Şeytanı memnun etmekte yattığına inanmak, Satanizm’in ilkeleri arasındadır. Aşağıdakiler ise, yasaklardır:

Sevgini nankörlere harcama; istenmeden fikir belirtme; cinsellik sinyali almadan kimseye yaklaşma; seninle ilgili olmayan şeyden şikâyet etme; insan olmayan hayvanları ihtiyacın olmadığı zaman öldürme; seni rahatsız edeni uyar, dinlemezse yok et; sadece Şeytanla ruhunu bütünleştirmek isteyeniyi öldür.

Heyecan dolu özgürlük ve başkaldırıyı yöntem olarak benimseyen Satanizm yapay bir hareket olarak düşünülmemelidir. Satanizm'in, örgütlü bir hareket olarak görülmemesi büyük hatadır. Özellikle kendilerine yönelik polis operasyonlarından sonra gizliliğe verdikleri önemi bir kat daha arttıran bu guruplar günümüzde örgütlü bir hareket olarak yeraltında faaliyetlerini sürdürmektedirler.

Satanist eğilimli çocukların anne ve babaları problem odaklı değil, çözüm odaklı düşünmelidirler. Suçlu aramak yerine sorumluluk almaya çalışmalı; çocuklarını anlama çabası içinde olmalı; çocuklarının kendilerini ifade için iletişim yollarını açık tutmalıdırlar. Baskı, tenkit, korkutma, sindirme, küçümseme, azarlama gibi tepkiler genci kendini savunmaya iter. Genç, kendisine haksız bir saldırı yapıldığını düşünür. Anne ve babaya karşı öç alma duyguları gelişir ve anne-babayı cezalandırmak için onların hoşlanmadığı şeyleri yapmaya başlar. Cezalandırma, bunun elinden telefonunu, arabasını almak, gençte kendisine haksız saldırı yapıldığı düşüncesini pekiştirecektir.

SATANİZMLE MÜCADELE STRATEJİSİ

Satanizm, şiddeti ve vahşeti dini bir özellik haline getiren sapık bir ideolojidir. Kendilerine Şeytanı ilâh edindiklerini söyleyen Satanistler, insanlık dışı eylemlerini ve kanlı cinayetleri adeta birer ibadet düşünceyle yerine getirmektedirler.

Satanizm'e göre, insan hiçbir şeye karşı sorumlu değildir. Tek sorumluluğunun nefsinin kendisine emrettiklerini yerine getirmesidir.

Bu durumda nefis insana öfkelenmeyi, kin tutmayı, öç almayı, yalan söylemeyi, hırsızlık yapmayı, zarar vermeyi, öldürmeyi emrediyorsa; bunun yapılmasında Satanist düşünce açısından bir sakınca yoktur.

Satanizm bunu savunurken öne sürdüğü temel mantık ise, kötülüğün engellenmesinin bir tür samimiyezsizlik olduğu iddiasıdır. Yani bu sapık inanca göre, nefsi insana karşısındaki kişiyi öldürmesini söylüyorsa ve insan bunu yerine getirmemişse dürüst davranmamış olmaktadır.

Satanizm'in temel öğretisi kitabı olarak kabul edilen **Satanic Bible**'nin (Şeytanın Kutsal Kitabı) beşinci maddesinde İncil'de yer alan "bir yanağına tokat atana diğerini çevir" prensibine atıfla;

"Şeytan diğer yanağını çevirmek yerine, intikam almayı tavsiye eder," denilmektedir. Aynı kitapta;

"Düşmanlarınızdan tüm kalbinizle nefret edin, eğer bir adam sizin yanağınıza vurursa, siz de onun öbür yanağına vurun," ifadesi yer almaktadır.

KONUNUN HUKUKİ VE TEHDİT BOYUTU

Satanizm'in ortaya koyduğu toplum yapısı kanunsuzluk ve kural tanımazlıktır. Modern Satanizm'in kurucusu olarak kabul edilen **Anton Szandor Lavey**, aynı kitabında Satanizmin temel prensiplerini aktarıırken, takipçilerine kötülüğü diledikleri gibi yaşamaları ve yaymaları için telkinde bulunmaktadır. Hatta kendisiyle yapılan bir röportajda Lavey, "kanunların kesin olarak çiğnenmek için yapıldığını hissediyorum... Sokakta birini soymakta hiçbir yanlışlık görmüyorum," demektedir.

Satanizm'in kural tanımazlığı elbette bununla sınırlı değildir. Kişi sadece kendisine ve yakın çevresine zarar vermekle kalmaz, düşmanlığı öfkesi tüm insanlığa yöneliktir. Bu kural tanımazlık, şiddeti hayatın ay-

rılmaz parçası olarak görmektedir.

Açıkça görüldüğü gibi, Satanizm insanları saldırgan olmaya, cinayet işlemeye ve hatta katliamlar yapmaya yöneltmektedir. Çünkü kurlsız yaşamak anarşist ve teröristlerin de beklentileri arasındadır.

Özellikle Amerika'da akademisyenler ulusal terörün temellerinden birinin de Satanizm vb. sapık akımlar olabileceği tespitinde bulunmuşlardır. Bu akademisyenlerden birisi Denver Üniversitesi'nden **Profesör Carl Roschke**'dir. Roschke konunun önemini, **“satanik ideolojinin, ulusal terörün temeli olduğu konusunda ciddi çalışmalar yürütmekteyiz,”** sözleriyle ifade etmektedir.

Bu bağlamda, Satanizmin çıkış noktasından din karşıtlığı olduğu iddia edilse de, yine kendileri tarafından Satanizmin bir “din” olduğu kabulünden varsayımla, dinsel kisveyle işlenmiş birçok cinayetleri ve **“Şeytana kurban”** adı altında intihar olayları mevcuttur.

Bu konuda en önemli örnek, 13 Eylül 1999 tarihinde “Şeytandan mesaj geldiği ve Şeytana kurban verilmesi gerektiği” iddiasıyla üç Satanistin, Şehriban Coşkunfırat adlı genç kıızı, bıçak, çekiç ve yumruk darbeleriyle öldürdükten sonra cesedine tecavüz etmeleri olayıdır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu bu olayla ilgili olarak 17. 12. 2002 tarihinde; sanıkların eylemlerinin “canavarca his şevki ile adam öldürme” fiilini oluşturduğuna dikkat çekmiş ve sanıkların ayrıca “naaşa tahkir” suçundan da cezalandırılmaları gerektiğini belirtmiştir.

TCK'nın “kasten adam öldürme” fiilini düzenleyen 448. Maddesi, 24 yıldan 30 yıla kadar ağır hapis cezasının verileceğini hüküm altına almaktadır.

Ayrıca, Yargıtay Ceza Genel Kurulu, kararında; Satanizm hakkında **“tehlikeli ve vahşi”** değerlendirmesinde bulunmuştur. Sanıkların savunmaları, tanık anlatımları ve otopsi bulgularıyla öldürmenin **“Şeytandan emir gelmesi”** sebebiyle yapıldığının anlaşıldığı belirtilen kararda;

“Çağımızda insan hayatını her şeyin üstünde tutan evrensel ve toplumsal anlayışa ve ahlâka karşı çıkan bu yönüyle iğrençliği, ilkelliği ve tehlikeliliği vahim ve aşikâr olan **“insani kurban etmek”** gibi bir düşüncenin ister dinsel bir inanış olsun isterse bir fikri düşünce yada olaydaki gibi Şeytani bir amaçla işlenmiş bulunsun, toplumsal açıdan ne denli tehlikeli ve vahşi olduğu izah gerektirmez bir olaydır,” denilmiştir.

ALINMASI GEREKEN ÖNLEMLER!..

Son zamanlarda özellikle gençlere yönelik ciddi tehdit haline gelmeye başlayan Satanizm, ülkemizde de organize ve ideolojik bir yayılma stratejisi yürütmektedir. Bu durum, bu sapık akıma karşı acil, hızlı ve etkin bir mücadele stratejisi geliştirmeyi zorunlu kılmaktadır. Bu doğrultuda, gerekli işlemlere başlamak ve bu girişimleri özeleştiriy yaparak neredede hata yapıldığına yönelik tespitlerle desteklemek gerekmektedir.

Bu çerçevede konu, bir bütün olarak ele alınmalı, tahlil edilmeli ve gelecek adına sosyal bir çöküntünün önüne geçilebilmesi için etkin tedbirler alınmalıdır.

Satanizmle mücadelede birinci adım, bu sapık akımı ideolojik olarak besleyen kaynakların kurutulmasıdır. Bu anlamda, eğitim büyük önem arz etmektedir.

Buradan;

- Zengin olduğu halde doygunluk bilmeyen,
- Eğitimli olduğu halde kişiliksiz olan,
- Kendine ait bir düşünce altyapısı oluşturamayan,
- Kendine güvenmeyen,
- Toplum ve aile kültüründen uzak,
- İdealleri ve inanç değerleri olmayan,
- Düşünme ve anlama gibi son derece insanî ve hayati hususları fantezi gören,
- Duyguları ve beyinleri sapık düşüncelere iten yayınları okuyan gençlerin, her türlü sapık düşünceye, hızlı bir şekilde uyum sağlayabileceği unutulmamalıdır.

İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Öğretim üyesi **Prof. Dr. Haluk Yavuzer**, gençlerin kimliğini bulmaya çalıştığı ergenlik döneminde “önce bağımsızlık” ilkesini yaşama biçimi haline getirerek otoriteye ve kurala karşı duygularının baskın olduğuna dikkat çekmektedir. Yavuzer, bu dönemde aile kıstaslarının yerine aile ölçülerini merkeze aldığını bildirmekte ve gençlerin toplumun bazı değerlerini reddedip diğerlerini kabul ederek gerçek kimliğini bulmaya çalıştığını ifade etmektedir. **“Tipik olarak gençler, farklı olmaya çalışarak ana-baba-**

larının toplumun normlarına baş kaldırarak eski kimliklerini, yeni oluşturdukları kimlikle değiştirerek kimlik arayışına girer,” diyen Yavuzer, bu aşamada altını çizdiği aşama ise, gençlerin ailelerine karşı geldiği dönemlerde en çok onlara ihtiyaç duyması. Fakat kuşak çatışmasının sonucunda, **“anlaşılmamak”** ve **“sağlıklı bir iletişim kuramamanın”** söz konusu olduğu, bu dönemin sağlıklı bir şekilde atlatılabilmesinin; anne ve babaların, **“ben haklıyım,”** diyerek, meseleleri kendi gençlik yıllarıyla özdeşleştirmekten vazgeçerek genci anlaması ile sağlanacağını kaydetmektedir.

Yavuzer, **“Aksi taktirde, kimlik arayışında başarısız olan gençler, ters kimlik geliştirebilir. Başka bir deyişle, hiçbir şey olmaksızın, kötü ya da toplum kabulüne aykırı bir seçeneği tercih edebilir. Bu da onu anlayan, değer veren, onda aidiyet duygusunu yaşatan bir çeteye girerek suç işlemek, Satanist olmak, cinsel sapma göstermek veya madde bağımlısı olmak şeklinde marjinal bir biçimde ortaya çıkabilir,”** şeklinde açıklamaları dikkat çekicidir.

Özellikle gençlerin internet kullanma konusunda çalışma ve araştırmaların yer aldığı **“kurul.uak.gov.tr”** adlı internet sitesinde bu konuda çok çarpıcı hususlar yer almaktadır:

Son dönemde, intihar olaylarıyla birlikte basında uzun süre yer alan Satanizmle ilgili haberlerde, bu akımların internet yoluyla yayıldığı ve bu sebeple gençlerin tehdit altında olduğu vurgulanmıştır.

Ayrıca, internetin tanıtılmadığının altı çizilerek, zararlı sitelere ulaşmanın çok kolay olduğu; bunun yanında kullanım alanlarını gösterebilecek kaynak sitelerin ya da bu konuda gençlere yardımcı olacak kişilerin bulunmadığı belirtilmiştir.

Bu yöndeki çözüm önerileri, genel olarak, toplumsal eğitimin artırılması yönündedir. Bu konuda okulların öğrencilere yardımcı olmaları mesela iyi siteleri bulup listelemeleri önerilmektedir.

Yasakların bu siteleri daha çekici hale getirdiği ifade edilirken, **“Bu siteye 18 yaşından küçüklerin girmesi sakıncalıdır,”** gibi uyarıların bir şey ifade etmediği belirtilmektedir.

Bilgilendirici kaynakların eksikliğine, internet cafelerinin kontrolsüzlüğünün de eklenmesiyle, internet kullanımı konusunda yanlış bilgilenenin kolaylaştığı ifade edilirken, denetim sitelerinin tanıtımının iyi olmadığı vurgulanmıştır.

Satanistler için internet cafelerin çok önemli bir kaynak olduğuna da

yer verilerek internetin zararlı odakların yayılmasını kolaylaştırdığı belirtilmektedir.

Özellikle interneti yaygın olarak kullanan gençler, internetin yarattığı her türlü olumlu ve olumsuz sonuçların farkında olabilir. Bu gençler doğru yönlendirmelerle interneti daha verimli kullanabilir. Bu bağlamda, ülkemizin kamu ve bilişim sektörü çalışanlarına, ailelere, okullara, öğretmenlere ve medyaya önemli görevler düşmektedir.

AİLELERE DÜŞEN GÖREVLER

Sosyologlar, gençler üzerinde arkadaş gurubunun büyük etkisi olduğunu, bu sebeple arkadaş gurubunun seçiminde ailelere büyük görevler düştüğünü ifade etmektedirler.

Özellikle, ergenlik çağındaki çocukları kendi hâllerine bırakılan, sevgi ve disiplini ihmal eden, alkol ve uyuşturucuyu dikkate almayan, evlerinde huzur ortamı olmayan parçalanmış ailelerde yetişen gençlerin Satanizm gibi akımlara daha yatkın oldukları gözlenmektedir.

Ahmet Güç, Satanizm üzerine yazdığı kitapta;

“Gerek yapılan araştırmalar ve gerekse yaşanan olaylar, bu tür zararlı akımlara kapılan gençlerin genelde 13-25 yaş arasındaki gençler olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Bilindiği gibi bu yaşlar, gençlerin ergenlik dönemine girdiği yaşlar olup, bu dönemde gençlerde bir takım fiziki ve ruhi değişiklikler meydana gelmektedir.

Aynı zamanda bu dönem, pek çok gencin, kimliğini tam olarak oluşturamadığı, dolayısıyla kimlik ve kişilik problemlerinin en çok yaşandığı dönemdir.

Ayrıca bu dönem, gençlere ciddi bir şekilde sahip çıkması gereken bir dönem olup, aileler olarak, çocuklarımız bazı uyarı ve tavsiyelerimize aksi yönde karşılık vermeye başlamadan önce onlara sahip çıkmamız gerekmektedir,” uyarı ve tavsiyelerinde bulunmaktadır.

Pozitif Yeryüzü Psikolojik Danışmanlık ve Psikoterapi Merkezi psikologlarından **Mehtap Kayaoğlu**, şunları söylemektedir;

“Bu konuda en önemli görev anne babaya düşüyor. Eğer anne baba çocuğunu bazı hatalarla büyütüyorsa, çocuğun içinden çıkamadığı birçok durumla getireceği olumsuz duygular, çocukların kendilerini kötü hissetmelerine neden olmaktadır. Çok azarlanan, dayak yiyen, her fırsat

ta susturulan, sevgi ve saygı gibi en temel ihtiyaçları karşılanmayan çocuklarda bu gibi durumlar manevî boşluklar yaratır.

Öncelikle bazı gençleri bu sapık inanca iten sebepleri irdelemek amacıyla, bu sapık akımda yer alan ve intiharlarıyla gündeme gelen kimi gençlerin ortak özellikleri araştırıldığında;

- Ailesinin ilgisizliği,
- Maddi durumlarının yerinde olmasından dolayı, kendilerini tatmin edecek her yolu deneme imkânına sahip olmaları (uyuşturucu gibi).
- Kafa dengi sayılabilecek bu tip çocukların gece-gündüz sürekli bir araya gelmeleri ve kendilerince özgür şekilde istedikleri gibi hayatlarını yaşamaları olarak karşımıza çıkmaktadır.

Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümleri öğretim görevlisi Osman Sezgin ise şöyle söylemektedir;

“Çocuğa sadece vitamin, protein vermek, aşılarna zamanında yaptırmak, ona yabancı lisan öğretmek veya bir takım meşhur okullara göndermek hem ana-babalık görevini yapmış hem de iyi bir eğitim vermiş olmak anlamına gelmez.

Zira bir insanın doyurulması gereken üç yeri vardır. Bunlar midesi, kalbi ve kafasıdır. Günümüzde genellikle çocukların midelerini doyurma konusunda aileler hem görevlerini iyi yapıyorlar hem de bu konuda çocuklarını gayet güzel yönlendiriyorlar.

Ancak mesele kalp ve kafaya gelince maalesef yeterli gayreti göstermiyor gösteremiyorlar. **Alexis Carrel** “*biz midesi aç olandan ziyade kafası ve kalbi aç olanlara acırız,*” diyor ve çok doğru söylüyor.

Maalesef ailelerin çoğunda anneler sosyal faaliyetleri, babalar ise işleri münasebetiyle çocuklarına yeterli zaman ayıramıyor ve onları sevgi açısından tatmin edemiyorlar.”

Yukarıda belirtilen tüm etkenler birleştiğinde şu sonuç ortaya çıkmaktadır. Gençlerin, Satanizm veya diğer sapık düşüncelere itilme sebebi öncelikle eğitim eksikliği veya yanlışlığıdır. Bu eksikliğin giderileceği veya yanlışlığının düzeltileceği ilk yer ailedir.

Bu sebeple;

- Çocukların her isteğine evet demek veya her isteğini yerine getir-

mek, çocuk eğitimi açısından olağanüstü olumsuzluklar taşımaktadır.

- Bunun doğuracağı ilk olumsuzluk tatminsizlik, doyumsuzluk, maymun iştahlılık **ve kendisine güvensizliktir.**
- Zaman zaman çocukların isteklerine haklı ve meşru olarak “hayır,” demek çocukla ebeveyn arasında daha sıcak ilişkilerin kurulmasını sağlamaktadır.
- Öte yandan her isteği hemen yapılan çocukta irade zayıflığı gözlenmektedir.
- Zira hiçbir engelle karşılaşmayan çocuk, küçücük bir olumsuzlukla karşılaşınca ciddi bunalımlara düşmektedir. Bu durum çocukta, problemleri çözmekte kararsızlığa ve engelleri aşmakta ümitsizliğe yol açmaktadır.
- Çocukların isteklerine zaman zaman hayır demenin yanı sıra, kimi zamanda taleplerini kendileri yapıp başarmaları konusunda, “bunu kendin yapabilirsin veya yapmalısın” şeklinde davranmak gerekmektedir.
- Bu, çocuklarımızda kendine güven duygularını geliştirdiği gibi başarısının hazzını almaları sağlanacak ve böylece iradeleri kuvvetlenecektir.

Burada en büyük sorumluluk, anne ve babalara düşmektedir. Ailelerin çocuklarına bu yönde yardım edebilmeleri için, bu tehlikenin boyutları ve nasıl hareket edilmesi gerektiği konusunda bilgilendirilmesi gerekmektedir.

Sonuçta her aile;

- Çocuklarının maddî ve manevî ihtiyaçlarını dikkate alıp, en iyi ve doğru şekilde karşılamaya çalışmalı,
- Çocuklara iyi yönde örnek olunmalı,
- Onlara zaman ayırmalı ve onları dinlemeli,
- Onlara dostça, hoşgörüle ve akıllıca yaklaşmalı
- Gidip geldiği yerleri ve arkadaş çevresini takip etmeli,

- Okul, öğretmen veya işyeri yetkilileriyle her zaman iletişim halinde olmalı,
- **Emredici olmamalı** ve onların da fikirlerine değer verildiğini gösteren tavır sergilemeli
- Yaşanan olaylara sorun merkezli yaklaşmayıp, analiz yoluyla çözmeye çalışmalı,
- Suçlu aramak yerine sorumluluğu paylaşmalı ve çocuklardan önce kendilerini sorgulamalı,
- **Çocuklarının okudukları kitapları** takip etmeli ve yaşına göre kitap okumasını telkin etmeli,
- **Çocuklarının hangi internet sitelerine girdiğini ve kimlerle sohbet ortamlarında bulunduğunu bilmeli;**
- Çocuklarını bir birey olarak kabul edip, onlarla konuşmalı,
- Çocuklarının bozulan arkadaşlık analizini tahlil etmeli,
- Çocuklarını uygunsuz arkadaş çevreleri konusunda uyarmalı, eğer mümkünse ikna ederek bu çevreden uzaklaştırmalı,
- **Çocukların konuşmalarında kimi sapık akımların kullandığı değişik kelime ve cümleler kullanıp kullanmadığına dikkat etmeli,**
- Çocukların hurafeler ve metafizik konularla ilgilenip ilgilenmediğini anlamaya çalışmalı,
- **Çocukların alkol, uyuşturucu hap, esrar, eroin, uçucu madde koklama gibi alışkanlıklar edinip edinmediğine dikkat etmeli,**
- Çocuklarında **isyankârlık ve hırçınlaşma** varsa sebeplerini arayıp bulmaya çalışmalı veya bir psikologa danışmalı,
- Çocukların davranışlarından dolayı suçlamak yerine, tepki ve isyanlarını sabırla anlamaya çalışmalı, onlara kulak vermeli,
- Eğitim kurumları başta olmak üzere bütün sorumlu kurum ve kuruluşlarla görüşerek, gençliğe yönelen her türlü zararlı akım ve tehlikelerle ilgili bilgi edinmeli, bu yönde çocuklarını uyarmalı, bilgilendirmelidirler.

- Bu tür düşüncelere itilmiş gençlerimiz hiçbir zaman dışlanmamalı, onlara sapık bir hareketin mensubu tehlikeli kimseler gözüyle değil de, sahip çıkılması gereken kişiler olarak bakılmalıdır. Hatta bir şekilde mahkemeye intikal etmiş veya hapse düşmüş gençlere de sahip çıkılmalıdır. ***Çünkü gençlerimizin çoğu Satanizm'in ne olduğunu veya nasıl tehlikeli maceralı bir yol olduğunu bilmemektedirler.***

Ancak, bütün bunları yaparken çocuklarımıza ve gençlerimize onların izlendiği ve onlar güvenilmediği itibarı verilmemelidir.

TOPLUMA, MEDYAYA VE DEVLETE

DÜŞEN GÖREVLER

İnsan maddî ve manevî yönleri olan bir varlıktır. Bir insan, maddî yönden hangi imkânlarla sahip olursa olsun, manevî yönden tatmin olmuyorsa, bu eksikliğini gidermek amacıyla çeşitli arayışlar içine girecektir. Bu anlamda asıl görev, ailelerle birlikte topluma, medyaya ve devlete düşmektedir.

Bu arayış sırasında gençlere, kim daha yakın olur ve sahip çıkarsa o yöne doğru yönelmelerinin kaçınılmaz olduğu bir gerçektir, bu kapsamda tek tehlike Satanizm olmayıp, alkol, uyuşturucu, tiner, terör, çetecilik gibi tehlikeler de söz konusudur.

Eksik veya yanlış aksettirilen "inanç," insana çok aykırı şeyler yaptırabilmektedir. Eğer inanç sisteminde ahlâkî normlar yoksa veya yanlış ahlâkî normlar taşıyorsa, insan da o doğrultuda hareket edecektir. Yaptığının doğru olduğuna inanan kişi başkalarını da buna inandıracaktır.

Bir insanda veya toplumda inanç veya manevî boşluk yaşıyorsa, o insanın veya toplumun bu boşlukları yanlış bilgilendirmelerle aykırı inançlarla doldurmaya çalışması kaçınılmazdır.

Bu bağlamda topluma, medyaya ve devlete düşen görevleri şöyle sıralayabiliriz;

- Satanizm'in ve Satanist'in tanımı yapılmalı ve bu bağlamda, gençlerimize ve topluma yönelik tehdidin çerçevesi belirlenmelidir.
- Günümüzde kişisel tercihlerine kesinlikle karışılmamalı, ancak güvensizlik hissi vermeden izlenmeli ve sapık akımlara karşı eğitilmelidir.

- **Gençlerimize yapılabilecek herhangi bir yanlış tutum ve davranış, Satanizme yönelmelerine sebep olabilir. Çünkü Satanizm, karşı çıkma ve tepki hareketidir.**
- Bu guruplara, Satanizme yönelik eğilimlerin sebeplerini araştıran anketler uygulanmalı ve elde edilen veriler ışığında çözümler üretilmelidir.
- Satanistlerin veya sapık düşüncelere yatkın gençlerin takıldığı bar, cafe vb. yerler sürekli olarak denetlenmeli ve sonuçları aileleriyle paylaşılmalıdır.
- **Televizyonlarda gençleri suça ve sapık fikirlere yönelten ve özendiren haber ve programlar yapılmamasına yönelik etik ve hassasiyet oluşturulmalıdır.**
- Özellikle şiddet, cinsellik, içki, uyuşturucu vb. zararlı alışkanlıkların gençlerin ilgisine sunan filmlerin de gençler üzerinde oluşturduğu yıkıcı etki dikkatle izlemelidir.
- Gençleri ulaşamayacakları noktalara iten ve kimlik çatışması yaşatan birtakım televizyon programlar daha dikkatli yapılmalı ve yaptırılmalıdır.
- **Eğitim kurumlarında Satanizm ve diğer sapık fikirlerle ilgili bilgilendirme seminerleri düzenlenmelidir.**
- **Okula gönderilen her öğrenciye birer emanet olarak bakılmalı ve onların öncelikle iyi bir insan, iyi bir vatandaş olarak yetişmeleri için gayret göstermeli;** öğrenciler Satanizm vb. zararlı akımlar hakkında zaman zaman bilgilendirilmeli ancak Satanizm'den kaçındırmaya çalışırken, konu onu cazip hale getirecek şekilde anlatılmamalı, bu konuda azami dikkat gösterilmelidir. Aynı zamanda okul-aile iş birliğine önem verilmeli, karşılıklı diyalog içerisinde gençler hayata ve geleceğe hazırlanmalıdır.
- Bu tür düşüncelere sahip olduğu tespit edilen gençlerin aileleriyle görüşülmeli ve gerekirse psikologlardan yardım alınmalıdır.
- Bu tür konularda eğitici ve bilgilendirici broşürler hazırlanmalıdır.
- **İnternet kafeler ve internet siteleri denetlenmeli,** bu tür fikirleri yayma stratejisi olan internet adreslerine yönelik olarak teknolojik ve yasal imkânlar çerçevesinde gerekenler yapılmalıdır.

- ***İnternet cafelerde zararlı içeriğe erişimi engelleyen programlar zorunlu tutulmalıdır.***
- Evlerinde internet bulunan anne-babalara, çocuklarını zararlı internet içeriğinden nasıl koruyabileceklerine yönelik yeterli bilgiler ve broşürler verilmelidir.
- Satanizm'in dini ve dinler tarihini ilgilendiren boyutu olduğu gibi, psikolojik, sosyolojik, ekonomik boyutunun olduğu da unutulmamalıdır.

ONİKİNCİ BÖLÜM

DİNİMİZDE VE DİLİMİZDEKİ ŞEYTAN

KUR'AN'DA ŞEYTAN

“(Hesapları görülüp) iş bitirilince Şeytan diyecek ki: ‘Şüphesiz Allah size gerçek olanı vaadetti, ben de size vaat ettim ama size yalancı çıktım. Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ben sadece sizi (inkâra) çağır-
dım, siz de benim davetime hemen koştunuz. O halde beni yermeyin, kendinizi yerin. Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Kuşkusuz daha önce ben, beni (Allah’a) ortak koşmanızı reddettim.’ Şüphesiz zalimler için elem verici bir azap vardır.” (Kur’an-ı Kerim, İbrahim Sûresi, 22. Âyet).

“Ey Âdemoğulları! Size, Şeytana tapmayın, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır demedim mi? Ve bana kulluk ediniz, doğru yol budur demedim mi? Şeytan sizden pek çok milleti kandırıp saptırdı. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?” (Kur’an-ı Kerim, Yasin Sûresi, 60, 61 ve 62. Âyetler).

ŞEYTANIN ÖZELLİKLERİ

Allah Kur’an’da Şeytanı ve Şeytanın taraftarlarını çeşitli özellikleriyle bizlere tanıtır. Kur’an’da Şeytan, ilk insan olan Hz. Adem’den bu yana tüm insanları Allah yolundan saptırmak için çaba gösteren varlıklar olarak geçmektedir.

Şeytan, ‘uzak düşen, uzaklaşan’ anlamındadır. Kelimenin Arapça kökeni aynı zamanda, ‘öfkeden yanıp tutuşmak, işe yaramaz hale gelmek’ anlamlarını da taşır. İblis ise tüm Şeytanların ve Şeytani faaliyetlerin lideridir. İblis’in sözlük anlamı da, ‘hayır ve mutluluktan ümit kesmiş olmaktan kaynaklanan bir keder ve hırçınlığa düşmek, ümitsizlik ve pişmanlıkla perişan olmak’ anlamları taşır.

Allah Hz. Adem’i yarattığı zaman meleklerle ona secde etmelerini emretmiş, tüm melekler bu emre itaat ederken, İblis isyan etmiş ve itaatsizliği nedeniyle Allah’ın huzurundan kovulmuştur. Âyetlerde İblis’in

itaatsizliği şu şekilde bildirilir:

Hani Rabbin meleklerle: “Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım,” demişti. “Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın.” Meleklerin hepsi topluca secde etti; Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu. (Allah) Dedi ki: “Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyn neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?” (*Sad Sûresi, 71-75*)

Başka Âyetlerde ise, İblis’in bu isyanının temelinde kendince gurur ve kibir olduğu, insanı kendisinden daha aşağı gördüğü için isyan ettiği bildirilmiştir. “Dedi ki: Ben ondan daha hayırlıyım; Sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın.” (*Sad Sûresi, 76*)

İtaatsizliği nedeni ile cennetten kovulan Şeytan, kendisine en büyük düşman olarak insanı görmektedir ve tüm insanları doğru yoldan çıkartmak onları her türlü belanın içine sürüklemek için Allah’tan süre istemiştir. Bu durum âyetlerde şu şekilde bildirilmiştir:

(Allah) Dedi ki: “Öyleyse oradan (Cennetten) çık, artık sen kovulmuş bulunmaktasın. Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar Benim lanetimin senin üzerindedir.” Dedi ki: “Rabbim, öyleyse onların dirilecekleri güne kadar bana süre tanı.” Dedi ki: “O halde, süre tanınanlardan sun. Bilinen vaktin gününe kadar.” Dedi ki: “Senin lezzetin adına and olsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım. Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç.” (Allah) “İşte bu haktır ve Ben hakkı söylerim” dedi. “and olsun, senden ve içlerinde sana tabi olacak olanlardan tümüyle cehennemi dolduracağım.” (*Sad Sûresi, 77-85*)

Şeytan bu büyük hedefini gerçekleştirmek için binlerce yıldır faaliyet halindedir. Bu sinsî hareketini evrenin ve canlılığın sonu olan kıyamet gününe kadar da devam ettirecektir. İnsanlık tarihi boyunca istisnasız herkese -onları kötülüğe çekmek için- yaklaşmış, bu konuda bir ayırım yapmamıştır. Şeytan insanları saptırmakta hiçbir vasıf gözetmez. Her yaştan, her statüden, her kültürden ve her ırktan insanı kendi yoluna çekmek için uğraşır. Farklı sosyal guruplardaki kişileri, zenginiyle fakiriyle değişik karakterlere sahip insanları etkisi altına almaya çalışır.

Şeytanın faaliyetinin çapını ve insanlar üzerindeki etkisini anlayabilmek açısından şu noktayı belirtmekte fayda vardır: Şeytan insanı çok iyi tanır, her kültürü, her ideolojiyi, her türlü görüşü bilir. Özellikle de insa-

nın nefsinin isteklerini ve zaaflarını çok iyi bilir. Buna göre tuzaklar hazırlayabilir, plânlar yapabilir. Dünyanın en ücra köşesindeki bir insana kadar istisnasız herkese etki etmeye çalışır. Buna karşın insanların çoğu tehlikenin büyüklüğünün gerçek anlamda farkına varamazlar. Çoğu insan, kendisini kötülöklere kışkırtmak ve cehenneme sürüklemek isteyen Şeytanı önemsemeyen yaşar. İşte böyle bir durumda da Şeytanın kendi üzerinde ne gibi bir etki oluşturduğunu ve nasıl bir sona doğru sürüklendiğini fark edemez. Bunun en önemli nedenlerinden biri insanların Şeytanı doğru tanınamalarıdır.

Şeytan hakkında en yaygın olan yanlışlardan biri Şeytanın Allah'tan bağımsız bir güç olduğunun sanılması ve (Allah'ı tenzih ederiz) Şeytanın Allah'a karşı bir mücadele içinde olduğunun düşünülmesidir. Satanistlerin de en büyük yanlışlarından biri budur. Satanistler de Şeytanı ayrı bir güç olarak düşünür ve Şeytanın isyanını ve itaatsizliğini kendilerine örnek alırlar. Kendileri de düzene ve iyiliğe karşı isyan ettikleri takdirde, Şeytana mücadelesinde destek olacaklarına inanırlar. Oysa gerçekte Şeytan da Allah'ın yarattığı, O'na boyun eğmiş bir varlıktır. Allah'a olan isyanı, yine Allah'ın belirlemiş olduğu bir kader dahilindedir. Dahası Şeytan, Allah'ın varlığına inanan ve Allah'tan korkan bir varlıktır. Kendisine kıyamete kadar süre tanınmış olduğunun ve ahiret gününde yaptıklarının cezasını çekeceğinin farkındadır. Âyette Şeytanın bu özelliği şöyle bildirilmiştir:

Şeytanın durumu gibi; çünkü insana “İnkâr et,” dedi, inkâr edince de: “Gerçek şu ki, ben senden uzağım. Doğrusu ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım,” dedi. (*Haşr Sûresi, 16*)

Ayrıca Şeytan bu itaatsizliği ile herhangi bir menfaat sağlamamış, tam tersine ebedi bir kayba uğramıştır. Cennetten kovulup cehennem azabına sürüklenen Şeytanın asıl amacı, mümkün olduğunca çok insanı kendisi ile birlikte bu azabın içine sürükleyebilmektir. Yaptığı mücadelenin özü budur. Diğer bir deyişle onun mücadelesi insanlara, insanlığın iyiliğine karşıdır. Ve Âyetlerde de görüldüğü gibi, Şeytan insanı sürekli inkâr etmeye, gaflete dalmaya, Allah'tan uzak yaşamaya davet ederken, kendisi gerçeğin çok iyi farkındadır. Nitekim hesap günü geldiğinde kendisine uyanları yüzüstü bırakacak ve vaat ettiği şeylerin büyük birer yalandan ibaret olduğunu onlara açıklayacaktır. Bu durumda Şeytanın kurduğu plânların, insanları saptırmak için tasarladığı tuzakların büyümesine kapılanların sonu büyük bir hüsrana olacaktır.

Satanistler de, Şeytanın telkinlerine aldanarak sapkınlığı ve kötülüğü yol olarak benimseyen diğer insanlar gibi ne kadar büyük bir hata yaptıklarını muhakkak bir gün anlayacaklardır. Önemli olan bu gerçeği dünyada iken, gerçekler onlara anlatıldığında kavrayabilmeleridir. Çünkü kendilerine önder edindikleri Şeytan, onları hiçbir zaman sahiplenmeyecek, her zaman yarı yolda bırakacaktır. Kuşkusuz onun yalanlarına inanmak, süslü telkinlerini gerçek sanmak büyük bir şursuzluk ve akılsızlıktan başka bir şey değildir.

Kur'an'da Şeytanın peşinden giden kişilerin durumu... "Şeytan onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu." (*Araf Sûresi, 175*) şeklinde belirtilmiştir.

Âyetlerde Şeytanla ilişki içine giren insanların özellikleri şu şekilde haber verilir: Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (Şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (*Suara Sûresi, 221-223*)

Bu noktada Satanistlerin yanıldıkları önemli bir konu daha vardır. Satanistler Cehennemi istediklerini söylediklerinde bu, onların cehennemin nasıl bir yer olduğunu bilmemelerinden, Cehennemi zihinlerinde tam anlamı ile canlandıramıyor olmalarından kaynaklanır. Allah Kur'an'da bize cehennemin nasıl korkunç ve dehşet verici bir yer olduğunu şu şekilde belirtmiştir:

(Ateş,) Onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar bunun gazaplı öfkesini ve uğultusunu işitirler. Elleri boyunlarına bağlı olarak, sıkışık bir yerine atıldıkları zaman, orada yok oluşu isteyip-çağırırlar. Bugün bir yok oluşu çağırmanın, birçok (kere) yok oluşu isteyip-çağırın. (*Furkan Sûresi, 12-14*)

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin âyetlerini yalamasaydık ve müminlerden olsaydık." (*Enam Sûresi, 27*)

KUR'AN'DA ŞEYTANIN TARAFTARLARI

(SATANİSTLER)

İnsanlarla Şeytan arasındaki ilişki Kur'an'da çok detaylı olarak tarif edilmektedir. Allah "... Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş Şeytandan başkasına tapmazlar." (*Nisa Sûresi, 117*) Âyetiyle insanları uyarmış,

Şeytanın apaçık bir düşman olduğunu Kur'an'da birçok kez belirtilmiştir:

Ey Âdemoğulları, Ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (*Yasin Sûresi, 60*)

Başka âyetlerde de, Hz. İbrahim'in, babasına şu şekilde bir öğütte bulunduğu bildirilir: Babacığım, Şeytana kulluk etme, kuşkusuz Şeytan, Rahman'a başkaldırandır. Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum, o zaman Şeytanın velisi olursun. (*Meryem Sûresi, 44-45*)

Yukarıdaki âyetlerde geçen "Şeytana kulluk etmek" kavramı son derece önemlidir. Çünkü Satanistlerin tüm dokümanlarında 'Şeytana ibadet etmek, Şeytanla iletişime geçmek, Şeytanın isteklerini yerine getirmek' gibi ifadeleri sıkça görmek mümkündür. Ancak Allah'ı inkâr edip, Şeytanı ilâh edinen ve tüm hayatını Şeytanın kışkırtmalarına göre kuran insanlara Allah'ın çok büyük bir vaadi vardır: Sonsuz cehennem azabı. Allah Şeytana, onun ve ona uyan insanların sonunu şöyle bildirmiştir:

"... And olsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım." (*Araf Sûresi, 18*)

Eğer sana Şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (Allah'tan) Sakımanlara Şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (*Araf Sûresi, 200-201*)

Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna. (Allah) Dedi ki: "İşte bu, Bana göre dosdoğru olan yoldur." "Şüphesiz, kışkırtılıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin Benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiçbir gücün yoktur. (*Hicr Sûresi, 40-42*)

Şeytan, insan nefsindeki nefret, intikam, hırs, öfke, şiddet ve şehvet gibi duyguları, bu insanlara kendi yolunda hizmet ettirmek için kullanır. Allah bunu Meryem Sûresi'nde, "Görmedin mi, Biz gerçekten Şeytanları, kâfirlerin üzerine gönderdik, onları tahrik edip kışkırtıyorlar." (*Meryem Sûresi, 83*) şeklinde bildirmiştir.

"...And olsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir gurup dışında, ona uymuş oldular. Oysa onun,

kendilerine karşı hiçbir zorlayıcı-gücü yoktu; ancak Biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırt etmek için (ona bu imkânı verdik). Senin Rabbin, her şeyin üzerinde gözetici-koruyucudur.” (*Sebe Sûresi, 20-21*)

“And olsun Allah’a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat Şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azap vardır.” (*Nahl Sûresi, 63*)

Onlara; “Allah’ın indirdiklerine uyun” denildiğinde, derler ki; “Hayır, biz atalarımızın üzerinde bulduğumuz şeye uyarız.” Şayet Şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırır mı (buna uyacaklar)? (*Lokman Sûresi, 21*)

O gün, zulmeden, ellerini (hınçla) ısırarak (şöyle) der: “Ah keşke, elçiyile birlikte bir yol edinmiş olsaydım, vah yazıklar bana, ne olurdu da filanı dost edinmeseydim. Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirten (Kur’an’dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı ‘yapayalnız ve yardımsız’ bırakandır.” (*Furkan Sûresi, 27-29*)

SATANİSTLER ŞEYTANA ALDANIYORLAR

Şeytan insanın en büyük düşmanıdır, çünkü yeryüzünde bulunmasının amacı insanları Allah’a imandan uzaklaştırmak ve Kur’an âyetlerini uygulamaktan alıkoymaktır. Allah Şeytanın insanları her an gözetlediğini (*Araf Sûresi, 27*), sinsice göğüslere ve kalplere vesvese verdiğini (*Nas Sûresi, 4-5*), insanları korkutmaya çalıştığını (*Ali İmran Sûresi, 175*) ve onların doğru yolu üzerine oturduğunu (*Araf Sûresi, 16*) bildirir. Ancak Şeytanın Kur’an âyetlerinde tarif edilen özelliklerini bilmeyen bir insan, onun insanlar üzerinde oluşturabileceği etkinin de farkında olmaz. Bu nedenle de Şeytandan gelen vesveselere kulak verir, kıskırtmalarına uyar ve söylediklerine inanır.

Şeytan insanlara öğüt veren, onları doğrulara yönlendiren bir görünüme bürünebilir. İnsanların zaaflarını, eksikliklerini ve nelerden etkilendiklerini çok iyi bildiği için, onları geçici olarak dost edinmek amacıyla bunları kullanır. Gerçek niyetini, insanı nasıl bir yıkıma sürüklemek istediğini sezdirmez.

Hız. Adem’in, cennetten çıkarılmasına neden olan olayın sebebi de bu sinsi tuzaktır. Şeytan Hız. Adem’e ve eşine bir dost gibi yaklaşmış ve onlara kendilerine öğüt verdiğine dair yemin etmiştir. Bu konuyu haber veren âyetlerde şöyle buyrulur.

Şeytan, kendilerinden “örtülüp gizlenen çirkin yerlerini” açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: “Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir.” Ve: “Gerçekten ben size öğüt verenlerdendir,” diye yemin de etti. (*Araf Sûresi, 20-21*)

Şeytan Hz. Adem’i ve eşini aldatarak cennetten çıkarılmalarını sağlamıştır. Bu durum insanın ömrü boyunca karşı karşıya olduğu gizli düşmanın ne kadar sinsi bir yalancı olduğunun en vurucu delillerinden biridir.

Hz. Adem’e tüm Şeytanların en büyüğü olan İblis tarafından verilen “ben size öğüt verenlerdendir,” telkini, diğer insanlara da insi Şeytanlar tarafından yapılır. (İnsi Şeytan, insan görünümünde olan Şeytanlara veya doğrudan Şeytanın ilhamı ile hareket eden insanlara verilen isimdir. Allah Kur’an’da insi ve cini Şeytanların varlığından bahsetmiş ve bunların İblis’in taraftarları olduklarını bildirmiştir.) Kendi kavmini Allah’ın yolundan alıkoyarken onlara, “...Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum.” (*Mümin Sûresi, 29*) diyen Firavun bunun bir örneğidir.

İşte Satanistlerin yaptığı telkinler de buna benzemektedir. İnsanları, Satanizm denilen karanlık “**Şeytan Üçgeni**”nin içine çekmek isteyen bu “insi”ler (insan görünümündeki Şeytan) benzer aldatmacalarla onları kandırmaktadırlar. Satanizmi, kişinin her istediğini dilediği gibi yapabileceği, insana güç veren, tüm dünyevi sıkıntılardan uzaklaştıran, tüm sorumlulukları kaldıran, nefisini dürtülerin rahatça yaşanabileceği bir dünya olarak gösteren Satanistler, tıpkı önderleri Şeytan gibi insanları saptırmayı amaçlamaktadırlar. Bu telkinlerle insanların iyiliğini istiyormuş gibi görünmektedirler. Hâlbuki bu süslü telkinlerin hepsi büyük bir yalandan ibarettir. İlk başlarda bu aldatmacanın etkisinde kalan kişi, bir müddet sonra Satanist bir hayatın kendisine özgürlük değil, bağımlılık getirdiğini, sınırsızca kötülüğü yaşamının ise kendisini bir canavara dönüştürmeye başladığını görecektir. Kurtulmak amacıyla girdiği bu yol kendisini çok büyük bir bataklıkın içine sürükleyecektir.

Şeytan ‘öğüt verme’ taktiğini, kişinin yakın çevresini kullanarak da uygulamaya geçirebilir. Bir arkadaşın ya da toplumda özenilen bir kişinin telkini insanın üzerinde çok farklı bir etki bırakabilir. Örneğin Kur’an’da, iman ettikten sonra Şeytan tarafından ayartılan ve arkadaşlarının telkinleriyle sapan kişilerden bahsedilir. Bu ‘arkadaş’ların sözleri,

Şeytanın taktiğini çok net gözler önüne serer: ‘Doğru yola, bize gel...’ Şeytanın bu taktiğinin bildirildiği âyetin tamamı şöyledir:

“De ki: “Bize zararı olmayan Allah’tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, Şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: “Doğru yola, bize gel,” diye kendisini çağırıldığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?” De ki: “Hiç şüphesiz Allah’ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbi-ne (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk.” (*En’am Sûresi, 71*)

İnsan bu düşmana karşı son derece dikkatli olmak zorundadır. Ancak Allah’a tam olarak teslim olmuş ve O’nun zikrine sıkı sıkıya sarılmış bir kimse bunu başaracak şura sahip olur. Şeytanın telkinlerinin kaynağını hemen teşhis eder ve zihninden söküp atar. Aksi takdirde kişi bunları kendi düşüncesi zanneder ve iradesini ona teslim eder. Şeytanın telkinlerine uyup, onunla birlikte ve onun emirlerine göre hareket eden insanların durumunu Allah, “... Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaşır o.” (*Nisa Sûresi, 38*) âyetiyle bildirmiştir. Oysa insanın yapması gereken Allah’ın bildirdiği “... Gerçek şu ki, Şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi gurubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmaya çağırır.” (*Fatır Sûresi, 6*) âyetine uymaktır. Şeytanın çağrısına karşılık verenlerin sonu ise âyetlerde şu şekilde bildirilir:

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak Şeytanının peşine düşer. Ona yazılmıştır: “Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (Şeytan) onu şaşırtıp-saptırır ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir.” (*Hac Sûresi, 3-4*)

“... Şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar.” (*Neml Sûresi, 24*) şeklinde bildirmiştir. Şeytan ‘güzel ve süslü gösterme’ yöntemiyle insanları karanlık bir dünyaya çekmekte ve onları cehenneme kadar sürüklemektedir:

“Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tabutun önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister.” (*Nisa Sûresi, 60*)

İnsan yaşadığı süre boyunca Allah’ın dilediği şekilde bir yaşam sür-

mekle yükümlüdür. Allah tarih boyunca hak dinler aracılığıyla insanların yaratılış amaçlarını, ibadet yollarını, üstün ahlâk ve tavırları bildirmiştir. Allah, Kuran’da “Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım.” (*Zariyat Sûresi, 56*) buyurmuştur.

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı hak etti. Çünkü bunlar, Allah’ı bırakıp Şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (*Araf Sûresi, 30*)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah’ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, Şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (*Mücadele Sûresi, 19*)

Şeytanın da Allah’ın yarattığı bir varlık olduğunu ve Şeytanın kurduğu tüm tuzakları yaratanın da Allah olduğunu unutmamak gerekir. Allah insanlardan salih olanları ortaya çıkarmak, onları dünya hayatında denemek ve eğitmek gibi pek çok hikmet üzerine Şeytanı, Şeytanın her türlü tuzağını ve Satanizmi bir kader içinde yaratmıştır. Allah Şeytanı görevlendirmiş, ona dünya hayatındaki imtihanın bir gereği olarak insanları doğru yoldan çıkarmak için çaba sarf etmesini emretmiştir. *İsra Sûresi*’nde bu emirler şu şekilde bildirilir:

Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yaya-larınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaatlerde bulun. Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vaat etmez. (*İsra Sûresi, 64*)

Bir sonraki âyette ise Allah Şeytana şu şekilde bildirmektedir:

“Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (hâkimiyetin) yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter.” (*İsra Sûresi, 65*)

Dikkat edilirse, Şeytan iman eden kullar üzerinde hiçbir etki oluşturamaz. Şeytanın kimler üzerinde etkili olabileceği ise *Zuhuruf Sûresi*’nde şöyle bildirilir:

“Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir Şeytana onun ‘üzerini kabukla bağlattırırız’; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu Şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar.” (*Zuhuruf Sûresi, 36-37*)

“... Şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir

düşmandır. O, size yalnızca, kötülüğü, çirkin-hayasızlığı ve Allah’a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder. (*Bakara Sûresi, 168-169*)

Satanistler kendilerine özgü ahlâk anlayışlarından kaynaklanan mantıkla cinayeti de meşru görürler. Allah’ın Bakara Sûresi’nde bildirdiği gibi, Şeytan onlara “... çirkin hayâsızlığı...” (*Bakara Sûresi, 268*) emretmekte, onlar da bu emri kayıtsızca yerine getirmektedirler. Allah insanları Şeytanın kandırmacalarına karşı Nur Sûresi’nde de şu şekilde uyarır:

Ey iman edenler, Şeytanın adımlarına uymayın. Kim Şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (Şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah’ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (*Nur Sûresi, 21*)

KUR’AN’DA ŞEYTAN AYETLERİ

Kur’an da Şeytanı tanımlayan, tuzaklarını gözler önüne seren, kötülüklerini belirten, taraftarları hakkında uyarılardan bahseden pek çok âyet bulunmaktadır. Bu âyetlerden bazıları alfabetik sıra ve sure içindeki numaralarıyla verilmiştir. Aşağıda listesi sunulan tüm âyetler “Dinimizdeki Şeytan” başlığı altında yer alan konularda ayrıntılarıyla verilmiştir. Bu âyetler:

- Âli-İmran Sûresi, 175
- Araf Sûresi, 16
- Araf Sûresi, 18
- Araf Sûresi, 20-21
- Araf Sûresi, 27
- Araf Sûresi, 30
- Araf Sûresi, 175
- Araf Sûresi, 200-201
- Bakara Sûresi, 168-169
- Bakara Sûresi, 268
- En’am Sûresi, 27
- En’am Sûresi, 71

- Fatur Sûresi, 6
- Furkan Sûresi, 12-14
- Furkan Sûresi, 27-29
- Hac Sûresi, 3-4
- Haşr Sûresi, 16
- Hicr Sûresi, 40-42
- İsrâ Sûresi, 64-65
- İbrahim Sûresi, 22
- Lokman Sûresi, 21
- Meryem Sûresi, 44-45
- Meryem Sûresi, 83
- Mücadele Sûresi, 19
- Mümin Sûresi, 29
- Nahl Sûresi, 63
- Nas Sûresi, 4-5
- Nemi Sûresi, 24
- Nisa Sûresi, 38
- Nisa Sûresi, 60
- Nisa Sûresi, 117
- Nur Sûresi, 21
- Sad Sûresi, 71-75,76
- Sad Sûresi, 76
- Sad Sûresi, 77-85
- Sebe Sûresi, 20-21
- Şuara Sûresi, 221-223
- Yasin Sûresi, 50-61-62
- Zariyat Sûresi, 56

- Zuhruf Sûresi, 36-37

İLÂHİYATÇILARDAN ÇAĞRI

Aksiyon Dergisi'nde yayınlanan "Veliler, eğitimciler ve sosyal bilimcilerle çağrı" başlıklı yazıda Satanizm hakkında ilâhiyatçıların görüşleri alınarak gençliği tehdit eden söz konusu bu sapkın akıma yönelik alınması gereken tedbirlere yer verilmiştir. İnternetteki arşiv. Aksiyon com. adlı sitede de yer alan bu çağrıda başta veliler, eğitimciler ve sosyal bilimciler olmak üzere kamuoyuna iletilen mesaj şu şekildedir:

Satanizmin karanlık telkinlerinin etkisi altında kalan gençler ilk başlarda ne kadar büyük bir tehlikeye bulaştıklarının farkında olmayabilirler. 'Özgürce yaşamak,' 'kurallara karşı koymak,' 'tek başına ayakta kalabilmek' gibi telkinlerle bu belânın içine çekilen genç insanlar, söz konusu ideolojinin hem çevrelerine hem kendilerine felâket getiren bir ideoloji olduğunu hemen teşhis edemeyebilirler. İlginç, gizemli ve yeni bir dünya ile tanıştıklarını düşünüp bir anda kendilerini bu akıma kaptırabilirler. Bu nedenle gençlerin Satanizm konusunda kapsamlı olarak bilgilendirilmeleri ve bilinçlendirilmeleri hayati önem taşımaktadır.

"Satanizm belâsı nereden çıktı" diye düşünen veliler, eğitimciler ve sosyal bilimciler bu soruyu sormadan önce şu hususları dikkate almalıdırlar: Eğer bir toplumda insanlara, "siz maymunlardan evrimleşmiş bir hayvan türüsünüz," denirse, bu büyük aldatmaca gazetelerde, dergilerde, ders kitaplarında, sözde "bilimsel" kaynaklarda ısrarla tekrarlanırsa, o toplumda Satanizm veya benzeri vahşet ideolojilerinin gelişmesi de son derece normal olur. Bu gerçeğin önemle dikkate alınması ve eğitim sisteminin, kültürel ve sosyal politikaların buna göre belirlenmesi gerekmektedir. *Aksi halde, Satanist cinnet içinde masum insanları öldüren gençlere "neden cinayet işledin?" diye sorulduğunda, onlar da "çünkü vahşi hayvanlar öldürmek için yaşar, ben de vahşi bir hayvanım" cevabını vereceklerdir.*

Bu yüzden Satanizme karşı verilecek olan fikri mücadelede birinci adım, bu sapkın akımı ideolojik olarak besleyen kaynakların kurutulması olmalıdır. Bunun için de asıl yapılması gereken, başta Darwinizm olmak üzere bu ideolojilerin yanlıgılarının ve aldatmacalarının deşifre edilmesidir. Ancak bununla birlikte gençlerin manen de bilinçlendiril-

mesi gereklidir. Allah'ın tüm kâinatı yoktan var ettiğini bilen, Allah'a karşı sorumluluklarının farkında olan, öldükten sonra tekrar diriltileceğinin ve dünyada geçirdiği her anın hesabını vereceğinin bilincinde olan bir insanın herhangi bir sapkınlığa düşmesi, kendisine ve çevresine zarar verecek faaliyetlerde bulunması mümkün değildir.

DİLİMİZDEKİ ŞEYTAN

Türkçe'de “Şeytan” kelimesinin birçok mecazi anlamı vardır. Özellikle halk arasında dillendirilen deyim ve atasözlerinde Şeytan kelimesi hem gerçek hem de mecazi anlamlarıyla yer almaktadır. Pek çok şair ve yazarımız da ortaya koymuş oldukları eserlerinde “**Şeytan**” kelimesini hem gerçek hem de mecazi anlamlarıyla kullanmışlardır.

İşte bunlardan birkaç örnek:

“İçinde mi? Dışında mı? Püskülünün ucunda mı? Şeytan bunun neresinde?” **Âşık Veysel;**

“Ayrılık hissi nasıl girdi sizin beyninize, **Mehmet Akif Ersoy;**

Fikri kavmiyeti sokan Şeytan mı zihninize” **Y. Z. Ortaç;**

“Ama o Şeytanı bile çatlatacak bir gülüşle.” **Kemal Tahir;**

“Neredesin Şeytanların başpapazı? Bak sana konuk geldi.” **Halide Edip Adıvar;**

“Akıllı ve yaramaz çocuk. Vay Şeytan, vay... O yaşta nasıl da karar veriyordu! **Kemal Tahir;**

“Ya sefer ayısını görmesiyle Şeytan çarpmış keçi yavrusu gibi titremede neyin nesi?” **Yahya Kemal;**

“Gül tenli, kor dudaklı, kömür gözlü sürmeli,
Şeytan diyor ki, sarmalı yüz kere öpmeli.” **Kemal Tahir;**

“Kocası, Şeytana uyup baştan çıkmış avratları sıcaklık muskası yazıyor.” **Burhan Felek;**

“Başını iki yana çevirip, Hadi Şeytana uymayayım...” **Cenap Şahabettin;**

“Bilmiş ol ki sevilme için sadakatten ziyade Şeytanet lâzımdır.”
Şevket Süreyya Aydemir;

“Şeytana yaraşır varlıklarını korumak için, Şeytani bir zekâyla uğraşıyorlardı.”

Halk Dilinde Şeytan;

- **Şeytan adamı aldatır, ama suyunu ısıtmaz:** Kişi kendi başının çaresine bakmalıdır.
- **Şeytan akıntısı:** İstanbul Boğazı’nda Rumeli kavağı önündeki kuvvetli akıntı.
- **Şeytana külâhı ters giydirmek:** Hilekârlık derecesinde kurnaz olmak.
- **Şeytan aldatmak:** Şeytan tarafından kandırılmak.
- **Şeytan Arabası:** Havada rüzgâra kapılarak uçuşan ince uzun tüylü tohum.
- **Şeytana pabucu ters giydirmek:** Çok kurnaz ve becerikli olmak.
- **Şeytana parmak ısırtmak:** Çok kötü ve çirkin bir şey yapmak.
- **Şeytana uymak:** Kötü bir şey yapmak, suç işlemek, arzularına kapılmak.
- **Şeytan azapta gerek:** Sevilmeyen, kızılan bir kimse zor bir durumda kaldığı bir güçlükte karşılaştığı zaman “o buna layıktır” anlamında kullanılır.

- **Şeytan balığı:** Kulaklı folyo balığının halk dilindeki karşılığı.
- **Şeytan bezi:** Erkek elbiselerinde kullanılan bir çeşit pamuklu kadife kumaş.
- **Şeytanca:** Şeytana yakışır bir şekilde.
- **Şeytan çarpmış keçi yavrusu gibi titremek:** Halk dilinde çok korkmak.
- **Şeytan çarşısı:** Büyücünün büyü yaptığı yer, oyuncakçı dükkânı, kötü bir kimsenin kötülük dolu kalbi.
- **Şeytan çekici:** Becerikli, çevik ve yaramaz çocuk.
- **Şeytan Eğrisi Denklemi:** Analitik Geometri'de $y^4 + x^4 + ay^2 + bx^2 = 0$ şeklinde gösterilen eğri.
- **Şeytan elini çekmiş:** Artık uygunsuz bir iş yapacak veya kötülük düşünecek durumu kalmayacak kadar yaşlanmış kişi için söylenir.
- **Şeytanet:** Şeytani derecede kurnazlık.
- **Şeytan Dağı:** Biri Karadeniz, diğeri ise Doğu Anadolu da iki ayrı dağ.
- **Şeytan değirmeni:** Değirmende tahta oluktan akan buğdayları toplayan kap.
- **Şeytan diyor ki:** Kötü bir şey yapmak isteyen kimsenin içindeki dürtüyü duyduğunu belirtmek için kullandığı söz.
- **Şeytan doldurur:** Genelde boş olduğu bilinen ateşli silâhların içinde bir mermi unutma ihtimali anlamındadır.
- **Şeytan Duvarı:** Romalıların, Germen istilasına karşı yaptığı koruma duvarı.
- **Şeytan dürtmek:** Durup dururken birden bire yersiz ve kötü bir şey yapmak.
- **Şeytan geçmiş gibi:** Konuşma sırasında birden kısa bir sessizlik olduğunda söylenir.
- **Şeytan gibi:** Çok zeki, kurnaz ve sadece kendi çıkarlarını düşünen kimseler için söylenir.
- **Şeytan görsün yüzünü:** Görmek bile istenilmeyen sevimsiz, kötü

kişi için söylenir.

- **Şeytanın art ayağı:** Yaramaz ama akıllı çocuklar için kullanılır.
- **Şeytanın dostluğu darağacına kadardır:** Kötü arkadaşı, kişiyi yoldan çıkarıp ölüme bile sürükleyebilir. Ölümün eşeğinde de onu kaderine bırakıp ortadan kaybolur.
- **Şeytanı eşeğe ters bindirmek:** Şaşırtıcı derecede becerikli olmak.
- **Şeytani:** Şeytanın ki gibi, Şeytana benzeyen.
- **Şeytanla kabak ekenin kabak başında patlar:** Kurnaz ve hileci biriyle ortak olanın elde edilen kardan eline pek bir şey geçmez.
- **Şeytanın avukatı:** Olayı kötünün açısından ele alıp, onun gibi düşünerek, savunmak.
- **Şeytanın ayağını kırmak:** Çok uzun bir süreden sonra yapmak istediği işi yapabilmek.
- **Şeytanın bacağına kırmak:** Talihsizliği, uğursuzluğu aksiliği yenmek.
- **Şeytanınız bol olsun:** Kumar ve talih oyunlarında şans dileme şekli.
- **Şeytanın işi yok:** Yalnız kötü talih yüzünden.
- **Şeytanın kış bacağı:** Yerinde duramayan meraklı ve yaramaz çocuk.
- **Şeytan kilidi:** Gemilerde iki tel halatı eklemeye yarayan donanım gereci.
- **Şeytan Kösteği:** Atlara takılan çift köstek.
- **Şeytan kulağına kurşun:** İyi bir haberi ya da güzel bir gelişmeyi başkalarının duymasını istememek, nazar değmesini önlemek için mecazi anlamda kullanılan bir hal deyişi.
- **Şeytanlık etmek:** Kurnazca davranmak.
- **Şeytanı şişe sokmak:** Kimsenin akıl edemeyeceği şeyleri yapacak kadar zeki ve becerikli olmak.
- **Şeytan kuşu:** Büyük nal burunlu yarasanın diğer adıdır.
- **Şeytanminaresi:** Bazı kabuklu deniz hayvanlarının koni şeklindeki

kavkısı.

- **Şeytan oyunda gerek:** Şeytan kötülük yapmak için fırsat bekler.
- **Şeytan örümceği:** Ördüğü ağı rüzgâra salıp onunla uzaklara giden örümcek.
- **Şeytanracchiye:** Dış otgillerden bir bitki.
- **Şeytansaçı:** yaban keteni, küsküt.
- **Şeytan sesi:** Stretoskop ile duyulan sistol zamanında artan sufi sesi.
- **Şeytan sosu:** Beyaz şarap sarmısak ve karabiberli bir karışım.
- **Şeytan şalgamı:** Kırmızı ve siyah meyveli çitlerde ve çalılıklarda yetişen uzun ömürlü bir bitki.
- **Şeytan Taşlama:** Hac görevini yerine getiren Müslümanların temsili taşları.
- **Şeytan terbiyesi:** Uçları gen ve sadan halkalarına bağlanan habut halkasından geçirilen ve atın başını yere eğmesini önleyen kayış.
- **Şeytantsi:** Orta Asya da ve Akdeniz de yetişen pis kokulu bir bitki.
- **Şeytantırnağı:** Tırnak ile et arasındaki ince tırnaksı doku.
- **Şeytan tükürüğü:** Avrupa'da larvası birçok bitkinin üzerinde bulunan ve aynı adla bilinen köpüksü bir maddeyle vücudunu çevreleyen eş kanatlı böcek. (philaenus spumarius, türüklüyanımkanatgiller).
- **Şeytan tüyü olmak:** Birinde kendini sevimli ya da çekici yapacak bir özellik.
- **Şeytan uçurtması:** Kâğıttan bükülerek yapılmış ince kuyruklu küçük uçurtma.
- **Şeytanın yattığı yeri bilmek:** Bilinmesi güç, akla gelmeyecek şeyleri bilmek.

SANAT VE EDEBİYATTA ŞEYTAN

Tarih boyunca kötülük çok değişik biçimlerde temsil edilmiş; yılan, kurbağa, canavarlar, efsanevi hayvanlar; fakat hiç biri sanatçıların hayalini Şeytan kadar etkileyememiştir. Şeytan'ın en bilinen tipi XII. Yüz-

yılda kesinleşti. Vücudu insan vücudunu andıran, tüylü kulakları sivri ayakları çatalı, boynuzlu ve uzun kuyruklu bir yaratık. Charless Kilisesi'nin vitrayları, Paris Rayms, Amiens Katedralleri'ndeki yontmalar, vb gibi. Bu Şeytan tasvirlerinin bazılarında büyüklü küçüklü yoldaşlarının olduğu görülmektedir. XVI. Yüzyıl “Şeytancılık Uzmanı” **Jean Vier**'e göre; “hepsi iğrenç 72 “Şeytan Prensi,” 7.405.926 Şeytan vardır.”

Şeytan figürleri ayrıca sütûn başlıklarına, alın tablalarına, kiliselerin arkalıklı iskemlelerine, kornişlere oluk ağızlarına işlendi. Bunlar kâh insana benzetilir kâh ölçüsüz bir hayâl gücüyle canavar şeklinde gösterilir.

Şeytan, Lucifer, İblis, Baalzebub, Mefistofeles gibi isimlerle karşımıza çıkan Şeytan, “Karaçalan” anlamına gelen Diabolos ve İbranice “Aşatantan” yani “Hasım”dan türeyen Satan’dan hoşlanır. Kutsal Kitaplarda baştan çıkarıcı bir yılan olarak görülen Şeytan, insanlık tarihini Tanrı’ya karşı giriştiği amansız bir savaşımın mekânı ve vesilesi olarak ele alır ve insanoglunu Tanrı’dan koparır, kendi lânetli dünyasına çekmek ister.

Hz. İsa’yı baştan çıkarmak için yeryüzünün bütün iktidarını ve nimetlerini terazinin kefesine yığar ama gene de bir insan yüreğine ağırlığını dengeleyemez. (Matta, IV, 1-11)

Buna karşılık Şeytan Ortaçağ insanlarının hayalinde daha bir başarılı olmuş ve Roger Bacon’dan Galilei’ye, Paracelsus’tan, Ciordano Bruno’ya kadar bilimin ve düşüncenin en seçkin düşünürlerinde Şeytanla yapılan uzlaşmaya yer verilmiştir. Bu uzlaşmayı bozabilecek tek şey, Hıristiyan geleneğine göre Meryem Ana’nın müdahalesi ya da Faust efsanesinde olduğu gibi aşktır.

Rönesans’tan sonra da aydınlıklar döneminde Şeytanın iki yönlü bir evrim geçirdiği görülür. “Fizik” görünümünde bir iyileşme başlamış ve bir dereceye kadar dişileşmiştir. (Katedral ve Tesiplerdeki o boynuzlu çatal ayaklı çirkin görünümlü canavarın yerini Cazotte’un LeDiable-moureux’sündeki “1772” Biondetta’nın büyüleyici güzelliği alır.) Bu fiziksel değişikliğin yanı sıra kişiliği de başka bir yöne doğru gelişmiş, baş kaldıran meleklerin o zorba önderi yerini yeni kahramanın vakur yalnızlığına bırakmıştır. İzlerine Milton’da (Paradise Lost-Kayıp Cennet, 1667) rastladığımız bu değişiklik Blake (The Marriage of Heaven And Hell 1793) ve daha çok Byron ile (Cain, 1825) romantizmin başlıca temalarından biri olmuş, sonunda ise Sartre ile (LeDiable et le Bon Dieu, 1951) kesinlikle olumlu bir anlam kazanmıştır.

Metafizik esinti birçok şair için bir barışma ve bozuşma (Hugo, *la Fin de Satan*, 1886) etkeni olan Şeytan, kara romanın kalıpcı dünyasında Lewis'in *The Monk*'undan (1796) Frederic Soulie'nin *les Memoires du Diable*'ına (1838) kadar ya da fantastik hikâyelerin alaycı ve kuşkucu dünyasında (E. T. A. Hoffman, *Die Elixire des Teufels*, 1816 Mac Orlan, *Malice*, 1923) daha geleneksel ve melodramatik bir hayata layık görülmüştür. **Şeytan Anatole France**'ta tarihin başlıca etkenlerinden biri olarak karşımıza çıkarken **Bernanos** ve **Julien Green**'da karışık ve aynı zamanda daha gerçek bir görünüm alır. **Andre Gide**, **Dostoyevsky** üzerindeki düşüncüyü şöyle bağlar: “Şeytanın işbirliğine dayanmayan hiçbir gerçek sanat eseri yoktur.”

Güzel sanatlar Ortaçağ'da, tespiplerde, İtalyan fresklerinde, sütûn başlıklarında, kiliselerin ceplerinde sık sık rastlanan Şeytan betimlemeleri Şeytan ve iblislerin çeşitli görünümelerini sergiler. (Son yargı, Cehennem, keşiş Theophilus'un efsanesi) Resim ve gravür sanatında, Aziz Antonius'un Şeytana kapılması gibi temalarda, Kuzey okullarından olan sanatçıların eserlerinde (Schongauer, Bosch, J Bruegel, Teniers) görülür.

Eski Ahit ve Yeni Ahit'teki bazı temalar dinî efsanelerde de Şeytan veya Şeytanlar yer almış bunlar da çeşitli sanatçıların tablolarına aksetmiştir. Bunlardan bazıları; “İsyancı Meleklerin Düşüşü (Albrecht Dürer'in Apokalipsis'i 1498),” “Fontainebleau'da Freminet'nin freksleri,” “Münih'te Rubens'in tablosu,” “Adem ile Havvan'ın Şeytana uyması,” “Eyyüb'ün Şeytana uyması,” “İsa'nın Şeytana uyması” “kıyamet günü (Autun'un, Conpues'in Bourges ve Paris katedrallerinin büyük kapıları; Stephan Lochner'in Van der Weyden'in eserleri; Albinin Freski),” “keşiş Theohile'in mucizesi (Souillac ve Notre Dame de Paris'in kabartmaları)”

Bu örnekler içinde Dürer'in “Şovalye Ölüm ve Şeytan” adlı tablosunu, Teniers, Watteau de Lille Bruegel d'Eufer Salvator Roza, Goya, Delacroix'nın “Goethe'nin Faust'unu” saymak mümkündür.

Katolik ve Hıristiyan Tanrı biliminde öğretildiğine göre, Tanrının sevgili kulları olan melekler, Tanrı'ya baş kaldırıncı bütün ayrıcalıklarını yitirerek Cehenneme düşüp iblise dönüştüler. Bu düşkün meleklerin başı Şeytana Hıristiyanlar değişik adlar verirler. **Satan**, **Lucifer**, **Azazel**, **Baalzebub**, Meleklerin düşüşü teması geç Yahudilikte doğmuş, Hıristiyan geleneğince de benimsenmişti. Düşkün melekler Tanrı'nın inayetine yoksun kalmakla birlikte kimi yeteneklerini korudukları için gene de insandan üstündürler, dolayısıyla da dünya üzerinde çeşitli yollarla etki-

lerini sürdürürler:

- 1- İnsanları azdırırlar ve kötülüğe iterler,
- 2- İnsanları çarpar, saplantılara sürükler, insan yetilerini altüst ederler,
- 3- Madde dünyası üzerinde de etkileri oldukları için akıl almaz olaylara neden olurlar.

Ortodoks Protestanlarda Şeytanın kişiliği öğretisini benimserler. Luther, Şeytan'ın fiziksel gücünü çok gerçekçi bir anlamda ele alırdı. Liberal Protestanlık Şeytan'a ancak simgesel bir değer verir.

Batı Ortaçağı'nda kötülük çeşitli biçimlerde gösterir kendini. Yılan, kurbaga, antek tanrılar ve tanrıçalar, canavarlar, efsane hayvanları gibi. Ortaçağ'da en yaygın Şeytan tipi 12 yüzyılda ortaya çıkmıştır. İnsan gövdeli, kıllı, sivri kulaklı, çatal ayaklı bir yaratık, başında boynuzları, arkasında da uzun bir kuyruğu vardır (Chartres'daki vitraylar, Paris, Reims, Amiens katedrallerindeki heykeller). Son Yargı gününü gösteren resim ve kabartmalarda Şeytanın büyük bir rolü vardır. Günahlar ve sevapların tartıldığı sahnede Aziz Mikael bir kefeye günahları, öbür kefeye sevapları koyarken, Şeytanı ağar bassın diye günahlar kefesine asılırken görürüz.

AMERİKA'NIN İLK ULUSAL ANITI

ŞEYTAN KULESİ ULUSAL ANITI

Satanizm, günümüzde Amerikan polisinin korkulu rüyası hatta bir numaralı kâbusu olarak nitelendiriliyor. Hollywood yapımı filmlerde her türlü olayı çözüp, suçluları yakalayan Amerikan polisi, Satanistler karşında yetersiz kalıp hiçbir varlık gösteremiyor. FBI uzmanları, toplum-bilimciler hazırladıkları raporlarda Satanizm'i bir numaralı "ulusal tehdit" olarak tanımlıyorlar. 1960'lı yılların son yarısında "68 Kuşağı Hareketleri" ne engel olur düşüncesiyle zamanın ABD Şahinleri tarafından faaliyetleri görmezden gelinen, hatta bir anlamda korunup kollanarak yayılmasına zemin hazırlanan Satanizm, bu günkü Şahinlerin uykularını kaçırıyor.

Bir zamanlar "savaş ve emperyalizm karşıtı" hareketlere mani olur görüşüyle her türlü şiddet ve sapıklığı içeren Satanik faaliyetler karşısında parmağını kımıldatmak yerine her türlü şiddete karşı olan ve "savaş-

ma seviş” diyen hippileri coplamayı tercih ediyordu.

İlk ulusal anıtının adını günümüzden yaklaşık 100 yıl önce Şeytana ithaf edip **“Şeytan Kulesi Ulusal Anıtı”** koyan bir ülkenin polisinden **“Şeytan Anıtı”**nın dibinde **“Şeytana tapanlar”**ı coplaması elbette beklenemez...

Wyoming Eyaleti'nin kuzeydoğusundaki Bel Fource Irmağının yanı başındaki doğal kaya oluşumunu 1906 yılında “ulusal anıt” ilan eden adını da **“Şeytan Kulesi Ulusal Anıtı”** koyan bir zihniyetin sayesinde kısa sürede örgütlenerek dünyaya yayılan bu akım günümüz ABD yönetimi tarafından bir numaralı tehdit ilân edilmişse ya ondan yararlanma süreci tamamlanmış ya da bu akımın kontrolü besleyip, büyütenlerinin kontrolünden çıkmış demektir. Bugün Şeytancılara savaş açanlar, yakın bir gelecekte ilk ulusal anıt ilan ettikleri Şeytan Anıtı'nın adını değiştirir ya da Irak'taki Saddam heykellerini yıktıkları gibi yıkarlarsa şaşmayın.

Şeytan Kulesi Ulusal Anıtı ABD'de 1906'da çevresindeki topraklarla birlikte ulusal anıt ilan edilen doğal bir kaya oluşumdur. Wyoming eyaletinin kuzeydoğusunda, Bell Fource Irmağının yakınlarında yer alır.

Ülkenin ilk ulusal anıtı olan Şeytan kulesi 545 hektarlık bir alanı kaplar. 263 m yüksekliğindeki kule, bir magma sokulmasının daha sonraki aşınma süreçleriyle açığa çıkması sonucu oluşmuştur; büyük ihtimalle magmanın yukarı çıkarken sert bir kaya katmanına çarpması sonucu yassı tepeli bir biçim almıştır. Bazı kesimleri dikenlerle kaplı olan kulenin tepesinde orman gelengileri ve kuşlar yaşar; çevresindeki toprakların bir bölümü çam ormanlarıyla kaplıdır. Kulenin çevresinde bir müze ve genelde muhtelif zamanlarda ayın yapmak için toplanan Satanistlerin kaldığı bir kamp yeri vardır.

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BENZERLİKLER, BAĞLANTILAR, KİRLİ VE KARANLIK İLİŞKİLER TAPINAK ŞOVALYELERİ VE MASONLUK İLİŞKİSİ

Masonlukta da, Satanizm gibi büyük ölçüde Tapınak Şovalyeleri'nin etkilerini görmek mümkündür. “Büyük Üstat” unvanı veya “kafatası” gibi semboller, Masonluğu akla getirirse de bu unvan ve sembollerin çıkış noktası **Tapınak Şovalyeleri**'dir.

Kudüs'te kurdukları Latin İmparatorluğu'ndan sonra Avrupa'ya dönen Tapınakçıların, Ortaçağ Mafyası'na dönüşmeleriyle başlayan sürecin günümüze dek sürdüğü iddiaları göz önüne alındığında söz konusu benzerlik ve bağlantılar daha da önem kazanmaktadır. Çünkü günümüzde de Masonik bir dünya düzeninden söz edilmektedir.

Tapınakçılar geleneğinden gelen bu anlayış “Millî Devlet”in yerine global bir düzen getirmeyi amaçlamaktadır. Kendilerinin “yönetici” olduğu “Masonik Dünya Düzeni”ne görüşüne göre, “Harici” olarak tanımlanan kendilerinden olmayanlar ise “**yönetilenler**” konumunda yer almaktadır.

Masonlukta en üst derecedekilere verilen “**Üstat**” veya “Büyük Üstat” gibi unvanların Tapınakçılar tarafından da kullanılmasının ötesinde bugün dünya Masonlunun kontrolünü ele geçirmek üzere olan ABD'deki York Riti'ne bağlı Masonların en üst derecesi olan 33. Derece'nin adı “Tapınak Şovalyesi”dir.

Yine dünya Masonlarının önemli simgelerinden biri olan “Kuru kafa,” Tapınakçılardan Molay'ın kafatasını sembolize etmektedir. Molay'ın kafatasının, ABD'nin Charleston kentinde, Masonluğun bir önceki safhası olduğu söylenen bir topluluğun kutsal malzemeleri haline geldiği iddia edilmektedir.

Aynı şekilde Masonik ritüellerin vazgeçilmez malzemesi olan kılıç-

ların Tapınakçılar geleneğinde de önemli bir yeri olduğu ve şovalyelik törenlerinin ayrılmaz bir parçası olduğu, özellikle takdis törenlerinin kılıçsız yapılmadığı tarihi kayıtlardan anlaşılmaktadır.

Ayrıca Şeytana tapanlarca kutsal sayılan ve bir put niteliğini taşıyan **Baphomet** adlı sembol, Tapınakçılardan günümüze Masonların en önemli sembollerinin başında gelmektedir. Şeytanı tasvir ettiğine inanılan Baphomet sembolü, bu inanca kendilerini adanmış kimselerce Şeytan'ın şahıs şeklindeki sureti olarak kabul edilmektedir. Bu inanca sahip olanlar, Şeytan'a organizeli ve düzensiz olarak ibadet etmektedir.

Bu suçlamalardan bir kısmı, 1307 yılında Tapınak Şovalyelerine isnat edilenler arasında da yer alıyordu. Ayrıca, bir başka benzerlik de, bazı Mason guruplarının, bu Şovalyeleri kendi ataları olarak kabul etmiş bulunmalarıdır. Böyle bir benzerlik ve ilişkinin kurulmasına sebep olarak da; bu Şovalyelerin inanç ve uygulamalarını saran gizem ve onların dikkat çeken dolambaçlı kiliseleri gösterilmektedir.

Hepsinden önemlisi de, **İlgaz Zorlu** ve **Harun Yahya** gibi bazı günümüz araştırmacılarının da, Masonluğun, Tapınak Şovalyeleri'nin en gelişmiş uzantısı olduğunu ifade etmiş olması, bu ilişkiyi teyit eder mahiyettedir.

Yine “Masonluk ve Masonlar” adlı kitapta, “Haçlı Seferleri ve Doğu Tefekkürünün Batıya Tesiri” başlığı altında şu bilgiler yer almaktadır:

“Ortaçağda, Masonluğun dışında, fakat sonra ona yardımcı olacak ve geliştirecek bir takım gizli cemiyetlerin kurulmasında Haçlı Seferleri, Doğu düşünce sisteminin ve dini görüşlerinin Batı'ya geçmesine büyük ölçüde yardım etmiştir. Haçlılar, gittikleri Kudüs'te de, diğer dinlerin tesirinden kurtulmak ve korunmak için çeşitli teşekküller ve gizli cemiyetler kurmuşlardır. Bir takım gizli işaretler, remizler ve kendilerini tanıtmak için semboller kullanmışlardır. Sen Baptis Şovalyeleri, **Sen Jan Locaları**, Evangelist teşekkülleri hep **Kudüs**'te bu amaçlarla kurulup, daha sonra Avrupa'ya geçen ve yayılan gizli cemiyetlerdir.

O sıralarda Avrupa'da da buna benzer daha pek çok gizli cemiyet vardı. Kilisenin baskısı, krallığın çok merkezîyetçi ve katı idaresi derebeyliğin verdiği siyasi ve iktisadi keşmekeş her yerde gizli teşekküllerin doğmasına neden olmuştu. Bunlardan en yaygın olanları askeri ve dini bir teşekkül olan Tapınak Şovalyeleri denilen tarikattı. Bu tarikatın dı-

şında, **Rose Croix cemiyeti**, **Ilumine**, **Ördre Tetonik** gibi tarikatlar da vardı. Kudüs'ten gelenler de bunlara katılınca Avrupa, gizli cemiyetlerle fikir ve siyasi yaşayışta hürriyet isteyen teşekküllerin kaynaştığı bir yer haline geldi. Bunların içinde en ayrıcalıklı olan grup Masonlardı.

Daha sonra Monarşiyle birlikte hareket etmeye başlayan Kilise bu teşekküllere karşı mücadeleye girişti. Tapınak Şovalyeleri'nin son üstadı **Jagues de Molay**, 1314 yılında Fransa Kralı Güzel Philippe tarafından idam edildi. Krallığın artan baskısı üzerine teşkilâtı dağıtmak zorunda kalan şovalyeler, Mason localarına sığındılar. Böylece hem kendi hayatlarını hem de faaliyetlerini sağlama almışlardı. Şovalyeler sürdürdükleri gizli faaliyetlerle Mason localarının çehresini değiştirmişlerdi.

MASONLUK VE SATANİZM İLİŞKİSİ

Masonluk tarihini binlerce yıl geriye götüren bazı kaynaklar Masonluğun Hz Adem ile birlikte başladığını iddia ederler. Bu görüş doğrultusunda 2004 yılında hazırlanan bir Mason üye belgesinde tarih A.S. 6004 şeklinde gösterilmektedir. Burada A.S. Hz. Adem'den sonra anlamını taşıyan 4000 yıllık fark da Hz. Adem ile Hz. İsa arasında geçtiği kabul edilen zaman dilimidir.

Bu tarih uygulamasının bir benzeri Yahudilerde de görülmektedir.

Bazı kaynaklara göre Masonların atalarının Kelt rahipleri veya Kelt büyücülerinin olduğu, bazılarının da Yahudi münzeviler olduğunu belirtilmektedir. İşte bu kaynaklara göre geçmişi itibariyle Masonlukla büyüculük arasında bir ilişki kurulmaktadır. Birçok kaynak Rosicrucianizm, Gnostizm, Kabala, Hinduizm ve bir sürü dinî, felsefî eski kültürlerden kalma adet ve geleneklerin azar azar da olsa Masonlukta yeri olduğu belirtilmektedir.

İşte bu noktada aslen Hıristiyan olan ve bir Cizvit kolejinde eğitim görmüş olan **Gabriel Jogand**'ın Satanistler ile ilgili çeşitli açıklamalar yaptıktan sonra Mason oluşu dikkat çekicidir. Üstelik Masonlukla Satanizm arasındaki ilişkiyi gösteren husus sadece Jogand örneğinden de ibaret değildir. Masonluk hakkında iddialı bir araştırma yapan **Stephen Knight**, bu araştırmalara yer verdiği kitabında “Maskeli Şeytan mı?” başlığı altında şunları ifade etmektedir; “250 yıldan daha uzun bir süredir Masonluğun karşısında olanlar, onların yaptığı ibadetleri Şeytana tapınma şeklinde değerlendiriyorlar. Amaçlarımdan biri bu ithamların doğru olup, olmadığını bulmaktı.”

Knight, kitabının başka bir yerinde “**Jah-bul-on**” kavramından hare-

ketle Masonlukla Satanizm arasındaki ilişkiye bir anlamda kavramsal olarak şöyle dikkat çekmektedir: “Yükselme töreninde Kâinatın Ulu Mimarının adı “Jah-bul-on” olarak verilir... Jah-Yahova İbranilerin Tanrısı Bul-Baal, eski Samiler’in doğurganlık tanrısı olup erotik sihir törenleriyle ilgilidir. On-Osiris, eski Mısırlar’ın yeraltı tanrısı 16’ncı yy. demonologlarından John Weir de, Baal’ın Şeytan olduğunu; kötülüğü temsil eden bu nesnenin örümcek şeklinde olup biri insan, biri kurbağa, biri de kedi kafası olan üç tane kafatası bulunduğunu söylemiştir.”

Ancak, hemen belirtmek gerekir ki, geçmişte Masonların Şeytan’a tapınmakla suçlanmış bulunmaları veya bir gurup Masonun aynı zamanda Şeytan’a tapınmış olması, günümüz Masonlarının da Şeytan’a tapıyor oldukları anlamına gelmez. Fakat bu iddia ve suçlamaların günümüze kadar gelmiş olması ve televizyon ekranlarında yayımlanan gizli kamera çekimlerinde Şeytana tapınma ayininin yer alması konuyu üzerinde durmaya değer kılmaktadır.

Konuyu günümüzle irtibatlandıran örneklerin en sonuncusu Hulki Cevizoğlu’nun “Ceviz Kabuğu” adlı programı olmuştu. Cevizoğlu programına çıkarmış olduğu bir Mason konuşuna, Satanizm ve Masonluk arasındaki ilişkiler hakkında sorular sormuştu. Her ne kadar Cevizoğlu’nun konuşu bu ilişkiyi kabul etmemiş ve dolaylı cevaplar vermiş olsa da insanların kafalarında yeni soru işaretlerinin oluşmasına neden olmuştu.

Bununla beraber özellikle 18’nci yüzyılın sonlarında dinden dönen bazı Hıristiyan din adamlarının önce Satanist olması, daha sonra da Mason teşkilâtlarına girmesi **Hıristiyanlık-Satanizm-Masonluk** arasında ilişki kurulmasına neden olmuştur.

Masonluğun da, Satanizmin de çıkış noktası aynıdır. Her ikisi de Ortaçağ Avrupası’nın ürünüdür. Her ikisi de çıkış döneminde özellikle Katolik Kilisesi ile çatışmıştır. Her ikisinin de sembolleri, ritüelleri birbirine benzemektedir. Törenlerde kullandıkları yarım yamalak İbranice bile aynıdır. Satanizm, sırlarını gizlemeye çaba gösteren, tüm şeffaflaşma kararlarına rağmen dışı kapalı Masonluğun maceraperest, şiddet yanlısı, sokağa düşmüş halidir.

1990’lı yıllarda Satanist gurupların içinde yer alan, çoğu özel okullarda okuyan, iyi eğitim almış, en az iki yabancı dil bilen gençler şimdi-

lerde ne yapıyorlar? Bugün 40'lı yaşlarda olan o dönemin Satanist gençlerin hepsi tövbecar mı oldu? Yoksa pek çoğu aldıkları iyi eğitimler sayesinde bugün önemli mevk ve makamlara mı geldiler? Dünyada gençlik dönemlerinde Satanist olanların pek çoğunun ilerleyer yaşlarında Masonluğa geçtikleri bilinen bir husustur. Hatta bu tespitten hareketle Satanizmin, Masonluğun gençlik kolları gibi çalıştığını ifade edenler bulunmaktadır. Bu görüşün yaygın şekilde kabul görmesin, Satanizmin de Masonluğun da kendi kural ve felsefesini, her çeşit değer yargısı ve kuralın üstünde tutmasından kaynaklanmaktadır.

Masonluğun katı hiyerarşik yapısı ile Satanizm arasında da pek çok benzerlik vardır. Her ikisinde de mevcut olan derece sisteminin en üst mertebesi 33. Derece'dir. Mason localarında, Şeytana tapınma ayinleri gizli kamera çekimleri televizyon ekranlarına yansırken, Satanizmin 33. derecesinin adı “**Şeytanın Oğlu**”dur.

Masonluk için söylenen “Fransız Riti'ne tabi olanlar Paris'ten, İskoç Riti'ne tabi olanlar Londra'dan yönetilirler” sözü geçerliliğini yitirmiştir. Çünkü günümüzde Masonluğun kontrolü aynen Satanist faaliyetlerin sevk ve idaresi gibi Atlantik ötesine geçmiştir. ABD'de Wall Street'e ve Beyaz Saray'a hakim olan güç, Satanizm ve Masonluğun da iplerini ele almıştır.

SATANİZM, MASONLUK BOP YA DA BİP

ABD yönetimince “**Büyük Ortadoğu Projesi**” adı verilen, dünyanın 3. büyük paylaşım projesinin, kapanan George Bush devriyle birlikte rafa kaldırıldığını sanmak büyük bir yanlıgı içinde olmaktadır. 11 Eylül provokasyonundan aylar önce masaya konmuş olan bu proje bilindiği gibi **İkiz Kuleler**'e yapılan saldırı, bahane edilerek hayata geçirilmişti.

BOP'un, ABD'nin çıkarları doğrultusunda Müslüman coğrafyayı en az zararla ele geçirme plânı olduğu gerçeğinden hareketle, **Barack H. Obama** başkanlığında, Hillary Clinton'lu Demokrat Parti döneminde de sürdürülecektir. Çünkü bu proje, ABD'deki hâkim güçlerin projesi olup parti politikalarının üstünde yer almaktadır. BOP, Demokratlarla Cumhuriyetçilerin hem fikir olabilecekleri pek çok ortak noktayı içermektedir.

ABD Stratejisini, gelecekte karşısına hiçbir gücün çıkmaması esası üzerine kurmuş olan ABD, 21.Yüzyılın kendi yüzyılları olması çabalarından vazgeçmiş değildir. Bunun için hazırladıkları ‘**Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi**’ (PNAC), ABD'nin tek başına dünya hâkimiyeti kurma-

sı üzerine daha önce hazırlanmış projelerin birleştirilmesi ile elde edilmiş bir projedir. **BOP** da bu projenin olmazsa olmazıdır.

ABD politikalarının etkili stratejisti Brzezinski'ye göre ABD'nin dünya hâkimiyetinin yolu Avrasya'nın kontrolünden geçmektedir. Brzezinski, bu bölgenin önemini, jeopolitik analizci Harold Mackinder'e atıfta bulunarak şöyle açıklamıştır: *“Doğu Avrupa’yı yöneten merkez bölgeye kumanda eder. Merkez bölgeyi yöneten Dünya adasına kumanda eder. Dünya adasını yöneten, Dünyaya kumanda eder.”*

Büyük Ortadoğu diye anılan bölge, tarih boyu dünyayı kontrol etmek isteyen güçlerin hep ilgisini çekmiş ve bütün büyük güçlerin çatışma alanı haline gelmiştir.

PNAC ana projesinin önemli bir parçası olan **BOP** da ABD'nin Avrasya hâkimiyeti için geliştirdiği bir alt projedir. Giderek **Büyük İsrail Projesi**'ne dönüşmekte olan **BOP**'un barış, özgürlük ve demokrasi maskesinin altında;

- 1) Müslümanlardan ABD'ye yönelecek bir meydan okumayı kırmak,
- 2) Devletlerin uluslararası sermayeye göre yapılandırılması.
- 3) Bölgedeki enerji kaynakları ve ulaşım yollarının kontrol edilmesi,
- 4) İsrail'in güvenliğinin sağlanması ve **Büyük İsrail**'in kurulması gibi amaçlar yatmaktadır.

Barack. H. Obama'nın seçim kampanyasına milyonlarca dolar akıtan, Wall Street'i kontrol ettiği gibi Washington'u da kontrol eden hakim güç, ABD'nin ulusal çıkarları haline getirmeyi başardığı İsrail'in güvenliği meselesinden elbette ki vazgeçmiş değildir. **BOP**'un en önemli gizli amaçlarından biri olan, İsrail'in güvenliğinin sağlanması ve Siyonizm'in 'Büyük İsrail Projesinin' hayata geçirilmesidir. Bugünkü Amerikan yönetiminde de ABD ekonomisine yön veren Yahudilerin büyük bir etkinliği vardır. George Bush yönetiminde olduğu gibi şahinler kanadını oluşturan Evangelistler de Yahudiler ile aynı dünya görüşlerini paylaşmaktadır.

Yüzyıllar boyunca Katolik Kilisesi ile çatışmış olan Masonluk Protestanlığın bir alt mezhebi olan Evangelizm'e yakındır. Adı konmamış bu yakınlıktan doğan ittifak sayesinde dünya Masonluğunun sevk ve idaresi yavaş yavaş York Riti'ne geçmektedir. Yahudi Lobisi'ndeki ki-

mi **Siyonistler** de **York Riti**'ne bağlı localarda oldukça etkili konumlarında bulunmaktadırlar.

ABD'yi İsrail egemenleri ve Yahudi sermayesi ile bağlantıları olan 400 Amerikan zengininin yönettiği gerçeğinden hareketle BOP'un, nasıl Büyük **İsrail Projesi** haline dönüştüğü daha kolay anlaşılabilir. Amerika'da insanları yöneten iki güç odağı mevcuttur: Paranın ve medyanın patronları. Bu iki güç odağı da Yahudilerin denetimindedir. Amerikan sinemasının da medya içinde yer aldığı dikkate alınırsa bu gücün sınırları ya da daha başka bir ifadeyle sınırsızlığı daha da iyi anlaşılabilir.

Büyük Ortadoğu'yu terörden arındıracağını söyleyen ABD'nin İsrail'in yaptığı devlet terörünü kayıtsız şartsız desteklemesi, ABD'deki Yahudi nüfuzunun bir göstergesi olarak değerlendirilebilir. Ama aynı zamanda da ABD'nin **Büyük Ortadoğu Projesi** kapsamında ileri sürdüğü argümanlar konusundaki samimiyetsizliğini ve projenin, öne sürülen amaçlarından, daha başka gizli amaçlarının varlığını göstermektedir.

Amerika, İsrail merkezli kaos politikalarıyla oluşturduğu "Büyük Ortadoğu Projesi" tamamen ülkeleri devletsizleştirme, bu ülkelerin milletlerini de kimliksizleştirme projesidir. Amerika'ya göre model ülke Türkiye, işi organize edecek "**Derin Devlet**" kısmını halledecek olan ülke de İsrail olacaktır.

Amerikan yönetiminin proje dâhilinde bu güne kadar yaptıklarına bakılırsa ülke yönetimlerine müdahale etme, darbeleri tetikleme, terörist guruplar yaratmak, projeleri için engel teşkil edecek gurup ve güçlere karşı bir birinden farklı operasyonlar olduğu görülecektir. Evangelistlerin tekelindeki Amerikan yönetimi halen uyguladığı politikaya devam ederse saplandığı bataktan kurtulması imkânsız hale gelecek. Amerikan ekonomisi Bush yönetiminin son bir yılında günde iki milyar dolar açık vererek bütün dünyayı etkileyen Küresel Ekonomik Krize sebep oldu.

Amerikan ekonomisindeki bir Trilyon doları aşan kayıptan en çok etkilenen doğal olarak parayı sevk ve idare eden egemen güç olmuştur. Ancak bu güç, Amerikan yönetiminin kontrolündeki devletlerde yaptığı borsa ve para oyunları ile açıklarını kapatma yolundadır. Bu spekülatif para ve borsa oyunları kalıcı olmadığından, dünya enerji piyasasının kontrolünü ele almak gerekmektedir. Bu zorunluluk beraberinde yeni arayışları gündeme getirmiştir.

İşte, bu arayışlar çerçevesinde ABD, Kıbrıs'a kurmayı plânladığı üs

sayesinde hem su ve enerji kaynaklarına yakın olacak, hem de enerji nakil hatlarını kontrolü altına alacak, hem de bölgede 'batırılmayacak tek uçak gemisi' Kıbrıs'taki varlığı sayesinde İsrail'in güvenliğini arttıracaktır.

Bölgede 20'yi aşkın ülkenin sınırlarını değiştirecek, bu proje aynı zamanda etnik temele dayalı yeni devletlerin oluşmasına sebep olacaktır. Bu projenin gerçekleştirilebilmesi için bölgede yer alan milletlerin kimlikleştirilerek millî reflekslerinin kırılması gerekmektedir. İşte **Satanizm** ve **Masonluk** bu süreçte devreye girmektedir. Çünkü Satanizm gibi Masonluk da değer yargılarını, kural ve amaçlarını her türlü millî ve manevî değerün üstünde tuttuğundan, yerleşik düzenle çatıştığından söz konusu sürecin vazgeçilmez unsurları arasında yer almaktadır.

BOP'un Atlantik ötesi bir proje olduğu, Masonluk gibi Satanizm'in de aynı merkezdeki hâkim güçlerin sevk ve idaresinde olması, bütün bunların **PNAC** projesinin yapı taşları olduğunun sinyallerini vermektedir. Bu tespiti yapmak, komplo teorisi üretmek değildir. Kimsesizlerin kimsesi, ezilen halkların umudu olarak iktidara gelen Obama yönetiminin Gazne saldırıları sırasında İsrail'den yana nasıl tavır aldığı hatırlanırsa, tespitin doğruluğu çok daha kolay kavranılabilir.

TÜRK MASONLARI NE KADAR HÜR VE ÖZGÜR?

Dünyanın çeşitli yerlerindeki Mason rit ve locaların adları iki ana grupta sınıflandırılarak ifade edilmektedir. Bunlardan ilki **"eski"** ya da **"yeni"** diğeri ise **"Düzenli"** ya da **"düzensiz"** şeklindedir.

Ülkemizdeki Mason localarında ise bu sınıflandırmalar yerine bir anlamda uluslararası Masonik teşkilâtlarla ilişkilendirilmeme kaygısı ile bağımsız olduklarının vurgusu yapılmaktadır.

Oysa ülkemizdeki Masonik faaliyetlerin ilk ikiyüz yıllık bölümü tamamen yabancıların kontrolü, sevk ve idaresi altında gelişmiştir. Son yüz yılında da durum pek farklı değildir. Atatürk tarafından kapatılan localar, yeniden açıldığında uzun süre kendilerini yabancılara kabul ettirme çabası içinde olmuşlardır. Kendilerini tanıyan yabancı rit ve Büyük Locaların, geleneklerini, ritüellerini, derece sistemlerini, sembollerini hatta giysilerini bire bir kopya ederek, uyma ve uygulama gayreti içinde olmuşlardır.

Türk Masonlarının yabancı rit ve localara olan bağımlılıkları fizikî benzerliklerinden ibaret değildir. Ülkemizdeki Masonlar bağlı oldukları yabancı Büyük Loca'ların felsefelerine, ilkelerine, kural ve kai-

delerine hatta gizli anayasalarına da uymayı taahhüt etmişlerdir. Zaten tanınmanın ve kabul edilmenin şartı bağımlılık ve sadakattir.

Bütün bunlara rağmen “bağımsızlıklarının” göstergesi olarak isimlerinin başına “Hür” ya da “Özgür” gibi sıfatlar eklemenin yeterli olacağını sananlar gerçekte ne özgür, ne de hürdür. İtaat ettikleri güç kendilerini kontrol altına aldığı gibi, ülkelerini de onlar üzerinden kontrol etmektedir.

Her fırsatta bağımsızlıklarının vurgusunu yapan Türk Masonları, aslında bağlı buldukları merkezlerin sürekli uyarı ve eleştirileriyle karşı karşıyadır. Dış merkezlerden varlıkları için tehdit olabilecek medya, sivil toplum kuruluşları hatta siyasi iktidarlar konusunda uyarılıp, bunlarla mücadele etmeleri istenen Türk Masonları, felsefeleri gereği uymak ve uygulamak zorunda oldukları bu tür dayatmaları bir sır gibi saklayarak, açıklamazlar.

Türk Masonları tarafından ikrar edilen bu tür dayatma ve eleştirilerin en sert Masonluktan ayrılanlar tarafından basına sızdırılan **İsrail Masonluk Yüce Konseyi**'nden Türkiye Masonları Büyük Üstadı Necip Arıdu ru'ya gönderilen uyarıdır. 27 Mart 1997 tarihinde basına sızdırılan bu uyarı metni, localarda çekilen gizli kamera görüntülerinin televizyon ekranlarından yayınlanmasından duyulan rahatsızlığı dile getirmekte olup, aynen şöyledir:

“Üstadı bulunduğunuz, Türkiye Büyük Mason Locası'nda meydana gelen skandallar, endişe verici talihsiz olaylardır. Büyük Loca'nızda irşat edilmiş bazı Masonlar, Masonluğun vakarına ve yeminlerine ihanet etmişlerdir.

Bu kişiler, en gizli toplantılara kadar bütün faaliyetlerimizi mikro kameralar aracılığıyla kaydetmiş bulunmaktadır. Bu affedilmez dikkatsizlik çok ciddi neticeler doğurmuştur.

Mason olmayan milyonlarca kişi, Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Ritinin törenlerine ve sırlarına şahit olmuş durumdadır.

Ayrıca tapınaklarımızda başıboş dolaşan bu döne k Masonlar, 33. Derecedeki kutsal ayin ve törenleri kaydetmişlerdir.

Bu filmlerin gerici ve İslâmcı bir televizyon kanalı aracılığıyla yayınlanması sonucunda milyonlarca Türk seyircisi, aşağı derecelerdeki bira derlerimiz tarafından bile bilinmemesi gereken kutsal ayini ne yazık ki izlemiştir.

İsrail Yüce Konseyi, bu skandalla ilgili tahkikatı başlatmıştır. Türk Hükümeti başlangıçtan itibaren dincilerin zorlamalarına boyun eğmiştir. Bilhassa Refah Partisi yöneticileri bir televizyon vasıtasıyla Masonluk ilkelerine aykırı yayınlara hoşgörü göstermişlerdir.

Hükümet, localarımıza baskı uygulayarak, adli tahkikat açarak ve polisi arşivlerimizi aramaya görevlendirerek, düşmanca tavrını belli etmiştir.

Bu baskıyı derhal ortadan kaldırmak, kaçınılmaz görünmektedir. Refah Partisi'nin tutumu kâfi derecede açık olduğundan Fransa Yüce Konseyi, ılımlı bir hükümetin teşkil edilmesinin elzem olduğuna hükmetmektedir. Buna binaen Yüce Konsey, kardeşçe şunları tavsiye eder:

- 1) Türk Basını'ndaki ve ilgili kuruluşlardaki biraderleri örgütleyin. Refah Partisi'ni iktidarı bırakmaya mecbur etmek için gerekli diğer bütün tedbirlerinizi alınız.
- 2) Refah Partisi'nin itibarının tamamen yok olması ve seçmenlerinin ümidini kaybetmesiyle neticelenen bir konjonktür oluşturun.
- 3) Her çeşit belgeyi, tutanağı, sirküleri ve riskli mektupları Büyük Sekreterlikten uzak tutun.
- 4) Locaların toplantılarını belli bir zamana kadar alışılmış merkezlerde gerçekleştirmekten kaçının.
- 5) Size ikinci bir talimat ulaştırılıncaya kadar, müracaat edenler hususunda son derece dikkatli işlemler yapın, aynı yanlışlıklara düşmeyin.
- 6) Mason olmayanların ve Mason cemiyetinden çıkarılmış, eski Masonların tapınaklara girişine kesin bir şekilde mani olun.
- 7) Masonluğa ihanet etme suçunu işlemiş Masonlara karşı tahkikatlara devam edin. Dönekleri İskoç Riti'nin prensiplerine, geleneklerine, adetlerine uygun bir şekilde cezalandırın.
- 8) Masonluk aleyhindeki radyo, gazete, televizyon, kitap, dergi gibi yayınları izleyip, bunlara mani olun. Refah Partisi'ne mensup İslamcı basını ekonomik, siyasi ve adli baskı yoluyla görevini yapamaz hale getirin.

- 9) Bağımsız Büyük Komitemize, bu skandala yol açan belirsizlikle ilgili ayrıntılı bir tutanak hazırlayarak, neticeleri Fransız Yüce Konseyi'ne bildirin.

14 Şubat 1997

İsrail Masonluk Yüksek Konseyi

Paul Veysel''

Sadece bu belge bile, tek başına Türk Masonlarının ne kadar bağımsız, ne kadar hür ve özgür olduklarının göstergesidir.

SATANİZM VE MAFYA İLİŞKİSİ

Satanistler, ülkemizde gündeme geldiklerinde sıra dışı görüntüleri, alışılmadık söylemleri ve kanlı ayinleriyle kendilerinden söz ettirmişlerdi. Türkiye'de 1990'lı yılların sonunda sıkça duyulmaya başlayan "**Satanizm**" sözcüğü, aslında 1980 sonrası ülkemize girmişti. On yılı aşkın bir süre büyük bir gizlilik içinde faaliyetlerini sürdüren Satanistler bir dizi intihar olayından sonra açığa çıkmışlardı.

O günlerde **Taksim, Kadıköy, Ortaköy, Bakırköy ve Ataköy** gibi semtlerde yoğunlaşan Satanist faaliyetler, artan kamuoyu tepkisi ve polis baskısından kurtulmak için bıçak gibi kesilmişti. Bazı yetkililer, Satanistlerin ortalarda görülmeyişinden hareketle; çeşitli açıklamalar yaparak Satanizm tehlikesinin ortadan kaldırıldığı gibi talihsiz beyanatlarda bulunmuşlardı.

Oysa Satanizm tehdidi ortadan kaldırılmamış, tersine daha büyümüştü. Çünkü uzun saçlı, siyah ya da kırmızı giysili, abartılı makyajlı, Satanist simgelerle bezeli takılar kullanarak kendilerini ele veren Satanistler bir anlamda tebdil-i kıyafet eyleyerek, kılık değiştirmişler ve yeraltına inmişlerdi.

Satanistlerin sebep olduğu olaylar, hiçbir zaman birbirinden bağımsız, münferit olaylar değildi. Satanist çetelerin yurt dışı bağlantılı birer organize suç örgütlerine dönüştüğü anlaşılamadı. Tanınmamak amacıyla kılık değiştiren Satanistlerin, izlerini kaybettirip yeraltına inmeleri, yuvalandıkları yeni karanlık mekânlarında uyuşturucunun da yardımıyla taraftar kitlelerini genişlettikleri dikkat çekmiyordu.

Çekildikleri inlerinde gençleri zehirleyen bu guruplar tükettikleri uyuşturucu sebebiyle, önce beyaz zehir tacirlerinin bir numaralı pazarı haline geldiler. Daha sonra bu alış verişler öyle gelişti ki Satanistler maf-

ya ile işbirliği yapmaya başladılar. Kuryelikten, sokak satıcılığına kadar uyuşturucu trafiğinde, mafyanın emrine giren Satanistler sokak çocuklarını hatta travestileri de bu işe bulaştırdılar.

Bir ara **Sultan Çiftliği** gibi **İstanbul**'un varoşlarında bile Satanist kafelerin açılması bu sapkın gurupların yeniden ortaya çıkma hazırlığı içine girdiklerinin sinyallerini vermişti. Duvarlarında karmakarışık dehşet veren kanlı görüntülerin yer aldığı resimlerle dikkat çeken bu tür kafelerin işletmecileri, her ne kadar Satanizmle ilgileri olmadıklarını, duvarlardaki bu resimleri dekor olarak yaptırdıklarını söyleseler de, buraya girip çıkan tiplerden söylenenlerin gerçekleri yansıtmadığı anlaşılıyordu.

Kimi Satanistler de, bazı politikacılarımız gibi değiştiklerini söyleseler de gizliden gizliye sürdürdükleri faaliyetlerinde hiç değişmedikleri anlaşılmaktadır. Eskiden internet üzerinden haberleşen Satanistler, şimdilerde kendi kuryeleri aracılığıyla haberleşiyor. Buldukları bölgelerin dışındaki diğer guruplarla pek fazla bağlantıları olmayan Satanistler, guruplarına da farklı isimler veriyorlar. Bu gurupların çoğu kendilerini **“ruhani Satanist”** olarak tanımlıyor. Bu gurupların içinde en güçlü ve yaygın olanı; **“Yılan Cemiyeti”** adını taşıyor. Bu örgütün üyeleri kedi kesip, kanlı ayinler yapıyorlar. Kendi aralarında büyü ayinleri düzenleyerek, yaptıkları büyülerle 2012 yılında olacağını iddia ettikleri **“Büyük Savaş”**a hazırlanıyorlar.

Büyük savaşa hazırlanmanın ilk adımı da taraftar sayısını arttırmak. Satanist guruplar bunu başarabilmek için sokakta çocuk avına çıkmış gibiler. Hedef kitlesini genişleten Satanistler, zengin aile çocuklarından sonra şimdi de sokak çocukları ve travestilerin peşine düştüler. Satanistler, bu yolla “hazır mürit” dedikleri sokak çocuklarını Şeytanın kapsama alanı içine dahil etmeye başladılar. Guruba yeni katılan bu çocuklar, daha çok uyuşturucu pazarlama işinde kullanılıyor.

Geceleri genelde mezarlıklarda toplanan bu guruplar düzenledikleri uyuşturucu partileriyle taraftar kitlelerini günden güne arttırıyorlar. Bu toplantılar sadece İstanbul ve İzmir’de değil; Bolu, Kayseri ve Eskişehir gibi Anadolu’nun mütevaż kentlerinde de düzenleniyor.

İşte, bunlardan bir kaç: Bolu Belediyesi Mezarlıklar Müdürlüğü Defin Hizmetleri Şubesi’nin görev yaptığı binanın ikinci katına gelen davetsiz misafirler sokak sakinlerini canlarından bezdirmiş. Binanın duvarlarında, ‘Şeytan’ anlamına gelen ‘satan’ kelimesi ile Satanist gurup-

lara ait simgeler yer alıyor. Sokak sakinleri geceleri gelen garip giyimli kızlı erkekli davetsiz konuklardan bir hayli rahatsız.

Eskişehir’de ise mezarlıklar Satanistler tarafından işgal edilmiş durumda. Pek çok mezarın tahrip edildiği ve ayin mekânı olarak kullanıldığı söyleniyor. Satanistlerin, sokak çocukları ve travestileri de yanlarına katmalarında uyuşturucu madde pazarlamasının dışında başka amaçlar da yatıyor. Bunların başında, sokak çocuklarını ayinlerde kurban olarak kullanmak geliyor. Travestiler ise sınırsız seksin damgasını vurduğu ayin ve partilerde kullanılıyor. Satanistler, sokak çocukları üzerinden uyuşturucu pazarını hızla genişletirken, mafya ile kurdukları işbirliğini de her geçen gün arttırıyorlar.

Sokak çocukları, özellikle, İstanbul, Ankara ve İzmir’de uyuşturucu ticaretinde kullanılıyor. Bu tercihte, sokak çocuklarının ailesiz olmaları, takip edilmemeleri ve onlardan kimsenin şüphelenmemesi önemli bir rol oynuyor. Çocuklar sadece uyuşturucu pazarında kullanılmıyor, aynı zamanda iyi birer Satanist olarak yetiştirilip sokağa salınıyor. Satanistlere ait internet sitelerinde sokak çocuklarının kullanıldığı açıkça itiraf ediliyor. Onların sorunsuz birer “mürit” olduğu belirtilen aynı sitelerde bu çocuklar için; **“Anneleri babaları yok. Kimse ne yaptıklarını sormuyor. Zaten toplum tarafından dışlanmışlar. Doğuştan satan olan bu arkadaşlar bize yardımcı olacaklar. Klanımızı genişletecekler. Ayinlerimizde kanlarıyla kutsanacaklar,”** deniliyor.

Burçak E. isimli eski bir Satanist, sokak çocuklarıyla birlikte travestilerin ve kimsesizlerin Satanistler tarafından sahiplenilmesini şöyle anlatıyor: **“Bütün Satanistler uyuşturucu ya da extacy kullanır. Zaten ayinler sırasında bunları kullanmak şarttır. Sokak çocukları onlar için bulunmaz bir fırsat. Nasıl olsa bu çocukların aileleri yok ve Satanistlere göre onlar sokakta yaşamakla zaten kendilerinden olmuşlar. Uyuşturucuyu bunlara verip kullanıcılara ulaştırıyorlar. Türkiye’de Satanizm uyuşturucu mafyasının kontrolünde olduğu için büyükler küçüklere iş yaptırıyor. Bir klan diğer klandakileri tanımıyor. Sadece liderler birbirlerini tanıyor ve onlar da büyük lidere bağlı. En baştaki uyuşturucu ticareti ile uğraşıyor diye tahmin ediyoruz. Travestileri de aynı şekilde kullanmaya çalışıyorlar. Ama bu konuda fazla başarılı değiller.”**

Türkiye’de her ay ortalama on çocuk sokağa çıkıyor. Başiboş gezen ve ne yaptığı çoğu zaman belli olmayan bu çocuklar Satanistler tarafından kendi saflarına çekiliyor. Bu durum kanayan bir yara haline gelen

sokak çocukları vakasını daha da içinden çıkılmaz bir mesele haline getiriyor.

Satan in Turkey (S.İ.T) adlı gurup tarafından hazırlanan 2012 tarihinde gerçekleşeceği iddia edilen Büyük Savaş'ın gizli kodları ve eylem plâni şöyle;

Şeytan'ın sayısı olarak ifade edilen 666 birbiriyle çarpıldığı taktirde, $6 \times 6 \times 6 = 216$ yapmaktadır. Her çağa 2160 yılda bir atlanmaktadır. Bu varsayımı öne sürenlere göre şu an Balık Çağı'nda olduğumuz kabul edilmektedir. 2100 yılında ise Kova Çağı'na gireceği iddia edilmektedir. SİT'e göre, Balık Çağı MÖ 60- MS. 2100 yılları arasındaki zaman dilimidir. Balık Çağı'na Eski Ahit'in gelişiyile girilmiştir, 2100'de Enki'nin dönüşüyle bitecektir. Kova Çağı, Enki'yi sembolize eder. Enki, suların efendisidir.

2012, aynı zamanda Marduk'un da geliş tarihidir. 12. Gezegen'in diğer adı Nibiru'dur. Marduk, Enki'nin oğludur. Bu da 2012'nin, 2100 ün habercisi olduğunu göstermektedir. Yapılması gereken tek şey, kendini Enki/Şeytan'a adamaktır. Ritüelde eski inançlar bırakılır ve Enki'ye sonsuza dek sadık kalmak üzere yemin edilir.”

Bu kavram ve tarihlerden anlaşılacağı gibi Satanistler, 2012 yılına kilitlenmiş durumdadır. O yıl efendilerinin oğullarından birinin geleceğine inanıyorlar. Onlara göre Şeytan'ın Thoth, Set, Marduk, Osiris, Amon, Adapa ve Zuisudra adlarını taşıyan yedi oğlu vardır.

Bu gençlerin, körü, körüne bu sapkın inanca bağlanmasında uyuşturucu kadar Satanist misyonerlerin de büyük etkisi vardır. Yaz kampları, sözde dil kursları gibi organizasyonlarla gençlerimizin beyinleri bu hurafelerle doldurulmaktadır.

Buralarda kandırılan gençler, kurulan Uyuşturucu Mafyası-Satanizm işbirliği sonucu İstanbul'un göbeğindeki sahte şeyhlerin sözde ilaç fabrikalarında üretilen sentetik uyuşturucu hapların bağımlısı haline getirilmektedir

MASONLUK, MAFYA İLİŞKİSİ

Her ne kadar şeffaflaştığı iddia edilse de, Masonik faaliyetlerin genelde gizli bir şekilde sürdürülmesi sebebiyle bir ülkedeki Masonik faaliyetleri belirlemek ve bunların hangi amaca hizmet ettiğini anlamak oldukça zordur. Masonluk konusundaki sorulara cevap bulabilmek için kullanıla-

bilecek araştırma yöntemlerinden biri, diğer ülkelerde ortaya çıkmış olan Masonik faaliyetlerle kıyaslamaktır.

Masonluk enternasyonal bir örgüt olduğu ve her ülkede aynı sisteme göre kurulmuş bir teşkilât yapısına sahip olduğu için, bir ülkede ortaya çıkan bir "Masonik skandal" ya da faaliyet diğer ülkelerde olup bitenleri anlamak açısından oldukça önemli ve aydınlatıcı bir kıstas niteliğini taşımaktadır.

İtalyan Masonlarının mafya ile olan yakın ilişkileri, söz konusu "aydınlatıcı" gerçeklerden sadece birini teşkil etmektedir. **P2 Mason locası** skandalı ve ardından yapılan diğer bazı adli soruşturmalar, ülkedeki Mason locaları ile mafyanın pek çok yönden iç içe olduğunu göstermiştir.

İtalya'da 1990'lı yıllara damgasını vuran ve mafya örgütlenmesinin büyük ölçüde temizlenmesiyle sonuçlanan ünlü "Temiz Eller Operasyonu" çerçevesinde de, Masonluk ile mafya arasındaki önemli bağlantılar bir kez daha kanıtlanmıştı. İtalya'daki mafya örgütlenmesi hakkında soruşturma yürüten İtalyan Parlamentosu'nun ilgili komisyonu Commissione Parlamentare Antimafia Masonluk ile mafya arasındaki ilişkiyi 1993 tarihli raporunda şöyle açıklamıştı:

Cosa Nostra (Mafya) ile bazı resmi görevliler ve özel sektördeki profesyoneller arasındaki ilişkilerin kurulduğu ve yürütüldüğü en temel kanal Masonluktur. Mafya ile resmi görevliler arasındaki Masonluk bağı, ilişkinin daimi ve organik şekilde yürütülmesini sağlamaktadır.

Masonların mafya mensuplarını kendi aralarına, hem de en üst derecelere kadar kabul etmeleri, tesadüfi veya istisnaî bir durum değil, stratejik bir tercihtir. Masonluk örgütleri, mafyaya kendi güçlerini yaymak için çok önemli bir araç oluşturmakta ve her alanda avantajlar ve imtiyazlar elde etmelerini sağlamaktadır.

İtalya gibi bir Akdeniz ülkesi olan ve kültürel, tarihsel, sosyolojik benzerlikler gösteren Türkiye'de Masonluk ile Mafya arasındaki ilişkilerde de bir takım benzerlikler var mıdır? Otoparktan araziye, ihaleden gecekonduya, uyuşturucudan çek senet tahsilâtına kadar üzerinden para kazanılan yasal ve yasa dışı ne kadar iş varsa hepsinin mafyasının olduğu ülkemizde Masonluk ile mafya arasındaki ilişki, bu çerçeveden bakıldığında daha da önem kazanmaktadır.

Son yıllarda bu ilişki hakkında bazı resmî ağızlar tarafından açıkla-

malar yapılmışsa da kesin kanıtlar ortaya konulmamıştır. Bunlardan biri TBMM Susurluk Komisyonu üyelerinden Milletvekili Hayrettin Dilekcan tarafından dile getirilmiştir. Dilekcan, yaptıkları araştırmalar sonucunda elde ettikleri bilgiler ışığında şu açıklamayı yapmıştır:

"...İtalya'da P2 locası vardı. Türkiye'de İtalya'daki **P2 locası** gibi bir olayın olduğunu artık rahatlıkla söyleyebiliriz... Mevcut durumu mafya olarak tabir etmek olayı küçümsemek olur. P2 locasını basit bir mafya olarak değerlendiremezsiniz. Türkiye'de loca hâkimiyeti söz konusu. Türkiye'de birileri bir yere gelmek istiyorsa bu localarda karar veriliyor. Bu locaları Türkiye aşamadığı müddetçe çözmemiz uzun zaman alacak demektir... P2 locasına baktığımız zaman Başbakanı ve bakanları belirleyen bir konuma ulaşmış... Türkiye'de parti genel başkanlarının belirlenmesi konusunda dahi etkili olmuşlar, artık gerisini siz tahmin edin."

Aynı şekilde, Susurluk Komisyonu'nun sözcüsü olan Milletvekili Bedri İncetahtacı da, yaptığı bir açıklamada "mafya" olarak tanımlanan örgütlenmenin Masonlukla olan ilişkisine şu sözlerle dikkat çekmiştir:

"Geçen sene "Gladyo" adıyla İtalya'da ortaya çıkan "Derin Devlet" adını verdiğimiz organizasyon ile -ki arkasından Mason locaları çıkmıştır, İtalya'dakinin- Türkiye'deki şu anda adını tam olarak koyamadığımız, ama sadece yaptıklarından anladığımız ve varlığından haberdar olduğumuz organizasyon arasında çok büyük benzerlik olduğunu biliyoruz..."

Görüldüğü gibi, Türkiye'deki yolsuzluk olaylarının üzerine giden milletvekilleri, bu karmaşık olayların ardından Mason localarının bulunduğu dair güçlü kanıtlar elde etmiş ve bunu ifade etmişlerdir.

İtalya başta olmak üzere dünyanın diğer yerlerinde yaşanan olaylara bakıldığında Türkiye'deki yolsuzlukların, haksızlıkların, masum insanlara karşı yapılan baskıların ardında çağdaş Tapınak Şovalyeleri olarak adlandırabileceğimiz Masonların rolü olmadığını söylemek mümkün değildir. Kendi çıkarlarını her şeyin üstünde tutan bir organizasyonun, ülkemizi kendi siyasi ve ekonomik çıkarlarına göre yönlendirmeyeceğini düşünmek, bunun için her türlü kirlî ve karanlık yöntemi kullandıklarını görmemek saflıktan öte gaflet içinde olmaktır.

Masonluğun temel ilkesi kendini gizlemek, gerçek faaliyetlerini gizli tutmaktır. Bu, Tapınak Şovalyeleri'nden günümüze kadar vazgeçilmeyen bir ilke, değişmeyen bir yöntemdir. Tapınakçılar; Hıristiyanlıktan çıkıp sapkın bir inanca kapıldıklarını, Baphomet adını verdikleri Şeytani simgeleyen bir puta taptıklarını, Hz. İsa'ya düşman olduklarını veya sapık cinsel ilişkiler kurduklarını gizlemişler ve kendilerini son derece masum bir keşiş tarikatı gibi göstermişlerdir.

Masonluk ise bu gizlilik geleneğini devralarak sahiplenmiş, kendisini hiçbir siyasi amacı olmayan bir ahlâk okulu ve hayır kurumu gibi göstermiştir. Ancak, bağlı oldukları gizlilik ilkesi, bunun inandırıcı bir tablo olmadığı konusunda bir takım şüpheler uyandırmaktadır.

Masum bir "ahlâk okulu"nun, dünyanın en gizli örgütlenmesi için çalışmaya ihtiyaç duyduğunu anlamak mümkün değildir. Türk Masonlarının yayın organlarından Mimar Sinan Dergisi'nde yer alan aşağıdaki ifade, "hayır kurumu" görüntüsünün bir kılıf olduğunu göstermektedir. Söz konusu dergide, Üner Birkan tarafından kaleme alınan bu makaledeki ifade şu şekildedir: "Masonluk da, toplum hizmetlerine el atarak, kendini topluma hayırlı bir kuruluş olarak tanıtabilir."

Masonların bu şekildeki gizlenmelerinin altındaki gerçek amaç ve faaliyetlerini saklamak için başvuracakları ketumiyet ve gizlilik yöntemleri Masonik yayınlarda açıkça ifade edilmektedir. Örneğin Masonların bir nevi "anayasası" olan Anderson Yasası, Davranış Maddesi, dördüncü fıkrası şöyledir:

"Mason olmayan yabancılar bulunduğu anda, sözleriniz ve tutumunuzla öyle ketum ve ihtiyatlı olunuz ki, en ince zekâlı yabancı bile duyulması uygun olmayan şeylerin farkına varmasın.

Şakul Gibi adlı Mason dergisi de örgütün bu gizlilik emrini "biraderlerine" şöyle aktarmaktadır: "Arılar karanlık olmazsa çalışmazlar... Sol elinizin yaptığını sağ eliniz bilmesin. Gizliliğin sayılmayacak çok etkileriyle ilgili olarak ve daha büyük şeylerle alâkalı olarak sembollerin gizemli işlevleri vardır."

Mason Dergisi'nin 1993 yılının Mart ayında yayınlanan sayısında "mabette yapılan Ritüel çalışmalarının dışarıda konuşulmasının yasak olduğu" açıkça söylenmektedir. Yine Masonların yayın organı olan Büyüyük Şark Dergisi'nin 11. sayısında "sembollerini ve localarda geçen olay-

ları, tartışmaları açıklamak ahlâk dışı bir harekettir; dâvâyâ ve yemine ihanettir" denilmektedir.

Mason örgütünün kendi üyelerine yaptırdığı "Ketumiyet Yemini" ise gizliliğin örgüt içerisinde ne denli önemli olduğunu açıkça ispatlamaktadır. "2. Derece Çıracak Ritüeli"ndeki bu yemin şöyledir:

"Şimdi veya daha sonra öğretilecek Kadim Masonluk Misterleri ile bunlara ait gizli sanatları, yönleri ve noktaları, bu dereceye usulüne göre kabul edilmiş olanların dışında hiç kimseye, kim olursa olsun hiçbir surette açıklamayacağım, veya yalnız tam, kusursuz, muntazam bir locada iken ve onların da kendim gibi düzenli olduklarına tam bir kanaat getirdikten sonra usulüne göre açıklayacağım.

Yine söz veririm ve şerefim üzerine yemin ederim ki, bu sırları, hareketli veya hareketsiz hiçbir şeyin üzerine yazmayacak, basmayacak, kazımayacak, işaretlemeyecek, resmetmeyecek, kesmeyecek veya elimden gelip gücümün yettiğince de başkalarına yaptırmayacak, yapmalarına engel olacak, yapmalarına göz yummayacağım ki, bu hareketli ve hareketsiz şeyler üzerinde herhangi bir kelime, hece, harf, işaret veya şekil, yahut bunların en küçük izi bile, benim ihmal veya liyakatsizliğimden dolayı sırlarımız ile misterlerimizden usulsüz olarak başkasının okuyup anlamasına, öğrenmesine, ortaya çıkmasına sebep olmasın."

İtalya'daki P2 Locası örneğinde olduğu gibi; topluma bir hayır kurumu ve ahlâk okulu gibi gözükken Mason localarında, gerçekte siyasi ve ekonomik menfaatlere yönelik pek çok illegal faaliyetler yürütülmektedir.

Ancak bu faaliyetlerin yürütüldüğü localar göz önünde değildir. Yani Masonluğun geleneksel gizliliğine ilave olarak, bir de "bilinen localar"ın dışında "gizli localar" şeklinde ikinci ve gizli bir yapılanma vardır. P2, söz konusu gizli localardan biri olup, diğer Mason locaları gibi yeri ve adresi belli bir binada değildir.

Hatırlanacağı gibi P2 Locası, Licio Gelli'nin gözlerden uzak villasının gizli bir bölümünde yer almaktaydı. İtalya'nın pek çok ünlü siyasetçi, bürokrat, iş adamı veya medya patronunun P2 toplantılarına katılması, bu gizlilik sayesinde mümkün olmuştu. Aksi takdirde P2 locası faaliyetlerini yürütemez, kısa sürede deşifre olurdu.

Türkiye'deki gizli Mason localarının yapılanması da P2 Locası'na benzemektedir. Ülkemizdeki Masonik faaliyetlerin oldukça sınırlı bir kısmı resmi makamların ve kamuoyunun bilgisi dâhilindedir. Masonlar resmi olarak bilinen bir kaç ünlü loca merkezine sahiptir. Oysa Türkiye'deki Masonik yapılanmanın beyni, gizli localardadır.

Bunlar, Mason locası olduğu hiçbir şekilde bilinmeyen ve anlaşılmayan adreslerde yer alan özel ve gizli mabetlerdir. Bu gizli localar, ya büyük Mason üstatlarının müstakil evlerinin yer seviyesinin altında kalan gizli mahzenlerinde veya fabrikalarının ve holding binalarının bodrum katlarındaki gizli bölümlerinde yer almaktadır. Bu gizli salonların bazıları, ayna görüntülü duvarların veya gardırop kapağı gibi gözükten kapıların ardında gizlenmiştir. Son derece lüks ve ihtişamlı bir şekilde döşenen bu localara giden Masonlar, sanki sıradan bir iş toplantısına veya dost meclisine gider gibi hareket etmekte ve böylece şüphe çekmemektedirler.

Toplantılara katılanlar arasında, Türkiye'nin en üst düzey Masonları olduğu gibi, Tel-Aviv, Chicago veya Paris locası gibi yabancı merkezlerden gelen ve hem uluslararası Masonik kararları yerli "biraderlerine" aktaran hem de onlarla görüş alış-verişinde bulunan bazı yabancı Masonlar da yer almaktadır. Eğer bu mekânlarda detaylı bir araştırma yapılırsa, örgütün illegal faaliyetlerine, yurtdışı bağlantılarına dair pek çok belge ortaya çıkacaktır.

Televizyon ekranlarına yansıyan gizli kamera çekimleri de adresi bilinmeyen bu tür gizli localarda çekilmiştir. Hatırlanacağı gibi bu localarda yapılan bazı garip ayinler izleyenleri şok etmişti.

Kilise tarafından 6 Yüzyıl önce yasaklanan bu ayinler "Tapınak Şovalyeleri" tarikatının, günümüz Türkiye'sinde halen yaşadığını ve yüzyıllar önceki sapkın ritüelleri hala uyguladıklarını göstermektedir.

ERGENEKONCULARIN MASONLUĞU

Geçmişte aralarında **Mustafa Kemal Atatürk**'ün de bulunduğu İttihatçıların tamamını Mason olmakla suçlayan zihniyet, yaklaşık 100 yıl sonra, bugün Ergenekoncuları Masonlukla suçluyor. Yasalarımıza göre Mason olmak suç olmadığı halde, kimilerinin, birilerini Masonlukla suçlaması Ortaçağ'ı hatırlatıyor.

Ergenekon soruşturması ve yargılamaları sürecinde Engizisyon döneminin cadı avcılarına dötüşen kimi gazetelerin köşe yazarlarının akıl almaz tutumları da Ortaçağ'ın karanlık yıllarındaki çabalara benziyor.

Oysa Ortaçağ'ın karanlık, karanlık olduğu kadar kasvetli yıllarında Kilisenin, öncelikle siyasete ve ticarete alet edildiği, muhaliflerin önce dinsizlik, ardından Şeytana tapmakla suçlanması üzerinden uzun yıllar hatta çağlar geçti.

O yıllarda muhalif olanlar, hemen ötekileştirip, aforoz ediliyor, insanlar akıl almaz suçlamalarla itham ediliyor, haftalarca hatta aylarca zindanlara atılıp, çeşitli işkencelerle olmayan suçları itiraf ettiriliyordu.

Gece yarısı ya da sabaha karşı kırılan kapılar, yataklarından kaldırı-larak, alınıp götürülen ve aylarca haber alınmayan insanlar, sanatçılar, bilim adamları, kilisenin koyduğu aşırı ve keyfi vergilere karşı çıkan taccirler, insanlara kul ya da köle olmadıklarını anlatmaya çalışan aydınlar ve kilise eksenli siyasi otoriteye karşı çıkma ihtimali olan potansiyel başkaldırıcı olarak görülen ordu komutanları...

O karanlık çağda bile bir yıldan kısa bir süre içinde Engizisyon adı verilen mahkemelerin önüne çıkarılan ancak çok daha önce hakkında karar verilmiş, infazı belirlenmiş dinsizlik ve Şeytana tapmakla suçlanan ama asıl suçları muhalif olmaktan ibaret olan suçlular...

Kralın şakşakçıları ile kilise ispiyoncularından oluşan muhbir, jurnalcilerin bütün gayretlerine, attıkları çamur ve iftiralara rağmen bir suç işledikleri ispatlanamadığı için, ileride işleyebilecekleri suçlar için yargılananlar...

Engizisyon'un cadı avına dönüşen soruşturmaların sonuna gelindiğinde yakalananlar, yargılama ve infaz öncesi itiraf edenler ve etmeyenler olarak ikiye ayrılırdı. Aslında her iki guruptakileri aynı son beklerdi; **"Auto da fe"** adı verilen odun ateşine atılarak yakılmak...

Meydanlarda, korku ve baskıyla sindirilmiş, fakirlik ve çaresizliğe mahkûm edilmiş, sadaka kültürüyle esir alınmış insanların gözleri önünde gerçekleştirilen infazlarda suçlular yakılarak cezalandırılırdı. İtiraf edenlerle, etmeyenler arasındaki fark ise; itiraf etmeyenler canlı canlı ateşe atılırlardı. İtiraf edenler ise önce öldürülür, daha sonra yakılırdı.

Ortaçağ'ın bu karanlık döneminden, günümüze dönüldüğünde karşılaşılan tablo daha da ilginçtir. Milliyetçiliğin "millî tehdit" kapsamına alındığı bu günkü Türkiye'de olup, bitenlerden kaygı duyanların "Ne

olacak bu memleketin hali?" sorusunu, sormaya çekindiği, neredeyse bu sorunun yasaklanmak üzere olduğu günler...

Yanışların üzerine gitmekte ve konuşmakta ısrar edenlerin isimleri önce bir suç oluşumu ile birlikte anılmaya başlar. Bir takım kalemşör muhbirler bu oluşumu çete olmakla itham ederler. Derken çete, önce çıkar amaçlı bir suç organizasyonuna, ardından da terör örgütüne dönüştürülür. Suçlu oldukları iddia edilenlerin artık yepyeni bir suç vardır, terör örgütü kurmak ve bunun üyesi olmak...

Ülkenin bir hukuk devleti olduğu unutulur evrensel hukuk da asıya alınmıştır. Suçsuzluk karinesinden ise söz eden yoktur. **"Suçu ispat edilene kadar herkes suçsuzdur,"** anlayışı yerine Engizisyon döneminin "Suçsuz olduğunu ispat edene kadar herkes suçludur" anlayışı kabul görmeye başlamıştır.

Dağdaki eli kanlı teröristlere "Dağlardan hesap sorulmaz. Döner mi, dönmez mi? Bilmem" sözlerinin yer aldığı türkülerin yakıldığı, ovaya inip siyaset yapmaları yönünde çağrılar yapıldığı, bölücü terör örgütü mensuplarına yönelik demokratik siyasi çözümlerin arandığı, evine dön, köyüne dön gibi sayısız afların çıkarıldığı bir ülkede bazı insanların terör örgütü kurarak, terörist olmakla suçlanması nasıl bir mantıktır?

Bir örgüt, terör suçu işlememiş, cebir ve şiddet kullanmamışsa nasıl terör örgütü olarak nitelendirilebilir? Örgütün gizli karargâhının kapısının üzerinde "Terör Örgütü" yazan bir tabela mı vardır? Yoksa onları suçlayanların astıkları yaftalara bakılarak mı terör örgütü mensubu olmakla mı suçlanmaktadırlar?

Örgütün terör örgütü olmasını bir kenara bırakın, suçlananların "Kanarya Sevenler Derneği" gibi bir teşkilatlanma içerisinde olduklarının bile izine rastlanmamıştır. Üstelik emeklilik dönemlerinde paşa çayı içip, paşa paşa oturmayan ve memleket meseleleriyle biraz fazla haşır neşir olan paşaların da terör örgütü mensubu oldukları iddia edilmektedir.

Üstelik bu iddiaları ortaya atanların kim olduklarına, muteberliklerine bakılmadan yaptıkları suçlamalar gerçekmiş gibi kabul edilmektedir. Çoğu yurt dışında bulunan bu iddia sahiplerinin bir kısmının bir zamanlar bölücü örgüt içinde yer aldıkları dahi unutulmuş gibidir.

Bu kişilerin bir bölümü eski örgüt mensubu olduklarından, bir anlamda bu gün suçladıklarının hasmı konumundadırlar. Onların sözleriyle görevli oldukları süre boyunca bölücü ve yıkıcı terörle mücadele eden

komutanlar terör örgütü kurmakla suçlanmaktadır. Terör örgütü kurma suçlaması da yetmeyince, paşalar darbeci olmakla itham edilmişler, dahası bir takım emekli paşalarla muvazzaf komutanlar arasında bir hesaplaşma, çekişme olduğu yönünde iddialar ortaya atılmıştır.

Tutuklu paşaların darbe yapacakları yönündeki iddialar doğrusa, paşaların işlediği veya işleyecekleri suç terör suçu değil, askeri suçtur. Yargılanmaları gereken yer de Yüksek Askerî Mahkemelerdir. Sarıkız, Ay Işığı, Yakamoz ve Eldiven gibi darbeleri önlediği iddia edilen eski Genel Kurmay başkanı, emekli Orgeneral Hilmi Özkök, “kasaptaki et için, soğan doğramam,” derken neyi ima etmektedir?

Yaptıklarıyla değil, yapacaklarıyla, işledikleri değil işleyecekleri suçlardan bir yılı aşkın süredir soruşturulanlar önce 2455 ardından 1955 sayfalık iddianamelerle suçlanırlarken, kimileri onları terörist kapsamına sokabilmek için terörün tarifini yeniden yapılmaya kalkışıldı.

Bir iddianamenin uzun olması, iddiaların haklılığını göstermediği, gösteremeyeceği gibi, suçlanmış olmak da, suçlu olmak demek değildir.

Birbirinden garip gelişmelerin yaşandığı Ergenekon sürecinde yargılananlar, terör örgütü kurma, yöneticisi ve üyesi olma, darbe plânları yapma gibi suçlamalara ilaveten Mason olmakla itham edildiler. Siyasi yelpazedeki yerleri, dünya görüşleri, meslek gurupları birbirinden çok farklı olan zanlılarının neredeyse tamamı **AB** ve **ABD** karşıtı olarak biliniyorlar. Aynı zamanda hepsi ulusalcılığı benimsemiş olan **Ergenekoncular** Mason olabilir mi?

Dünya Masonluğunun üzerindeki hâkimiyet ve kontrol Amerika'daki **York Riti**'nin eline geçmektedir. Bu Rite bağlı localar Amerikan ekonomisi ve siyasetine yön veren lobilerin kontrolü altındadır. Son tahlilde dünya Masonluğunun Amerikan çıkarlarına hatta daha doğru bir deyişle bu çıkarları belirleyen güç odaklarına hizmet edeceği bellidir.

Ulusalcılıklarıyla bilinen, belki de tek suçları ulusalcı olmak olan Ergenekoncuların, Atlantik Ötesi'nden yönetilen ve ABD çıkarlarına hizmet eden bir oluşumun parçası olmaları mümkün müdür? Soruşturma süreci başlamadan çok önce bir takım isimleri bu dâvânın içine katmak için olağanüstü bir çaba gösteren bazı medya yazarlarına göre mümkündür.

Engizisyon döneminin cadı avcılarına dönüşen bu yazarlar, Ergenekon zanlılarının üstüne atacakları yeni suçları icat etmenin arayışı içine

girdiler. İftira dolu manşetler atıldı, köşe yazıları hatta kitaplar yazıldı. Ergenekon'un Masonluğun Kılıcı olduğu iddiasına yönelik cilt cilt kitaplar yazıldı. Ergenekonculara ait olduğu öne sürülen sözde gizli belgeler ifşa edildi.

Kimi tutuklu sanıklar üzerinden Türk Silâhlı Kuvvetleri hedef gösterildi. Ergenekon dâvâsının tutuklu sanıklarından **İsmail Yıldız**'ın evinde ele geçirilen belgeler arasında, "Masonların Türkiye Örgütlenmesi Nasıldır" başlığı altında inanılmaz bilgiler olduğu iddiaları kimi gazetelerin manşetlerine taşındı.

İddialara göre, "Legal" ve "illegal" örgütlenmeler başlığı altında Masonların örgütlenme şemasını el yazısı ile kaleme alan Yıldız'ın, Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Derneği, Rotary Kulüpleri ve Lionsların, Türkiye Masonluğunun legal yapılanması olduğu öne sürüldü.

Notlara göre illegal yapılanmada, sivil, bürokrasi, istihbarı, tarikat ve cemaatler, etnik guruplar, medya, akademik hayat ve kadınlar başlıca hedefler olarak göze çarptığına değinildi. Bütün bu gizli bilgi ve belgelere nasıl ulaştığı bilinmeyen Vakit Gazetesi'nin haberine göre legal yapılanma ile Masonluğun meşrulaştırılmasının sağlanmasının haricinde, illegal örgütlenmede yer alan 'perde arkasındaki Masonlar', yani Siyonistlerin gizli Yahudilerden seçildiği, Türkiye'deki gizli Yahudilerin ise **Sabetayistler** olduğu iddialarına yer verildi.

Yine aynı gazetede yer alan "Seçkinlerin Eğitimi Notlarından" başlıklı notlarda ise Anadolu halkını birbirine düşürmek, kamuoyu oluşturmak, millî ve manevî değerlerden uzaklaştırmak gibi birçok hedeften söz ediliyor. Toplumun her alanında, hemen her kurumda mutlaka Mason bulunduğu gibi ifadelerin yer aldığı iddia edilen notlarda, "Kitleleri oyalayacak hiçbir alanı boş bırakmayınız" notunun devamında, bu boşluğun nasıl doldurulacağına da ayrıntısıyla sıralandığı öne sürüldü.

Ele geçiriliş biçimine hiçbir şekilde açıklık getirilmeyen ve **İsmail Yıldız**'a ait olduğu iddia edilen notlar didik didik edilirken Yıldız'ın bu notları neden almış olabileceği sorusuna hiç cevap aranmadı. Notların İsmail Yıldız tarafından Masonluk ve onların faaliyetleri hakkında bilgi toplamak amacıyla almış olabileceği ihtimali üzerinde hiç durulmadı. Bu bilgileri kaleme alanın Mason olması gerektiği varsayımından hareket edildiği için Yıldız Mason olmakla suçlandı. Aynı bilgiler Vakit Gazetesi sayfalarında da yer aldığına göre bu gazetenin Masonik bir yayın

organı olduğu iddiası nasıl havada kalan bir iddiaysa, Yıldız'ın da bu notlar yüzünden Mason olarak suçlanması ayakları yere basmayan bir iddia niteliğindedir.

“Masonlar, toplumu biçimlendiren her türlü eylemin merkezindedirler” denilen aynı gazetenin notlarla ilgili haberinde, bunların nasıl yapılabileceğinin, akıllara durgunluk veren maddelerle ifade edildiği belirtiliyor. Gazete tarafından bu maddeler şöyle sıralanıyor:

- 3 Toplum okur-yazar hale getirilmeli, ancak düşünce üretmeleri engellenmeli.
- 3 Toplumun ahlâkî değerleri yok edilmelidir.
- 3 Dinî inançlar zayıflatılmalı ve yok edilmelidir.
- 3 Kişinin eğitimi, Masonluğun örgütsel kültürünü adapte etmek içrikli olmalıdır.
- 3 Toplumsal ve ailevî dayanışma kırılmalıdır.
- 3 Aile, dinî ve kültürel genleri taşıyan kurum olmaktan çıkarılmalıdır.
- 3 Vatan ve devlet bağlılığı zayıflatılmalıdır.
- 3 Adalet bilinci sürekli yok edilmelidir.

Masonluğun emellerine ulaşması için özellikle gençlik üzerinde yoğunlaştığı vurgulandığı notlarda, bunun için de birinci araç olarak medyanın kullanılacağı ifade ediliyor. Popüler kültür, şov, magazin programları ve benzeri, toplumu gerçeklerden uzaklaştıracak, uyuşturacak araçların itina ile kullanıldığı ifade ediliyor. Gazetenin haberine esas teşkil eden notlarda, “Şu saydığımız yerlerde mutlaka bir Mason vardır. Siz yokmuş gibi davranarak hareket ediniz” denildiği iddia edilerek şu noktalar öne çıkartılıyor:

- 3 Bürokrasinin tüm pozisyonları
- 3 Sivil Toplum Kurumlarının hepsi
- 3 Etnik özgürlük guruplarının tümü
- 3 Çoğunluk düşmanımızdır, çoğu parçalamak için önderleri olmalıyız
- 3 Her türlü kültür-sanat etkinliğinde olmalıyız

- 3 Devletler yasalarla yönetilir. Yasa, yönetmelik, genelge gibi tüm hukuksal metinlerin arkasında olmalıyız.
- 3 Sinsi olunuz. Şov değil, ince iş yapınız.

Ergenekon operasyonuna esas teşkil eden mülâkatların sahibi **Tuncay Güney**'in, ifadesini hür iradesi dışında, baskı altında verdiğini, söylemesi istenen her şeyi söylediğini defalarca ekranlarda yayınlandı. Açıklanan MİT raporları da Tuncay Güney'in ifadelerinin işkence altında alındığını doğrulamaktadır. Bu gerçekler ışığında soruşturmaya esas teşkil eden mülâkatların geçersiz olduğu ortadadır. Hâl böyleyken Tuncay Güney'in operasyonun kilit ismi olduğu iddiasının sürdürülmesini, onun Ergenekon'un Masonik bir yapılanma içinde olduğu iddialarının gündemde tutulmasını anlamak mümkün değildir.

Ayrıca, "Roma'yı da benim yaktığımı söylememi isteseler, Roma'yı da yaktığımı kabul ederdim," diyen Tuncay Güney'in, Ergenekon içinde Masonların etkin olduğu iddialarının geçerli olup, olmadığı da tartışma konusudur.

A.A.

SONUÇ

TAPINAK ŞÖVALYELERİNDEN GÜNÜMÜZE

Bu kitap, “Uyuşturucu, Seks ve Şiddet” üst başlığı ile daha önce sizlere sunulmuş olan “Satanizm-Şeytan Üçgeni” adlı araştırmanın yeniden gözden geçirilmiş ve genişletilmiş hali değildir.

Satanizm ve Masonluk, Tapınak Şövalyelerinden günümüze Satanizm ve Masonluğun karşılaştırmalı olarak araştırılması sonucu ortaya çıkmış bir çalışmadır. Bu çalışmada ön yargılardan uzak, Satanizm ve Masonluk arasındaki benzerlikler, bağlantılar, kimilerine göre kirli ve karanlık ilişkiler, kimilerine göre sosyolojik evrim çerçevesinde yaşanan gelişmeler gün ışığına çıkartılmaya çalışılmıştır.

Satanizmle ve Masonlukla ilgili bilinmesi gereken bütün gerçekleri olduğu gibi gözlerinizin önüne serecek olan bu kitap kimilerini rahatsız edecek, kimileri tarafından da “Satanizm ya da Masonluk propagandası yapmak” la suçlanacaktır. İşte bu gerçeklerden sadece bir kaç:

- 3 Geleneksel ya da Tarihsel Satanizm olarak bilinen akım Katolik Kilisesi'nin politikaları nedeniyle bir araya gelerek organize olmuş bir harekettir.
- 3 Laveyan Satanizmi ya da Modern Satanizm'in merkezi durumundaki Şeytan Kilisesi'nin faaliyetlerine dönemin ABD Şahinleri tarafından göz yumulmuş, hatta “Amerikan aleyhtarlığı”na dönmüş emperyalizm ve savaş karşıtı “68 kuşağı”na karşı Satanistler korunup, kollanmıştır.
- 3 Günümüz Satanistleri “Şeytana tapma” felsefesini geride bırakmış, Satanizm'i Şeytan'ın temsil ettiği bütün kötülükleri kullanmak suretiyle sahip olacakları sonsuz ve sınırsız güçle tüm dünyayı ele geçirmeye çalışan bir ideoloji haline dönüştürmüşlerdir.
- 3 Türkiye'de 3500 Satanist aktif olarak fişlenmiş olup, 5000'e yakın “sempatizan” Satanistin bulunduğu kayıtlara geçmiştir. Bu gün bunlar nerededir ve ne yapmaktadırlar?
- 3 Uyuşturucu kullanımı yaygın ve oldukça yüksek olan Satanistlerin uyuşturucu ticareti yapan bazı mafya gurupları ile birtakım ilişkiler

İNİNDE OLDUKLARI KAYITLARDA YER ALMAKTADIR.

- 3 İntihar eden Satanist gençlerin intiharı Satanizm adına değil, tersine çıkmak isteyip bir türlü kurtulamadıkları bu bataktan kurtulmanın son çaresi olarak seçtikleri,
- 3 Satanizmin bugün ilköğretim okullarına kadar girdiği,
- 3 Okullarımızda gençleri ölüme çağıran “İntihar Tarikatları”nın cirit attığı, bazı din adamlarının televizyon ekranlarından bu tarikatların felsefeleri doğrultusunda fikirler ortaya sürdükleri, bu tarikatlar tarafından kutsal sayılan bir tapınakta yılın belli zamanlarında ayinler yapmak için dünyanın dört bir yanından turlar düzenlendiği, son yıllarda ülkemizden de bu turlara büyük ilgi gösterildiği,

Satanizm bağlantılı olayları çözmek, suçluları yakalamak için çalışan polisi uzun saçlı gençleri gözaltına aldı diye “her uzun saçlı Satanist mi?” şeklinde alaya alıp eleştiren entel yazarlarımız barlarda içkilerini yudumlarken yaptıkları sohbetlerde Bektaşî’yi Satanist ilan edecek kadar bu konuya ilgi duyduklarına göre neden yukarıda maddeler halinde verilen gerçekleri araştırmadılar acaba?

Yukarıdakilere benzer daha pek çok gerçeği ortaya koyan bu araştırmada ulaşılan sonuçlar:

- 3 Gençlerimizin, Satanizm ve Satanizm benzeri sapık düşünce ve organizasyonların ağına düşerek, uyuşturucu, seks ve şiddet düşkünlü ve kurlsız yaşayan bir kitle haline dönmesini engellemek için toplumda her bireyin ve her kurum veya kuruluşun üstlenmesi gereken görevleri bulunduğu bilinciyle hareket edilmesi gerekmektedir.
- 3 Gençleri dinledikleri müziğe, giysilerinin rengine, saçlarının uzunluğuna veya kulaklarındaki küpelerine göre guruplara ayırmak yanlıştır. Türkiye de bu tür bir yanlış 1980 öncesi yapılmış, gençler bıyıklarının biçimlerine, giydikleri parkaların renk ve modellerine hatta ayaklarındaki botun tiplerine göre guruplara ayrılmış, bu ayrıştırma giderek ülkenin kamplara bölünmesine neden olmuştu.
- 3 Satanizm’i müzik dinlemek, siyah giymek, saç uzatmak veya küpe takmaktan ibaret bir şeymiş gibi niteleyip, basite indirgememek gerekir. Eğer Satanizm, sadece müzik dinlemek, siyah giymek, saçını uzatıp kulağına küpe takmak vs’den ibaret olsaydı, şiddet, kan

ve cinayetten söz edilmez, bu akımın neden olduğu intihar vakalarını yaşanmazdı.

- 3 Genç bir nüfusa sahip olan ülkemizin gelişmesini istemeyen bazı odakların gençlerimizi ya sapık düşünce ve örgütlerin maşası haline getirmek istedikleri, ya da alkol ve uyuşturucu gibi zararlı maddelere alıştırmak için gayret sarf ettikleri bilinmektedir.
- 3 Gençlerin büyük çoğunluğu Satanizm'in ne olduğunu araştırıp incelemeyen, bu konu ile ilgili olarak yazılıp çizilenleri okumadan bir anda Satanist olduklarını söylüyorlar veya bir şekilde bir Satanist gurubun içerisinde yer alıyorlar. Satanist olmak, temelde bir tercih meselesidir; öyle bir anda, "Ben Satanist oldum," denilerek Satanist olunacak kadar kolay bir hâdise değildir. Dolayısıyla gençlerimizin, arkadaşlarını seçerken çok dikkatli olmaları gerekmektedir.
- 3 Dinî çoğulculuğun ve çeşitli dinî inanç ve kültüre mensup insanların karşılıklı anlayış ve hoşgörü içinde bir arada yaşamasının giderek önem kazandığı günümüzde, Satanizm gibi, yeri geldiğinde şiddet ve teröre de başvurabilen bir hareketi "din" olarak kabul etmek mümkün olmadığı gibi bütün dinleri ilgilendiren bu harekete karşı ilgisiz kalmak da mümkün değildir.
- 3 Bu gurupların hedefleri sadece zengin liseli çocuklar değil; onlar toplumun her kesimine ulaşmak istiyorlar. Uyuşturucuya bağlı yönlendirmenin bazı mafya gurupları tarafından desteklendiği kayıtlara düşüyor. Sonuçta 'Bugün kılık değiştirerek sokakta gezen Şeytan yarın toplumun içine nasıl bir yolla karışacak?' sorusu şimdilik cevapsız kalıyor.
- 3 Gençlerin Satanist yapılması noktasında isteyenlere veya bağımlılığı olanlara alkol ve uyuşturucu imkânı da sağlanıyor. Hatta bu tür gençler, uyuşturucu satanlar için de büyük bir pazar oluşturuyor. Gençlerin bu tür toplantılara katılması sağlandıktan ve aradan belirli bir süre geçtikten sonra gerçek kimliklerini açıklıyor ve "Biz Satanistiz, artık sen de Satanist oldun," diyorlar. Bazı gençler işin farkına vardıklarında ve guruptan ayrılmak istediklerinde ise, "Aramıza kendi isteğinle katıldın ve bizle bir takım şeyler paylaştın. Ayrılmak, bize ve inancımıza ihanettir!" diyerek, bu konudaki Anton Szandor Lavey'in, "**Satanizm herkese göre değildir. İsteyen**

Satanist olur, istemeyen olmaz. Fakat bir defa Satanist olduktan sonra artık Satanizm'den çıkmak mümkün değildir,” şeklindeki sözlerine dikkat çekiyorlar.

- 3 ***Satanizm'in yayılmasında kullanılan unsurların başında uyuşturucudan hemen sonra kadın ve seks gelmektedir.*** İnternet ortamında kontak kurulan gençler, kısa bir süre sonra bir takım merkezlerin yönlendirmesiyle yeni arkadaşlarla tanıştırılıyor. Genci adeta ablu-kaya alan bu arkadaşlar onu bir takım partilere çağırıyor. Önceleri masumane bir görünüm veren bu partilerde daha sonra genç kızlar devreye sokularak gençlere sunuluyor. Böylece erkeklerin istedikleri kızlarla arkadaşlık kurmaları ve cinsel ilişkiye girmelerine zemin hazırlanarak, bu tür toplantılar daha da cazip hale getiriliyor. Bilindiği kadarıyla ülkemiz gençlerini Satanizm'in tuzağına düşürmede kullanılan en etkili yöntem budur. Çünkü Satanizmde “serbest seks” anlayışı vardır. Genç kızlar da bunu böyle kabul etmek durumundadır. Hatta onların bu konuda seçme hakları dahi yoktur. Bu anlayışı ortaya atan ve düşüncelerini yaymada kadın unsurunu birinci derecede kullanan Lavey, genç kızlara şöyle seslenmektedir: ***“Satanist olmak demek isteyen her erkekle cinsel ilişkiye girmeyi göze almak demektir.”***
- 3 Sadece Şeytana tapma olarak değil, tüm kurallara karşı çıkışın bir sembolü olarak ortaya çıkan Satanizm, bugün itibarıyla dikkatlerden uzak tutulmaması gereken ciddi bir tehdittir.
- 3 Bu tehditle ilgili olarak, gerek bireylerin gerekse ilgili kuruluşların yeterli bilgiye sahip olduğu söylenemez.
- 3 Bugün, gizli ve organize bir örgüt yapısı biçiminde faaliyetlerini yeryüzünde sürdürmekte olan Satanizme karşı hazırlıksız yakalanılmaması için, konuya gerekli duyarlılık gösterilerek toplumsal anlamda bir mücadele alt yapısı oluşturulmalıdır.
- 3 Satanizmin ciddi bir tehdit olarak algılanarak, belli dönemlerde ülke gündeminden düşse dahi, tehdit özelliğini kaybetmeyeceğinin bilinmesi gerekmektedir.

SON NOKTAYI KOYMADAN

Yukarıdaki sonuçlar başvuru alan çeşitli kaynakların yanı sıra bir zamanlar Satanist olan, ya da Satanizme sempati duyan veya Satanistlerle ilişkileri bulunan kişilerle bire bir görüşmeler yapılarak elde edilmiştir. Bu görüşmeler sırasında anlatılanlar başka kaynaklar tarafından da doğ-

rulandığı takdirde araştırma kapsamına alınmıştır.

Ataköy, Bakırköy, Kadıköy, Ortaköy ve Taksim de bizzat yaptığım bu görüşmeler öncesi yazılıp çizilenler doğrultusunda kafamda oluşmuş bir Satanist imajı vardı. Uzun saçlı, küpeli, giysilerinde genellikle siyah rengi tercih eden erkekler ya da abartılı makyajlı, gümüş takılı, deri kıyafetli kızlar... Sırf bu nedenle görülecek birilerini bulmak amacıyla çıktığım Satanist avı sırasında onların bana yaklaşımlarını sağlamak için ben de tepeden turnağa siyahlara bürünmüş, elime Sahaflarda yerde duran ve üzerinde “Ne alırsan 3 Milyon” yazan sergide tozlu topraklı kıyafetler arasında bulduğum The Satanic Bible’ı almıştım.

Ancak ilerleyen günlerde yaptığım bire bir görüşmelerde benimle konuşanları görünce Satanistlerin dış görünüşleri konusunda yerleşik bilgilerin yanlış olduğu sonucuna vardım. Satanistler kamuoyu tepkisi ve polis operasyonları nedeniyle bilinen görünüşlerinden vazgeçmiş, bir anlamda tebdil-i kıyafet eyleyerek kılık değiştirmişlerdi.

Görüşüklerimin hemen hemen hepsi sizin benim gibi normal görünümlü, kılık kıyafetine dikkat eden, takım elbiseli, kravatlı, saçlı, sakalı, makyajı düzgün insanlardı. Ender de olsa temmuz sıcağında çizme giyecek kadar fanatik olan Satanistler de yok değildi. Bu nedenle bilinen eski görüntüleriyle onları bazı semtlerin afişe olmuş eski mekânlarında görmemek Satanizm tehdidinin bertaraf edildiğinin değil, Satanistlerin yeraltına indiğinin göstergesidir.

Türkiye gündemine bir dizi intiharlarla giren Satanizm o günlerde kamuoyunda büyük bir panik havası estirmişti. Aradan geçen süre içerisinde, polisin Satanist hareketlerin bir sonucu olarak yorumladığı ölümler devam etse de, yaşananlar neredeyse unutuldu. Toplumdaki panik havası ortadan kalktı.

Bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de yoğun bir şekilde faaliyetlerini sürdüren Satanist gurupların yeni olaylara neden olmamaları ve en azından kontrol altında tutulabilmeleri için devletin bazı mekanizmaları bu konuda çalışmayı sürdürdüler ve sürdürmeye devam ediyorlar. 2004 yılının Ocak ayında İçişleri Bakanlığı Strateji Merkezi’nin hazırladığı “Topluma Yönelen Tehdit Satanizm” başlıklı rapor, Satanizm tehlikesinin halen toplum için büyük bir tehdit unsuru olarak varlığını sürdürdüğünü gösteriyor.

Söz konusu raporda, Türkiye’deki sayılarının 2001 rakamlarına göre 3 000 olan Satanistlerin yapmayı düşündükleri eylemlerden bazıları an-

latılırken şu detaylara yer veriliyor: “Sultanahmet Camii’nin yıkılması, Taksim’de cami yapılmak istenen meydanın işgali, el yazması bir Kur’an’ın yırtılarak klozete atılması veya denize atılması, Kaşıkçı Elması’nın çalınması, kendilerine muhalif olup zarar verebilecek insanların Şeytana kurban edilmesi, gücü ellerine geçirdikleri zaman, din ayırımını gözetmeksizin ibadethanelerin tahrip edilmesi”

Satanist guruplar faaliyetlerini daha da organize olmuş bir biçim ve büyük bir gizlilik içinde eskiye oranla daha da yoğun bir şekilde sürdürüyorlar. Eskisi gibi Baruthane benzeri metruk yerlerde ve mezarlıklarda ayin yapmak ya da bu guruplarla özdeşleştirilen kimi pasajlarda, CD, kaset, takı ve kitap satan dövme yapan bazı dükkânlarda bir araya gelmek yerine farkedilmeleri mümkün olmayan kimsenin kimseyi tanımadığı çok katlı apartman dairelerinde, yatlarda, villalarda toplanıyorlar.

Bire bir olarak sürdürdükleri propagandalarının yanı sıra yayılmalarında baştan beri büyük etkisi olan internet üzerinden yaptıkları yayınları sürdürüyorlar. Bugün internette kendilerine “**Ay-yıldızlı Satanistler,**” “**SatanTürk,**” “**Türk Satanistler**” gibi adlar veren gurupların yayınlarından geçilmiyor. Hatta bu guruplar kendi aralarında “**Türk Satanistler Birliği**” adında bir de birlik kurmuşlar. Çevrelerinde uzun saçlı, kulağı küpeli gençleri görmedikleri için Satanizm’in üstesinden geldiklerini sanan bazı **ilgisiz ilgililer**, bu sitelere bir göz atacak olurlarsa ne denli bir yanlışta olduklarını anlayacaklardır. Söz konusu bu sitelerin dışında ABD merkezli pek çok siteden de Türkçe yayın yapılıyor. Amerika’nın haricinde Avrupa Birliği ülkelerinde de Satanist kaynakları var. İspanya, Almanya, İtalya ve Fransa satanik faaliyetlerin en yoğun olduğu ülkeler. Türbanı ve semavî dinlerin her türlü sembolünü yasaklayan Fransız hükümeti, her nedense bütün dinlere ve dinlerce kutsal sayılan değerlere karşı olan Satanizm ve Satanist faaliyetler karşısında pek bir şey yapmıyor.

Ülkemizdeki Satanist gurupları bir elin parmakları kadar, faaliyetlerini ise birbirleriyle bağlantısız, münferit olaylar olarak nitелеmek de oldukça yanlış bir tespittir. Çünkü devletin kayıtlarında 2001 yılı rakamlarıyla tespitleriyle ülkemizde 3000’ü aktif 8000 civarında Satanist olduğu tespit edilmiştir. Türkiye’de her uyuşturucu kullananın yıl içinde yanına iki kişiyi çektiği polis kayıtlarında yer alan saptamadır. Satanistlerin, taraftar bulma konusunda, sempatanlarına uyuşturucu ve serbest seks sunarak, onları yanlarına çektiği konuyla uzak, yakın herkesçe bi-

linmektedir. Bu gerçekten hareketle Satanistlerin sayısal artışlarının da uyuşturucu kullanımı oranıyla benzerlik gösterdiği; her aktif Satanistin yıl içinde yanına iki kişiyi çektiği, bunların yarısının gurup içinde aktif hale geçtiği düşünülürse, 2001 yılında 3000 olan ülkemizdeki Satanist sayısının korkunç bir şekilde arttığı söylenebilir. Şöyle ki;

TÜRKİYE'DEKİ SATANİSTLERİN TAHMİNİ

ARTIŞ ORANI VE SAYILARI

YIL MEVCUT SEMPATİZAN AKTİFLEŞME

%5 AYRILAN	TOPLAM				
2001 3000	6000	3000	3000	6000	6000
2002 6000	12000	6000	6000	12000	12000
2003 12000	24000	12000	12000	24000	24000
2004 24000	48000	24000	24000	48000	48000

Yukarıda yer alan artış oranlarının tespiti sırasında kurulan matematiksel mantıkta %20 yanılma payı konsa bile ortaya çıkan tablo gerçekten ürkütücüdür. Çünkü söz konusu yanılma payı düşülünce ülkemizdeki Satanist sayısının 2004 yılında 40.000'e yaklaşmış olduğu gibi bir sonuç elde edilmektedir.

2004 yılından sonra Satanist faaliyetlerin yeraltına inmesi sonucu bu artış hızında bir azalma olmuştur. Ancak hiçbir zaman iddia edildiği gibi bu guruplarda yer alanların tamamı tövbe kâr olup, doğru yolu bulmuşlardır. Çeşitli zamanlarda muhtelif satanik olaylara karıştıkları için yakalanıp gözaltına alınan gençler arasında yapılan istatistik tespitlerde ülkemizdeki Satanistlerin 13 ila 25 yaş arasında olduğu bilinmektedir. Bu her iki veriyi, ülkemizdeki Satanistler konusunda yapılmış diğer tespitlerle birleştirence karşımıza şöyle bir tablo çıkmaktadır:

Çoğu iyi eğitilmiş, bazıları iki yabancı dil bilen, büyük bir bölümü öğrenimlerini en üst düzeye kadar sürdürebilecek derecede başarılı, bunu gerçekleştirmelerine engel olacak ekonomik sorunları olmayan, yaşları 13 ila 25 arasında olan binlerce genç. 1990'lı yılların profilleri bu şekilde çizilen o günlerin Satanist gençleri şimdilerde 30'lu yaşlarda, büyük bir bölümü ülkenin kaderini çizecek kadrolarda görev almış, kimi hukukçu, kimi öğretmen kimi de önemli mevkilere yükselmiş bir bürokrat olmuş, olabilir. Kimileri Satanizm girdabından kendini kurtarmayı ba-

şarmış, kimileri de batıdaki örneklerinde olduğu gibi Satanizmden Masonluğa yatay geçiş yapmış olabilir.

Satanizm'in Türkiye gündemine düştüğü 80'lerin son yıllarında "Türkiye gibi Müslüman bir ülkede Satanizm gibi sapkın fikirler zemin bulamaz" denileceğine gereken hassasiyet gösterilip, tedbirler alınsaydı, harekete geçmek için 90 sonundaki intiharlara kadar bir şeyler yapılsaydı, ABD çıkışlı bu ideolojik akım bu denli yayılamazdı. Satanistler kendi sitelerinde ülkemizdeki sayılarının 50.000 aştığını zafer çılgınlıkları atarak iddia edemezlerdi.

Ancak on yılı aşkın bir süre göz önünde İtalya örneği olduğu halde Satanizme karşı hiçbir önlem alınmadan geçirildi. Bizden daha önce Satanizm ile tanışmış olan İtalya'da da İspanya ve Fransa gibi ülkelerde gündeme gelen bu tehdit hafife alınarak hiçbir tedbir alınmamıştı. Bizdekine benzer bir zihniyetle boşanmanın bile yasak olduğu Katolik kuralların geçerli olduğu bu ülkede Satanizmin taraftar bulmasının imkânsız olduğu iddia edilmişti. Bu iddiaların üzerinden birkaç yıl geçmeden İtalya'da paniğe neden olan, kanlı mafya cinayetlerine alışkın olan ünlü İtalyan savcılarını bile dehşete düşüren Satanizm bağlantılı seri cinayetler işlenmeye başlamıştı. Satanistlerce işlendiği tespit edilen, İtalya'daki bu kanlı cinayetler halen sürmekte, faileri bir türlü bulunamamaktadır.

80'lerin son yarısı başta bilgisayar ve haberleşme alanındaki yeni teknolojilerin Türkiye'ye geldiği yıllar olarak bilinir.

Ancak bu zaman dilimi içinde ülkemize giren sadece Batı teknolojisi değildir. Aynı yıllarda ABD'li hamburger krallarının fast food zincirlerine başta İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük kentler olmak üzere ülkenin her köşesinde yeni halkalar ekliyor, bizzat Amerikan başkanı "Siz Türk filmciliğini korumak adına bizim filmlerimize kota koyarsanız, biz de sizin tekstilinize aynı şeyi yaparız" diyerek her sahnesi Amerikan rüyası, kültürü ve yaşama tarzının işlendiği Hollywood yapımları karşısında Türk filmlerinin feda edilmesine ve sinema kapılarının ardına kadar Amerikan filmlerine açılmasına neden oluyordu. Yine aynı tarihlerde bir takım gazete ve dergilerin sayfalarında "Siz İncil'i Okudunuz mu?" veya "İncil'i okumak ister misiniz?" gibi ilânlarla misyoner faaliyetlerin ilk adımları atılıyor, video ve bilgisayar oyunlarında "Yeni Dünyanın süper kahramanları çocuklarımızın yeni idolleri haline geliyor, gençlerimiz müziğin metal'i, heavy'si, hard'ı ile tanışıyor, **Amerika'da "iyi eğitim görmüş" ama hayatında Bab-ı Ali Yokuşu'nu hiç tırmanmamış bir**

takım isimler “gazeteci” olarak lanse edilerek düzenlenen nokta operasyonlarıyla bazı gazetelerin başköşelerine adeta atanıyorlardı.

Bütün bu gelişmelerin (!) bir birinin ardı sıra meydana geldiği o günlerin Türkiye’sini hatırlarsanız kendi içinde dört eğilimi birleştiren Anavatan Partisi, ardında büyük bir halk desteği ile tek başına iktidara gelmişti. 12 Eylül darbesinin ardından yeniden demokrasiye geçilmiş, ANAP Hükümeti tek başına iktidar olmanın verdiği güçle, kısa zamanda pek çok yeniliğe imza atmıştı. Bir yandan 12 Eylül’de zoraki olarak tesis edilen huzur ortamının sürdürülmesi, diğer yandan teknolojik ve bürokratik değişiklikler, şu ya da bu şekilde sağlanan ekonomik kalkınma ile Türkiye bölgesinde dikkat çeken bir ülke haline gelmişti. Sovyetler Birliği’nin dağılması ile kurulan Türk Cumhuriyetleri ile kurulan ilişkiler Balkanlar’daki Türk nüfusunu da harekete geçirmişti. Yıllar önce yurt dışına işçi olarak giden ve büyük bir bölümü işadami olarak buldukları ülkelere milyar dolarlık yatırımlar yapmış olan Türklerin, birikimlerinin bir kısmını Türkiye’de değerlendirmeye başlamaları Avrupa’da olduğu gibi ABD’de de kaygı ile izlenmeye başlanmıştı. Bu şekilde devam etmesi halinde Türkiye, bir iki yıla kadar bölgenin süper gücü, Türk dünyasının lideri konumuna gelecekti. Turgut Özal’ın o günlerde sık sık dile getirmeye başladığı “Çin Seddi’nden, Adriyatik’e kadar Türk Dünyası” şeklindeki söylemi gelişmeleri kaygıyla izleyenleri harekete geçirdi. Bir yerlerden peş peşe basılan düğmelerle Türkiye üzerinde eşi benzeri görülmemiş oyunlar oynanmaya, senaryolar gerçekleştirilmeye başlandı.

Atanmış kalemşorların oluşturdukları sahte gündemlerle olup bitenlerin pek farkına varılamadı. Türkiye üzerine yazılan Okyanus ötesi senaryoların bir biri ardında sahneye konması yine bu kalemşorların dezenformasyonu ile güle oynaya izlendi. Hatta sahnelenen bu oyunlar, bir takım köşe yazarlarınca alkışlarla karşılanarak “çağdaşlaşma” olarak yorumlandı. Bu sözde çağdaşlaşma sonucunda başta, Geleneksel Türk Mutfağı’nın lezzetleri unutulurken, beslenme alışkanlığımız değiştirildi. Marketlerin rafları hormonlu, sebze ve meyvelerle, içinde çeşit çeşit kanserojen madde bulunan hazır yiyeceklerle doldu. 12 Eylül öncesi terör dolu günler nedeniyle birer ikişer kapanan sinema salonları, baş gösteren video salgını karşısında daha hızlı bir kapanma süreci içine girdi. Ayakta kalabilen sinema salonları ise Amerikan filmlerinin istilasına uğradı. Bu istila sonucu elleri kolları bağlanan Türk film yapımcıları film çekemez hale geldi. Tek tük film çeken yapımcılar ise filmlerini göste-

recek sinema salonu bulamaz oldular. Sinemanın yanı sıra müzik ve giyim kuşamda başlayan yabancılaşma çılgınlığı da had safhaya ulaşmıştı. Sözde Türkiye'nin kalkınması için fon ve kredi adı altında borç vermeye başlayan Batılı kaynaklar, kısa bir süre sonra ülkenin geleceğini etkileyecek emirler vermeye başlamıştı.

Öte yandan halk başlatılan reklâm kampanyalarıyla kredi kartı kullanmaya teşvik ediliyor, bu teşvikler sonrası halka kazandırılan bu alışkanlık sayesinde insanlarımız, kazanmadan harcayan, sürekli borçlanan bir tüketim toplumu haline getiriliyordu. ***Oluşturulan bu tüketim çılgınlığından yararlanmasını bilen çok uluslu yabancı şirketlerin ortaklığında birer ikişer açılan alışveriş merkezleri, videodan televizyona, bilgisayardan cep telefonuna, kameradan mutfak robotuna kadar ne kadar teknoloji geri, yedek parçası üretilmeyen, hatta bazılarının fabrikası bile kapanmış tapon ürünleri, teknoloji artıkları varsa Türk insanına sattılar.*** Türkiye bu şekilde bir anlamda teknoloji çöplüğüne dönüştürülürken, mağaza önlerinde yer almaya başlayan yabancı isim ve ibarelerin yer aldığı tabelalarda Türkçe'yi önemi bir şekilde tehdit etmeye başlamıştı. Kimilerinin özentisi, kimilerinin ise maksatlı olarak konuşmaları sırasında başta İngilizce olmak üzere bir iki yabancı kelime sarf etmeleri, malum kalemşorların da bu kelimeleri üç dört satırda bir yazılarında kullanmaları Türkçeyi tanınmaz, anlaşılmaz bir hale getirmeye başlamıştı.

Gazetecilik etiği, haber yapma, haber anlatma, kamuoyunu aydınlatma, toplumu bilinçlendirme gibi kavram ve görevlerini unutan Türk Basını içine sızan kalemşorların neden olduğu birbirlerine karşı kısır bir çekişme ve çatışmanın içine girmişlerdi. Halkı aydınlatmak yerine birbirlerini karalamak için sürdürülen yayın politikaları çoğunun okuyucu ve tiraj kaybetmelerine neden oldu. Türk basını o günlerde üstlenmesi gereken asıl görev yerine, girdiği çıkar çatışmaları nedeniyle kaybettiği okurunu yeniden kazanmak için daha sonra yıllar sürecek tabak, çanak promosyonlu kampanyalar düzenleyecek ama hiçbir zaman eski inandırıcılığı ve saygınlığını elde edemeyecekti.

İşte, oluşturulan ve o günlerde kimsenin farkına varamadığı bu ortam sonucu, kısa bir süre sonra "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar Türk Dünyası" söylemleri, Türkiye'nin, Türk Dünyası'na liderlik etmek, örnek olmak hedef ve anlayışı unutulmuştu. ***Çünkü beslenme alışkanlığından hayat tarzına, müziğinden giyim kuşamına, sinemasından konuştuğu dile kadar kendisiyle yabancılaşan, neredeyse millet ol-***

ma özelliklerini unutan bir toplumun, millî hedefleri olamazdı. Senaristler sahneye koydukları oyunun birinci perdesinde amaçlarına ulaşmışlardı. Ancak onlar bununla yetinmeyerek, işlerini garanti altına almak için ikinci perdenin senaryosunu yazdılar.

Yıl, 1987... Ülkenin güneydoğusunda sözde etnik kökeni Kürt olan yurttaşlarımızın haklarını korumak olduğunu iddiasıyla kurulan bölücü örgüt PKK, arkasına aldığı yurt dışı desteğiyle ayrılıkçı hareketlerini silâhli eylemlere dönüştürmüş, kitlesel katliamlara girişmişti. O günlerde çeşitli kişilerin ifade ettiği; ancak bir türlü kanıtlanamayan bu yurt dışı destek, 2004 yılının Ağustos ayında bizzat bölücü başının kardeşi Osman Öcalan tarafından itiraf edilecekti. Kardeş Öcalan, gazete manşetlerine yansıyan açıklamalarında Amerikalılarla olan ilişkilerini, işbirliklerini ve destekleri bizzat dile getirecekti. Bölücü terör örgütünün kadın erkek, yaşlı genç, çoluk çocuk ayırımı yapmaksızın kundaktaki bebekleri bile hedef alan kanlı saldırılarının toplu katliamlara dönüşmesiyle 1987 yılında güneydoğu bölgesinde Olağanüstü Hal ilan edilmişti.

Aynı yıl misyoner faaliyetlerin yoğunluk kazandığı Türkiye'nin batı bölgelerinde ABD çıkışlı yeni bir akımdan söz edilmeye başlanmıştı. Türk kamuoyu adı tam olarak "**Satanizm**" olarak telaffuz edilmeyen bu akımla, ilk kez kara büyü ayinleri yapan, okültizm ile uğraşan bir gurubun faaliyetleriyle tanışmıştı. Büyük bir fütursuzlukla, gizlenme gereği duyulmadan açığa sürdürülen bu faaliyetler basına da aksetmiş ve ilk kez, Nokta Dergisi'nin sayfalarında geniş bir şekilde yer almıştı. Dergiye konuşan "T*" gurubunun üyeleri, Aleister Crowley'nin ilkelerini Paganizm ve diğer dinlerin öğeleriyle birleştirerek kendine özgü bir büyü tekniği geliştirdiklerini açıklamışlardı. Gurup, gizli güçleri amaçları doğrultusunda kullanmaya çalıştıklarını iddia ediyordu. Yayınlanan röportajda her ne kadar "Satanist değiliz" deseler de Satanizm ile yakından ilgiliydiler ve bir takım karanlık ilişkiler içinde olduklarını gizledikleri belliydi. Nitekim gurubun lideri sıfatıyla Nokta'ya açıklamalar yapan Nazım T. bu açıklamaların yayınlanmasından kısa bir süre sonra esrareniz bir şekilde öldü.

Nazım T.'nin ölümü hakkında bir araştırma yapan Aktüel'in gördüğü bir kaynak, "Karanlık dünyanın esrareniz güçlerine fazla yaklaştığı için öldü.

Ölüm gününü aylar önce horoskoptan çıkartacak kadar ustalaşmıştı

bu işte,” diyordu.

Nokta muhabirlerinden biri haberdan sonra bu satanik gurup üyesiyle ilişkilerini sürdürmüş, onlarla bir tür dostluk kurmuştu. Bu dostluk çerçevesinde sürdürülen ilişkiler sırasında derginin muhabiri, Satanik faaliyetlerin inanılması güç etkilerine tanık olmuştu. İsminin gizli tutulmasını isteyen Nokta muhabirinin kaleme aldığı gözlemleri ürkütücüydü: “Gizli güçleri kullanarak sevmedikleri insanların hayatında felâketlere yol açıyorlar. Politikada, sahne dünyasında birçok ünlü onların kurbanı oldu.”

Aktüel, T* gurubunun kurucularından B.N. ile yaptığı bir röportaj da Laveyan Satanizmi hakkında görüşlerini sormuştu. Lavey’i inkâr eden B.N, “Bizce Lavey Satanist bile sayılamayacak bir şarlatandır. Filmlerde, video kliplerde oynadı, CD’ler yayımladı. Satanik güç ve büyü tekniği açısından çok zayıftır,” diyordu. B.N. aynı röportajda “**Şeytan Kilisesi**”nin Türkiye’de de müritleri olduğunu fakat dış dünyayla bağlantı kurmayı kesinlikle reddettiklerini söylerken sözlerini şöyle sürdürüyordu: “Onların ayinlerine davet edildim. Mabetleri çok görkemliydi. Ekonomik durumlarının iyi olduğu belliydi. Ayinlerinde seks yoğun biçimde kullanılıyordu. Dokuz kişilik bir guruptu.”

Aynı günlerde Fenomen Dergisi Genel Yayın Yönetmeni **Ata Nirun** da bu bilgiyi şu açıklaması ile destekliyordu: “Gurup, 1980’lerin başında Amerika’dan dönen Lavey hayranı bir ressam tarafından kuruldu. Levent’te bir villada toplanıyorlardı. Şeytan Kilisesi’nin Amerika’daki mabedini de gezmiştim. Levent’teki kadar etkileyici değildi. Gördüğüm kadarıyla zengin ve fazlasıyla megaloman insanlar. Aralarına çok ender yeni üye kabul ediyorlar.”

Levent Gurubu Lavey’in o günler de Türkiye’deki tek temsilcisi değildi. **Black Sabbath**, **Led Zeppelin** gibi toplulukların yaptıkları müzikleri dinleyenler, özellikle metalmi gençler arasında “Kara Papa” hayranlarının sayısı giderek artıyordu. Genç müritlerin buluşma mekânı Slayer, The Black, Sepultura gibi Satanik metal müziğin ve aksesuarların satıldığı, dinlendiği cafe’ler ve plâkçılardı. Gençler, buralarda bir araya gelip bilgi, kaynak değiş tokuşu yapmaya başlamışlardı. Hatta bir de fotokopi yoluyla çoğaltarak çıkardıkları “Probabilite” adında aylık bir dergileri vardı. Bu dergiyi, Shekinah kod adıyla tanınan bir Boğaziçi Üniversitesi öğrencisi hazırlıyordu. Şeytan Kilisesi’yle İnternet’te tanıştığını belirten Shekinah kod adıyla tanınan bu genç “üstadım” dediği Anton

Szandor Lavey'in 29 Ekim 1997 tarihinde ölümü hakkında; *"Lavey üstadın öldüğünü, bizim cadıların İnternet mesajlarından öğrenmiştim. Önce bunun bir söylenti olduğunu düşünerek, onun öldüğüne inanmadım. Bunun doğru olduğunu öğrenince çok üzülüm. Derginin kasım sayısını da ona ayırdım."* Lavey'in ölümünün üzerinden iki gün dahi geçmeden yayınlanan derginin Kasım 97 sayısında "Diğer çok farklı bir öğretisi var. Samimi, düşüncelerini her ortamda açıkça söylüyor. Lavey'in öğretisini doğru buluyor, destekliyorum. Genç yaşta ölümü hepimiz için büyük kayıp." gibi methiyelerin yer aldığı bir dosyanın sunulması oldukça düşündürücüdür. Lavey'in ABD'deki ölüm haberini anında almaları ve birbirlerine duyurmaları ülkemizdeki Satanistlerin yurt dışıyla olan bağlantılarının ve ne denli organize olduklarının bir göstergesi değil midir?

Aynı bağlantıyı ve özellikle haberleşme konusunda ne denli organize olduklarını bugün de görmek mümkün. Satanizm hakkında yaptığım araştırmalar sırasında internetteki yerli, yabancı pek çok Satanik sitenin yayınlarını izledim. Bu izlenimlerimde ABD'den yayın yapan bir site sayfalarında ne zaman bir değişiklik yapsa, bu değişikliği İspanyol, Fransız ve İtalyan Satanistleri tarafından anında sayfalarını güncelleştirdiğini gördüm. Bizim Satanistlerimiz de aynı şeyi yapıyorlar. Üstelik Türkçeye çeviri gibi bir meseleleri de yok. Çünkü Amerika'daki ağabeyleri onlar için Türkçe yayın yapıyor.

İnternete ne kadar hakim ve organize bir biçimde faaliyetlerini sürdürdüklerine gelince, buna aktaracağım olayı okuduktan sonra siz karar verin. Genelde kitaplarımı tanıttığım www.kemalakmaral.com adresli sitemde elinizde tuttuğunuz kitabımın baskı aşamasında olduğunu belirten ve içindekiler hakkında kısa bir bilginin sunulduğu bir duyuru yayınladım. Sayfamda bu duyurunun yer almasıyla sitemin virüs bombardımanına tutulması bir oldu. Sitemi çökertmeyi amaçlayanların gönderdiği virüs yüklü mesajlar Site Mynet'in oluşturduğu koruma kalkması sayesinde etkisiz hale geldi.

Evet, bütün bunlardan sonra Türkiye'deki Satanist faaliyetlerin organize olmayan, yurt dışıyla bağlantısı belirlenemeyen, sayıları bir elin parmaklarını geçmeyecek birkaç gurubun münferit faaliyetleri olduğunu iddia edenler varsa onlara şöyle bir internete göz atmalarını tavsiye ederim.

Malum Satanist sitelerinin dışında bazı isimler altında "Fan Kulüp"

ya da çeşitli müzik ve hobi sitelerinde yazılıp, çizilenlere bırakılan mesajlara şöyle bir göz atılmasının, neyle karşı karşıya olduğumuzu göstermesi bakımından yararlı olacaktır. Sempatizan olarak belirlenen gençlere Pentagram albümlerinin “Mutlaka dinlenmesi gereken, acayip bir müzik,” olarak nitelendirip, şiddetle tavsiye edilen masajla, falanca ünlü popçunun sünnetli mi, sünnetsiz mi? Müslüman mı, Satanist mi? olduğu şeklindeki tartışmalar bunlardan sadece bir kaçı...

Baştan beri ifade ettiğim gibi, çevrede uzun saçlı, kulağı küpeli siyah giyen gençlerin sayısı azaldı diye Satanizm tehdidinin bertaraf edildiğini sanmak, alınması gereken tedbirleri almamak ne kadar yanlışsa her uzun saçlı, kulağı küpeli siyah genci Satanist ilan edip, peşine düşmek de bir o kadar yanlıştır. Çünkü Satanistler amaçlarına ulaşabilmek için bukalemun gibi faaliyet gösterdikleri ülkeye, zamana, hatta gündeme göre şekilden şekle girerler. Bu kendini fark ettirmemek ve tepki çekmek için kılık değiştirmek şeklinde olabileceği gibi, ülkenin kültürüne, millî ve dinî değerlerine göre felsefe ve dünya görüşlerinde de bir takım değişikliklerde bulunmuş gibi görünürler. Ancak bu onların değiştiğinin, yumuşadığının, ilkelerinden vazgeçtiklerinin değil, kelimenin tam anlamıyla takiye yaptıklarının göstergesidir.

Faaliyetlerini rahatça sürdürebilmek ve gerçek amaçlarına ulaşabilmek için Türkiye’de olduğu gibi zaman zaman kılık değiştirip, yeraltına inmek, eylemleri tepki çeken gurupları dışlıyormuş gibi görünüp, kendilerinden değilmiş gibi ilân etmek, surlarını dile getirenleri kesinlikle cezalandırmak Satanistlerin sürekli olarak kullandıkları yöntemlerdir. Söylemlerinde “ikiyüzlülüğü inkâr ettiklerini” dile getirenlerin amaçlarına ulaşmak için her türlü yolu kullanması, tepki çeken eylem ve fikirlerini, hatta var oluş nedenleri olan Geleneksel ya da diğer adıyla Tarihsel Satanizm’i inkâr etmeleri iki yüzlülük değil de nedir?

Profesör Dr. Nevzat Tarhan, Satanistler konusunda yaptığı mukayeseli tespit; “Mü’min bir insanın en büyük amacı Allah’ı memnun etmektir. Materyalist bir insanın amacı nefsinin memnun etmek, Satanist bir bireyin amacı ise Şeytanı memnun etmektir,” demektedir.

Anton Szandor Lavey kendisinin yazdığı Satanistlerin kutsal kitabı The Satanic Bible’da Şeytan hakkında şunları söylüyor: “Şeytanın çağıdır bu; Şeytan dünyayı yönetiyor.” Ancak bizim takiyeciler Satanistler, Şeytan’a bile pabucu ters giydirecek, Şeytanca bir yaklaşımla bir yandan amaçlarının Prof. Dr. Tarhan’ın tespitinde belirttiği gibi “Şeytanı mem-

nun etmek” olmadığını iddia ederlerken, bir yandan da üstatlarının kutsal kitabında yer alan Şeytanla ilgili ifadelerini dahi inkâr etmekte. Türkiye’deki Satanist guruplar internet sitelerinde amaçlarının;

“Bireyselliğin bütünleştirilmiş enerjisini toplayıp doğanın karanlık güçlerine ulaşmak. Bu amaca ulaşmak için ilhamını büyü ve metafizik güçlerden almak,” olduğunu iddia ediyorlar.

İşte bu çelişkili durumu belirginleştirmek için yazımın başında belirttiğim gibi çeşitli semtlerde konuyla ilgili görüşlerini alacağım, konuşacak Satanistler aramaya başladım.

Bu birebir görüşmelerden ilki Ataköy Galeria’da gerçekleşti. Gün boyu Ataköy de “belki bir Sataniste rastlarım” düşüncesiyle elimde yem olarak taşıdığım The Satanic Bible ile attığım turlar hiçbir netice vermemişti. Akşamüzeri Satanist aramaktan vazgeçerek Galeria’ya gitmiştim. Bir masada oturarak aldığım çayı içerken masanın başında elinde bir neskafe bardağı ile “Oturabilir miyim?” diyen genç bir kız belirdi. Sağda solda bir yığın boş masa vardı ama o cevabımı beklemeden karşıma oturmuştu. Hiçbir abartılı makyajı ve takısı olmayan 20–25 yaşlarında gayet şık giyimli, modern görünümlü biriydi. Adının Melisa olduğunu öğreneceğim bu kızın bir Satanist olduğunu kendisi değil de bir başkası söylese kesinlikle inanmazdım.

“Ben, bunun Türkçesini okumuştum,” diyerek masadaki The Satanic Bible’ı alıp sayfalarını karıştıran Melisa;

“Satanizm pek çok insanın ödünü koparıyor. Şeytan İncili adlı bu kitabı ilk okuduğumda ben de ürkmüştüm. O kitabı, aynı erkek arkadaşım-dan aldığım içinde çıplak kadın resimleri bulunan erkek dergileri gibi yatağımın altında saklıyordum. İnsan doğasının “kara yönü”ne ve büyüye karşı özel bir ilgim vardı. Ama din konusunda kutsal olmayan bir kitaba sahip olmak ve onu okumak biraz daha fazla gibiydi. Kara büyü üzerine Nekronomikon ve Teori ve Pratikte Büyü gibi kitapları okumuştum ama onlar insanın ruhunu etkilemeye yönelik dinsel metinler değildi. Şeytanın İncili ise annemin lanetlediği, dokunulmaması gerektiğini söylediği bir kitaptı,” diyerek sözlerini tamamladı. Samimi bir şekilde anlattıkları fazlasıyla ilgimi çekmişti. Ona kitabın içeriği hakkında ne düşündüğünü sorduğumda, sorumu aynen şu şekilde cevapladı:

“Kitap, namus ve özveri üzerine yazılmış kutsal bir metin değildi. Ama sağlıklı bir egoya ve dünya zevkleriyle süslü bir yaşama tapan bir

tür incildi. Hatta içinde ayinsel büyü ve sekse ilişkin bilgiler bile vardı. Arkadaşlarımdan ve ailemden gelen “cehennemlik olacaksın” uyarılarına rağmen kendimi kitabı okumak zorunda hissettim.”

Melisa, “Satanist olmana bu hissettiklerin mi neden oldu?” sorusunu ise gülererek şöyle cevaplıyordu:

“Belki, ama sadece okuduklarım yüzünden değil. Asıl neden gizemli olaylara duyduğum ilgi... Bir de güç kavramı var beni etkileyen. Satanizm’in, ‘En güçlü olan yaşasın’ kuralını gizemci ve doğüstü bir tavırla kaynaştırmasına hayran olmuşum. Tabii bütün bunlar tartışılabilir, aynı benim Satanistliğim gibi...”

Etkisi altında kaldığı fikri körü körüne kabullenmek yerine sorgulaması, kendi konumunu da “tartışılabilir” olarak görmesi karşısında “Nasıl yani?” şeklindeki anlamsız soruyu sormaktan kendimi alamamıştım. Ancak genç kızın bu anlamsız soruya verdiği cevap oldukça anlamlıydı.

“Lavey’in yazdıklarına bakacak olursanız, Satanizmin her türlü kural, kısıtlama, tabu ve yasaklara karşı sonsuz özgürlükler getiren bir sistem olduğunu görürsünüz. Ancak gerçek hiç de öyle değil. Satanist olmanın bile kendi içinde katı kuralları ve yasakları var. Bunlara uymayanlar gurup içinde acımasızca cezalandırılıyor. Doğüstü metafizik güçleri kabul eden, bu güçlerden yararlanmayı öngören bir felsefenin aynı zamanda materyalist bir görüşü savunması Satanizmin içinde bulunduğu çelişkilerden en belirgin olanı. Sonra bana saçma sapan gelen acayip ayinler ve sözde Şeytana tapma törenleri var.”

Sözünü ettiği ayinlere bir iki kez katıldığımı, ancak tutulduğu gülme krizi nedeniyle her seferinde tamamlanmasını beklemeden çıkmak zorunda kaldığımı ifade eden Melisa, bu yüzden diğerleri tarafından dışlandığını vurguluyor ve konuşmasını şöyle sürdürüyordu:

“Günlük hayatta ciddi, mevki sahibi, ağırbaşlı hatta biraz da otoriter kişilikleriyle tanıdığımız bir takım tiplerin, düzenlenen ayinler sırasında transa geçip, şekilden şekle bürünmeleri, sara nöbetine tutulmuş gibi titremeleri, bir takım anlamsız sözleri hep bir ağızdan bağıra çağıra söyleyerek yere çizdikleri Pentagram şeklinin etrafında halka halinde dönüp durmaları bana anlamsız ve komik geliyor. Çoğunun da bunları yaparken, yaptıklarını ciddiye aldıklarını sanmıyorum. Guruba katılmak için sürü mantığıyla hareket ediyor ve mantıklarına ters gelse de o acayip davranışları sergiliyorlar. Tabii bunları ekonomik çıkarları için içinden

alay ederek yapanlar da var. Pentagram ya da diğer satanik sembollerin yer aldığı, yüzük, küpe, kolye, bileklik gibi takılarla buhurdanlık, tütsülük gibi araçların üretim ve pazarlamasından Satanizm sayesinde birkaç kez köşeyi dönen uyanıklar bunlar.” Bu düşünceleri yüzünden diğerleri tarafından “Romantik Satanist” olmakla suçlanan Melisa, “Romantik Satanist” kavramını şöyle açıklıyordu: *“Benim ilgimi çeken astroloji, falcılık ve gizemli güçler. Bunlar hakkında yazılıp çizilenleri okuyorum. İşim olayın edebi yönüyle yani... Bu konuda da yazılmış pek çok kitap var. Benim için Şeytanın İncili bunlardan sadece biri o kadar. Ama etkilenmedim desem yalan olur.”*

Pek çok genci olduğu gibi Melisa’yı da etkileyen The Satanic Bible, Türkçe adıyla Şeytanın İncili ya da Şeytanın Kutsal Kitabı, yayıncısının verdiği bilgiye göre 34 baskı yapmış ve yaklaşık 750.000 satmış. Lavey’in yazdığı ikinci kitap olan Şeytani Ayinler ise 16. baskısında 200.000 satışı ulaştığı bulunuyor. Bu sayılar sadece ABD de ki baskıları ifade ediyor. Bunun dışında İtalyanca, Fransızca, Almanca, İspanyolca ve Türkçe yapılan baskılar ve fotokopiyle yapılan çoğaltmalar var.

Bu kitaplar **Taksim**’de görüştüğüm K.D. adlı genci de oldukça etkilemiş gibi görünüyordu. Uzun yıllar Amerika’da kalan K.D. yüksek öğretimini orada tamamlayarak işletme mastırı yapmıştı. Satanizmle ilgilendiğini, ancak hiçbir zaman Satanist olmadığını, olmayı da düşünmediğini belirten bu dilbaz genç, birkaç yıl önce Türkiye’ye dönmüş. **Ayhan Işık Sokağı**’ndaki fal cafelerden birinin sahibi olan K.D. tarottan, kahve, su, çay, el ve bakla falına kadar bilinen bütün fallara bakarak geleceği okuyabildiğini iddia ediyordu.

Bu yeteneğini bir takım gizli güçlerden aldığına inanan bu falcı genç yakında bu konuda bir de kitap yazmayı düşündüğünü belirtirken sözlerini şöyle sürdürüyordu: *“Amerika da bu güçlerle ilişki kuran bir gurubun varlığını duymuştum. Bu gurubun faaliyetlerini izledim. Satanizmle de bu dönemde tanıştım. Lavey’in yazdığı kitaplardan bazılarını okudum. Özellikle büyüculük konusundakiler çok ilgimi çekti. Ama hiçbir zaman Satanist olmadım, olmayı da düşünmedim. Onlarla aramdaki ilişki sadece gizli güçlere ilgi duymak ve bu konuda araştırma yapmakla sınırlı kaldı.”*

Hem anne hem de baba tarafından dedesi olan kişilerin ölümünü hissettiğini iddia eden K.D, Satanistlerin ayinlerini, kedi kurban etmelerini, Şeytana tapma törenlerini yadırgamadığını belirtirken asıl rahatsızlık

duyduğu konuyu şöyle dile getiriyordu: “Kendi inançları doğrultusunda kimseye zarar vermeden yaptıklarıyla hiç mi hiç ilgilenmiyorum. Beni asıl rahatsız eden bu gurupların kendilerine taraftar bulmak için kullandıkları yöntemler. Mesela, gençleri kendilerine çekebilmek için onları uyuşturucuya alıştırmaları... İşte bu rahatsız ediyordum.”

Bu görüşmeden birkaç saat sonra **Taksim Gezi Parkı**’nda otururken kelimenin tam anlamıyla tebdil-i kıyafet etmiş bir Satanistle tanıştım. Daha doğrusu o elimdeki kitabı görmüş olmalı ki yanıma gelerek benimle tanıştı. Açık renk takım elbisesi, İtalyan ayakkabıları, ipek gömleği, Fransız malı kravatu, geriye doğru taranmış röfleli saçları, Matrix model orijinal gözlüğü, bileğindeki Rolex saati ve yanıma oturduktan sonra çıkarıp yaktığı piposuyla Satanistlerden çok bir armatörü andıran 35–40 yaşlarında biriydi. Bilgisayar ve haberleşme teknolojileri üreten bir Amerikan firmasının mümessili olduğunu söylemiş, kendisini soyadını gizleyerek sadece adıyla Zeki olarak tanıtmıştı. Söylediğine göre Türkiye’deki ilk Satanistlerden biriydi. 80’lerin sonunda Amerika da gördüğü bilgisayar eğitiminden sonra mastırını da yaparak Türkiye’ye dönmüştü. O günlerde satanik faaliyetlerde bulunan **Levent Gurubu**’na katıldığını belirten Zeki;

“Gurubun içinde hepimizin takma bir adı vardı. Bu adı herkes kendisi belirler, gurubun oyuna sunarak kabul edilmesini isterdi. Ama kimse Satan adını seçemezdi. Çünkü bu ad, gurubun lideri kim olursa ona verilirdi. Benim adıma arkadaşlar Memory olarak belirlemişlerdi.

Haftanın belli günlerinde, ama mutlaka her ayın 13’ünde bir araya gelir, Lavey’in kitaplarını okuyup, kendi aramızda tartışır, Türkiye’ye adapte etmeye çalışırdık. Bu ara kara büyü yapmak için uğraşır, Amerika’dan getirdiğim çılgınca müziklerle kendimizden geçerdik. Hiç birimiz çapulcu filan değildik. Hele iddia edildiği gibi problemlili ailelerin, sorunlu, anti sosyal çocukları hiç değildik. Çoğumuz ya yüksek okul mezunu, ya da üniversite öğrencisiydi.

Aramızda astrolojiye merak salıp horoskopuyla uğraşanlardan mediyasyon yapanlara, kara büyü yapmaya çalışanlardan trans haline geçenerlere, iskambil falına bakanlardan tarotçulara, reenkarnasyon teorileri üretenlerden voodoo büyücülüğü konusuna merak salanlara kadar okült

faaliyetlerin hemen hemen her çeşidiyle ilgilenen arkadaşımız vardı. O günlerde ben de parapsikoloji ile ilgileniyordum. Hepimiz ilgi alanımıza giren konularda edinmiş olduğumuz bilgi ve becerileri birbirimizle paylaşıyorduk...”

Zeki'nin anlattıklarını dinlerken kendimi bir an Harry Potter serisinin yeni bir versiyonunu izlemiş gibi hissettim. Kibar bir dille masal değil, gerçekleri anlatması hususunda kendisini uyardıktan sonra Satanizm konusunda yazacağım kitap için araştırma yaptığımı söyledim. Kayda değer bir şeyler anlattığı taktirde bunlara kitabımda yer verebileceğimi ifade ettim. Benim bu sözlerimden sonra “kalkar gider” diye düşündüğüm Zeki, tahmin ettiğim gibi oturduğu yerden ayağa kalktı. Cebinden çıkardığı telefonun tek bir tuşuna dokunup “Karşıda parktayım, arabayı al, gel,” dedikten sonra bana dönerek “Madem anlatacaklarım bir kitaba girecek, gelin daha rahat konuşabileceğimiz bir yere gidelim,” dedi. Kaçıp, gitmesini beklerken, yazar olduğumu öğrendiği halde, beni daha rahat bir yere davet ediyordu. O an tereddütsüz bu daveti kabul ettim.

Az sonra badigart görünümlü özel şoförü benzerini hiç görmediğim Limuzin'i andıran arabayı parkın kapısına kadar getirmişti. Hiç tanımadığım bu insanlarla, nereye götürüldüğümü bilmeden hangi cesaretle o arabaya binmişim? Ancak bu soru aklıma, arabaya bindikten sonra gelmiş, içime bir kurt düşmüştü. Fakat bu daveti reddetmek için biraz geç kalmıştım. Araba çoktan yola koyulmuştu bile... Rahmetli Cem Karaca'nın, şarkısında olduğu gibi “Bindik bir alamete, gidiyoz kıyamete” dedim kendi kendime. Hem de kimlerle? Hiç tanımadığım bir Satanist ve onun badigartı ile birlikte... Kısa bir süre sonra boş yere kaygılandığımı anladım. Çünkü Zeki yıllardır kimseye anlatamadığı Satanist olduğu günlerde yaşadıklarını birine anlatıp, rahatlamak bir anlamda günah çıkartmak istiyordu. Şoföre “Hamit, geniş bir tur at. Daha sonra nereye gideceğimizi söylerim,” dedikten sonra bir düğmeye basıp onunla aramızdaki siyah camı tamamen kapattı. Benden, söyleşi sırasında fotoğraf makinesi, gizli kamera, ses kayıt cihazı kullanmayacağım ve onun kimliğini belli edecek, araba markası, plâkası, şirket adı ya da soyadı gibi detayları yazmayacağım konusunda söz vermemi istedikten sonra parkta kaldığı yerden yeniden anlatmaya başladı:

“Gerçekten de her şey çok masum bir şekilde başlamıştı. Yapacak bir şeyleri olmayan bir avuç genç kimimiz meraktan, kimimiz macera olsun diye bir araya gelmiştik. Hiç biri geçim sıkıntısı çekmeyen, ekonomik

keyfisi olmayan zengin aile çocuklarıydık. 20’li yaşlara gelmiş olmamıza rağmen ekonomik özgürlüğümü kazanamamış, eskilerin deyimiyle ‘bir baltaya sap olamamış’ anne ve babalarından aldığı yüklü harçlıklarla geçinen koca asalaklardık. Çoğumuzun altında kendine ait bir arabası vardı. Dışa tamamen kapalı bir guruptuk. Değil yurt dışıyla varlığını bildiğimiz yine Levent’te faaliyetlerini sürdüren “T*” gurubuyla bile aramızda bir ilişki yoktu. Zaten başkalarıyla gurubumuz hakkında konuşmayacağımıza dair ant içmiştik.”

Zeki’nin kendilerini “melek” gibi gösteren masalı andıran açıklamasından sıkılmıştım. Söyleşinin bundan sonraki bölümünde soracağım soruları cevaplamasını isteyerek, ilk sorumu sordum:

-Gurubunuzdakilerle aranızda nasıl bir ilişki vardı?

-Gerçek anlamda bir kan kardeşliği bağımız vardı. Hepimiz parmaklarımıza bir iğne batırılmış, daha sonra birbirimizin parmaklarını yalamıştık. Daha sonra saman sayfalı bir deftere adımızı yazmış, kanayan parmaklarımızı bu deftere değdirerek parmak basmıştık. Ama bu yaptığımızın daha sonradan sulandırılan ayinlerdeki kan içmelerle hiçbir ilgisi yoktu.

-Amerika ile hiç bir ilişkiniz olmadı mı?

-Başlangıçta olmadı. Dediğim gibi Levent’teki diğer Satanist gurupla bile her hangi bir ilişkimiz yoktu.

-İstanbul’da Levent dışında Satanist guruplar yok muydu?

-Taksim, Ortaköy, Bakırköy ve Kadıköy de bir takım guruplar olduğunu duyuyorduk. Ama onlarla tanışmamıştık.

-O günlerde Levent’teki evde bir araya geldiğiniz zaman kitap okumak, müzik dinlemek ve birbirinize hünelerinizi öğretmek dışında neler yapıyordunuz?

-Bir araya geldiğimiz ev, iki arkadaşımızın kaldığı müstakil bahçe içinde bir evdi. Evin altında kiler, ya da sığınak olarak kullanılmak amacıyla yapılmış, dışarıya açılan hiçbir camı olmayan, mutfakta bulunan gizli demir kapağın altındaki merdivenlerle inilen geniş bir bodrum vardı. Burayı toplanma yeri haline getirdik. Aramızda Amerika’dan gelen bir ressam vardı. Duvara siyah ve kırmızı renkleri kullanarak Lavey’in dev bir portresini yapmış, yere de bir Pentagram çizmişti. Yere hasırlar sermiş, minderler koymuştuk. Burası tamamen toprağın altında olduğu

için dışarıya hiçbir şekilde ses çıkmıyordu. Biz de rahatça yerleştirdiğimiz kolonlarımızdan müzik setini sonuna kadar açarak dinliyorduk. Loş ışıklarıyla gizemli dünyaya merak salan bizler için mükemmel bir sığınaktı. O günlerde sık sık elektrikler kesilirdi. Biz de sığınağımızı aydınlatmak için mum yakardık. Daha sonra mumu sigara dumanını çektiğini görünce sürekli mum yakmaya başladık. Haftanın iki üç günü fırsat buldukça bir araya gelirdik. Ama hafta sonları mutlaka toplanarak ruh çağırma seansları düzenledik. Daha sonraları işi abartarak falanca ya da filancanın ruhunu çağırarak yerine Şeytan çağırmaya başladık. Ondan gücünü bizimle paylaşmasını istiyorduk. Aynı şeyi zaman zaman mezarlık bekçilerine para vererek gece yarısı girdiğimiz mezarlıklarda tekrarlamaya başladık.”

-Peki, Şeytan bu çağrılarınıza kulak verip, sizimle temasa geçti mi? - Şeytanla bir temas kuramadık ama Lavey bizimle ilişkiye geçti. Bir gün sığınağımızın olduğu eve bir paket geldi. İçinden Amerika’da doldurulduğu belli olan bir videokaset ve birkaç bilgisayar disketi çıktı. Ancak zarf esrarengiz bir şekilde Taksim postanesinden gönderilmişti. Kasette Lavey’in Amerika’daki Şeytan Kilisesi’nde yaptığı konuşmalar vardı.

Disketlerde ise bu konuşmaların hem İngilizce, hem de Türkçe metinleri yer alıyordu. Daha sonra aynı zarfların diğer Satanist guruplara da gönderildiğini öğrendik. Ama bunları Taksim postanesinden kimin gönderdiğini hiç öğrenemedik. Kimliği meçhul biri ya da birileri Lavey adına bütün gurupları yönlendirmeye başlamıştı. Periyodik bir şekilde bize ulaştırılan kasetli, disketli mesajlar aylarca sürdü.

-Bu mesajlarla neler vardı?

-İlk gönderilenlerde Satanizm’in 9 Günahı, 11 İlkesi ve 21 Satanik Hedefi gibi temel kuralları vardı. Daha sonra gönderilenlerde Lavey’in yaptığı aylık açıklamalar yer alıyordu. Lavey, bu konuşmaları yaparken yüzyıllar sonra bile bunların okuyacak olanların içinden çıkamadıkları ve anlayamadıkları bir şeyler olsun diyerek bu metinleri hazırlamıştı sanki. Biz de pek çok bölümünü anlamıyor, kendi kafamıza göre yorumlar yapıyorduk. Bir gün aldığımız mesajda o güne değin öğrendiklerimizi başkalarına da öğretmemiz gerektiği duyurulmuştu. Biz bu dışarı açılmaya pek sıcak bakmadık. Ama diğer guruplar bu duyuru paralelinde yeni taraftarlar bulmak için harekete geçtiler ve deşifre oldular. Oysa bi-

zim gurubumuzun farkına yıllarca varılmadı.

-Gurubunuzun uyuşturucu, seks ve şiddet hakkındaki görüşleri nasıldı?

-Hiçbir zaman şiddet yanlısı olmadık. Uyuşturucudan ziyade hafta sonu toplantılarımızda şarap, votka ya da cin içerdik. Ara sıra bazı arkadaşlar gurup dışındaki ilişkileri sayesinde temin ettikleri esrarlı sigara ya da kokain gibi maddeleri hafta sonu toplantılarına getirir, diğerlerine ikram ederdi. İçimizde biri kız sadece üç kişinin uyuşturucu alışkanlığı vardı. Daha sonra onlara bağımlı olarak biri kız iki arkadaş daha katıldı. Bundan beş ya da altı sene önce ikisinin eroinden öldüğünü öğrendim. Diğer üçü ne yapıyor bilmiyorum. Zaten o günkü gurupla beş yılı aşkın bir süre önce bağlarımı kopardım.

-Guruptan ayrılma nedeni, ya da nedenlerini anlatabilir misin?

-Ayrılma nedenimden biri Satanizmin cinsel yaşama bakış açısının sulandırılıp, bayağlaştırılmasıdır. O günlerde hepimiz gençtik ve rahip hayatı yaşamıyorduk. Hepimizin kendisine göre bir seks hayatı vardı. Bazılarımız kız arkadaşlarını da guruba dâhil etmişti. Aynı şekilde erkek arkadaşlarını gurup üyesi yapan kızlar da vardı. Bazı üyeler de gurup içinde kendilerine arkadaş bulmuşlardı. Hatta daha sonra onlar arasında evlenenler bile oldu. Bir araya geldiğimiz sığınağın loş hatta karanlık ortamında eşleriyle kendi aralarında cilveleşenler, öpüşüp, koklaşanlar olurdu. Ancak kimse, herkesin gözü önünde bir ilişkiye girmezdi. Eşlerin değiş, tokuşu şöyle dursun, bir diğerinin arkadaşına karşı samimiyeti normalden ileri götürenler bile gurup tarafından ya anında ya da ertesi gün uyarılırdı. İlerleyen yıllarda cinsellik anlayışında yaşanan dejenerasyon, toplu seks partilerine dönüştürülen sözde ayinler bana ve benim gibi düşünen birkaç arkadaşıma ters gelmişti.

-Diğer neden ne idi?

-Diğer neden Satanizmin bir din olarak lanse edilip, İslamiyet'e alternatifmiş gibi sunulmasıydı. Önceleri sadece Hıristiyanlık karşıtlığıyla bilinen Anton Lavey, son yıllardaki söylemlerinde İslamiyet'i de hedef almaya başlamıştı. Kendini bir zamanlar papa, başpiskopos olarak tayin etmiş olan Lavey, birkaç sene daha yaşasaydı büyük bir ihtimalle peygamber ilan ederdi. Her ne kadar koyu bir dindar olmasam da bir Müslüman olarak bu anlayışı kabul edilemez buldum. Benimle aynı görüşü paylaşan diğer arkadaşlarla guruptan ayrıldık. Bizim ayrılmamızdan kısa bir süre sonra da gurup dağıldı. Bazıları Levent'teki "T*" gurubuna

katıldı. Giderek çarpıklaşan ahlâk ve din anlayışı yüzünden ben ve benim gibi Satanizm tövbekârlarına dindar metalci anlamına gelen Metadinist denilmeye başlandı.”

Aynı benim; Zeki ve badigartıyla birlikte nereye götürüldüğümü bilmeden arabalarına bindiğim gibi yıllar önce Lavey’le bir görüşme yapmak isteyen Amerikalı gazeteci Bob Johnson da nereye götürüldüğünü bilmeden kendisine gönderilen arabaya binmiş. O yolculuğu ve daha sonra yaşadıklarını Johnson yayınlanan röportajında şöyle anlatmıştı:

“Anton Lavey ile onun sırdaşı ve genel müdür olan Blanche Barton’la buluşmak üzere bana gönderilen takside giderken bu buluşmanın bir zamanlar korsanların kullandığı randevu evi olan ve çeşitli gizli geçitleri bulunduğu söylenen “Kara Ev”de gerçekleşeceğini bilmiyordum. Lavey’in yıllar öncesinden cuma geceleri düzenlediği “Büyülü Halka” toplantılarını yaptığı “Kara Ev” adı verilen bu evi hep merak etmiş, içini gezip, görmek istemiştim.

Bu ev Lavey’in daha Şeytan Kilisesi’ni kurmadan, felsefesini ve Şeytani Master Plânı’nı hazırladığı yerd. Bu nedenle adamı kendi ininde görmek istiyordum. Beni alan taksici “Kara Ev”in önünde durunca çok sevinmiştim. Randevumuz buradaydı. Taksiden inip parayı verirken şoför yüzüme “Burada inmek istediğinizden emin misiniz?” diyen bir bakışla baktı. Emindim “Kara Ev,” Victoria tarzı mimarisi ile çevresindeki öteki evlerden keskin hatlarla ayrılıyordu. Her bakımdan hazırlıklı olmama rağmen Lavey’in “Kara Ev”i önünde birisinin kapıyı açmasını beklerken garip duygular içindeydim. Zile bir kere bastıktan hemen sonra kapıyı Lavey’in özel şoförü ve uşağı açtı. Adımı sordu. Beklenen adam olduğumu görünce beni içeriye buyur etti.

Ev, söylendiği gibi gerçekten siyahtı. Sanki evin içinde hiç kimse yaşamıyormuş gibi sessizdi. Sadece hafiften gelen bir müzik sesi vardı. Uşak beni lambaletlerle aydınlatılmış bir kütüphaneye aldı ve oturmam için bir koltuk gösterdi. Burası oldukça ilginç döşenmiş geniş bir odaydı. Bir köşede antik bir jinekolog masası bir başka köşede içi doldurulmuş kocaman bir fare duruyordu. Tavandan örümcek ağları sarkıyordu. Bunlar Lavey’i görmeye gelenleri gerçekten korkutmak için mi oradaydı. Yoksa ucuz birer aksesuar olarak mı? Kafam biraz karışmış, tedirgin olmuşum. Acaba gördüğüm şeyler bu evin doğal birer parçası mı yoksa meraklılar için düzenlenmiş bir dekor muydu?

Bir süre beklentildikten sonra üzerinde “Laboratuvar” yazılı gri bir ka-

pidan içeri Blanche Barton girdi. Genç ve çekici bir sarışındı. 1940'ların havasını taşıyordu. Beni çok sıcak ve çok profesyonel bir tavırla selamladı. Lavey'in Şeytani Cadı adlı kitabında söylemiş olduğu gibi kadınların erkekler üzerinde kesin bir cinsel etkileme gücü ve "görünüşün bir kadın için her şey demek" olduğunu kanıtlamak ister gibiydi.

Blanche Barton'un derin göğüs dekoltesinden gözlerimi ayıramıyordum. Üstelik kadının bunun çok iyi farkında olduğunu bile bile. Barton'la birbirimizi öven sözler söyledik. Bu arada ben kendisi ile daha önce defalarca telefonda konuşmuş olduğum halde üniversiteden en iyi derece ile mezun olan bu kadının, dünyanın en karanlık adamıyla ne işi olduğunu kavrayamamıştım. Telefon görüşmelerimizde bana karanlık güçlere duyduğu ilgiyi ve henüz 14 yaşındayken Şeytanın İncili'ni okuduğunu anlatmıştı.

Ama beni ağırlarken fevkalade nazik bir hanımefendiydi. Blanche Barton'la bir süre havadan sudan sohbet ettik. Sonunda Blanche "Doktor"un kısa bir süre içinde yanımıza geleceğini söyledi. Anton Lavey arkadaşları ve yakın çevresi arasında "Doktor" lakabıyla anılıyordu. Tam adından bahsedilirken, Lavey kütüphaneye girdi. Bana gülümseyerek yaklaştı. Keçi sakalı ve sıfır numara tıraşlanmış başı bana pek sempatik gelmiyordu. Aksine rahatsız edici, itici bir görünümü vardı. Müzik ve büyü konusunda konuşmaya başladık. Lavey'in felsefesini tartıştık.

Sohbetimiz Şeytancılığın ne olup, olmadığı konusunda yoğunlaştı. Lavey'e göre Şeytan, insanın içinde var olan ve onun dünyevi arzularını dile getiren bir isyancının simgesiydi. Müritlerine ayinler yapmalarını, özel giysiler giymelerini ya da sunaklara çıplak kadınlar koymalarını öneren Lavey, bunları büyüsel çekiciliğinin temelleri olarak görüyor. Şeytan İncili'nde büyüü küçük ve büyük büyü olmak üzere ikiye ayıran Lavey; "Her gün büyü öğrenmek isteyen birçok insan geliyor. Ama bunlardan çoğu bu işin artık çekiciliğini kaybettiği düşüncesinde asıl ilgi çeken Şeytani ayinlerin üçünü içeren büyük büyü de... Bunlar; Seks, ritüeller ve şiddet. Şeytancılar pelerinler giyiyor, tütsü yakıyor ve özel bir ayin odasında kendilerine uygun çanlar çalıyorlar. İmgeler değiştirilebilir, kurulabilir, yaratılabilir ve bütün bunların hepsi büyücünün arzusuna göre yapılabilir," diyor.

Daha önce okuduğum bir yazıda Lavey'in yemek konusunda çok titiz olduğunu öğrenmiştim. Ama birlikte yediğimiz yemekte bu titizlik sofraya hiç yansımada. Lavey, yemek boyunca porno yıldızı Linda Lo-

valace ve Star Trek'in kaptanı William Shatner ile olan arkadaşlıklarını anlattı. Ayrıca geçmişte Jane Mansfield ve Marilyn Monroe gibi yıldızlarla yaşadığı aşklarını, kurduğu ilişkileri en ince ayrıntılarına kadar anlattı.

Yemekten karışık düşüncelerle kalkmıştım. Lavey binlerce müridinin düşüncelerine saygı gösterdiği biri miydi? Seks düşkününü bir sahtekâr mıydı? Yoksa bir anı bir anına uymayan dengesiz bir psikopat mıydı?

Anton Szandor Lavey, yemekten sonra tekrar, eşsiz kütüphane odasında oturduğumuz zaman Şeytani gözlerini kısarak bana şöyle demişti: “Şeytancılık, Pandora'nın kutusu gibidir. Cinler bir kere dışarı çıktığı zaman onları geri koyamazsınız. Bununla ne demek istediğimi anlamışsınızdır her halde...”

Uzun saatler birlikte olmuştuk. Ama ben “Kara Ev”in kütüphanesi dışında başka bir yerini görememiş, gördüklerim kadarıyla düş kırıklığına uğramıştım. Lavey bana tekrar gelmem için davette bulundu. Bunu belki nezaket icabı yaptı bilemiyorum ama buraya bir daha geleceğimi sanmıyorum... Bana bir taksi çağırdılar ve beni otelime gönderdiler.

Bir Pazar günü Ortaköy'de Sokak aralarında kurulan “Entel Pazarı”nı gezerken, Galeria da konuştuğum Melisa'nın sözünü ettiği satanik takıların satıldığı bir tezgâh dikkatimi çekti.

Pentagram'dan Baphomet'e kadar ne kadar Satanist sembol varsa, hepsi yüzüklerin, küpelerin, kolyelerin üzerine çeşitli renk ve biçimlerde işlenmişti. “Hayırlı işler,” diyerek bunları satan işportacının yayına yaklaştım. Pazarcıdan, hele Satanistten çok, esmer teni, simsiyah saçları ve pala bıyıklarıyla güneydoğu da devletin bölücü örgüte karşı koymaları için ellerine kaleşnikof verip, maaş bağladığı, terör tehdidi ortadan kalkınca da kendi kaderlerine bıraktığı koruculara benziyordu. Tezgâhtakileri gösterip “Nedir bunlar?” diye sordum. Anadolu insanına has kıvrak zekâsıyla uyanıklık yapıp, saflık numarasına yattı ve “Heç, incik, cıncık işte...” cevabını verdi. Elimle tezgâhtakileri yeniden göstererek bu kez biraz daha sert; “Bunların incik, cıncıkla bir alâkası yok. Ne sattığının farkında değil misin, adın ne senin?” diye sorunca ciddileşti. Özellikle “d” harflerini vurgulayarak önce adının “Selahaddin” olduğunu söyledikten sonra “Ekmek parası ne yaparsın,” dedi.

Mardinliydi. Tahmin ettiğim gibi köyünde koruculuk yapmıştı. Köydekiler birer ikişer göçünce, köy boşalmıştı. Köyde koruyacak kimse kalmayınca o da diğerleri gibi çareyi İstanbul'a gelmekte bulmuştu.

Bir fabrikada gece bekçisi olarak çalıştığımı, ancak gecekondunun kirası ve üç çocuğın okul masraflarını karşılamak için haftada iki gün, pazarları burada Salı günleri Kadıköy'de tezgâh açıyormuş. Bunları bir çırpıda anlattıktan sonra kulağıma doğru yaklaşıp, usulca "Bunların Şeytan işi olduğunu ben de biliyorum. Ama naparsın," dedi. Ona sattığı şeylerin Satanistler tarafından kullanıldığını söyleyerek, onlar hakkında kısaca bilgi verdikten sonra, kafama takılan soruları bir bir sormaya başladım:

-Selahaddin sen de Satanist misin?

-Tövbe, hâşâ... Elhamdülillah Müslümanım.

-Peki, o zaman neden özellikle bunları satıyorsun.

-Neden olacak, para bunlarda var da ondan.

-Nasıl yani?

-Valla orasını bilmem ama pazarlık bile etmiyorlar. Hem de arkadaşlarına da vermek için aynı şeyden, beşer altışar tane birden alıyorlar.

-Bunları daha çok kimler alıyor?

-Mesela?

-Yani erkekler mi, kadınlar mı, gençler mi yoksa yaşlılar mı?

-Çoğu genç ama torun, torba sahibi olacak kadar yaşlılar da var. Müşterilerimin daha fazlası erkek, zaman zaman genç kızlar da bir şeyler alıyor.

-Bir zamanlar bu vatan, bu devlet için göğsünü siper etmiş biri olarak, millî, dinî değerleriyle alay eden, onları bozup, yıkmaya çalışan bu guruba bir şeyler satıp hizmet etmek seni rahatsız etmiyor mu?

-Şey, elbette pek hoş bir şey değil. Ama benim sattığım şeylerle kimse, kimseye zarar veremez. Ama ben, birkaç kuruş para için, devletin verdiği mermiyi, kendi yakınlarına, bize sıkılacağımı bile bile teröristlere satan öyle ağalar, beyler gördüm ki sorma. Yaptıklarından onlar rahatsız olmadıktan sonra, kimse rahatsız olmaz. Hem yüzük, küpe satarak da devlete zeval verilmez.

Sözlerini tamamlayan Selahaddin, aklına bir şey gelmiş olmalı ki tezgâhın altına eğilerek, oradaki çöpleri karıştırmaya başladı. Az sonra elinde bükülüüp atılmış bir kâğıtla ayağa kalktı. "Bak bunu bu sabah birkaç

şey alan turist kılıklı zibidinin biri okumam için verdi. Al da gör,” diye rek, bildiri ile bülten arası birkaç sayfayı elime tutuşturdu.

Fotokopiyle çoğaltıldığı ilk bakışta belli olan dört sayfalık “*Alo 666 Orada mısın?*” adlı bu bülten Nisan 2004 tarihini taşıyordu. Birinci sayfasında “*Mabedimiz 38 Yaşında*” başlıklı yazıda Satanizm’in çıkış noktası olan Şeytan Kilisesi’nin 38. Kuruluş yıldönümü anlatılıyordu. Yazı boyunca “kilise” yerine “mabet”in kullanılarak, Şeytan Kilisesi’nden bahsedilirken, Şeytan Mabedi adının tercih edilmesi dikkatimi çekmişti. Bültenin bir başka sayfasında “Marifetli Şeytan” başlığıyla Lavey hakkında biyografik bir yazıya yer verilmişti. Büyük bir ihtimalle Blanche Barton’un kitaplarından alınmış olan bu yazı ne kadar doğrudur bilemem ama Lavey hakkında pek çok bilinmeyen bilgiye yer veriyordu. Bu bakımından söz konusu yazıyı sizlere de ilginç geleceği düşüncesiyle sunarken, satanik bir kaynaktan alındığını göz önünde bulundurarak okumanızı öneririm.

Howard Stanton Lavey ya da bilinen adıyla Anton Szandor Lavey, Şeytan’a bile pabucunu ters giydirecek kadar zeki, marifetli Chicago doğumlu bir fani. İlk uğraş alanı müzik. Piyanodan obuaya geçmiş. 15 yaşında San Francisco Senfoni’de ikinci oboist olmuş. Sonraları trompet, trombon, klarnet ve keman çalmayı öğrenmiş. Paganini’nin şöhretini sarsmamak, müzik dünyasında “ikinci Şeytan kemancı” olarak tanınmak istemediğinden olsa gerek, 20’li yaşlarında müziği bırakıp sirk dünyasına adım atmış. Lavey’in sirkteki ilk işi kafes bakıcılığı. Bir süre sonra sirk yöneticilerinin dikkatini çekince aslanlarla gösterilere çıkmaya başlamış. O zamanlar en büyük numarası, diğer aslan terbiyecilerinin yaptığı gibi aslanların ağızına kafasını sokmaktı. Fakat aslanlardan biri ağızını kapatıp ensesinden et koparınca Lavey bu işten vazgeçerek meslek değiştirme gereği duymuş.

Bir sonraki işi morgda polis fotoğrafçılığı oldu. San Francisco polis yetkilileri ceset fotoğrafları çeken genç adamın egzantrik karakterini fark etmişler, Lavey’i kısa bir süre sonra merkeze almışlardı. Buradaki görevi, gerçeküstü olaylarla ilgili telefonları cevaplandırmaktı. Parapsikoloji ve bilinmeyene olan ilgisi onun kriminoloji uzmanlığına kadar yükselmesini sağladı. Lavey, bu görevi sırasında psişik yetenekleri sayesinde bir yandan bazı karanlık olayların çözülmesini sağlarken bir yandan da resmi görevli kimliği sayesinde devletin gizli arşivlerine rahatça girebiliyor; büyü ve büyücülük konusunda Kızılderililere kadar uzanan

ne kadar bilgi ve belge varsa tümüne ulaşabiliyordu. Bu kaynaklardaki öğretiler üzerinde yoğunlaşmasına engel olduğu için polis departmanındaki görevinden ayrılarak evine kapandı. Geceleri barlarda piyano, Pazar günleri ise kilisede org çalmaya başladı. O günler için Lavey şunları söylemişti:

“Ceset fotoğrafları çekerken kötülüğün bin bir boyutuna tanık oldum. Çevremdekiler, kaderi böyleymiş, Tanrı istemiş, diyordu. Dünya gittikçe garip gelmeye başlamıştı. Gece kulüplerinde piyanomun eşliğinde striptiz yapan kızlara şehvetle bakan adamları pazar günü org çalarken kilisede görüyordum. Çocuklarını da alıp geliyor, bağışlanmak için yakıyorlardı. Kilise, Pazar günleri gelip günah çıkarttıktan sonra pazartesileri yeniden günah işlemeye başlayan ikiyüzlülerin ağlama duvarı haline gelmişti.”

Bu bölümde, Kadıköy’de tanıştığım uluslararası ilişkiler ve reklâm-cılık okuyan Şeyda isimli üniversite öğrencisi ile aramızda geçen ilginç söyleşiye aktarmak istiyorum. O gün boğanın etrafındaki banklara oturmuş gelip geçenlere bakıyor, her zaman ki gibi konuşacak bir Satanist bulmaya çalışıyordum. Aynı banka gelip oturan genç bir kız elindeki kitapları aramızdaki boşluğa bırakmış, poşetinden çıkardığı simidini yemeye başlamıştı. Kızın bıraktığı kitapların en üstünde, bundan önce yazdığım “Anti Teröristin El Kitabı”* duruyordu. Onun bir altında ise “Uluslararası Tehditler, Terörizm ve Satanizm” başlıklı kalın bir dosya vardı. Ne yalan söyleyeyim, bir okurumla sokakta karşılaşmak çok hoşuma gitmişti. Elindeki simidi bitirmesini bekledikten sonra bir ara kendi kitabımı işaret ederek, “Nasıl bir kitap bu, okudunuz mu?” diye sordum. Kızın, “İlginç bir kitap. Yazarı pek tanınmış biri değil ama bu kitabı yazarken gerçekten ciddi bir araştırma yapmış. Ciddi tespitlerin, ilginç önerilerin yer aldığı bu kitabı teröre karşı olan herkesin okumasında yarar var. Ama popüler tele-vole kültürünün hâkim olduğu ülkemizde nasıl Hulki Cevizoğlu’nun “Ceviz kabuğu” adlı programı yayına girmek için bütün abuk sabuk programların bitmesini bekleyip, neredeyse sabaha karşı ekranlara geliyorsa bu kitap gibi ciddi ve yararlı çalışmalar yerine, filanca mankenin(!) erkekleri nasıl tavladığını anlatan kitaplar öne çıkartılıp, tanıtılıyor.” Şeklindeki sözlerinden aldığım cesaretle o kitabı benim yazdığımı söyledim. Önce inanmadı, dalga geçmediğimi ka-

ntlamam için kimliğimi göstermemi istedi. Kimliğimi görünce de utanarak, imzalamamı rica etti.

Satanizm hakkında yazacağım kitabın araştırmalarını sürdürdüğümü duyunca üzerinde “Uluslararası Tehditler, Terörizm ve Satanizm” yazar dosyayı göstererek “Bu benim tez çalışmam. Ama henüz bitmedi. Sizin Anti Teröristin El Kitabı’nı da tezim için aldım. Tezim de kitabınızdan yapılmış yüzden fazla alıntı var. Keşke Satanizm ile ilgili kitabınız da çıkmış olsaydı. Araştırdığım kadarıyla Satanizm ne bir din, ne de felsefe. Resmen ideolojik bir akım. Hem de uluslararası bağlantıları olan son derece tehlikeli bir akım. Ama Satanizm tehlikeli de Atf Hoca’nın dediği gibi Matrixizm değil mi?”

Matrix’i, Satanizm kadar tehlikeli bulan ve sonuna bir de “izm” ekleyen Atf Hoca’yı merak etmişim. Daha sonra onun CNN Türk televizyonunda “Atf’ıyla Reklâm Verenler” adlı programın yaratıcısı kıvrak zekâsı ve kendine özgü espri anlayışıyla reklâmları bilim adamı titizliğiyle masaya yatıran Ali Atf Bir olduğunu öğrendim.

Sözlerinin ilgimi çektiğini gören Şeyda yeniden anlatmaya başlamıştı:

“Nedir bu Matrix çılgınlığı diye hiç düşündünüz mü? Niye her Matrix’te ‘matrik tarikatı üyeleri’ pıtrak gibi çoğalıyor? Niye özellikle bazı gençler, popüler bir kültür ürünü olan ‘Matrix’ filmiyle kendilerini bu kadar özdeşleştiriyorlar? Niye pazarlamacılar, reklâmcular ‘Matrix’i bu kadar el üstünde tutup, ona yatırım yapmak için adeta birbirleriyle yarışıyorlar?”

Bir takım dev firmaların milyonlarca doları ‘Matrix’e yatırmasının anlamı ne? Matrix’in her karesi süper bir ‘ürün yerleştirme’ harikası haline gelmesinin nedeni, Matrix alt kültürünün, baskın gençlik kültürü haline geldiğinin bir göstergesi değil mi? Yiyecek içecek vb ürün reklâmında gençliği otoriteye karşı başkaldırıya iten reklâmın amacı ne olabilir? Bazı reklâmlarda işlenen tema ve verilen mesajların; gençlere otoriteye karşı çıkmaları, kural ve yasak tanımamaları, yerleşik değerleri hiçe saymaları için çağrıda bulunan Lavey’in satanik mesajlarından ne farkı var?

Yoksa ‘Matrix’ filmi gençliğin içine genler aracılığıyla yerleştirilen doğal çipleri harekete geçirmekten başka bir şey yapmıyor mu?”

Anlattıklarına bakılırsa Şeyda özellikle reklâmları çok iyi izleyen ke-

limenin tam anlamıyla bir televizyon kolikti. Birinin reklâmları bu derece dikkatle izleyeceği hiç aklıma gelmezdi. Çünkü çoğu evde olduğu gibi bizim evde de reklâmların ekrana geldiği anlar “çay ve ihtiyaç molası”nın verildiği anlardı. Bütün bu analizleri kendisinin yapıp yapmadığını sorduğumda çoğu tespitin Ali Atıf Bir’e ait olduğunu söylüyor ve bu kez Matrix filmleri hakkındaki görüşlerini şöyle dile getiriyordu; “İlk Matrix filmin bir sahnesinde Neo şöyle sorar: “Bu gerçek mi?” Morpheus cevap verir: “Gerçek nedir? Gerçeği nasıl tanımlarsın? Eğer hissettiğin, kokusunu aldığın, tadını aldığın ya da gördüğün şeyler hakkında konuşuyorsan, basit olarak gerçek, beynin elektrik sinyallerini yorumlamasından başka bir şey değildir.”

Filmin diğer bir bölümünde Cypher, Şeytani ajan Smith’le sanal bir restoranda yemek yerler. Ajan tabağındaki güzel görünümlü bifteği yemeğe çalışırken “Biliyor musun?” der, “Bu biftek aslında yok. Bunu ağzıma koyduğumda ‘Matrix’ beynime bunun acayip lezzetli olduğunu söylüyor. Dokuz yıl sonra ne fark ettim biliyor musun: Cehalet mutluluktur!”

İşte sade iki sekanstan aldığım örneklerle ‘Matrix’ filminin pompalandığı düşünce sisteminin özeti. Söyler misiniz, gençler bu düşünceden yansıyan ve büyük ölçüde Satanizmle örtüşen kültüre neden sahip çıkmasın? Mutlu mutlu yaşamak varken, bilgilenmenin, çalışmanın emek harcamanın bir anlamı var mı? Cahillik bu kadar kolayken, işi yokuşa sürüp zor ilişkilere girmenin ne anlamı olabilir ki? Zaten tembellik yenilesi zor bir şey, her şey bir oyunsa, kendini zorlamaya ne gerek var?

Ve de pazarlamacı ve reklâmcı için bundan daha güzel, daha kolay bir çekicilik olabilir mi? “Kaç, kurtul, dışarıda hayat var, kafana göre tal, mutluluk bu!” Harekete geçirmek için bilinen en ucuz yol!

İlk ‘Matrix’ filmi sanal gerçeklerin gençler tarafından daha az sanal hissedilmesini sağladı. “Evet, sanallıkta biraz gerçek olabilir” diyen gençlerin sayısı arttı. Bu film; ev, okul, akrabalık ilişkileri gibi ‘sıkıcı’ ortamları yaşamaktan nefret edip, mutluluğu gerçek üstü sanal dünyada bilgisayar oyunları ve filmlerde arayan gençlerin bu arayışlarının ne kadar haklı bir ‘arayış çabası’ olduğunu onayladı.

Peki, ikinci filmle ne oldu? Matrixseverler ‘Matrix’ tarikatının ciddi üyeleri haline geldiler. Bundan böyle ‘Matrixizm’ düşünce akımının çılgın gibi büyüdüğünü göreceğiz. Çünkü tembellik ve cahil kalma isteği insa-

noğlunun genlerinde var.”

Yaptığım birebir görüşmelerde konuştuğum kişiler Satanizme farklı açılardan yaklaştılar. Hepsinin anlattıkları farklıydı. Ancak farklılık göstermeyen bir gerçek vardı. Gerek “romantik Satanist” Melisa’nın gerek “memory” Zeki’nin, gerek falcı K.D.’nin, anlattıkları gerekse Mardinli Selahaddin’in verdiği “Alo 666 Orada mısın” adlı satanik bültenin yazdıklarından Satanizmin ne kadar tehlikeli bir akım olduğu ve halen bu tehlikenin devam ettiği gerçeğiydi bu...

VE, SON NOKTA

Tarihi kökenleri, etkilendikleri akım, felsefe ve ideolojileri, sembolleri, ritüelleri, kapalı kapılar ardındaki gizli ayinleri, kendi kural ve kaideleri, yerleşik tüm maddî ve manevî değerlerin üstünde tutmaları bakımından Satanizm ve Masonluk bir hayli benzerlikler göstermektedir.

Satanist ya da Mason olarak bir suç işleyip işlemediğine bakılmaksızın birilerini suçlamak doğru değildir. Bu kitabın amacı da birilerini suçlu ilan etmek veya hedef tahtasına dönüştürmek değil, gerçekleri gözler önüne serip, ders alması gerekenleri uyarmaktır.

Satanist felsefeyi benimsediği ya da Mason Locasına üye olduğu için hiç kimse suçlanamaz, hedef haline getirilemez. Onlardan kendilerinin suçsuz olduklarını ispat etmelerini beklemek de doğru değildir. Çünkü ispatlanması gereken suçsuzluk değil, suçluluktur.

Ergenekon sürecinde, Engizisyon’un cadı avcılarına dönüşen kimi köşe yazarlarının iftira ve suç isnatlarını ciddiye alarak, ihbar kabul eden ve binlerce sayfalık iddianameler hazırlayanlar Masonluk, Masonlar ya da Satanistler hakkındaki iddiaları neden dikkate alıp, soruşturmazlar?

Zaman zaman gazete manşetlerinde yer alan “Satanizm Hortladı!” manşetlerine koni olan esrarengiz cinayetlerin ardındaki sır perdesi kaldırılmalıdır. Bu cinayetler münferit vakalar değildir.

Asansörde bıçaklanarak öldürülen genç kızlar, gitar kutusundan ya da çöp konteynırlarında bulunan parçalanmış cesetler, annelerini öldürdükten sonra ayin veya alem yapan gençler... Her biri Satanizm şüphesine sebep olan bu cinayetler bir anlık cinnet sonrası işlenmiş değildir.

Büyük kentlerin dışına çıkan ve Anadolu’da da görülmeye başlanan

cinayetler, husumet, hırsızlık, kıskançlık gibi nedenlerle de işlenmemiştir. Hiç biri namus ya da aşk cinayeti de değildir. Zanlı, sanık ve hükümlülerin kimlikleri de cinayetlerdeki Satanizm kuşkusunu arttırmaktadır. Çoğu iyi eğitim almış, birkaç yabancı dil bilen, ekonomik meseleleri olmayan orta ve üst gelir seviyesindeki ailelerin mensubudur.

2009 yılının Mart ayında bıçaklanarak öldürüldükten sonra boynu testere ile kesilerek başı gövdesinden ayrılıp çöp konteynırına atılan M.K. örneğinde olduğu gibi kız arkadaşlarını vahşice öldüren gençleri canavarlaştıran, yok edildiği iddia edilen Satanizm değildir de nedir?

Ve, bütün bunlar olup biterken çevremizi saran siyah giyimli, acayip makyajlı kendilerine “Emocu” olarak tanımlayan liseli gençlerin sayısı gün geçtikçe artıyor. Satanizm’in bir tür sulandırılmış hali olan Emotizm’e ilgi duyan gençler, Satanist olmadıklarını söylerken, aslında Satanizmi benimsediklerinin, Satanist olduklarının farkında bile değildirler. Birileri yeraltından bu gençleri etkileyerek, önce toplum dışına itmek daha sonra yanlarına çekmek için bir hayli çaba sarf ediyor.

Her geçen gün kimliksizleştirilip, kendi kendileriyle yabancılaştırılan ailelerinden ve toplumdan kopartılan çoğunluğu liseli bu gençler gözlerimizin önünde yitip, gidiyorlar.

Vakit geçirmeden gençlerimize, geleceğimize sahip çıkılmalıdır. Okul yönetimlerine bu süreçte büyük sorumluluklar düşmektedir. Ancak, giydiği hırkanın ya da pantolonun grisi veya laciverdi okulunkinden biraz açık ya da koyu olduğu için öğrenciyi sınıfa sokmayan kimi okul yönetimleri, bahçede dolaşan garip kurdeleli ya da kurukafa küpeli öğrencileri görmezden gelmektedir. Çoğu içine kapanık, derslerinde giderek daha başarısız olan, arkadaşlarıyla ilişkilerinde sorunlar yaşayan bu gençler arasında uyuşturucu madde kullanımı da artıyor. Kendilerini “Emocu” olarak ifade eden gençler, Satanist olmadıklarını söylese de benimsedikleri düşünce tarzı, barız bir biçimde Lavey’in kilerle tıpa tıpa aynı. Yüzlerce binlerce genç Satanist olmakta olduklarının farkında olmadan, uyuşturucu batağına saplanıyorlar.

Sahte şeyhlerin İstanbul’un göbeğindeki sözde ilaç fabrikalarında yakalanan, bu gençlere sunulmak üzere piyasaya sürülmeye hazır milyonlarca sentetik uyuşturucu hap, tehlikenin boyutlarını gözler önüne sermektedir.

Bütün bunlara rağmen yaşadığımız şu son yıllarda pek çok şeye alış-

tığımız gibi Satanizm'e de alıştık, alıştırdık. Bu alışkanlık çerçevesinde kimilerinin durup dururken Satanist olduklarını açıklamalarını anlamak mümkün değildir. Bu garip açıklamalara Reha Muhtar'ın da somut bir biçimde katılmış olması bu alışkanlığın bariz bir göstergesidir. Muhtar, Vatan Gazetesi'ndeki 8 Mart 2009 tarihli köşe yazısını "Ben Satanistim" diye noktalararak okurlarını şaşırtmıştır.

Satanizmin "Millî tehdit" kapsamında çıkartılmasıyla bu akımın kültürü, modası topluma pompalanmaya başladı. Aynı süreçte Mason Locaları da şeffaflaşma kararı aldı. Şeffaflaşma öncesi eski Büyük Üstat ve iki üst düzey yöneticinin yolsuzluk gerekçesiyle ihraç edilmesiyle başlayan tartışmalar da, sandıkta hesaplaşmaya dönüşmüştü. Karşılıklı yolsuzluk suçlamaları, Yahudi Masonluğu-Türk Masonluğu tartışması, gizem yanlıları ile halka açılma taraftarları arasındaki kavga, loca tarihinde ilk kez görülen toplu istifalara sebep olmuştu.

İhraç ve istifaların perde arkasındaki gerçek sebebin millî-gayri millî çekişmesi olduğu anlaşıldı. Eski büyük üstat ihraçların hemen ardından yaptığı açıklama da "*Kapıya Türk bayrağı astığım için bile sorun yaşadım siz ne diyorsunuz?*" demişti.

İhraç edilen eski üstada yakın bir ekip, "Başta Amerika olmak üzere birçok ülkede Masonluk artık sivil toplum örgütü niteliğine büründü. Localar halka açık, isteyen girip gezebiliyor. Biz de Türk Masonluğunu halka açmak istedik. Fakat eski geleneklerin ve gizemin devam etmesini isteyen birtakım karanlık kişiler, buna müsaade etmedi." şeklinde açıklamalar yapmıştı.

Son yıllarda yaşanan bu gelişmelerin ardından Türkiye'de Masonluğun gücü büyük oranda kırılmış, etkisi geçmişe oranla oldukça azalmıştır. Bu durumu bizzat bazı Masonlar kendileri ifade etmektedirler. Masonlukta gizliliğin en önemli unsurlardan biri olmasına rağmen Masonluğa ilişkin birçok önemli sırrın deşifre olması, teşkilâtın kendi bünyesinde büyük çekişmeler ve ayrılıklar yaşamasına sebep olmuştur.

Basına yansıyan çok sayıda haber, teşkilâta önemli yolsuzlukların yapıldığını ortaya koymuş, bu haberler yaşanan çalkantıları daha da arttırmıştır. Bazı üyelerin ihraç edilmesiyle iyice gündeme yerleşen Masonlar, olayların basına yansımalarını belli bir oranda engellemişler ama içeride yaşanan anlaşmazlıkları çözmeyi başaramamışlardır. Bütün bu gelişmeler sonrasında Türkiye'de Masonluğa yeni girişler oldukça

azalmış hatta neredeyse durma noktasına gelmiştir. Mevcut üyeler arasında ise büyük bir huzursuzluk olduğu ve çok sayıda ayrılmak isteyen bulunduğ u ifade edilmektedir.

Bölünmelerin ardından şeffaflaş ma kararları yeniden askıya alınmış, sırların saklanması sürdürülmüş sembolik olarak atılan bir iki adımdan sonra göstermelik şeffaflaş ma da TBMM kayıtlarına geçen *“Bilindiğ i gibi, Mason teşkilâtı son üç yüzyıldır dünyanın en güçlü ve etkili örgütlerinin başında gelmektedir. Millet kavramının var olmadığı, milletlerin belirli bir plân çerçevesinde dağıtılacağı ve enternasyonal bir dünya devleti kurulacağı idealine ulaş ma amacındaki Masonlar bugün dünyanın her ülkesinde aktif olarak çalışmalarını sürdürmektedirler. Ancak bunun yanında, ülke siyasetlerine yön veren, milletlerarası ilişkilerde pay sahibi olan, devlet kademelerinde teşkilâtlarına bağlı güvenilir Masonları görevlendirerek devlet içinde organize olan Masonluk örgütü karanlık, gizli ve denetim dış ı birçok hususu bugün bünyesinde barındırmaktadır,”* şeklindeki durum tespiti de unutulup gitmiştir.

Bütün bu gerçekler çerçevesinde tüm Masonlara cephe almak, onları suçlamak da bir çözüm değildir. Bu kişiler, özellikle de henüz Masonlukla yeni tanışmış olanlar, sapkın bir felsefeye kapıldıklarının farkında olmadıkları için yanlış yolda olduklarını kabul etmeyeceklerdir. Masonluk camiasını, müşteri portföyünü genişletmek, işlerini arttırmak gibi ticari ve ekonomik kaygılarla adım atanların sayısı da bir haylidir. Satanizm ve Masonluk arasındaki ilişkilerden söz ederken dünyadaki pek çok eski Satanistin daha sonra Mason olduğ u gerçeğ i de göz önünde bulundurulmalıdır.

Satanizm, bir anlamda Masonluğ un sokağ a dökülmüş halidir görüşü tartışıl sa da gençlik dönemlerinde kimi Satanist guruplar içinde yer alanların yaşlarının ilerleyip bir yerlere geldiklerinde Masonluğ a geçtikleri tartışılmaz bir gerçektir. Yapılması gereken, gizlendiğ i için pek fazla bilinmeyen gerçeklerin ortaya konulması ve Satanistler ile Masonlara nasıl bir yolda olduklarını kavramalarını sağlamaktır.

VE BİR UYARI

İnternete yöneltilen eleştirilerin başında birçok Satanist site olduğ u söyleniyor. Gerçekten de internet üstünde Şeytana tapanların birçok sitesi var. İnternette Satanistlerin birbirleriyle kolayca haberleştikleri bir gerçek.

Bu haberleri okuyan çoğu anne ve babalar çocuklarını Satanizmden korumak adına onlara bilgisayarı yasaklıyor. Bu korkularında haksız da sayılmazlar ancak aileler çocuklarının ellerinden bilgisayarlarını alacaklarına internette o siteye girilmesini engellesinler.

İşte size bu işin tekniği: İnternette dolaşma programı olan Explorer içindeki Tools (aletler) menüsüne girin. Orada internet options (internet seçenekleri) bölümünü işaretleyin. Burada content (içerik) bölümüne geçin. Bu bölümde istediğiniz siteyi yasaklayabildiğiniz gibi, içinde sizin belirttiğiniz kelimelerin geçtiği sitelere girilmesini yasaklayabilirsiniz. Mesela; satan, satanic, satanik, Satanist, Satanizm, Şeytan, gibi kelimeleri yazdığımızda içinde bu kelimelerin geçtiği hiçbir siteye girilmeyecektir.

SÖZLÜK

-A-

Abaddon: (İbranice) helâk edici.

Adept: Usta, erbab, üstat, uzman, mahir, mütehassıs.

Adramelech: Eski Filistin’de bir şehir halkı olan Samiriler’de Şeytan.

Ahpuch: Eskiden Orta Amerika yerlilerinin (Kızılderililer) ileri uygarlığa sahip bir aşireti olan Mayalar’da Şeytan.

Ahriman: Zerdüştlükte Şeytan.

Alegori: Soyut kavramların, özelleştirilmiş nesnelere ile anlatım şekli. Barış ve demokrasinin, zeytin dalı, beyaz güvercin ile ifade edilmesi gibi.

Altar: (Sunak) Çeşitli dinlerde üzerine kutsal objeler konan taş, ağaç ya da metalden yapılmış olan masa benzeri nesnelere. Kurban ya da sunak yerinin adıdır. Hıristiyanlık’ta Ekmek-Şarap Ayini’nde kullanılan masa için de bu terim kullanılmaktadır.

Amon: Eski Mısırlılar’ın koçbaşı hayat ve üreme tanrısı.

Antropomorfizm: Yunanca antropos (insan) ve morphe (şekil) terimlerinden türetilmiş olup tanrıların insana benzer şekilde tanımlanmasını ifade eder. Başta politeist dinler olmak üzere, birçok dini gelenekte ulûhiyetin bu şekilde tanımlandığı ifade görülmektedir. Mesela Eski Ahid’de Tanrı, insan görünümüne sahip bir kral şeklinde tasvir edilmiştir. Buna göre Tanrı Yahve, değişik zamanlarda insan şeklinde görülen tanrısal varlık.

Anton Szandor Lavey: Laveyan Satanizmi ya da Modern Satanizm’in kurucusu. Bkz. Lavey.

Anubis: ANPU olarak da bilinen Eski Mısır’da ölümler tanrısı. Bu tanrının öbür dünyada cennet ve cehenneme gidecek ruhları ayırdığına inanılıyordu. Eski Krallığın ilk sülaleleri döneminde, ölümlerle ilgili öteki tanrılar arasında Anubis’ in seçkin bir yeri vardı. Gövdesi insan, başı çakal veya vahşi köpek şeklinde ve kuyruğu çalı biçiminde kutsal bir hayvan olarak tasvir edilir. Eski Mısır inançlarına göre ölümden sonraki dünyanın yolunu Anubis açıyordu. Mezarların

hâkimiydi. Mısır dilinde adı İnpu'dur. Sonraları İskenderiye'nin Scrapis ve İsis Hermes ile birleştirilerek Hermanubis adını aldı. Eski krallığın ilk sülalelerinde, ölülerin büyük tanrısı addediliyor ve en eski mastaba duvarlarında kendisine ibadet edilişi gösteren resimler yapılıyordu. Buna ait en önemli tapınak Orta Mısır'da Greklerin Kynopolis (Köpekler şehri) dediği kasabadadır. Günümüzde Mısır'da bulunan Anubis tapınaklarından ayakta kalabilen, her yıl ilkbahar ve sonbahar mevsiminin ilk aylarında binlerce kişi tarafından ziyaret edilen tapınak Deyr-el-Bahri'de bulunmaktadır. Burası duvarları resimlerle süslenmiş, kapılarında kocaman siyah köpekler bulunan bir tapınaktır. Daha sonra Anubis'in yerini Osiris almıştır. Anubis'in görevi mezar kültürü ve ölülerin ihtimamı ile ilgilidir. Bu yüzden mumyalama tekniğinin mucidi olarak tanınır. Tekniği ilk olarak Osiris'in vücuduna uygulanmıştır. Gençlerimizin intihar etmelerinde büyük bir rol oynayan "İntihar Tarikatları" mensuplarının Anubis'e taptıkları biliniyor. Son yıllarda Mısır'a özellikle ilkbahar ve sonbahar aylarında yapılan ziyaretlerin artışıdaki en önemli neden Anubis'in Deyr-el-Bahri'de bulunan tapınakta yapılan ayinler. Söz konusu tarikatın mensupları bu ziyaretlerini kendilerince "Hac Görevini yerine getirmek" için yapıyorlar. Bunun için dünyanın dört bir tarafından Mısır'a turlar düzenlenmektedir. Son yıllarda bu ayin törenleriyle eş zamanlı olarak ülkemizden de Mısır'a yoğun katılımlı turlar düzenlenmesi dikkatlerden kaçan, düşündürücü bir vakadır. Bu törenlerle ilgili görüşlerine başvuru olan Mısır'ın Ankara Büyük Elçiliği, "Bugüne kadar Mısır sınırları içerisinde hiçbir şekilde Satanist bir harekete rastlanmadığını, Mısır gibi Müslüman bir ülkede böyle bir durumun gerçekleşebilmesinin imkânsız olduğu," yönünde açıklamalarda bulunmaktadır.

Apokalips: (Apocalypse) Vahiy ya da gizli olanı ifşa etme, açma, açıklayıp duyurma. Apokaliptik metinler, normalde gizli olan şeyleri açıklama veya gelecekle ilgili bir takım bilgiler verme muhtevasında olan metinlerdir. Yahudi Apokaliptik metinler, yaklaşık olarak M.Ö. 200-M.S. 100 tarihleri arasına aittir. Bunlar arasında Daniel'in Kitabı, Enoch'un Sırları Kitabı, İbrahim'in Vahyi, Âdem'in Vahyi ve Baruch'un Vahyi gibi metinler bulunur. Diğer taraftan Pavlus'un Vahyi ve Peter'in (Petrus) Vahyi gibi metinler ise, Hıristiyan Apokaliptik metinleri arasında yer alır.

Apollyon: Şeytan'ın Yunanca eşanlamlısı, baş Şeytan.

Asli Günah: (İlk Günah) Hıristiyan teolojisine göre bütün insanlığın tut-sak olduğu günahkârlığın prototipidir. İnsanlığın ilâhi âlemden düşüşüne sebep olan şeydir.

Asmodeus: İbrance şehvet ve nefsi temsil eden Şeytan.

Asmodi: Eski Ahid'in Kitabı.

Astaraoth: Finikeliler'in şehvet tanrıçası, Babilliler'in İştâr'ının karşılığı.

Ateist: Ateizmi kabul eden, savunan kişi ya da guruplar.

Ateizm: Tanrıyı ya da tinsel varlıkları kabul eden metafizik inançların eleştirisi ve yadsınması. İlâhi varlığın gerçekliğini öne süren ve tanıtlamaya çalışan teizmin karşıtıdır. Ateizm, Tanrı'nın var olup olmadığı sorusunu karşılıksız bırakan, bu sorunun cevapsız ya da yanıtlanamaz olduğunu savunan agnostizmden de ayrılır. Ateistlere göre, Tanrı'nın var olmadığı kesin bir doğrudur. Ateizm, batı düşüncesi içinde çeşitli zamanlarda ortaya çıkmıştır. Platon, Yasalar'da ateizme karşı çıkarken, Demokritos ve Epikuros, materyalist görüşleri bağlamında ateizmi savundular. 19'ncü yy da ateizm, Karl Marx ve başka materyalist tarafından dile getirildi ve tinselciliğin metafizik yaklaşımıyla mücadeleye yöneldi. Ama çağdaş ateizm materyalizmin dışında çok farklı biçimlerde de gelişti. 16'ncı yy. Niccolo Machiavelli, siyasetin törelerden ve dinden bağımsız olması gerektiğini öne sürerek, ateizme siyasal düzeyde katkıda bulundu. 18'nci yy da, Rene Descartes'ın mekanik evren anlayışıyla İngiliz deneyselciliğini birleştiren Fransız Ansiklopedistleri arasında da ateizm kendini gösterdi. David Hume, Dialogues Concerning Natural Religion'da (1779; Doğal Din Üzerine Konuşmalar) Immanuel Kant gibi, Tanrı'nın varlığı lehine öne sürülen geleneksel kanıtlara karşı çıktı. 19'ncü yy'ın en önemli ateistlerinden sayılan Ludwig Feuerbach Tanrı'nın, İnsan ülkülerinin bir yansıması olduğu görüşünü ortaya attı. Karl Marx, ateizmi toplum bilim ve siyasal iktisat kuramının kavramlarıyla dile getirirken, bir agnostik olan Charles Darwin Museviliğin ve Hıristiyanlığın Yaratıcı-Tanrı kavramına, doğa tarihinin bilimsel bir kuramını geliştirerek karşı çıktı. Sigmund Freud'da dini ilkel insan toplulukları bağlamında ele alırken Darwin'in yaklaşımından esinleniyordu. Freud'a göre Tanrı inancı, çaresiz insanın, çocukluk durumuna geri dönerek, ko-

ruyucu bir baba figürünü doğada aramasıydı. 20'nci yy. Jean Paul Sartre, Albert Camus ve başka düşünürler, insanın evrende tek başına bulunduğu ve kendi değerlerini belirlemede özgür olduğu düşüncesini geliştirdiler. 20'nci yy.'ın ortalarında, Paul Tillich, Karl Barth ve Rudolf Bultmann gibi Hıristiyan ilâhiyatçılar, metafizik Tanrı'nın yok edilmesinin, insanın mutlak iman yoluyla, yaşayan Tanrı'yla yüz yüze gelmesini mümkün kılacağı ileri sürmüştür.

Auto Da Fe: Engizisyon Mahkemeleri'nin verdiği ölüm cezalarının infaz törenine verilen ad.

Azazel: (İbranice) insana savaş ve savaş silâhlarını yapmayı öğreten ondaki yetenekleri ortaya çıkarıp, tanıtan.

-B-

Baalberith: Ahitlerdeki kötülük tanrısı.

Balaam: (İbranice) hırs ve tamah Şeytanı.

Baphomet: Templier Şövalyeleri tarafından kötülükler tanrısı ve Şeytan olarak nitelendirilip tapılan put. Diğer taraftan Lavey'in kızı Zeena tarafından satanik keçi sureti şeklinde nitelendirilmiştir. Günah keçi anlamına gelen bu sembol Satanistler tarafından bir tılsım olarak kabul edilmektedir. Bir keçi kafasının yer aldığı bu sembolün Mason Localarında kullanılan keçinin aynısı olduğu bilinmektedir.

Bast: Eski Mısırlılarda, kedi şeklinde tasavvur ve temsil edilen zevk tanrıçası.

Baalzebub: (İbranice) Sinekler'in Tanrısı, Eski Mısırlılarda kutsal saydıkları pislik böceği şeklindeki sembolden alınmıştır.

Behemoth: Yahudilerde Şeytan'ın bir fil tasviriyle belirlenen şekli

Beherit: (Süryanice) Şeytan.

Benedict: Nursialı Aziz Benedict (480–547), Hıristiyanlık'ta batı keşişliğinin babası sayılır. Monte Cassino'nun ilk keşişi ve Benedikten Tarikatı'nın kurucusudur. Benedict tarafından belirlenen manastır ve keşişlik kuralları, sonraki dönemlerde bir çok Hıristiyan tarikatında geçerli kurallar olarak kabul edilmiştir.

Bile: Cehennem Tanrısı.

Birader: (Masonik) Masonların birbirlerine hitap şekli.

Black Mass: (Şeytan'a Tapınma Ayini) **Roma Katolik Kilisesi**'nde ölümlerin hatırasına düzenlenen ayine verilen isim. Bu ayinde siyah elbiseler giyildiği için ona bu isim verilmiştir. Roma Katolik Ayini olan Mass'ın Satanistler tarafından inkârcı bir tutum içerisinde ve alaycı bir tarzda taklidine de Black Mass denilmektedir. Genellikle bu ayin sırasında yapılanlar büyücülükle irtibatlandırılmıştır. Black Mass'da tüm semboller, okunan dualar, dini merasimler tersine çevrilmiştir. Satanistler tarafından yapılan bu ayinde kurban Tanrı'ya değil Şeytana sunulmaktadır. **Black Mass**'ta tatbik edilen unsurlar Ekmek-Şarap Ayini'nden alınmış, fakat pek çoğu tahrif edilmiştir. Özellikle Tanrı ve İsa'nın geçtiği yerlerde, bu isimler çıkarılarak onların yerine Şeytan'ın ismi konulmuştur. Satanik Ayin bu türdeki değişiklikleri çok sık kullandığı için, hem odanın içinde ve hem de bunun sonucunda dış dünyada, ters çevrilmiş haç ve genellikle Black Mass ile ilişkilendirilen tersine doğru okunan Lord's Player aynı zamanda Satanizm'le eş anlamlıdır. Beş bölüm halinde yapılan Back Mass'ın ilk bölümü giriş yani hazırlık bölümüdür. Dualar okunarak başlanan bu bölümde ayinin yöneticisiyle yardımcısı arasındaki diyalog ön plândadır. Genelde bütün Black Mass'ların ilk bölümü bu şekilde başlar. Bundan sonraki dört bölüm ise; töreni yönetecek kişinin inisiyatifine kalmıştır. Bölümlerin nerede başlayıp nerede bittiğine dair genel geçer yazılı bir kural yoktur. İlerleyen bölümlerde tören sırasında belirli nesnelere elden ele dolaştırılırken ilâhiler okunur, takdisler yapılır. Tören boyunca sunak dâhil olmak üzere yönetici tarafından seçilen görevliler yapacaklarını eksiksiz bir şekilde yerine getirirler.

Blanche Barton: Şeytan Kilisesi müritlerinden olan ve yazdıklarıyla bu kilisenin baş propagandisti. Yazdığı kitaplar arasında şu iki kitap en önemlisidir. The Secret Life of a Satanist (Satanistin Gizli Hayatı) Bu kitapta Lavey' in otobiyografisi yer almaktadır The Church of Satan (Şeytan Kilisesi), Bu kitapta, Şeytanın Kilisesi hakkında bilgiler bulunmaktadır. Kilisenin tarihi, kiliseden resimlerin yanında kilisede çalınan müzikler ve satanik guruplardan söz edilmektedir. Bu kitaplar The Cloven Hoof, Blanche Barton, Hell's Kitchen Production tarafından basılmıştır.

Boullan Fransc Abbe: Engene Vintras tarafından Fransa'da 1839 yılın-

da kurulan ve satanik faaliyetlerde bulunan Karmen Kilisesi'nde Şeytan'a Tapma Ayinleri düzenleyerek adını duyuran dönemin en ünlü Satanistlerinden biri. Boullan Karmen Kilisesi'nin güdümünde kurulan bir örgütün başına geçerek gizlice düzenlenen Satanist ayinleri bizzat yönetmiştir. Franc Abbe Boullan'ın yönettiği büyü yöntemi de kullanılarak yapılan "Black Mass" adı verilen Satanist ayinlerin birinde 1869 yılında bir çocuk kurban edildiği iddiası kayıtlarda yer almaktadır.

Büyü: Sözde doğüstü güçlerin yardımı sağlanarak ulaşılmak ya da elde edilmek istenilen amaçlara ulaşmak umuduyla girilen bir takım eylemlere verilen ad. Kara büyü ve ak büyü diye iki kısma ayrılmıştır. Uygulama bakımından kara büyü insan hayatına, sağlığına, malına mülküne, evine, hayvanlarına vb. zarar vermeye yönelik büyü çeşididir. Birbirini sevenleri ayırmak, cinsel kudreti felce uğratmak, birinin hastalığını ve ölümünü sağlamak vb. bu büyüün uğraş alanına girer. Kara büyü, dinî obje ve kudretlerden olumsuz yönde yararlanmaya çalışır. Ak büyü ise; uygulama, bakımından insanın ve toplumun iyiliğine yönelik büyüdür.

Büyücü: Büyü yapan ya da büyü yapmayı uğraş edilmiş kimse.

-C-

Cadı: Geceleri dolaşarak insanlara kötülük ettiğine ve doğüstü güçleri olduğuna inanılan kadın.

Canon: Bir bölgedeki başkilise ile ilişkili özel görevleri olan bir Hıristiyan Papazı'na verilen isimdir.

Cehennem Kulüpleri: Politik ve ekonomik çıkarlarını her şeyin üstünde gören üst sınıfa mensup bir takım isimlerin dinin emir ve gereklilerini göz ardı etmelerinden doğan bu anlayış, 18'nci yüzyıl'dan kalma bir ekoldür. Ekolün kurucusu **Wharton Düku**'dür. İçlerinde, **Sir Francis Dashwood**, **Benjamin Franklin** ve İngiliz asili **Earl of Sandwich**'in adlarının geçtiği bu özel kulüp, gizli ayinlerinin yanı sıra, politik entrikaların, hizipleşmelerin ve okült eylemlerin merkezi olarak bilinir. Cehennem Kulüplerinin faaliyetleri günümüzde New York ve Londra'da halen sürdürülmektedir.

Cennetin Kapısı: ABD'nin Santa Fe şehrinde faaliyet gösteren bu İnti-

har Tarikatı'nın ismi, ancak 1997 Mart'ındaki toplu intiharlarından sonra duyuldu. Ruhlarının ve bedenlerinin dünyadan ayrılıp **Hale-Bopp** adındaki kuyruklu yıldızda yeniden doğacağına, Hazreti İsa'nın da bu yıldızdan geldiğine ve yıldızın iki bin senelik bir ayrılıktan sonra yeni milenyumda doğru kendilerini almak üzere dünyaya yeniden yaklaşacağına inanıyorlardı. Marshall Apple White'in kurduğu tarikatın mensupları, Santa Fe şehrinin dışında geniş bir çiftliğe yerleşip "yolculuğa" hazırlandılar. Bekledikleri an 1997 Mayıs'ında geldi. Birbirlerine zehirli içkiler ikram ettiler, yataklarına uzanıp uzay gemisinin gelişini sonsuz bir uykuda beklemeye başladılar. Polis, çiftlikte 39 kişinin cesedini buldu.

Chemosh: Moabitlerde daha sonra Şeytana dönüşen ulusal tanrı.

Cimeries: Afrika'yı yönettiği ve siyah bir ata bindiğine inanılan kötülük tanrısı.

Charm: (İngilizce) Büyü.

Charme: (Fransızca) Büyü.

Conterproductive Pride: (Yersiz gurur) Satanizm'in sekizinci günahı, aşırı, zarar verici derecede gurur olarak belirlenmiştir.

Commere: (Fransızca) Cadı.

Crowley Aleister: (1875–1947) Tam adı Edward Alexander, Aleister Crowley olan İngiliz gizli bilimci. **Golden Dawn (Altın Başak) Tarikatı**'nın üyesiydi. 1907'de **Argenteum Astrum**'u kurdu. Yeni doğüstü güçlerin ve yeni yasanın peygamberi olduğunu iddia etti. Ve Yuhanna'nın Vahiy'inde 666 sayısı ile tanımlanan Canavar'ın kendisi olduğunu ileri sürdü. Büyücü ve iblisçiydi. Başlıca yapıtları; Confession (itiraf) 1929, The Book of the Law (Yasa Kitabı) 1938, The Book of Thoth (Thoth'un Kitabı) 1944, The Equinox (1909–1944).

-Ç-

Çırak: (Masonik) Adaylığı kabul edilerek haricilikten Masonluğa adım atan kişi. Masonluğun en alt derecesi.

-D-

Dabbler's: (Debbler Gurubundakiler) Akımın içinde "maceracılar" olarak nitelendirilen bu gurup daha çok genç fanatikler tarafından

oluşturulmuştur. Satanizmi kendilerine sunulan uyuşturucu ve serbest seks için seçen bu gençlerin çoğu bu akıma eğlence ve mace-
ra aramak için kapılmışlardır. Büyük bir bölümünün bu akıma sap-
mak için ne amaçları nede ciddi bir meseleleri yoktur.

Dagon: Eski Filistinlilerde deniz ve intikam Şeytanı.

Damballa: Zencilere ait yılan şeklindeki kötülük ve ölüm tanrısı.

Darwin, Charles: (1809–1882) Erasmus Darwin'in torunu. Önce Edin-
burg'da, sonra Cambridge'de okudu. 1831'de üniversiteyi bitirdi
ve aynı yıl botanikçi Henslow'un desteğiyle, doğa bilimci olarak
kaptan Fitzroy'un Beagle gemisiyle çıktığı sefere katıldı. Güney
Amerika'yı ve Pasifik Adalarını dolaştı. Beş yıl süren (1831–1836)
bu yolculuktan, dev yapıtına temel olan bir dizi gözlem ve belgeyle
döndü. Yolculuk notları 1840–1843 yılları arasında çıktı.
1859'da temel eserini yayımladı. Türlerin kökeni (On the Origin of
Species). Bunda ve öteki çalışmalarında, sayısız gözlemlere dayana-
rarak türlerin çeşitliliği üstüne öne sürdüğü özgün görüşler Dar-
wincilik adı verilen açıklayıcı bir evrim kuramı oluşturur.

Darwinst: Darwinci, Darwin kuramını benimseyen ve savunan kişi, gu-
rup ya da akım.

Darwinizm: 1859'da Charles Darwin tarafından ileri sürülen, yeni türle-
rin oluşumunu çevreye uyumda gören ve doğal ayıklanma sonucu
olduğunu savunan biyolojik evrim kuramı. 2000 yılının Haziran
ayında gen bilimcilerinin yaptığı araştırmalar sonucunda genetik
alanındaki yeni bulgular Darwin'in "Evrimsel Teorisi"ni tamamen
çürütmüştür. İnsanoğlunun gen şifresini çözüp, gen haritasını çıkar-
an bilim adamları evrim teorisini çürüttükleri gibi ırklar, soylar
hatta aileler arasında bile genetik yapının farklı olduğunu ortaya
koydular. Kanıtlanan bu verilere göre aynı soydan uzun yıllar önce
başka ülkelere, iklimlere, kıtalara göç etmiş olan insanların genetik
yapılarında bir değişiklik olmadığını, göç ettikleri yerlerdeki soy-
daşlarıyla aynı genetik yapıya sahip oldukları ispatlanmıştır. Aynı
verilere göre insanların atası olduğu iddia edilen maymunlarla, in-
sanların hiçbir ortak genetik yapısı olmadığı ispatlanmıştır.

Dashwood (1708–1781): Bir İngiliz asilzadesi olan Sir Fancis Dashwo-
od 18'nci yy. "Medmanham Keşifleri" adlı bir grup kurdu. İçki ve
eğlenceye düşkün kişilerden oluşan bu grup pek çok Şeytan'a

Tapma Ayini düzenledi.

David'in Yolu: Bu İntihar Tarikatı, müritleri tarafından Hazreti İsa olduğuna inanılan **David Koresh** tarafından kurulmuştu ve Teksas'taki bir çiftlikte toplu halde yaşıyorlardı. Burada kaçak içki yapıldığı ihbarını alan polis, 1993 ilkbaharında çiftliği kuşattı. Kuşatma 51 gün sürdü, David Koresh kafasına kurşun sıkarak intihar ederken 70 müridi binaları ateşe vererek kendilerini yaktılar.

Deccal: İslam inancında, inanları dinden saptırarak onları kötü yola çekmeye çalıştığına ve kıyamet gününün belirtilerinden biri olarak ortaya çıktığına inanılan sahte peygamber. Hıristiyanlık inancında ise, İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişinden önce gelerek inananları dinsizliğe ve kötülüğe yönelteceğine; doğal afetler, savaşlar, salgın hastalıklar vb. gibi felâketlerle ortaya çıkacağına inanılan sahte Mesih ya da ortalığı karıştıran, insanları birbirine düşüren, araboşucu, yalancı, fesat kişi.

Demogorgan: (Yunanca) ölümlüler tarafından görülüp, fark edilmeyeceğine inanılan Şeytan.

Demon: (Fransızca) Halk dilinde Şeytan.

Demonoloji: Derece itibarıyla tanrılardan daha aşağı konumda olan ve özellikle insanlarla ve onların işleriyle iyilik veya kötülük amacıyla uğraşan tabiatüstü varlıklarla ilgilenen bir din bilimi dalıdır.

Devil: (İngilizce) Şeytan.

Diable: (Fransızca) Edebiyat dilinde Şeytan.

Diabliesse: (Fransızca) Cadı.

Diabolus: (Yunanca) aşağı doğru akan, akıp kaybolan.

Dionysus: Eski bir Yunan verimlilik tanrısıdır. Zeus ve Semele ya da Demeter'in oğlu olarak bilinir. Roma'da Bacchus olarak adlandırılan bu tanrı, özellikle şarap ve neşe tanrısı olarak görüldü.

Dracula: (Romence) Şeytan, vampirlerin geneline verilen ad, Karanlıklar Efendisi veya Prensi.

Düalizm: İyilik ve kötülüğün ya da aydınlık ve karanlığın birbirinden ayrı ve birbirine eşit derecede olan iki ezeli ve ebedi güçten kay-

naklandığı görüşünü savunan bir metafizik sistem.

-E-

Emma-o: (Japonca) Cehennem'in yöneticisi, efendisi.

Enchantement: (Fransızca) Büyü.

Engizisyon: (Latince) Kovuşturma, soruşturma.

Engizisyon Mahkemesi: Ortaçağ döneminde Batı Avrupa'da Katolik inancındaki sapkınları bulup, ortadan kaldırmak için Papalık emriyle kurulan Katolik Kilise'nin güdümündeki dinî mahkemeler. Katharlara, Şeytana tapanlara büyücülere, kâhinlere, medyumlara, falcılara, çingenelere, dinden dönenlere hatta yeteri kadar dindar olmayanlara karşı kurulan bu dini mahkeme giderek dine karşı olanları değil, din adamlarının çıkarlarına karşı olanları yargılar hâle gelmiştir.

Euronymous: Yunanlılar'da ölüm prensi.

-F-

Faşizm: İtalya'da 1922–1945 yılları arasında egemen olan, tek parti iktidarına ve korporatizme dayanan rejim. İtalya'da hem 1'nci Dünya Savaşı'nı izleyen toplumsal ve ekonomik bunalımdan hem de Fiume ve Dalmaçya üzerindeki hak iddialarının sonuçsuz kalmasının yol açtığı manevî bunalımdan doğdu. İtalya'nın İhtilaf Devletleri'nin yanında savaşa girmesinden yana olan Benito Mussolini, Sosyalist Parti'den ayrılmış ve 1915 yılında Fasci di Azione Rivoluzionaria'yı (Devrimci Eylem Partisi) kurmuştu. 1919 yılında Michele Bianchi ile birlikte bu örgütü Fasci Italiani de Combattimento'ya (İtalyan Mücadele Partisi) dönüştürdü. Mussolini, milliyetçilerin kırgınlıklarını, orta sınıfların ekonomik güçlerini ve burjuvazinin komünizm korkusunu sömürüyordu. Hareketin sembolü olan, sapına bir demir çubuğun sarılı olduğu balta hem Roma'nın eski büyüklüğünü hem de toplumsal sınıfların dayanışmasını simgeliyordu. Gericici, antiparlâmenter, antidemokratik, antiliberal ve antisosyalist olduğunu açıklayan Faşist hareket İtalya'da, hızla şiddet yanlısı bir tutuma yöneldi. Faşizm aynı zamanda bir toplum anlayışıdır. Marksist sınıf mücadelesi kuramına karşı çıkarak, devlete, işçileri ve patronları ortak korporasyonlarda birleştirme görevini verir. Komünizm ile kapitalizm arasında üçüncü bir yol olmayı amaçlar. Marksist olmayan, sosyalist düşünürlerden alınmış devrimci bir terminolojisi olmasının nedeni budur. Faşizm biçimlenme aşamasındayken bazı sosyalist eğilimler kendini gösterebilmiş olmakla birlikte bunun ulusal kapitalizm lehine iş ilişkilerinin devlet denetimine almanın bir yolu olduğu kısa sürede ortaya çıkmıştır. Bütün hakları elinden alınan ve sendika yasağı getirilen işçi sınıfına karşı genellikle babacan olan ve uluslararası kapitalizmin yükselişinin tehdidi altındaki ulusal büyük burjuvazinin gönlünü kazanmak kaygısı içinde olan Faşizm, esas olarak küçük ticaret burjuvazisinin siyasi ifadesidir. Faşizm'in iki tarihi kaynağı demokratik ideolojilerin eleştirisine gönderme yapar. Fransız Devrimi, doğal bir toplumsal düzenin kesintiye uğraması ve parçalanmış bir toplumun manevî çöküşünün başlangıcı olarak kabul edilir. İnsan hakları Batı uygarlığını zayıflatan merkezkaç kuvvetlerinin simgesi sayılır. İnsanlığın eşitliğini yüce bir ilkenin evrenselliği temeline dayandırma iddiasındaki akılcılık reddedilir. Faşizm, gücünü bir kitle partisinden alır ve bu özelliğiyle Kilise'ye ve orduya dayanan

geleneksel gerici rejimden ayrılır. Faşizmin başlıca uzantısı Almanya'daki Nasyonal Sosyalizm'dir. İtalyan Faşizmi, Pilsudski döneminde Polonya'ya Amiral Horthy döneminde Macaristan'a Metaksas döneminde Yunanistan'a Demir Muhafız döneminde Romanya'ya Salazar döneminde Portekiz'e örnek olmuştur.

Femme acariatre: (Fransızca) Eski dilde büyüücü kadın.

Fenriz: Loki'un oğlu, bir kurt adam olarak tanımlanmıştır.

Fetiş: Sihir ve büyü nesnesi, tılsım veya muska demektir. 16'ncı yy. Batı Afrika'ya giden Portekizli tacirler orada gördükleri suretleri, sihir-büyü tılsımlarını kendi dillerindeki "feitiço" terimiyle adlandırmışlardır. Latince "façitius"tan gelen bu terim, sanatla yapılan bir şey anlamına gelmekte olup Portekizliler'in kendilerince taşınan tılsımlar için kullanılmaktaydı. Sonraki yazarlar bu terimi bütün Afrika dini için kullanmaya başlamışlardır. Fakat bu terim, Afrikalılar'ın dini yapılarını tanımlamakta yetersiz kalıyordu.

Forgetfulness Ortodoksies: (Ortodoksları Unutmak) Geçmiş ve gelenekleri unutmak Satanizm'in yedinci günahı olarak kabul edilir.

-G-

Gamalı Haç: Uçları kıvrık haç.

Gene: Gen.

Genealogical: Soy veya secere ile ilgili.

Genealogy: Mezhep, secere, soy, silsile.

Genera: Tür, çeşit.

General: Genel, umumi.

Generality: Genel, umumi.

Generalization: Genelleştirme, umumileştirme, genellik, umumilik

Generally: Genellikle, ekseriya.

Generalship: Liderlik, başkanlık, önderlik.

Generate: Meydana getirmek, doğurmak, üretmek, oluşturmak.

Generation: Meydana getirme, üretme, nesil, döl, soy.

Generative: Üretken, doğuşa ait, üreme kabiliyeti olan.

Generator: Üreten, doğuran, meydana getiren kimse.

Generic: Cinsine ait.

Genesis: Başlangıç, başlama noktası, menşe, yaradılış.

Genetic: Bir şeyin aslına ait, genetik.

Genus: Tür

Genmore of Honorlus: 17'nci yy. Avrupası'ndaki büyücülerin ve Şeytana tapanların rehber kitabı. Bu kitapta, büyücülük ve büyü yoluyla Şeytanları çağırılmaya yönelik ayin düzenleme bilgileri yer almaktadır.

Gnostisizm: Tanrı, âlem, insan ve bunların birbiriyle olan ilişkilerini kendine has kutsal esoterik (gizli) bilgi doktrini temeline dayalı olarak açıklamayı ilke edinen dini felsefi geleneğin adıdır. Temel inanç esasları ve ibadet şekillerinde gnostizmin hâkim olduğu Sabiilik, Maniheizm vb. gelenekler gnostik dinler olarak adlandırılmıştır. Ancak, gnostizmin başlı başına bir din sayılıp sayılmayacağı tartışılmaktadır. Ayrıca, gnostizmin menşei konusunda da farklı görüşler ileri sürülmüştür. Işık ve karanlık ya da iyilik ve kötülük arasındaki düalizm, maddi âlemin kötülüğü, Demiurg düşüncesi, ruhun ilâhi âleme ait olup süfli yeryüzünde beden içerisinde hapsedilme hayatı sürdürdüğü, kurtuluş için dünyevi olan her şeyden uzaklaşmak ve bunun neticesinde gnosise (bilgi, hikmet, marifet) ulaşmak gerektiği gibi hususlar gnostisizmin temel öğretileri arasındadır.

Gorgo: Şeytan'ın Yunanca'daki isimlerinden biri, Demogorgan'ın belirsiz şekli.

Güneş Tapınağı: İntiharın, Sirius yıldızında yeniden dünyaya gelmeyi sağlayacağı temeline dayanan bir İntihar Tarikatı. Güneş Tapınağı adlı bu tarikat, Luc Jouret tarafından kurulmuştu. Tarikatın 53 mensubu, 1994 Kasım'ında İsviçre'nin ve Kanada'nın değişik yerlerinde aynı anda intihar ettiler. Güneş Tapınağı tarikatına bağlı 16 kişi 1995 Kasım'ında Fransa'da, beş kişi de 1997 Mart'ında Kanada'da kendilerini yaktı.

-H-

Haborym: (İbranice) Şeytan'ın eşanlamlısı.

Hag: (İngilizce) Cadı.

Hades: Hıristiyanlıkta İsa Mesih'in haça gerilmesinden sonra ziyaret ettiğine inanılan yer; Yargılanma öncesinde ruhların bekletildiği mekân; bir çeşit cehennem.

Halkın Tapınağı: İntihar Tarikatları arasında bilinen en büyük toplu intihar olayı, eski bir rahip olan **Jim Jones**'un kurduğu bu tarikatın Guyan'daki merkezinde, 1978 Kasım'ında yaşandı. Tarikat mensupları, topluca zehir içtiler. Daha sonra tarikata ait olan köyde 914 kişinin cesedi bulundu.

Halloween: 31 Ekim gecesi kutlanan ve hortlak gecesi diye de anılan Satanistlerin bayram ve tatil günlerinden biri.

Harici: (Masonik) Mason olmayan, Masonluk dışında kalanların tümü.

Hecate: Yunanlılar'a ait yeraltındaki dünyanın ve büyücülerin tanrıçası.

Hedonizm: (Yunanca) Hazcılık.

Hedonist: Hazcılığı benimseyen veya savunan kimse.

Herd Conformity: (Sürtüye Uymak) Düşünmeden inanmak, beşinci Satanik günah.

Hexe: (Almanca) Cadı.

Hexerei: (Almanca) Eski dilde büyü.

Hexenmeister: (Almanca) Büyü yapan, büyücü.

Hıyuysmans: Satanizmin ilk klasiği olarak kabul edilen La-Bas adlı romanın yazarı. Hıyuysmans 1891 yılında Paris'te kaleme aldığı bu kitabında Karmen Kilisesi'nde düzenlenen ayinlere ilişkin gözlemlerini aktarmıştır.

Hippi Hareketi: Ülkemizde "Çiçek Çocukları" olarak bilinen ve "Savaşma-Seviş" sloganıyla dikkat çeken Hippi hareketi, 1960'ların sonunda San Francisco'da doğmuş, çok geçmeden bütün Batı ülkelerine yayılmıştı. Hippiler; lüks tüketim toplumu olarak niteledikleri sanayi toplumuna düşmanlığı temel alan bir ahlâk anlayışını benimseyen, ortak yaşam ve her alanda özgürlüğü savunan Satanizmin aksine şiddete karşı çıkan bir dünya görüşüne sahiptiler. Bu anlayış, içinde yaşadıkları toplumdan kopmaya yönelik gençlere yeni bir yaşama biçimi getirmişti. Para düşkünlüğüne karşı çıkma,

doğaya dönüş, cinsel özgürlüğe ve sevgiye yönelme gibi özellikleriyle şiddete başvurmayan Hippi anlayışı; sanata, moda, müziğe, resme yansarak toplumun önemli bir bölümü tarafından benimsenmişti.

Hiram Usta: Masonluğun kurucusu olduğuna inanılan kişi. Süleyman Tapınağı'nın mimar ve mühendisi ya da ustabaşısı.

-İ-

İblis: Şeytanın diğer bir adı, başkalarının kötülüğünü isteyen, düzenci kimse.

İdris'in dili: Satanik ayinlerde kullanılan büyüsel dindir. Bu dilin, dilbilgisi kurallarına uygun bir ses ve söz dizimi kurallarına ait bir temel ile Sanskritçe'den daha eski olduğu söylenmektedir. İdris'in dilinin bazı sesler yönünde Arapça'ya ve diğer bazı yönünden de İbranice ve Latince'ye benzemektedir. Bu dilin ilk defa 1659'da, meşhur 16'ncı yy. kâhini ve Saray astrologu John Dee'nin biyografisinde basılı olarak ortaya çıktığı ifade edilmektedir.

İkincil Satanist'ler: Hıristiyanlığa ve bütün dinlere karşıdırlar. Çoğu Satanist tanımlamasını ve kimliğini kabul etmezler. Kuşkucudurlar ve sabit inançların tümünden kaçarlar. Bazı Voodoo inançları, Ortaçağ türü Cadıcılık ve Tantrik Budizm'in bazı formları bu kategoriye girer.

İnsi: Kur'an'da insan görünümündeki Şeytanlar.

İshtar: Babilliler'e ait verimlilik tanrıçası.

-J-

Jakin ve Boaz Sütunları: Süleyman Tapınağı'nın girişinde bulunan ve Masonlar tarafından üremeyi, kalıcı olmayı simgeleyen sütunlar.

Jones, Jim: 1979 Kasım'ında Guyan'da 914 kişiyi ölüme götüren "Halkın Tapınağı" adlı intihar tarikatının kurucusu eski bir rahip.

Jouret, Luc: İntiharın, Sirius yıldızında yeniden dünyaya gelmeyi sağlayacağı temeline dayanan "Güneş Tapınağı" adlı intihar tarikatının kurucusu. Tarikatın 53 mensubu, 1994 Kasım'ında İsviçre'nin ve Kanada'nın değişik yerlerinde aynı anda intihar ettiler.

-K-

Kali: (Hindu) Şiva'nın kızı, eşkıyaların baş tanrıçası.

Karanlık Gnostikler: Doğanın karanlık güçlerine taparlar. Onlar için Tanrı değişken, kaprisli ve geçicidir. Birçok batılıya göre karanlık, değişken ve kaprisli güç, "Kötü Güç"tür. Hindu ilâhı Kali'ye tapanlar bu gurubun içindedir.

Karma: Hinduizm'in temel öğretilerinden birisi olan Karma doktrini, acımasızca işleyen bir ahlâk kuralı olarak değerlendirilmektedir. Karma kısaca "ne yaparsan karşılığını görürsün" anlayışına yönelik evrensel bir sistemdir.

Karmen Kilisesi: Eugene Vintras tarafından 1839 yılında Fransa'da kuruldu. Satanik faaliyetleri nedeniyle sapkın bir kilise olarak ilan edilip 1848 yılında Papa tarafından kınanmasına rağmen faaliyetlerini sürdürmüştür. Daha sonra yine bu dönemin en ünlü Satanistlerinden biri olan **Francs Abbe Boullan**, Karmen Kilisesi'nin güdümünde kurulan bir örgütün başına geçerek gizlice düzenlenen Satanist ayinleri bizzat yönetmiştir. Boullan'ın yönettiği büyü yöntemi de kullanılarak yapılan "Black Mass" adı verilen Satanist ayinlerin birinde 1869 yılında bir çocuk kurban edildiği iddiası kayıtlarda yer almaktadır.

Kitabu'l-Cilve: Yezidilerin kutsal Vahiy Kitabı. Yezidiliğin temel ilkeleri bu kitaptan kaynaklanmaktadır.

Komünizm: Üretim ve değişim araçlarının kolektif mülkiyetine, tüketim mallarının ihtiyaca göre paylaşılmasına dayanan ve sosyal sınıfların kaldırılmasını temel alan iktisadi, siyasi ve sosyal sistem. Ancak Marx ve Engel'in, bu ütöpik doktrini Lenin tarafından yeniden yorumlanıp, sistemleştirilerek kapitalizm karşıtı bir ideolojiye dönüştürülmüştür. Marxist kurama göre komünizm, tarihi olarak, toplumun, insanın insan tarafından sömürülmesinin tümüyle ortadan kalkması durumunda ulaşabileceği en üst aşamadır. Bu aşamaya varmak için bütün toplumsal sınıfların ortadan kalkması, yani her tür özel mülkiyetin sona ermesi, dolayısıyla da o zamana kadar toplumsal ilişkileri etkilemekte olan maddi çelişkilerden kaynaklanan ideolojik antagonizmaların silinmesi zorunludur. Komünizmde, sınıfların ortadan kalkması, zorunlu olarak, egemen bir sınıfın elindeki bir baskı aracı olarak tanımlanan devletin de, sönmelerini yani

yok olmasını gerektirir. Ancak komünizm uygulamada çıkış noktasından tamamen saparak kapitalizmin bir başka şekline; devlet kapitalizmine dönüşmüştür. İnsanın insan tarafından sömürülmesine karşı çıkan komünizm beraberinde yepyeni bir sömürü sistemi meydana getirmişti. Bu sistemde her şeyin üstünde olan devlet bizzat sömürü merkezi haline gelmiştir. Önce pratikte komünizme geçmeden önce proletarya diktatörlüğünün damgasını vurduğu geçici bir üretim tarzı olan sosyalizm gelir. Sosyalizm “herkese emeğine göre” komünizm ise” herkese ihtiyacına göre” şeklindeki gerçek dışı sloganlarıyla tanımlanabilir. Marx ve Engels’in komünizmi ilk kez Komünist Parti Manifestosu’nda (1848) formüle edilmiştir. Sovyetler Birliği’nin dağılmasından, Berlin Duvarı’nın yıkılıp iki Almanya’nın birleşmesinden sonra bu ideolojiyi sistem olarak yürütmeye çalışan Çin’in de liberalleşip kapitalizme kaymasıyla birlikte komünizm günümüzde birkaç idealistin görmek isteyip de göremeyecekleri bir rüyaya dönüşmüştür.

Kurtuluş Ordusu: Uluslararası faaliyet gösteren bir Hıristiyan (Protestan) kuruluşudur. Misyonerlik ve sosyal yardımlaşma faaliyetlerini ön plâna çıkararak bu kuruluş, 1865’te W. Booth tarafından kurulmuş ve 1878’de günümüzdeki yapısına kavuşmuştur. Kurtuluş Ordusu ‘nun, askeri tarzda örgütlenmiş olan hiyerarşik iç yapılanmasıyla dikkatleri çektiği söylenmektedir.

Koresh, David: “David’in Yolu” adlı intihar tarikatının kurucusu. Tarikatındaki müritlerini kendisinin reenkarnasyona uğramış Hazreti İsa olduğuna inandıran David Koresh Teksas’taki bir çiftlikte toplu halde yaşayan 70 kişiyi beraberinde ölüme götürdü.

-L-

La-Bas: J.K. Hıyuysmans tarafından 1891 yılında Paris’te yazılan ve Satanizmin ilk klasiği olarak kabul edilen kitap. Uzun bir süre Karmen Kilisesi’nin müritlerinden olan ve bu kilisenin yöneticisi Boullan’ı da yakından tanıyan J.K. Hıyuysmans “La-Bas” adlı bu romanında satanik hayat tarzını bütün ayrıntılarıyla kaleme almış, ayrıca Black Mass Ayinlerine de geniş ölçüde yer vermiştir.

Lack Of Aesthetics: (Estetik Eksikliği) “Bu fiziksel yapınızın denge faktörüne uyması için bir bildiridir.” Diyen Lavey, estetik eksikliğini dokuzuncu günah olarak belirlemiştir.

Lack Of Perspektive: (Perspektif Eksikliği) Altıncı satanik günah olarak kabul edilen bu günah kim ve ne olduğunu unutmak olarak belirlenmiştir.

Lavey, Anton Szandor: (1930–1997) 11 Nisan 1930 da Amerika’da doğdu. ABD ye Macaristan’dan göçmüş Kafkas kökenli bir ailenin çocuğu olan Lavey, gençlik yıllarında sirklerde aslan terbiyeciliği, yaptı. Polis fotoğrafçılığı, kriminoloji uzmanlığı, oyunculuk ve hipnotizörlük gibi işlerde çalıştı. Bu birbirinden farklı işlerin gizli güçler, suç ve bilinmeyenle ilişki kurma gibi ortak noktaları vardı. Sonraki yıllarda esrarlı (okkült) konularda kimi guruplarında oluşmasına yardımcı olarak bir büyü halkası oluşturmuştu. Lavey, 30 Nisan 1966’da yaptığı bir açıklamayla “The Church of Satan” Şeytan Kilisesi’ni kurduğunu ilan etmişti. Onun gizli güçleri olduğuna inananlar, San Fransisco varoşlarından birinde, eski bir randevu evinden bozma bu kiliseye akın etmeye başladılar. Böylece günümüzdeki Modern Satanizm akımına dönüşecek olan Laveyan hareketi başlamış oldu. Lavey, 1969 yılında “The Satanic Bible” (Şeytan’ın Kutsal Kitabı) nı yazdı. Onu 1972’de “The Satanic Rituals” (Satanik Ayinler) izlemiştir. Üçüncü kitap “The Compleat Witch”(Bütün Yönleriyle Büyücülük) ise Avrupa’da basılmıştır. Lavey’in ayrıca, “The Devil’s Notebook” (Şeytanın Not Defteri), “The Church of Satan” (Şeytan Kilisesi) ve “The Satanic Witch” (Satanik Büyü) adlı kitapları da bulunmaktadır. Lavey’in 29 Ekim 1997 tarihinde 67 yaşında öldü.

Lavey, Zeena: Anton Lavey’in kızı. Şeytan Kilisesi’nin en üst mertebesi olan “onüçler’e kadar yükseldiği günlerde bir kabul ayini sırasında gurup üyelerine yaptığı Baphomet tılsımına ilişkin sözleriyle dikkat çekmişti. Zeena, bu konuşmasında keçi kafası şeklindeki sembolü göstererek; “Bu sembol yüce efendimizle aynı burcu paylaşan (Oğlak burcu) keçiyi resmetmektedir. Bundan böyle bizler ona “Günah Keçisi” demeliyiz. Bu sembol günahların efendisini temsil etmektedir,” demiştir. Baba Lavey’in sağlığı sırasında bir süre ortaldardan kaybolan Zeena’nın bir “tanık koruma” programıyla kimliğini ve görünüşünü değiştirdiği iddia edilmişti. Bu iddialara göre Lavey’in ölümünden sonra hem akımın hem de kilisenin başına geçen kadının kimliği ve görünümü değişen Zeena olduğu ifade edilmektedir.

Left Hand Path: (Sol El Yolu Paganları) Daha çok küçük guruplar halinde Avrupa'da görülürler. İçlerinden bazıları Satanist tanım ve kimliğini kabul ederken; diğerleri tanımı reddeder. Sol El Yolu Paganları arasında özellikle iki topluluk dikkat çeker. Bunlar; "Fraternity of Baelder" ve "Order of Nine Angles-ONA" adlı topluluklardır. Bu alt satanik guruplar gelenekçidirler ve antik kaynaklara saygı gösterirler. Olaylara karşı daha keskin ve katı yaklaşımları vardır.

Liem, Ca Va: Vietnam'da, 1993 Ekim'inde, Hanoi'nin 380 kilometre kuzeyindeki bir köyde yaşayan 19'ü çocuk, 53 kişiyi; "hemen cennete gidecekleri" inancıyla intihara sürükleyen "Ta He" adlı intihar tarikatının kurucusu.

Lilith: (İbranice) dişi Şeytan, Âdem'e elmayı sunan ilk kişi olduğu söylenir.

Loca: Çevreden veya bulunduğu mekândan bağımsız olarak ayrılmış özel bölme. (Masonik) Masonların toplandığı yer, Lonca

Loki: Felemenkliler'e ait Şeytan.

Lucifer: Adonay veya Yahve'nin karşıtı ve düşmanı, Latince ışık taşıyıcısı veya ışık getiren gibi anlamlar ifade eden Lucifer; "Sabah Yıldızı" olarak bilindiği sıralarda venüs gezegenine verilmiş bir isimdir. Anton Szandor Lavey Lucifer'in Eski Romalılar'ın tanrısı olarak belirtmiş ve "The Satanic Bible"da ona ayrı bir bölüm ayırmıştır.

Luciferciler: Luciferciler'in Adonay veya Yahve'nin karşıtı veya düşmanı olarak bilinen Lucifer'e tapındıkları söylenmektedir. Latince "Işık Taşıyıcısı" veya "Işık Getirici" gibi anlamlara gelen Lucifer Sabah Yıldızı olarak bilindiği sıralarda Venüs gezegenine verilmiş olan bir isimdir. Genellikle Şeytan olarak kabul edilmiştir. Lucifer'e tapınanlara göre o; Aydınlığın Tanrısı, iyi prensip, Adonay da Karanlığın Tanrısı, kötü prensiptir.

-M-

Maçon: (Fransızca) Duvarcı ustası.

Madam de Montespan: Fransa Kralı XIV. Louis'un metresi. Madam de

Montespan 17. yy'da Fransa Kraliyet Sarayı içinde yapılan ve bü-yüsel ve seksüel törenlere dönüşen Şeytan'a Tapma Ayinleri'ni dü-zenlemiştir.

Magaere: (Almanca) Cadı.

Magic: (İngilizce) Büyü.

Magician: (İngilizce) Büyücü, büyü yapan.

Magicien: (Fransızca) Büyücü.

Magicienne: (Fransızca) Cadı.

Magic Worship: (Büyü Ayini) Satanik felsefede yapılan büyülerin etki-sini arttırmak ya da daha kısa sürede etkisini göstermesi için gizli güçlerden yardım istenir. Bu ayinler büyü sırasında gerekli olduğuna inanılan yardımı sağlamak ya da sağlamak için düzenlenir.

Magie: (Fransızca) Büyü.

Maheist: Mani dinine mensup kimse demektir.

Mammom: Aram veya Eski Suriye'ye ait zenginlik ve kazanç tanrısı.

Manastr: Hıristiyanlık ve Budizm gibi bazı dini geleneklerde keşişlerin ve rahibelerin sıkı bir disiplin içinde topluca yaşadıkları mekânın adıdır.

Mania: Etrüskler'in Cehennem tanrıçası.

Maniheizm: Mani (M.S. 215–275) tarafından kurulmuş esas olarak dü-a-listik yapıya sahip bir din anlayışıdır. Bu anlayış, genelde uzlaştır-macıydı.

Manson, Charles: Şeytan Kilisesi'nin en fanatik müritlerinden biri. Roman Polanski'nin eşi ve çocuklarının hunharca öldürülmesiyle dikkat çeken Charles Manson'un o günlerde Anton Lavey'le olan ilişkisi red edilmişti. Oysa Manson, Lavey'in en yakın adamların-dan biriydi. Şeytan Kilisesi müritleri arasında yer alan fanatik Satanistlerle birlikte vurucu bir gurup oluşturmuştu. Daha sonra bu vurucu gurubun eylemleri kamuoyunca büyük bir tepkiyle karşıla-nınca Manson ve gurubuna sahip çıkılmadı. Manson ve çevresin-dekilerin Phais tarikatının kurucusunun etkisi altında olduğu iddia edildi. Oysa Charles Manson ve çevresindekiler bir tarikat mensu-

bu görünümünden uzak, eylemlerini Şeytan adına gerçekleştiren kanlı bir çetenin elemanları gibiydiler.

Mantus: Etrüksler'in Cehennem tanrısı.

Marduk: Babilliler'in şehir tanrısı

Mason: Mason Locası üyesi, Masonik felsefeyi benimseyerek yemin ettikten sonra üyeliği kabul edilen kişi. Din ve ulus ayrımı gözetmeden insanlar arasında sevgiyi geliştirmek amacını güttüğünü öne süren, üyeleri birbirine "birader" diye seslenen, eski bir duvarcı loncasından gelişmiş olduğu sayılan, gizli olan toplantılarından önlük, pergel, gönye gibi taşlı araçlarını birer simge olarak kullanan, dünyanın hemen her yanına yayılmış, her ne kadar politikayla uğraşmadıkları öne sürülse de, tarihin birçok döneminde önemli ve gizli birtakım eylemleri yürüten ve birimlerine loca adı verilen bir dernek.

Masonik: Masonlukla ilgili olan.

Masonluk: Kökenleri Tapınak Şovalyeleri Tarikatı'na kadar uzanan, dışı tamamen kapalı bir tür güç birliği organizasyonu. Üyelerinin birbirlerini işaret ya da sembollerinden tanıdıkları ve sırlarını saklı tutmaya yemin ettikleri dünya çapında teşkilatlanmış, kendine ait kuralları, ritüelleri, katı bir hiyerarşiye sahip uluslararası oluşum.

Mass: Roma Katolik kilisesi tarafından kullanılan bir terim olan Mass, aynı zamanda İsa'nın haç üzerinde kurban edilmesinin yıl dönümü törenleri olarak kutlanmaktaydı. Mass Eski Roma'da Katoliklerin başlıca ibadeti idi. Menşei itibarıyla dini bir ibadet anlamına gelen Mass, aslında Roma Katoliklerinin Evharistiya Ekmek-Şarap Ayini'ni ifade etmek için kullanılmıştır. Latince Missa'dan türetilmiştir. Missa da, Hristiyan ibadetinin Katoliklerdeki ismi olup, papazın "gidin, şimdi gitme zamanıdır," (Ite missa est) sözlerinden alınmıştır.

Mastema: (İbranice) Şeytan'ın eş anlamlısı.

Meleke Tavus: Yezidilikte Şeytana verilen ad. Bu sapkın dine göre Ay, Güneş ve Yıldızlar da kutsaldır.

Metadinist: Metadinist kelimesinin başında yer alan "Meta," Metal müziğin kısaltılmışı olup inançları ifade etmek üzere "dinist" ekini aldıktan sonra, ikisini birleştirip "Metadinist" ismini meydana getir-

mişlerdir. Satanistler'e karşı oluşlarıyla tanınan bu gurup 1970'lerin ortasına doğru çoğunluğu Amerika'da çalışan işçi ailelerinin çocuklarından oluşmaktadır. Bunların Satanistler gibi çılgın, vahşi halleri ve olayları yoktu. Şiddet yanlısı olmayan bu gurup üyeleri dine karşı da değillerdir. Hatta bazı üyeleri için aşırı dindar bile denebilir.

Materyalist: Materyalizmi savunan, materyalizm yanlısı, maddeci, materyalist düşündür kişi ya da guruplar.

Materyalizm: Maddeyi tek gerçeklik olarak kabul eden, düşünceyi de diğer olgular gibi en temelde maddi bir olgu olarak ele alan, zihnin ve bilincin nesnel dünyanın evriminden başka bir şey olmadığını öne süren felsefi görüş. Eşanlamlısı maddecilik özdekçilik. Leukipos, Demokritos, Epiküros gibi eski filozofların, atomcu materyalizmi, modern fiziğin ortaya çıkmasıyla birlikte yerini mekanikçi bir materyalizme (Hobbes, La Mettri, Helvetius) bırakmıştır. XIX. yy'ın başından itibaren, materyalizm yandaşları kanıtlarını daha çok biyolojik, psikososyolojik ve tarihsel bilimlerden almaktadırlar. Marx, tarihsel materyalizmle insan etkilerinin maddi hayatın üretim sürecine bağlı olduğunu iddia etmiştir. Marx ve Engels tarafından temelleri atılan, Lenin tarafından sistemleştirilen diyalektik materyalizmin, doğal süreçlerde Marx'ın tarihin gelişimi için saptadığı diyalektik yasalarla belirlendiği ileri sürülmüştür.

Medmanham Keşişleri: 18'nci yy.da İngiltere'de Sir Fancis Dashwood tarafından kurulan Satanist gurup. Bu topluluk ya da organizasyon, içkiye, "rahibeler" adı verilen kadınlarla seksüel ilişkilere ve genel ahlâka aykırı davranışlara düşkündür. Medmanham Keşişleri adlı bu organizasyon üyelerinin Şeytana tapınma ayinleri düzenledikleri, bu ayinlerin sonunda gurup seksi olarak nitelendirilen seksüel ilişkilerde buldukları iddia edilmektedir.

Melek Tavus: Yezidiler'de Şeytan.

Mephistopheles: (Yunanca) aydınlıktan sakınan, koruyan.

Mesih: İbranice yağlanmış, meshedilmiş ve kutsanmış anlamlarına gelen Mesih terimi Eski Ahid'de herhangi bir göreve gelen kişi için kullanılmıştır. Hıristiyan geleneğinde Mesih terimi özellikle İsa için kullanılmıştır. Hıristiyanlar Mesih'in, insanlığı kurtarmak için yeryüzüne gelerek bedenleşmiş ve insanlığı ilk günah kirinden temiz-

lemek için kendi kanını akıtmış tanrısal bir varlık olduğuna inanırlar. Buna göre, çarmıha gerilip gömüldükten sonra tekrar dirilerek ilâhi âleme yükselen ve orada hâlihazırda semavi krallığını kurmuş olan İsa Mesih, ahir zamanda tekrar kurtarıcı olarak tekrar yeryüzüne gelecek ve adeta insanlığın yarım kalan kurtarıma işini tamamlayacaktır.

Metzli: Aztekler’de karanlıkların ve gecenin tanrıçası.

Mictian: Aztek inancında ölüm tanrısı.

Migard: Loki’nin oğlu, bir yılan şeklinde tasvir edilmiştir.

Milcom: Amoniler’de Şeytan.

Moloch: Fenikeliler’de ve Kenanlılar’da Şeytan.

Mormo: (Yunanca) Cadılar’ın Kralı, Hecate’in eşi.

Mushafu’r-Reş: Yezidilerin Kara Kitabı Ahiretin varlığına inanmayan Yezidilerin, günah kavramı da oldukça sapkındır. Okumak, yazmak, hayvanları ehlileştirme gibi şeyler günah sayılmaktadır. Bu garip inanca göre, bir Müslümanın Şeytandan Allah’a sığındığını işiten Yezidi onu öldürmelidir. Bunu yapamıyorsa intihar etmelidir.

-N-

Naamah: (İbranice) baştan çıkarıcı diş Şeytan.

Naturalizm: Gerçeği kusursuz bir nesnellikle ve bütün yönleriyle yansıtmayı temel alan edebiyat akımı. Doğanın olduğu gibi taklit edilmesi. Hastalıkların iyileşmesinde doğanın tek veya başlıca güç olduğunu benimseyen görüş. Flaubert’in gerçekçiliğinden ve Taine’nin pozitivist görüşlerinden etkilenen natüralist okul, 1860–1880 yılları arasında oluştu ve Goncourt kardeşler, gerçek belge kaygılarıyla okulun öncülüğünü yaptılar. Ama bu yeni güzellik anlayışının asıl temsilcisi ve kuramcısı, roman gerçeğini deneye ve titiz gözleme dayandıran, bireyin soyaçekiminin ve ortamın gerçekliğine bağımlı olduğunu savunan Emile Zola oldu. Zola’nın toplanan Maupassant, Leon Hannique, Henry Ceard, Paul Alexis ve Huysmans’ın ortak yapıtı Medan Geceleri’nin (1880) bildirgesi sayıldığı akıma sonradan, A. Daudet, O.Mirabeau, J. Renard, J. Valles ve diğer yazarlar katıldılar. H Becque’in yapıtları (Kargalar, 1882) ve Antoine’in Theatre-Libre’de sahneye koyduğu oyunlarla, natüralizm ti-

yatroda da etkisini gösterdi.

Nergal: Babilliler'de Hades tanrısı.

Nihasa: Amerikan Kızılderili dilinde Şeytan.

Nija: Polonyalılar'da karanlık yeraltı dünyasının tanrısı.

Nirvana (Nibbana): Budizm'e göre aydınlanmış ruhun tekrar tekrar vücut bulan kısır döngüsünden kurtulması, buna son vermesi demektir. Nirvana, Hinayana mezhebine göre yokluk anlamına gelir. Mahayana ekolü ise onu, ruhun kavuştuğu metafizik bir mutluluk olarak algılar.

-O-

Okültizm: (Gizlicilik) Evreni, tüm öğeleri yönelimsel bir ilişkiyle birbirine bağlanmış tek bir bütün olarak gören kuramların tümü. Okültizm dar anlamda, XIX. yy'da dönemin bilimsel ve materyalist düşünce biçimine karşı tepki olarak doğan psikolojik, felsefi ve sosyal bir akımdır. Gizli bilimlerden kaynaklanan inanç ve uygulamaların tümü. Okültizm terimi ilk kez 1870'li yılların başlarında bir yandan çağa damgasını vuran bilimciliğe, öte yandan da büyük dinlerin verdiği bıkkınlığa karşı tepki olarak gelişen tüm ruhsal eğilimleri belirtmek için kullanıldı. Bu akım Antikçağ'ın gizli öğretilerini yeniden keşfetmeye yönelik bir girişim olarak ortaya çıktı. Okültizme bağlı olanlar, genellikle yüksek zihinsel yetilerini geliştirerek bilinmeyenler dünyasını anlamaya ve incelemeye çaba sarf ettiklerini öne sürdüler. Bunların çoğu özellikle Hermesçiliğin, Kabbalanın, Gül-Haç Biraderliği'nin izlerini taşıyorlardı. Bazıları ise; Teozofi Derneği'nce o dönemde yaygınlaştırılan Doğu düşüncelerinin etkisi altında kaldılar. Gizlicilik bir bütün olarak Antikçağ ve Doğu düşünce sistemlerine özgü bir bilgiye tanıklık eder. Papius'un, halkın anlayacağı bir dille kaleme aldığı eserlerle yaymaya çalıştığı Okültizmin en tanınmış temsilcileri J. Peladan ve E. Levi'dir.

On Emir: Adını kutsal "On Emir" den alan bu İntihar Tarikatı Uganda'nın batısındaki Kunungu bölgesinde kurulmuştu. Bu bölgede yaşayan 470 kişi, 2000 yılının 20 Mart günü kendilerini kilitledikleri ahşap kiliseyi ateşe vererek topluca intihar ettiler. Bir yıl içeri-

sinde kıyametin kopacağına inanıyor ve cennette önceden yer kapmaya çalışıyorlardı.

Orfizm: M.Ö. 6 veya 7'nci Yüzyılda ortaya çıkmıştır. Esas olarak ruhun kaderi ile ilgilenmiştir. Homorik bakış açısının aksine, Orfizm'de ruh, dâhili asli bir öz ve tabiatı gereği ölümsüz olarak kabul edilmiştir. İnsan tabiatının ikili yapısı Dionysos-Zagreus (Zeus'un oğlu) bitinde açıklanmıştır. Tanrısal çocuğu (Zeus'un oğlunu) öldüren ve yiyen kötü Titanlar Zeus tarafından öldürülmüşler ve onların küllerinden insanlık; tanrısal Dionisian elementle titanik maddi elementten oluşturulmuş ikili bir tabiata sahip olarak yaratılmıştır. Böylece Plato'ya göre Orfikler bedene ruhun mezarı adını vermişlerdir. Bu anlayışta Soma Sema olarak ifade edilen bu düşünce hemen hemen bütün mistik dinlerde önemli bir yer tutmaktadır. Orfizm'in Fisagorcuk'la ve muhtemelen Gnostisizm'le de bazı ortak yönleri vardır.

O-Yama: (Japonca) Şeytan.

-P-

Paladistler: Paladistler ismi Paladium'dan, yani Palas Athena'nın Troy'un güvenliğini sağladığına inanılan heykelinden türetilmiştir. Bu heykel veya putun adı Baphomet olup Paladistler'in bu puta saygı gösterdikleri ifade edilmektedir. Daha sonra bu putun Roma'ya götürüldüğü ve orada Vesta mabedinde saklandığı bilinmektedir.

Pan: Yunanlılar'da şehvet tanrısı, Şeytanın diğer isimlerinden biri.

Pan: Dağlık Arkadia'da küçükbaş hayvanların, çobanların tanrısıdır. Keçi ayaklı Pan, Hermes'in oğludur. Tanrıların tümünün insan şeklinde değil de hayvan şeklinde tasavvur edildiği dönemlerde Pan da bir keçi şeklinde tasarlanmıştı. Daha sonraları keçi kafası şeklindeki yüzü insan şekline dönüştürülmüş, bu yüzde sadece keçinin sakalları ve boynuzu yer almıştır.

Pentagram: Satanik sembollerin en önemlisi "Pentagram" adı verilen işarettir. Bu işaret, beş köşeli bir yıldız şeklinde olup, her köşesinde İbranice bir harf yer almaktadır. Ayrıca, Pentagram adı verilen bu yıldızın her köşesi, "satan"ın bir harfi haricinde toprak, su, ateş, hava ve insan ruhu gibi anlamlara gelmektedir. Bu yıldız pek çok Satanist ayinlerde ve büyülerde kullanılmaktadır. Amaç büyücüle-

rin ve yardımcılarının meditasyonunda konsantrasyonu sağlamaktır.

Pluto: Yunanlılar'da yeraltı dünyasının tanrısı.

Promethean Gnostikleri: Edebi Şeytan'a inanırlar ama dünyayı yaratan" Jehovah"ın kötü bir ilâh olduğunu kabul ederler. Onlara göre Şeytan "Işığı Getiren"dir. Bu inanış çok eski ve mitolojik bir tanımlamadır. Anadolu'daki Yezidiler'de ve Ophitler'de de görülür.

Promethean Satanistler: Romantik Satanistler olarak da bilinen bu grup, akımın sadece edebi yönüyle ilgilidir. Şeytan ve gizli güçleri şiir ve diğer eserlerde kullanırlar. İzledikleri önemli isimler William Blake, Charles Baudelaire, Maupertin, Lautremont ve Gabriele D'Annunzio'dur.

Proserpine: Yunanlılar'da yeraltı dünyasının tanrıçası.

Preteniousness: (Gösterişçilik) Olmadığın gibi gözükmek. Satanik günahların ikincisi.

Pwcca: Şeytan'ın Galliler'e özgü adı.

-Q-

Quemadero: Auto Da Fe törenlerinde ölüm cezasına çarptırılan mahkûmların yakılması için töreninin yapılacağı meydana tutuşturulan odun yığını.

-R-

Reenkarnasyon: (Ruh Göçü) Başta Hint Dinleri olmak üzere çeşitli dinsel geleneklerde ölümsüz olan ruhun ya sürekli olarak ya da günahlarından temizlenene kadar bir bedenden diğer bedene geçerek tekrar tekrar doğması demektir. Bu düşünceye göre ölümlü olan sadece bedenlerdir. Dolayısıyla beden öldüğünde ruh, bir başka bedende tekrar dünyaya gelir ve böylelikle hayatını devam ettirir. Ruhun bedenleşmesi konusunda gelenekten geleneğe farklı yorumlar vardır. Hinduizmin Karma doktrininde olduğu gibi bazı geleneklerde ruhun işlemiş olduğu iyilik ya da kötülük, onun bir sonraki bedenini belirler. Böylece yeniden doğuş sürecinde ruh, daha iyi ya da daha kötü bir insan, hatta bir tanrı şeklinde de doğabileceği gibi bir hayvan ya da bir bitki şeklinde de doğabilir. Hinduizm'de Karma

sistemine tabii olarak ruhun tekrar tekrar vücut bulmasının sonsuza kadar süreceği düşünülür. Budizm ve Maniheizm gibi dinsel geleneklerde ise ruh, aydınlanana ya da günahlarından temizlenene kadar ruh göçü sistemine tabii olur. Budizm'de aydınlanan kişi ruh göçü sürecinden çıkarak Nirvana'ya kavuşur.

Rimmon: Eski Suriyeliler'e ait Şam ve çevresinde olduğuna inanılan Şeytan.

Rit: (Masonik) Ritüellerle şekillendirilmiş tarz, Masonik ekol.

Rite of Accetance: (Kabul Ayini) Satanist guruplar yeni üyelere uzun bir araştırma ve soruşturma sürecinden geçirdikten sonra gurupları içine alırlar. Yeni üyenin guruba alınması sırasında kabul ayini düzenlenir. Bu ayinlerde guruba yeni katılacak üye guruptakilerle bir şeyini paylaşmak zorundadır. Paylaşılan bu şey yeni üyenin bekâreti, kanı ya da bir parmağı olabilir.

Rosicrocian: Doğüstü felsefesini insani ilişkilerine uygulama yolunda kurulan milletlerarası bir derneğin üyesi.

-S-

Sabazios: Frigya kökenli olup Dionysos ile özdeşleştirilen sembolü yılan olan tanrı.

Saitan: İdris dilindeki Şeytan'ın eşanlamlısı.

Sammael: (İbranice) Tanrı'nın zehiri, kötülüğü, kötü gücü.

Samnu: Ortaasyalılar'da Şeytan.

Samsara: Hint düşüncesinde, karmadoktrinine tabii olarak ruhun sürekli bir ruh göçü kısır döngüsü içinde olması durumudur.

San-Benito: Engizisyon Mahkemesi tarafından yakılarak ölüm cezasına çarptırılan idam mahkûmlarına giydirilen aşağılayıcı gömlek.

Satan: İngilizce, Fransızca ve Almanca'da Şeytan.

Satanic: (İngilizce) Satanik, Şeytani, Şeytanla ilgili.

Satanist: Satanizmi benimseyen, Şeytancı, Şeytan'ın yolundan giden, Şeytan'ın temsil ettiklerini benimseyen, Şeytanı kılavuz edinen kişi ya da gurup

Satanizm: Şeytana ve Şeytani güçlere tapınma olarak ortaya çıkan, daha sonra kilisenin baskılarına karşı bir tepki hareketine dönüşen, tarih-

sel gelişim süreci içinde Paladeistler, Templer Şovalyeleri, Büyücülük, Cadılık, Masonluk gibi gurup ve akımlarla ilişkilendirilen, günümüzdeki felsefesini Ateizm, Materyalizm ve Darwinizm'in esasları üzerine bina eden kimi zamanlar dini bir görünüm olsa da gerçek anlamda din karşıtı ideolojik sapkın bir akım.

Sedit: Amerika Kızılderililer'inde kötü ruh anlamına gelen Şeytan.

Sekhmet: Eski Mısırlılar'da intikam tanrıçası.

Self - Deciet: (Kendini Kandırmak): Satanizmde en büyük Kardinal günahlardan biri olarak kabul edilen kendini kandırmak; dördüncü önem sırasındadır.

Sembolizm: (Simgecilik) XIX. yy'da natüralist gerçekliğe ve parnasizmin biçimciliğine karşı tepki olarak doğan, gerçekleri olduğu gibi değil de bizde bıraktığı izlenimlerle anlatmaya, sembollere ve imgelere sıkça başvurmaya, kelimelerin müzik değerinden yararlanmaya dayanan edebiyat akımı. Blake, Füssli, Böcklin, İngiliz Önerafellocuları, Alman Nazareenler, Gauguin, G, Munch, Hodler, Segantini ve Klimt'in bazı eserleri bu hareketle benzerlikler gösterir.

Set: Eski Mısırlılar'da kötülük tanrısı, Şeytan.

Sinister: Uğursuz, meşum, endişe verici, tekin olmayan (yer), fesat, kötü.

Shaitan: (Arapça) Şeytan.

Shiva: (Hindu) Yok edici, zarar verici.

Shrew: (İngilizce) Cadı.

Skoç Riti: (Masonik) İngilizler tarafından geliştirilmiş, Mason ekolü.

Solipsizm: (Tek Bencilik) Satanistler için çok tehlikelidir. Satanizmdeki "9 Büyük Günah"ın üçüncüsü.

Soma Sema: (Yunanca) beden hapisanedir anlamına gelmektedir. Nur dünyasına ait olan ruh, karanlık dünyasına ait olan maddi vücutta hapsedilmiş olup ancak ölüm vasıtasıyla kurtulabilir.

Sorcerer: (İngilizce) Büyücü.

Sorcery: (İngilizce) Büyü, büyücü.

Sorcier: (Fransızca) Eski dilde büyücü.

Sorciere: (Fransızca) Cadı.

Sorcellerie: (Fransızca) Büyü.

Sortilege: (Fransızca) Büyü.

Stupidity: (Aptallık) Satanik günahlarının ilki. Lavey'e göre; Satanist, tuzakların olduğunu bilmeli ve aptal olmamak için elinden geleni yapmalıdır.

Sunak: Kurban yerini adı Bkz. Altar

St. Walpurgis: 8'nci yüzyılın başında Sussex'de doğmuş ve Winburn ve Dorset'te büyücüler tarafından eğitilmiştir. Ustalığı temsil eden maskeyi almaya hak kazanan Walpurgis yirmi yedi yıl burada kalmıştır. Daha sonra amcası St. Bonifach ve erkek kardeşi Wilibald'ın ısrarı üzerine bazı rahibelerle birlikte Almanya'da bir takım din evleri kurarak buraların başrahibelik görevini üstlenmiştir. Ölmeden bir süre önce ortaldan kaybolan Walpurgis'in cesedi Eichstadt'te mağara şeklinde oyulmuş bir kayanın içinde bulundu. Daha sonra onun cesedinin bulunduğu bu kayadan bir çeşit ziftli yağ çıkmaya başladı. Sonradan Walpurgis Yağı olarak adlandırılan bu yağın bazı hastalıklara karşı mucizevî bir etkiye sahip olduğu görüldü. Günümüzde ziyaret yeri haline gelen bu mağaranın üzerine büyük bir kilise yapıldı.

Suicide Cults: Amerikan kökenli "intihar tarikatları"nın Batı dünyasındaki genel adı. Çıkış noktası California olan bu tarikatların hepsi bir peygamberin, genellikle de Hazreti İsa'nın reenkarnasyonu yani yeniden bedenlenmiş hali olduğuna inandıkları bir liderleri vardır. Ortak düşüncelerinin başında öldükten sonra bir yıldızda yeniden hayata dönmek vardır. Yıldızlarda yeniden doğabilmeleri için bu dünyadaki hayatlarının sona ermesi gerekmektedir. Bu dünyadan kurtulmanın ve yıldızlardaki yeni hayatlarına bir an önce ulaşabilmelerinin yolu yıllarca doğal ölümü beklemek yerine intihar etmektir.

Supay: İnkalar'da karanlıklar dünyasının tanrısı.

-Ş-

Şeol: Eski Ahid'de, ölen her kişinin gideceği belirtilen karanlık âlem, gölgesel yeraltı âlemi, bir çeşit cehenneme verilen isimdir. Yahudi

tarihinin belirli dönemlerinde, bir umutsuzluk ve yok oluş yeri olarak görülen bu âlemden bir çıkışın olmadığına inanılmıştır. Aynı zamanda burası bir mükâfat veya ceza yeri olmayıp, bir yok oluş âlemi olarak da görülmüştür.

Şeytan: Melekken Âdem Peygamber'e secde etmediği için gökten kovulduğuna ve o zamandan beri insanları kötü yollara çekmeye çalıştığına inanılan kötü ruh. Kuran'da, İncil'de ve Tevrat'ta başkaldıran meleklerin başı ve kötü ruhların en önemlisi olarak nitelenir.

Şeytan Anıtı: ABD'nin 1906 yılında ilan ettiği ilk millî anıt. Şeytan Kulesi Ulusal Anıtı adlı bu anıt doğal bir kaya oluşumdur. Wyoming eyaletinin kuzeydoğusunda, Bell Fource Irmağının yakınında yer alır. Ülkenin ilk millî anıtı olan Şeytan kulesi 545 hektarlık bir alanı kaplar. 263m yüksekliğindeki kule, bir magma sokulmasının daha sonraki aşınma süreçleriyle açığa çıkması sonucu oluşmuştur; büyük olasılıkla magmanın yukarı çıkarken sert bir kaya katmanına çarpması sonucu yassı tepeli bir biçim almıştır.

Şeytan İncili: Anton Szandor Lavey tarafından yazılan, Satanistlerin kutsal kitabı. Bkz. The Satanic Bible.

Şeytan Kilisesi: Modern Satanizm'in ilk adımı olarak kabul edilen bu kilise Anton Szandor Lavey tarafından kurulmuştur. Bkz. The Church of Satan.

-T-

Ta He: Vietnam'da, 1993 Ekim'inde, bir köyde yaşayan 53 kişi, hemen cennete gideceklerini vaat eden Ca Va Liem isimli İntihar Tarikatı liderinin talimatıyla intihar ettiler. Ölenlerin 19'u çocuktur.

Tan-mo: Çinliler'de Şeytan'ın, aç gözlülüğün ve isteğin karşılığı.

Tapınak Şovalyeleri: Ortaçağ'da Haçlı Seferleri'nden sonra Kudüs'te kurulan Latin İmparatorluğu'nun korunması için oluşturulan tarihi kat düzenindeki askeri güç.

Tapınak Şovalyesi: ABD'de ki Mason locasının en üst derecesinde olan büyük üstada verilen unvan.

Tapınakçılar: Tapınak Şovalyeleri Tarikatının mensupları. Avrupa'da teşkilâtlanmış en geniş Ortaçağ mafyası.

Tehort: (Rusça) Kara tanrı anlamına gelen Şeytan.

Temple of Set: Set Tapınağı, uluslararası Satanist örgütlerin en yaygın olanı. Örgüt 1975 yılında, fazlasıyla ticarileştiği için Şeytan Kilisesi'nden ayrılan Michael Aquino tarafından 1976 yılında kuruldu. Set Tapınağı'na adını veren Eski Mısır inançlarında Karanlıklar Tanrısı olarak kabul edilen "Set," İbranicede Şeytan anlamına gelmektedir. Set Tapınağı ile Şeytan Kilisesi arasındaki en temel görüş ayrılığı, tapınak üyelerinin Şeytanı sadece sembolik bir kavram olarak görmemeleridir. Tapınağa üye olanlar Set'i sembolik bir figür olarak görmedikleri gibi tapınağı da sadece dini değerlere bir karşı çıkış olarak değerlendirmemeleridir.

Templier Şovalyeleri: (Tapınak Şovalyeleri) 12'nci yy'da Kudüs' te kurulmuş olan bir Fransız Şovalyeler Birliği'dir. Bu Şovalyeler Birliği' ne 14'nci yy'da Fransa'da yapılan suçlamalar arasında, daha önce Paladistler tarafından kutsal sayılan Baphomet'e tapınmak da vardı. Tapınak Şovalyeleri, Baphomet'i yaklaşık beş asır boyunca gizlice korumuş, daha sonra 1801 yılında bu Birliğin Büyük Üstadı Jacques de Molay'ın kafatası ile birlikte Isaac Long adlı birisi tarafından Paris'ten ABD'nin Charleston kentine götürülmüştür. Ayrıca, bu Şovalyelerin Kudüs' teki etkinlikleri sona erdikten sonra Kıbrıs' a gitmeleri; oradan da Fransa'ya geçmiş olmaları, Atina'da ortaya çıkmış olan Paladium inancından bir şekilde haberdar olmuş ve etkilenmiş veya bu inancı Fransa'ya taşımış olabilecekleri ihtimalini kuvvetlendirmektedir... Bu Şovalyeler Birliği'nin lideri Jacques de Molay'a "Büyük Üstat" unvanının verilmiş olması ve kafatasının ABD'ye götürülmüş bulunması; tarih boyunca Tapınak Şovalyeleri'nin Masonlukla ilişkilendirilmelerine neden olmuştur.

Teufel: (Almanca) Şeytan.

Tezcatlipoca: Aztekler'de Cehennem tanrısı.

Thamuz: Sümerliler'de sonradan Şeytan seviyesine indirilen tanrı.

The Book of The Law: (Kanun Kitabı) Aleister Crowley tarafından yazılan bu kitap satanik felsefenin temel öğretilerini içermektedir. Bu kitapta; Her insan kendi kurallarına göre yaşıyor olarak kabul edilir.

The Church of Satan: (Şeytan Kilisesi) Günümüzdeki Satanizmin kurucusu olarak ortaya çıkan Anton Szandor Lavey büyü ve esrarengiz

ritüellere duyduğu yoğun ilgi ile tanınıyordu. Lavey, 30 Nisan 1966'da katıldığı büyü ve büyücülük alanında en büyük festival olarak kabul edilen **Walpurgisnacht**'ta, önce büyücülerin geleneğine uygun olarak kafasını kazıtmış daha sonra yaptığı bir açıklamayla "The Church of Satan" Şeytan Kilisesi'ni kurduğunu ilan etmişti. Kendisini kurduğu bu sözde kiliseye rahip olarak atayan Lavey, kendi mensuplarına kurum karşıtlığını, kendi isteklerine düşkünlüğünü ve intikam almanın kişiye vereceği bütün haz çeşitlerini tavsiye etmiş, seksü yüceltmiştir. **Şeytan Kilisesi** yapay yeraltı odalarında organize edilmiştir. "Babhomed" adı verilen bir keçi kafası şeklindeki tılsımın yanı sıra kullanılan pentagram adı verilen ve ters çevrilmiş beş köşeli yıldız, aynı zamanda bir sembol olarak seçilmiştir. Lavey, ayinlerde de büyüsels dil olarak Enoch'un (İdris) dilini kullanmış ve Crowley tarafından kullanılmış olan Enoch'a ait anahtarları benimsemiştir.

The Church of Satan: (Şeytan Kilisesi) Satanizmin çıkış noktası olan kiliseyle aynı adı taşıyan bu kitapta Lavey, muhtemel müritlerine kilisesini resimlerle tanıtmaktadır.

The Compleat Witch: (Bütün Yönleriyle Büyücülük) Anton Lavey Avrupa'da basılan bu üçüncü kitabında büyü ve büyücülük konusunda kendi araştırmalarından elde ettiği, detaylı bilgiler vermektedir.

The Devil's Notebook: (Şeytanın Not Defteri) Şeytan'a Tapınma felsefesi üzerine kurulu olan Satanizmin dördüncü temel kitabı olarak kabul edilen bu kitapta Lavey Şeytanın kendilerinden beklentilerini dile getirmektedir.

The Satanic Bible: (Şeytan'ın Kutsal Kitabı) Satanistler tarafından Şeytan İncil'i olarak da adlandırılan bu akımın kutsal kitabı. 9 büyük günah, 21 satanik nokta, 9 ilke ve 11 satanik kuralın yer aldığı Lavey'in 1969 yılında yazdığı ilk kitabı.

The Satanic Rituals: (Satanik Ayinler) Anton Lavey'in 1972 yılında yazdığı kitapta "Şeytan'a Tapınma," "Kabul Ayini" ve "Büyü Ayini" vb gibi ayinler sırasında uyulması gereken hususlar yer almaktadır.

The Satanic Witch: (Satanik Büyü) Tarih boyunca büyücülükle ilişkilendirilen Satanizmin temel kitaplarından biri olarak kabul edilen bu kitapta Lavey büyüü törensels anlamda ele almakta ve özellikle "**Kara Büyü**" hakkında bilgiler vermektedir.

Thoth: Eski Mısırlılar'da büyü tanrısı

Titan: Yunan mitolojisinde muazzam kuvvet ve yeteneği olan kimse.

Tunrida: İskandinavyalılarda dişi Şeytan.

Typhon: (Yunanca) Şeytan'ın somutlaştırılmış şekli.

-V-

Vajen: (Masonik) Kavalizm'den gelen bu kelimenin rahim veya âlemlerin yaratıcı gücünü sembolize ettiğine inanılır.

Vesta: Eski Roma'da kalp, evde ocaklarda kullanılan ateş ve kutsal ateş tanrıçasıdır.

Vintras Engene: Fransa'da satanik faaliyetlerde bulunan Karmen Kilisesi'ni 1839 yılında kurmuştur. Gizliden gizliye Şeytan'a Tapınma Ayinleri düzenleyen bu kilise 1848 yılında Papa tarafından kınanıp yasaklanmasına rağmen faaliyetlerini sürdürmüştür. Vintras tarafından kurulan Black Mass törenlerinde büyü yapıldığı, bu törenler sırasında insan kurban edildiği de kayıtlara geçmiştir.

-W-

Walpurgisnacht: Satanistlerce kutlanan 30 Nisan günündeki büyücüler günü ya da gecesi.

White, Marshall Apple: "Cennetin Kapısı" adlı intihar tarikatının kurucusu. Birleşik Amerika'nın Santa Fe şehrinde faaliyet gösteren tarikatın ismi, ancak 1997 Mart'ındaki toplu intihar olayından sonra duyuldu. Bu tarikatın üyeleri ruhlarının ve bedenlerinin dünyadan ayrılıp Hale-Bopp adındaki kuyruklu yıldızda yeniden doğacağına, Hazreti İsa'nın da bu yıldızdan geldiğine ve yıldızın iki bin senelik bir ayrılıktan sonra yeni milenyumuna doğru kendilerini almak üzere dünyaya yeniden yaklaşacağına inanıyorlardı.

Witch: (İngilizce) Cadı.

Witchcraft: (İngilizce) Büyücülük.

-Y-

Yaotzin: Aztekler'de Cehennem tanrısı.

Yen-lo-Wang: (Çince) Cehennemi yöneten, idare eden.

Yezidilik: Satanist guruplardan biri de ülkemizin doğu ve güneydoğu bölgelerinde seyrek de olsa görülen "Yezidilik"tir. Mezopotam-

ya'nın en eski batıl dinlerinden biri olan Yezidilikte, Meleke Tavus'a -yani Şeytana- tapılmaktadır. Yaklaşık 200 bin kişi oldukları tahmin edilen Yezidiler, Türkiye'nin dışında Irak ve Suriye'nin kuzeyinde, Almanya, Gürcistan ve Ermenistan'da yaşamaktadırlar. "Satanist" ve "t" harfleri ile başlayan kelimeleri kullanmayan Yezidiler, taptıkları Şeytanın adını hiç anmazlar. Templier Şovalyeleri'nin bu guruptan etkilendiği de ileri sürülen görüşler arasında yer almaktadır.

York Riti: (Masonik) ABD'de uygulanan ritüeller ve esaslar çerçevesinde oluşan Amerikan tarzı Masonluk anlayışı.

-Z-

Zauberei: (Almanca) Büyü.

Zauber: (Almanca) Halk dilinde büyü.

Zauberer: (Almanca) Büyü yapan, büyücü.

KAYNAKÇA**SÜRELİ YAYINLAR**

Akasya Mason Dergisi / Sayı: 62 / Sayfa: 24

Büyük Şark Dergisi / sayı: 11 / Sayfa:12

Çırak, Kalfa, Usta / Sayı: 59

Çırak, Kalfa, Usta / Sayı: 61

Çırak, Kalfa, Usta / Sayı: 68

Çırak, Kalfa, Usta / Sayı: 70

Çırak, Kalfa, Usta / Sayı: 74

Çırak, Kalfa, Usta / Sayı: 84

Çırak, Kalfa, Usta / Sayı: 85

Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti 4. Derece Çalışma Rehberi, 1958/
İstanbul

Sözlük / Sayfa: 158 / Büyük Mason Mahfili Yayınları, İstanbul

Türkiye Büyük Mason Locası, Birinci Derece Tüzüğü, Sayfa: 35

Felsefenin Başlangıç İlkeleri - George Pulitzer - Sol. Yay. - sf: 192.

Masonluk Nedir ve Nasıldır?, Murat Özgen Ayfer, İstanbul, 1992,
s. 298-299)

Mason Dergisi-Sayı: 37-38 / Sayfa: 41

Mimar Sinan-Sayı: 7 / Sayfa: 14

Mimar Sinan-Sayı: 10 / Sayfa : 105

Mimar Sinan-Sayı: 11-12 / Sayfa: 10

Mimar Sinan-Sayı: 13 / Sayfa: 41

Mimar Sinan-Sayı: 16 / Sayfa: 14

Mimar Sinan-Sayı: 17 / Sayfa: 47

Mimar Sinan-Sayı: 26 / Sayfa: 55-57

Mimar Sinan-Sayı: 28 / Sayfa: 70 1978

Mimar Sinan-Sayı: 45 / Sayfa: 59

Mimar Sinan-Sayı: 47 / Sayfa: 39 / 1983

Nokta Dergisi / Sayı: 40 / Sayfa: 26-27 / 13.10.1985

Şakul Gibi / Cilt: 2 / sayı: 19 / Sayfa: 24

Şakul Gibi / Cilt: 3 / Sayı: 24 / Sayfa: 7

Şakul Gibi / Cilt: 3 / Sayı: 25 / Sayfa: 20

ANSİKLOPEDİLER

10.000 Famous FreeMasons. Virginia: Macoy Publishing & Masonic Supply Co.

Ana Britannica c: 15 Sayfa: 411 / Ana Yayıncılık 1989, İstanbul.

Ana Britannica Genel Kültür Ansiklopedisi. İstanbul: Ana Yayıncılık AŞ.

Atlaslı Büyük Uygarlıklar Ansiklopedisi. İstanbul: İletişim Yayınları.

Burke's Royal Families of the World. Londra: Burke's Peerage Ltd.

Büyük Larousse c: 13 Sayfa: 7848 / Gelişim Yayınları 1986, İstanbul.

Büyük Larousse Sözlük ve Ansiklopedisi. İstanbul: Gelişim Yayınları.

Chronicle of the 20th Century. Londra: Longman.

Chronicle of the World. Londra: Longman.

Collier's Encyclopedia. New York: The Crowell-Collier Publishing.

Concise Encyclopedia of the Middle East. Washington: Public Affairs Press.

Çağdaş Liderler Ansiklopedisi. İstanbul: İletişim Yayınları.

Encyclopedia Britannica. ABD: William Benton Publisher.

Encyclopedia Judaica. Kudüs: Keterpress Enterprises.

Encyclopedia Americana. New York: Americana Corporation.

Encyclopedia International. ABD: Grolier.

Encyclopedia of World Biography. New York: The McGraw Hill.

Encyclopedia of Zionism and Israel. New York: Herzl Press-McGraw Hill.

Facts on File Yearbook 1992. ABD: Facts on File.

Günümüz Türkiye'sinde Kim Kimdir? İstanbul: Profesyonel İletişim Organizasyonları Uluslararası Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.

Histoire des Juifs Turquie. İstanbul. Isis.

İkinci Dünya Tarihi. İstanbul: Meydan Gazetecilik ve Neşriyat Ltd. Şti. (Meydan. Larousse. Paris-Match).

Kings. Rules and Statesmen. New York: Sterling Publishing.

Meydan Larousse c: 8 Sayfa: 435 / Meydan Yayınevi 1985, İstanbul.

Meydan Larousse. İstanbul: Meydan Yayınevi.

Politic Handbook of the World 1992. New York: CSA Publications.

Record of World Events 1991. İngiltere: Longman.

Risale-i Nur Külliyyatı. İstanbul: Yeni Asya Yayınları.

The Cambridge Encyclopedia. New York. Cambridge University.

The Encyclopedia of Islam. Hollanda: Leiden.

The International Who's Who 1992-1993. Londra: Europe Publications.

The New Columbia Encyclopedia. New York: Columbia University Press.

The New Encyclopedia Britannica. ABD. Encyclopedia Britannica. Inc.

The Universal Jewish Encyclopedia. New York: Ktav Publishing House.

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Vakıf Yayınları İşletmesi.

Türkiye ve Dünya Yıllığı Bakış 92. İstanbul: Haftaya Bakış Dergisi.

Who's Who 1993. New York: St. Martin's Press.

Who's Who in America 1992-1993. New Jersey: Marquis.

Who's Who in American Politics. New York: R.R. Bowker Company.

Who's Who in Europe. Brüksel: Editions de Feniks.

KİTAPLAR

American Foreign Policy-Current Document, 1983. Washington: US Department of State, 1985.

Bulletin No: 1. Sarajevo: State Commission for Gathering Facts on War Crimes in the Republic of Bosnia-Herzegovina, Ekim 1992.

Ceux qui Tirent les Ficelles de la Politique et de l'Economie Mondiale. Paris: Publications H.C., 1992.

Concentration and Extermination Camps, Sarajevo: War Crimes Investigation Bureau, Ağustos 1992.

Documents and Readings in the History of Europe since 1918. New York: Lippincott, 1951.

FreeMasons at War. Keith Flynn, 1990.

Foreign Relations of the United States, 1938-1976 (Volume I-V). Washington: Departement of State.

International Terrorism and the Drug Connection. Ankara: Ankara University Press, 1984.

Kruşçev'in Anıları (İkinci Kitap, Dış Dünya). Çev. M. Ali Kayabal. 1.b. Milliyet Yayınları, Mart 1971.

Survey of International Affairs, 1925. Londra: Oxford University

Press, 1926.

The Reader's Digest Bible (Illustrated Edition). London: Berkeley Square House, 1990.

Abou-Saif, Laila. Middle East Journal (A Woman's Journey into the Heart of the Arab World). New York: Charles Scribner's Sons, 1990.

Abourezk, James & Hyman Bookbinder. Through Different Eyes: Two Leading Americans, a Jew and an Arab, Debate US Policy in the Middle East. Adler and Adler, 1987.

Adam, Elaine P. American Foreign Relations 1977 (A Documentary Record). New York: Council on Foreign Relations-New York University Press, 1979.

Adam, Elaine P., William P. Lineberry. Documents on American Foreign Relations 1970 (Cumulative Index 1966-1970). 1.b. New York: Published for the Council on Foreign Relations, Simon & Schuster, 1973.

Agee, Philip. Inside the Company: CIA Diary. London: Allen Lane, 1975.

Akar, Rıdvan. Varlık Vergisi Kanunu (Tek Parti Rejiminde Azınlık Karşıtı Politika Örneği). 1.b. Belge Yayınları, Ocak 1992.

Akarşlan, Mediha. Bosna-Hersek ve Türkiye. Ağaç Yayıncılık, 1993.

Alcover, Federico Ysart. Espana y los Judios en la Segunda Guerra Mundial. 1.b. Barcelona: Dopesa, 1973.

Alexander, Philip S. Textual Sources for the Study of Judaism. İngiltere: Manchester University Press, 1984.

Alkan, Erdoğan, Baudelaire ve Satanizm, Broy Yayınları, İstanbul, Kasım 1999.

Allen, Garry. Sermaye ve Sosyalizm. Çev. Mevlüt Turan. Oymak Yayınları.

Altan, Mehmet. Süperler ve Türkiye. Afa Yayınları, 1986.

- Altındal, Aytunç. Üç İsa. Anahtar Kitaplar, 1993.
- Amstrong. Bozkurt, Sel Yayınları, 1955.
- Arendt, Hannah. Eichmann in Jerusalem. New York: The Viking Press, 1963.
- Armaoğlu, Fahir. 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi Cilt 1 1914-1980. 8. b. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Armaoğlu, Fahir. 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi Cilt 2 1980-1990. 2.b. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Armaoğlu, Fahir. Filistin Meselesi ve Arap-İsrail Savaşları 1948-1988. 2.b. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1991.
- Armaoğlu, Fahir. Siyasi Tarih 1789-1960. Ankara: Sevinç Matbaası, 1964.
- Armstrong, Karen. Holy War. London: Macmillan, 1988.
- Arslan, Arif, Şeytan ve Cinler Nesil Yayınları, İstanbul, 2002
- Aruri, Naseer. Middle East Crucible: Studies on the Arab-Israeli War of October 1973. Medina Press, 1975.
- Ataöv, Türkkaya. Siyonizm ve İrkçılık. 2.b. Birey ve Toplum Yayınları, Mart 1985.
- Atsız, Yağmur. Yeni Dünya Düzeni (Amerika'nın Dış Müdahaleler Tarihçesi). Çağdaş Yayıncılık, 1992.
- Attali, Jacques. 1492. Çev. Mehmet Ali Kılıçbay. 1.b. Yapı Kredi Yayınları, Ekim 1992.
- Aubier, Dominique. Le Cas Juif. Paris: Editions du Mont-Blanc.
- Avcıoğlu, Doğan. Türkiye'nin Düzeni. Tekin Yayınevi, 1979.
- Aybar, Mehmet-Ali. Leninist Parti Burjuva Modelinde Bir Örgütür. 1.b. Haziran 1979.
- Aydemir, Şevket Süreyya. Enver Paşa. Remzi Kitabevi, 1972.
- Baer, Jean. The Self-Chosen (Our Crowd Is Dead, Long Live Our

Crowd). New York: Arbor House, 1982.

Bağış, Ali İhsan. Osmanlı Ticaretinde Gayri Müslimler. Turhan Kitabevi, 1983.

Bahbah, Bishara. Israel and Latin America: The Military Connection. St. Martin's Press, 1986.

Baigent, Michael, Richard Leigh. The Temple and the Lodge. İngiltere: Corgi Books, 1990.

Ball, George W., Douglas B. Ball. The Passionate Attachment (America's Involvement with Israel, 1947 to the Present). New York: W. W. Norton & Company, 1992.

Barnavi, Eli. A Historical Atlas of the Jewish People (From the Time of the Patriarchs to the Present). London: Hutchinson, 1992.

Barron, John. KGB Today (The Hidden Hand). New York: Reader's Digest Press, 1983.

Barton, Allen H., Bodgan Denitch, Charles Kadushin. Opinion-Making Elites in Yugoslavia. New York: Praeger Publishers, 1973.

Barton, Blanche, The Church of Satan, Hell's Kitchen Productions, U. S. A, 1991

Batham, Cyril N. Ars Quatuor Coronatorum (Transactions of Quatuor Coronati Lodge No. 2076 Volume 95 for the Year 1982). Q.C. Correspondence Circle Limited, Kasım 1983.

Baum, Grugory. Les Juifs et l'Évangile. Paris: Cerf.

Bavly, Dan, Eliahu Salpeter. Fire in Beirut (Israel's War in Lebanon With the PLO). New York: Sfein and Day, 1984.

Begin, Menachem. La Révolte d'Israel. Paris: La Table Ronde, 1971.

Beit-Hallahmi, Benjamin. The Israeli Connection (Who Israel Arms and Why). Pantheon.

Bellon, Bernard P. Mercedes in Peace and War (German Automobile Workers, 1903-1945). New York: Columbia University Press, 1990.

Belth, Nathan C. A Promise to Keep (A Narrative of the American

- Encounter With Anti-Semitism). New York: Times Book, 1979.
- Ben-Gourion, David. La Palestine Dans la Monde d'apres Guerre. Paris: Le Terre Retrouvee, 1942.
- Benbanaste, Nesim. Örneklerle Türk Musevi Basının Tarihçesi. Sümübül Basımevi, 1988.
- Bennis, Phyllis & Michael Moushabeck. Beyond the Storm: A Gulf Crisis Reader. Interlink, 1991.
- Bettelheim, Charles. Nazizm Döneminde Alman Ekonomisi. Çev. Kenan Somer. 1.b. Savaş Yayınları, Kasım 1982.
- Biltzer, Wolf. Between Washington and Jerusalem. New York: Oxford University Press, 1985.
- Bilim Araştırma Grubu, Masonluk ve Kapitalizm. 2.b. Araştırma Yayıncılık, 1992.
- Bilim Araştırma Grubu, Şeytan'ın Dini Masonluk. 1.b. Araştırma Yayıncılık, Ocak 1993.
- Bill, James A. The Eagle and the Lion (The Tragedy of American-Iranian Relations). London: Yale University Press, 1988.
- Birand, M. Ali. Diyet (Türkiye ve Kıbrıs Üzerine Uluslararası Pazarlıklar 1974-1980). 6.b. Milliyet Yayınları, Ağustos 1987.
- Blatty, William Peter, Şeytan, Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2001
- Blum, William. The CIA: A Forgotten History (US Global Interventions Since World War 2). 4.b. London: Zed Books, 1991.
- Bora, Tanıl. Yugoslavya-Milliyetçiliğin Provokasyonu. 1.b. Birikim Yayınları, 1991.
- Bordiot, Jacques. Le Gouvernement Invisible. Paris: Avalon, 1976.
- Bourderon, Roger. Faşizm İdeolojileri ve Uygulamaları. Çev. Kenan Somer. 1.b. Onur Yayınları, Şubat 1989.
- Bozarıslan, Mehmet Emin. Savaşın Lübnan. 1.b. Üçüncü Dünya Yayınları, Kasım 1976.
- Brandon, S.G.F. A Dictionary of Comparative Religion, London,

1971

Brenner, Lenni. *The Iron Wall: Zionist Revisionism from Jabotinski to Shamir*. New York: Zed, 1984.

Brenner, Lenni. *Zionism in the Age of Dictators*. Lawrence Hill, 1983.

Brenner, Lenni. *Jews in America Today*. Lyle Stuart, 1986.

Brook, Stephen. *The Club (The Jews of Modern Britain)*. 1.b. Boston: Constable, 1989.

Brzezinski, Zbigniew. *Alternative to Partition (For a Broader Conception of America's Role in Europe)*. 1.b. New York: McGraw-Hill Book Company, 1965.

Brzezinski, Zbigniew. *Büyük Çöküş*. Çev. Gül Keskil, Gülsev Pakkan, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1989.

Bulaç, Ali. *Çağdaş Kavramlar ve Düzenler*. 10. b. Endülüs Yayınları, Eylül 1990.

Bulaç, Ali. *Ortadoğu Gerçeği*. Bir Yayıncılık.

Bulut, Faik. *Filistin Rüyası*. 1.b. Kaynak Yayınları, Nisan 1991.

Bunzl, John. *Öteki İsrail*. Çev. Serap Biçer, 1.b. Metis Yayınları, Mart 1988.

Burton H. Wolfe, *Author and Priest in the Church of Satan, Introduction of "The Satanic Bible," San Francisco, 1976*

Cem, Hasan. *Dünyada ve Türkiye'de Masonluk*. Yeni Çığır Basımevi, 1976.

Chomsky, Noam. *ABD Terörü*. Çev. Taha Cevdet. 1.b. Pınar Yayınları, Mart 1991.

Chomsky, Noam. *American Power and the New Mandarins*. 2.b. New York: Pantheon Books, 1969.

Chomsky, Noam. *Kader Üçgeni (ABD, İsrail ve Filistinliler)*. Çev. Bahadır Sina Şener. 1.b. İletişim, Ocak 1993.

Chomsky, Noam. *Pirates and Emperors: International Terrorism in*

the Real World. Amana, 1986.

Chomsky, Noam. The Culture of Terrorism. Boston: South End Press, 1988.

Churba, Joseph. The Politics of Defeat (America's Decline in the Middle East). 1.b. New York: Cyrco Press, 1977.

Cockburn, Andrew and Leslie. Dangerous Liaison (The Inside Story of the US-Israeli Covert Relationship). New York: Harper Collins Publishers, 1991.

Cohen, Michael J. Palestine and Great Powers, 1945-1948. New Jersey: Princeton University Press, 1982.

Comeliau, Christian. Kuzey-Güney İlişkileri. Çev. Teoman Tunçdoğan. 1.b. İletişim Yayınları, Ocak 1992.

Coston, Henry. La Fortune Anonyme et Vegabonde. Paris: Publications H.C., 1984.

Coston, Henry. La Haute Finance et les Revolutions. Paris: Publications Henry Coston.

Coston, Henry. La Republique du Grand Orient (Un Etat Dans l'Etat la Franc-Maçonnerie). Paris: Librairie Française, 1976.

Coston, Henry. Le Veau d'or est Toujours Debout. Paris: Publications H.C., 1987.

Coston, Henry. Les 200 Familles au Pouvoir. Paris: La Librarie Française, 1977.

Coston, Henry. Les Financiers qui Menent le Monde. Paris: Publications H.C., 1989.

Curtiss, Richard. A Changing Image: American Perceptions of the Arab-Israeli Dispute. Am.Ed. Trust, 2.b., 1986.

Crowley, Aleister, A Legacy of Satanism, [http:// www.gothicpress.freemasonry.co.uk/Aleister%20Crowley.htm](http://www.gothicpress.freemasonry.co.uk/Aleister%20Crowley.htm)
Çandar, Cengiz. Direnen Filistin. 1.b. May Yayınları, Aralık 1976.

Çandar, Cengiz. Ortadoğu Çıkmazı. Hıl Yayınları, 1983.

Çandar, Cengiz. Tarihle Randevu (Beyrut'un Ateş Çemberinde

FKÖ). 1.b. Yalçın Yayınları, Mayıs 1984.

Dalin, David G. From Marxism to Judaism. New York: Markus Wiener Publishing, 1989.

Dan, Uri. Entebbe Havaalanında 90 Dakika. Çev. Murat Garay. Do-
kar Yayınları, 1976.

Davidson, Gustave, A Dictionary of Angels, www. Semjaa
za.com sevenangels, U.S.A. 1968,

Dayan, Moshe. Histoire de Ma Vie. Paris: Fayard, 1976.

Deacon, Richard. The Israeli Secret Service. 4.b. London: Sphere
Books Limited, 1983.

Değer, M. Emin. CIA, Kontr-Gerilla ve Türkiye. 3.b. Ağustos
1977.

Delpech, François. Etudes d'Histoire Contemporaine sur les Juifs,
Paris: Press Universitaires de Lyon,

Demaris, Ovid, Kirli İşler İmparatorlukları. Çev. Lale Burak. 1.b.
Koza Yayınları, Şubat 1976.

Derogy, Jacques. Israel Connection-la Mafia en Israel (La Premie-
re Enquete sur la Mafia d'Israel). Paris: Plon, 1980.

Derogy, Jacques, Hesi Carmel. Israel Ultra-Secret. Paris: Robert
Laffont, 1989.

Dewar, James. The Unlocked Secret (FreeMasonry Examined). İn-
giltere: Corgi Books, 1990.

Diggins, John P. Mussolini and Fascism: The View from Ameri-
ca. New Jersey: Princeton University Press, 1972.

Dikerdem, Mahmut. Ortadoğu'da Devrim Yılları. Cem Yayınevi,
1990.

Dolan, David. Holy War for the Promised Land. 1.b. İngiltere:
Hodder & Stoughton, 1991.

Drumont, Edouard. Le Testament d'un Antisemite. 3.b. Paris: La
Librarie Française, 1988.

Eden, Anthony. Full Circle (The Memories of Sir Anthony Eden).
London: Cossel, 1960.

- Eisenberg, Dennis, Eli Landau, Uri Dan. *MOSSAD Les Services Secrets Israéliens*. Paris: Stanke, 1977.
- Elöve, Mustafa E. *Bir Demet Işık*. 1.b. *Fevziye Mektepleri Vakfı Yayınları*, 1991.
- Epstein, Isidore. *Judaism (A Historical Presentation)*. 2.b. London: Penguin Books, 1990.
- Erbakan, Necmettin. *Kenan Evren'in Anılarındaki Yanılgılar*. 1.b. Rehber Yayıncılık, Mart 1991.
- Esenbal, Melih. *Kıbrıs-1 (Ayağa Kalkan Adam)*. 1.b. Bilgi Yayınevi, Nisan 1993.
- Eveland, Wilbur C. *Ropes of Sand (America's Failure in the Middle East)*. London: W.W. Norton & Company, 1980.
- Executive Intelligence Review. *Dope, Inc. (The Book That Drove Kissinger Crazy)*. Washington: Ben Franklin Booksellers, 1992.
- Executive Intelligence Review. *The Ugly Truth About The Anti-Defamation League*, Washington: 1992.
- Fast, Howard. *The Jews (Story of a People)*. Dell Book, 1968.
- Faurisson, Robert. *Memoire En Defense*. Paris: La Vieile Taupe, 1980.
- Ferenzy, Oscar de. *Les Juifs, et nous Chrétiens*. Paris: Ernest Flammarion.
- Findley, Paul. *They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby*. Chicago: Lawrence Hill Books, 1989.
- Flusser, David. *Jesus*. Paris: Aux Editions du Seuil.
- Fontaine, Andre. *Histoire de la Guerre Froide Tome I 1917-1950*. Paris: Fayard, 1965.
- Fontaine, Andre. *Histoire de la Guerre Froide Tome II 1950-1967*. Paris: Fayard, 1967.
- Friedman, Isaih. *Germany, Turkey, and Zionism 1817-1918*. Oxford: Clarendon Press, 1977.
- Friedman, Lee M. *Jewish Pioneers and Patriots*, Philadelphia. The Jewish Publication Society of America, 1942.

Fukuyama, Francis. Tarihın Sonu Mu? Çev. Yusuf Kaplan. Rey Yayıncılık.

Fukuyama, Francis. Tarihın Sonu ve Son İnsan. Çev. Zülfü Dicleli. Simavi.

Galbraith, John Kenneth. The New Industrial State. 2.b. London: Andre Deutsch, 1972.

Galbraith, Chomsky, A. Münif, Fukuyama, vd. Yeni Dünya Düzeni. Çev. Kadir Çağlayan. Ağaç Yayıncılık, Temmuz 1992.

Gangulee, N. The Mind and Face of Nazi Germany. 2.b. London: John Murray, 1942.

Garaudy, Roger. Sosyalizm ve Ahlâk. Çev. Selahattin Hilav. 2.b. Süreç Yayınları, Ağustos 1976.

Gelli, Licio. La Verita. Paris: Roma.

Genç, Süleyman. Bıçağın Sırtındaki Türkiye (CIA-MİT Kontr-Gerrilla). Der Yayınları, 1978.

Gerald Massedie, Şeytanın Genel Tarihi, (Çev. IŞIK Ergüden), Kambalı Yayınevi

Giannou, Chris. Besieged: A Doctor's Story of Life and Death in Beirut. Interlink, 1991.

Gilbert, Martin. The Jews of Hope. London: Penguin Books, 1985.

Gilmore, Peter H., Satanism, Merrimac Books, 1992
Giritli, İsmet. Ortadoğu-Petrol Kıbrıs ve Türkiye. Belge Yayınları, Şubat 1975.

Glazer, Nathan. Les Juifs Americains. Paris: Calmann-Levy, 1972.

Glick, Edvard Bernard. Between Israel and Death. Harrisburg: Stackpole Books, 1974.

Gorbaçov, Mihail S. Dünyayı Sarsan Üç Gün. Çev. İmran Yıldırım. 1.b. Real Yayınları, Kasım 1991.

Goren, Arthur A. Dissenter in Zion from the Writings of Judah L. Magnes. İngiltere: Harvard University Press, 1982

Gould, Stephen Jay, Darwin ve Sonrası, (Çev. TEMÜRCÜ. C.). Ankara, Tübitak, Mayıs 2000,

Gövsa, İbrahim Alaettin. Sabatay Sevi. Semih Lütfi Kitabevi.

Göze, Ayferi. Siyasal Düşünceler ve Yönetimler. 5.b. Beta Bası Yayın Dağıtım AŞ, Kasım 1989.

Gözlügöl, Dr. Said Vaskas-ÇAĞLAR Musa, Topluma Yönelen Tehdit Satanizm, İç İşleri Bakanlığı Strateji Merkezi Başkanlığı, Ankara, Ocak 2004

Green, Stephen. Taking Sides (America's Secret Relations with a Militant Israel). New York: William Morrow and Company, 1984.

Gresh, Alain, Dominique Vidal. Ortadoğu (Mezopotamya'dan Körfez Savaşına). Çev. Hamdi Türe. 1.b. Alan Yayıncılık, Kasım 1991.

Grose, Peter. Israel in the Mind of America. 1.b. New York: Knopf, 1983.

Guttman, Julius. Philosophies of Judaism (The History of Jewish Philosophy from Biblical Times to Franz Rosenzweig). 1.b. New York: Schochen Books, 1973.

Güç, Ahmet, Satanizm, Şeytana Tapınmanın Yeni Adı, Alfa Yayınları, İstanbul, Ekim 1999

Güç, Ahmet, Satanizm Girdabı, Işık Yayınları, İstanbul, 2003

Güldemir, Ufuk. Çevik Kuvvetin Gölgesinde Türkiye (1980-1984). 2.b. Tekin Yayınevi, Nisan 1987.

Güldemir, Ufuk. Kanat Operasyonu. 2.b. Tekin Yayınevi, Mart 1986.

Güldemir, Ufuk. Texas Malatya. 1.b. Tekin Yayınevi, 1992.

Güllapoğlu, Fatih. Tanksız Topsuz Harekat: Psikolojik Harekat. 1.b. Tekin Yayınları, 1991.

Gün, İzzet Nuri, Yalçın Çeliker. Masonluk ve Masonlar. Yağmur Yayınevi, 1968.

Hadawi, Sami. Bitter Harvest: A Modern History of Palestine. Olive Branch Press, 1990.

Hall, Rick, Satan Really Wants You, 2 Kasım 1998

Hall, Theodore D., The Scientific Background of the Nazi Purification Program, <http://www.trufax.org/avoid/nazi.html> Hançerlioğlu, Orhan. Düşünce Tarihi. 4.b. Remzi Kitabevi, 1983.

Hançerlioğlu, Orhan. Felsefe Sözlüğü. 7.b. Remzi Kitabevi, 1989.

Hardie, Frank, Irwin Herrman. Britain and Zion (The Fateful Entanglement). İngiltere: Blackstaff Press, 1980.

Hartland, E. Sindey, "Satanizm," Encyclopedia of Religion and Ethics, New York, 1980

Heller, Otto. La Fin du Judaisme. 4.b. Paris: Les Editions Rieder, 1933.

Heller, Otto. Yahudiliğin Çöküşü (Yahudi Sorunu, Yahudi Sorununun Eleştirisi, Sosyalizmle Çözümü). Çev. Süheyla-Saliha N. Kaya. 1.b. İnter Yayınları, Haziran 1992.

Henkin, Louis. World Politics and Jewish Condition. New York: Quadrangle Books, 1972.

Herman, Edward S. The Real Terror Network (Terrorism in Fact and Propaganda). 1.b. Boston: South End Press, 1982.

Herman, Simon N. Israelis and Jews (The Continuity of an Identity). 1.b. New York: Random House, 1970.

Hersh, Seymour M. İsrail, Amerika ve Bomba. Çev. Belma Aksun. Beyan Yayınları, 1992.

Hertzberg, Arthur. Judaism (Great Religions of Modern Man). 2.b. New York: George Braziller, 1962.

Hertzberg, Arthur. Judaism (The Key Spiritual Writings of the Tradition). New York: Simon and Schuster/Touchstone, 1991.

Herzl, Theodor. The Complete Diaries of Theodor Herzl 1-2. New York: The Herzl Press, 1960.

Herzl, Theodore. Theodore Herzl: Ecrits. Palestine Departement de la Jeunesse de l'organisation Sioniste Mondiale, 1948.

Heschel, Abraham Joshua. Le Tourment de la Verite. Paris: Cerf.

Heykel, M. Hasaneyn. 1973 Arap-İsrail Savaşı ve Ortadoğu. Çev.

Melek Ulugay, Nakiye Boran. 1.b. Üçüncü Dünya Yayınları, Ocak 1977.

Heykel, M. Hasaneyn. Kahire Dosyası. Ankara: Bilgi Yayınevi, 1974.

Hiçyılmaz, Ergun, Meral Altındal. Büyük Sığımacı (Türk Yahudilerinin 500 Yıllık Serüveninden Sayfalar). Cep Kitapları, 1992.

Hieronimus, Robert. America's Secret Destiny. Vermont: Destiny Books, 1989.

Hohne, Heinz. The Order of Death's Head. (The Story of Hitler's SS). New York: Coward-McCann, 1970.

Holbrooke, Richard. Counsel to the President. New York: Random House, 1991.

Hudson, G. F. Komünizmin Elli Yılı (Teori ve Pratik 1917-1967). Çev. Fırat Argeşo. Sümerbank Kültür Yayınları, 1969.

Hurley, Andrew J. Israel and the New World Order. California: Fithian Press, 1991.

İzzetbegoviç, Ali. Doğu ve Batı Arasında İslam. Çev. Salih Şaban. 2.b. Nehir Yayınları, 1992.

Jaber, Kemal Abu. The Arab Ba'th Socialist Party (Ideology and Organization). New York: Syracuse University Press, 1966.

Jackson, Gabriel. The Spanish Republic and the Civil War 1931-1939. New Jersey: Princeton, 1965.

Johnson, Loch K. America's Secret Power (The CIA in a Democratic Society). New York: Oxford University Press, 1989.

Jonge, Alex de. Stalin. İngiltere: William Collins Sons & Co Ltd., 1986.

Josephus. The Jewish War. 3.b. London: Penguin Books, 1970.

Kafaoğlu, Arslan Başer. Silâh, Rüşvet ve Sömürü. 1.b. Alan Yayıncılık, Ekim 1992.

Kakıncı, T. Franco Kimdir, Falanjizm Nedir? Kitapçılık Ticaret Yayınları.

Kalb, Marvin, Bernard Kalb. Kissinger (Siyasi Tarihin En Büyük

Cambazı). Çev. Belkıs Çorakçı. Nebioğlu Yayınevi, 1974.

Kalkan, Yılmaz. Bir Ortadoğu Gerçeği (Irak ve Saddam Hüseyin). Beyan Yayınları, 1991.

Kane, Joseph Nathan. Facts About the Presidents (A Compiation of Biographical and Historical Data). 2.b. New York: The H. W. Wilson Company, 1960.

Karadağ, Raif. Petrol Fırtınası. 5.b. Divan Yayınları.

Karpman, I. J. Carmin. Who's Who in World Jewry 1978. Tel-Aviv: Olive Books of Israel.

Katircıoğlu, Erdem, Bir Satanistin Anıları, E. Yayınları, İstanbul, Ekim 2002

Kekeç, Ahmet. CIA ve 12 Eylül (Bir İhtilalin Romanı). Emre Yayınları, Ocak 1993.

Keneally, Thomas. Schindler's List. New York: Simon and Schuster, 1982.

Kennedy, Paul. Büyük Güçlerin Yükseliş ve Çöküşleri (1500'den 2000'e Ekonomik Değişme ve Askeri Çatışmalar). Çev. Birtane Karanakçı. 3.b. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1991.

Kepel, Gilles. Tanrının İntikamı. Çev. Selma Kırmızı, 1.b. İletişim, Şubat 1992.

Kertzer, Morris N. Today's American Jew. 1.b. ABD: McGraw-Hill Book Company, 1967.

Khourı, Fred. The Arab-Israeli Dilemma. Syracuse University Press, 1985.

Kirk, George. A Short History of Middle East, from the Rise of Islam to Modern Times. London: Methuen, 1948.

Kirk, George. The Middle East in the War. London: Oxford University Press, 1952.

Knight, Stephen. Brotherhood (The Secret World of the Freemasons). 1.b. ABD: Dorset Press, 1984.

Kocabaş, Süleyman. Türkiye ve İngiltere. Vatan Yayınları, Ağustos 1985.

Kocabaş, Süleyman. Türkiye ve Siyonizm. 1.b. Vatan Yayınları, Haziran 1987.

Koestler, Arthur. Onüçüncü Kabile (Hazar İmparatorluğunun Mirası). Çev. Belkıs Çorakçı, Ada Yayınları, 1977.

Koloğlu, Orhan. Abdülhamit ve Masonlar. 1.b. Gür Yayınları, 1991.

Koloğlu, Orhan. İttihatçılar ve Masonlar. 1.b. Gür Yayınları, 1991.

Konvitz, Milton R. Judaism and Human Rights. New York: W. W. Norton & Company, 1972.

Koru, Fehmi. Terör ve Güneydoğu Sorunu. Beyan Yayıncılık.

Koru, Fehmi. Türkiye'de Laiklik ve Fikir Özgürlüğü. Beyan Yayınları, 1991.

Koru, Fehmi. Yeni Dünya Düzeni. Beyan Yayınları, 1991.

Kristiansen Roald E.-ARKHANGELSK Nikolay M. Terebikhin, Religion, Church and Education in the Barents Region, Russia: Pomor University Publishing House, 1997 Krivoguz, Igor. The Second International 1889-1914 (The History and Heritage). Moscow, Progress Publishers, 1989.

Kutluay, Yaşar. Siyonizm ve Türkiye. Selçuk Yayınları, 1967.

Küçük, Abdurrahman. Dönmeler ve Dönmelik Tarihi. Ötüken Yayınları.

Kürkçüoğlu, Ömer. Osmanlı Devletine Karşı Arap Bağımsızlık Hareketi 1908-1918. AÜSBF Yayınları, 1982.

Landau, Jacob M. Young Turks and Zionism: Some Comments. İsrail: The Hebrew University of Jerusalem, 1983.

Langer, Walter C. Ruhsal Çözümlenmelerle Hitler Melek mi, Şeytan mı? Çev. Zeki Çakılalan. Kemal Bek. 1.b. Yılmaz Yayınları, Kasım 1990.

Lapide, Pinchas. Los Tres Ultimos Papas y los Judios. Madrid: Taurus, 1967.

Lapierre, Dominique, Larry Collins. O Jerusalem. Paris: Editions

Robert Laffont, 1971.

Laqueur, Walter. A World of Secrets (The Uses and Limits of Intelligence). New York: Basic Books, 1985.

Lavey, Anton Szandor, The Satanic Rituals, Avce Books, U.S.A., 1989

Lavey, Anton Szandor, The Satanic Witch and The Davil's Notebook, Ferol House, U.S.A., 1972

Lavey, Anton Szandor, The Satanic Bible, Avon Books, U.S.A., 1969

Layıktaz, Celil; "Başlangıçtan Bugüne Kadar Ritüelimizin İnkişafı" -Mimar Sinan Yayınları / 1972-İstanbul.

Lenin, V. I. Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği. Çev. Muzaffer Ardos. 5.b. Sol Yayınları, Kasım 1977.

Lenin, Vladimir Ilyich. Din Üzerine. Çev. Seçkin Selvi Cılızoğlu. 2.b. Ser Yayınları, Şubat 1989.

Levinson, Charles. Vodka-Cola. Çev. Yaver Zeytinoğlu. 1.b. Hür Yayın ve Ticaret AŞ, Mayıs 1979.

Lewis, Bernard. Die Juden in der Islamischen Welt. Münih: Verlag C. H. Beck, 1987.

Ligou, Daniel. Dictionnaire de la Franc-Maçonnerie. 1.b. Paris: Presses Universitaires de France, 1987.

Lossin, Yigal. Pillar of Fire (The Rebirth of Israel - A Visual History). Kudüs: Shikmona Publishing Company, 1983.

Lovsky, F. La Dechirure de l'Absence. Paris: Calmann-Levy.

Macciocchi, Maria-A. Faşizmin Analizi. Çev. Cemal Süreya. 2.b. Payel Yayınevi, Aralık 1979.

Macoy, Robert. A Dictionary of Freemasonry (A Compendium of Masonic History, Symbolism, Rituals, Literature, and Myth). Bell Publishing Company, 1989.

Magée, Bryan. Karl Popper'in Bilim Felsefesi ve Siyaset Kuramı. Çev. Mete Tunçay. 1.b. Remzi Kitabevi, 1982.

Malachi, Martin, The Keys of This Blood

Marchetti, Victor, John D. Marks. CIA, The Cult of Intelligence. 3.b. New York: Random House, Haziran 1974.

Maritain, Jacques. Le Mystere d'Israel (et Autres Essais). Paris: Desclee de Brouwer.

Marlowe, John. Arab Nationalism and British Imperialism. New York: Praeger, 1961.

Martin, Malachi. The Keys of This Blood (The Struggle for World Domination Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West). New York: Simon and Schuster, 1990.

Marvin, Max. Le Retour D'Israel. Paris: Desclee de Brouwer et Cie.

Marx, Karl, F. Engels. Din Üzerine. Çev. Kaya Güvenç. 1.b. Sol Yayınları.

Marx, Karl, F. Engels, V. I. Lenin. Anarşizm ve Anarko Sendikalizm. Çev. Sevim Belli. 1.b. Sol Yayınları, Mart 1979.

Marx, Karl, F. Engels, V. I. Lenin. Kadın ve Aile. Çev. Öner Ünalan. 1.b. Sol Yayınları.

Marx, Karl, F. Engels, V. I. Lenin, J. Stalin. Kadın ve Marksizm. 6.b. Öncü Kitabevi, 1979.

Mass, Belmont. The Zionist plân for the Middle East. İsrail: A.A.U.G., 1982.

Mata, Gonzales. Les Vrais Maitres du Monde. Paris: Bernard Grasset, 1979.

Matthews, Herbert Lionel. Half of Spain Died: A Reappraisal of the Spanish Civil War. New York: Scribner, 1973.

Medyalı, A. Kürdistanlı Yahudiler. 1.b. Berhem Yayınları, 1992.

Melman, Seymour. The Permanent War Economy (American Capitalism in Decline). New York: Simon and Schuster, 1974.

Melton, J. Gordoe, Encyclopedia of American Religions, Triumph Books, Washington 1991

Mernissi, Fatima. Islam and Democracy (Fear of the Modern

World). 1.b. Indianapolis: Addison-Wesley Publishing Company, Ekim 1992.

Miller, Nathan. Spying for America (The Hidden History of U.S. Intelligence). 1.b. New York: Paragon House, 1989.

Milosevic, Slobodan. Les Annees Decisives. Paris: L'Age d'Homme, 1990.

Moncomble, Yann. La Trilaterale et les Secrets du Mondialisme. 3.b. Paris: Faits et Documents, 1980.

Moncomble, Yann. Les Professionnels De l'Anti-Racisme. Paris: Faits et Documents, 1987.

Monus, Aros. Les Secrets de l'Empire Nietzscheen. Paris: Interseas, 1992.

Moore, John Morton. The Arab-Israeli Conflict: Readings and Documents. New Jersey: Princeton University Press, 1977.

Mora, Vincent. Le Refus d'Israel. Paris: Cerf.

Mortureux, Andre. Des Français Vivent l'Epopée Serbe 1914-1915. Paris: Scorpion, 1964.

Moynihan, Micheal, Didrik Soderlind, Lords of Chaos, <http://www.dpjs.co.uk/modern.html> Mullins, Eustace. The World Order (A Study in the Hegemony of Parasitism). 1.b. Virginia: Ezra Pound Institute of Civilization, 1985.

Mullins, Eustace. The World Order (Our Secret Rulers). 2.b. Virginia: Ezra Pound Institute of Civilization, 1992.

Mumcu, Uğur. Papa Mafya Ağca. 4.b. Tekin Yayinevi, 1987.

Mussner, Franz. Traite sur les Juifs. Paris: Cerf.

Müller, Leo A. NATO Gizli İttifakı ve Alman Öncüleri. Gladio (Kontrgerilla) Soğuk Savaşın Mirası. Çev. Emin Karaca. Pencere Yayınları.

Nachmani, Amikam. Israel, Turkey, and Greece (Uneasy Relations in the East Mediterranean). Totowa: Frank Cass, 1987.

Naff, Donald. Warriors at Suez (Eisenhower Takes American into

the Middle East). New York: The Linden Press-Simon and Schuster, 1981.

Neff, Donald. Warriors for Werusalem: The Six Days That Changed the Middle East. Amana, 1988.

Nenezic, Zoran D.. Masoni u Jugoslaviji 1764-1980 (Pregled istorije slobodnog zidarstva u Jugoslaviji, Prilozi i grada). Narodna Knjiga.

Nenni, Pietro. İspanya'da İçsavaş ve Faşizm. Çev. Orhan Suda. Suda Yayınları.

Nigosian, Solomon A. Judaism (The Way of Holiness). 2.b. İngiltere: Crucible, 1987.

Niwyk, Donald L. The Jews in Weimar Germany. Louisiana, Manchester University Press, 1980.

Odeh, B. J. Lübnan'da İç Savaş. Çev. Yavuz Alogan. 1.b. Belge Yayınları, Aralık 1986.

Oppermann, Thomas. Le Probleme Algerien (Donnes Historiques, Juridiques, Politiques). Paris: François Maspero, 1961.

Ostrovsky, Victor, Claire Hoy. Hile Yolu MOSSAD. Çev. Sibel Özbudun. 2.b. E Yayınları, Kasım 1990.

Owen, David. Face the Future. Oxford: Oxford University Press, 1981.

Öke, Mim Kemal. Kutsal Topraklarda Siyonistler ve Masonlar (İhanetler.. Komplolar.. Aldanmalar..). 3.b. Çağ Yayınları, 1991.

Öke, Mim Kemal. İngiliz Ajanı Binbaşı E.W.C. Noel'in "Kürdistan Misyonu" 1919. Boğaziçi Yayınları, 1989.

Öke, Mim Kemal. Saraydaki Casus. 1.b. Hikmet Neşriyat, Şubat 1991.

Öke, Mim Kemal. Siyonizm ve Filistin Sorunu (1880-1914). Üçdal Neşriyat, 1982.

Örs, Hayrullah. Musa ve Yahudilik. Remzi Kitabevi.

Özgüden, Doğan. Faşizm. Akşam Kitap Kulübü, 1966.

Özgür, Özker. Kıbrıs'ta Demokrasi Bunalımları. 1.b. Cem Yayıne-

vi, 1992.

Özkul, Halid. Yeni Dünya Düzeni. Anahtar Kitaplar, Kasım 1992.

Öztürk, Yaşar N., Kur' an Açısından Şeytancılık (Satanizm ve Ötekiler), Yeni Boyut Yayınları, İstanbul 2002

Papa, Emilio R. Fascismo e Cultura. 2.b. Venezia, Marsilio Editore, 1975

Parkes, James. A History of the Jewish People. Victoria: Penguins Books, 1967.

Payne, Malachi. The Life and Death of Adolf Hitler. Popular Library.

Payne, Ronald. MOSSAD (Israel's Most Secret Service). İngiltere: Corgi Books, 1991.

Payne, Stanley G. The Spanish Revolution. New York: Norton, 1970.

Perlmutter, Nathan, Ruth Ann Perlmutter. The Real Anti-Semitism in America. New York: Arbor House, 1982.

Pessin, Deborah. The Jewish People I-II-III. 6.b. New York: United Synagogue Commission, 1966.

Pike, E. Royston, Encyclopedia of Religion and Religions, Meridian Books, New York, 1958

Pincus, Chasya. Venus des Quatre Coins du Monde. New York: Herzl Press, 1972.

Plaidy, Jean. The Rise of the Spanish Inquisition. 2.b. London: Robert Hale & Company, 1975.

Poliaikov, Leon. The History of Anti-Semitism I-II. London: Routledge & Kegan Paul, 1974.

Potok, Chaim. Wanderings. 1.b. New York: Fawcett Crest, 1978.

Poulton, Hugh. Balkanlar (Çatışan Azınlıklar, Çatışan Devletler). Çev. Yavuz Alagon. 1.b. Sarmal Yayınevi, Nisan 1993.

Preston, Paul. Spain in Crisis: The Revolution and Decline of the

- Franco Regime. New York: Barnes & Noble Books, 1976.
- Provençal, E. Levi. Histoire de l'Espagne Musulmane. Paris: G. P. Maisonneuve & C, 1950.
- Pulzer, Peter. The Rise of Political Anti-Semitism in Germany & Austria. London: Peter Halban Publishers, 1988.
- Ramsaur, E. E. Jön Türkler ve 1908 İhtilali. Çev. N. Ülken. Sander Yayınevi, 1972.
- Randal, Jonathan. Going All the Way (Christian Warlords, Israeli Adventurers and the War in Lebanon). New York: Viking, 1983.
- Raşıdoğlu, Ahmet. CIA ve Emperyalizmin Kıskaçında Türkiye. Saadet Yayınları, 1992.
- Raviv, Dan, Yossi Melman. Every Spy a Prince (The Complete Story of Israel's Intelligence Community). Massachusetts: Houghton Mifflin Company, 1991.
- Rayner, John D., Bernard Hooker. Judaism for Today (An Ancient Faith with a Modern Message). İngiltere: Union of Liberal and Progressive Synagogues, 1978.
- Refole, François. ...Et Ainsi Tout Israel Sera Sauve. Cerf.
- Rennap, I. Anti-Semitism ve Yahudi Sorunu. Çev. Şen Süer Kaya. 1.b. İnter Yayınları, Temmuz 1991.
- Rıza, Ahmed. La Faillite Morale de la Politique Occidentale En Orient. 1.b. Paris: Ministre de la Culture, 1990.
- Ridenour, Ron. Yankee Sandinistas. New York: Curbstone Press, 1986.
- Rivet, Charles. En Yougoslavie. Paris: Librairie Academique.
- Roberts, Allen E. Brother Truman (The Masonic Life and Philo-sohy of the Harry S. Truman). Virginia: A Special Missouri Lodge of Research Edition, 1985.
- Roberts, Stephen H. The House That Hitler Built. 5.b. London: Methue Publishers, 1938.
- Rokach, Livia. İsrail'in Kutsal Terörü (Moshe Sharett'in Özel Gün-cesi Üzerine Bir İnceleme). Çev. Zeynep Neşef. Belge Yayınları, Şubat 1984.
- Rosenberg, Nathan, L. E. Birdzell Jr. Batı Nasıl Zengin Oldu? (En-düstri Dünyasının Ekonomik Değişimi). Çev. Erdal Güren. Form

Yayımları.

- Roya, Louis. Histoire de Mussolini. 1.b. Paris: Sagittaire, 1926.
- Rubinstein, Amnon. The Zionist Dream Revisited (From Herzl to Gush Emunim and Back). New York: Schocken Books, 1984.
- Rubner, Michael, Camp David Aftermath: Anatomy of Missed Opportunities. Los Angeles: California State University, 1979.
- Russell, Jenffery B., Modern Dünyada Şeytan (Mephistophelos), (Çev. PLÜMER, Nuri), Kabalcı Yayınevi, İstanbul 1999
- Russell, Jenffery B., Orta Çağda Şeytan, (Çev. FETHİ, Ahmet), Kabalcı Yayınları, İstanbul 1999
- Russell, Jenffery B., Şeytan, Antikiteden İlkel Hıristiyanlığa Kötülük, (Çev. PLÜMER, Nuri), Kabalcı Yayınevi, İstanbul 1999
- Sachar, Howard M. Diaspora (An Inquiry into the Contemporary Jewish World). 1.b. New York: Harper & Row Publishers, 1985.
- Sachar, Howard Morley. The Course of Modern Jewish History. Cleveland: The World Publishing, 1958.
- Sachar, Howard Morley. The Emergence of the Middle East: 1914-1924. New York: Knopf, 1969.
- Sacidi, Ahmet. Dünya Casusluk Teşkilâtı. 1.b. Dünya Yayıncılık, Şubat 1992.
- Safran, Nadav. From War to War (The Arab-Israeli Confrontation, 1948-1967). New York: Pegasus, 1969.
- Said, Edward. Filistin Sorunu. Çev. Alev Alatlı. 1.b. Pınar Yayınları, Şubat 1985.
- Schiff, Ze'ev and Ehud Ya'ari. Intifada: The Palestinian Uprising-Israel's Third Frond. Simon and Schuster, 1989.
- Schnackenburg, R., K. Thieme. La Bible te le Mystere de l'Eglise. Paris: Desclee.
- Schoenman, Ralph. Siyonizmin Gizli Tarihi. Çev. Aydın Pesen. Kardelen Yayınları, 1992.
- Schoennbaum, Thomas J. Waging Peace & War (Dean Rusk in the Truman, Kennedy, and Johnson Years). New York: Simon and Schuster, 1988.
- Scholem, G. G. Les Grands Courants de la Mystique Juive. Paris:

Payot.

Schubert, K. *Jesus a la Lumiere du Judaisme (du Premier Siecle)* Paris: Cerf.

Scognamillo, Giovanni ve ARSLAN, Arif, Doğu ve Batı Kaynaklarına Göre Şeytan, Karizma Yayınları, İstanbul, 2002.

Scognamillo, Giovanni - *Dehşetin Kapıları* Kamer Yay. 1996.

Sedov, Sergei. *Zionism (Counts on Terror)*. New York: Novosti Press Agency Publishing House, 1984.

Serbanesco, Gerard. *Histoire de la Franc-Maçonnerie Universelle* 4. Paris: 1969.

Seton-Watson, V. W. *The Rise of Nationality in the Balkans*. New York: Howard Ferting Press, 1966.

Sevilla-Sharon, Moshe. *Türkiye Yahudileri*. 1.b. İletişim Yayınları, 1992.

Shapiro, Leon. *The History of Ort (A Jewish Movement for Social Change)*. New York: Schochen Books, 1980.

Sharon, Moshe Sevilla. *İsrail Ulusunun Tarihi*. Çev. Yahudi Cemaatleri Dairesi. Kudüs: Graph Press, 1981.

Shirer, William L. *The Rise and Fall of the Third Reich*. London: The Hamlyn Publishing Group Limited, 1987.

Shlaim, Avi. *The Politics of Partition (King Abdullah, the Zionists and Palestine 1921-1951)*. Oxford: Oxford University Press, 1990.

Short, Martin. *Inside the Brotherhood (Further Secrets of the Free-Masons)*. London: Grafton Books, 1989.

Singer, David. *American Jewish Year Book 1991 Volume 91*. Philadelphia: The Jewish Publication Society, 1991.

Sington, Derrick, Arthur Weidenfeld. *The Goebbels Experiment*. 1.b. London: 1942.

Sklar, Holly. *Trilateralism (The Trilateral Commission and Elite Planning for World Management)*. Boston: South and Press, 1980.

Smith, Denis Mack. *Mussolini's Roman Empire*. New York: Viking Press, 1976.

Smith, Hershel, *Şeytandan Kaçış, Bir Satanistin Anıları*, Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2000,

Smith, James A. *The Idea Brokers (Think Tanks and the Rise of the*

New Policy Elite). New York: The Free Press, 1991.

Smoot, Dan. The Invisible Government. Belmont: The Americana-
nist Library, 1965.

Sorlin, Pierre. La Croix et les Juif (1880-1899). Paris: Grasset,
1967.

Soysal, İlhami. Dünyada ve Türkiye'de Masonluk ve Masonlar.
4.b. Der Yayınları, 1988.

Sprinzak, Ehud. The Ascendance of Israel's Radical Right. New
York: Oxford University Press, 1991.

Stalin, Joseph. Leninizmin İlkeleri. Sol Yayınları, 1989.

Steinmann, J. Le Livre de la Consolation d'Israel (et les Prophetes
du Retour de l'Exil). Paris: Les Editions du Cerf.

Sterling, Claire. Le Reseau de la Terreur (Enquete sur le Terroris-
me International). Paris: Jean-Claude Lattes, 1981.

Sterling, Claire. The Secret War of International Terrorism. New
York: Reader's Digest Press, 1981.

Summers, Anthony. The Secret Life of J. Edgar Hoover. Amerika.

Synder, Louis L. Hitler's Elite (Biographical Sketches of Nazis
Who Shaped the Third Reich). David & Charles, 1989.

Şahin, Haluk. Gece Gelen Mektup. 1.b. Cep Kitapları, 1987.

Şamil, Seyyid. Yahudi Davası ve Filistin. Çev. Cafer Barlas. Kita-
bevi, 1991.

Şeker, M. Yavuz, Şeytan/Gerçeği ve Satanizm, Merkür Yayınları,
İstanbul, 1999

Şen, Sabahattin. Yeni Dünya Düzeni ve Türkiye. 2.b. Bağlam Ya-
yıncılık, Temmuz 1992.

Tanyu, Hikmet. Tarih Boyunca Yahudiler ve Türkler. Bilge Yay-
nevi, 1976.

The Sunday Times Savaş Muhabirleri. Yom Kippur I-II. 2.b. Kas-
taş, 1985.

Thompson, Mark. A Paper House (The Ending of Yugoslavia). 1.b.
London: Vintage, 1992.

Tivnan, Edward. The Lobby (Jewish Political Power and American
Policy). Simon and Schuster, 1987.

- Tokatlı, Atilla. Gizli Örgütler. 1.b. Hürriyet Yayınları, Ocak 1979.
- Toulat, Jean. Juifs (Mes Freres). Paris: Guy Victor.
- Tresmontant, Claude. Le Christ Hebreu. Paris: O.E.I.L.
- Trofimenko, Genrikh. Amerikan Savaş Stratejileri. Çev. Levent Oğuz, 1.b. Pencere Yayınları, Haziran 1991.
- Tunalı, Kaan. 1909 - 1989 Türkiye'de 80 Yılda Mason Locaları (Kısa tarih - isimler - istatistikler). Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası Yayını. İstanbul: Yenilik Basımevi, 1990.
- Tunçkanat, Haydar. Amerika, Emperyalizm ve CIA. 1.b. Tekin Yayınevi, 1987.
- Turhan, Talat. Bomba Davası (Savunma Birinci Kitap). 1.b. Kastaş Yayınları, Ocak 1986.
- Turhan, Talat. Bomba Davası (Savunma İkinci Kitap). 1.b. Kastaş Yayınları.
- Turhan, Talat. Doruk Operasyonu. 1.b. Sorun Yayınları, Ağustos 1989.
- Turhan, Talat. Kontrgerilla Cumhuriyeti (Açıklamalar Belgeler Gerçekler). 1.b. Tümm zamanlar Yayıncılık, Mart 1993.
- Turhan, Talat. Özel Savaş Terör ve Kontrgerilla. 1.b. Tüm zamanlar Yayıncılık, Mart 1992.
- Uras, Ufuk. İdeolojilerin Sonu mu? Sarmal Yayınevi, Mart 1993.
- Uzal, Fracisco Hipolito. Nacion Sionismo y Masoneria. 1.b. Corredor, 1980.
- Varol, Ahmet. Filistin'de İslami Direniş. Seha Neşriyat, 1989.
- Vermes, Geza. Les Manuscrits du Desert de Juda. Paris: Desclee.
- Viorst, Milton. Sands of Sorrow: Israel's Journey from Independence. Harper and Row. 1987.
- Virion, Pierre. Bientot un Gouvernement Mondial? (Une Super et Contre Eglise). Paris: Saint-Michel, 1976.
- Vorspan, Max, Lloyd P. Gartner. History of the Jews of Los Angeles. California: The Huntington Library, 1970.
- Vukcevic, Radoje. General Mihailovich (First Guerrilla Leader in W.W. II. The Trial and Great Injustice). Chicago: Serbian Historical and Cultural Society «Njegos», 1984.

Wallechisky, David, Irving Wallace. The People's Almanac # 3. 1.b. New York: William Morrow and Company, 1981.

Welsh, D., G. Morris. CIA (Vietnam'da Pasifikasyon ve Dünya İşçi Hareketleri). Çev. Ali Rüzgar. 1.b. Sol Yayınları, Ocak 1969.

White, Patrick. Let Us Be Free: A Narrative Before and During the Intifada. Kingston Press, 1989.

Wise, David, B. Ross. Görünmeyen Hükümet CIA. Çev. Alaattin Bilgi. 2.b. Onur Yayınları, Haziran 1976.

Wolfe, Burton H., Author and priest in the Church of Satan, Introduction of "The Satanic Bible," San Francisco, 25 Aralık 1976

Woodward, Bob. Peçe (CIA ve Gizli Savaşları). Çev. Gönül Suviren. 1.b. Kelebek Yayınları, Ocak 1988.

Wurmbrand, Max, Cecil Roth. Le Peuple Juif (Quatre Mille ans de Survivance). Paris: Editions Albin Michel.

Yahya, Harun, Kuran'ın Işığında Satanizmi Yok Etti, Kültür Yayıncılık, İstanbul

Yahya, Harun. Yahudilik ve Masonluk. 8. b. Sezgin Neşriyat.

Yallop, David A. Die Verschwörung der Lügner (Aus dem Englischen von Andrea Galler, Thomas Pfeiffer und Renate Weitbrecht). Droemer Knauer, 1993.

Yallop, David A. Im Namen Gottes? (Der mysteriöse Tod des 33-Tage-Papstes Johannes Paul 1. Tatsachen und Hintergründe). Germany, Knauer, 1984.

Yavuz, Turan. ABD'nin Kürt Kartı. 1.b. Milliyet Yayınları, Nisan 1993.

Yavuzalp, Ercüment. Kıbrıs Yangınında Büyükelçilik. 1.b. Bilgi Yayınevi, Haziran 1993.

Yayla, Atilla. Özgürlük Yolu (Hayek'in Sosyal Teorisi). Turhan Kitabevi, 1993.

Yesevize. Bilderberg Group. 1.b. Kayıhan Yayınları. Haziran 1979.

Yesevize. Yahudilik ve Dönmeler. Araştırma Yayınları.

Yetkin, Çetin, Türkiye'nin Devlet Yaşamında Yahudiler. Afa Yayınları, Şubat 1992.

Yetkin, Murat. Ateş Hattında Aktif Politika (Balkanlar, Kafkaslar ve Ortadoğu Üçgeninde Türkiye). 1.b. Alan Yayıncılık, Şubat

1992.

Yılmaz, Emre, Şeytan'ın Fısıldadıkları, İlkaynak Yayınları, İstanbul 2002

MAKALELER

Aras, Yasin, "Şeytana tapanlar," Aksiyon, Temmuz, 1998,

Beşer, Faruk, "Satanizm Gençliği Tehdit Ediyor," Zaman, 17.02.2002,

Crowley, Alaister, "A Legacy of Satanism," internet www.gothicpress.freeseerve.co.uk/alaistercrowley.htm, 01.06.2003,

Gün, Ercan, "Satanizm, Dini Eğitimsizlikten Kaynaklanıyor" İnternet, www.zaman.com.tr/2002/01/23/haberler, 24.6.2003

Günay, Nasuh, "Şeytana Tapmada Modern Yol Satanizm," Arayışlar Dergisi, Sy. 2, Isparta, 1999

Hall, Rick, "Satan Really Wants You" www.churchofsatan.com, 24.06.2003

Hinells, Jhon R., The Penguin Dictionary of Religions, London, 1998, Karagöz, İsmail, "Satanizm ya da Şeytana Kulluk" İnternet, www.diyenet.gov.tr, 28.05.2003,

Korap, Elif, "Satanizmi Bir Bilene Sorduk," Milliyet, 2.2.2002

Manson, D. Szandor, "Is LaVeyan Satanism For You?," İnternet, www.geocities.com/athens/atlantis/biblia_sat.html, 15.06.2003,

Sarıay, İsmail, "Satanizm ve Tehlikeleri" İnternet, www.icikler.sö.com, 27.05.2003,

Tarhan, Nevzat, "Şeytani Memnun Etmek," İnternet, www.zaferdergisi.com, 24.05.2003

Tarhan, Nevzat, "Satanizmin Mahiyeti, Yayılma Sebepleri ve Önleme Yolları," İnternet, www.yeniumit.com.tr, 23.06.2003

Yılmaz, Hüsamettin, "Satanizm ya da Ölmek," İnternet, www.herseynet.com, 19.03.2002,

DİĞERLERİ

A Description of Satanism, İnternet <http://simon.crabtree.com/satanism/modern.html> <http://www.cris.com/~Amon1/satanism/ona-intro.html> <http://arsiv.aksiyon.com.tr/arsiv/186/pages/dosyalar/dos7.html>

- A Description of Satanism, <http://www.dpjs.co.uk/modern.html>
- A Description of Satanism, İnternet, www.dpjs.co.uk, 01.06.2003,
- A Description of Satanism, İnternet, www.simon.crabtree.com, 06.06.2003,
- AKIN, Haydar, “Cadı Avına 50 Bin Kurban” İnternet, www.ntvmsnbc.com, Araştırma, 19 Mart,2003,
- Diyanet, Sayı 34, Avrupa, 15 Ocak-15 Şubat, 2002,
- İnternet, <http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/chimp.html> İnternet, <http://turkSatanist.kolayweb.com/kaynaklar.htm>, 24.06.2003,
- İnternet, <http://turkSatanist.kolayweb.com/9bildiri.htm>, 26.06.2003,
- İnternet, www.ada-arus.com/yargikararlari/yargitaykararlari/ceza-hukuku/50.htm, 26.06.2003,
- İnternet, www.satan2000.com/plaza/satanic-music.htm, 26.06.2003,
- İnternet, www.satan2000.com/plaza/video-music.htm, 26.06.2003,
- İnternet, www.anathemabooks.com/satan, 23.06.2003,
- İnternet, www.angelfire.com/ak3/kumadam/LaVey.html, “LaVey Hakkında,” 23.06.2003,
- İnternet, www.arastirma.org, 24.06.2003,
- İnternet, www.brainyquote.com, 18.05.2003,
- İnternet, www.brainyquote.com/quotes/quotes/s/q141267.html İnternet, www.churchofsatan.com, 21.05.2003,
- İnternet, www.churchofsatan.com/Pages/MFInterview.html
- İnternet, www.churchofsatan.com/Pages/Youthletter.html
- İnternet, www.dunyadinleri.com/Satanizm, 22.06.2003,
- İnternet, www.fortunecity.com, 02.06.2003,
- İnternet, www.geocities.com/satanicreds, 29.05.2003,
- İnternet, www.geocities.com/satanicreds/faq.html, Why do we call ourselves Red Satanics? FAQ, İnternet, www.geocities.com/satanicreds/stalin-w-right.html, Stalin Was Right, İnternet, www.izmirpolis.gov.tr “Satanizm,” 28.05.2003,
- İnternet, www.kural.ubak.gov.tr, “Gençlerin İnternet Kullanımı,” 04.06.2003,

- İnternet, www.meb.gov.tr, 25.05.2003,
- İnternet, www.occultworldledger.com/Raising, 23.06.2003,
- İnternet, www.satanic-kimdred.org/history, 23.06.2003,
- İnternet, www.Satanist.net, 04.06.2003,
- İnternet, www.trufax.org/avoid/nazi, 24.06.2003,
- İnternet, www.turkSatanist.kolayweb.com/21nokta, 11.06.2003,
- İnternet, www.diyamet.gov.tr, 11.06.2003,
- KARADAĞ, Neşet, Milliyet Gazetesi, 22 Eylül 1999,
- ROBURY, C., "The Dark Book Of Satan," İnternet, turk-Satanist.kolayweb.com/21nokta, 11.06.2003,
- Tempo, 14-20 Şubat 2002, Sayı 7/740 The Washington Post Magazine, 8 Şubat 1986,
- ULUDAĞ, Nihat ve ÇALLIOĞLU, Birol, Star Gazetesi, 21 Eylül 1999,
- Yargıtay Kararları Dergisi, C. 29, Sy.4. Nisan 2003,